ANADOLU'NUN 60 YILLIK BİLİM VE KÜLTÜR KÖPRÜSÜ

ANKARA ÜNİVERSİTESİ

TARİHÇE

ANADOLU'NUN 60 YILLIK BİLİM VE KÜLTÜR KÖPRÜSÜ

ANKARA ÜNİVERSİTESİ

TARİHÇE

Ankara Üniversitesi Yayınları: 226

ANADOLU'NUN 60 YILLIK BİLİM VE KÜLTÜR KÖPRÜSÜ

ANKARA ÜNİVERSİTESİ TARİHÇE

ANKARA ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI
ISBN: 975-482-712-5

Ankara Üniversitesi Basımevi • 2006
www.ankara.edu.tr

EDİTÖRLER

Rektörlük: *Doç.Dr. Doğan Atılgan*
Çankırı Orman Fakültesi: *Prof.Dr. Ziya Şimsek*
Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi: *Prof.Dr. Necdet Adabağ, Doç.Dr.H.Gazi Topdemir, Yrd.Doç.Dr.Bekir Koç, Hakan Kaderoğlu*
Diş Hekimliği Fakültesi: *Prof.Dr.Ersay Ersoy*
Eczacılık Fakültesi: *Prof.Dr. Zeliha Büyükbingöl*
Eğitim Bilimleri Fakültesi: *Prof.Dr. Rıfat Miser*
Fen Fakültesi: *Prof.Dr. Öner Çakar*
Hukuk Fakültesi: *Prof.Dr. Gülin Güngör*
İlahiyat Fakültesi: *Prof.Dr. Kamil Çakın*
İletişim Fakültesi: *Yrd.Doç.Dr. Abdülrezak Altun*
Mühendislik Fakültesi: *Prof.Dr. Murat Erol*
Sağlık Eğitim Fakültesi: *Doç.Dr.Pervin Ünal Civcir*
Siyasal Bilgiler Fakültesi: *Uzm. Ayhan Arslan*
Tıp Fakültesi: *Prof.Dr. Sabri Kemahli*
Veteriner Fakültesi: *Prof.Dr. Kemal Küçükersan*
Ziraat Fakültesi: *Prof.Dr. Cemalettin Yaşar Çiftçi*
Adli Tıp Enstitüsü: *Görkem Mergen*
Biyoteknoloji Enstitüsü: *Prof.Dr. Ş. Ellialtıoğlu*
Eğitim Bilimleri Enstitüsü: *Yrd.Doç.Dr.H.H. Aksoy*
Fen Bilimleri Enstitüsü: *Prof.Dr. Aydın Güneş*
Hepatoloji Enstitüsü: *Adalet Şeref*
Sağlık Bilimleri Enstitüsü: *Prof.Dr. Serpil D. Sak*
Sosyal Bilimler Enstitüsü: *Demet Halime Sezgen*
Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü: *Dr. Necdet Aysal*
Adalet Meslek Yüksekokulu: *Yrd.Doç.Dr. L. Akın*
Başkent MYO: *Doç.Dr.Hande Kökten*
Beden Eğitimi ve Spor YO: *Y.Doç.Dr.Velittin Balcı*
Beypazarı MYO: *Öğrt.Gör. İsmail Karakuş*
Cebeci Sağlık Yüksekokulu: *Prof.Dr. Tülin Bedük*
Çankırı MYO: *Yrd.Doç.Dr. Murat Arı*
Çankırı Sağlık Yüksekokulu: *Menekşe Örme*
Devlet Konservatuarı: *Yrd.Doç.Dr. Özlem Ömür*
Dikimevi Sağlık Hizmetleri MYO: *Suna Toköz*
Ev Ekonomisi YO: *Arş.Gör.Dr. Aynur B. Ayhan*
Kalecik Meslek Yüksekokulu: *Öğrt.Gör. Ali Özkır*
Kastamonu MYO: *Öğrt.Gör. Kenan Kılıç*
Yabancı Diller Yüksekokulu: *Okt. Fatma Gürer*
Astronomi ve Uzay Bilimleri AUM: *Doç.Dr. Berahitdin Albayrak*
Avrupa Toplulukları AUM: *Elçin Çiğner Cengiz*
Bilim Teknoloji AUM: *Prof.Dr. Atilla Yetişmeyen*
Çevre Sorunları AUM: *Prof.Dr.Nevin Akpınar*
Çocuk Kültürü AUM: *Arş.Gör. Neslihan Güneş*
Deprem AUM: *Prof.Dr. Ahmet T. Başokur*
Fikrî ve Sınaî Haklar AUM: *Hülya Tokay*
Gastrointestinal E. AUM: *Y.Doç.Dr. Kubilay Çınar*
İnsan Kaynakları Yönetimi ve Kariyer Danışmanlığı: *Doç.Dr. Recep Varçın*
İletişim UM: *Arş.Gör. Egin Sarı*
Kadın Sorunları AUM: *Dr. Bora Aksu*
Kısırlık Teşhis ve Tedavi AUM: *Prof.Dr. Hakan Şatıroğlu*
Onkoloji AUM: *Prof.Dr. Ahmet Demirkazık*
Otistik Çocuklar Tanı ve Tedavi AUM: *Prof.Dr. Efser Kerimoğlu*
Pediatrik Hematoloji Onkoloji AUM: *Prof.Dr. Sevgi Gözdaşoğlu*
Psikiyatrik Kriz AUM: *Prof.Dr. Işık Sayıl*
Su Ürünleri AUM: *Prof.Dr. Serap Polatsü*
Sürekli Eğitim Merkezi: *Yrd.Doç.Dr. Deniz Billur*
Stratejik Araştırmalar Merkezi: *Prof.Dr.Yavuz Ercan*
Türkçe ve Yabancı Dil AUM: *Aysun Okan*
Türkiye Coğrafyası AUM: *Yrd.Doç.Dr.Mehmet Somuncu*
Uluslararası Tarımsal AUM: *Doç.Dr. Tansel Şileli*
Uzaktan Eğitim Merkezi: *Orhan Eskiköy*

Yayına Hazırlayan:

Prof.Dr. Necdet Adabağ
Doç.Dr.H.Gazi Topdemir
Yrd.Doç.Dr.Bekir Koç
Hakan Kaderoğlu

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 7

REKTÖRLÜK 11

FAKÜLTELER

Çankırı Orman Fakültesi 45
Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi 53
Diş Hekimliği Fakültesi 87
Eczacılık Fakültesi 97
Eğitim Bilimleri Fakültesi 111
Fen Fakültesi 127
Hukuk Fakültesi 137
İlahiyat Fakültesi 153
İletişim Fakültesi 165
Mühendislik Fakültesi 177
Sağlık Eğitim Fakültesi 191
Siyasal Bilgiler Fakültesi 199
Tıp Fakültesi 221
Veteriner Fakültesi 249
Ziraat Fakültesi 261

ENSTİTÜLER

Adli Tıp Enstitüsü 285
Biyoteknoloji Enstitüsü 291
Eğitim Bilimleri Enstitüsü 295
Fen Bilimleri Enstitüsü 299
Hepatoloji Enstitüsü 303
Sağlık Bilimleri Enstitüsü 307
Sosyal Bilimler Enstitüsü 311
Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü 315

YÜKSEKOKULLAR

Hukuk Fakültesi Adalet Meslek Yüksekokulu 323
Başkent Meslek Yüksekokulu 327
Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu 335
Beypazarı Meslek Yüksekokulu 339
Cebeci Sağlık Yüksekokulu 343
Çankırı Meslek Yüksekokulu 349
Çankırı Sağlık Yüksekokulu 359
Devlet Konservatuarı 365
Dikimevi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu 373
Ev Ekonomisi Yüksekokulu 379
Kalecik Meslek Yüksekokulu 387
Kastamonu Meslek Yüksekokulu 391
Yabancı Diller Yüksekokulu 397

ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZLERİ

Astronomi ve Uzay Bilimleri Araştırma ve Uygulama Merkezi 407
Avrupa Toplulukları Araştırma ve Uygulama Merkezi (ATAUM) 409
Çevre Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi (ÇESAUM) 413
Çocuk Kültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi (ÇOKAUM) 417
Deprem Araştırma ve Uygulama Merkezi(ADAUM) 419
Fikrî ve Sınaî Haklar Araştırma ve Uygulama Merkezi(FİSAUM) 423
İnsan Kaynakları Yönetimi ve Kariyer Danışmanlığı Araştırma ve Uygulama Merkezi .. 433
İletişim Araştırmaları ve Uygulama Merkezi (İLAUM) 435
Kadın Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi(KASAUM) 441
Kısırlık Teşhis ve Tedavi Araştırma ve Uygulama Merkezi 445
Onkoloji Araştırma ve Uygulama Merkezi 451
Otistik Çocuklar Tanı ve Tedavi Araştırma ve Uygulama Merkezi 453
Psikiyatrik Kriz Araştırma ve Uygulama Merkezi 457
Su Ürünleri Araştırma ve Uygulama Merkezi (ASAUM) 477
Sürekli Eğitim Merkezi 481
Stratejik Araştırmalar Merkezi 487
Türkçe ve Yabancı Diller Araştırma ve Uygulama Merkezi(TÖMER) 489
Türkiye Coğrafyası Araştırma ve Uygulama Merkezi 503
Uzaktan Eğitim Merkezi (ANKUZEM) 507

ÖNSÖZ

Cumhuriyet Türkiyesi'nin Batı'ya dönük çağdaş yüzünü yansıtan Ankara Üniversitesi, nitelikli insan yetiştirme, evrensel düzeyde bilim yapma, bilimselliği gerektiği gibi yayma konusunda büyük başarı göstermiş bir eğitim kurumu olarak, 60. Kuruluş Yılı'nı kutlamanın haklı gurur ve heyecanını yaşamaktadır.

Kurulduğu 1946 yılından bugüne kadar geçen zaman diliminde, sadece bilimsel arenada değil, Cumhuriyet İlkelerinin ve Atatürk Devrimlerinin toplumsal yaşamda yerleşip korunmasında da söz sahibi olmuş; yüklendiği tarihsel misyonu, yüce kurucusunun gösterdiği çizgide başarıyla yerine getirmekten büyük bir onur duymuştur.

Türkiye'nin önde gelen yüksek öğretim kurumları arasında saygın bir konumda bulunan üniversitemiz, bünyesinde yer alan fakülteleri, yüksekokulları, enstitüleri, araştırma ve uygulama merkezleriyle sınırlarını alabildiğine genişletmiş; çok sesli bir eğitim ocağı haline gelmiştir.

Üniversitemizin bütün akademik birimlerinde çok değerli bir eğitim kadrosu vardır. Sadece ülke içinde değil, yurtdışında da, yaptıkları çalışmalar ve verdikleri yapıtlarla ses getirmiş öğretim üyelerimizin varlığı, bizleri ne kadar parlak bir geleceğin beklediğine önemli bir işarettir. Çok yakın bir gelecekte, üzerinde yıllarca çalıştığımız eğitim-öğretim reformları sayesinde, uluslararası düzeyde donanımlı akademisyenlerimizin sayısının daha da artacağına olan inancım tamdır.

Anadolu'nun dört bir yanından gelen öğrenciler bu değerli kadrolar tarafından yetiştirilmekte; Üniversitemizin çatısı altında bir öğrenciye sunulması gereken bütün olanaklardan yararlanmaktadırlar. Mezun olup üniversiteden ayrıldıklarında, almış oldukları eğitimle çalıştıkları alanlarda büyük başarılara imza atan bu öğrenciler, Ankara Üniversitesi gibi bir kurumdan mezun olmanın gururunu yaşamaktadırlar.

Sokrates-Erasmus programları çerçevesinde gerçekleştirilen akademik işbirliği ve akreditasyon çalışmaları, eğitimi daha da çağdaş bir üniversitede olması gereken düzeye getirecek, sayılı bir dünya üniversitesi olmaya doğru önemli bir adım atmasına yol açacaktır.

Üniversitemiz, Dünya Üniversiteler Birliği (IAU-International Association of Universities) ile Avrupa Üniversiteler Birliği'nin (CRE-Association of European Universities) aktif üyesidir. Ayrıca, Avrupa ve Akdeniz kıyısı ülkeleri üniversitelerinin tarih, kültürel antropoloji, ilahiyat ve felsefe alanlarında bilimsel işbirliği ağı olan Mediterraneum'a katılmıştır. Üniversitemiz bunun yanı sıra, Alman Teknik İşbirliği Kuruluşu (GTZ), Sasakawa Vakfı, Alexander von Humboldt Vakfı, İngiliz Kültür Heyeti (British Council), Uluslararası Kuru Tarım Araştırmaları Merkezi (ICARDA) ve Almanya Deutsches Elektronen Synchrotron (DESY) gibi üniversite dışı yabancı kuruluşlarla da akademik işbirliği yapmaktadır.

Üniversitemizin Avrupa Üniversiteler Birliği (EUA)'nin üyesi olan 600'den fazla üniversiteye sunulan en önemli programlardan biri olan Kurumsal Değerlendirme Programı, 2005 yılında Üniversitemizde de uygulanmıştır. Her yıl kısıtlı sayıda üniversitenin katılabildiği bu programda Üniversitemizin yer alması 2002 yılında yapılan başvurunun olumlu sonucudur. Öz Değerlendirme çalışmaları sonunda, Üniversitemiz, eğitim-öğretim, araştırma, idari hizmetler, toplum ve sektörlerle ilişkiler, yönetimlerle ilişkiler ve uluslararası ilişkiler konularında hedefleri, stratejileri, planları ve uygulamaları hakkında yapılan uzun değerlendirme çalışmalarının bulgularını ve bunlarla ilgili Avrupa Üniversite Birliği'nin önerilerini ortaya koymuştur. Üniversitenin misyonu ve vizyonu doğrultusunda stratejik plan çalışmaları, kalite yönetimi ve kalite güvencesini içselleştiren kalite kültürü yolunda kararlı ilerleyişinin Avrupa Birliği ve Dünya Yükseköğretim alanında iyi bir yer edinme bakımından önemli olduğu ve çok etkileyici bulunduğu Avrupa Üniversite Birliği yetkililerince belirtilmiştir. Üniversitenin mevcut durumu ve geleceğe yönelik planlarının Avrupa Birliğinin 1999'da başlayan Bologna Süreci ve Berlin (2003) ve Bergen (2005) Deklarasyonları bakış açısıyla çok olumlu olduğu ifade edilmiştir.

Üniversitemiz, bilgiye ve araştırmaya verdiği önemin dışında, farklı akademik birimlerinde gerçekleşmesine olanak tanıdığı yüzlerce

kültürel etkinliğe de ağırlık kazandırmış; bu etkinliklere Ankaralıların da katılımını sağlayarak, halkıyla bütünleşmiş bir üniversite olduğunu kanıtlamıştır.

Bu noktaya gelmek kolay olmamıştır. Zaman zaman karşımıza çıkan maddi olanaksızlıklar yüzünden sıkıntılı günler yaşadığımız yadsınamaz bir gerçektir. Ama, sürekli bir arayış içinde olmamız, işlevlerimizi yeniden gözden geçirmede ve hızla değişen koşullara uyum sağlamada ortaya koyduğumuz beceri, Ankara Üniversitesi'nin yeniden yapılanma dönemini daha rahat bir şekilde geçirmesini sağlarken, eğitim dünyasında saygın bir yere oturmasına olanak tanımıştır.

Cumhuriyetin yarattığı bu seçkin eğitim yuvasının 60. Kuruluş Yılı için hazırlanmış olan bu kitap, üniversitemizin hangi aşamalardan geçerek bugünlere geldiğini çok ayrıntılı bir şekilde bizlere yansıtmaktadır. Bu çalışmanın, günümüze kadar bu konuda yapılmış çalışmalardan daha fazla bir ayrıcalığı olup, oldukça özel bir görünüm sunmaktadır. En önemli özelliği çok sesli bir yapıya sahip olması; hazırlanışında evrensel değerleri bir ölçüt olarak benimsemesidir.

60. Kuruluş Yıldönümünü görkemli bir şekilde kutladığımız bugünlerde, büyük bir emek sonucunda ortaya çıkan ve alışılmışın dışında bir biçemle kaleme alınan bu yapıt, nasıl bir akademik donanıma sahip olduğumuzu ve kurumsal kimliğimizi göstermesi açısından oldukça önemlidir. Sadece eğitimcilere değil, ülkemizin bütün aydınlarına seslenerek, Üniversitemizin her zaman öncü bir kurum olduğunu; gelecekte de olacağını açıkça göstermektedir.

Böyle ses getirici bir çalışmada emeği geçen bütün arkadaşlara teşekkür eder, onursal bir görevi başarıyla yerine getirdikleri için kendilerini en içten dileklerimle kutlarım.

Ulu Önder Atatürk'e ve Cumhuriyete olan derin bağlılığımızın bir simgesi olmasını beklediğimiz bu değerli çalışmanın, ülkemizin aydınlık yarınlarına ışık tutmasını dileriz.

Prof. Dr. Nusret ARAS
Ankara Üniversitesi Rektörü

ANKARA ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ

REKTÖRLÜK

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 13 Ekim 1923 tarihinde aldığı kararla başkent ilan ettiği Ankara'da hiçbir yüksek öğretim kurumu yoktu ve ülkenin bilim ve sanat merkezi ve ilk üniversitesine sahip olan kenti eski başkent İstanbul'du. Ankara'nın gerek doğal ve ekonomik, gerek sosyo-kültürel yapısındaki büyük değişiklikler başkent olmasından sonra hızlandı. Ancak bu gelişme, tüm alanlarda olduğu gibi, yüksek öğretim alanında da bir çırpıda olmayıp, ülke gereksinimlerine ve ekonomik koşullara bağlı olarak yavaş yavaş gerçekleşti.

Ankara Üniversitesi 1946 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin çıkardığı 13 Haziran 1946 tarih ve 4936 sayılı ilk Üniversiteler Kanunuyla 18 Haziran 1946 da özel ve tüzel kişiliğe sahip olarak kuruldu. Ankara Üniversitesi Senatosu da 04.07.1946 toplantısında, Üniversitemizin ilköğretim yılının açılış tarihini, 21 Ekim 1946 olarak kabul etti.

Ankara Üniversitesi Cumhuriyet tarihini ve misyonunu ulusuyla özdeşleştirmiş, bütünleştirmiş bir üniversitedir. Nasıl Türkiye Cumhuriyetinin kurulması salt bir yönetim biçimi değiştirmenin çok ötesinde çağdaş bilime, çağdaş demokratik değerlere ve kurumlara dayalı büyük bir toplumsal dönüşüm sistemi ise Ankara Üniversitesinin açılışı da bilinen üniversite amaçlarının çok ötesinde farklı bir misyonun somutlaşmasının anlatımıdır. Ankara Üniversitesi, Atatürk ilke ve devrimlerinin dayanaklarını oluşturmak, yurt geneline yaymak, kökleştirmek ve çağdaşlığın, bilimin ve aydınlığın ifadesi olan bu ilkelerin yılmaz savunuculuğunu yapmak üzere temeli bizzat yüce Atatürk tarafından atılmış bir üniversitedir.

Ankara Üniversitesi, Cumhuriyet devrinin bütün yapıtları gibi Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin yapıtı olarak oluşmuştur. Üniversitenin ilk Öğretim Yılının açılışında Rektör Ord. Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu yaptığı konuşmada üniversitenin misyonunu şöyle açıklamaktadır.

"Ankara Üniversitesi'nin kültür ve bilgi hayatımızdaki ödev ve sorumluluğu ne olacaktır? Şimdi bu konuya değinmeye ve cevaplarını vermeye çalışacağım. Bir üniversitenin, kendisine yetişmek için müracaat eden genç nesillere karşı öğretim ödevi, onun araştırma öğesi kadar önemlidir. Üniversite öğretiminde göz önünde tutmak zorunda kalınılacak ilkeler vardır. Gerçek olan bir şey varsa o da bir dimağa her çeşit bilgiyi yığmakla kültürlü bir ruh vücuda getirilemeyeceğidir.

Bununla beraber yine gerçek olan bir şey varsa o da her kültürün asgari bir bilgi temeline dayandığıdır. Kanaatimizce bir üniversitede iki çeşit öğretime yer vardır.

a) (doldurma) İnformation öğretimi,
b) (oldurma) Formation öğretimi.

Üniversitede (oldurma) formation öğretiminin yeri birinci planda gelmelidir. Üniversite öğretiminde aktif metotlar, pasif metotlara tercih edilmelidir Üniversiteler, mıntakaları için birer bilgi ve fikir merkezidirler. Bu vazifelerini normal öğrenimden başka kısmen öğretim üyelerinin müstakil ve münferit faaliyetleri ile, kısmen de Anglo-Sakson üniversitelerinde olduğu gibi "extra-mural" faaliyetleri (extra-mural faaliyet: Üniversite öğretim üyelerinin Üniversite makamlarına bağlı olarak Üniversite dışı faaliyetleri, veya üniversite dışındaki seçkin kimselerin üniversite içi faaliyetleri demektir) ile göreceklerdir"

Üniversitemizin kuruluşunun ilk yılında yeni bir üniversite için gerekli tüm unsurlar düşünülmüş ve bu konularda önemli adımlar atılmıştır.

Bu adımlara örnek olarak üniversite Yönetim Kurulu ve Üniversite Senatosu çalışmalarını gösterebiliriz. Üniversitemiz eğitime başladığı ilk yılda yapılan yoğun çalışmalar sonucu 11 yönetmelik hazırlanmış ve bu yönetmelikler Milli Eğitim Bakanı tarafından onaylanarak 1946-1947 öğretim yılında yürürlüğe girmiştir. Bunlar:

1- Ankara Üniversitesi Asistanlık Yönetmeliği
2- Ankara Üniversitesi Öğrencileri Disiplin Yönetmeliği
3- Ankara Üniversitesi Armağanı Yönetmeliği
4- Ankara Üniversitesi Harçlar ve Ücretler Yönetmeliği
5- Ankara Üniversitesi Sağlık ve Sosyal İşler Araştırma Merkezi Yönetmeliği
6- Kaybedilen Diplomaların Yerine Verilecek İkinci Nüshalar Hakkında Yönetmelik
7- Hukuk Fakültesi Kitaplık Yönetmeliği
8- Fen Fakültesi Doktora İmtihanı Yönetmeliği
9- Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Doğu Anadolu Araştırma İstasyonu Yönetmeliği
10- Dil ve Tarih- Coğrafya Fakültesi Arkeoloji Araştırma İstasyonu Yönetmeliği
11- Hukuk Fakültesi Dergi Yönetmeliği

Üniversitemizin kurulmasıyla birlikte "Ankara Üniversitesi Kitaplığı"nın oluşturulmasına da hemen başlanmıştır. Bu girişim üniversitemizin bilgiye verdiği önemin göstergesi olması bakımından önemli görülmelidir. 1946 yılının son aylarında etkinliğine başlayan üniversite kütüphanemize ilk yılın sonunda 1071 cilt kitap satın alınmıştır. Kitap sayısı satın alınanlar ve çeşitli resmi ve özel kuruluşlardan, yabancı bilim kurumlarından armağan edilenlerle birlikte 2067 cilde ulaşmıştır.

İlk yıllarda üniversitemizin önem verdiği eğitimi destekleyen bir başka kültür girişimi de Üniversite Müzesi'nin kurulması olmuştur. Üniversite müzemiz, çeşitli öğretim ve karşılaştırma malzemesi hazırlamak ve özgün koleksiyonlar sağlamak gibi iki amacı gerçekleştirmek için oluşturulmuştur. Müze:

1 - Arkeoloji ve Güzel Sanatlar,
2 - İnsan Paleontolojisi, Antropoloji, Etnografya ve Folklor,
3 - Genel Paleontoloji, Botanik, Jeoloji, Zooloji ve Patoloji

bölümlerinden oluşmuştur.

Yürüttüğü eğitim-öğretim etkinlikleri yanında ülkemizin gelişme ve ilerlemesi yolunda da önemli işlevler üstlenen üniversitemiz barındırdığı öğrencilerin her türlü gereksinimlerini karşılamak için toplumla bütünleşme ile ilgili ilişkilerini de geliştirmiştir. Üniversitemizin ilk yıllarında yaptığı işbirliği çalışmalarının sonucu olarak da 1949–50 öğretim yılında Sanayici Vehbi Koç'a donanımlı bir yurt yaptırarak üniversitemize bağışlaması sağlanmıştır.

Üniversitemiz, kuruluşunu sağlayan dört fakülte ile eğitime başladıktan sonra eğitim öğretim ve bunu destekleyen her türlü girişimlerle yoğun bir gelişim sürecine girmiştir. 30.06.1948 tarihli ve 5234 sayılı Yasayla Veteriner ve Ziraat Fakülteleri de üniversitemize bağlanmıştır. 1949–50 öğretim yılında ise İlahiyat Fakültesi kurulmuştur. Bundan bir yıl sonra da 1950–51 ders yılında ise Siyasal Bilgiler Okulu Fakülte halinde Üniversitemize bağlanmıştır.

İlk beş yılın sonunda Üniversitemizde 8 fakültede 15'i yabancı 153 Profesör, 87 Doçent, 239 asistan bulunmaktadır. Toplam öğrenci sayısı da 7938'dir Öğrencilerin %69'u Sosyal Bilimler alanında %41'ide Fen ve Sağlık Bilimlerinde eğitim görmüştür.

Kuruluş çalışmalarını hızla sürdüren üniversitemizin öğrenci yetiştirme yanında ülkenin gelişmesine ilişkin olarak yüklendiği görevleri Rektör sayın Prof. Dr. Ekrem Rüştü İzmen 1951-1952 öğretim yılını açış konuşmasında şöyle belirtiyor. *"Beş yılını bitirip birçok noksanlarına rağmen başarılı sayılabilecek, hayatının daha verimli günlerine adım atarken, yetiştirdiği Türk gençlerinin, çeşitli bilgilerle birlikte, kuvvetli ve yüksek bir milli terbiye edindiklerini de iftiharla belirtmek isterim. Üniversitemiz bu yoldaki gayretlerine bundan sonra da azimle devam edecektir.*

Üniversitemiz, günlük politika cereyanlarından, her an değişen aktüalitelerden uzak kalarak yalnız hakikatin peşinden koşan ve sosyal olayları ilim ışığı altında objektif olarak aydınlatmağa çalışan bir teşekkül halinde kalacak, bilhassa bu tavrı ve zihniyeti ile memlekete faydalı olacaktır. Bu bakımdan, milletçe benimsediğimiz demokrasi davasında üniversitemize düşen vazifenin önemini kaydetmek isterim. Üniversitemizin bu yolda kendi payına düşeni gerçekleştirmeye çalışmaktan başka bir gayesi bulunmamaktadır.

Vazifelerimizden birisi de uzun yıllar muhtelif sebepler yüzünden geri kalmış olan yurdumuzda sosyal, kültürel ve ekonomik sahalarda hala sahipsiz duran bir çok memleket konularını ele almak suretiyle milli kalkınmamıza gereken hizmeti yapmaktır.

Bu bakımdan aziz yurdumuzun malik olduğu tabiat hazinelerinin mahiyet ve değerlerini türlü çalışma ve araştırmalarla ortaya koyarak geri kalmış iktisadımızı ileri memleketler seviyesine ulaştırabilmek için lüzumlu yolları göstermek üniversitemizin esaslı vazifeleri arasındadır.

Bundan başka milletlerarası bilim aleminde önemli çalışmalarıyla temayüz etmiş bilginlerimizin sayısını arttırmak da hedefimizdir. Üniversitemizin, ileri memleketlerdeki emsallerinde olduğu gibi, medeniyetin ilerlemesine insanlığın hazine olan çalışma ve buluşları ile dünyada ün alması lazımdır. Bu yoldaki başarıların şerefi şüphesiz yalnız müessesemizin değil, memleketin de şerefi olacaktır.

Benzerlerine kıyasla çok kısa bir mazisi olmasına rağmen, üniversitemiz bu yolda her an ilerlemektedir. Yalnız savaş meydanlarındaki kahramanlık ve zaferleriyle değil, vaktiyle yurdun her tarafında açtığı ilim ocakları ve bu gün bile insanlığın hayranlığını çeken sayısız abide ve eserleri ile takdirler toplamış bir milletin yüksek seciyeli fertleri olarak bu yolda gereken hamleleri yapacağımıza güvenimiz vardır".

Eğitim öğretim ve ülkenin gelişmesi için yoğun gayret içinde olan öğretim üyelerimizin birbirlerini yakından tanımaları ve üniversiteli olma bilincinin gelişip kuvvetlenmesi için 1955 yılında Ankara Üniversitesi Öğretim Üyeleri Derneği kurulmuştur. Üniversitemiz 10. ders yılında 8 fakülte, 11293 öğrenci, 188 Profesör, 121 Doçent, 36 Öğretim Görevlisi, 34 Okutman, 28 Uzman ve 376 Asistan kadrosuna ulaşılmıştır. Yine 10. Yılda Üniversite Doktora Yönetmeliği kabul edilmiştir

1960 yılında ise o zamanki adı ile "Eczacı" Fakültesi kurulmuş ve 1961-62 öğretim yılında eğitime başlamıştır. 1961–62 öğretim yılında ise Sağlık Bilgileri ve Hemşire Yüksek Okulu açılmıştır.

Yapılan eğitim ve sosyal etkinliklerler yanında bilimsel çalışmalara temel oluşturacak girişimleri de öncelikli hedef olarak belirleyen üniversitemiz öğretim elemanlarının bilimsel çalışmalarını yayın haline getirmek ve öğrenci ve araştırmacıların hizmetine sunmak için önemli bir gelişmeye daha imza atmış ve Üniversite Basımevimizin 1962 yılı Ocak ayında kurulup çalışmaya başlamasını sağlamıştır.

1963 yılına kadar "Sağlık Bilimleri Yüksek Okulu" olarak öğretim yapan Hacettepe tesislerinde Tıp Fakültesi açılarak her iki kısım "Hacettepe Tıp ve Sağlık Bilimleri Fakültesi" adı altında toplanmıştır. Bu fakülteye bağlı bir de "Diş Hekimliği Yüksek Okulu" açılmıştır. 1964–65 öğretim yılında da Milli Eğitim Bakanlığı ile ortak çalışmalar sonucu Eğitim Fakültemiz kurulmuştur. 1966 yılında ise Anadolu'da tarih boyunca

kurulmuş çeşitli medeniyetleri bilimsel açıdan incelemek için "Anadolu Medeniyetler Enstitüsü" kurulmuştur.

Öğrencilerin sosyal, kültürel ve sağlık gereksinimlerini karşılamak amacıyla Mediko-Sosyal Merkezi 19 Mart 1966'da resmen hizmete açılmıştır. Böylelikle kuruluşunun 20. yılında On bir fakülte, yedi yüksek okul, iki kolej ile çok sayıda enstitü ve diğer bilimsel kuruluşlardan oluşan Ankara Üniversitesi'nin öğrenci sayısı 20.000'e öğretim kadrosu 2000'e yaklaşmış, idari personel sayısı ise, 500'ü aşmıştır.

Cumhuriyetin 50. yılında üniversitemiz iki yeni fakülte daha kazanmıştır 1973 yılında Diş Hekimliği Fakültesi ve Antalya Tıp Fakültesi öğretime başlamıştır. Öğretim kurumları boyutunda önemli yol alan üniversitemiz sosyal tesis hizmet birimleri alanında da eksikliklerini tamamlamak için yoğun çaba harcamıştır. 1978 yılında inşaatına başlanan Ankara Üniversitesi Konukevi 23 Mayıs 1981 de bitirilerek hizmete açılmıştır. 12 yataklı bu Konukevinde Fakültelerimize ders ya da konferans vermek için gelen yabancı öğretim üyeleri kalmaktadırlar. Salonları ise hem sosyal faaliyetler için hem de Üniversitemizin sanat ürünlerini sergileyecek bir sanat galerisi olarak kullanılması hedeflenmiştir. Yine aynı yıl Rektörlük Merkez binası da tamamlanmıştır. 1977 yılında inşaatına başlanan bina, anında çeviri olanaklarına sahip konferans salonu, senato ve yönetim kurulları salonları ile özellikle uluslararası ve ulusal bilimsel toplantılar için kullanılabilecek nitelikte bir yapı olarak 2 Kasım 1981 tarihinde Uluslararası Atatürk Sempozyumu ile hizmete açılmıştır.

1984 yılına gelindiğinde Üniversitemiz yapmakta olduğu önemli hizmetlerden birini daha somutlaştırmıştır. Türk Dili'nin yabancılara öğretilmesi ve yaygınlaştırılması aşamasında önemli roller üstlenen ve kısa adı "TÖMER" olan "Ankara Üniversitesi Türkçe Öğretim Merkezi" 1 Mart 1984'de yeni kurulan dil laboratuarlarında modern yöntemlerle Türkçe kurslarına başlamıştır.

1985 yılında bilimsel çalışma ve eğitime destek olmak ve öğrencilerimizin tatil aylarında dinlenmeleri ve boş zamanlarını değerlendirmeleri amacıyla Side'de kurulacak olan Rekreasyon Merkezinin ihalesi yapılmış ve yer teslimi ile işe başlanmıştır. Yine aynı amaçla Elmadağ'da bulunan "Ruh ve Beden Sağlığı Araştırma ve Geliştirme Merkezi" binalarının kaba inşaatı tamamlanarak hizmete açılmıştır. Bunlara ek olarak Üniversitemiz Spor Salonu da 1985–1986 öğretim yılında hizmete açılmıştır.

1986 yılı Haziran ayında 40. kuruluş yılını tamamlayan üniversitemize kuruluşunda yüklenen görevleri ve bu görevlerin üstesinden

nasıl gelindiğini dönemin rektörü sayın Prof. Dr. Tarık Somer'in şu sözleri açıkça ortaya koymaktadır.

"Ankara Üniversitesi kuruluşunda beklenilenler şunlardı:

Ankara Üniversitesi Başkent'i tamamlayan bir simge olacak,

Yıllarca ihmal edilmiş Anadolu'ya ilim ve hizmet yayacak, memleket evlatlarına kucak açacak,

Memlekette başlayan hukuk inkılâbının gerektirdiği bilgi ve anlayışa sahip bir hukukçu nesil ve modern yönetimi öğrenip uygulayacak devlet ve siyaset adamları yetiştirecek,

Millî kültürümüzün esas temelleri olan dil ve tarihimizi bilimsel metotlarla inceleyip İlim dünyasına sunacak,

Müsbet ilimler cephesini tamamlayacak,

Memleketin sağlık davasına ve sosyal problemlerine çözüm getirecek,

Tarım ve hayvancılığı geliştirecek, modern bilim ve teknolojiyi işleyip üretime aktarabilecek gençler yetiştirecek.

Şu hususu önemle belirtmek isterim ki, büyük önder Atatürk'ün isteği ve planları doğrultusunda, o tarihe kadar ihmal edilmiş olan Anadolu'ya öncelikle ilim ve hizmet götürmek üzere kurulan Üniversitemiz, yıllar boyu büyük bir gayretle çalışmış, muhtelif fakültelerden binlerce mezun vermiş, sayısız ilim adamları yetiştirmiştir. Bu 40 sene içerisinde, lisans, yüksek lisans ve doktora dereceleriyle mezun ettiğimiz öğrencilerin sayısı 85.815'dir."

Üniversitemiz 40. yılına 11 Fakülte, 6 Yüksekokul ve 5 Enstitü ile 38.000'e yaklaşan öğrencisi ve 868 Öğretim üyesi ve 1227 öğretim yardımcısı olmak üzere toplam 2095 öğretim elemanı ile 4819 idarî ve teknik personel ile girmiştir.

1988–1989 öğretim yılında üniversitemiz Ankara'nın çevre il ve ilçelerindeki eğitim ve öğretime de destek olmaya başlamıştır. Bu amaçla Çankırı, Kastamonu ve Kırıkkale Meslek Yüksekokulları Üniversitemize bağlanmıştır. 1993 öğretim yılında açılan Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Kalecik Meslek Yüksek Okulu ve Cebeci Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu'na, 3 Kasım 1994 tarihinde kurulmuş bulunan Sağlık Eğitim Fakültemizin ile Beypazarı Meslek Yüksek Okulları da üniversitemize güç katmıştır.

Eğitimin her konu ve alana yaygınlaştırılması amacıyla 1988 yılında Üniversitemize bağlı olarak kurulan Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu'na öğrenci alımına başlamıştır. Eğitim gören öğrencilere bilimsel bilgi

verme yanında sosyal ve kültürel alanlarda da destek sürmüş ve etkinliklerini üniversite öğrencilerine yönelik olarak sürdürmek üzere 11 Ağustos 1991 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanan kuruluş kararı ile Üniversitemiz bünyesinde "Üniversite Öğrencileri Sağlık Vakfı" kurulmuştur.

1990 yılında üniversitedeki eğitimin kalitesini artırmak amacıyla ilk olarak Siyasal Bilgiler Fakültesi ve Fen Bilimleri Enstitüsü'nde, 1993 yılında da, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu'nda başlatılan Yabancı Dil Hazırlık Eğitimi, 1995 yılında da, Ziraat Fakültesi, İletişim Fakültesi ile Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin bazı ana bilim dallarında da başlatılmıştır. 50. yılında ise Fen, Hukuk ve Veteriner Fakülteleri'nde yabancı dil hazırlık eğitimine başlanmıştır.

Üniversitemiz 1996 yılında 50. eğitim-öğretim yılına 20 Ağustos 1995 tarihinde yürürlüğe giren yeni eğitim ve öğretim yönetmeliği ile başlamıştır. Bu yönetmelikle, üniversitemiz çerçeve yönetmeliği dahil, 22 ayrı yönetmelik yürürlükten kalkmış ve böylece üniversitemizde farklı öğretim ve sınav uygulamalarına son verilmiştir.

50. yılında Üniversitemiz, 12 fakülte, 11 yüksek okul, 7 enstitü, 22 araştırma ve uygulama merkezi ile rektörlüğe bağlı 4 bölüm ve Türkçe Öğretim Araştırma ve Uygulama Merkezi (TÖMER)'den oluşmaktadır. Ayrıca, üniversitemize bağlı olarak kurulan, ancak hemen eğitim ve öğretime başlamayan Mimarlık, Mühendislik, Çankırı Teknik Eğitim ve Çankırı Orman Fakülteleri üniversitemizin gücünü ortaya koymaktadır.

Yine 1996 yılında üniversitedeki tüm spor etkinliklerini bir şemsiye altına toplamak amacıyla Ankara Üniversitesi Spor Kulübü kurulmuştur. Bu amaçla Gölbaşı Mogan Gölü kenarındaki üniversitemiz arazisinde, su sporlarını da kapsayan çok amaçlı bir spor merkezinin yapımına başlanmıştır. Ayrıca Ankara Üniversitesi Mezunları Derneği'nin kurulması da 'Ankara Üniversitesi' kimliğinin geliştirilmesi ve üniversite personeli arasındaki dayanışmayı güçlendirmesi adına önemli bir gelişme olmuştur.

Yüksek öğretim kurumları arasında özel ve saygın bir konumda olduğuna inandığımız üniversitemiz 1996 yılı başından başlayarak bir dizi uluslararası ve ulusal bilimsel toplantı, kültürel ve sanatsal etkinliklerle kutlamaya başladığı 50. yılını 13 Kasım 1996 günü Sayın Cumhurbaşkanımızın onurlandırdığı ve çeşitli ülkelerden gelen çok sayıda üniversite yöneticisinin ve bilim adamının katıldığı bir akademik tören ile noktalamıştır.

Ankara Üniversitesi 50. yılında 806'sı profesör, 331'i doçent ve 359'u da yardımcı doçent olmak üzere 3645 öğretim elemanı ve 5300 idari

personelden oluşan güçlü kadrosu ile bilimin çeşitli dallarında, 40'ı ön lisans, 96'sı lisans ve 163'ü lisansüstü olmak üzere 299 programla eğitim-öğretim hizmetini yerine getirmeyi sürdürmüştür.

1990'lı yıllar başta üniversiteler olmak üzere tüm bilimsel ve teknik araştırma kurumlarında bilgi ve iletişim teknolojilerinin önemli gelişmelerine tanıklık etmiştir. İnternetin 1993 yılında Türkiye'ye girmesi, Bilgisayar teknolojilerindeki hızlı gelişimin bir yansıması olarak Üniversitemizin de bilgisayar ve iletişim teknolojisinden etkin bir şekilde yararlanabilmesi için hazırlanan Ankara Üniversitesi Bilgi İşlem ve İletişim Merkezi Projesi'nin 1. aşaması 1996 yılında sonuçlandırılmıştır.

Ankara Üniversitesi Çankırı Orman Fakültesi, Bakanlar Kurulunun 24.08.1994 tarih ve 94/6138 sayılı kararı ile kurulmuş ve 1996-1997 öğretim yılında faaliyete başlamıştır. Fakültemiz Orman Mühendisliği, Orman Endüstri Mühendisliği ve Peyzaj Mimarlığı Bölümleri olmak üzere 3 Bölümden oluşmasına rağmen sadece Orman Mühendisliği Bölümü faaliyet göstermektedir.

Bakanlar Kurulu'nun 10 Ekim 1996 tarih ve 96/8555 sayılı kararı ile Sağlık Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı arasında 22.11.1996 tarihli bir iş birliği protokolü ile Çankırı Sağlık Yüksekokulu kurulmuştur.

Üniversitemiz Tandoğan Yerleşkesine iki adet orta boy bilgisayar sistemi alımı gerçekleştirilmiş ve bu yerleşkede bulunan Fen, Eczacılık ve Diş Hekimliği Fakülteleri, Rektörlük bilgisayar ağıyla birbirlerine bağlanmıştır. 1997 yılında ise Dışkapı, Cebeci ve İbn-i Sina Yerleşkelerinde de bilgisayar ağları tamamlanma aşamasına gelmiştir.

Kent merkezinde sıkışık bir şekilde eğitim vermek zorunda kalan ve artık var olan binalarına sığmayan fakültelerimizi rahatlatmak amacıyla 6 Ekim 1997'de Sayın Cumhurbaşkanımızın temelini attığı İletişim, Mühendislik, Mimarlık Fakülteleri ile Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulumuzun yer alacağı 50. Yıl Yerleşkesinin inşaatına başlanmıştır. Ayrıca Üniversitemizi çağdaş koşullara uygun bir bilgi işlem ve iletişim yapısına kavuşturmak üzere başlatılan, fiber-optik bilgisayar ağı yapım çalışmaları tüm yerleşkelerde tamamlanmıştır.

Üçüncü bin yıla girildiğinde Ankara Üniversitesi, akademik birimleri destekleyen, Geliştirme Vakfı, vakfa bağlı Ankür ve Anki Şirketleri, Özel İlköğretim Okulu ve Lisesi, Mezunlar Derneği, Anküsev Kültür ve Sanat Merkezi, KOSGEB birimi, Bilim ve Teknoloji Araştırma ve Uygulama Merkezi ile eğitim-öğretim ile birlikte bilimsel ve sosyal yaşamın her kademesinde yerini güçlendirmiştir. İstanbul Menkul Kıymetler Borsası

yönetiminin kaynakları ile gerçekleştirilen sanat ve kültür merkezimiz hizmete sunma aşamasına getirilmiştir. Bunlarla birlikte Cebeci yerleşkemizde Milli Piyango İdaresinin katkıları ile, çağdaş ölçütlere göre modernize edilen 300 kapasiteli kız öğrenci yurdunun; Dışkapı yerleşkesindeki 300 yatak kapasiteli eski Ziraat-Veteriner Yurdunun yeni düzenlemeleri ile hizmete açılması ve Keçiören'deki Araştırma Görevlileri Konutunun hizmete girmesi eğitim için gelen öğrencilerimizi destekleyen kurumlar ve "yaşayan üniversite"nin gerçekleşmesi için önemli adımlar olmuştur.

Bilgi çağı olarak da adlandırılan üçüncü bin yılda Bilim ve Teknoloji Araştırma ve Uygulama Merkezi (BİTAUM), analiz cihazları, fiziki yapıları ve nitelikli insan gücü açısından 1. aşama hedeflerine 2000 yılında erişmiştir. Aynı yıl bu bilimsel ve teknolojik gelişmeler yanında Üniversitemiz öğretim üyeleri ve öğrencilerinin sosyal yaşamını zenginleştirmeye ve spor olanaklarını geliştirmeye yönelik olarak Mogan Gölü kıyısında Sosyal Tesis ile Kayıkhane ve Su Sporları Merkezi, Ilgaz Dağı'nda Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Merkezi ve Side'de Kongre Merkezi açılmıştır.

1999-2000 öğretim yılında iki ana sanat dalı ile üniversitemiz Devlet Konservatuvarı öğretime başlamıştır.

1996 yılında kurulan Mühendislik Fakültesinde 2002 yılında eğitime başlanmıştır. Böylelikle o güne kadar bölüm bazında yapılan mühendislik eğitimi bir fakülte çatısı altında toplanmış ve üniversitemizin 15. Fakültesi, Mühendislik Fakültesi olmuştur. Bununla birlikte yaşamboyu öğrenmenin vazgeçilmez desteği olan "Sürekli Eğitim Merkezi" ile yetişmiş eleman azlığı ve artan öğrenci sayısına karşı seçenekli eğitim olanağı hazırlayan "Uzaktan Eğitim Merkezi" kurulmuştur.

Daha önceki yıllarda Ziraat Fakültesi Dekanlığına bağlı olarak çalışan Ev Ekonomisi Yüksekokulu 2001 yılında Rektörlüğümüze bağlanmış, 2003 yılında da yeniden yapılandırılmıştır.

2000'li yıllara kadar kendi bünyesi içinde eğitim ve araştırmalarına ağırlık veren üniversitemiz üçüncü binden itibaren uluslararası ilişkilere önem vermiştir. 2002 yılında Sokrates ve Erasmus Programları çerçevesinde gerçekleştirilen akademik işbirliği çalışmaları ile akreditasyon hazırlıkları hızlı bir biçimde sürdürülmüştür. Bu çalışmaların en somut göstergesi Fransa'nın Lyon Üniversitesi ile imzalanan bir antlaşma ile karşılıklı diploma denkliği esasında işbirliği gerçekleşmiştir.

Uluslararası ilişkileri geliştirme yolundaki bu çalışmalar yanında üniversitemizde verilen eğitimin kalitesinin artırılması içinde gayretler devam etmiştir. Bu amaçla 3000 öğrencimize hazırlık sınıfı düzeyinde

yabancı dil eğitimi verecek olan Yabancı Diller Yüksekokulu'nun kuruluşu 26/1/2002 tarih ve 2002/3651 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile gerçekleştirilmiştir. Ayrıca Üniversitemizin bilgi işlem altyapısında da önemli atılımlar gerçekleştirilmiş, tüm bilim alanlarını kapsayacak biçimde birçok elektronik kütüphaneye doğrudan erişim olanağı yaratılmıştır. Üniversitemiz bilgi ve araştırmaya verdiği önemin bir göstergesi olarak da abone olduğu elektronik veri tabanlarının sayısı ve kapsamı çağdaş bir üniversitede olması gereken düzeye getirilerek elektronik kütüphane başta olmak üzere bilgi hizmetlerinde önemli atılımlar gerçekleştirmiştir. Üniversitemiz eğitim ve bilimsel araştırma düzleminde önemli bir adımı daha atarak 2001 yılı rakamları ile 29 trilyon TL kaynak ayrılarak başlatılan biyoteknoloji projesi Biyoteknoloji Enstitüsünün kuruluşunun zemini oluşturmuştur.

Ankara Üniversitesi 2003 yılında Avrupa Birliği araştırma alanı 6. çerçeve programında projeleri olan ve Erasmus-Sokrates programında etkin olarak yer alan bir üniversite olarak bilimsel ve ileri teknolojik araştırmalara da desteğini artırıp sürdürerek Ankara Üniversites'ini bir dünya üniversitesi konumunda tutmak akademik misyonunun bir unsuru olarak görmüştür.

Üniversitemizin Dünya üniversiteleri arasında yer alması konusundaki yoğun çalışmalar 2004 yılında da devam etmiştir. Bu amaçla eğitim-öğretim yönetmeliği yeniden ele alınarak öğrencilerimize daha çok seçmeli ders alabilme, çift anadal ve yandal eğitimi yapabilme şansı tanıyacak şekilde AKTS (Avrupa Kredi Transfer Sistemi) ne uygun olarak düzenlenmiştir.

Türkiye'nin Avrupa Birliği'nin Eğitim Programlarından yararlanması, Türk Ulusal Ajansı'nın kurulması ve "Mutabakat Zaptı"nın imzalanmasına koşut olarak üniversitemiz de başta Erasmus programı olmak üzere Avrupa Birliği Eğitim Programlarından yararlanmak üzere Sokrates-Erasmus Ofisini kurmuştur. Üniversitemiz, bu çalışmalar yanında, Lisans ve Lisans Üstü Eğitim Yönetmeliklerinde ECTS/DS-AKTS/DE ve "not verme sistemi"nde uygun değişiklikleri yapmış ve bu konuda bir yönergeyi de kabul ederek eğitimini AB normlarıyla uyumlaştırmıştır.

Türkiye'nin Erasmus Programından faydalanması için oluşturulan proje çerçevesinde İtalya Bologna Üniversitesi ile eşleştirilmiş ve karşılıklı öğrenci değişimi başlatılmıştır. Buna koşut olarak Üniversitemiz Kasım 2003 tarihinde Erasmus kapsamındaki tüm programlarından yararlanma; öğrenci ve öğretim elemanı değişimi ve ortak programlar düzenleme gibi konularda AB fonlarından yarar sağlama hakkı veren "Erasmus University Charter-Erasmus Üniversite Beyannamesi"ne başvurmuştur. Bu başvuru sonucu yapılan değerlendirmelerden sonra üniversitemizin "Erasmus University Charter"ı alması yeni üniversitelerle işbirliği olanaklarını geliştirmiş ve Bologna üniversitesi ile yapılan işbirliği genişletilerek 10 üniversiteyi geçmiştir.

"Erasmus University Charter"ı alması yeni üniversitelerle işbirliği olanaklarını geliştirmiş ve Bologna üniversitesi ile yapılan işbirliği onun üzerindeki üniversiteye genişletilmiştir.

Üniversitemizin bilgi işlem ağının tümüyle güçlendirilerek yenilenmesi, gelişmiş bir elektronik kütüphane kurulması, tüm birimlerimize kısıtlama yapılmaksızın istedikleri kitap ve süreli yayınların alınabilmesi gibi çalışmalarımız sonucunda, Üniversitemizin bilimsel yayınlarında çok önemli artışlar olmuş bunlar yanında üniversitemiz diğer alanlarda da önemli gelişmeler kaydetmiştir. Bu gelişme sürecinin devamında, Üniversitemizin saygın bir dış değerlendirme kurulu tarafından incelenmesi ihtiyacı da doğmuştur.

Avrupa Üniversiteler Birliği (EUA)'nin üyesi olan 600'den fazla üniversiteye sunduğu en önemli programlardan biri olan Kurumsal Değerlendirme Programı 2005 yılında Üniversitemize de uygulanmıştır. Bu konuda 2003 yılında yaptığımız başvuru 2004'de yinelenmiş ve başvurumuz 2005 yılı için kabul edilmiştir. AÜB/EUA kurumsal değerlendirme sürecinde Üniversitemizin 'Uzun ve orta erim amaçlarının belirlenmesi', 'Akademik gelişimi biçimlendiren iç ve dış ölçütlerin ve olanakların ele alınması', 'Kalite artırma stratejilerinin geliştirilmesi ve hayata geçirilmesi' konularındaki yaklaşım ve yöntem durumu incelenerek ileriye dönük görüşler ortaya konulacaktır. AÜB/EUA, bu kapsamda özellikle sistem ve örgüt yapılanması; kaynaklar, araştırma, değişim kapasitesi; kurumsal tutum ve politikalar, stratejik gelişim planı, akreditasyona yöneliş biçimi, toplum ve kurumlarla ilişkiler, kalite yönetimi konularında saptama ve önerilerde bulunacaktır. AÜB/EUA kurumsal değerlendirmesinden beklentimiz, geleceğin Ankara Üniversitesinin hem ulusal hem de uluslararası boyutlarda her bakımdan önlerde olan bir üniversite olma yolunda, gücü, zayıflıkları, avantajları ve karşılaşabileceği güçlükler bakımından durumunun yansız ve gerçekçi biçimde göz önüne serilmesidir"

Üniversitemiz Yönetim Kurulu Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Ömer L. Gebizlioğlu başkanlığında Prof. Dr. Aytül Kasapoğlu, Prof. Dr. Hilal Karagül, Prof. Dr. Nilgün Halloran, Prof. Dr. Nehir Özden, Prof. Dr. İnayet Pehlivan Aydın, Prof. Dr. Güzide Çalık Garcia, Prof. Dr. Ahmet Kumrulu, Prof. Dr. Olcay Aydıntuğ Tiryaki, Prof. Dr. Erdem Büyükbingöl, Prof. Dr. Ömer Memduh Esendal, Doç. Dr. Çağrı Erhan'dan oluşan bir "Öz Değerlendirme Komitesi (Self-Evaluation Steering Committee)" kurdu. Komite yoğun ve uzun bir zamana yayılacak çalışmalar yapmıştır. Öz değerlendirme komite toplantılarına genel sekreter yardımcısı Süha Çetinkaya, idari sekreter Volkan Tokgöz ve öğrenci temsilcisi Seçkin Sandıklı katılarak destek vermişlerdir.

Üniversitemizin 2005 yılı başından itibaren içinde bulunduğu Avrupa Üniversite Birliği (AÜB/EUA) Kurumsal Değerlendirme Programı, AÜB Kurumsal Değerlendirme Ekibinin Üniversitemize 9-13 Ekim 2005 tarihlerinde yaptığı ana ziyaret ile son aşamasına girmiştir. Ankara Üniversitesi bu program sonunda Avrupa Birliği Yükseköğretim Platformunda Kalite Kültürü sürecine girmeyi ve tüm birimlerinde kalite yönetimi bağlamında stratejik planlama olgusunu başlatmayı hedeflemektedir.

Üniversitemiz Türkiye'de ODTÜ, Boğaziçi, İTÜ, Uludağ Üniversitesi'nden sonra bu programı kesin başarı ile tamamlayan beşinci üniversitedir. Bu başarı Üniversitemizin akademik ve idari personeline ait bir başarıdır.

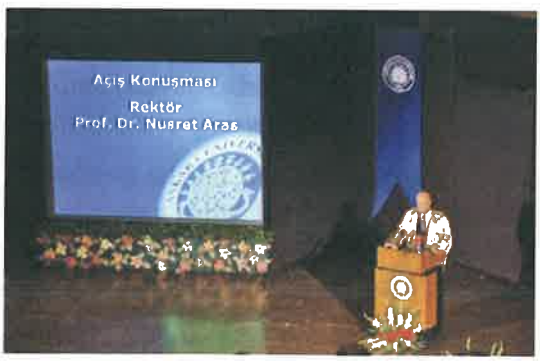

Üniversitemiz altmışıncı yılına geldiğinde önemli gelişmelere öncülük etmiştir. Bu gelişmeler rektör Prof. Dr. Nusret Aras tarafından 2005-2006 öğretim yılı açış konuşmasında şöyle özetlenmektedir. *"Ankara Üniversitesi 2005–2006 öğretim yılında kuruluşunun 60. yılına ulaşmıştır. Altmışıncı eğitim-öğretim yılına kadar 200 bin kadar mezunu ile ülkemizin yetişmiş insan gücüne önemli katkı sağlamıştır. 60. yılında 15 fakülte, 12 yüksekokul ve meslek yüksekokulu ile bir de Devlet Konservatuarını bünyesinde barındırmaktadır. Ayrıca Sekiz Enstitü ile birlikte lisans ve lisansüstü alanda 43.200 öğrencinin eğitim gördüğü büyük ve gelişmiş bir üniversite olarak öğretim hayatına devam etmektedir.*

Bu kadar büyük bir eğitim öğretim yükü altındaki öğretim elemanları bilimsel çalışmalarına da büyük bir hızla devam etmişler ve 2001 den 2005 'e kadar geçen dört yıl içerisinde uluslararası indekslerde yer alan yayınlarını % 70 oranında artırarak Türk bilim hayatına önemli katkılar sağlamışlardır.

Biyoteknoloji, sağlık, tarım ve hayvancılık ile temel ve sosyal bilimlerin pek çok alanında eğitim-öğretim ve bilimsel bilgi üretiminde çok gelişmiş bir yapısı olan Ankara Üniversitesi, bu özelliğini "Ankara Üniversitesi Teknoloji Bölgesi"ni kurma çalışmalarına 2005 yılında başlanmıştır.

Ankara Üniversitesi 2005 verileri ile Dört yıl ve üzeri lisans eğitimi alan 26.000 öğrencisine karşılık 8.800 kadar yüksek lisans ve doktora öğrencisi ile mezuniyet sonrası üniversite görünümü vermeye başlamıştır. Bu işlevinin bir göstergesi olarak DPT tarafından desteklenen bir programla 10 yıl içinde 500 mezuniyet sonrası öğrencisine destek verilmek üzere BİYEP (Bilim İnsanı Yetiştirme Projesi) uygulamaya konulmuştur. Projenin üniversitelere öğretim üyesi yetiştirecek "Öğretim Üyesi Yetiştirme Programı" ÖYEP ile kamu kurum ve kuruluşlarına "Araştırmacı Yetiştirme Programı" AYEP olmak üzere iki ayrı bölümü bulunmaktadır. Eylül 2005 itibarı ile 20 kadar üniversite bu programdan yararlanmak üzere Üniversitemize başvurmuştur".

2005 yılının sonuna gelindiğinde tüm bu bilimsel çalışmaların yanında sportif bir gelişme daha yaşanmıştır. 25 Ekim 1998 yılında temeli atılan Ankara Üniversitesi Kapalı Yüzme Havuzu ve Yan Tesisleri 25 Kasım 2005 tarihinde hizmete açılmıştır. Dört bin beş yüz metre karelik bir kapalı alana sahip olan tesisimiz Üniversitemiz öğrencileri, öğretim elemanları ve çalışanlarına sosyal ve sportif yaşamlarında çağdaş olanaklar sunmaktadır.

1946 yılında dört fakülte ile filizlenip 60. yılında koca bir çınar olan Ankara üniversitesi 60 yıllık tarihinde doğudan batıya, kuzeyden güneye Türkiye'nin her yanında kurulan fakülte ve üniversitelerin kuruluşuna, eğitim ve öğretimini sürdürmesine de destek olmuştur.

Üniversitemiz, Ankara'da Hacettepe Üniversitesini, Diyarbakır'da Diyarbakır Üniversitesini, İzmir'de ve Antalya'da Tıp Fakülteleri'ni, Erzurum'da Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin kurulmasını sağlamıştır. Bunun yanı sıra Ziraat Fakültemiz Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi, Çukurova Üniversitesi'nin kuruluşuna esas olan Adana'da üçüncü Ziraat Fakültesini; Veteriner Fakültemiz de Elazığ ve İstanbul Üniversitesi Veteriner Fakülteleri'nin kurulmasını sağlamıştır.

Üniversitemiz, kuruluşunu sağladığı Ankara dışındaki bu üniversite ve fakülteler yanında yeni kurulmuş ancak henüz özerk üniversite statüsüne kavuşmamış olan, akademileri ve devletleştirilen yüksek okullar ile Orta Doğu Teknik ve Karadeniz Teknik Üniversitesi başta olmak üzere pek çok eğitim kurumunu da öğretim üyesi olarak desteklemiştir.

Ayrıca Hacettepe Tıp ve Sağlık Bilimleri Fakültesi, Erzurum'da Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin öğretim kadrosunun sağlanmasını da üstlenmiştir.

Üniversitemiz akademik örgütlenmeleri yanında Araştırma-Geliştirme etkinliklerine de büyük önem vermiş ve bilimsel araştırmaları desteklemek amacıyla bir Araştırma Fonu'nu kurmuştur. Ankara Üniversitesi Araştırma Fonu, 2547 sayılı Kanunun 58. Maddesinin b fıkrası uyarınca Üniversitemiz Yönetim Kurulunun 19.11.1984 tarih ve 1078 sayılı kararı ile çalışmalarına başlamıştır. Hazırlanan "Araştırma Projeleri El Kitabı" ve proje teklif formlarının öğretim elemanlarımıza gönderilmesinden sonra 1985 yılı içinde Fon Yönetim kurulu'na çeşitli birimlerimizden gönderilen 92 araştırma projesinden 54 tanesini desteklenmiştir. 1986 yılında ise teklif edilen proje adedi 159'a çıkmış bunların da 115 adedi desteklenmiştir. 3 Eylül 1986 yılında yayınlanarak yürürlüğe giren Kanun Hükmünde Kararname ile "Araştırma Fonu" kaynakları zenginleştirilerek döner sermaye gelirlerinin % 20'si bu Fona aktarılmaya başlanmıştır. Bu kaynak artışı ile birlikte I987 yılında 165 proje daha desteklenerek kuruluşundan sonraki ilk üç yılında desteklenen proje sayısı 329'a ulaşmıştır. Fon'dan 1988 mali yılında 78 proje desteklenmiş, bu yıllar içinde 74 doktora, 45 uzmanlık ve 94 de yüksek lisans tezi olmak üzere toplam 213 tez projesi desteklenmiştir 1989–1990 yıllarında ise 281 araştırma projesi 6 milyar 363 milyon 401 bin lira ile desteklenmiştir. 1990–1991 öğretim yılında ise 177 araştırma projesine 11 milyar 336 milyon 565 bin lira ile destek verilmiştir. 1994 yılında ise Araştırma Fonu Bütçesinin sınırlı olanakları ile 109 proje desteklenmiştir. Devlet Planlama Teşkilatı ise sadece 7 projeye destek vermiştir. Yıllar itibarıyla kaynak ve desteklenen araştırma sayılarında sürekli bir artışın gözlendiği araştırma fonu 3.7.2001 tarih ve 24451 sayılı resmi gazetede yayınlan kanun değişikliği ile "araştırma fonu" ibaresi kanun metinden çıkarılmış "Bilimsel Araştırma Projeleri" şeklinde değiştirilmiştir. 2003–2005 yılları arasında 356 adet proje 26.729.829 ytl. ödenek ile desteklenmiştir.

Üniversitemiz bünyesinde Araştırma Fonunun kuruluşundan 2005 yılı sonuna kadar 331tanesi sürmekte olan ve 2512 tanesi de bitmiş olarak toplam 2843 proje desteklenmiştir. Desteklenen ve bugün yürütülmekte olan

tüm bu projeler Bilimsel Araştırma Projeleri Müdürlüğü adı altında örgütlenmiş proje müdürlüğü tarafından yürütülmektedir.

Üniversitemiz araştırma projeleri yanında 6. Çerçeve Programının birinci çağrılarına 70 Bilim insanı, 25 proje ile Mükemmeliyet Ağları, Bütünleştirilmiş Projeler ve Özel Hedefli Araştırma Projelerinde, proje yürütücüsü ya da proje ortağı olarak başvuruda bulunmuştur. İlk çağrıların değerlendirilmesi sonucunda, Üniversitemiz toplam 7 projede ortak olarak yer almıştır. Bununla birlikte Avrupa Birliği Özel Destek Eylemleri Programına Üniversitemiz Biyoteknoloji, Nanoteknoloji, Tıp, Mühendislik ve Avrupa Topluluğu Araştırma ve Uygulamasında 5 proje ile başvuruda bulunmuştur.

Atatürk devrimleri ve Cumhuriyetin ilkeleri ışığında ülkesini ve toplumunu aklın ve bilimin yol göstericiliğinde çağdaş uygarlığın en üst düzeyine eriştirmeyi ve kalite kültürünü yaratmayı hedef edinen Ankara Üniversitesi Misyon ve Vizyonu'nu en son Avrupa Üniversiteler Birliği için Eylül 2005 tarihinde hazırladığı 'Öz Değerlendirme Raporu'nda üç ana başlık halinde aşağıdaki gibi belirlemiştir.

Vizyon:

Bölgesel, ulusal ve uluslar arası alanlarda toplumun refahının geliştirilmesinde etkin bir rol üstlenmek; bilim, teknoloji ve sosyal sorumluluklara dayalı projeler aracılığıyla yaşam kalitesini yükseltmek; toplumsal öğrenme merkezi olarak kurulan ve geliştirilen üniversitenin sorumlulukları çerçevesinde topluma hizmet vermek.

Misyonlar:

- *Çağdaş medeniyetler seviyesine ulaşabilmek için sivil toplumun ekonomik ve kültürel gelişimine katkıda bulunmak,*
- *Topluma, hükümetin yönetim kademesine ve endüstriye, bilimsel ve teknolojik gelişmeleri duyurmak,*
- *Halk sağlığına özel bir önem vererek insanların refah düzeyinin ve mutluluklarının arttırılmasına katkıda bulunmak,*
- *Ulusun hızlı ve sürdürülebilir gelişimine yönelik çabalarını güçlendirmek,*
- *Doğa ve çevre konularında ortaya çıkan ihtiyaçlara yanıt vermek,*
- *Halka yaşam boyu öğrenme fırsatları sunmak,*
- *Bireylere kariyer geliştirme fırsatları yaratmak.*

Bilim ve Araştırma

Vizyon:

Bilimsel yöntemler ve teknikler aracılığıyla bireylerin çevreleri hakkında bilgi sahibi olmalarını, olayları anlamalarını ve kendilerini geliştirmelerini mümkün kılmak, tüm bilimsel ve teknolojik yenilikleri insanlık yararına kullanmak, ulusun önceliklerini göz önünde bulundurmak ve bilimsel araştırma projelerinin tasarlanmasında ve desteklenmesinde uluslararası gelişmeleri takip etmek, çokdisiplinli işbirliği çalışmaları ile bilimsel projeleri tamamlamak, araştırmalara maddi desteğin sağlanması amacıyla ulusal ve uluslararası organizasyonlarla birlikte çalışmak, araştırmaların desteklenmesi ve insanların araştırmaya teşvik edilmesi için kampanyalar başlatmak ve yapılan araştırmalardan elde edilen sonuçların uygulama alanlarında kullanılması, topluma yararlı malların üretilmesi ve hizmetlerin verilmesi aşamasında ilgili kurum ve kuruluşlarla birlikte çalışmak.

Misyonlar:

- *Çağdaş gelişmeleri takip etmek ve yüksek eğitim sistemimize uygulamak,*
- *Çağdaş bilimsel ve teknolojik bilginin üretimine ve yayımına katkıda bulunmak,*
- *Bilim adamları için özgür ve verimli çalışma ortamları sağlamak,*
- *Bilimsel yönden gelişmiş ülkeler tarafından kurulan platformların seçkin bir üyesi haline gelmek,*
- *Teknoparklar yaratmak ve endüstriyel sürecin gelişimine katkıda bulunmak.*

Eğitim ve Öğretim

Vizyon:

Öğrencileri evrensel değerlerle donanmış, sorumluluk sahibi birer vatandaş olarak ve aynı zamanda yaşam boyu öğrenmenin öneminin farkına varmış topluma yararlı profesyonel bireyler olarak eğitmek, işbirliği içinde çokdisiplinli çağdaş eğitim programları oluşturmak, çağdaş eğitim teknolojilerini kullanarak öğrenci merkezli öğretim yaklaşımını sağlamak, ulusal ve uluslararası işbirliği çalışmaları ile interaktif ve uzaktan öğrenim ortamlarını geliştirmek, öğrencileri araştırmaya yönlendiren öğretim ve öğrenim tekniklerini kullanmak, öğrencilere fiziksel ve zihinsel gelişimlerini desteklemek için her tür sağlık, sosyal, kültürel, güzel sanatlar ve spor faaliyetlerinden yararlanma imkânı sunmak.

Misyonlar:

- *Her seviyede uluslararası standartlara uygun lisans ve sertifika programlarını başlatmak,*
- *Mezun olduktan sonra ulusal gelişimin desteklenmesinde rol alacak öğrencilerin profesyonel anlamda yüksek kalitede eğitilmesini sağlamak,*
- *Mevcut eğitim programlarının uluslar arası standartlara uygun olarak geliştirmek ve kalitesini yükseltmek,*
- *Yüksek eğitim ve araştırma platformlarında saygın ve etkili bir konuma gelmek,*

Üniversite Yönetimi

Vizyon:

İyi bir yönetim ortamı oluşturmak amacıyla üniversite içinde yer alan tüm birimleri üniversite'nin yönetim yapısının geliştirilmesine katkıda bulunmaları için teşvik etmek ve sözü geçen bir üniversite haline gelmede etkili olacak tüm kişiler arasında mümkün olan en yapıcı ilişkileri yaratmak.

Misyonlar:

- *Üniversitenin "topluma hizmet", "bilim ve araştırma", "eğitim ve öğretim" işlevlerini yerine getirecek nitelikte hizmetler verebilmesi için katılımcı bir yönetim anlayışını benimsemek,*
- *Akademik ve yönetsel personelin ve öğrencilerin, üniversitenin yukarıda belirtilen işlevlerini geliştirmek için kendi görüş ve önerileri ile yönetime katılımlarını sağlayacak bir mekanizma yaratmak,*
- *Sağlıklı karar vermeyi ve politika geliştirmeyi sağlayacak bilimsel verilerden ve araştırma sonuçlarından yararlanmak,*
- *Kısa, orta ve uzun vadeli kurumsal planlar geliştirmek,*
- *Kalite kontrolüne ve yönetime dayalı örgütsel eşgüdümü sağlamak ve faaliyetleri biçimlendirmek,*
- *İç ve dış iletişim (intra-and inter-communication) prosedürlerinin etkinliğini arttırmak,*
- *Tarafsızlığa ve güvene dayalı yöntemlerle kurumsal ve bireysel değerlendirmeler yapmak,*
- *Üniversitenin hedeflerine erişimini sağlamak için, bakanlıklar, halk, özel kurumlar ve uluslararası kurumlar arasında güçlü ilişkiler geliştirmek.*

Ankara Üniversitesi 60 yıllık tarihi boyunca ülkemizin gündemini oluşturan pek çok önemli gelişmeye ışık tutmuş, yol gösterici olmuş ve/veya bizzat içinde yer almıştır. Bu büyük başarıların altında pek çok kişinin imzası vardır.

Ancak başarıların kalıcı olması ve geleceğe yön verici nitelik taşıması iyi bir yönlendirme ve koordinasyon sağlanması ile olanaklıdır. Başarıların kalıcılığı ve sürekliliği de çağdaş ve akılcı alınan kararlarla olanaklıdır. Üniversitemiz kuruluşundan 60 yılına kadar çağdaşlık ve akılcılık ilkesinden ve Büyük Atatürk'ün çizdiği yoldan ayrılmamıştır. Bundan sonraki 60 yıllarda da bu çizgisini sürdürecektir.

Üniversitemiz Yönetimi kurulduğu 1946 yılında aşağıdaki gibi örgütlenmiştir.

Rektör	Ord. Prof. Şevket Aziz Kansu
Genel Sekreter:	Fevzi Balı
Zat İşleri Müdürü:	Salih Erses
Yazı İşleri Müdürü:	Lütfullah Erdem
Kitaplık Müdürü:	Kemal Edip Ünsel
Saymanlık Müdürü:	Lütfü Çığırgan

Yönetim Kurulu Üyeleri:

Ord. Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu	Rektör
Prof. Dr. Zeki Mesut Alsan	Hukuk Fakültesi Dekanı
Prof. Dr. Enver Ziya Karal	Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dekanı
Prof. Dr. Cemil Dikmen	Fen Fakültesi Dekanı
Ord. Prof. Dr. Abdülkadir Noyan	Tıp Fakültesi Dekanı
Fevzi Balı	Genel Sekreter

Senato Üyeleri:

Ord. Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu	Rektör
Prof Dr. Zeki Mesut Alsan	
Ord. Prof.Dr. Esat Arsebük	
Prof. Dr. Hikmet Birand	
Prof. Dr. Nüzhet Şakir Dirisu	
Ord. Prof. Dr. Ernest Hîrş	
Prof. Dr. Tevfik Okyay Kabakçıoğlu	
Prof. Dr. Enver Ziya Karal	
Ord. Prof. Dr. R. Benito Landsberge	
Ord. Prof. Dr. Abdülkadir Noyan	
Prof. Dr. Necmettin Halil Onan	
Prof. Dr. Zeki Hakkı Pamir	

Ülke eğitim ve öğretimine yaptığı önemli katkılara imza atan Üniversitemizin ilk rektörü olarak 22 Haziran 1946'da göreve başlayan Ord. Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu'dan sonra bu görevi yüklenen sırasıyla Ord. Prof. Dr. Enver Ziya Karal, Prof. Dr. Hikmet Birand, Prof. Dr. Ekrem Rüştü İzmen, Prof. Dr. Hüseyin Cahit Oğuzoğlu, Prof. Dr. İzzet Birand, Prof. Dr. Zihni Erençin, Ord. Prof. Dr. Suut Kemal Yetkin, Prof. Dr. İhsan Doğramacı, Prof, Dr. Cumhur Ferman, Prof. Dr. Tahsin Özgüç, Prof. Dr. Türkan Akyol, Prof. Dr. Tarık Somer, Prof. Dr. Necdet Serin, Prof. Dr. Günal Akbay ve Prof Dr. Nusret Aras üniversitemizi 60. yılına taşımışlardır.

60. yılımızda Üniversitemizi yeni hedeflere taşıyacak yönetim kadrosu ise aşağıdaki gibi oluşmuştur.

Rektör	Prof.Dr. Nusret Aras
Rektör Yardımcısı	Prof.Dr. Ramazan Arslan
Rektör Yardımcısı	Prof.Dr. Ömer L.Gebizlioğlu
Rektör Yardımcısı	Prof.Dr. Erkan İbiş (7.8.2000-17.10.2005)
Rektör Yardımcısı	Prof.Dr. Mehmet Gürel
Rektör Danışmanı	Prof. Dr. İsmail Hakkı Ayhan
AB Eğitim Programları Koordinatörü	Prof. Dr. Mehmet Ali Kısakürek

AB 6. Çerçeve Programları Koordinatörü	Prof. Dr. Yalçın Elerman
Basın Danışmanı	Yrd. Doç. Dr. Abdülrezak Altun
Genel Sekreter	Serpil Güner.
Genel Sekreter Yardımcısı	Süha Çetinkaya
Hukuk Müşaviri	Yrd. Doç. Dr. Süleyman Başterzi
İdari ve Mali İşler Dai. Bşk.	Sema Şahin
Personel Daire Başkanı	Sevinç Sezer
Yapı İşleri Daire Başkanı	Halil Kocaay
Kütüphane ve Dokümantasyon Dai. Bşk.	Doç.Dr. Doğan Atılgan
Bilgi İşlem Daire Başkanı	Rıza Ayhan
Öğrenci İşleri Daire Başkan V.	Zübeyde Açık
Strateji Geliştirme Dai. Bşk.	Ertuğrul Mülazımoğlu

Yönetim Kurulu Üyeleri:

Prof.Dr.Nusret ARAS	Rektör
Prof.Dr.İlhami KÖKSAL	Çankırı Orman Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Necdet ADABAĞ	Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Nejat Bora SAYAN	Diş Hekimliği Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Seçkin ÖZDEN	Eczacılık Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.A.Gönül AKÇAMETE	Eğitim Bilimleri Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Cemal AYDIN	Fen Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.A.Lale SİRMEN	Hukuk Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Mualla SELÇUK	İlahiyat Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Ahmet TOLUNGÜÇ	İletişim Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Rıdvan BERBER	Mühendislik Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Fulya TEKŞEN	Sağlık Eğitim Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Celal GÖLE	Siyasal Bilgiler Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Tümer ÇORAPÇIOĞLU	Tıp Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.İbrahim BURGU	Veteriner Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Cemal TALUĞ	Ziraat Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.İ.Hakkı AYHAN	Tıp Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof.Dr.Alpaslan IŞIKLI	Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof.Dr.Yüksel SARIKAYA	Fen Fakültesi Öğretim Üyesi

Senato Üyeleri:

Prof.Dr.Nusret ARAS	Rektör
Prof.Dr.Ramazan ARSLAN	Rektör Yardımcısı
Prof.Dr.Ömer L. GEBİZLİOĞLU	Rektör Yardımcısı
Prof. Dr. Erkan İBİŞ	Rektör Yardımcısı (7.8.2000-17.10.2005)
Prof.Dr. Mehmet GÜREL	Rektör Yardımcısı (23.11.2005 tarihinden itibaren)
Prof.Dr.İlhami KÖKSAL	Çankırı Orman Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Ziya ŞİMŞEK	Çankırı Orman Fakültesi
Prof.Dr.Necdet ADABAĞ	Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Cem DİLÇİN	Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi
Prof.Dr.Nejat Bora SAYAN	Diş Hekimliği Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Gülümser ÇÖLOK	Diş Hekimliği Fakültesi
Prof.Dr.Seçkin ÖZDEN	Eczacılık Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Doğu NEBİOĞLU	Eczacılık Fakültesi
Prof.Dr.A.Gönül AKÇAMETE	Eğitim Bilimleri Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Mehmet Ali KISAKÜREK	Eğitim Bilimleri Fakültesi
Prof.Dr.Cemal AYDIN	Fen Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Arsın AYDINURAZ	Fen Fakültesi
Prof.Dr.A.Lale SİRMEN	Hukuk Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Sarper SÜZEK	Hukuk Fakültesi
Prof.Dr.Mualla SELÇUK	İlahiyat Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Cemal TOSUN	İlahiyat Fakültesi
Prof.Dr.Ahmet TOLUNGÜÇ	İletişim Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Bülent ÇAPLI	İletişim Fakültesi
Prof.Dr.Rıdvan BERBER	Mühendislik Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Ahmet DENKER	Mühendislik Fakültesi
Prof.Dr.Fulya TEKŞEN	Sağlık Eğitim Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Nilgün SARP	Sağlık Eğitim Fakültesi
Prof.Dr.Celal GÖLE	Siyasal Bilgiler Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Ömür SEZGİN	Siyasal Bilgiler Fakültesi
Prof.Dr.Tümer ÇORAPÇIOĞLU	Tıp Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Ercüment KUTERDEM	Tıp Fakültesi
Prof.Dr.İbrahim BURGU	Veteriner Fakültesi Dekanı
Prof.Dr.Ahmet ERGÜN	Veteriner Fakültesi
Prof.Dr.Cemal TALUĞ	Ziraat Fakültesi Dekanı

Prof.Dr.Hayran ÇELEM	Ziraat Fakültesi
Prof.Dr.Halil GÜMÜŞ	Adli Tıp Enstitüsü Müdürü
Prof.Dr.M.Nejat AKAR	Biyoteknoloji Enstitüsü Müdürü
Prof.Dr.Ülkü MEHMETOĞLU	Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürü
Prof.Dr.Yavuz ERCAN	Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü Müdürü
Prof.Dr.Rıfat VURAL	Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürü
Prof.Dr.Can HAMAMCI	Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü
Prof.Dr.Meral UYSAL	Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürü
Prof.Dr.Cihan YURDAYDIN	Hepatoloji Enstitüsü Müdürü
Prof.Dr.Tülin BEDÜK	Ankara Cebeci Sağlık Yüksekokulu Müdürü
Prof.Dr.Emin ERGEN	Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Müdürü
Prof.Dr.Mehmet KIYAN	Çankırı Sağlık Yüksekokulu Müdürü
Prof.Dr.Mustafa APAYDIN	Devlet Konservatuvarı Müdürü
Doç.Dr.Hande KÖKTEN	Başkent Meslek Yüksekokulu Müdürü
Prof.Dr.İlhan KARAÇAL	Beypazarı Meslek Yüksekokulu Müdürü
Prof.Dr.Sabahattin BALCI	Çankırı Meslek Yüksekokulu Müdürü
Prof.Dr.Ahmet Derya AYSEV	Dikimevi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Müdür Vekili
Prof.Dr.Emine GÖNEN	Ev Ekonomisi Yüksekokulu Müdürü
Prof.Dr.Doğan ERDOĞAN	Kalecik Meslek Yüksekokulu Müdürü
Prof.Dr.Bahri GÖKÇEBAY	Kastamonu Meslek Yüksekokulu Müdürü
Prof.Dr.Ersin ONULDURAN	Yabancı Diller Yüksekokulu Müdürü

Üniversitemiz bu hedeflere ulaşmak için sürdürdüğü akademik çabalar, özverili idari hizmetlerle desteklemektedir. Bu idari işleri yerine getiren birimleri de kısaca ele alalım.

17.06.1982 tarih ve 2680 sayılı Yetki Kanununa dayanılarak çıkartılan 07.10.1983 tarih ve 124 Sayılı Yükseköğretim Üst Kuruluşları ile Yükseköğretim Kurumları İdari Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye dayalı olarak Üniversitemiz İdari Teşkilatı aşağıdaki birimlerden oluşmaktadır.

Genel Sekreterlik:

Genel Sekreter, üniversite idari teşkilatının başıdır ve bu teşkilatın çalışmasından Rektöre karşı sorumludur. Genel Sekreter, üniversite idari teşkilatının başı olarak yapacağı görevler dışında, kendisi ve kendisine bağlı birimler aracılığı ile aşağıdaki görevleri yerine getirir:

- Üniversite idari teşkilatında bulunan birimlerin verimli, düzenli ve uyumlu şekilde çalışmasını sağlar.
- Üniversite Senatosu ile Üniversite Yönetim Kurulunda oya katılmaksızın raportörlük görevi yapar; bu kurullarda alınan kararların yazılması, korunması ve saklanmasını sağlar.
- Üniversite Senatosu ile Üniversite Yönetim Kurulunun kararlarını üniversiteye bağlı birimlere iletir.
- Üniversite idari teşkilatında görevlendirilecek personel hakkında rektöre öneride bulunur.
- Basın ve halkla ilişkiler hizmetinin yürütülmesini sağlar.
- Rektörlüğün yazışmalarını yürütür.
- Rektörlüğün protokol, ziyaret ve tören işlerini düzenler.
- Rektör tarafından verilecek benzeri görevleri yapar.

Hukuk Müşavirliği:

Hukuk Müşavirliğinin görevleri aşağıdaki gibidir.

- Üniversite Rektörlüğü tarafından veya Üniversite Rektörlüğü aleyhine tüm yargı mercilerinde açılan davalar ile Rektörlük tarafından ya da Rektörlük aleyhine yapılan icra takiplerini Üniversiteyi temsilen takip etmek ve sonuçlandırmak,
- Üniversite bünyesinde Rektörlük Makamınca açılan disiplin ve ceza soruşturmaları ile itiraz merci olarak Rektörlük Makamının

karara bağlayacağı disiplin soruşturmalarında dosya üzerinde inceleme yapmak ve bu inceleme sonucunda varılan hukuki değerlendirmeyi Rektörlük Makamının Onayına sunmak,

- Üniversitenin menfaatlerini koruyucu ve anlaşmazlıkları önleyici hukuki tedbirlerin zamanında alınmasına, anlaşma ve sözleşmelerin bu esasa uygun olarak yapılmasına yardımcı olmak ve Üniversitenin çalışmalarına ilişkin Rektörlük Makamının ya da diğer akademik ve idari birimlerin talep ettikleri konularda hukuki görüş bildirmektir.

Personel Daire Başkanlığı:

Görevleri:

- Üniversitenin insan gücü planlaması ve personel politikasıyla ilgili çalışmalar yapar, personel sisteminin geliştirilmesiyle ilgili önerilerde bulunur,
- Üniversite personelinin (akademik-idari) atama, özlük ve emeklilik işleriyle ilgili işlemleri yapar,
- İdari personelin hizmet öncesi ve hizmet içi eğitimi programlarını düzenler ve uygular,
- Verilecek benzeri görevleri yapar.

İdari ve Mali İşler Daire Başkanlığı:

Aşağıdaki görevleri yapar:

- Hizmet ve faaliyetlerin ekonomik ve etkin bir şekilde yerine getirilmesi için insan, para ve malzeme gibi mevcut kaynakların en uygun ve verimli bir şekilde kullanılmasını sağlamak üzere üniversiteye ait bütçe tasarılarını plan ve program esasına göre hazırlamak ve uygulanmasını izlemek,
- Yatırım programlarının finansman kaynakları ile ilgili ve gerekli bilgi, belge ve istatistikleri toplamak ve değerlendirmek,
- Uygulama sırasında nakit ve ödenek durumunu izlemek,
- Üniversitenin ayniyat işleri ile her türlü ödeme ve tahsil işlemlerini yürütmek,
- Araç, gereç ve malzemenin temeni ile ilgili hizmetleri yürütmek,
- Temizlik, aydınlatma, ısıtma, bakım, onarım ve benzeri hizmetleri yapmak,
- Güvenlik ve çevre kontrolü işlerini yürütmek.

Sağlık, Kültür ve Spor Daire Başkanlığı:

Ankara Üniversitesi Sağlık, Kültür ve Spor Dairesi 1965 yılında Döner Sermayeli tüzel kişiliğe haiz bir kuruluş olarak Mediko-Sosyal Merkezi adı altında kurulmuş, 1983 yılında bu isim, Yükseköğretim Kurumlarının İdare Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararname (KHK/124) nin 7. Bölümünde "Sağlık, Kültür ve Spor Daire Başkanlığı" başlığı altında değiştirilmiş ve 32. Madde de görevleri yeniden belirlenmiştir.

Sağlık, Kültür ve Spor Daire Başkanlığının görevleri şunlardır:

- Öğrencilerin ve personelin, sağlık işleri ve tedavileri ile ilgili hizmetleri yürütmek,
- Öğrencilerin ve personelin barınma, yemek ve benzeri ihtiyaçlarını karşılamak,
- Öğrencilerin ve personelin, spor, kültürel ve sosyal ihtiyaçlarını karşılayacak faaliyetleri düzenlemek.

Yapı İşleri ve Teknik Daire Başkanlığı:

Yapı İşleri ve Teknik Daire Başkanlığının görevleri şunlardır:

- Üniversite bina ve tesislerinin projelerini yapmak,
- İhale dosyalarını hazırlamak,
- Yapı ve onarımla ilgili ihaleleri yürütmek, inşaatları kontrol etmek ve teslim almak,
- Bakım ve onarım işlerini yapmak.

Kütüphane ve Dokümantasyon Daire Başkanlığı:

- Daire başkanlığı hizmetlerin merkezden eşgüdümlemek ve elektronik kütüphane hizmetleri ve bütçelendirme görevini merkezden yürütmek,
- İnternet aracılığı ile e-kütüphane kaynaklarına erişim imkanı sağlamak,

- Bu örgütlenme içinde elektronik kütüphanecilik, bütçelendirme ve birim kütüphaneleri arasında eşgüdümün sağlanarak seçim-sağlama ve teknik hizmetlerde merkezi bir yapı planlamak,
- Elektronik toplu kataloğunu oluşturmak,
- Bilimsel bilgi içeren elektronik veri tabanlarını sağlamak ve eriştirmek,
- Daire başkanlığı hizmetlerde tek biçimliliğin sağlanması ve sorunların yerinde giderilmesi konusunda birim kütüphanelerine rehberlik etmek.

Bilgi İşlem Daire Başkanlığı:

Bilgi İşlem Daire Başkanlığı'nın temel amacı, Üniversiteyi çağdaş koşullara uygun bir bilgi işlem ve iletişim yapısına kavuşturmak, öğretim elemanları ile öğrencilerin eğitim-öğretim ve araştırma gereksinimlerini karşılamak ve aynı zamanda yazılım ve teknik konularda gerekli desteği vermektir.

Daire başkanlığı hizmetlerde tek biçimliliğin sağlanması ve sorunların yerinde giderilmesi konusunda birimlerdeki bilgi işlem birimlerine rehberlik etmek.

Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı:

- Öğrencilerin yeni kayıt kabul ve ders durumları ile ilgili gerekli işleri yapmak.
- Mezuniyet, kimlik, burs ve mezunlarının izlenmesi işlemlerini yürütmek
- Ankara Üniversitesi Öğrenci Yönetmeliği ve Yönergeler çerçevesinde eğitim ve öğretimin ortak uygulanmasını sağlamaktır.

Strateji Geliştirme Daire Başkanlığı:

5018 sayılı Kanunun 60 ncı maddesinde sayılan mali hizmetler fonksiyonu ile 5436 sayılı kanunun 15 nci maddesinde sayılan stratejik yönetim ve planlama fonksiyonu, performans ve kalite ölçütleri geliştirme fonksiyonu, yönetim bilgi sistemi fonksiyonu görevlerinin yürütülmesi için 5436 sayılı Kanunun 15 nci maddesinin (c) bendi ile Üniversitemiz Strateji Geliştirme Daire Başkanlığı 01.01.2006 tarihi itibari ile kurulan başkanlığın görevleri:

- Stratejik Yönetim ve Planlama: Misyon belirleme, kurumsal ve bireysel hedefler oluşturma, veri -analiz ve araştırma- geliştirme,
- Performans ve Kalite Ölçütleri Geliştirme,
- Yönetim bilgi sistemi,
- Mali hizmetler: Bütçe ve performans programı, muhasebe kesinhesap ve raporlama, iç kontrol.

Dış İlişkiler Birimi

Yurtdışındaki üniversitelerle imzalanan ikili anlaşmalar çerçevesinde başlatılan karşılıklı akademik, kültürel çalışmaları ve ortak projelerin hazırlanmasını, öğretim elemanları ile öğrencileri de kapsayan ve mübadele programlarını da içeren her türlü uluslararası işbirliği çalışmalarına hizmet sağlar. Ayrıca Üniversitemizin uluslararası platformda tanıtımını da üstlenerek uluslararası değişim ve katılım programlarını yürüterek Üniversitemizin akademik birimlerine danışmanlık verir. Sokrates/Erasmus, Leonardo, Youth gibi eğitim ve gençlik programlarını da yürütür.

Onursal Doktora (Dr. h.c.) Kararları:

Tüm dünyada üniversite bilim adamı, devlet adamı ya da ülkesinde veya uluslararası düzeyde tanınmış kişilere onursal doktora unvanı verilmektedir.

Ankara Üniversitesi de fakültelerin ilgili kurullarının öneri ve Üniversitemiz Senatosu'nun kararı ile onursal doktor unvanı vermektedir. İlk olarak 1957'de Federal Alman Cumhurbaşkanı Theoder Heuss'a Hukuk Fakültemizin önerisi üzerine verilen onursal doktor unvanı Aralık 2005 tarihine kadar 37 bilim ve devlet adamına verilmiştir.

Ankara Üniversitesi'den Onursal Doktora Unvanı Alanlar:

1. Thodor Houss 26/03/1957
2. Giovanni Gronchi 07/11/1957
3. Prof.Ernst Jackh 13/05/1958
4. Prof. Telesforo Bonadonna 03/06/1958
5. Dwight D.Eisenhower 24/11/1959
6. Prof. Dr. Bumpei Kure 29/12/1959
7. Prof. Dr. Percy Ernst Schramm 07/04/1970
8. Prof. Dr. A.D.Sabin 10/07/1973
9. Prof. Dr.Gotthard Jaschke 17/12/1974
10. Prof. Dr. H.C.Hans Wilbrant 23/11/1976
11. Prof. Dr. İ.Hakkı Baltacıoğlu 08/02/1977
12. Prof. Dr. Valentin Horn 06/12/1977
13. Prof. Dr. Heinz Kristinus 22/05/1979 1
14. Amadou Mahter M.Bow 05/05/1981
15. Muhammed Ziya Ül-Hak 29/07/1983
16. Joseph M.A.H.Luns 13/03/1984
17. Prens Dr. Takahito Mikasa 20/05/1986
18. Prof. Dr. Brend Liess 22/03/1988
19. II.Know Chung 11/07/1988
20. Prof. Dr. Gazi Yaşargil 17/04/1990
21. Elisabeth Zochariadou Oikonomides 08/05/1990
22. Prof. Dr. György Hazai 26/03/1991
23. Prof. Dr. Hans Peter Sallman 14/01/1992
24. Prof. Dr. Paul Pierre Pastoret 14/01/1992
25. Daisaku İkeda 03/03/1992
26. Rauf Denktaş 21/09/1994
27. Bahtiyar Vahabzade 19/06/1995
28. Prof. Dr. Berhard Lewis 15/05/1996
29. Prof. Dr. Hans Gustav Güterbock 15/05/1996
30. Mircea Sinegur 21/05/1996
31. Süleyman Demirel 08/10/1996
32. Yekta Güngör Özden 12/09/1997
33. Natsagiin Bagabandi 17/03/1998
34. Dr. Franjo Tudman 11/02/1999
35. Prof. Dr. Ting-Wong Cheng 22/03/2000
36. Haydar Aliyev 16/03/2001
37. Prof. Dr.Tadeusz Majda 20/01/2004

Döner Sermaye İşletmesi Müdürlüğü:

Görevleri:

- Yükseköğretim Kurumları dışındaki kuruluşlar ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından istenecek bilimsel görüş, proje, araştırma ve benzeri hizmetleri yapmak, kurs, seminer düzenlemek.
- Teknik, kültürel, sanatsal, tarım ile ilgili araştırma ve uygulamaları yapmak ve bunları teşvik etmek amacıyla konferans düzenlemek.
- Tahlil, uygulama, iş değerlendirmesi ve organizasyon hizmetlerini yapmak, bunlara ilişkin raporlar düzenlemek.
- Mevcut fiziki kapasiteyi değerlendirerek, etkinlik alanları ile sınırlı olarak her türlü mal ve hizmet üretiminde bulunmak, önceden Rektörün onayı alınmak suretiyle elde edilecek ürünleri pazarlamak, teşhir ve satış yerleri açmak.
- Mevcut fiziki kapasiteyi değerlendirerek her türlü basım ve yayım hizmetlerini yerine getirmek.

Basımevi Müdürlüğü:

Üniversitemiz Basımevi, 1962 yılında Dışkapı Yerleşkesinde Veteriner ve Ziraat Fakültelerinin zemin katında kuruldu. 1983 yılında Tandoğan yerleşkesindeki yeni binasına taşınan Basımevi, öğrenci ve öğretim elemanlarına ucuz kitap sağlamak ve Üniversitemiz birimleri ile resmi ve özel kurumların baskı gereksinimlerini karşılamak üzere kurulmuştur.

Basımevimizde ders kitabı, yardımcı ders kitabı, bilimsel dergi, kongre ve sempozyum Kitapları ile bunlarla ilgili diğer malzemelerin basımı yapılmaktadır.

FAKÜLTELER

ÇANKIRI ORMAN FAKÜLTESİ

Ankara Üniversitesi Çankırı Orman Fakültesi, Bakanlar Kurulu'nun 24.08.1994 tarih ve 94/6138 sayılı kararı ile kurulmuş ve 1996-1997 öğretim yılında eğitim-öğretime başlamıştır.

Fakülte, Orman Mühendisliği, Orman Endüstri Mühendisliği ile Peyzaj Mimarlığı Bölümleri olmak üzere üç bölümden oluşmasına karşın sadece Orman Mühendisliği Bölümü faaliyet göstermektedir. Sözü edilen bölüm, 9 Anabilim Dalı (Toprak İlmi ve Ekolojisi, Havza Amenajmanı, Orman Amenajmanı, Orman Koruma, Orman İnşaatı ve Transportu, Silvikültür, Orman Ekonomisi, Orman Botaniği, Orman Hâsılatı ve Biyometri)'ndan oluşmaktadır.

Çankırı Orman Fakültesi,

- Deneyim, beceri ve araştırmaya dayalı yüksek öğretim vermek,
- Bilimsel gelişmeleri izlemek ve onlarla ilgili ilerlemeler göstermek,
- Uygulamalı araştırmalara öncelik verilerek bu çalışmalardan elde edilen bulguları bilim dünyasına sunmak, ayrıca bazı verileri uygulama kuruluşlarına aktararak var olan sorunların çözümüne katkı sağlamak,
- Uluslar arası ilişkileri yüreklendirmek,
- Öğrencilere ve halka verilen periyodik seminerler ve kurslar düzenleyerek ormanın ülke ekonomisine ve biyoçeşitliliğe katkıları konusunda bilinçlenmelerini sağlamak,
- Orman alanlarının sürdürülebilirlik ilkesine göre kullanımını sağlayabilme yeteneğine sahip teknik eleman yetiştirmek,
- Yüksek Lisans öğrencilerinin etik kurallar içinde bağımsız araştırmalar yapma ve yeni sentezlere ulaşma için gerekli adımları atmalarını sağlamak amacına yönelik olarak kurulmuştur.

Çankırı Orman Fakültesi, Bilimsel ve Kültürel Alanda Buluşlar, Yenilikler ve Katkılar sağlayan bir fakültedir. Fakülte akademik personeli tarafından 2000 yılından günümüze değin 3'ü Science Citation Index kapsamında, 5 adedi yurtdışı hakemli dergilerde ve 47'si yurtiçi değişik dergilerde olmak üzere toplam 55 adet makale yayınlanmıştır. Fakültemizde ayrıca değişik kurum ve kuruluşlarca desteklenen 16 adet araştırma projesi tamamlanmış olup halen 7 araştırma projesi ise devam etmektedir. Tamamlanan araştırma projelerinden elde edilen sonuçlar uygulamaya aktarılarak orman alanlarında karşılaşılan bazı sorunların çözümünde katkıda bulunulmuştur.

Çankırı Orman Fakültesi 600 m^2 kapalı, 3600 m^2 açık alandan oluşmaktadır. Bina içerisinde 70 kişi kapasiteli yemekhane ve kantin, 25 bilgisayar bulunan ve internete de bağlanacak biçimde öğrencilerin yararlandığı laboratuar, 60 kişi kapasiteli bir konferans salonu ve bir kütüphane bulunmaktadır.

Fakültede en gelişmiş alet ve ekipmanlarla donatılmış 7 laboratuar (Orman Botaniği, Fitopatoloji, Silvikültür, Toprak İlmi ve Ekolojisi, Havza Amenajmanı, Bilgisayar laboratuarı ve Coğrafi Bilgi Sistemleri laboratuarı) bulunmaktadır.

Fakültede 1999-2000 öğretim yılında İsteğe Bağlı İngilizce Hazırlık Sınıfı öğretime başlamıştır. Çankırı Merkez'de 94 dekar alanda ağaçlandırma ormanı kurulmuş, Eldivan'da Araştırma Ormanı oluşturulmuştur.

FAKÜLTEDE BULUNAN BAZI ÖNEMLİ ALTYAPI MALZEME VE EKİPMANLARI

Cinsi	Miktarı	Kullanım Alanı
Arçelik Buzdolabı	1	Entomoloji, Fitopatoloji, Silvikültür
Arçelik Termostad	2	Fitopatoloji, Silvikültür
Bilser Steril Kabin	1	Fitopatoloji
Canon EOS Serisi Fotoğraf Makinası	2	Fitopatoloji, Toprak, Silvikültür
Çeker ocak	2	Toprak, Silvikültür
Digitizer (Sayısallaştırıcı)	1	CBS
Elektromag. Hot. Plate	1	Toprak
GPS Alıcısı	2	CBS
Hamilton Toprak Mikseri	1	Toprak
Jouan B4I Santrifüj	1	Toprak
Kalsimetre	1	Toprak
Laptop Bilgisayar	2	Eğitim Öğretim
Medniv Otoklav	2	Fitopatoloji
Mitiytoyo Dijital Kompas	1	Arazi Uygulamaları
Nüve BM 402 Su Ban.	1	Arazi Uygulamaları
Nüve ES 250 Soğutmalı İnkübatör	1	Fitopatoloji, Silvikültür
Nüve ES 500 İnkübatör	2	Fitopatoloji, Silvikültür
Nüve EV018 Vakumlu Fırın	1	Silvikültür
Nüve FN500 TÜV	1	Fitopatoloji
Nüve IO501 İklimlendirme ve Stabilize Dolabı	1	Fitopatoloji
Nüve SL350 Çalkalama Cihazı	1	Toprak
Olympus Öğrenci Araştırma Mikroskobu	6	Botanik, Fitopatoloji
Olympus Stereo-zoom araştırma mikroskobu seti (Entegre Stereo-mikroskop, Analog kamera, Dijital kamera, Foto-printer, PC sistemi)	1	Entomoloji ve Fitopatoloji
Olympus SZ 4045 200M Mikroskop	1	Botanik
Pentax ETH 20F Teodolit seti	1	Topoğrafya
Piccisa Hassas Terazi	2	Toprak
Placom KP-90N Dijital planimetre	1	Uygulama ve araştırma

Shimodze VV-1208 Speletrofotometre	1	
Slayt Gösterim Cihazı	2	Dersler
Soil Moisture Pf Seti	1	Toprak
Sokkia Aynalı Stereoskop	1	Foto Yorumlama
Sokkia C41 Nivelman	4	Topoğrafya
Sokkia Cep Stereoskobu	5	Foto Yorumlama
Spiegel Relaskop	1	Dendrometri ve Orman Hasılatı
Tepegöz	2	Dersler
Toprak Tansiyometresi	1	Toprak
Toprak Test Elek Seti	1	Toprak
TV-Video-Audio Seti	1	Seminer Konferans
Uslu SS200 Saf su arıtma cihazı	1	Toprak
VELP magnetik karıştırıcı	1	Toprak
Video Projeksiyon Cihazı	2	Seminer Konferans
Zeiss ETH 50 Teodolit seti	1	Topoğrafya
CCD Kamera ve Dijital Görüntüleme sistemli stereo zoom mikroskop	1	Entomoloji, Fitopatoloji

Çankırı Orman Fakültesinde tüm Anabilim Dallarına hizmet verebilecek kapasitede bir kütüphane bulunmaktadır. Kütüphane, tüm akademik personel ve öğrencilerin yararlandığı 20 oturma kapasitesine sahip olup mesai saatleri içerisinde hizmet sunmaktadır.

Ayrıca, öğrencilerin Ankara Üniversitesinin üye olduğu ve tablo halinde verilen bilimsel katologlara, bilgisayar ortamında erişebildiği 28 kişinin yararlanabileceği bilgisayar odası bulunmaktadır. Sözü edilen salonda yer alan bilgisayarlar aracılığıyla http://www.ankara.edu.tr adresinden yararlanılarak diğer kaynaklara ulaşılabilmektedir.

Çankırı Orman Fakültesi Kütüphanesinde Türkçe ve yabancı dilde toplam 1377 adet kitap bulunmaktadır.

Fakültemizde Erasmus çerçevesinde ders programları gözden geçirilerek bazı düzenlemeler yapılmıştır. Eğitim-öğretim bakımından Yandal ve Çift Anadal programlarına uygun olmasına karşın, Çankırı'da bulunması ve yalnızca Orman Mühendisliği bölümü faal olduğundan sözü edilen programlar uygulanmamaktadır.

Çankırı Orman Fakültesi, Orman Mühendisi adayı öğrencilerinin yüksek teknik kapasite ile mezun olmalarına yönelik olarak, Çankırı İli Merkez İlçe Karataş Mahallesi Karaköprü mevkiinde 94 dekar alan üzerinde ağaçlandırma sahası oluşturulmuş ve hemen hemen tamamı ağaçlandırılmıştır. Eldivan ilçesinde Araştırma Ormanı, Kızılırmak ilçesinde eğitim ve araştırma amaçlı ağaçlandırma alanı kurulmuş olup Ilgaz ilçesinde proje kapsamında çeşitli teknik çalışmalar sürdürülmektedir. Ayrıca sınırlı imkanlarla, öğrencilerimizin mesleki derslerle ilgili olarak uygulama çalışmaları yürütülmektedir.

Çalışma Dünyasıyla Ortak Tamamlanan Projeler:

No	Projenin Adı	Çalışanlar	Destekleyen	Durumu
1	Kenbağı Orman Fidanlığı (Çankırı)'nda Bulunan Lepidoptera Türleri Üzerinde Faunistik Çalışmalar	Prof.Dr. Ziya ŞİMŞEK	Ankara Üniversitesi Araştırma Fonu	Tamamlandı
2	Ilgaz Dağı Milli Parkı (Karakeçili Tepesi-Derbent) Orman Ekosisteminde Bulunan Böcek Türlerinin Tespiti Üzerinde Faunistik Çalışmalar	Prof.Dr. Ziya ŞİMŞEK	TÜBİTAK	Tamamlandı
3	Ilgaz – Yenice Orman İşletmesinde Orman Toplumlarının Fungal Hastalıklarının ve Silvikültürel Özelliklerinin Belirlenmesi	Doç.Dr. Meral GÜRER Yrd.Doç.Dr. Nuri ÖNER	TÜBİTAK	Tamamlandı
4	Ilgaz Dağı'nın Güney Aklanındaki Orman Toplumları ve Silvikültürel Özellikleri (Doktora Tezi)	Yrd.Doç.Dr. Nuri ÖNER	Ankara Üniversitesi Çankırı Orman Fakültesi	Tamamlandı
5	Kastamonu Çevresi (Ilgaz Dağı Milli Parkı-Araç-Kurşunlu) Karayosunları (Musci) Flora ve Ekolojisi	Prof. Dr. Barbaros ÇETİN Yrd.Doç.Dr. Gökhan ABAY	Ankara Üniversitesi Araştırma Fonu	Tamamlandı
6	Ilgaz Dağı Milli Parkı'nın Karayosunu (Musci) Florası (Doktora Tezi)	Yrd.Doç.Dr. Gökhan ABAY	Ankara Üniversitesi Çankırı Orman Fakültesi	Tamamlandı

7	Sedir ve Karaçam Fidan Yetiştiriciliğinde Gübreleme ve Bazı Bitki Gelişim Düzenleyicilerinin Etkileri	Prof.Dr.Mehmet AKTAŞ, Doç.Dr.Mahmut YÜKSEL, Doç.Dr.Mehmet ALPASLAN, Doç.Dr.Aydın GÜNEŞ, Araş.Gör.Gül GÜNEŞ Yrd.Doç.Dr.Ceyhun GÖL	Ankara Üniversitesi Araştırma Fonu	Tamamlandı
8	Ilgaz Orman İşletme Müdürlüğü Yenice Orman İşletmesi Şefliği, Orman Transport Planının Oluşturulması (Y.Lisans Tezi)	Prof.Dr.Hulusi ACAR, Araş.Gör. Kayhan MENEMENCİOĞLU	K.T.Ü. Araştırma Fonu	Tamamlandı
9	Orman İçi Otlatmacılık Sisteminin Ekonomik Analizi ve Geliştirilme Olanakları (Doktora Tezi)	Yrd.Doç.Dr. Sezgin ÖZDEN	Ankara Üniversitesi Çankırı Orman Fakültesi	Tamamlandı
10	Çankırı (İndağı) Meşe (*Quercus* sp.) Ormanlarında Zarar Yapan Yeşil Meşe Bükücüsü (*Tortrix viridana* L.) (Lepidoptera:Tortricidae)'nün Biyolojisi ile Meşcere Kuruluşları Üzerine Etkileri (Y.Lisans Tezi)	Araş.Gör. Yalçın KONDUR	Ankara Üniversitesi Çankırı Orman Fakültesi	Tamamlandı
11	Karaçam ve Sedir Fidanlarında Kök Kesme Zamanı ve Derinliğinin Fidan Kalitesi Üzerindeki Etkilerinin Belirlenmesi (Y.Lisans Tezi)	Araş.Gör. Mehmet SEZGİN	Ankara Üniversitesi Çankırı Orman Fakültesi	Tamamlandı
12	Türkiye'de Ağaçlandırma Çalışmalarında Kullanılan Bazı İğne Yapraklı Orman Ağacı Tohumlarında Fungal Floranın Tespiti (Y.Lisans Tezi)	Araş.Gör.Seçil AKILLI	Ankara Üniversitesi Çankırı Orman Fakültesi	Tamamlandı
13	Paşaköy - İstanbul Ömerli Barajı Çevresi Florası (Y.Lisans Tezi)	Araş.Gör.Melda BAYSAL	Ankara Üniversitesi Çankırı Orman Fakültesi	Tamamlandı
14	Kızılırmak (Çankırı) İlçesinde Potansiyel Ağaçlandırma Alanında Karışık Meşcere Oluşturacak Süne ve Kımıl Yumurta Parazitlerinin Korunma ve Beslenmesi için Uygun Ortamın Sağlanması Üzerinde Araştırmalar	Prof.Dr. Ziya ŞİMŞEK Yrd.Doç.Dr. Nuri ÖNER	Çankırı Valiliği	Tamamlandı
15	Çerkeş Ovasında Coğrafi Bilgi Sistemleri ve Uydu Görüntüleri Kullanılarak Alan Kullanım Planlanması	Prof.Dr. Halim PERÇİN Araş.Gör.Osman KARAELMAS	Çankırı Valiliği	Tamamlandı
16	Çamkoru Araştırma Ormanında Yetişme Ortamı Birimlerinin ve Bunların Verim Sınıflarının Belirlenmesi	Dr. Metin KARADAĞ, Münevver ARSLAN, Berna BELİNDİR, Yrd.Doç.Dr.Ceyhun GÖL, Ebru DOĞAN GÜNER	İç Anadolu Ormancılık Araştırma Müdürlüğü	Tamamlandı

Devam Eden Araştırma Projeleri:

No	Projenin Adı	Çalışanlar	Destekleyen	Durumu
1	Orta Anadolu Bölgesi Önemli Kavak Alanlarında *Cytospora chrysosperma* (Pers.) Fr. Hastalığının Yayılışı, Biyolojisi, Çeşit Reaksiyonları, Zararlı Böceklerle İlişkileri ve Mücadelesi Üzerinde Araştırmalar	Yrd.Doç.Dr. Hüseyin AKTAŞ Prof.Dr. Ziya ŞİMŞEK	TÜBİTAK	2003-2006
2	Çankırı (Merkez)'nın Kentsel Tasarım ve Peyzaj Tasarımı Açısından Değerlendirilmesi (Doktora Tezi)	Araş.Gör.Nazan KELEŞ	Ankara Üniversitesi Çankırı Orman Fakültesi	2003-2007
3	Çankırı (Orta) İli Sarıçam Orman Alanlarında Zararlı Olan Çalı Antenli Çam Yaprakarısı [*Diprion pini* (L.): Hymenoptera-Diprionidae]'nın Feromon Tuzakla Uçuş Seyri, Popülasyon Gelişmesi ile İlaçlı Mücadele İmkanları Üzerinde Araştırmalar	Prof.Dr.Ziya ŞİMŞEK Araş.Gör.Yalçın KONDUR	TÜBİTAK	2004-2008
4	Kaçkar Dağları Bryofit Florası TBAG-2404 (104T014)	Yard.Doç.Dr.Gökhan ABAY Prof.Dr.Barbaros ÇETİN Yrd.Doç.Dr.Güray UYAR Araş.Gör.Tamer KEÇELİ	TÜBİTAK	2004-2007
5	Çankırı-Yapraklı-Yukarıöz-Yöresinde Farklı Arazi Kullanım Türleri ile Bazı Toprak Özellikleri Arasındaki İlişkilerde Jeoistatistik uygulaması ve Arazilerin Detaylı Etüt ve Haritalanması	Dr. Ceyhun GÖL Dr. Oğuz BAŞKAN Dr. Orhan DENGİZ	TÜBİTAK	2005-2008
6	Uluslar arası Emek Göçünden Sağlanan Parasal Kaynakların Kırsal Kalkınma Amaçlı Kullanım Olanaklarının Araştırılması	Yard.Doç.Dr.Sezgin ÖZDEN Araş.Gör.Kayhan MENEMENCİOĞLU Üstüner BİRBEN	TÜBİTAK (Değerlendirme aşamasında)	2005-2007
7	Çamkoru Araştırma Ormanında Yetişme Ortamı Birimlerinin ve Bunların Verim Sınıflarının Belirlenmesi	Prof.Dr.M.Doğan KANTARCI Dr. Metin KARADAĞ Or.Müh. Münevver ARSLAN Or.Müh. Berna BELİNDİR Dr. Ceyhun GÖL	T.C. Orman Bakanlığı	2002-2006

DİL VE TARİH-COĞRAFYA FAKÜLTESİ

Cumhuriyet Türkiye'sini kuran Mustafa Kemal Atatürk, bir ülkenin savaş alanlarında kazandığı başarıyı, bilim ve kültür alanında ortaya koyacağı başarılarla desteklemediği sürece, varlığını uzun yıllar korumasının olanaklı olmadığını bildiğinden, bir yandan yeni siyasal yapıyı biçimlemeye çalışırken, bir yandan da bilim ve kültür alanında dayanılması gereken temellerin neler olması gerektiği konusundaki çalışmalarını sürdürmüştür. Batı'nın gelişmişliğinin altında yatan temel nedenin bilim ve bilime dayalı etkinlikler olduğunun çok iyi ayırımına varmış olan Atatürk, bu gerçekliği tüm halka anlatabilmek için ünlü "Hayatta en hakiki mürşit ilimdir." sözünü söylemek gereksinimini duymuştur. Bu söz aslında genç Cumhuriyet'in dayandırılacağı esasları da özetleyen bir belirlemedir. Nitekim Cumhuriyet'in kurulmasından hemen sonra Samsun'da İstiklâl Ticaret Mektebi'nde yapmış olduğu bir konuşmasında (22 Eylül 1924), Atatürk şunları söylemiştir:

"Dünyada her şey için, maddiyat için, maneviyat için, muvaffakiyet için en hakiki yol gösterici ilimdir, fendir. İlim ve fennin dışında kılavuz aramak gaflettir, bilgisizliktir, doğru yoldan sapmaktır."

İçinde bulunulan çağın ve getirdiği yaşam biçiminin bilimsel bilgiye dayandığını ve gerçek gücün bu bilgi olduğunu böylece vurgulayan Atatürk, "Türk milletinin yürümekte olduğu ilerleme ve medeniyet yolunda, elinde ve kafasında tuttuğu meşale müspet ilimdir" diyerek Cumhuriyet'in ilanından sonra, bu düşüncelerini uygulamaya geçirecek kurum ve kuruluşların hızla kurulmasına yönelmiştir. Bu bağlamda kuruluşları gerçekleştirilen, Türk Tarih Kurumu ve Türk Dil Kurumu'nun ardından, bu kurumların bilimsel alt yapısını geliştirmek ve gereksinim duydukları araştırmacı bilim adamlarının yetişmesini sağlamak üzere özgün adıyla Ankara Tarih Dil Coğrafya Fakültesi, yani bugünkü Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi kurulmuştur. Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce 14 Haziran 1935'te kabul edilen bir yasayla, Ankara Üniversitesi'nin fakülte adı altında kurulan ilk yüksek öğretim kurumu olan DTCF, 9 Ocak 1936 tarihinde Türk Ocağı'nda yapılan ve Ulu Önder Atatürk'ün de katıldığı sade bir törenle açılmıştır.

"Çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmayı ve üzerine çıkmayı" asıl amaç olarak Türk toplumunun önüne koyan Atatürk'ün, bu bağlamda yapılması gerekenleri bir bir uygulamaya koyduğu anlaşılmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti'nin temelinin kültür olduğunu, kültürü de okumak, anlamak, görebilmek, görebildiğinden anlam çıkarmak, uyanık davranmak, düşünmek, zekayı terbiye etmek olarak tanımlayan Atatürk, aynı zamanda kültürün sürekli yükseltilmesi gerektiğine de çok kesin bir biçimde inanmaktadır. Bu bağlamda yeni kurulan Cumhuriyet Türkiye'sinin, tarih ve dil birliği sağlanmış bir ulus olabilmesi için, öncelikle sağlam bir kültür temeli üzerine dayandırılmasının, dolayısıyla da ilk önce Türk dilini ve tarihini araştırmaya yönelmenin gerekliliği açıktır. Bu zor, ancak onurlu görevi üstlenecek kurum olarak tasarlandığından, Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nin adında dil, tarih ve coğrafya gibi üç temel bilim dalının belirgin bir biçimde yer almış olmasının anlamı da böylece ortaya çıkmaktadır.

Bruno TAUT
Königsberg 4 Mayıs 1880/İstanbul 24 Aralık 1938

Fakültenin ana binası Nazilerin yükselişi ile Almanya'nın içine sürüklediği bunalım ve baskılar yüzünden ülkeyi terk etmek zorunda kalan aydınlarından olan Bruno Taut tarafından tasarlanmış ve yapılmıştır. Taut'un Şubat 1936- Aralık

1938 yılları arasında bulunduğu ülkemizde gerçekleştirdiği önemli yapıtlarından biri de Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'dir. Atatürk'e barışçı yapısı, antiemperyalist niteliği, sanata olan ilgisi ve bilimi verdiği önemden dolayı değer veren mimar astım hastası olmasına rağmen 20 Kasım 1938 tarihinde Atatürk için düzenlenen Devlet Töreni bağlamında Atatürk'ün katafalkını hazırlama görevini kabul eder. Yorucu bir çalışmanın ardından bu görev için teklif edilen parayı kabul etmez. 24 Aralık 1938' de ölür ve öldüğünde cenaze masraflarını karşılayacak birikimi yoktur. Taut Edirinekapı mezarlığında gömülü tek Avrupalıdır.

Bu bağlamda kurulan ilk bölümlerden birisi Tarih Bölümü ya da o günkü adıyla Tarih Kürsüsü olmuştur. Kürsüde yer alan bilim adamları öncelikle, evrensel tarih anlayışı içinde salt belgeye dayalı olmayan öznellikten uzak, nesnel eleştiriyle yoğrulmuş bir tarih anlayışıyla donanım kazanmış tarih araştırmaları yapabilecek araştırmacıların yetişmesi yönünde öncülük etmiştir. Bu bağlamda açılan ve farklı tarihsel dönemleri araştırma ve incelemeye dönük beş, daha sonra altı Tarih Kürsüsü, İlkçağdan başlamak üzere daha ilk günden Anadolu'nun değişik uygarlıklarının bölgesel ve evrensel yansımalarını ve kültürel etkilerini ayrıntılı bir biçimde bilimsel yayınlara aktarmışlardır. Böylece özellikle Avrupa ve Asya tarihleri olmak üzere dünya tarihini konu alan pek çok değerli yapıt vermişlerdir.

Bilimsel etkinlik yanında Bölüm öğretim üyeleri, aynı zamanda çağdaş bir tarih eğitiminin gerektirdiği yöntem ve dizgeyle, dört yıllık bir süre boyunca bölüm öğrencilerinin seçkin birer tarih araştırmacısı adayı olarak yetişmelerini de başarıyla yerine getirmektedirler. İlk iki yılı ortak derslerden oluşan öğretim sürecinde öğrenciler üçüncü yıldan başlayarak ayrı ayrı Kürsü dersleriyle eğitim-öğretim etkinliklerini sürdürmektedirler. Böylece uluslar arası bir düzeyde eğitim almaları sağlanan öğrenciler, gerçek anlamda tarih bilinci kazanmış bireyler olarak toplumun hizmetine kazandırılmaktadırlar. Bu amacın başarıyla gerçekleştirilebilmesi için, Tarih Bölümü, öğrencilerine düşünsel ve yöntemsel bakımdan yardımcı olacak felsefe ve sosyoloji gibi yan dal dersleri de verdirmekte ve böylece iyi bir tarih eğitim-öğretim dizgesinin oluşumunu tam anlamıyla gerçekleştirmektedirler.

Tarih Bölümü'nün yetiştirdiği bilim insanlarının yapıtları yurt içinde ve dışında büyük yankı uyandırmış; özgün belge ve kaynaklara dayanan çalışmaları, Türk tarihinin bütün evrelerine ilişkin sağlam ve güvenilir bilgi sağlamıştır. Örneğin bölümün ilk mezunlarından olup öğretim elemanlığını seçerek uzun süre hizmet verenlerden Prof. Dr. M. Altay Köymen ile Prof. Dr. Osman Turan, Selçuklu Tarihi alanındaki araştırma ve incelemeleriyle ün kazanmışlardır. Prof. Dr. Halil İnalcık ile Prof. Dr. Mustafa Akdağ,

Osmanlı Tarihi çalışmalarıyla yeni bir yaklaşımın ve tarih anlayışının öncülüğünü yapmışlardır. Yine ilk mezunlardan Prof. Dr. Fürüzan Kınal, Eski Anadolu Tarihi alanındaki çalışmalarıyla tanınmıştır.

Doktoralarını yurt dışında yapma başarısını gösteren bölümün ilk dönem öğretim üyelerinden Prof. Dr. Bekir Sıtkı Baykal, Prof. Dr. Halil Demircioğlu, Prof. Dr. Şinası Altundağ, Ord. Prof. Enver Ziya Karal'ın yapıtları günümüzde de güncelliğini korumakta, üniversitelerde ders kitabı olarak okutulmakta ve çalışmalarının yeni baskıları sürekli yapılmaktadır. Prof. Dr. Faruk Sümer, Prof. Dr. Bahaeddin Ögel, Prof. Dr. Akdes Nimet Kurat, Prof. Dr. Adnan Erzi, Prof. Dr. Şerafettin Turan, Prof. Dr. Ali Sevim, Prof. Dr. Yaşar Yücel ve diğer birçok öğretim üyesinin yapıtları tarih bilimine katkı sağlamıştır.

Tarih bölümünün ilk mezunlarından (1940) Prof. Dr. Halil İnalcık, doktora, doçentlik ve profesörlük unvanlarını Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nde çalışırken almış, 1972 yılında emekli olduktan sonra Amerika'da Chicago Üniversitesi'nde öğretim üyesi olmuştur. Buradaki çalışmalarını tamamladıktan sonra yurda dönmüş ve Bilkent Üniversitesi, Tarih Bölümü'nde çalışmalarını devam ettirmektedir. Yurt içi ve dışında alanıyla ilgili birçok kurum ve kuruluşa üye olan İnalcık, Bölümde görevli iken The Royal Historical Society, London (1974), The Royal Asiatic Society, London üyesi olmuş ve 1983'te American Academy of Arts and Science üyeliğine seçilmiştir. İsrail Hebrew Üniversitesi, Atina Üniversitesi ve Bükreş Üniversitesi kendisine onursal doktora unvanı vermiştir.

Tarih Bölümü'nün yetiştirdiği bir diğer değerli bilim adamı olan Prof. Dr. Ahmet Ünal ise, Bölümden mezun olduktan sonra, doktora öğrenimini Almanya'da yapmış, doçentlik unvanını ise Tarih Bölümü'nde almıştır. Daha sonra tekrar Almanya'ya dönen Ünal bugün Ludwig Maximillians-Universitat München'de öğretim üyeliği yapmakta ve aynı zamanda Institut für Assyriologie und Hethitologie'de bilimsel çalışmalarını sürdürmektedir. Hitit Tarihi alanındaki çalışmalarıyla uluslararası üne sahiptir.

Tarih Bölümü, Atatürk'ün Türk tarihi savı bağlamında tarih araştırmalarını derinleştirmek ve daha somut belge ve verilerle gerçeği gün ışığına çıkarmak için yoğun çabasını bugün de kesintisiz ve ödün vermeksizin sürdürmekte ve her geçen gün gelişen bilimsel anlayış ve kavrayışlar bağlamında ortaya çıkan yenilikleri gerek araştırma gerekse eğitim öğretim etkinliklerinde uygulamaktadır. Bu bağlamda, örneğin felsefe ve sosyoloji modern tarihe ne denli yardımcıysa, antik dünyayı anlamakta arkeoloji ve antropolojinin o denli gerekli olduğu gerçeğinden kalkarak bu bilim dallarının öğrenilmesine de önem verilmektedir. Ayrıca bu salt tarih araştırmaları ve eğiti-

mi için değil, aynı zamanda özünde bir edebiyat fakültesi olması nedeniyle DTCF'nin tam anlamıyla, eksiksiz bir edebiyat eğitim-öğretimi veren ve bilim yapılan bir fakülte olması amaçlandığı içindir de.

Bu gerçekten hareketle, ilk kurulan bilim dalları arasında yer almış olan Arkeoloji ve Antropoloji bilim dalları, önce Enstitü olarak kurulmuştur. Enstitü 1935 yılında kadrosu ve malzemesi ile birlikte, Antropoloji ve Etnoloji Enstitüsü adıyla aynı yıl Ankara'da kurulan Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'ne aktarılmıştır. Bu Enstitü 1961 yılında Etnoloji, Paleoantropoloji ve Fizik Antropoloji Kürsülerine ayrılmıştır. 1980 yılında ise Etnoloji Kürsüsü; Sosyal Antropoloji ve Halkbilim Kürsülerine ayrılmıştır. 1984 yılında Etnoloji, anabilim dalı olarak yeniden kurulmuş; 1992 yılında Sosyal Antropoloji ve Etnoloji Bölümü olarak eğitimini sürdürmüştür. Aynı yıl, Nevzat Gözaydın başkanlığındaki Halk Bilimi Anabilim Dalı da bağımsız bir bölüm olmuştur. Bölüm, 2001 yılında Etnoloji Anabilim Dalı ile birleşmiş ve halen Halkbilim Bölümü adıyla eğitimini sürdürmektedir.

1936 yılında, Antropoloji Enstitüsü adıyla eğitim ve öğretim yapan Antropoloji Kürsüsü'nün başkanlığına, zamanın ünlü Fransız Biyolog-Antropologu Georges Papillault'un danışmanlığında doktora yapmak üzere Paris'e gönderilen ve 1929 yılında doktorasını tamamlayan Şevket Aziz Kansu getirilmiştir. 1936 yılından başlayarak Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde başta Şevket Aziz Kansu olmak üzere, Muine Atasayan, Afet İnan, İsmail Kılıç Kökten, Muzaffer Şenyürek gibi Türk araştırmacıların prehistorik arkeolojiye ilişkin yüzey araştırmalarını ve kazıları başlattıkları görülmektedir. 1936 yılında, o sıralar asistan olan Atasayan'ın, öğrencileriyle birlikte yaptığı bir gezi sırasında Ankara-Gavurkale yakınlarından Paleolitik Çağ'a ait çakmaktaşı aletler topladıkları belirtilmektedir. Daha sonra Kansu da aynı alana giderek toplama yapmıştır. 1937 yılında ise Türkiye'deki ilk dolgu içi paleolitik buluntular gün ışığına çıkarılmıştır. Bu buluntular, Kansu başkanlığında, Atasayan ve Kökten'den oluşan bir ekip tarafından Türk Tarih Kurumu adına Ankara çevresinde yapılan Etiyokuşu kazısı sırasında Bakır Çağ'ı tabakasının üstüne oturduğu çakıl depolar içinden çıkarılmıştır. Buradan ele geçen endüstri topluluğu *levalloiso-moustérien'e* bağlanmıştır.

Her geçen gün araştırma sayısının artması, ilgi alanlarının genişlemesinden dolayı, daha derinlikli araştırmaların gerçekleştirilebilmesine olanak sağlanması amacıyla, 1961 yılında Antropoloji Kürsüsü'nde Fizik Antropoloji, Prehistorya ve Etnoloji Kürsüleri oluşturulmuştur. 1981 yılında kabul edilen 2547 Sayılı Yüksek Öğretim Kanunu (YÖK) ile Kürsü sistemi iptal edilince, Kürsü bünyesinde yer alan Fizik Antropoloji, Paleoantropoloji ve Sosyal Antropoloji Anabilim Dalları'ndan oluşan bir bölüm oluşturuldu

ve Antropoloji Bölümü adını aldı. Daha sonra Sosyal Antropoloji ve Etnoloji Anabilim Dalları birlikte Sosyal Antropoloji ve Etnoloji Bölümü'nü oluşturdular. Antropoloji Bölümü, 2003 yılında, Sosyal Antropoloji Anabilim Dalı, Fizik Antropoloji Anabilim Dalı ve Paleoantropoloji Anabilim Dalı'nın katılımıyla son halini almıştır.

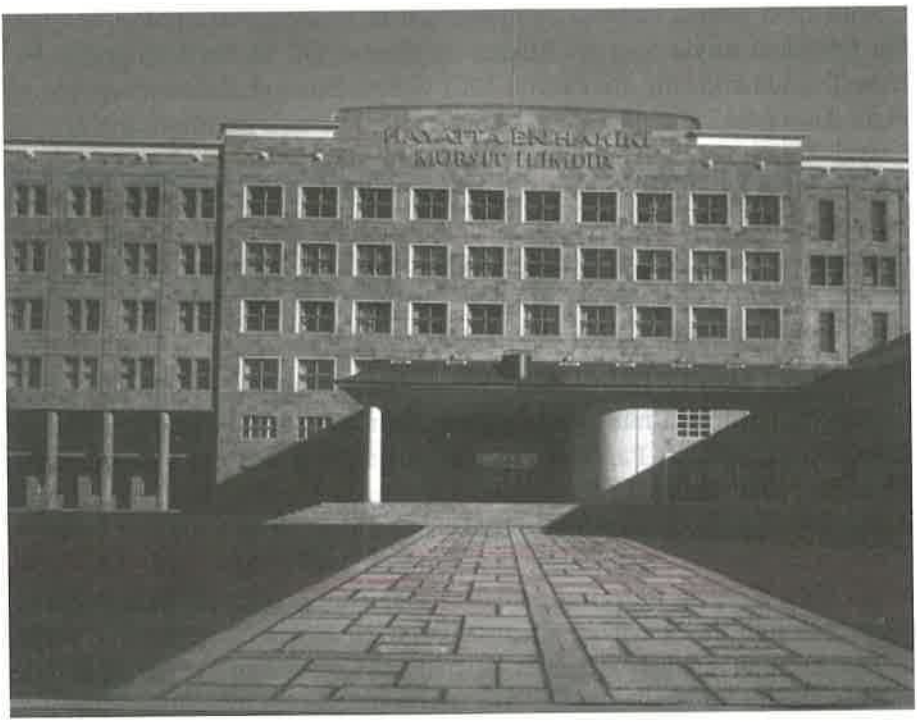

Fakültenin önemli birimlerinden olan Halkbilim Bölümü de Sedat Veyis Örnek, Orhan Acıpayamlı ve Türkiye'de etnoloji alanında doçent unvanını alan ilk kadın olan Nermin Erdentuğ'un çalışmaları ile seçkin pek çok araştırmayı gerçekleştirmiştir. Bu öncü araştırmacıların yetiştirdiği bir sonraki kuşak araştırmacılar olan Zafer İlbars, Attila Erden, Gürbüz Erginer ve Muhtar Kutlu ve Tayfun Atay da çalışmalarıyla DTCF'de gerek etnoloji gerekse sosyal antropoloji ve halkbilim alanlarında yol gösterici olmuştur.

Halkbilimin, 1980 yılında Türkiye'de ilk kez bağımsız bir kürsü olarak kurulmasını sağlayan Sedat Veyis Örnek bilimsel çalışmalarının yanı sıra öyküleri ve sahneye konulan tiyatro oyunlarıyla da tanınmaktadır. Sedat Veyis Örnek'in yeniden canlandırdığı halkbilim çalışmalarının DTCF'de ilk nüvesini oluşturan kişi ise, 1938–48 yılları arasında verdiği halk edebiyatı derslerinde halkbilimin çeşitli konularını da işleyen Pertev Naili Boratav'dır.

Halkbilim çalışmalarının kurumsallaşmasının ancak 1980'lerde gerçekleşebilmesinin nedeni, Pertev Naili Boratav'ın "1948 DTCF tasfiyesi"yle uzaklaştırılmasıdır. Bu dönemde DTCF'den uzaklaştırılanlar arasında bulunan ve DTCF'deki önce lisans eğitimi, daha sonra da Fakültede asistanlığı sırasında Pertev Naili Boratav'ın öğrencisi olan İlhan Başgöz ise Boratav'la birlikte yurt dışında Türkiye'nin halkbilimi alanında tanınan en başarılı temsilcilerinden biri olmuştur.

Antropolojinin yanı sıra, o dönemde aynı amaçlara yönelik olarak düşünüldüğünden, yine Atatürk'ün buyruklarıyla 1936'da Arkeoloji kurulmuştur. Günümüze değin bir bilim, öğretim ve araştırma dalı olarak gelişmiş ve kurumsallaşmıştır. Ülkemizde arkeoloji eğitiminin kurucusu olan usta hâfir H. H. von der Osten, Önasya Arkeolojisi'nin, özellikle kazı tekniklerinin bir sanat olarak öğretilmesine büyük katkıda bulunmuştur.

Atatürk'ün üstün anlayışı ve zaman koşullarını iyi değerlendirmesi sonucu Von der Osten, Rohde, Landsberger, Güterbock gibi değerli bilim adamları Fakültemiz bünyesinde görev almışlardır.

Anabilim Dalının adını aldığı Önasya veya Yakındoğu kavramı, çivi yazısının yaratılıp yayıldığı ülkeler ile eş anlamlıdır ve günümüzde İran, Irak, Suriye, Lübnan, İsrail, Ürdün, Filistin ve Türkiye'nin siyasal sınırları içinde kalan bölgeyi kapsar. Bu coğrafya içinde, özellikle Önasya ülkelerinin en önemli parçası olan Anadolu'nun Öntarih ve tarih çağlarındaki arkeolojisinin araştırılması ve tüm bölgedeki araştırmalardan elde edilen sonuçların öğretilmesi amaçlanır.

Fakülte'de 1945–1958 yılları arasında arkeoloji eğitimi, Yunan arkeolojisi, Roma arkeolojisi, Sumer, Asur, Hitit arkeolojileri ve Protohistorya alanlarında ikişer yıllık sertifika programları olarak sürdürülmüştür. Dört sertifika programından üçünün seçimi "Arkeoloji Lisansı" için zorunlu olmuş, böylece öğrencilerin Önasya Arkeolojisi ya da Klasik Arkeoloji Dallarında uzmanlaşması sağlanmıştır.

II. Dünya Savaşı sonrasında fakültemizden ayrılmak zorunda bırakılan yabancı bilim insanlarının yetiştirdiği Önasya Arkeolojisinin iki seçkin ismi, Prof. Dr. Tahsin Özgüç ve Prof. Dr. Nimet Özgüç eğitim, öğretim ve bilimsel araştırmaları ile bu bilim dalının yurt içi ve dışında güçlü bir şekilde temsil edilmesini sağlamışlardır. Anabilim Dalının kurucusu Prof. Dr. Tahsin Özgüç ve Prof. Dr. Nimet Özgüç, Avrupa ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki çeşitli üniversitelerde akademik üyelik yapmışlardır. Alman Arkeoloji Enstitüsü, İngiliz Akademisi, Amerikan Arkeoloji Enstitüsü, Londra Eski Eserler Kurumu, Türkiye Bilimler Akademisi gibi kuruluşlarda şeref

üyesi, Bavyera Bilimler Akademisi, Türk Tarih Kurumu, Türk Eskiçağ Bilimleri Enstitüsü üyeleridirler. Prof. Dr. Tahsin Özgüç, uzun dönem Ankara Üniversitesi Rektörlüğünü, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dekanlığını ve 1982–1988 yılları arasında da Yüksek Öğretim Kurulu Başkan Yardımcılığı görevini yürütmüştür. Prof. Dr. Tahsin Özgüç'ün Federal Almanya Büyük Haç Liyakat Nişanı, Japon İmparatoru'ndan "Doğan Güneş" Altın ve Gümüş Nişanı, Belçika Tacı Ulusal Nişanı, TÜTAV ve İş Bankası ödülleri, Münih, Gent ve Berlin Üniversitelerince verilmiş "Onursal Doktora"ları bulunmaktadır. Onların yetiştirdiği, çoğu şu anda Anabilim Dalında görev yapan öğrencilerinin Alman Arkeoloji Enstitüsü, Türk Tarih Kurumu, Türk Eskiçağ Bilimleri Enstitüsü asli ve muhabir üyelikleri ile Uluslararası Bilimsel Akademisi Türkiye temsilciliği görevleri vardır.

Ekrem Akurgal'ın da içinde bulunduğu ilk kuşak öğretim üyeleri ABD, İngiltere, İtalya, Almanya Fransa ve Japon Hükümetleri'nin verdikleri "paça bağı", "büyük haç", "üstün hizmet", şövalye" gibi nişanlarla taltif edilmişlerdir. Ulusal düzeyde ise "TÜBİTAK sosyal Bilimler Ödülü" ile İş Bankası'nın "En İyi Yayın Ödülü'ne" layık görülmüşlerdir.

İstanbul Üniversitesi dışındaki üniversitelerin Arkeoloji Bölümü öğretim kadrosunun %80'i Fakültemiz mezunudur. Belli bir ders kitabı olmayan Arkeoloji öğrencilerinin yararlandıkları kitap ve makalelerin %60'ı bölümümüz öğretim üyelerince yayımlanmış eserlerdir.

Klasik Arkeoloji Anabilim Dalı öğretim üyeleri ve yardımcılarının, çok genç olanlar dışında, hemen hepsinin DAI (Alman Arkeoloji Enstitüsü-Berlin), Alexander von Humboldt Vakfı (Bonn), Würzburg, Münster, Freiburg, Tübingrn, Heidelberg; İtalya'da Lecce ve Avusturya'da Viyana Üniversiteleri ile gerek kurumsal gerekse meslektaşları ile sıkı ilişkileri bulunmaktadır. Yapısı icabı Anabilim Dalı öncelikle Kültür Bakanlığı olmak üzere diğer bakanlıklarla da ilişki içerisindedir. MTA, ANAM, İstatistik Enstitüsü, Harita genel Komutanlığı gibi resmi, TTK gibi yarı resmi kuruluşlar ve kurumlar ile Ankara'da bulunan ARİT, İngiliz Arkeoloji Enstitüsü, İstanbul'daki Alman Arkeoloji Enstitüsü de yoğun ilişkilerin kurulduğu resmi enstitülerdir. Öğretim üyelerimizin hemen hepsi kazı çalışması yürüttüğü için özel sektöre ait holding, banka ve bazı kişiler bu kazılara sponsorluk yapmaktadır. Prof.Dr. Coşkun ÖZGÜNEL Çanakkale, SMINTHEION ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Gazi Mağusa SALAMİS arkeolojik kazısı, Prof.Dr. Orhan BİNGÖL, Aydın MAGNESIA AM MAEANDER arkeolojik kazısı, Prof.Dr. Vedat İDİL, Aydın NYSA AD MAEANDRUM arkeolojik kazısı ve Doç.Dr. Kutalmış GÖKAY ise Gaziantep ZEUGMA arkeolojik kazılarını yürütmektedirler.

Gerek arkeoloji dalında, özellikle Önasya arkeolojisi alanında yapılan eğitim-öğretimi ve bilimsel çalışmaları, gerekse gene Türk Tarihi savına ilişkin araştırmaları desteklemek amacıyla, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde üstünde önemle durulan iki bilim dalı vardır: Hititoloji ve Sumeroloji. Hititoloji Anabilim Dalı, 1936 yılında, Sumeroloji ve Hititoloji Kürsülerini kurmak üzere davet edilen dünyaca çok ünlü Prof. Dr. Benno Landsberger ile birlikte çok genç yaşta gelen (*eski öğrencisi ve daha sonra Amerika Birleşik Devletleri'nde Hititoloji sahasının duayenlerinden biri olarak 2000 yılında vefat eden*) Hans Güstav Güterbock tarafından kurulmuştur. Ankara'da ilk Hititoloji derslerini (*sonraki yıllarda Türkçe olarak*) vermeye başlayan Güterbock, 13 yıl kadar Fakültemizde görev yapmış ve Hititoloji kürsüsünde profesörlüğe kadar yükselmiştir. O yıllarda Ankara'da ilk olarak Eti Müzesi adıyla kurulan bugünkü adıyla Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nin bugüne kadar değişmeyen Hitit yontularının sergi düzeninin oluşturulmasında da öncülük etmiştir. Türkçe yayınları da bulunan Güterbock; Türkiye'den ayrıldığı 1948 yılına kadar birçok Türk bilim insanın yetişmesinde büyük rolü olmuştur. Sadece Hititoloji sahasında değil, Eskiçağ Tarihi ile Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi dallarında yetişen Türkiye'deki bilim insanlarına da büyük katkılar sağlamıştır. Güterbock'un yetiştirdiği, sahalarında dünya çapında tanınmış bilim insanlarından Mustafa Selçuk Ar, Kemal Balkan, Hatice Bozkurt Kızılyay, Muazzez İlmiye Çığ, Mustafa Kalaç, Füruzan Kınal, Nimet Özgüç ve Tahsin Özgüç gibi adlar sayılabilir. Ankara Üniversitesi yaptığı bilimsel katkılarından ötürü 1996 yılında Prof. Güterbock'a onursal doktor (*Doctor Honoris Causa*) unvanı vermiştir.

Hititoloji araştırmalarına çok önem verdiği bilinen Atatürk, saha ile ilgili olan ve Fransa'nın başkenti Paris'te yayınlanan "*Revue Hittite et Asianique*" adlı dergiye parasal destek sağlayarak himayesine almış ve düzenli çıkmasını sağlamıştır. Ayrıca bu sahada genç bilim insanları teşvik edilerek 1932 yılında yurt dışına gönderilmiştir. Bu öğrenciler arasında bulunan Sedat Alp'in de, o yıllarda henüz kurulmuş olan Hititoloji öğrenimi görmek istemesi, ilgili yöneticiler tarafından destek görmüş ve 1940 yılında doktorasını Almanya'da tamamlayarak yurda dönmüştür. O tarihlerde Ankara'da Sumeroloji (Asuroloji) ve Hititoloji sahaları Avrupa ve Amerika Üniversiteleri standardında bir bilim merkezi konumuna gelmiştir. 1941 yılında Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nde göreve başlayan Alp, 1982 yılında ordinaryüs profesör olarak emekli oluncaya kadar uluslararası boyutlarda sürdürdüğü yayınları ile sahaya önemli katkılar sağlamıştır.

1936 yılında yine Mustafa Kemal Atatürk tarafından kurulan ve bugün Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri Bölümü içerisinde yer alan Sumeroloji Anabilim Dalı, M.Ö. ±3300-0 yılları arasında Anadolu ve Mezopotamya

bölgelerinde yaşamış halkların kültür ve dilleri hakkında araştırmalar yapmaktadır. İnceleme alanlarını Sumerce'nin yanında, özellikle Samî bir dil olan Akadca'nın Babil ve Asur lehçeleri üzerinde de yoğunlaştıran anabilim dalı, Anadolu'nun yazı ile tanıştığı, Asur Ticaret Kolonileri Çağında kullanılmış olan Eski Asur çivi yazısı ve dili hakkında, özgün belgeler kullanarak ayrıntılı araştırmalar gerçekleştirmektedir. Eski Anadolu tarihi bakımından oldukça önemli olan ve Akadca'nın Eski Asur lehçesiyle yazılmış Kültepe tabletleri üzerinde çalışmalar yapılmakta; böylece Eski Anadolu tarihinin aydınlatılmasına katkıda bulunulmaktadır. Bu araştırmalar, çivi yazısının icadı, hangi evrelerde ne gibi değişikliklere uğradığı, hangi halklar tarafından kullanıldığı gibi temel konulara yönelmektedir. Sumeroloji Anabilim Dalı, kuruluşundaki amaç olan Anadolu'nun eskiçağ tarihinin aydınlatılması yolunda kaynak dil bilen araştırmacılar yetiştirmeyi de hedefleri arasında tutmaktadır. Prof. Dr. Benno Landsberger, Prof. Dr. Emin Bilgiç, Prof. Dr. Kemal Balkan, Prof. Dr. Mebrure Tosun, Prof. Dr. Kadriye Yalvaç bu amaçlar doğrultusunda çalışmalar gerçekleştirmiş ulusal ve uluslararası alanda tanınmış bilim insanlarıdır.

Eski Çağ dillerinin yanı sıra Latince ve Yunanca anabilim dalları, klasik diller olarak DTCF'de yer almaktadır. Latince ve Yunanca dillerinin öğretimi, Klasik Arkeoloji'de yapılan araştırmalara ışık tutması açısından oldukça önemlidir. DTCF'yi kuranlar başta Ulu Önder olmak üzere bugünkü deyimiyle disiplinler arası alışverişi bilirler miydi, bunu kestirmek zor ama o

kadar akılcı bir yöntem bulmuşlardı ki bugünü o günden bulgulamışlardı denilebilir. Ne ki zaman içinde yüzeysel bakış açılarıyla yapılan ve adına ancak biçimsel ve gereksiz diyebileceğimiz değişikliklerle var olan düzen bozulmuş ve yetmiş yıl sonra yeniden "sil baştan" yapılarak neredeyse o günlere dönülmüştür. O günlerde, bugünlerden daha çok klasik arkeolojinin Yunancasız, Latincesiz, önasya arkeolojisinin Sümerce, Akadca ve Hititçe dilleri olmaksızın olamayacağı gerçeğinin daha iyi bilinmiş olmasını, ülkemizin sosyal bilimlerde giderek gerilediğinin bir göstergesi olarak yorumlamak gerekir. Doğal olarak Latince ve Yunanca bölümlerinin kuruluş amaçlarından bir başkası da Batı uygarlığının kaynak dillerini öğreterek Avrupa kültürüne kapılar açmaktı. Yunan Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, 1936 yılında Latin Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalını da kapsamak üzere "Klasik Filoloji Kürsüsü" adıyla kurulmuştur. Dört yıllık eğitimin sonunda öğrencilerine lisans diploması veren Anabilim Dalında, Yunan dilinin grameri, morfolojisi ve sentaksı öğretilmekte, bunun yanı sıra on üç yüzyılı kapsayan edebiyat tarihinin ilk dönemi olan İon ve Attike Çağ'ları üzerine edebiyat tarihi dersleri verilmektedir. Yunan kültürünün belli başlı temsilcileri olan yazar ve ozanlardan (Homeros, Platon, Ksenophon, Herodotos, Euripides) özgün parçalar okutulmakta, klasik metinler filolojik açıdan ele alınmaktadır. Ayrıca Yunan edebiyat tarihinin Attike Çağı'nın son dönemi ile Helenistik Çağ üzerine edebiyat tarihi dersleri yapılmaktadır. Anabilim dalında kayıtlı öğrenciler bir yandan da Latin Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalının bütün derslerinden sorumlu olmakta, klasik filoloji tanımına uygun bir eğitim almaktadırlar. Eğitimin amacı insanı düşünen benliğine eriştirmektir. Filoloji eğitiminden beklenen de, akıl denetiminden kaçan, akıl dışı güçleri alt edebilecek yeni bilinçli güçlerin topluma kazandırılmasıdır. Klasik çağ yazar ve düşünürleriyle doğrudan ilişkiye geçen öğrenci, zihinsel açıdan akılcı ve hümanist bir yetişim kazanmakta, klasik metinlerde ilk örneklerine rastlandığı zihin özgürlüğü ilkesi sayesinde, her türlü dogmatik düşünceden kurtulmaktadır. İnsan olgunluk çağında bütün morfoloji ve sentaks bilgilerini unutsa bile, unutmayacağı tek şey kazandığı filolojik yetişimdir.

Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin adını oluşturan disiplinlerden biri de coğrafyadır. Böylesi içerikte bir fakülte, coğrafya araştırmaları olmaksızın kuruluşundaki amaca uygun çalışmaları yerine getiremezdi. Coğrafya bilimi, bir edebiyat fakültesi kimliği taşıyan DTCF'de olmazsa olmaz koşulunun bir gereğiydi. Dahası, haklı olarak coğrafya da tıpkı arkeoloji ve antropoloji gibi kimliğimizi bulgulamaya yarayacak bir disiplin olarak algılanmaktaydı. Atatürk'ün bu fakülteyi kurarken adında coğrafyanın yer almasını hangi amaçlarla kararlaştırdığının ardında yatan gerekçeler araştırıldığında, bu durumu kavramak daha kolay olacaktır.

Atatürk'ün Fakültenin adında "coğrafya" ifadesini açık olarak belirtmiş olması, öncelikle mekân bilimi olan coğrafyaya ayrı bir önem vermesinden kaynaklanmaktadır. Dil, tarih ve kültür, doğal ortam-insan arasındaki karşılıklı etkileşimler sonucunda doğmakta, şekillenmekte ve değişik boyutlar kazanarak yeryüzünde farklı bir dağılış sergilemektedir. Yeryüzünde insanı ilgilendiren her şeyin oluşum ve gelişiminde, farklı şekiller almasında doğrudan coğrafî mekânın etkisi bulunmaktadır. Coğrafî mekânla ilişkisi kurulmayan dilin, tarihin ve kültürün hiçbir değeri olmayacağı için, öncelikle insanın üzerinde yaşadığı mekânların coğrafya biliminin ilke ve yöntemlerine göre incelenmesi, coğrafî mekânın dil, tarih ve kültür üzerine etkisinin araştırılarak ortaya çıkarılması doğru olacaktı. İşte bu yaklaşım sonucu insan-mekân etkileşimini sentez olarak ele alan coğrafya, temel bir disiplin olarak Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi bünyesinde yer almıştır.

Coğrafya Bölümü, başta Türkiye Coğrafyası olmak üzere, Türklerin yaşadığı bölgelerin coğrafyası ile dünya coğrafyasını en modern yaklaşımlarla araştırarak öğrenmek ve öğretmek amacıyla ve Coğrafya Enstitüsü adıyla 9 Ocak 1936 tarihinde eğitim-öğretime başlamıştır. Coğrafya Enstitüsü'nün kurucusu olan Herbert Louis Türkiye'den ayrıldığı 1943 yılına kadar bölümün başkanlığını yapmıştır. Başlangıçta Berlin Üniversitesi Coğrafya Profesörlerinden Doktor Herbert Louis'in başkanlığında teşkilatlanan Coğrafya Enstitüsü'nün ilk dönem öğretim kadrosu İstanbul Üniversitesi Coğrafya Bölümü'nden naklen tayin edilen Doçent Cemal Arif Alagöz (*Kendisine Fransa'nın Akademi Ofisyesi ve Légion d'Honneu Şövalyesi nişanları verilmiştir*) ile Almanya'da doktoralarını tamamlayarak yurda dönen Danyal Bediz ve Niyazi Çıtakoğlu'ndan oluşmaktaydı. 1939 yılında Almanya'da öğrenim gören Reşat İzbırak'ın da göreve başlamasıyla bölümün öğretim elemanı sayısı beşe çıkmıştır.

Kuruluş yıllarında İstanbul Üniversitesi, Coğrafya Bölümü'nün eğitim, araştırma yöntemleri ve program içerikleri genellikle Fransız ekolünün etkisi altında olduğu dikkati çeker. Buna karşın bölüm başkanlığına Louis'in getirilmesi Çıtakoğlu, Bediz ve İzbırak'ın yüksek lisans eğitimlerini Almanya'da tamamlamış olmalarının da etkisiyle DTCF'de Coğrafya Araştırma yöntemleri ve eğitiminde daha çok Alman ekolünün izleri görülmeye başlamıştır.

1936–1947 yılları arasında herhangi bir alt bölümlemeye uğramadan, lisans ve lisansüstü eğitimin bir arada yürütüldüğü Coğrafya Enstitüsü, 1947 yılındaki yapılanmada kendi içinde üç bağımsız kürsüye (anabilim dalına) ayrılmıştır. Fiziki Coğrafya, Beşeri ve İktisadi Coğrafya, Ülkeler

Coğrafyası adlarını taşıyan kürsülerin her biri YÖK Yasasının yürürlüğe girmesine kadar (1982) ayrı bölüm gibi çalışmışlardır. YÖK yasasının getirdiği yeni düzenlemelere bağlı olarak Coğrafya Enstitüsü adı "Coğrafya Bölümü" olarak değiştirilmiş; kürsüler anabilim dalı adıyla bölüm çatısı altında birleştirilmiştir. Bölüm, 1990 yılında Bölgesel Coğrafya Anabilim Dalının da kurulmasıyla Fiziki, Türkiye, Beşeri ve İktisadi Coğrafya olmak üzere dört anabilim dalından oluşmuştur. Lisansüstü eğitim-öğretim ise, açılan Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsüne kaydırılmış olup, Coğrafya Anabilim Dalı çatısı altında Beşeri ve İktisadi Coğrafya, Bölgesel Coğrafya, Fiziki Coğrafya ve Türkiye Coğrafyası bilim dallarında ayrı programlar uygulanarak eğitim-öğretim yapılmaya başlanmıştır.

Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nin adında yer alan bir diğer ifade de dildir. Buraya kadar sözü edilen eski çağ ve klasik dillerin dışında, Fakülte'de, bir dil fakültesinin yapısında bulunması gereken kadar dil yer almaktadır. Dil fakülteleri aslında başlı başına fakültelerdir. Bu bakımdan ele alındığında, DTCF belki de dünya da eşi olmayan, *Unique* bir fakültedir.

Dünya dilleri Batı ve Doğu olmak üzere iki ana gruba ayrılmış olarak toplam 20 farklı dil ve kültür grubundan oluşmaktadır. Bunlardan 11 tanesi Batı Dilleri ve Edebiyatları, 9 tanesi de Doğu Dilleri ve Edebiyatları'na ilişkindir. Bir edebiyat fakültesi için büyük bir zenginlik oluşturan bu olağanüstü durumun dışında, dikkat çeken bir diğer yön de Fakülte'nin kuruluşu ile birlikte, kuruluş amacına koşut olarak Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nün ve bazı yabancı dil bölümlerinin açılmış olmasıdır. Açılan yabancı dil bölümlerinin, Türk dilinin kaynağında araştırılmasına yardımcı olacak ve gelişim sürecinin anlaşılmasına yarayacak dil gruplarının tanınmasını sağlayacağı umuduyla açıldığı anlaşılmaktadır. Başka bir deyişle, dillerin açılış nedeni, onlara duyulan ilgiden çok, yüzyıllar boyu görmezden gelinmiş ve

üzerinde ciddi bir çalışma yapılmamış olan Türkçe'nin daha iyi öğrenilmesini sağlayacağı umududur.

Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nün kuruluş ve gelişim sürecine gelince: Türk dilinin ve edebiyatının tarihi gelişimini, kültürel ve sosyal bağlam içerisinde değişimini araştırmak amacıyla kurulan ve 1936 yılında eğitime başlayan bölümün ilk bilim insanları Tahsin Banguoğlu, Abdülkadir İnan, Abdülbaki Gölpınarlı, İlhan Başgöz, Necmeddin Halil Onan, İbrahim Necmi Dilmen, Saadet Çağatay, Pertev Naili Boratav olmuştur. Akademik çalışmaları yanı sıra siyaset ve devlet kurumlarındaki görevleriyle de tanınan Tahsin Banguoğlu, 1943'te milletvekilliği yapmış; 1948–1950 arasında Millî Eğitim Bakanı görevinde bulunmuş; 1959–1961 arasında İlâhiyat Fakültesi Dekanı; 1961–1963 arasında Türk Dil Kurumu Başkanı olmuştur. Necmettin Halil Onan, 1941–1946 arasında Millî Eğitim Bakanlığı'nda Yüksek Öğretim Genel Müdürlüğü yapmış; İbrahim Necmi Dilmen milletvekilliği, Hasan Eren Türk Dil Kurumu Başkanlığı, Prof. Dr. Ahmet Temir Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü, Prof. Dr. Zeynep Korkmaz Yüksek Öğretim Kurulu üyeliği, Prof. Dr. Hamza Zülfikar Türk Dil Kurumu Başkan Yardımcılığı görevlerinde bulunmuşlardır.

Bölümün kuruluş ve gelişim dönemlerinde Agop Dilaçar, Ferit Kam, Necip Fazıl Kısakürek, Cahit Öztelli, Şükrü Kurgan, Agah Sırrı Levent belli sürelerle ders vermişlerdir. Sonraki dönemlerde, Kenan Akyüz, Ahmet Temir, Zeynep Korkmaz, Hasan Eren, Hasibe Mazıoğlu, Gündüz Akıncı, Vecihe Hatiboğlu, Sedit Yüksel, Aytekin Yakar, Selahattin Olcay, Doğan Aksan gibi tanınmış öğretim üyesi kadrosuyla eğitimini sürdüren Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü birçok ulusal ve uluslararası çalışmaya imza atmıştır.

Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nin amacına dayalı olarak açılan ilk dil bölümlerinden birisi Hungaroloji, diğeri de Hindoloji'dir. Fakülte'nin ilk kurulan 13 kürsüsü arasında yer alan Hungaroloji Enstitüsü Atatürk'ün buyruklarıyla kurulmuş, Prof. Dr. László Rásonyi kürsüyü kurmak üzere bizzat Atatürk tarafından davet edilmiştir. 1870 gibi erken bir tarihte Budapeşte'de kurulan dünyadaki ilk Türkoloji Kürsüsü'ne koşut olarak açılmış olan Hungaroloji, Macaristan'daki Türkoloji yöntemlerini Türkiye'de yerleştirmek, burada yazılan Türkolojiyle ilgili eserleri Türkçe'ye kazandırmak, bundan başka, Türk diline ve Türk tarihine ilişkin yapıtlar ortaya koymak ve ortak tarihimizi ve kültürümüzü araştırmak üzere kurulmuş olup Kürsünün başlıca amacı bilim insanı yetiştirmek ve Türkoloji'ye katkı sağlamaktır.

Kuruluşunda büyük emeği geçen Türkolog ve arşiv bilimci Rásonyi 1934 baharında Türk Dil Kurumu'nun davetiyle Ankara'da "Türk-Macar İlişkilerinin Dilsel ve Tarihsel Problemleri" konulu bir konferans vermiştir.

Büyük bir ilgi uyandıran konferans Atatürk'ün de dikkatini çekmiş ve Rásonyi kurulacak olan Hungaroloji Enstitüsü'nün düzenlenmesi ve yönetilmesiyle ilgili olarak Atatürk tarafından görevlendirilmiştir.

Rásonyi'den sonra Kürsünün başına, Türkolog, şarkiyatçı ve Macar Bilimler Akademisi üyesi Tibor Halasi-Kun getirilmiş ve 1943–1948 yılları arasında Hungaroloji Enstitüsü'nün başkanlığını yapmıştır. Halasi-Kun'dan sonra János Eckmann 1945 yılında Hungaroloji Kürsüsüne okutman olarak davet edilmiştir. 1948 yılına kadar Kürsüde hocalık yapan Eckmann aynı zamanda bilimsel etkinliklerde de bulunmuştur. II. Dünya Savaşı nedeniyle Macar bilim insanlarının ülkelerine dönmelerinden sonra, Budapeşte'de doktorasını tamamlayan Şerif Baştav 1948 yılında yurda dönerek Kürsünün başına geçmiştir. 1955 yılına kadar bu görevi ve hocalığı sürdüren Baştav, 1955 yılında Ortaçağ doçenti olmuş ve böylece Kürsüde 7 yıllık bir boşluk doğmuştur. Rásonyi Macar Bilimler Akademisi Doğu Kolleksiyonu yöneticiliğinden emekli oldukta sonra tekrar Ankara'ya davet edilmiş ve 1963–1971 arasında 8 yıl boyunca Kürsüyü yönetmiştir.

Tayyib Gökbilgin, Şerif Baştav, Hasan Eren, Hamit Zübeyir Koşay, İbrahim Kafesoğlu gibi önemli bilim insanlarımızı yetiştiren dünya çapındaki Macar bilim insanları Gyula Németh, Lajos Ligeti, Gyula Moravcsik, Lajos Fekete'yi ve ayrıca Gyula Káldy-Nagy'i Türkolojiye ve Hungaroloji'ye sağladıkları katkılar dolayısıyla anmamız gerekir. Bundan

başka, Hungaroloji'den mezun olan Hüseyin Namık Orkun, Ziya Tugal ve Sami Özerdim Macar edebiyatından çok değerli çeviriler yaparak Macar yazarlarının Türkiye'de de tanınmasını sağlamışlardır.

Kürsü yöneticiliğine Baştav ve yine doktorasını ve doçentliğini Budapeşte'de alan Prof. Dr. Hasan Eren 1972–89 yılları arasında dönüşümlü olarak getirilmiştir. Prof. Dr. Şerif Baştav ve Prof. Dr. Hasan Eren'in öğrencisi Prof. Dr. Hicran Yusufoğlu 1990 yılında Kürsü başkanlığına atanmıştır. Prof. Dr. Yusufoğlu o tarihten bu yana görevini sürdürmektedir.

Macaristan Cumhuriyeti tarafından 1992 ve 2001 yıllarında Prof. Dr. Hicran Yusufoğlu'na, Kürsünün bilim alanında yaptığı çalışmalar ve Türk-Macar ilişkilerine yaptığı katkılar nedeniyle "Macaristan Cumhuriyeti Onur Beratı" verilmiştir.

Hindoloji Anabilim Dalı ise "Hindoloji Kürsüsü" olarak 1936 yılında Prof. Dr. Walter Ruben (1899–1982) tarafından kurulmuştur. Ruben, "Türkiye'de Hindolojinin Vazifeleri" (*Çığır Dergisi*, Ankara 1940) adlı makalesinde bu bilim dalının kuruluş amacını açıklamıştır. Buna göre Hindoloji, Hindistan'daki ve yakın coğrafyadaki Türk tarihinin aydınlatılmasına hizmet edecek biçiminde çalışmalıdır. Ayrıca Önasya ve İçasya ile olan bağlantıların ve ilişkilerin de araştırılması gerekmektedir. Türkistan'daki mağara tapınaklarında görülen Budist etki, Budizm'in araştırılmasını kaçınılmaz kılmaktadır. Bir başka araştırılması gereken konu Anadolu'da halk arasında yaşayan öykülerin Hint öyküleriyle ve Avrupa masallarıyla karşılaştırılması işidir. Bundan başka Türk dilinin Sanskrit diliyle olan benzerlikleri ve çeşitli dil bilimsel çalışmalar Hindoloji'nin araştırma konuları arasındadır. Hindoloji, dünya edebiyatında çok önemli bir yere sahip olan Sanskrit edebiyatını araştırma ve bu edebiyatın ürünlerini Türkçe'ye kazandırma işini de üstlenmiş durumdadır.

1990 yılından itibaren Hindoloji Anabilim Dalında, Hindistan'da büyük bir çoğunluk tarafından kullanılmakta olan Hindi Dili de öğretilmektedir. Böylece Hindoloji öğrencileri araştırma konularının yanı sıra, modern Hindi yoluyla çağdaş Hint edebiyatını ve bugünün Hindistan'ını da izleyebilmektedirler.

Buraya kadar anlatılanlar, Atatürk'ün önderliğinde Türk toplumunun nasıl çağın gereklerini bütünüyle bilimsel ve felsefi bağlamlarıyla kısa sürede kavradığını ve gereğini yaptığını göstermektedir. Öyle ki, emperyalizme karşı verilen onurlu bir mücadele sonucunda hayata geçirilen Türkiye Cumhuriyeti'nin ulusal kültürünün bilimsel yöntemlerle araştırılması, geliştirilmesi ve bu bağlamda Türklerin köklü bir tarihinin bulunduğunu, Türk dilinin

de dünya'daki birkaç anadilden birisi olduğunu göstermek tasarımının en büyük adımı olarak Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin kurulduğu açıkça anlaşılmaktadır. Fakültenin aynı zamanda birinci dönemini oluşturan bu gelişmenin ardından, yine zamanın ruhuna ve gelişen dünya algısına bağlı olarak, her zaman ortaya çıkan oluşumları yakından izlemeyi gelenek ve görev bilmiş olan Türk insanı, 1980'lerden itibaren ortaya çıkan gelişmelere koşut olarak da bir dizi yeni bölüm ve anabilim dalını Fakülte'nin bünyesine katmayı başarmıştır. Çağdaş Türk Lehçeleri Bölümü bunlardan birisidir. Modern Türk toplumlarının dili, edebiyatı, tarihi ve kültürü alanlarında bilimsel düzeyde araştırma ve inceleme yapılmasını sağlamak, yetişmiş uzman gereksinimlerine yanıt vermek ve soğuk savaş döneminin ortadan kalkmasıyla kurulan yeni dünya düzeninin, Türk dünyasının kültürel gelişimine yapacağı etkileri araştırmak ve gerekli öngörülerde bulunabilmek amacıyla, Ankara Üniversitesi'nde, lisans ve lisans-üstü düzeyde eğitim vermek üzere 11. 03. 1992 tarih ve 2547 sayılı YÖK kanununun 7-d/2 kararı Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü kurulmuştur.

Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü beş anabilim dalından oluşmaktadır: Güney-Batı (Oğuz) Türk Lehçeleri ve Edebiyatları, Güney-Doğu (Türkistan-Uygur) Türk Lehçeleri ve Edebiyatları, Kuzey-Batı (Kıpçak) Türk Lehçeleri ve Edebiyatları, Kuzey-Doğu (Saha (Yakut), Tuva, Hakas, Altay) Türk Lehçeleri ve Edebiyatları. Bölüm, tenkidî metodoloji, karşılaştırmalı araştırma ve tarihî derinliğe özel bir önem vererek modern Türk toplumlarının (Azerbaycan, Türkmen, Özbek, Uygur, Kazak, Kırgız, Tatar, Başkurt, Saha(-Yakut), Tuva, Hakas, Altay, Çuvaş v.d.) dili, edebiyatı, tarihi ve kültürü konularında interdisipliner bir anlayışı taşımaktadır. Bu çerçevede, bölüm lisans eğitim programları bütün öğrencilerimizin ortak aldıkları bölüm öz derslerini de içeren biçimde kuruluşundan itibaren 5 lisans eğitim programı olarak uygulanmaktadır. Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü'ne kurulduğu yıldan itibaren Türk Cumhuriyetlerinden davet edilen, alanlarında uzman çok değerli bilim insanları önemli katkılar sağlamışlardır. Bölüm programında yer alan Türk lehçeleri, özellikle kuruluş yıllarında bu lehçeleri kendi ana dilleri olarak konuşan ve dil bilimi alanında uzmanlaşmış Saha, Tuva, Kazak, Kırgız, Özbek, Uygur, Başkurt, Tatar gibi yerinden elemanlar vasıtasıyla öğretilmiştir. Prof. Dr. Nurcemal Oralbayeva, Prof. Dr. İristay Kuçkartayev, Prof. Dr. Samir Kazımoğlu, Prof.Dr. Ferid Hakimcanov, Prof. Dr. İşmuhammed Galyaddinov, Prof. Dr. Aleksandra Tıbıkova gibi dünyaca ünlü bilim insanlarının yer alması Üniversitemiz, Fakültemiz ve Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü açısından bir ayrıcalık teşkil etmiştir.

Doğu Dilleri ve Edebiyatları Bölümlerinin açılış gerekçelerine benzer gerekçelerle, Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nde ayrıca Batı Dilleri ve Edebiyatları Bölümleri de açılmıştır. Bu durum genç cumhuriyetin gelişip kökleşmesi için bir zorunluluk olduğu gibi, Batı'nın çok daha önceden kendi toplumları için gerçekleştirdiği "aydınlanma"nın Türk toplumuna kazandırılması için de bir gerekliliktir. Bilindiği üzere, Batı, Aydınlanma Dönemi'ne arkasına sanayi devrimini ve kentsoylu kültürü alarak ulaşmıştır. Oysa Ulu Önder Cumhuriyet Türkiye'sinde aydınlanmacı aklı Osmanlı İmparatorluğu'nun külleri üzerine kurmaya çalışırken kendisine omuz verecek, güç kazandıracak hiçbir uygar unsurun desteğini arkasında bulmadığı gibi, kurulu düzenin feodal kafasının tepkisiyle de karşı karşıya kalmıştır. Buna karşın attığı adımı geri çekmemiş ve çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmak ve ötesine geçmek hedefinin gereği olarak düşünen, araştıran ve eleştiren insan yetiştirmeyi sağlayacak her tür girişimi sürdürmüştür.

Bu girişimin en önemli anıtı olarak kurulan DTCF, böylece yetiştireceği bilim insanı ve "muallim"lerle bu amaca hizmet edecekti. Çünkü burada yetişen bireyler, üç yüzyıl matbaayı ülkeye sokmayan, insanlarını güzel sanatlardan uzak kalmaya zorlayan ve ülkede sanatsal inceliklerin oluşmasını engelleyen bir kafa yapısını dışlamanın tek yolunun çağcıl düşünen kuşaklar yetiştirmekten geçtiğini bilen aydınlar olacaktı.

Düşünce tarihinde yapılan araştırmalar toplumlarda gözlemlenen büyük atılım dönemlerinin bazı özelliklerinin bulunduğunu ortaya koymuştur. Bunlar genellikle bilim adamına değer verilmesi, bilim kurumlarının açılıp, desteklenmesi ve büyük çeviri etkinliği. İlk iki koşulu gerektiği bir biçimde yerine getirmek için büyük atılım içerisine girmiş olan Atatürk, aynı zamanda çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmış toplumların kültürel zenginliklerini Türk insanının hizmetine sunacak atılımların yapılması için de ciddi girişimlerde bulunmuştur. Bunun güvenilir yolunun sağlam çeviriler olduğu gerçeğini çok iyi kavramış olan Atatürk, yukarıda sayılan gerekçelere ek olarak, Batı kültürüne ilişkin gereksinim duyulan yapıtları bilimsel ölçütler ışığında çevirecek ya da çevirisini yapacak kuşakların yetişmesini sağlayacak bölümleri de DTCF'nin bünyesine eklemiştir. Öyle ki, Ulu Önder'in

çizgisinde, Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel'in Dünya Klasikleri'ni dilimize çevirtip yayınlatmasının bir rastlantı olmadığı böylece anlaşılmaktadır. Daha o günlerde DTCF'nin genç öğretim üyelerinden Samim ve Suat Sinanoğlu'nun bu uğraşa omuz verdiği ve bugün de özellikle Batı ve Doğu Dilleri ve Edebiyatları Bölümleri öğretim üyelerinin bu geleneği sürdükleri bilinen bir gerçektir. Söz konusu bölümlerin kuruluş amaçları arasındaki bu temel hedef, Doğu'nun ve Batı'nın "yeni insan"ı betimleyen ya da öngören yazarlarının yapıtlarını dilimize kazandırarak Türk insanına evrenselliğe götürecek kapıları açmaktır.

Bu bağlamda DTCF'nin kuruluşuyla birlikte açılan ilk Batı Dilleri Bölümleri olarak Alman Dili ve Edebiyatı, İngiliz Dili ve Edebiyatı, Rus Dili ve Edebiyatı ve Hungaroloji sayılabilir. Bu bölümler salt dillerle değil, ilgili edebiyat dallarında da eğitim-öğretim yapmaktadırlar. Böylesi bir program Fakülte'nin edebiyatçı işlevini de denk düşmektedir. Ayrıca bu tür bir içerik Fakülte'nin zenginliği anlamına geldiği gibi, yabancı dillerdeki yabancı öğretim elemanlarının yoğunluğu da o ülke kültürleriyle kurulmak istenen ilişkiyi kolaylaştırmaktadır. Batı'nın ve Doğu'nun gerçeği ile birebir bir ilişki o ülkelerin her yıl hükümetimiz emrine verdiği burslarla daha da pekişmek olanağı bulmuştur.

Batı Dilleri ve Edebiyatları içerisinde ilk kurulan birim olan Alman Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, 1936'da eğitime başlamıştır. Ord. Prof. Dr. Rudolf Fahner, Melahat Özgü 1936–1964, Dr. Heinz Kristinus 1946–1978, Cemil Ziya Şanbey 1938–72, Prof. Dr. Hildegard Emel 1964–1967, Prof. Dr. Nevin Selen 1951–1985, Prof. Dr. Vural Ülkü 1960–1982, Prof. Dr. Wilfried Buch 1968–1991 yılları arasında görev yapmışlardır. 1940–1981 yılları arasında Anabilim Dalında görev yapan Prof. Dr. Yaşar Önen, Anabilim Dalı Başkanlık görevinin yanı sıra Senato Temsilciliği, Dekanlık ve YÖK üyeliği gibi görevlerde bulunmuş, 1972 yılında Federal Almanya Cumhurbaşkanlığı liyakat nişanını almıştır. Hâlen DTCF, Alman Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Başkanı olan Prof.Dr. Gürsel Aytaç Marburg ve Köln şehirlerinde DAAD ve Humboldt Vakfı burslusu olarak araştırmalar yapmıştır. Uluslararası Germanistler Birliği Yönetim Kurulu üyesi olarak Basel, Göttingen, Tokyo ve Viyana Kongrelerinde bildiriler sunmuştur. Macaristan'daki Heinrich Böll sempozyumuna bildirileriyle katılmıştır. Eserleri ve yazıları, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara Üniversitesi Yayınları, Gündoğan, Papirüs, Multilingual, Ada, Say, Akçağ, Doğu Batı Yayınları ve Hece Yayınları tarafından yayımlanmış 14 telif 19 edebî çeviri olmak üzere 33 kitap yayını vardır. Beş yıl boyunca "Gündoğan Edebiyat" dergisinin yayın yönetmenliğini yapmış, Kültür Bakanlığının çeviri komisyonlarında uzun yıllar çalışmıştır. 1992 Avusturya Hükümetinden edebî çeviri ödülünü almıştır.

İstanbul Üniversitesi'nde daha önce kurulmuş olan İngiliz Dili ve Edebiyatı Kürsüsü ile birlikte, bu alanda lisans programı başlatan 'ilk'lerden biri de İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü'dür. Bölümün başlıca amacı, dünya edebiyatları arasında ayrıcalıklı bir yere sahip olan İngiliz edebiyatı alanında eğitim görmüş elemanlar yetiştirmek yanında, ülkemizin yabancı dil bilen eleman gereksinimini en iyi biçimde karşılamak olarak belirlenmiştir.

Çalışmalarına Ulus'taki Evkaf Apartmanları'nda başlayan İngiliz Dili ve Edebiyatı Kürsüsü'nün ilk dönem öğretim üyeleri, Atatürk'ün bu alanda yüksek öğrenim görmek üzere Avrupa'ya gönderdiği gençler arasından seçilmiştir. Bu gençlerden olan İrfan Şahinbaş, Atatürk'ün "sağlam kafa, sağlam vücutta bulunur" sözünü doğrularcasına, 1937 yılında atletizmin gülle atma dalında İngiltere üniversiteleri ve Türkiye rekoru kırmıştır. Saffet Korkut Hanım Oxford Üniversitesi'ni, Hamit Dereli Londra Üniversitesi'ni, İrfan Şahinbaş ve Orhan Burian da Cambridge Üniversitesi'ni bitirdikten sonra Fakülte'de kurulan bu birimdeki programı yürüttüler. Daha önce İsmet İnönü'nün İngilizce öğretmenliğini yapan James Baker da öğretim kadrosuna katılmıştır. İngiliz Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı mezunları ve öğretim üyeleri arasında, ulusal ve uluslararası alanda etkin görevler yapmış bilim insanları bulunmaktadır. 1951'de Türkiye ile İngiltere arasındaki kültür anlaşmaları çerçevesinde kurulan Turco-British Association'ın (Türk-İngiliz Kültür Derneği) ilk başkanı İrfan Şahinbaş olmuş, bu görev daha sonra uzun yıllar Ünal Aytür tarafından yürütülmüştür. İrfan Şahinbaş'a, Türkiye ve İngiltere arasındaki kültürel ilişkilerin gelişmesine bulunduğu katkılardan dolayı OBE (Of British Empire) nişanı verilmiştir. İrfan Şahinbaş, Sevda Şener, Özdemir Nutku ve Ayşegül Yüksel Uluslararası Tiyatro Enstitüsü (ITI)'nün çalışmalarında etkin görevler almış, Sevda Şener UNESCO komisyonlarında çalışmış, İrfan Şahinbaş, Sevda Şener ve Özdemir Nutku uzun yıllar Devlet Tiyatrosu Edebi Kurulu'na başkanlık yapmış, Sevda Şener ve Sema Ege T.C. Kültür Bakanlığı yayın komisyonlarında yer almışlardır. Özdemir Nutku, Sevda Şener ve Ayşegül Yüksel tiyatro alanındaki çalışmalarıyla çeşitli ulusal ödüllere değer bulunmuştur. Sevda Şener ayrıca Uluslararası Adelaide Ristori (1992) ödülünün sahibidir. İrfan Şahinbaş'ın tiyatroya olan katkıları nedeniyle Ankara Devlet Tiyatrosu'nun bir sahnesine "İrfan Şahinbaş Atölye Sahnesi" adı verilmiştir.

Amerikan Edebiyatı kürsüsünün oluşumuna giden yol, 1954 yılında İngiliz Dili ve Edebiyatı Kürsüsü bünyesi içinde verilen Amerikan edebiyatı dersleriyle oluşmuştur. Bu alana duyulan ilginin artmasıyla Amerikan Edebiyatı Kürsüsü 1957 yılında İrfan Şahinbaş'ın başkanlığında kurulmuştur. Kürsünün başlıca amacı Amerikan edebiyatı ve Amerikan kültürü alanında uzmanlaşmış, yabancı dil bilen elemanlar yetiştirmek olarak belirlenmiştir.

Fulbright bursu ile görevlendirilen profesörler Robert H. Ball, Ray B. West, Alexander C. Kern, Warren S. Walker ile onları izleyen başka Amerikalı öğretim elemanları kürsünün akademik kimliğini kazanmasında yardımcı olmuş ve Türkiye'de bu alanda uzmanlaşmış ilk öğretim üyelerinin yetişmesine katkıda bulunmuşlardır.

Adını andığımız bu üç bölüm Anglo-Sakson dil kümesine giren dillerdir. Ancak bugüne dek kendi aralarında dilleri ya da kültürleri arası bir alışverişin olduğu söylenemez. DTCF'nin gene örnek alınması gereken ülkelerden farklı bir yapılanması bu konuda da söz konusudur. Aynı durumu, Slav dillerinde ve Latin dillerinde de gözlemlemek olanaklıdır. Ayrı ayrı programların var olması bağımsız anabilim dallarının öğrenci sayılarını giderek artırmış ve bu yoğunluk Fakülte'nin öğrenci sayısının yükselmesine neden olmuştur.

Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin kuruluşunda yer alan birimlerden birisi de Rus Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı'dır. Kuruluş aşamasında ve bunu izleyen dönemlerde Prof. Dr. Akdes Nimet Kurat, Prof. Dr. Hasan Eren, Prof. Dr. Abdülkadir İnan, Prof. Dr. Aleksandr Yuryeviç Yakubovski, Prof. Dr. Mihail Sokolnitski, Prof. Dr. İsmail Kaynak, Öğr. Gör. Orhan Şamhal, Öğr. Gör. Ramazan Karça, Öğr. Gör. Rana Çakıröz, Öğr. Gör.

Fevziye Sultanzade, Asistan Hasan Bıçakçı, Öğr. Gör. Rasime Uygun, Öğr. Gör. Şefika Ortaylı ve Dr. Santeri Ankeriya görev almışlardır. Leh Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı ise, T.C. Dışişleri Bakanlığı ve Polonya tarafının girişimleri sonucunda 1986 yılında kurulmuştur. Anabilim Dalının kuruluş amacı, Polonya dili ve kültürü üzerinde yapılacak çalışmalar ve verilecek eğitimle, Polonya ve Türkiye arasındaki bilimsel ve kültürel ilişkileri geliştirmektir. Leh Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı bu amaç doğrultusunda, bilimsel ve kültürel alandaki katkılarını, Leh dili ve kültürüne ilişkin yazılmış Örnekli Lehçe-Türkçe Deyimler Sözlüğü (1992), Lehçe-Türkçe Sözlük (1993), Ortaçağ'dan Barok'a Polonya Edebiyat Tarihi (1999), Polonya Edebiyatında Aydınlanma-Romantizm-Realizm (2002), Genç Polonya Dönemi Edebiyatı (2004), Özgürlüğün Peşindeki Polonya (2004) gibi kitaplar, çok sayıda makale, şiir-öykü-drama çevirileri oluşturmaktadır.

Bulgar Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı 1991–1992 öğretim yılında Doç. Dr. Leman Ergenç'in kurucu başkanlığında eğitime başlamış, pratik ve kurgusal açıdan Bulgar Dili ve Grameri, Çeviri, Eski Bulgarca ve Bulgar Dili Tarihi, Bulgar Halk Bilimi, Eski, Yeni ve Çağdaş Bulgar Edebiyatı, Edebiyat Teorisi, Bulgaristan Tarihi ve Kültürü konusunda lisans düzeyinde dersler vermektedir. Ayrıca günlük konuşma ve yazı diliyle ilgili çalışmalar teorik ve pratik düzeyde gerçekleştirilmektedir.

Latin Dillerinden Fransız Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin kuruluş tarihi olan 1936'dan bu yana varlığını sürdüren birimlerden birisidir. Anabilim Dalında, Fransız Edebiyatı alanında tanınmış öğretim üyelerinden Prof. Dr. Georges Bonneau, dilbilim alanında "göstergebilim"in kurucusu olarak kabul edilen dünyaca ünlü Prof. Dr. A. J. Greimas ve Dijon Üniversitesi Edebiyat Fakültesi eski Dekanı Prof. Dr. Jacques Huré gibi çok değerli bilim insanları öğretime katkıda bulunmuşlardır.

Milli Eğitim eski bakanlarından ve UNESCO nezdinde Türkiye Milli Komisyonu Başkanı Prof. Bedrettin Tuncel ile birlikte bugün aramızda bulunmayan Prof. Lamia Kerman, Yusuf Tavat ve Mualla Genez gibi ülkemizin seçkin bilim insanlarının, aralarında Güzin Dino, Adile Ayda, Behice Boran ve Adalet Ağaoğlu gibi edebiyat, politika ve diplomasi alanlarında isim yapmış aydınların bulunduğu kuşakların yetişmesinde büyük payları olmuştur.

Kültürlerarası ilişkilerin geliştirilmesi konusunda gerçekleştirdiği atılımlar sonucunda, Prof. Bedrettin Tuncel çok sayıda ödül ve nişan almıştır. Bunların arasında; UNESCO'ya yapmış olduğu hizmetler sonucunda bu kuruluşun ilk Altın Madalyası'nı (1968); Strasbourg Üniversitesi'nin

"Doctor Honoris Causa" ünvanı (1969); Fransız Hükûmeti tarafından verilen "Légion d'Honneur" ve "Ordre du Mérite" nişanları (1979); Polonya Hükûmeti tarafından verilen nişanı; Fransız Yazarlar Derneği'nin "Uluslararası Fransız Dostları Ödülü" bulunmaktadır.

İtalyan Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı 1959 yılında Prof. Dr. Samim Sinanoğlu tarafından, İtalya ile Türkiye arasındaki kültürel ilişkilerin geliştirilmesi, İtalyan Dili ve Edebiyatının ülkemizde tanıtılıp bu alanda araştırmaların yapılması amacıyla kurulmuştur. Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Şerafettin Turan, Süheyla Öncel ve Ziya Ermumcu akademik kadronun çekirdeğini oluşturmuşlardır.

2004 Akademik yılında Socrates Erasmus programına geçilmesiyle, Anabilim Dalı öğrencilerinin kültür, sanat, edebiyat, tarih alanlarındaki bilgilerini pekiştirebilmeleri için, kürsü derslerinin haricinde, Latin Dili, Mitoloji, Yunan ve Roma Edebiyatı, Felsefe, Tarih gibi zorunlu dersleri de almaları gerekmektedir. Bu bağlamda İtalyan Dili ve Edebiyatı öğrencileri, Avrupa üniversitelerinde denkliği kabul edilen söz konusu dersleri aldıkları için uluslarası öğrenci değişim programlarından yararlanabileceklerdir.

Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Necdet Adabağ 2003 yılında İtalya Kültür Bakanlığı'nın Uluslararası Çeviri Birincilik Ödülü'nü kazanmış ve ödülü kendisine İtalya Cumhurbaşkanı A. Ciampi tarafından verilmiştir. Ayrıca Prof. Dr. Necdet Adabağ, Prof. Dr. Süheyla Öncel, Prof. Dr. Durdu Kundakçı, Prof. Dr. Gülbende Kuray ve Prof. Dr. Nevin Özkan İtalya Cumhuriyetinin "Şövalye" Devlet Nişanını almışlardır.

Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi İspanyol Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı'nın kuruluş kararı üniversitemizce 1975 yılında alınmış ve eğitime 1976 yılında başlanmıştır. Anabilim Dalının kurucu başkanı Prof. Dr. Muzaffer Arıkan'dır. Daha sonra sırasıyla Prof. Dr. Cemil Göker, Prof. Dr. Süheyla Öncel ve Prof. Dr. Yıldız Ersoy Canpolat başkanlık yapmışlardır. 2001 yılı Ekim ayından itibaren Anabilim Dalı başkanlık görevini Prof. Dr. Ertuğrul Önalp yürütmektedir. İspanyol Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı'nın kuruluş amacı İspanyol dilini yazılı ve sözlü olarak öğretmek, İspanya'nın ve İspanyolca konuşulan Latin Amerika ülkelerinin edebiyatlarını, tarihini ve kültürünü tanıtmak, yazarlarını ve eserlerini incelemektir. Öğretim elemanlarımız da zaman zaman bu ülkelerde gerçekleştirdikleri İspanyolca yayınlarla Türk tarihini ve kültürünü tanıtmaktadırlar.

Çağdaş Yunan Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı 1989 yılında Türkiye ve Yunanistan Başbakanlarının Davos'ta gerçekleştirdiği görüşme sonrasında iki ülke arasında kültürel yakınlaşmanın sağlanması amacıyla kurulmuş-

tur ve 1991 öğretim yılından itibaren öğrenci almaya başlamıştır. Anabilim Dalının kuruluşunda Prof. Dr. Melek Delilbaşı etkin bir rol üstlenmiştir. Anabilim Dalı öğrenci almaya başladıktan sonra Yunanistan'dan Yanya Üniversitesi'nden tarih Profesörü Dimitris Lules ve şu anda Atina Üniversitesi'nde Türk Dili, Tarihi ve Kültürü Bölümünde görevli Herkül Millas Anabilim Dalının ilk akademik kadrosunda yer almışlardır. 1993 yılından başlayarak sırasıyla aşağıdaki yabancı uzmanlar ders vermişler: Mihalis Kokkolakis, Athanasios Laftsidis, Evangelia Ahaladi, Evangelia Tsuru, Stavros Gioltzoglu. Türkiye ile Yunanistan arasında 4 Şubat 2000 tarihinde imzalanarak yürürlüğe giren "Kültürel İşbirliği Antlaşması" ile 8 Kasım 2001 tarihli "Kültürel Değişim Programı" çerçevesinde 20.02.2003 tarihinden itibaren Çağdaş Yunan Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalında yabancı uzman sıfatıyla Dimitrios Demirtzis ders vermek üzere görevlendirilmiştir.

Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nde yer alan bir diğer dil grubu da Uzak Doğu dilleridir. Çince, Japonca, Korece dillerinden oluşan Uzak Doğu Dilleri grubundan Fakülte'nin ilk eğitime başlayan bilim dalı olan Sinoloji Anabilim Dalı'nın kuruluş amacı, Orta Asya Türk tarihinin ve kültürünün aydınlatılmasında, Çin Dili'nin bir kaynak dili olarak kullanılması ve araştırılmasıdır. Türk dilinde yazılı kaynakları sınırlı olan Orta Asya Türk tarihinin, Çin'in iki bin yıllık yazılı tarihi içinden çıkarılarak araştırılması büyük önem taşımaktadır. 1935 yılında önce Türkolog Annemarie von Gabain, 1937 yılında ise Ankara Üniversitesi'nden profesörlük önerisii alan Wolfram Eberhard (1909–1989) göreve getirilmiştir. Prof. Dr. Wolfram Eberhard Sinoloji bilim dalı için gerekli olan bilimsel alt yapıyı oluşturmuş ve ilk öğrenciler yetiştirilmiştir. Eberhard, 1948 yılına kadar Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nde Çin dili ve uygarlığı başta olmak üzere tarih dersleri vermiştir. Araştırma amaçlı kurulan Anabilim Dalı'na daha sonra Prof. Dr. Muhaddere Nabi Özerdim başkanlık etmiş, Sinoloji araştırmalarına yönelik bilimsel çalışmalar ortaya konulmuştur. 1970 yılından sonra klasik Çin dili öğretimine ve Çin dilinin dünyada artan önemine paralel olarak çağdaş Çin dili öğretimine geçilmiş, yurt dışında ihtisasını tamamlayan öğretim kadrosu ile bilimsel çalışmalar hız kazanmıştır. Sinoloji Anabilim Dalı öğretim kadrosu ile gerek ulusal gerekse uluslararası bilimsel alanda etkinliğini sürdürmekte olup elemanları uluslararası kurumsal görevlerde bulunmuş bir Anabilim Dalıdır. Halen Anabilim Dalı Başkanlığı'nı yürütmekte olan Prof. Dr. Pulat Otkan, 24.06.1992 tarihinde "Japonya Soka Üniversitesi Onur Ödülü"nü almıştır.

Japon Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı; Japon dilini, edebiyatını, tarihini ve kültürünü inceleyen ve öğreten bir anabilim dalıdır. Eylül 1985'te kurulmuş olan Anabilim Dalı'nın kuruluşuna Prof. Dr. Pulat Otkan önderlik

etmiştir. Prof. Dr. Selçuk Esenbel, Prof. Dr. Mete Tunçoku ve merhum Prof. Dr. Masao Mori'nin de kuruluşa emeği geçmiştir.

Kore Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı 1989 yılında kurulmuştur. Anabilim Dalı'nda Kore dili, Kore edebiyatı ve Kore tarihi üzerine çalışmalar yapılmaktadır. Anabilim Dalının amacı, öğrencilere Kore dili ve kültürünü öğreterek onları ilerde gerek Korece araştırma yapma gerekse Kore ile ilgili iş bulabilmeleri konusunda yeterli seviyeye ulaşmalarına yardımcı olmaktır. Ayrıca Kore'nin Türkiye'de tanıtımına katkıda bulunmaktır.

Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nin kuruluşunda yer alan bir diğer dil grubu da Orta ve Yakın Doğu dilleridir. Bunlardan birisi olan Arap Dili ve Edebiyatı Anabilim dalı, 1941–1942 öğretim yılında Arap Dili ve Edebiyatı Zümresi adı altında eğitime başlamış ve birimde tarih profesörü olan Şinasi Altındağ Arap Edebiyatı, gramer, okuma ve çeviri dersleri vermiştir. 1943 yılında Klasik Şark Dilleri Kürsüsü adını alan birim, 1970 yılına dek Arap-Fars Dilleri ve Edebiyatları alanında bütünleşik bir öğretim programı yürütmüştür. 1943 yılında Klasik Şark Dilleri Kürsüsü profesörlüğüne getirilmiş olan Necati Lugal ile öğrencisi Şevkiye İnalcık kürsünün ilk elemanları olmuştur. Bu dönem süresince Tahsin Yazıcı, Johannes W. Björkman, Meliha Ülker Anbarcıoğlu gibi ünlü bilim insanları Arap ve Fars dilleri ve edebiyatları derslerini ortak bir program olarak uygulamış; klasik Arapça ve gramer ve klasik metinler üzerine dersler ve seminerler vermişlerdir. Klasik Şark Dilleri Kürsüsü, 7. 4. 1970 tarih ve Ankara Üniversitesi 4480 sayılı Senato Kararı ile Arap Dili ve Edebiyatı ile Fars Dili ve Edebiyatı adlarıyla iki ayrı kürsü olarak yapılandırılmıştır. Bu tarihten itibaren Doç. Dr. Şevkiye İnalcık, Arap Dili ve Edebiyatı Kürsüsü başkanı olmuş; İnci Koçak, Muzaffer Özcanoğlu ile Azmi Yüksel'i öğretim kadrosuna katmıştır.

Arap Dili ve Edebiyatı zümresinin ikinci kolu olan Fars Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı'nın kuruluş amacı, tarihî gelişim çizgisi doğrultusunda klasik ve modern Fars Dili ve Edebiyatı'nın öğretilmesi ve Türk edebiyatıyla yakın bağı ve ilgisi bulunan bu dilin ve edebiyatın iki ülke arasındaki kültürel yansımalarının bilimsel olarak ortaya konmasıdır. Bu amaca uygun olarak, anabilim dalında Mevlana, Firdevsi, Hafız, Hayyam, Şehriyar gibi büyük İranlı şairler ve düşünürler konusunda araştırmalar, seminerler, uluslararası toplantılar düzenlenerek Türk ve Fars edebiyatları arasındaki ilişki açığa çıkartılmıştır.

Doğu dillerinden Hindoloji'yle kardeş dil olan Urduca ise ilk kez 1957 yılında Arapça ve Farsça bölümleri bünyesinde seçmeli ders olarak okutulmaya başlanmıştır. Başlangıçta tek öğretim elemanı Pakistan uyruklu Davut Rehber'dir. Urdu Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, 1961–1962 öğre-

tim yılında "Urdu Dili ve Pakistan Tetkikleri" adıyla bağımsız bir kürsü haline getirilmiştir. Davut Rehber'in görevden ayrılması üzerine bir süre öğretime ara verilmiş, 1967'den itibaren Prof. Dr. Mehmet Altay Köymen, Asistan Şevket Bulu ayrıca yabancı uyruklu öğretim elemanı Prof. Dr. Tahir Faruki ile yeniden faaliyete geçirilmiştir. Halen Urdu Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı adıyla faaliyetlerini sürdürmektedir.

Urdu Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Hint-Avrupa dil ailesinden olan Urdu Dili ve Edebiyatıyla Pakistan-Müslüman Hindistan tarihi ve kültürünü inceleyen ve öğreten bir bilim dalıdır. Tarihi açıdan, genel Türk tarihi ve kültürünün de önemli bir kısmını oluşturan ve Gaznelilerle başlayıp 1857'de Hint-Türk İmparatorluğu ile son bulan dönemde oluşturulan kültür birikimi incelenmektedir. Ayrıca, adını Türkçe "Ordu" sözcüğünden alan Urdu Dili ve Urdu Edebiyatının başlangıçtan günümüze kadar geçirdiği aşamalar ele alınmaktadır. Urdu Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalının amaçları arasında, Türk kültürü ile Hindistan-Pakistan arasındaki kültürel ilişkiyi devam ettirmek, kültürel ve mesleki gereksinimleri karşılamak, bu coğrafyadaki Türk kültürünü araştırmaktır.

Neredeyse bütün Dünya dillerinin öğretildiği ve araştırıldığı Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde yer alması gereken bir diğer disiplin de Dilbilimdi ve bu eksiklik de Aralık 1991 tarihinde Üniversitelerarası Kurul ve Yüksek Öğretim Kurulu kararlarıyla bağımsız bir bölüm durumuna getirilen

Dilbilim Bölümü'yle ortadan kaldırılmıştır. Dilbilim Bölümü, Genel Dilbilim Anabilim Dalı ve Uygulamalı Dilbilim Anabilim Dalı olmak üzere, iki ayrı anabilim dalından oluşmaktadır. Bölümün temel hedefi, başta Türkçe olmak üzere dünya dillerinin yapısı, işleyişi, bireysel ve toplumsal kullanımı vb. özellikleri üzerine karşılaştırmalı ve uygulamalı bilimsel çalışma yapabilecek uzmanlar yetiştirmektir. Bu hedef doğrultusunda dilbilim programını başarıyla tamamlayan öğrencilerin genel olarak dil sistemi, özelde de Türkçe'nin yapısı, işleyişi hakkında ayrıntılı bir bilgi birikimine sahip olmaları, dilbilim alanında yapılmış önemli çalışmaları, yöntemleri, konuları ve özgün sonuçları açısından kavramış olmaları ve tüm birikimlerini uygulamaya aktarma becerisi geliştirmiş olmaları amaçlanmaktadır.

Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nde ağırlıklı olarak yer alan diğer araştırma alanı da Felsefe grubu derslerini içeren alandır: Felsefe, Bilim Tarihi, Psikoloji ve Sosyoloji. Felsefe Kürsüsü 1939–1940 öğretim yılında kurulmuştur. Kürsüde ders vermek üzere Prof. Dr. Olivier Lacombe getirilmiştir. Daha sonra Necati Akder, Niyazi Berkes, Behice Boran, Muzaffer Şerif Başoğlu ve Hamdi Ragıp Atademir kadroya dahil olmuşlardır. Felsefe kürsüsünün, sosyoloji, psikoloji ve pedagoji derslerinin de öğretiminin yapıldığı lisans eğitimi 1940–1941 yılında bugünkü binanın en üst katında başlamıştır. 1941 yılında İsmail Hakkı Baltacıoğlu pedagoji profesörü olarak, Suut Kemal Yetkin, estetik doçenti olarak Felsefe kürsüsüne atanmıştır. Mehmet Karasan, Nusret Hızır ve Bedii Ziya Egemen 1942 yılında kadroya dahil olmuşlardır. Kadroya 1946 yılında Doçent Aydın Sayılı katılmıştır.

1948 yılında profesörlüğe atanan Necati Akder Felsefe bölümü başkanlığına getirilmiş ve bu görevi 1971'e kadar yürütmüştür. 1952'den sonra bölüm içinde Sistematik Felsefe, Felsefe Tarihi, Sosyoloji ve Psikoloji, Pedagoji ders grupları birer kürsü haline getirilmiştir. 1955 yılında İlim Tarihi Kürsüsü bölüme yeni bir kürsü olarak eklenmiştir. Bugün Felsefe Bölümü, Sistematik Felsefe ve Mantık, Felsefe Tarihi ve Bilim Tarihi Anabilim Dallarından oluşmaktadır ve bu anabilim dallarından her birisi bilim ve felsefenin değişik alanlarında yaptıkları araştırmalarla kültür tarihimizin entelektüel kesitinin aydınlatılmasını amaçlamaktadır. Üç anabilim dalında da, gerek lisansüstü ve gerekse lisans düzeyinde sürekli güncelleştirilen eğitim-öğretim programıyla öğrencilerin çağdaş dünyanın gerektirdiği bilgi ve eğitimi kazanmaları sağlanmaya çalışılmaktadır.

Psikoloji Bölümü, ilk olarak, 1939 yılında kurulan Felsefe Bölümünün bir kürsüsü olarak etkinliğine başlamıştır. İlk mezunlarını 1943'te vermiştir. Psikoloji, sosyoloji, felsefe tarihi, bilim tarihi, sistematik felsefe-mantık ve pedagoji kürsüleri 1982 tarihine kadar Felsefe Bölümünün kürsü-

leri olarak eğitim vermiştir. Bu tarihte yeni yüksek öğretim yasası yürürlüğe girmesiyle psikoloji ve sosyoloji kürsüleri ayrı birer bölüm olmuştur.

Psikoloji kürsüsü Muzaffer Şerif tarafından kurulmuştur. Muzaffer Şerif'in 1944 yılında Amerika'ya gitmesinden sonra 1972 yılına kadar Psikoloji Kürsüsü başkanlığı çoğunluğu yabancı olan ve kısa süreli görevlendirilen öğretim üyeleri tarafından yürütülmüştür. Daha sonra 1972 yılında Prof. Dr. Fatma Başaran, 1988 yılında da Prof. Dr. Neriman Samurçay bölüm başkanı olmuşlar ve emekli oluncaya kadar bu görevi sürdürmüşlerdir. Bölüm başkanlığı 1991 yılından itibaren Prof. Dr. Ali Dönmez tarafından yürütülmektedir.

Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde sosyoloji eğitimi, 1939–1940 öğretim yılında kuruculuğunu Fransız Profesör Olivier Lacombe'un yaptığı Felsefe Kürsüsü'nde Behice Sadık Boran, Niyazi Berkes ve Emin Erişirgil tarafından verilen derslerle başlamıştır. Kürsünün öğretim kadrosuna yönelik 1945 yılında başlayan baskılar, evrensel bilime katkıda bulunmuş Muzaffer Şerif Başoğlu'nun, Behice Boran ile Niyazi Berkes'in, Pertev Naili Boratav ile ilmi yardımcı Mediha Berkes'in üniversite üyeliği mesleğinden çıkarılmasıyla sonuçlanmıştır. Bu dönemle ilgili olarak belirtilmesi gereken noktalardan biri, kürsünün sosyoloji öğretim üyelerine yüklenen suçların 1962'de suç olmaktan çıkarılmasıdır. Behice Sadık Boran ile Niyazi Berkes alan araştırması geleneğini Türkiye'de başlatan, uygulama ve kuramdan birini diğerine feda etmeksizin yaptıkları bilimsel çalışmalar, yayınlarına katkıda bulundukları dergiler (*Yurt ve Dünya, Adımlar*) ve buralardaki yazılar, o dönemi nesnel bir biçimde anlamak ve yorumlamak isteyenler için önemli kaynaklardır. Ayrıca, 1940'lardaki Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesindeki sosyolojinin daha sonra Türk sosyal bilimlerinde bir ekol olması ya da bu yöndeki değerlendirmelere sıkça rastlanması göz ardı edilemeyecek derecede önemlidir.

1948 yılına dek süren ve bir grup öğretim üyesinin akademik kadrodan ayrılmak zorunda bırakıldıkları bu dönemin ardından, Necati Akder kürsü başkanlığına atanmıştır. Necati Akder'in başkanlığı döneminde felsefe eğitiminin diğer alanlara göre daha yoğunluklu uygulandığı kürsü, 1952'den itibaren Sosyoloji, Psikoloji ve Pedagoji, Bilim Tarihi, Sistematik Felsefe ve Felsefe Tarihi olarak bağımsız kürsülere ayrılmıştır.

Prof. Dr. Fatma Taşkıngöl Başaran ile Prof. Dr. Mübeccel Belik Kıray, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesinin ilk mezunu sosyologlarımız olarak, Türk Sosyal Bilimlerine çok önemli katkılarda bulunmuşlardır. Fatma Taşkıngöl Başaran, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Sosyoloji Bölümü'nün ilk ve tek asistanı olarak, öğrencilik yıllarından başlayarak Behice Boran'ın

Manisa köylerinde yaptığı karşılaştırmalı toplumsal yapı araştırmalarına katılmıştır. Oysa Mübeccel Belik Kıray ise, Ankara kentinde tüketim normları üzerinde Behice Boran'ın yönettiği tez ile dışarıdan doktora yapmış ve A. B. D. ne gitmiştir. Fatma Taşkıngöl, 1948 tasfiyesi sonucunda, öğretim üyesi bulunmadığı için doktorasını İstanbul'dan Prof. Hilmi Ziya Ülken ile tamamlamış, Fakültemizde sosyoloji kadroları lağvedilmiş olduğu için de önce Afyon daha sonra da Diyarbakır Lisesinde felsefe grubu öğretmenliği yapmıştır.

1948'den 1972'ye gelinceye kadar Mehmet Karasan, Prof.Haus Freyer ve Prof.Dr.Tahir Çağatay görev almışlardır. Prof. Dr. Tahir Çağatay görevine 23 yıl aralıksız devam edebilmiş tek öğretim üyemizdir. Hiç öğretim üyemiz olmadığı için 1972–73 öğretim yılında Prof. Dr. Hamide Topçuoğlu'nun kürsüde Genel Sosyoloji ve Sosyal Bilimlerde Metod dersi verdiği anlaşılmaktadır. Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesindeki sosyolojide ikinci en uzun hizmet süresine sahip kişi, 1958 de asistan olan Nihat Nirun'dur. Prof. Nirun, Hacettepe Üniversitesinde Sosyoloji Bölümünü kurmuş, 1982–1984 yılları arasında Malatya İnönü Üniversitesinde rektörlük ve 1984–1989 yıllarında YÖK üyeliği görevlerinde bulunmuştur. Prof. Dr. Tahir Çağatay'ın, Nihat Nirun'dan başka ikinci asistanı olan Şevki Güler, sanayi sosyolojisi alanında doktorasını yaptıktan sonra 1974'de Sosyoloji Kürsü Başkanı olmuştur. Bu arada Kürsümüze Yusuf Ziya Özcan'ın asistan olarak atandığını ve 1974'te de A.B.D. Chicago Üniversitesine doktora yapmak üzere gönderildiğini görmekteyiz. Kendisi şu anda ODTÜ Sosyoloji Bölümünde profesör olup ayrıca TÜBİTAK başkan danışmanı olarak çalışmaktadır.

Doç. Dr. Şevki Güler'in 1979'da genç yaşta beklenmedik ölümü dolayısıyla boşalan Kürsü Başkanlığına 1980 yılında Doç. Dr. Altan Eserpek getirilmiştir. Doç. Dr. Şevki Güler'in kürsü başkanı olduğu dönemlerde Müzeyyen Aytül Kasapoğlu ve Ahmet Rıza Elbay asistan olarak alınmıştır (1978). Doktorasına Prof. Dr. Fatma Başaran'ın yönetiminde başlayarak sürdüren Aytül Kasapoğlu, daha sonra Ahmet Rıza Elbay ile birlikte doktorasını tamamlamıştır (1982). Prof. Dr. Sevim Tekeli'den sonra, Sosyoloji Bölümü Başkanlığına 1988 de doçent olan Müzeyyen Aytül Kasapoğlu getirilmiştir. 1993 yılına kadar bu görevi sürdüren Kasapoğlu'ndan görevi Prof. Dr. Nilgün Çelebi devralmıştır. Bölümün bugünkü başkanı Prof.Dr.Aytül Kasapoğlu'dur.

Felsefe grubu dersleri genelde DTCF bünyesinde yer alan öteki bilim alanlarından (dil ve edebiyat) ayrılan ancak özellikle edebiyat alanının onlarsız kalamayacağı bilim alanlarıdır. Bir başka deyişle, edebiyat okuyan,

edebiyat alanında bilim yapmak isteyen birinin felsefe, sosyoloji, psikoloji olmadan edebiyatçı olunamayacağını bilmeleri gerekir. Bugün ülkemizde eleştiri alanında kısır bir döngü yaşanıyorsa ve çevremizde edebiyat eleştirmeni ya da gerçek anlamda edebiyat incelemecisi göremiyorsak daha ortaöğretimden başlamak üzere bu dallardaki dar eğitimimize bağlamak gerek. Ancak 2004–2005 eğitim yılından başlayarak DTCF Batı Dilleri ve Edebiyatları Bölümü'ne bu ve ayrıca tarih, mitoloji, sanat tarihi gibi dersleri zorunlu koyarak programa alarak bu konuda çok önemli bir adım atmıştır.

Sosyal bilimlerin temel taşlarından ve estetik biliminin olmazsa olmaz ayaklarından biri olan Sanat Tarihi Bölümü, Heidelberg Üniversitesi'nden davet edilen Prof. Dr. Katharina Otto-Dorn tarafından 1954 senesinde kurulmuştur. İlk yıllarda "Sanat Tarihi ve Türk Sanatı Kürsüsü"; daha sonra "Sanat Tarihi Kürsüsü" iken, genel akademik yapılanma değişikliklerinden dolayı 1982–1998 yılları arasında Arkeoloji ve Sanat Tarihi Bölümü bünyesinde "Sanat Tarihi Anabilim Dalı" olarak etkinliğini sürdürmüş ve ardından 1998 yılından beri "Sanat Tarihi Bölümü" ne dönüşmüştür.

Sanat Tarihi eğitim ve öğretiminde, resim, heykel, mimari ve el sanatları ile oluşan plastik sanat dallarının doğuşu ve geçmiş aşamalarını tanıyıp, günümüzdeki gelişimlerini izleyebilen; Bizans, İslam, Avrupa ve Türk sanatlarının başlıca dönemleri ile temel özelliklerini bilen ve diğer kültür çevreleriyle ilişkilerini, etki alış verişlerini kavrayıp irdeleyebilen; sanat tarihinde henüz bilinmeyenleri araştırma, inceleme, belgeleme, değerlendirme, yorumlama, sunma beceri ve yöntemlerini kazanmış sanat tarihçileri yetiştirilmesi amaçlanmaktadır.

DTCF'nin kendine özgü ama tüm bölümlerine bilim insanı ve insan yetişimi bağlamında önemli bir destek sağlayacak olan birimlerinden birisi Bilgi ve Belge Yönetimi, diğeri de Tiyatro Bölümü'dür.

Türkiye'de kurslarla başlayan kütüphanecilik mesleği ile ilgili çalışmalar, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde 1954–1955 öğretim yılında Kütüphanecilik Enstitüsü'nün kurulmasıyla resmi bir kimlik kazanmıştır. Kütüphanecilik eğitiminin üniversite düzeyinde verilmeye başlanması, kütüphaneciliğin bir meslek dalı olarak kabulünü sağlamış ve mesleki uygulamalar bilimsel bir temele oturtulmuştur.Milli Kütüphanenin kurucusu Adnan Ötüken, Kütüphanecilik Enstitüsü'nün açılışını izleyen aylarda derslerin büyük bir kısmını üstlenerek bir ilke imza atan kişidir. 1961'e kadar Ford Vakfı'nın, bu yıldan itibaren de Fulbright Vakfı'nın desteği ile yürütülen eğitim programları, Amerikalı öğretim üyelerinin katkılarıyla geliştirilmiştir. Kuruluş aşamasını başarıyla tamamlayan Kütüphanecilik Enstitüsü, 1964'de "Kütüphanecilik Bölümü" adını almış, bölüm başta Prof. Dr. Osman Ersoy

olmak üzere, değerli öğretim üyelerinin özverili çabalarıyla ilerleme olanağı bulmuştur. DTCF'nin bu bölümü, disiplinler arası bir mesleğin bilgi ve becerilere sahip üyelerini yetiştirip topluma kazandırmada önderlik etmiş, daha sonraki yıllarda İstanbul Üniversitesi (1964) ve Hacettepe Üniversitesi'nde (1972) kurulan kütüphanecilik bölümleri için güçlü bir örnek oluşturmuştur.

Bölüm, kuruluşundan beri, günün bilgiye yönelik gelişmeleri yakından izleyerek bunları ders programlarına yansıtmıştır. Özellikle son on yılların bilgi ve iletişim teknolojisinin bilgi ve belge açısından büyük değişimlere yol açması ile "Kütüphanecilik Bölümü" adı, bölümün işlevini yansıtmakta yetersiz kalmıştır. Bu nedenle 2002'de bu ad, "Bilgi ve Belge Yönetimi Bölümü" olarak değiştirilmiştir. Bilgi ve Belge Yönetimi Bölümü'nün amacı, bilgi kaynaklarının yanı sıra, bilginin kendisinin derlenip düzenlenmesini ve erişilmesini gerçekleştirebilecek, aynı zamanda kütüphaneler, arşivler, dokümantasyon ve enformasyon merkezlerinin tümünü içine alan bilgi merkezlerini yönetebilecek, bilgi ve iletişim teknolojilerini doğru, verimli ve yoğun biçimde kullanabilecek, bu kullanımın yol ve yöntemlerini hizmet ettiği kullanıcı kesimine öğretebilecek insan gücünü yetiştirmektir. Bu insan gücünün, bilgi çağının gerektirdiği niteliklere bilgi ve belgeyi yönetme yeterliliğine sahip güçlü meslek elemanları olarak yetişmeleri için, ders programlarının geliştirilmesi işi sürdürülmektedir.

Prof. Dr. Bedrettin Tuncel ve Prof. Dr. İrfan Şahinbaş Fakülte bünyesinde bir Tiyatro Enstitüsü'nün kurulması için harekete geçerler; hazırladıkları proje dönemin Dekanı Prof. Dr. Ekrem Akurgal'ın desteğiyle Üniversite Senatosu tarafından onaylanır; Milli Eğitim Bakanlığı'nın 3 Ocak 1958 tarihli onayıyla da Tiyatro Enstitüsü kurulur. Enstitü'nün ilk başkanı Bedrettin Tuncel, yardımcısı da İrfan Şahinbaş'tır. Türkiye'de ilk olma özelliğini taşıyan kurum yurtdışında, akademik tiyatro çevrelerinde de ilgiyle karşılanır. Ders veren ilk öğretim üyelerinin Amerikalı Kenneth MacGowan ve Grant Redford olduğu Enstitü'nün ilk dönemlerinde derslere katılanlar arasında günümüzün ünlü isimlerinden Sevda Şener, Metin And, Haldun Taner, Turgut Özakman, Orhan Asena, Aziz Nesin, Çetin Altan, Cahit Atay, Suat Taşer, Sevgi Batur (Sanlı), Nazım Kurşunlu, Muvaffak İhsan Garan, Sabahattin Engin, Ziya Demirel, Handan Uran bulunmaktadır. Ancak Enstitü, 1960–1961 öğretim yılında, Profesörler Kurulu'nun enstitü kapsamında ders verilemeyeceği gerekçesiyle kapatılır. 1964 yılında Ankara Üniversitesi Senatosu'nun 23.6.1964 tarih ve 2792 sayılı kararı ile açılan Tiyatro Kürsüsü'nün başkanlığına Alman Edebiyatı profesörü Melahat Özgü getirilmiştir. Kuruluş amacı, tiyatro sanatına bilimsel bir açıdan bakan bir program yürütmek, mezunlar aracılığıyla ülke tiyatrosunun ortamını zenginleştirmektir.Ayrıca işlevi Tiyatro yazarı ve eleştirmen yetiştirmek olarak belirlenen

kürsünün o dönemdeki öğretim elemanları ise Sevda Şener, Özdemir Nutku, Max Meinecke, Metin And, Turgut Özakman, Mahmut Tali Öngören, Gültekin Oransay ve Alim Şerif Onaran'dır. İlk mezunlardan Sevinç Sokullu, Nurhan Karadağ ve daha sonra da Tahsin Konur'un asistan olarak kürsü kadrosuna katılmalarıyla tiyatro alanındaki bilimsel çalışmaların ivme kazandığı görülür. Tiyatro konusunda yapılan akademik çalışmaların yanı sıra tiyatroyu toplumsal olarak yaygınlaştırmak için çalışan öğretim elemanları, konuşmalara, konferanslara, panellere katılmakta ve süreli yayınlara yazılar yazmaktadırlar. Yurtiçi ve yurtdışı sempozyumlara, konferanslara katılan, bildiriler sunan Tiyatro Kürsüsü, kuruluş amacını gerçekleştirmekte, tiyatro alanında eksik olan kurumsal birikimi oluşturmakta önemli adımlar atmaktadır. Bugün de alanın başvuru kitapları olma özelliğini sürdüren pek çok değerli çalışma bu dönemin ürünleridir.

1980 sonrasında Tiyatro Bölümü olarak yapılanan kürsü, 1987–88 Öğretim Yılından başlayarak özel yetenek sınavıyla öğrenci almaya başlar ve dallar birbirinden resmi olarak ayrılır. Artık Bölüm eğitimini, tiyatro tarihi ve teorisi, dramatik yazarlık ve oyunculuk alanlarında sürdürecektir. Zaman içinde oluşan gereksinimler doğrultusunda lisansüstü programların da sayısı artar. Çocuk tiyatrosu/yaratıcı drama, reji, oyunculuk, tiyatro kuramları, tiyatro eleştirisi ve dramaturgi alanlarında yüksek lisans ve doktora programları yürütülmektedir.

Tiyatronun üniversitedeki duayenleri olarak kabul edilen isimlerin uzun yıllar bölümün hocaları olması, bölümün önemli bir ayrıcalığını oluşturmaktadır. Metin And'ın katıldığı konferansları ya da yazdığı kitapları sıralamak bile başlı başına bir yazı konusu olabilir. Sevda Şener tiyatro düşüncesi konusunda yeri henüz doldurulmamış, ulusal ve uluslararası çeşitli ödüllerle değer görmüş, çalışmalar yapmıştır. Sevinç Sokullu çocuk tiyatrosunu bir ders olarak üniversitenin programına sokan ilk kişidir. Nurhan Karadağ'ın reji çalışmaları sadece bölüm oyunları ile sınırlı kalmamıştır. Tür-

kiye'nin pek çok yerinde ve pek çok tiyatrosunda oyunlar yönettiği gibi yurt dışında da yönetmenlik yapmış, ödüller kazanmıştır. Ayrıca *Köy Seyirlikler* üzerine yaptığı araştırmalar ve uygulamalarla bu alanda ilk önemli çalışmayı gerçekleştiren kişidir. Tahsin Konur'un devlet-tiyatro ilişkisi üzerine yaptığı çalışmanın ötesinde bir çalışma henüz yapılmamıştır. Tiyatro Bölümünün eski hocalarından Özdemir Nutku'nun akademik ve sanatsal çalışmaları ülkemiz tiyatro arşivinde önemli bir birikim oluşturmaktadır. Kadrosu Bölümde olmasa da yıllardır derslerini sürdüren Ayşegül Yüksel'in çalışmaları da alanında tartışılmaz bir yetkinliğe sahiptir. Turgut Özakman'ın yazdığı, Ergin Orbey'in sahnelediği oyunlar Türk tiyatrosunun klasikleri arasında çoktan yerlerini almıştır.

DTCF Kütüphanesi 1969 yılında, 20'yi aşan bölüm ve seminer kütüphanelerinin bir araya getirilmesiyle oluşturuldu. Kütüphanede 280.000 materyal bulunmaktadır. Materyallerin içinde 34.000 süreli yayın, 45.000 eski harfli basma eser, 15.039 yazma eser de yer almaktadır. Yazma eserler, Mahmut Zeki, Hilmi Beyhan, Mustafa Con, Ahmet Celalettin ve İsmail Saib Sencer gibi çoğu eski sahiplerinin isimlerine göre düzenlenmiş 11 koleksiyon halinde korunmaktadır. Yazma eserler arasında 9.10 ve 11. yüzyıllara ait çok değerli kitaplar bulunmaktadır.

Depodan çıkartılan 60.000 kitabın ayıklama, seçim, bibliyografik denetim ve her türlü fiziksel işlemleri tamamlanmıştır. Bu kitapların 10.000 adeti ender kitaplardır. 40.000 kitap depo kitabı, 10.000 kitap da bağış ve satın alma yoluyla temin edilen kitaplardır.

Değerli bilim insanı Prof.Dr. Afet İnan hocamızın kendi kütüphanesinde bulunan 10.000 kitap 2005 yılında Fakültemize bağışlanmış ve kendi ismine ayrılan bölümde yerini almıştır.

Depoda 30 yıldır atıl durumda Sencer basma kitapları ile 1500-1600-1700-1800 yıllarına ait toplam 10.000 ender kitabın kataloglama ve veri giriş işlemleri de tamamlanarak internet ortamında okuyucu hizmetine sunulmuştur.

10.000 ender eserin basılı katalogu için gerekli işlemler başlatılmıştır.

DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Yüksekokul olarak 1963 yılında kuruluş çalışmalarını tamamlamış ve Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne bağlı olarak 29 Ocak 1964 tarihinde 21 öğrencisi ile eğitime başlamıştır.

İlk önce Ağız ve Çene Cerrahisi, Protez, Tedavi ve Ortodonti Bölümleri olmak üzere 4 dal kurulmuş, daha sonra bunlara Pedodonti Bölümü de eklenmiştir. 1967 yılında 10 yataklı bir Çene Cerrahisi servisi açılarak diş hekimliğinde ilk yataklı servis oluşturulmuştur. Yüksekokul ilk mezunlarını 1968 yılında vermiştir.

Diş Hekimliği Yüksekokulu, 25 Haziran 1973 tarihinde Diş Hekimliği Fakültesi'ne dönüştükten sonra Tıp Fakültesi bünyesinden ayrılmış, idari bölümler ve temel tıp kürsüleri Şubat 1974 de Sıhhiye Sağlık Sokak' ta, klinikler ise Nisan 1975' de Kızılay Ziya Gökalp Caddesi'ndeki bir binaya yerleşmiştir. Şubat 1977 tarihinde Beşevler'deki kendi binasına taşınan An-

kara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi bugün aynı yerde eğitimini sürdürmektedir.

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde eğitim Temel Diş Hekimliği ve Klinik Diş Hekimliği olarak iki bölümden oluşur. Temel Diş Hekimliği Eğitimi, Temel Fen Bilimleri dersleri ile Temel Tıp derslerini kapsar. Temel Tıp dersleri Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı tarafından verilmektedir.

Mesleki eğitim ise Klinik Diş Hekimliği Anabilim Dalları tarafından yürütülmektedir.Temel Tıp Bilimleri Anabilim Dalı bünyesinde Mikrobiyoloji, Biyokimya, Patoloji, Anatomi dersleri fakülte kadrosundaki öğretim üyelerince verilmektedir.

Temel Tıp dersleri, Temel Fen Bilimleri dersleri , Yabancı Dil dersleri , Türk Dili dersi, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi dersi ve Seçmeli dersler Üniversitemizin ilgili fakültelerinden görevlendirilen öğretim üyelerince kendi müfredat programlarına uygun olarak verilmektedir. Klinik Diş hekimliği Bölümünde ise Oral ve Maksillofasiyal Cerrahisi ve Hastalıkları, Endodonti, Diş Hastalıkları ve Tedavisi, Oral Diagnoz ve Radyoloji, Ortodonti, Pedodonti, Periodontoloji, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalları yer almaktadır.

Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı diş yapılarının gelişimsel ve kazanılmış hastalıklar nedeniyle bozulan formlarını düzeltmek, restore etmek, dişin fonksiyon ve estetiğini iade etmek ve en önemlisi patolojinin yeniden oluşmasını önleyici önlemleri alacak koruyucu diş hekimliği ilkelerini uygulamak için etkinliklerini sürdürmektedir. Diş hastalıkları, operatif veya restoratif diş hekimliği, çürük bilimi(karioloji), koruyucu diş hekimliği ve insan yaşam süresinin artmasıyla birlikte yaşlılıkla ilgili spesifik diş sorunlarının çözümü için "geriodontoloji" gibi yeni bilimsel oluşumlar da Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı alanında değerlendirilmektedir. Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı doğrudan sağlık hizmetine yönelik temel alanı operatif ya da restoratif diş hekimliğidir. Özellikle son yıllarda tüm dünyada "adeziv", "estetik", "kozmetik" Diş Hekimliği gibi yeni kavramları da Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı temsil etmektedir. Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim Dalı eğitim öğretim etkinlikleri 3-4 yarıyılda uygulamalı ve kuramsal olarak başlamakta yine 5-6 yarıyılda uygulamalı ve kuramsal olarak devam etmektedir. 7-8 ve 9-10 yarıyıl öğrencilerinde ise klinik staj programları uygulanmaktadır.

Diş Hastalıkları ve Tedavisi Anabilim dalından ayrılarak ayrı bir kürsü haline gelen Endodonti Anabilim Dalı, pulpa (diş özü) ve periapikal

(kök ucu çevresi) dokuların hastalıkları ile bu hastalıkların etyolojisi, önlenmesi, teşhis ve tedavilerini konu edinen diş hekimliği dalıdır. Endodonti Anabilim Dalında geriye dönüşümlü l ve geriye dönüşümü olmayan pulpa hastalıklarının tedavilerine yönelik işlem uygulanmaktadır. Geriye dönüşümlü pulpa hastalığı olan dişlerde uygulanan kuafaj ve amputasyon tedavileri dişin canlılığının korunmasında yönelik tedavilerdir. Dişin canlılığının korunamadığı veya enfeksiyon nedeniyle canlılığını kaybetmiş dişlerde kanal tedavisi esas çalışma alanını oluşturmaktadır. Kanal tedavisinin amacı hastaların diş hekimine acil başvuru nedenlerinden olan ağrılı dişlerde ağrının dindirilmesi ve sorunlu dişlerin ağızda kalmasını sağlayan tedavilerin uygulanmasıdır. Lisans düzeyinde endodonti eğitimi 2.sınıfta başlamaktadır. 2. ve 3. sınıfta uygulamalı ve kuramsal olarak devam eden dersler 4. sınıfta kuramsal ve klinik 5. sınıfta klinik staj olarak sürdürülmektedir.

Diş hekimliği klinik uygulamalarında geniş bir alanı kapsayan protetik diş hekimliği, dişlerin şekil, form bozukluklarını ve diş eksikliklerinin teşhisini, tedavi planlamasını, rehabilitasyonunu, oral fonksiyonların tamamlanmasını ve okluzyonun düzenlemesinin yanı sıra hastanın görüntüsünün ve estetiğinin geliştirilmesinde etkili bir tedavi bilimidir. Protetik yaklaşım dört ana konudan oluşmaktadır. Sabit protezler; ağızda dişlerin form, şekil, bozukluklarını ve diş eksikliklerini estetik ve işlevsel olarak porselen, döküm alaşımlar, porselen metal kombinasyonları ve diğer estetik malzemelerle restorasyonu ya da tamamlanmasını amaçlar.

Hareketli protezler eksik dişlerin hareketli apareylerle estetik ve işlevsel olarak tamamlanmasıdır.

Tam protezler tam dişsizlik vakalarının protetik uygulamalarını yapar.İmplant protez uygulamaları doğal diş eksikliklerinin implant alt yapıları ile tamamlanması ve implant üstü protezlerin uygulamalarını kapsar.

Protetik diş tedavisi Anabilim dalında 5 yıl süreyle eğitim verilmelidir. İlk üç yıllık preklinik (klinik öncesi) eğitimi alan öğrenciler son iki yılda

klinik uygulamalara geçmektedir. Preklinik eğitimi süresince genel ağız yapıları ve morfolojik kavramlar hakkında bilgi verilmekte, manipülasyonu arttırmak amacıyla çeşitli laboratuvar çalışmaları yaptırılmakta, bunun yanı sıra, sabit ,bölümlü ve tam protezlere giriş, tarihçe ve sınıflamaları anlatılmaktadır. Klinik eğitimi döneminde ise öğrencilerin hasta üzerinde çalışmaya başlaması ile preklinikte verilen bilgilerin doğrudan kliniğe aktarılması sağlanmakta, bunun yanı sıra kuramsal eğitime de devam edilmektedir. Anabilim dalında öğrenciler için klinik, preklinik ve fantom laboratuarları ile araştırma ve uygulamaya yönelik teknisyen, iskelet protez ve porselen laboratuvarları bulunmaktadır

Oral Diagnoz ve Radyoloji Anabilim Dalı, eğitiminde; radyolojiye giriş, radyasyon fiziği, radyasyonun biyolojik etkileri, korunma kuralları, radyasyon kullanımında dikkat edilmesi gerekli konular, diş hekimliği radyolojisi, diş hekimliğinde kullanılan filmler, röntgen cihazı, banyo ve karanlık oda işlemleri, radyografik görüntü oluşumunu etkileyen etmenler, görüntü kalitesi ile ilgili etmenler, radyograflardaki anatomik oluşumlar ve artifaktlar dental radyoloji başlığı altında anlatılan konulardır. Oral diagnoz başlığı altında ise genel olarak hasta anamnezi ve klinik muayenesine yönelik bilgiler, anamnez formunun kullanımı, hastanın sistemik ve dental özgeçmişi, şikayetleri ile ektraoral ve intraoral klinik muayene yöntemleri, anamnez ve klinik muayene verilerinin değerlendirilmesi anlatılmaktadır.

Anabilim dalına bağlı Oral Diagnoz kliniğinde 10 adet ünitle hastanın klinik muayenesi yapılmakta, Radyoloji Kliniğinde ise radyografik incelemeleri gerçekleştirilmektedir. Radyoloji Kliniğinde 8 adet dental röntgen cihazı, 1 adet panoramik görüntüleme cihazı ve 2 adet dijital görüntüleme cihazı, 1 karanlık oda, manuel banyo ve 2 adet otomatik banyo fakülteye başvuran hastaların radyografik incelemeleri için ve akademik çalışmalarda kullanılmaktadır.

Periodontoloji Anabilim Dalı, diş ve dişe benzer dokuların çevresinde oluşturan destek yapılara ait (kemik, dişeti sement, periodontal memran) hastalık teşhis ve tedavi yöntemlerini inceleyen bilim dalıdır. Bu çerçevede klinikte, çevre dokuların cerrahi olan ve cerrahi olmayan tedavileri ile idame tedavileri yürütülmektedir.Lisans düzeyinde eğitim 3. sınıfta teorik, 4 ve 5. sınıfta hem teorik hem de klinik uygulamalarla devam etmektedir

Pedodonti Anabilim Dalı' nda, 0-15 yaş arası çocuklarda koruyucu ağız-diş sağlığı ile ilgili eğitim ve diş çürüğünü önlemeye yönelik uygulamalarla, doğumsal, genetik, diş çürüğü ya da yaralanmalara bağlı olarak ortaya çıkabilecek dişsel anormallikler ve diş dokusu kayıplarının tedavisine yönelik işlemler yapılmaktadır. Diş hekimi ile uyumlu, ruhsal ve fiziksel olarak sağlıklı olan çocukların tedavileri normal klinik koşullar altında, gereksinime göre lokal anestezi uygulanarak yürütülmektedir. Buna karşın diş hekimi kaygısı – korkusu olduğu belirlenen veya ruhsal – fiziksel özürü bulunan çocuklarda tedavi işlemleri bilinçli sedasyon uygulanarak ya da genel anestezi altında yapılmaktadır. Lisans öğrenci eğitimi 3. sınıfta kuramsal ve laboratuvar koşullarında, 4. ve 5. sınıfta ise öğretim üyesi ve asistan denetiminde klinikte kuramsal ve uygulamalı olarak verilmektedir

Ağız, Diş ve Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı güncelde ülkemizin Diş Hekimliği Fakülteleri içinde yataklı servis ve Genel Anestezi ünitesine sahip tek merkez olup, yılda ortalama 400 hastanın tedavisi bu serviste yapılmaktadır. On hasta kapasiteli yataklı servise ait cerrahi ünite-

sinde ortognatik cerrahi, TME cerrahisi, distraksiyon osteogenezisi gibi major operasyonların yanı sıra, mental problemli hastaların tedavileri, implant uygulamaları gibi minör işlemler lokal anestezi altında gerçekleştirilmektedir. Yataklı servis hizmetinin yanı sıra, poliklinik ve minör ameliyathanede diş çekimleri ve küçük operasyonlar lokal anestezi altında yapılmaktadır. Lisans öğrenci eğitimi 3, 4, ve 5. sınıfta öğretim üyesi ve asistan denetiminde klinikte kuramsal ve uygulamalı olarak verilmektedir.

Ortodonti Anabilim Dalı, dişlerdeki çapraşıklıkların, çenelerdeki sapmaların ve yüzdeki düzensizliklerin teşhisini, tedavisini ve önlenmesini üstlenen bir diş hekimliği dalıdır Dişlerin ve çenelerin kötü pozisyonları aygıtlar, teller kullanarak düzeltilir. Hastada sağlıklı bir oklüzyon (kapanış), güzel bir yüz estetiği ve etkileyici bir gülüş sağlamak ana hedeflerindendir. Ortodonti anabilim dalında, büyüme ve gelişim, işlevsel anomaliler ve tedavileri, sabit tedaviler, ortognatik cerrahi uygulamaları, dudak damak yarıkları konularında eğitim verilir. Lisans düzeyinde ortodonti eğitimi 3. sınıfta kuramsal dersler ve laboratuvar çalışmaları ile başlamakta, 4. ve 5. sınıflarda klinik uygulamalarla sürmektedir. Doktora eğitimi ise minimum 4 yıl sürmektedir ve bu süre içerisinde doktora öğrencileri klinik uygulamaların yanı sıra bilimsel araştırmalarda da etkin olarak yer almaktadırlar.

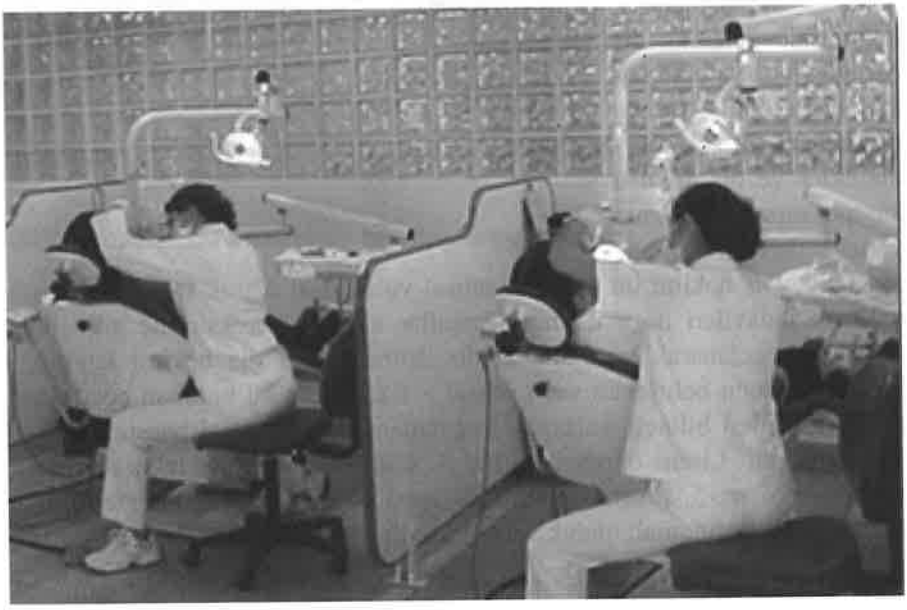

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde temel tip eğitimi Temel Diş Hekimliği Bilimleri Bölümüne Bağlı Temel Tip Bilimleri Anabi-

lim Dalı tarafından sürdürülmektedir. Anabilim Dalı bünyesine yakın zamanda modernize edilerek kazandırılmış olan çok amaçlı öğrenci laboratuvarı, kadavra ve maket laboratuvarı ile başta fakültenin kadrolu öğretim üyeleri tarafından verilmekte olan, anatomi, biyokimya, mikrobiyoloji ve patoloji dersleri olmak üzere tüm Temel Tip Bilimleri dersleri en son yöntemler kullanılarak, kuramsal ve uygulamalı olarak verilmektedir.Anabilim Dalının bünyesinde gerekli tıbbi müdahaleleri yapılacak hastalara hizmet vermek üzere rutin kan ve idrar laboratuarı ile ELISA laboratuvarı bulunmaktadır. ELISA laboratuarı da, fakülteye başvuran tüm hastalarda HIV, Hepatit B ve Hepatit C taraması yapılmaktadır.

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi öğrencileri, Ankara Üniversitesi'nin tüm eğitim ve araştırma olanaklarından yararlanma hakkına sahiptirler. Bununla beraber, Fakülte'nin yapısı içinde bulunan ve yenilenerek modernize edilen 4 adet dershane, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı bünyesindeki preklinik ve klinik öğrenci laboratuvarları, klinik teknisyen laboratuvarı, seramik araştırma laboratuvarı ve iskelet döküm laboratuvarı, anatomi, endodonti ve konservatif tedavi çalışmalarının yapıldığı laboratuvar ile temel tıp bilimleri laboratuvarları öğrenci eğitimine hizmet vermektedir. Ayrıca Ankara' daki en gelişmiş Fantom Ünitesine sahip olup 50 öğrenci kapasiteli fantom laboratuvarında öğrenciler ağız ortamını taklit eden maket kafalarda klinik uygulamalara hazırlanmaktadırlar.

Kuruluşundan bu yana diş hekimliği eğitiminde önde gelen bir eğitim kurumu olarak kendisini kanıtlamış olan fakültede Mayıs 2005 itibariyle 79 profesör, 16 doçent 2 yardımcı doçent 31 araştırma görevlisi 1 uzman 1 öğretim görevlisi eğitim kadrosunda yer almaktadır (Tablo 1). Fakültenin temel amacı ülkenin gereksinim duyduğu nitelikli diş hekimlerini yetiştirmektir. 5 yıllık eğitimi tamamlayan öğrenciler diş hekimi olarak mezun olmaktadırlar. Diş hekimliğindeki yüksek lisans eğitimini Sağlık Bilimleri Enstitüsü yürütmektedir. Diş Hekimliği Fakültesi aynı zamanda topluma ağız sağlığı hizmetlerini de sunmakta ve döner sermaye işletmesi temelinde diş hastanesi şeklinde hasta kabul etmektedir.Diş Hekimliği Fakültesi Temel Bilimler ve Klinik Diş Hekimliği Bölümleri ve bunların alt birimlerinden oluşan bir akademik yapıya sahiptir.

Fakültede Lisans Eğitimi ve eğitim programı 16 haftalık ikişer yarıyıldan oluşan 5 yıllık bir süreci kapsamaktadır. Eğitim süreçinin ilk üç yılı temel bilimler ve temel tıp bilimleri ile ilgili dersler ağırlıkta olup diş hekimliği ile ilgili mesleki derslere de giriş yapılır. Son iki yıl diş hekimliği klinik eğitimini içeren kapsamlı kuramsal ve uygulamalı eğitim yürütülür. 4. ve 5. sınıflarda tüm klinik derslerin klinik stajları tamamlanır. 5 yıllık eğitim so-

nunda öğrenciler diş hekimi unvanı alarak mezun olurlar. Fakülteye girmeye hak kazanan öğrenciler isterlerse bir yıl süreli İngilizce Hazırlık Okulu için başvurabilirler. Hazırlıkta geçen süre normal öğrenim süresine dahil değildir. Hazırlığı başarı ile bitiren öğrencilerin hazırlık notu lisans mezuniyet not ortalamasına katılır.

Tüm branşlarda mezuniyet sonrası doktora seviyesinde lisansüstü eğitim verilmektedir. Lisansüstü eğitim Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü eşgüdümüyle yürütülmekte ve Enstitü tarafından açılan doktora giriş sınavı ile öğrenci kabul edilmektedir. Doktora eğitimine kabul edilen öğrenciler ilk iki yıl belirlenen krediler doğrultusunda dersleri almak, seminerler vermek, klinik ve laboratuvar uygulamalarını yapmak ve iki yılsonunda da uygulanan yeterlilik sınavını başarmak zorundadırlar. Bu sınavda başarılı olan doktora öğrencileri daha sonra tez konusu olarak belirledikleri araştırma projesini doktora tezi olarak yürütürler ve toplam 5 yıl süre devam eden doktora programlarını jüri önünde tezlerini savunarak tamamlarlar.

Ankara Üniversitesi bünyesinde kurulmuş olan bir araştırma fonu mevcuttur ve tüm Üniversitede yürütülen araştırma projelerini belirli ilkeler çerçevesinde mali olarak desteklemektedir.

Fakülte belirli dönemlerde ulusal ve uluslararası sempozyum, panel, konferans ve kongreler düzenlemekte, bu panel ve konferanslar için yurtdışından da konuşmacılar davet edilmektedir. Öğretim üyeleri uluslararası kongre ve toplantılara katılmakta ve fakültede yürütülen bilimsel çalışmalar sözlü ve yazılı bildiriler olarak sunulmaktadır. Ayrıca fakültenin bilimsel dergisi 1972 yılından itibaren düzenli olarak yayınlanmaya devam etmektedir.

Fakülte içerisinde yer alan ve yenilenerek modernize edilen 300 kişi kapasiteli ve her türlü teknik donanıma sahip olan konferans salonu, ulusal ve uluslar arası toplantılara ev sahipliği yaptığı gibi, hizmet içi eğitim programlarında da önemli katkılar sağlamaktadır.

Fakülte binasında bulunan ve 1886 kitap , 53 süreli yayın ve 412 tez kitabı içeren kütüphane 08.30- 16.30 saatleri arasında kullanıma açık olup aynı zamanda öğrencilere internet hizmetleri de sunmaktadır.

Fakülte binasında Biyoteknoloji Enstitüsü projesiyle kurulma aşamasında olan Moleküler Biyoloji Laboratuvarı da bulunmaktadır. Bu laboratuvarda güncelde Polimeraz Zincir Reaksiyonu (PZR) sistemi çalışır durumdadır. Moleküler Biyoloji alanında önemli yer tutan ve bir invitro nükleik asit çoğaltma metodu olan PZR geniş uygulama alanı olan bir

tekniktir. PZR'nin kullanıldığı bilim dalları arasında Genel ve Temel Moleküler Biyoloji, DNA dizin çalışmaları, Evrim çalışmaları, Adli Tıp, Genetik analizler, Populasyon genetiği (tıbbi ve veteriner tanı), klinik immünoloji, Zirai biyoteknoloji, çevre ve gıda analizleri sayılabilir. Tanı amacıyla PZR kullanımı diğer tanı yöntemleri (kültür, serolojik, mikroskobik) ile karşılaştırıldığında PZR'nin (genel anlamda moleküler biyolojinin) avantajları doğrudan etkenin tespiti ve immün sistemden ya da geçirilmiş hastalıktan bağımsız sonuç vermesi olarak sıralanabilir. Laboratuvarda PZR tanı amaçlı kullanılmaktadır. Bu sistem kullanılarak yapılacak olan araştırmalarda sarf malzemesiyle birlikte başvuran araştırmacıların kullanımına açıktır.

Üniversitemiz, gerek Sağlık Kültür ve Spor Dairesi (Medikososyal), gerekse hastaneleri aracılığıyla sağlık alanında öğrencilerine ve çalışanlarına geniş çaplı bir hizmet sağlamaktadır. Öğrencilerin sağlık sorunları üniversite yapısında Sağlık Kültür ve Spor Dairesi Sağlık Servisi, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastaneleri ve Diş Hekimliği Fakültesi polikliniklerinde karşılanmaktadır. Öğrencilerin tedavi ve ilaç giderleri üniversitenin güvencesi altındadır.

Öğrencilerin sosyal ve kültürel zenginleşmesini de eğitimin bir parçası olarak gören Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, bu konuda çok sayıda etkinliği barındırmaktadır.

Öğrencilerin sosyal ve kültürel yapılanmalarına katkıda bulunmak ve buna yönelik aktiviteleri düzenlemek, öğrenci aktivitelerini koordine etmek üzere Fakülte bünyesinde Sosyal - Kültürel Etkinlikler ve Sosyal Yardım Komisyonları mevcuttur Fakültemizde bunun bir parçası olarak aşağıdaki hizmetler verilmektedir.

Spor: Fakültemiz öğrencileri Üniversite bünyesindeki her türlü sosyal etkinliğe katılabilirler. Fakültemizin hentbol, basketbol, voleybol, masatenisi, hentbol ve futbol branşlarında takımları mevcuttur.

Tiyatro: Fakültemiz tiyatro topluluğu unutulmaz yapıtların bizlere aktarılmasında önemli görevler üstlenmektedir.

Öğrenci Topluluğu: Üniversitemiz bünyesinde oluşan grubun fakültemizdeki temsilciliği, her türlü gezi, doğa yürüyüşleri, yamaç paraşütü, 15 günde bir düzenli film gösterimi, önemli kişilerle söyleşiler gibi pek çok etkinliği gerçekleştirmiştir.

ECZACILIK FAKÜLTESİ

Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nin kuruluş fikri, ilk defa Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Materya Medika hocası Prof.Dr. Mustafa Necip SUNER tarafından ortaya atılmıştır. Prof. Suner, 1953 yılında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Profesörler Kurulu'nda Ankara Üniversitesine bağlı Eczacı Fakültesi açılması konusunda bir karar alınmasını sağlamıştır. Bu konuda Prof. Suner ile beraber çalışan Fakültemiz emekli öğretim üyelerinden Prof.Dr. Enver İzgü, Prof. Dr. İzzet Kantemir, Prof.Dr. Kazım Aras, Ecz. Şevket Yağtu ve Ecz. Mustafa Erkek'in çok büyük katkıları olmuştur. Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesinin kurulması çabalarına 1956 yılından sonra 2. Bölge Ankara Eczacı Odası Yönetim Kurulları da katılmıştır.

Prof.Dr. Enver İzgü ve 2. Bölge Ankara Eczacı Odası Yönetim Kurulu Üyeleri, 23 Eylül 1960 tarihinde Fakültenin Kuruluş Kanunu Tasarısının TBMM'ne sunulmasını sağlamışlar, dönemin Milli Eğitim Bakanı Prof.Dr. Bedrettin Tuncel, Eczacı Fakültesi olarak düşünülen ismin Eczacılık Fakültesi olmasını önermiştir. Böylece Eczacılık Fakültesinin Kuruluş Kanunu olan 156 sayılı yasa, Kurucu Meclis tarafından kabul edilerek 16 Aralık 1960 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Eğitim-Öğretime 1961-1962 öğretim yılında, Kızılay Menekşe sokakta kiralanan bir binada 81 öğrenci ile başlamış, ardından yine Kızılay' da bir apartmanın tamamı ve bazı binaların giriş ve bodrum katları ile Mebusevleri Şerefli Sokaktaki bir bina kiralanarak eğitim ve öğretime devam edilmiştir.

Bu dönemde derslik olarak, Ankara Üniversitesi'nin çeşitli Fakülteleri ile Gazi Eğitim Enstütüsü'nün dersliklerinden yararlanılmıştır.

Fakültemizin kuruluşundan bu yana, Prof. Dr. N. Mazhar Öktel (1961-1964), Prof. Dr. Muzaffer Atasağungil (1964-1966), Prof. Dr. Kamil Karamanoğlu (1966-1968), Prof. Dr. Mustafa Güley (1968-1970), Prof. Dr. Mekin Tanker (1970- 1974), Prof. Dr. Gazanfer Bingöl (1974-1980), Prof. Dr. Mekin Tanker (1980-1982), Prof. Dr. Enver İzgü (1982-1984), Prof. Dr. Kemal Gürüz (1984-1985), Prof. Dr. Ural Akbulut (1985-1986), Prof. Dr. İ.Hakkı Ayhan (1987-1990), Prof. Dr. Eriş Asil(1990-1996) ve Prof. Dr. Seçkin Özden(1996- devam ediyor) Dekanlık görevi yapmışlardır.

Ülkemizin Eczacılık öğrenimi yapılan ikinci eğitim kurumu, ancak ilk Eczacılık Fakültesi olan Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, kuruluş yıllarında çok güç koşullarda ve dar bir akademik ve idari kadro ile görev yapmıştır. 1960-1970 yılları arasında geçen süre Kuruluş Dönemi olarak kabul edilirse, Fakülte, gerçek gelişimini 1970'den sonraki yıllarda göstermiştir. Bugün iki blokta eğitim-öğretim ve araştırma etkinliklerini sürdürmekte olan Eczacılık Fakültesi'nde, A blok 1967 de, B blok ise 1975 yılında hizmete açılmıştır. 23.000 m^2 lik kapalı alanı olan bu binalarda; toplam 520 kişilik 3 modern konferans salonu, toplam 780 kişi kapasiteli 10 dersane bulunmaktadır. Ayrıca, lisans öğrencilerinin pratik çalışmalarını yaptıkları Farmasötik Botanik, Analitik Kimya, Biyokimya, Farmasötik Mikrobiyoloji, Farmasötik Kimya, Farmakognozi, Farmasötik Teknoloji ve Farmasötik Toksikoloji, modern donanımlı iki Bilgisayar Laboratuvarı ile Anabilim Dallarının Araştırma Laboratuarları, 50 bilgisayar kapasiteli iki adet modern bilgisayar laboratuarı, Herbaryum, Dekanlık ve İdari Bölümler, öğretim elemanlarının çalışma odaları, ma-

rangozhane, cam atölyesi, Türkçe ve Yabancı dilde yayımlanmış oldukça fazla sayıda kitabın bulunduğu iki katlı modern bir kütüphane, fotokopi birimi, toplam 500 kişi kapasiteli 2 kafaterya ve kantin bölümleri bulunmaktadır. Bunların dışında oldukça gelişmiş cihazların bulunduğu iki merkez laboratuvarında da araştırmalara yönelik çalışmalar yürütülmektedir. Fakültemizde, akademik ve idari bütün üniteler bilgisayar ağı ile donatılmıştır.

1982 yılında, Yükseköğrenim Kurulu'nun kuruluşu ardından, o tarihe kadar Kürsüler şeklinde akademik çalışmaların sürdürülmekte olduğu Fakültemizin yapısı, üç temel bölüm altında yer alan on Anabilim Dalı şeklinde düzenlenmiştir. Temel Eczacılık Bilimleri Bölümünde; Analitik Kimya, Biyokimya, Farmasötik Mikrobiyoloji Anabilim Dalları, Eczacılık Meslek Bilimleri Bölümünde; Eczacılık İşletmeciliği, Farmakoloji, Farmasötik Botanik, Farmakognozi, Farmasötik Kimya, Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalları ve Eczacılık Teknolojisi Bölümünde de Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı bulunmaktadır. Bütün Anabilim Dallarında lisans ve lisansüstü derslerin yanısıra diğer akademik çalışmalarla birlikte araştırma faaliyetleri yürütülmektedir. Bölüm ve Anabilim Dalları ayrı diploma vermeyen birimler olup fakültemiz öğrencileri eğitimleri sonunda eczacı ünvanı ile mezun olmaktadır.

Analitik Kimya Anabilim Dalı'nın temel araştırma alanı ilaç analizleridir. Bu amaçla, yeni yöntemler geliştirilmekte ve bunların hem ilaç hammaddelerine uygulanması hem de ticari preparatların rutin analizlerinde kullanılır hale getirilmesi için çalışılmaktadır. Bu çalışmalarda spektrofotometrik, kromatografik, elektrokimyasal ve kemometrik yöntemler sıklıkla kullanılmaktadır.

Biyokimya Anabilim Dalı'nın başlıca çalışma alanları, diabetik komplikasyonlar, aterosiklerotik risk faktörleri, oksidan stres ve antioksidan sistemler, proteinlerin izolasyon ve purifikasyonları, kalsiyum ve kalmodulin bağlı sistemler, lipoproteinler ve nitrik oksit olarak sıralanabilir.

Farmasötik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı'nda bakteriyel, viral, mikotik ve paraziter enfeksiyonlar, bunların bulaşması, özellikle koruma ve tedavi yöntemleri ile ilaç etken maddelerinin antimikrobik aktiviteleri ile ilaç ve kozmetiklerin mikrobiyolojik kalite kontrollerine ve kliniğe yönelik araştırmalar yapılmaktadır.

Eczacılık İşletmeciliği Anabilim Dalı'nda eczaneler, hastaneler, ilaç sanayi, sosyal eczacılık, eczacılık mevzuatı, farmakoekonomi, farmakoepidemiyoloji ve eczacılık etiği konularında araştırmalar yapılmaktadır. Anabilim Dalı, uygulama eczanesinde öğrencilerin yaptıkları stajlardan da sorumludur.

Farmasötik Botanik Anabilim Dalı'nın araştırma alanları, Türkiye florası, tıbbı ve zehirli bitkiler, drog veren bitkiler, ülke açısından ekonomik değere sahip bitkiler ve halk ilacı olarak kullanılan bitkilerdir. Ayrıca başlıcası antioksidan olmak üzere değişik biyolojik aktivite tayini de Farmasötik Botanik Anabilim Dalının araştırma alanına girmektedir.

Farmasötik Kimya Anabilim Dalı'nın araştırma alanları içinde, biyolojik olarak aktif moleküllerin tasarımları, sentezleri, kimyasal yapılarının aydınlatılması, kalitatif ve kantitatif analizleri, kimyasal yapı ile farmakokinetik ve farmakodinamik özellikleri arasındaki ilişkinin saptanması, etki mekanizmalarının araştırılması ve biyolojik etki-kimyasal yapı arasındaki ilişkinin incelenmesi gibi konular bulunmaktadır.

Farmakognozi Anabilim Dalı'nın araştırma alanına, doğal kaynaklı ilaç etken maddelerinin izolasyonu, purifikasyonu, kimyasal yapılarının aydınlatılması, kalitatif ve kantitatif analizleri ile ilgili yöntem geliştirme, etkileri, kullanılışları, halk ilacı olarak kullanılan doğal kaynaklar ve fitoterapi konuları yer almaktadır. Çalışmalarda farmakope analizleri yapılmakta, yüksek basınçlı sıvı kromotografisi ve gaz kromatografisi gibi modern yöntemler de uygulanmaktadır.

Farmakoloji Anabilim Dalı'nda çok çeşitli farmakolojik araştırmaların yanında özellikle diyabetin yol açtığı kardiyovasküler komplikasyonlar, diyabetik dislipidemi ve tedavisi, insülin rezistansı ve insülin duyarlılık artırıcılar, oksidatif stres ve antioksidanlar, deneysel diyabet, deneysel diyabetin eser elementler ile tedavisi ve kardiyak metabolizma konularında araştırmaları yapılmaktadır.

Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı'nın araştırma alanları, moleküler toksikoloji, immunotoksikoloji, metal toksikolojisi, analitik toksikoloji, genetik toksikoloji, ekotoksikoloji ve genetik polimorfizm olarak sıralanabilir.Bu alanlarda Anabilim Dalında, kimyasal maddelerin canlı organizmalarda uğradığı değişim ve hücresel biyokimyasal ve moleküler düzeyde toksisite mekanizmaları, toksik dozları, zararsızlık limitlerinin belirlenmesi, çevre ve biyolojik ortamlardan izolasyon analizleri ve risk analizleri araştırmaları yapılmaktadır.

Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı'nın araştırma alanları, doğal yarı yapay ve yapay kökenli ilaç etkin maddelerin ilaç şekilleri halinde tasarımı, kontrollu ilaç salım sistemleri, deriden emilme, ilaç stabilitesi, kontrollü veya hemen salım yapan sistemlerden salım çalışmaları, ilaç üretiminde yöntem validasyonu, farmakokinetik ve biyofarmasötik çalışmalar, biyoyararlılık ve biyoeşdeğerlilik çalışmaları, ilaç ruhsatlandırma farmasötik bölüm çalışmaları, biyoteknolojik ilaç araştırma, üretim ve salım çalışmaları, kozmetolojik ürünlerde formülasyon, hazırlama, stabilite ve uygulama çalışmaları ve fiziksel farmasi çalışmaları olarak sıralanabilir.

Sözü edilen bu Anabilim Dalları'nın dışında, Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü bünyesinde 1997 tarihinde kurulmuş olan ve Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi öğretim üyeleri tarafından yürütülen Disiplinlerarası Klinik Eczacılık Tezsiz Yüksek Lisans programında, bugün başta Avrupa Birliği ülkeleri ve ABD olmak üzere dünyada çeşitli ülkelerde olduğu gibi eczacının temel alanları arasında yer alan Farmasötik Bakım hizmetleri verecek donanımda eczacıların yetiştirildiği hasta odaklı eğitim programı sürdürülmektedir. Bu program çerçevesinde, uygulamalar, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin çeşitli kliniklerindeki ilgili öğretim üyeleri tarafından yürütülmektedir.

Ayrıca, öğretim üyelerimizin bir kısmı, Ankara Üniversitesi Biyoteknoloji Enstitüsünde lisansüstü derslerde vermektedir.

Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nin kuruluş amacı, ülkenin gereksinimi olan eczacıları yetiştirmenin yanı sıra, üniversitelerde eczacılığın çeşitli alanlarında araştırma ve yayın yapmak, projeler geliştirmek, üretim ve danışmanlık hizmetlerini yerine getirmektedir. Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, kuruluş amacına uygun olarak her türlü etkinliği göstermektedir. Ülkemizdeki Eczacılık Fakülteleri arasında saygın bir yere sahip olan Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, gelişimi bir süreç olarak benimsemiştir. Bu nedenle, Avrupa'nın en gelişmiş Eczacılık Fakülteleri arasında olma hedefine her geçen yıl daha da yaklaşmaktadır.

Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nin tüm Anabilim Dallarında görevli olan öğretim elemanları yaptıkları araştırmalarla bilim dünyasına hergeçen gün yenilikler ve katkılar yapmaktadır. 2000-2005 yılları arasında SCI, SSCI, AHCI kapsamındaki dergilerinde 264, diğer uluslararası indekslerde kayıtlı dergiler ve ulusal hakemli dergilerde 119 olmak üzere toplam 383 makale yayınlamıştır. Bu sayısal değerler ve dağılımı Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi öğretim elemanlarının bilime olan katkılarının somut bir göstergesidir. Fakültemiz öğretim üye ve yardımcılarının yurtiçi ve yurtdışı bilimsel araştırmalara vermiş olduğu önemin bir başka göstergesi ise, 1971 den beri düzenli olarak yayımlanan ve yurtdışı indekslerde yer alan Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Dergisidir. Bugüne kadar bu derginin 34 cilt ve 68 adet sayısı basılmıştır. Dergide, hem Fakültemiz öğretim elemanlarının hem de Türkiye'de ve tüm dünyada Eczacılık eğitimi veren kurum ve araştırmacıların araştırma ve derleme niteliğindeki makaleleri yayımlanabilmektedir. Bu dergiye ek olarak, Fakültemiz tarafından bastırılmış ders kitabı ve referans kitap niteliğinde 88 adet yayın bulunmaktadır.

Fakültemiz öğretim elemanlarınca gerçekleştirilen araştırmaların dışında, yapılan çalışmaların bir sonucu olarak, diğer buluş, yenilikler arasında; Analitik Kimya Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof.Dr. Feyyaz Onur, Prof.Dr. Nevin Erk tarafından yapılan Türev Spektrokopisinin Türkiye'de ilk uygulaması, Prof.Dr. Feyyaz Onur, Doç.Dr. Erdal Dinç tarafından

yapılan Oran Spektrum Türev Spektrokopisinin Türkiye'de ilk uygulanması gerçekleştirlmiş, Farmasötik Botanik Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof.Dr. Mehmet Koyuncu tarafından *Allium flavum var. pilosum Kollm.et Koyuncu, Allium huber-morathii Kollm., Özhatay et Koyuncu, Allium junceum ssp. tridesitatum Kollm., Özhatay et Koyuncu, Allium phanerantherum ssp. deciduum Kollm.et Koyuncu, Allium stearnianum ssp. vanense Kollm. Et Koyuncu, Allium karacae Koyuncu, Ornithogalum demirizianum Malyer et Koyuncu, Allium koyuncii Duman et Özhatay* (Bu bitkiye Prof.Dr. Mehmet Koyuncu'nun adı 2000 yılında verilmiştir.) adları ile anılan 8 yeni takson tanımlanmıştır. Ayrıca, Türkiye'de yetişen, yeni bir bitki olarak tanımlanan ve *Ferula coskunii* olarak isimlendirlen bu türe 2005 yılında Fakültemiz Farmasötik Botanik Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof. Dr. Maksut Coşkun'un adı verilmiştir.

Bunların dışında, Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof.Dr. Mümtaz İşcan 1991 yılında TÜBİTAK Teşvik Ödülünü; 1993 yılında Sedat Simavi Vakfı Sağlık Bilimleri Ödülünü ve 1997 yılında Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Bilim Ödülünü; Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı emekli öğretim üyelerinden Prof.Dr. Nevin Vural 1997 yılında Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Bilim Ödülünü; Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı öğretim üyesi Prof.Dr. Benay Can Eke 1997 yılında Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Bilim Ödülünü; Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı öğretim üyesi Doç.Dr. Tülay Çoban 1993 yılında Sedat Simavi Vakfı Sağlık Bilimleri Ödülünü; Analitik Kimya

Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof.Dr. Sibel A. Özkan 2004 yılında Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Teşvik Ödülünü; Farmasötik Kimya Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof.Dr. İlkay Yıldız , Prof. Dr. İsmail Yalçın'ın danışmanlığında hazırlamış olduğu"Heterosiklik Yapı İçeren Antimikrobial Etkili Bazı Yeni Bileşiklerin Sentezi, Yapılarının aydınlatılması ve Kantitatif Yapı-Etki İlişkileri" konulu Doktora tezi ile 1996 yılında Toprak İlaç Yeni İlaç Üretme ve Geliştirme Yarışmasında 3.lük Ödülünü; Doç.Dr. Meral Tunçbilek, Prof. Dr. Rahmiye Ertan'ın danışmanlığında hazırladığı'' Yeni Bazı Biyolojik Etkili Flavonoid Sentezleri Üzerinde Araştırmalar'' konulu Doktora Tezi ile 1996 da Mustafa Nevzat Eczacılık Ödülünü; Farmakoloji Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof. Dr. Melih Altan ve Prof. Dr. Nuray Yıldızoğlu-Arı, diğer Üniversitelerde görev yapmakta olan bazı öğretim üyeleri ile birlikte yapmış oldukları çalışmalar nedeniyle 1991 yılında Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Araştırma Ödülünü; 1997 yılında, Eczacıbaşı Tıp –Eczacılık Bilim Ödülünü ve yine Farmakoloji Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof. Altan, Prof. Yıldızoğlu-Arı ve Prof. A. Tanju Özçelikay, diğer Üniversitelerden bazı öğretim üyeleri ile birlikte yapmış oldukları bir çalışma ile 1994 ve 2002 yıllarında iki kez Novartis Farmakoloji Dalı 3.lük Ödüllerini; Prof. Altan, Prof. Özçelikay ve Ar. Gör. Aydın Tay yine 2003 yılında Farmakoloji Dalı Araştırma Ödülünü; Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof. Dr. Asuman Bozkır ve Ar. Gör. O. Saka: "Chittosan Nanoparticles for Plasmid DNA Delivery: Effect of Chitosan Molecular Structure on Formulation and Release Characteristics", Drug Delivery, 11(6): 107-112, 2004 ve "Chitosan-DNA Nanoparticles: Effect on DNA Integrity, Bacterial Transformation and Transfection Efficiency" J. Drug Targeting, 12 (5), 281-288, 2004 adlı 2 makale ile 2003-2004 dönemi Novartis Farmasötik Teknoloji Araştırma Ödülünü; ve Farmakognozi Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof.Dr. Engin Şarer, EUFEBS- 2000-de Budapeşte'de, Farmasötik Teknoloji öğretim üyesi Prof. Dr. Tamer Baykara ve arkadaşları, 8 th International Pharmaceutical Technology Symposium (IPTS-96) da ve The First International Postgraduate Research Symposium on Pharmaceutics (IPORSIP-98) de, 2nd International Pharmaceutical Technology Symposium (IPTS-2000) da, Farmakıloji Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof. Dr. Gülgün Ozansoy, Serbest Radikaller ve Antioksidanlar Araştırma Derneği. Ulusal kongresinde en iyi poster ödüllerini almışlardır. Fakültemiz öğretim üye ve yardımcılarının Eczacılık alanında yapmış oldukları çalışmalar dışında, günümüz Türk edebiyat dünyasının tanınmış yazarlarından ve Fakültemiz emekli öğretim üyelerinden Prof.Dr. Erendüz Atasü : "Kadınlar da Vardır" adlı Öykü kitabı ile1982 Akademi Kitapevi öykü ödülü, " Taş Üstüne

Gül Oyması" adlı öyküsü ile 1997 Yunus Nadi ve 1998 Haldun Taner ödülü, ve " Dağın Öteki Yüzü" adlı romanı ile 1996 Orhan Kemal roman ödülünü almıştır.

Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesince 1989 yılından başlayarak ilk altısı 2 yılda bir olmak üzere Uluslararası Kongre takvimlerine giren ve 7.sinden itibaren 3 yılda bir düzenlenmekte olan Uluslararası Eczacılık Bilimleri Sempozyumu düzenlenmektedir. Bu sempozyumun 8.si, 13 – 16 Haziran 2006 tarihlerinde "8th International Symposium on Pharmaceutical Sciences" (ISOPS-8) adı ile düzenlenecektir. Farmasötik Botanik ve Farmakognozi Anabilim Dalları tarafından 25 – 27 Mayıs 1978, 31 Mart 1988 ve 22-24 Mayıs 1996 tarihlerinde II., VII. ve XI.Bitkisel İlaç Hammaddeleri Toplantısı düzenlenmiştir. Düzenlenen ulusal ve uluslararası toplantılar arasında, Fakültemiz öğretim üye ve yardımcılarının birlikte çalışmaları ile, 15th European Symposium on Quantitative Structure – Activity Relationships, İstanbul, 5-10 Eylül 2004, The European Cost Action B16 Symposium on Multidrug Resistance Reversal, Antalya,13 – 14 Mayıs 2005 (Prof.Dr. Esin Akı Şener, Prof.Dr. İsmail Yalçın) , Stoichiometry of Ryanodine's Binding to Calcium Releasae Channels (CRCs) and Intrinsic Activities, 20 Mayıs 1998, (Farmakoloji Anabilim Dalı), I. Ulusal Toksikoloji Sempozyumu-Ankara, 28 – 29 Eylül 1989 (Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı katkılarıyla), II. Ulusal Toksikoloji Kongresi Kongresi (Uluslararası katılımlı) Antalya 3-6 Nisan 1997 (Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalının katkılarıyla), 4th Congress of Toxicology in Developing Countines, Antalya , 6-10 Kasım 1999 (Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalının katkılarıyla), 4th Xenobiotic Metabolism and Toxicity of Balkan Countries, Antalya, 12-16 Nisan 2000 (Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalının katkılarıyla), 39th Congress of the European Societies of Toxicology (EUROTOX 2001), İstanbul, 13-16 Eylül, 2001, (Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalının katkılarıyla), 5th International Congress of Turkish Society of Toxicology (5th IC-TST), Antalya, 30 Ekim –2 Kasım 2003, (Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalının katkılarıyla) isimli bilimsel toplantıları sıralamak mümkündür. Ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlarla yapılmakta olan bilimsel projeler ele alındığında, Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesince çeşitli ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlarla ortak projeler yürütülmüş ve yürütülmekte olduğu göze çarpmaktadır. Ankara Üniversitesi BAP, TÜBİTAK, DPT ve Ankara Üniversitesi Biyoteknoloji Enstitüsünden alınan projeler kapsamında, 2000 – 2005 dönemi içinde bitmiş ve devam eden ulusal proje sayısı toplam 86'dır. Bunların 36 sı tamamlanmıştır. 50 si ise henüz devam etmektedir. Bunların dışında, bitmiş 1 ve devam etmekte olan 2 uluslararası proje bulunmaktadır.

Eğitim-öğretim olanakları kapsamında, Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nde bugün 43 Profesör, 15 Doçent, 4 Yardımcı Doçent, 1 Öğretim Görevlisi, 3 Uzman, 54 Araştırma Görevlisi olmak üzere toplam 120 akademik ve 79 idari personel görev yapmaktadır.

Bugüne değin toplam 4324 eczacıyı mezun etmiş bulunan Eczacılık Fakültesinde 2005 yılı itibariyle 228 Erkek Öğrenci, 371 Kız Öğrenci olmak üzere toplam 561 Türk öğrenci, 38 yabancı uyruklu öğrenci eğitim görmektedir. Yine, 2005 yılı göz önüne alınarak, fakültemizde, 69 u erkek , 113 ü bayan olmak üzere toplam178 Türk ve 4 yabancı uyruklu öğrenci lisansüstü eğitimini sürdürmektedir.

2004 eğitim-öğretim yılı sonunda Analitik Kimya Anabilim Dalı'ndan 11 doktora, 20 tezli yüksek lisans,5 tezsiz yüksek lisans; Biyokimya Anabilim Dalı'ndan 10 doktora, 14 tezli yüksek lisans; Farmasötik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı'ndan 8 doktora, 14 tezli yüksek lisans, Farmakognozi Anabilim Dalı'ndan 29 doktora, 41 tezli yüksek lisans, 24 tezsiz yüksek lisans; Farmasötik Botanik Anabilim Dalı'ndan 9 doktora, 12 tezli yüksek lisans, 5 tezsiz yüksek lisans; Farmasötik Kimya Anabilim Dalı'ndan 30 doktora, 34 tezli yüksek lisans, 3 tezsiz yüksek lisans; Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı'ndan 24 doktora, 28 tezli yüksek lisans, 1 tezsiz yüksek lisans; Farmakoloji Anabilim Dalı'ndan 16 doktora, 24 tezli yüksek lisans, 2 tezsiz yüksek lisans; Eczacılık İşletmeciliği Anabilim Dalı'ndan 7 doktora, 17 tezli yüksek lisans, 10 tezsiz yüksek lisans; Farmasötik Teknoloji Anabilim Dalı'ndan 28 doktora, 53 tezli yüksek lisans, 9 tezsiz yüksek lisans ve Disiplinlerarası Klinik Eczacılık Tezsiz Yüksek Lisans Programı'ndan 8 tezsiz yüksek lisans olmak üzere toplam 496 öğrencimiz lisansüstü eğitimini tamamlamışlardır.

Fakültemizde, öğretim üyesi başına düşen lisans öğrencisi sayısı, 9.36, öğretim elemanı başına düşen lisans öğrenci sayısı 5.16, öğretim üyesi başına düşen lisansüstü öğrenci sayısı ise 2.84'dür.Bu değerler dikkate alındığında, oranların ideale yakın olduğu görülmektedir.

Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nde gerek öğrenci laboratuvarlarının kapasiteleri, araç gereç olanakları ile fiziksel durumları; gerekse derslik sayıları, kapasiteleri ve donanımı çağdaş ölçülerinde-

dir.Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nin öğrenci derslik ve laboratuvarları dışında, Deney Hayvanları Yetiştirme ve Bakım Merkezi, Parenteral Çözeltiler Üretim Merkezi, Eğitim ve Uygulama Eczanesi, Herbaryum, Bilgisayar Laboratuvarları, Kütüphane, Spor, Müzik ve Hobi Salonları ve lisans lisansüstü öğrencilerin kullanımına her zaman açıktır.

Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesinde, lisans eğitimi, 2005-2006 eğitim öğretim yılına kadar 4 yıl olarak sürdürülmüş ve mezunlarımıza Eczacılık Fakültesi Lisans Diploması ile Eczacı unvanı verilmiştir. Ancak, 2005-2006 eğitim-öğretim yılından itibaren Türkiye'deki diğer Eczacılık Fakültelerinde olduğu gibi Fakültemizde Eczacılık eğitimi 5 yıl olarak uygulanmaya başlanmıştır. Beş yıllık eğitim programı, Avrupa Komisyonu Eczacılık Eğitimi Tavsiye Komitesinin öngörüleri temel alınarak hazırlanmış ve daha iyi eczacılık hizmeti verebilecek eczacıların yetiştirilebilmesi amacıyla ders programlarına yeni bazı zorunlu ve seçmeli dersler eklenmiştir. Bu program kapsamında ilk 4 yılda çekirdek bir müfredat programı uygulanacak ve 5. yılda ise öğrenciler Eczane, Hastane, Endüstri Eczacılığı alanlarından birisini seçerek bu alanda gösterilen derslerden isteklerine bağlı olarak belli sayıda kredilik ders alacak ve buna ek olarak mezuniyet projesi hazırlayacaktır. 5 yıllık eğitim süresinde 6 aylık staj zorunludur. Mezunlar 5 yıllık eğitim sonunda eczacı ünvanı alarak eğitimlerini tamamlayacaklardır.

Üniversitemizde Avrupa Birliği üye ve aday ülkeleri arasında, öğrenci ve öğretim üyesi değişimine yönelik olarak yürütülmekte olan Sokrates/Erasmus programı çerçevesinde, Fakültemiz, Universitad Compultense de Madrid (İspanya), Universite Libre de Bruxelles (Belçika),

Universita di Messina (İtalya), Universita Degli Studi Catania (İtalya), Universita Degli Studi di Torino (İtalya), Vrije Universiteit Brussel (Belçika) ve Collegium Medicum Nicolaus Copernicus University (Polonya)'in Eczacılık Fakülteleri ile 2005 – 2007 eğitim – öğretim yılları için öğrenci ve öğretim üyesi değişimi için karşılıklı ikili anlaşmalar yapılmıştır.

Bu program ile, 2005 – 2006 Eğitim-Öğretim yılında 2 Lisans öğrencimiz İtalya Universita Degli Studi Catania, 1 Lisans öğrencimiz İspanya Universitad Compultense'de Madrit'de bir yarıyıl süre ile eğitimlerini sürdürmüşlerdir.

Tüm dünyadaki Eczacılık Fakülteleri öğrencileri arasında temelde mesleki stajlar için gerçekleştirilen öğrenci değişim programlarından birisi de Ankara Üniversitesi Eczacılık Öğrencileri Grubunun çalışmaları ile sürdürülen öğrenci değişim programıdır. Ankara Üniversitesi Eczacılık Öğrencileri Grubu (AUPSG), 1997 yılında Uluslararası Eczacılık Öğrencileri Federasyonunun (IPSF) bir üyesi olarak kurulmuştur. Grup kurulduğu günden beri IPSF ile ortak çok sayıda projeye imza atmıştır. Bu program çerçevesinde öğrenciler gittikleri ülkelerde çeşitli araştırma laboratuvarları, hastane eczaneleri, serbest eczaneler ve ilaç endüstrisinde 1 ay süre ile staj yapmaktadır. 1997 yılından beri toplam 26 Lisans öğrencisi İsviçre, İspanya, Macaristan, Çek Cumhuriyeti, İngiltere, Kanada, Portekiz, ABD ve Almanya'ya bu değişim programı ile gitmişler ve çeşitli kurumlarda çalışmışlardır. Aynı şekilde İspanya, Eski Yugoslavya, Hırvatistan, Macaristan, Slovenya, Çek Cumhuriyeti ve ABD'den toplam 25 Lisans öğrencisi ülkemizi ziyaret etmiştir. Karşılıklı olarak yapılan bu ziyaretlerle, öğrenciler ülkemizdeki eczacılık uygulamaları ile gittikleri ülkelerdeki uygulamaları karşılaştırma olanağı buldukları gibi farklı kültürleri tanıma olanağına da kavuşmuşlardır. Tüm bu çalışmalar, Fakültemiz Dekanlığı'nın denetiminde fakat tamamen öğrencilerimiz tarafından gerçekleştirilmektedir.

Kariyer Planlama ve AR-GE Çalışmaları kapsamında ele alınması gereken etkinlikler arasında ilki, mezunlarımızın iş olanaklarıdır. Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi mezunlarının iş bulma olanakları oldukça geniştir. Mezunların büyük bir çoğunluğu serbest eczane açmakla birlikte, hastanelerde, ecza depolarında, resmi ve özel araştırma merkezlerinde, Sağlık Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatlarında ve ilaç sanayinde iş bulma olanaklarına sahiptir. Çeşitli derslerimizde, bu kurumların yetkilileri davet edilerek öğrencilerimizin eğitim ve beceri kazanmalarına yönelik çalışmalar yapılmakta, staj olanağı yaratılarak kariyer planlamasına önem verilmektedir. Ayrıca, lisans öğrencilerimiz için, özellikle son sınıf öğrencilerine yönelik olarak eğitimleri sırasında ilaç endüstrisinden konuşmacılar davet edile-

rek mesleki gelecekleri için neler yapabilecekleri konusunda bilgi edinmelerine yardımcı olunmaktadır. Bunlar dışında, sözü edilen tüm bu kurumların temsilcileri ile Dekanlığımızca zaman zaman toplantılar yapılarak mezunlarımızdan beklentilerinin neler olduğu belirlenmekte ve programlarımız düzenlenirken onların önerileri dikkate alınmaktadır.

Bugüne değin, mezunlarımız çeşitli kamu ve özel sektör kurumlarında üst düzey yönetici kadrolarına yükselme imkanı bulmuş ve bulmaktadırlar. Bu görevler arasında Sağlık Bakanlığı, İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü, Daire Başkanlığı, İlaç Endüstrisinde Fabrika Müdürlüğü, Bölüm Yöneticiliği gibi görevler sayılabilir.

Fakültemiz öğretim üyelerinin yapmış ve yapmakta olduğu ulusal ve uluslararası kurumsal görevler arasında, ilk olarak Fakültemiz mezunlarının yapmış oldukları Dekanlık görevlerini sıralamak mümkündür. 1990-1996 tarihleri arasında Dekanlık Görevini sürdüren Prof. Dr. Eriş Asil'den sonra, 1996 yılından beri bu görevi Prof. Dr. Seçkin Özden Fakültemiz Dekanlığı'nı sürdürmektedir. Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Ahmet Başaran, Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Erçin Erciyas, Erciyes Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Erdoğan Berçin, Van Yüzüncüyıl Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Zühre Şentürk Fakültemiz mezunlarındandır. Ayrıca, Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesi önceki Dekanlarından Prof. Dr. Aslı Özer, Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi önceki Dekanlarından Prof. Dr. Ningur Noyanalpan ve Prof. Dr. Bilge Şener, İnönü Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Kurucu Dekanı Prof. Dr. Engin Şarer (2002-2005), Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi önceki Dekanlarından Prof. Dr. Murat Şumnu, KTÜ ve Gazi Üniversitesi önceki Rektör Yardımcılarından Prof. Dr. Tuncel Özden de yine Fakültemizden mezun olmuş olan idareciler arasındadır. Emekli öğretim üyelerimizden Prof.Dr. Mekin Tanker 1983-1991 tarihleri arasında Türk Eczacıları Birliği Başkanlığını ve Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğünü; Farmasötik Kimya Anabilim Dalı öğretim üyesi Prof.Dr. Doğu Nebioğlu 1985 – 1991 tarihleri arasında Türk Eczacıları Bir-

liği 2. Başkanlığını ve 1984-1994 tarihleri arasında Uluslararası Eczacılık Federasyonu'nda (FIP) konsey üyeliğini yürütmüşlerdir. Fakültemiz öğretim üyeleri çeşitli dönemlerde başta Sağlık Bakanlığı'nın çeşitli komisyonları olmak üzere, TÜBİTAK, Türk Eczacıları Birliği, Ankara Eczacı Odası ve Ankara Üniversitesi'nin çeşitli komisyonlarında kurumsal ve idari görevler almışlardır. Sözü edilen bu görevlere ek olarak öğretim üyelerimiz, enstitülerde, ulusal ve uluslararası meslek derneklerinde ve seçici kurullarda Yönetim Kurulu üyelikleri, bilimsel danışmanlık, editörlük, hakemlik ve eleştirmenlik gibi görevlerini sürdürmektedir. Öğretim üyelerimizin yurtiçi ve yurtdışı dergilerde yayınlamış olduğu makalelerin yanı sıra, çeşitli bilimsel kitaplarda bölüm yazarlığı ve editörlük görevleri de vardır. Fakültemiz mezunu ve çeşitli dönemlerde milletvekilliği görevi yapmış eczacı meslektaşımız da bulunmaktadır.

PAZAR 3 ŞUBAT 1963

ULUS

ADIMIZ ANDIMIZDIR

Kurucusu: KEMAL ATATÜRK

Fiyatı: 25 Kuruş

Ankara Eczacılık Fakültesi Dekanlığından

1.3.1963 tarihinden itibaren kiralanmak üzere Fakültemiz Dekanlık kısmı ile kürsüler için laboratuvar ve dershane de olabilecek salonları havi 45 - 50 odalı kiralık bir binaya acele ihtiyaç vardır.

Kirsya vermek istiyenlerin en geç 5.2.1963 Salı günü saat 17.00 ye kadar şartnameyi Dekanlıktan öğrenmeleri.

(Basın: A - 887) 1169

EĞİTİM BİLİMLERİ FAKÜLTESİ

Ankara Üniversitesi'nin eğitim alanında pek çok yeniliğin öncülüğünü yapmış olan önemli kurumlarından birisi de, o tarihte yürürlükte olan 4936 sayılı Üniversiteler Kanunu'nun ikinci maddesinin ikinci bendine dayanılarak, Ankara Üniversitesi Senatosunun, 31.3.1964 gün ve 463/2718 sayılı kararı ve Milli Eğitim Bakanının onayı ile kurulmuş olan Eğitim Bilimleri Fakültesi'dir. 1964 yılında "Eğitim Fakültesi" adıyla kurulmuş olan fakülte, öğretime 1 Kasım 1965 tarihinde başlamıştır.

Kuruluş gerekçeleri ve amaçları dikkatle incelendiğinde, fakültenin aslında çok daha önceden, 1950'li yıllarda başlayan ve temel hedefi Ulusal Eğitim Sistemini iyileştirmek olan bir arayışın ürünü ve sonucu olduğu anlaşılmaktadır. Öncelikle 1950'li yılların ortalarına doğru, Gazi Eğitim Enstitüsü'nün, Eğitim Fakültesi'nin işlevlerini de yerine getirebilecek bir yapıya kavuşturulması düşüncesi ortaya çıkmış, ancak bu düşünce uygulamaya geçirilememiştir. Ardından 1958 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi'ne bağlı bir Eğitim Fakültesi kurulmuş, ancak çok kısa bir süre içinde Fen ve Edebiyat Fakültesi'nin öğretmen yetiştiren bölümüne dönüştürülmüştür.

1962 yılında toplanan VII. Milli Eğitim Şûrası'nda eğitimi bilimsel bir çalışma alanı olarak inceleyecek, konuyla ilgili gerekli uzman personeli yetiştirecek ve de öğretmenlerin sürekli eğitimini destekleyecek akademik bir birimin kurulmasına gereksinim duyulmuş; ancak bu gereksinimin üniversiteye bağlı bir kurum tarafından karşılanması konusunda uzlaşma sağlanamamıştır. Bu yöndeki son ve Eğitim Fakültesi'nin kurulmasına kaynaklık eden girişim, 1964 yılında yine Milli Eğitim Bakanlığı'ndan gelmiştir. Bakanlık Müsteşarı Nuri Kodamanoğlu'nun hazırladığı "Üniversitelerimize Bağlı Eğitim Fakülteleri Kurulması Hakkında Rapor", başlıklı çalışma 5.3.1964 tarihinde Milli Eğitim Bakanı İbrahim Öktem'in başkanlığında toplanan Üniversitelerarası Kurul'da okunarak üniversite temsilcilerinin bilgisine sunulmuştur. Bu raporda, üniversiteye bağlı olarak bir eğitim fakültesi kurulmasına neden gereksinim duyulduğu değişik boyutlarıyla açıklanmıştır.

Ankara Üniversitesi Senatosu, sözü edilen Üniversitelerarası Kurul toplantısından 26 gün sonra, 31.3.1964 günü aldığı bir kararla Ankara Üniversitesi'ne bağlı bir Eğitim Fakültesi kurulmasını kararlaştırmış, bu karar Milli Eğitim Bakanınca da onaylanmıştır.

Üniversite Senatosu kararının arkasından, dönemin Rektörü Prof. Dr. İhsan Doğramacı, fakültelerin profesörler kurulunun kararları ile altı öğretim üyesinden oluşan bir Kurucular Kurulu görevlendirmiştir. Bu öğretim üyeleri; Prof. Dr. Bedii Ziya Egemen, Ord. Prof. Dr. Suut Kemal Yetkin, Prof. Dr. Bülent Nuri Esen, Prof. Dr. Mihri Mimioğlu, Prof. Dr. Yaşar Karayalçın ve Prof. Dr. Hamide Topçuoğlu'dur.

Kurucular Kurulu, 8 Temmuz 1965 günü Prof. Dr. Hamide Topçuoğlu'nu Fakültenin Kurucu Dekanı olarak seçerek kuruluş çalışmalarını başlatmıştır.

Fakültenin Kurucu Dekanı olan ve 1943 yılından emekli olduğu 1982 yılına kadar Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinde görev yapan Prof. Dr. Hamide Topçuoğlu, kurucu dekanlık görevini Temmuz 1965-Mayıs 1967 tarihleri arasında sürdürmüş; 1974 yılına kadar da Fakültede Genel Sosyoloji, Eğitim Sosyolojisi, Sosyal Bilimlerde Araştırma Metodları ve Teknikleri derslerini vermiştir.

Fakültenin kuruluşu ile ilgili önemli belgelerden birisi de, 02.08.1966 tarih ve 779 sayılı "Ankara Üniversitesi Kuruluş Kadroları Hakkındaki 5239 sayılı Kanuna Ek Kanun" dur. Fakültenin kadro kanunu olan bu Kanun'un 22.7.1966 tarihinde, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 117. Oturumunda görüşülmesi sırasında, böyle bir Fakülteye duyulan gereksinim ve Fakülteden beklentilerin dile getirildiği görülmektedir. Örneğin, dönemin

Samsun Milletvekili Yaşar Akalın, Fakülteyi, "mevcut fakültelerimizin içerisinde hiçbirisine benzemeyen ve .. diğerlerinden daha faydalı bir kuruluş" olarak nitelendirmiş, Yozgat Milletvekili Nuri Kodamanoğlu da, 'Milli Eğitim Bakanlığını gerçekçi bir tasarım ve programa kavuşturacak bilim ışığının Fakülteden geleceğini' söylemiştir. Dönemin Adana Milletvekili Mahmut Bozdoğan ve Milli Eğitim Komisyonu Sözcüsü, dönemin Uşak Milletvekili Fahri Uğrasızoğlu ise Fakültenin, "yıllardan beri ıstırabı çekilen", "yıllardan beri ihtiyaç duyulan" büyük bir boşluğu dolduracağını belirtmişlerdir.

Fakülte kurulduktan sonra, 'Türk eğitim uzmanlarını bir an evvel kadroya alıp öğretime yetkili akademik elemanlar haline getirmeye çalışmak', kurucuların ilk görevini oluşturmuştur. Bu çabalar sonucunda Fakülteye kazandırılan ilk eğitimbilimciler, uzmanlık eğitimlerini yurtdışında yapmış olan Prof. Dr. Fatma Varış, Prof. Dr. Ziya Bursalıoğlu'dur. Bunlara daha sonra Prof. Dr. Şefik Uysal, Prof. Dr. Süleyman Çetin Özoğlu, Prof. Dr. Hasan Ali Koçer, Prof. Dr. Cahit Kavcar, Prof. Dr. Mahmut Tezcan, Prof. Dr. Doğan Çağlar, Prof. Dr. Enise Kantemir, Prof. Dr. Yahya Özsoy, Prof. Dr. İnci San, Prof. Dr. İbrahim Ethem Başaran, Prof. Dr. Belka Özdoğan, Prof. Dr. Haydar Taymaz, Prof. Dr. Latife Bıyıklı, Prof. Dr. Bekir Onur, Prof. Dr. Mahmut Adem, Doç. Dr. Mitat Enç, Dr. Siral Ülkü, Dr. Ferhan Oğuzkan katılmışlardır. Fakülte kadrosuna kazandırılan bu eğitimbilimciler ve kurucuların çabaları ile Fakülte kendi akademik kadrosunu yetiştirmeyi başarmıştır. Prof. Dr. Mehmet Ali Kısakürek, Prof. Dr. Leyla Küçükahmet, Prof. Dr. Ayşegül Ataman, Prof. Dr. Tanju Gürkan, Prof. Dr. Alişan Hızal, Prof. Dr. Adil Türkoğlu, Prof. Dr. Nizamettin Koç, Prof. Dr.

Mehmet Özyürek 1970'li yılların ilk yarısında Fakültenin yetiştirerek kadrosuna kattığı, Fakülteye ve eğitim bilimleri alanına uzun yıllardır değerli katkılarda bulunan eğitimbilimcilerdir.

Fakültenin kendi yetiştirdiği akademik kadronun yanı sıra, zaman içerisinde bu kadroya dahil olan Prof. Dr. Sudi Bülbül, Prof. Dr. Cevat Alkan, Prof. Dr. Hıfzı Doğan, Prof. Dr. İlhan Akhun, Prof. Dr. Niyazi Karasar, Prof. Dr. Yahya Akyüz, Prof. Dr. Engin Geçtan, Prof. Dr. Gülseren Günce, Prof. Dr. Mine Tan, Prof. Dr. Esin Konanç, Prof. Dr. Emine Akyüz, Prof. Dr. Saffet Bilhan'ın; 1965'den günümüze Fakülteye akademik desteğini sürdüren Prof. Dr. Cevat Geray'ın çabaları ile Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi günümüzde, en geniş eğitimbilimci kadrosuna sahip bir konuma erişmiştir.

Bu yönüyle Ankara Üniversitesi'nin önemli bir parçasını oluşturan Eğitim Bilimleri Fakültesi'nin diğer bir dikkat çeken yönü de, fakültenin 1 nolu "Kuruluş Yayını" olarak 1966 yılında çıkarılan Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Bülteni'nde dile getirilen şu tümcelerde yer almaktadır: "... asıl fonksiyonları öğretmen yetiştirmekten ibaret olan yerleşmiş, müesseseleşmiş bir çok yüksek öğretim kurumlarımız zaten mevcuttur. Bu itibarla Eğitim Fakültesi'nin izlediği gaye, bu kurumların gayesinin aynı değildir. .. Eğitim Fakültesinin çok daha geniş bir amacı vardır; bu, modern eğitim bilimlerinin ışığı altında memleketimizin çeşitli eğitim problemlerini ele almak ve böylece, çeşitli eğitim hizmetlerinin daha rasyonel bir şekilde görülmesine yardım etmektir."

Bu tümcelerle ortaya konulan Fakültenin genel amacını gerçekleştirmeye yönelik alt amaçları ise şöyle belirlenmiştir:

1. Ülkemizde eğitim ile ilgili çeşitli sorunların, bilimsel yöntemlerle akademik seviyede araştırılmasını sağlamak ve toplumumuz için en uygun koşullarda bilim adamları yetiştirmek.

2. Orta dereceli okullara öğretmen yetiştiren kurumlara meslek dersleri alanında öğretim üyesi ve öğretmen yetiştirmek.

3. Orta dereceli okulların rehberlik, okul psikologluğu, idarecilik alanlarına eleman hazırlamak.

4. Üniversite öğrencilerinden, ileride öğretmen olmak isteyenlere öğretmenlik yetişimi (formasyonu) vermek.

5. Mezuniyet sonrası eğitimin ülkemizde sağlanmasına çalışılarak, eğitimde doktora unvanını verecek uzmanlık öğretiminde bulunmak.

Fakülte bugüne kadar olan çalışmalarını, 1 ve 2 nolu "Kuruluş Yayınlarında" yer alan ve yukarıda belirtilmiş olan amaçlar doğrultusunda, zamanın gerektirdiği güncelleştirmeleri ve açılımları da yaparak sürdürmektedir.

Bugün Eğitim Bilimleri Fakültesi, toplumun gereksinimleri ve eğitim bilimlerindeki gelişmeler ışığında görev ve sorumluluklarını yeniden gözden geçirmiş ve tanımlamıştır. Buna göre, fakülte eğitim bilimleri alanında yapılan kuramsal ve uygulamalı araştırmalar yoluyla bilgi üretimine katkıda bulunarak; bireylerin eğitim hakları, eşitlik ve insan haklarına saygı temelinde toplumun eğitim sorunlarını irdeleyen, çözüm önerileri geliştiren ve bu yönde politikaların belirlenmesinde öncü olan; bilgi birikimini ulusal ve uluslararası akademik topluluğun, kamu ve özel kurumların, sivil toplum örgütlerinin ve bireylerin paylaşımına sunan bir fakülte olmayı kendisine hedef yapmıştır. Bu bağlamda fakültenin üstlendiği görevleri şöyle sıralamak olanaklıdır:

* İnsana, topluma, doğaya duyarlı, kendisinin ve mesleğinin toplumsal, eğitsel gelişmedeki yerini, rolünü kavramış, mesleki yeterlik ve etik sorumluluk kazanmış; sürekli gelişmeyi bir yaşam biçimi olarak algılayan; bilimsel düşünme ve çalışma biçimini benimsemiş; kamusal yararları gözeten, yaratıcı ve eleştirel düşünebilen öğretmen ve eğitimciler yetiştirmek.;

* Öğrencilerin eğitsel sorunları tartışabilecekleri, çözümler üretebilecekleri ve kendilerini özgürce ifade edebilecekleri öğrenme ortamlarını geliştirmek,

* Toplumsal sorumluluklarının bilincinde, akademik çalışmalarında niteliği önemseyen, disiplinlerarası yaklaşıma açık, bilgiyi paylaşan, değerlendirmelerinde akademik ölçütleri esas alan, üretkenliği ve yaratıcı düşünceyi destekleyen bir ortam oluşturmak ve bunu sürekli kılacak kültürü yerleştirmek,

* Eğitim bilimlerinin çeşitli alt disiplinleri ve diğer toplumsal bilimlerle etkileşim ve işbirliği içinde ulusal ve uluslararası kongre, sempozyum, panel, konferans, çalıştay vb. toplantılar düzenlemek, kuramsal ve uygulamalı araştırma tasarımları gerçekleştirmek ve yayın yapmak,

* Öğrencilerin, akademik ve idari personelin bilgiye erişimini, iletişim ve etkileşimi kolaylaştıran fiziksel ve teknolojik ortam oluşturmak,

* Tüm akademik ve yönetsel etkinliklerin dürüst, açık, demokratik ve katılımcı bir anlayışla yerine getirilmesini sürekli kılmak.

* Eğitim sorunlarını araştırmak ve çözüm önerileri getirmek,

* Eğitim Fakülteleri için öğretim elemanı yetiştirmek,

* Okul öncesi, ilköğretim, ortaöğretim ve özel eğitim kurumları için öğretmen yetiştirmek,

* Eğitimcilere ve Eğitim Yöneticilerine gelişen bilimsel bilgiler doğrultusunda hazırlanan hizmet içi eğitim programlarıyla çağdaş ve güncel eğitim vermek,

* Çağdaş bilimlerin gerektirdiği çeşitli uzmanlık alanlarına Rehberlik ve Psikolojik Danışman, Program Geliştirme Uzmanı, Ölçme Değerlendirme Uzmanı, Eğitim Yöneticisi, Eğitim Planlamacısı, Eğitim Ekonomisti, Eğitim Teknoloğu, Yetişkin Eğitimcisi, Sanat Eğitimcisi, Özel Eğitimci gibi elemanlar yetiştirmek.

Eğitim Bilimleri Fakültesi; Eğitim Bilimleri Kürsüsü, Sistematik Eğitim Felsefesi Kürsüsü, Eğitim Psikolojisi Kürsüsü, Eğitim Sosyolojisi Kürsüsü, Güzel Sanatlar Eğitimi Kürsüsü, Anormaller ve Yüksek İstidatlılar Eğitimi Kürsüsü, Eğitim Hukuku Kürsüsü, Eğitim İdaresi ve Planlaması Kürsüsü olmak üzere toplam sekiz kürsü olarak kurulmuştur. Ancak fakültenin amaçlarını gerçekleştirmeye yönelik akademik örgütlenmesi, ilk kuruluştaki bilim alanlarını koruyarak ve yenileri eklenerek zaman içerisinde değişmiştir. Bu bağlamda öncelikle kürsüler bölümler içinde toplanmıştır. Bölümlerin sayısı 1982 yılına kadar artış göstermiştir. 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun getirdiği yeni düzen içinde Eğitim Fakültesinin durumunda önemli birtakım değişiklikler olmuştur. Fakültenin adı, 20.07.1982 tarihinde yürürlüğe giren Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Hakkında 41 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile (2809 sayılı yasa) "Eğitim Bilimleri Fakültesi" olarak değiştirilmiş, 1980 öncesi sayıları on olan bölümlerin birçoğu kaldırılarak üçe indirilmiştir. Bunlar; Eğitim Yönetimi ve Planlaması Bölümü, Eğitimde Psikolojik Hizmetler Bölümü, Eğitim Programları ve Öğretim Bölümüdür. 1982 yılında kapatılan bölümlerden birisi olan Halk Eğitimi'nin 1989 yılında, Özel Eğitim'in ise 1995 yılında yeniden bölüm olmasıyla Fakültedeki bölüm sayısı 5'e ulaşmış ve 1997 yılına kadar böyle devam etmiştir.

Fakültenin adının değişmesinin nedeni, söz konusu düzenleme ile bu tarihe kadar Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yürütülen öğretmen yetiştirme görevinin üniversitelere devredilmesidir. Öğretmenlik programlarını yürütmek üzere üniversitelere bağlı eğitim fakülteleri kuru-

lunca, çalışmalarını eğitim bilimleri alanında yoğunlaştırmış bulunan Fakültenin adı, diğerlerine olan farklılığını vurgulamak için "Eğitim Bilimleri" olarak değiştirilmiştir.

Yukarıda da açıklandığı gibi Fakültenin akademik yapısı, kuruluşundan beri değişegelmiştir. Ancak bu değişmeler çoğunlukla Fakülte'nin gördüğü gereklilikler üzerine ve akademik kurullarının kararları çerçevesinde gerçekleşirken, iki kez değişim yukarıdan etkiyle gerçekleşmiştir. Bunlardan birincisi, 1982 yılında bölüm sayılarının azaltılması, bölüm olarak temsil edilen akademik birimlerin çoğunun anabilim dalı olmasıdır.

Yukarıdan gerçekleştirilen ikinci ve daha köklü bir değişim ise, 1997 yılında Dünya Bankası, Yüksek Öğretim Kurulu ve Milli Eğitim Bakanlığının işbirliği ile gerçekleşen "Eğitim Fakültelerinin Yeniden Yapılandırılması Projesi" çerçevesinde olmuştur. Bu projenin öngördüğü düzenlemelerin bir gereği olarak Yüksek Öğretim Kurulu 4 Kasım 1997 günlü yazısı ile, Fakültenin akademik yapısının 1998-1999 öğretim yılından başlayarak projede öngörülen biçime dönüştürülmesini istemiştir. Fakülte kurulları bu düzenlemeyi Fakültenin kuruluş ülküsüne aykırı görerek ve mevcut akademik yapının aynen korunması gerektiğini belirterek, açılması istenilen Sınıf Öğretmenliği, Okul Öncesi Öğretmenliği, Sosyal Bilgiler Öğretmenliği ve Bilgisayar Öğretmenliği Programlarının açılabileceğini Rektörlük yoluyla Yüksek Öğretim Kuruluna iletmiştir. Ancak Yüksek Öğretim Kurulu, Eğitim Bilimleri Fakültesinin kuruluş amaçlarından kaynaklanan farklılığını dikkate almayarak, öngördüğü düzenlemenin aynen gerçekleştirilmesinde direnmiştir. Bunun sonucu olarak "Eğitim Fakültelerinin yeniden yapılandırılması projesi" çerçevesinde eğitim biliminin tüm alt alanları tek bir bölümde, Eğitim Bilimleri Bölümü içinde, anabilim dalı veya bilim dalı düzeyinde birleştirilmiştir. Yine aynı tasarım kapsamında Fakültede öğretmen yetiştirmeye yönelik yeni bölümler oluşturulmuştur.

2005 yılı itibariyle varolan bölümler, bunlara bağlı anabilim dalı ve bilim dalları şöyledir:

Eğitim Bilimleri Bölümü: Bu bölüm dört anabilim dalından oluşmaktadır. Bu anabilim dalları, tezli- tezsiz yüksek lisans programları ile doktora programlarını yürütmekte; varolan lisans ve alan öğretmenliği yüksek lisans programlarına katkıda bulunmaktadır.

-Eğitim Programları ve Öğretim Anabilim Dalı: Bu anabilim dalı içinde, Program Geliştirme, Güzel Sanatlar Eğitimi, Eğitimin Sosyal ve Tarihi Temelleri bilim dalları bulunmaktadır. Anabilim dalı, Eğitim Bilimleri Enstitüsüne bağlı olarak "Program Geliştirme", "Eğitim Teknolojisi", "Gü-

zel Sanatlar Eğitimi", "Eğitimin Sosyal ve Tarihi Temelleri" yüksek lisans ve doktora programları ile "Yaratıcı Drama" tezsiz yüksek lisans programlarını yürütmektedir.

-Eğitimde Psikolojik Hizmetler Anabilim Dalı: Bu anabilim dalı içinde, Eğitimin Psikolojik Temelleri (Eğitim Psikolojisi) ile Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık bilim dalları bulunmaktadır. Bu anabilim dalı, Eğitim Bilimleri Enstitüsüne bağlı olarak "Eğitim Psikolojisi", "Rehberlik ve Psikolojik Danışma" yüksek lisans ve doktora programlarının yanı sıra diğer eğitim bilimleri anabilim dallarından farklı olarak, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Lisans Programını da yürütmektedir.

-Eğitim Yönetimi, Teftişi, Planlaması ve Ekonomisi Anabilim Dalı: Bu anabilim dalı içinde Eğitim Yönetimi ve Teftişi, Eğitim Ekonomisi ve Planlaması, Halk Eğitimi bilim dalları bulunmaktadır. Anabilim dalı, Eğitim Bilimleri Enstitüsüne bağlı olarak "Eğitim Ekonomisi ve Planlaması", "Eğitim Yönetimi ve Teftişi", "Halk Eğitimi" yüksek lisans ve doktora programları ile "Eğitim Yönetimi, Teftişi, Ekonomisi ve Planlaması" ve "Yetişkin Eğitimi" tezsiz yüksek lisans programlarını yürütmektedir.

-Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme Anabilim Dalı: Bu anabilim dalı lisans ve lisansüstü programlara katkılarının yanı sıra Eğitim Bilimleri Enstitüsüne bağlı olarak "Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme" yüksek lisans ve doktora programlarını yürütmektedir.

İlköğretim Bölümü: Bu bölüm üç anabilim dalından oluşmaktadır. Bunlar:

-Sınıf Öğretmenliği Anabilim Dalı: Bu anabilim dalı, Sınıf Öğretmenliği Lisans Programını yürütmekte, ayrıca diğer lisans ve lisans üstü programlara katkı yapmaktadır.

-Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı: Bu anabilim dalı, Okul Öncesi Öğretmenliği Lisans Programını ve Eğitim Bilimleri Enstitüsüne bağlı olarak "Okul Öncesi Eğitimi" yüksek lisans programını yürütmekte ve diğer lisans programlarına katkı yapmaktadır.

-Sosyal Bilgiler Eğitimi Anabilim Dalı: Bu anabilim dalı, Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Lisans Programını yürütmekte, ayrıca diğer lisans ve lisansüstü programlara katkı yapmaktadır.

Özel Eğitim Bölümü: *Zihin Engelliler Eğitimi Anabilim Dalı'nı kapsayan* bu bölüm "Özel Eğitim ve Kaynaştırma" lisansüstü programlarını ve Zihin Engelliler Öğretmenliği Lisans Programını yürütmekte, ayrıca diğer lisans ve lisansüstü programlara katkı yapmaktadır.

Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Bölümü: *Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Anabilim Dalı'nı kapsayan* bu bölüm, Eğitim Bilimleri Bölümü içinde yer alan "Eğitim Teknolojisi" lisansüstü programı ile Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği Lisans Programını yürütmekte, ayrıca diğer lisans ve lisansüstü programlara katkı yapmaktadır.

Ortaöğretim Sosyal Alanlar Eğitimi Bölümü: Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi, Coğrafya Eğitimi, Felsefe Grubu Eğitimi, Tarih Eğitimi Anabilim Dallarını kapsayan bu bölüm, Fakültenin ve Üniversitemizin ilgili bölümlerinin öğretim üyelerinin desteği ile alan öğretmenliği tezsiz yüksek lisans programlarını yürütmektedir.

Ortaöğretim Fen ve Matematik Alanlar Eğitimi Bölümü: Fizik Eğitimi, Kimya Eğitimi, Matematik Eğitimi, Biyoloji Eğitimi Anabilim Dallarını kapsayan bu bölüm, Fakültenin ve Üniversitemizin ilgili bölümlerinin öğretim üyelerinin desteği ile alan öğretmenliği tezsiz yüksek lisans programlarını yürütmektedir.

Yabancı Diller Eğitimi Bölümü: İngiliz Dili Eğitimi Anabilim Dalı'nı kapsayan bu bölüm, Fakültenin ve Üniversitemizin ilgili bölümlerinin öğretim üyelerinin desteği ile alan öğretmenliği tezsiz yüksek lisans programlarını yürütmektedir.

Eğitim Bilimleri Fakültesinin bilimsel ve kültürel katkılarına gelince, her şeyden önce, eğitim alanının ülkemizde bilimselleşmesini sağlamış olan bir öğretim kurumu olduğunu vurgulamak gerekir. Fakültenin kurulduğu 1964 yılında, ülkemizde eğitimini yurt dışında yaparak alanda uzmanlaşmış yalnızca iki akademisyen varken, bugün tek başına Fakültemizde eğitim bilimlerinin değişik alanlarında uzman 56 öğretim üyesi bulunmaktadır. Eğitim bilimleri alanındaki bu sonuç, bütünüyle Eğitim Bilimleri Fakültesinin başarısıdır.

Kuşkusuz alanında ilk ve tek olan bir fakültenin bilimsel ve kültürel alana katkılarını eksiksiz olarak kısaca özetlemek olanaklı değildir. Burada Fakültenin bilim ve kültür alanına katkılarının bir kısmı kısaca aşağıda sunulmaya çalışılmaktadır.

Eğitim Bilimleri Fakültesinin amaçları doğrultusunda; araştırma ve geliştirme çalışmalarıyla, yayınlarıyla, lisans ve lisansüstü eğitim programlarıyla kamu ve özel kurum ve kuruluş elemanları için düzenlediği hizmet içi eğitim ve öğretmenlik sertifikası programlarıyla, danışmanlık hizmetleriyle üniversiter sistemde beklenen yeri aldığı gözlenmektedir. Fakültemiz öğretim üyelerinin yaptığı eğitim bilimlerinin değişik sorunlarının ele alındığı yayımlanmış çok sayıda araştırmanın yanısıra, fakültemiz kütüphanesinde, 83'ü tezsiz yüksek lisans, 1054'ü tezli yüksek lisans, 297'si doktora tezi olmak üzere eğitim bilimleri alanında toplam 1434 araştırma yapılmış, fakülte yayını olarak 197 kitap yayımlanmıştır. Bunlardan bir kısmını Fakültenin düzenlediği bilimsel toplantılarda sunulan bildiriler, panel ve açık oturum konuşmaları içermekte, çoğunu ise Fakülte öğretim üyelerinin yayınları oluşturmaktadır. Fakülte öğretim üyelerinin kamu ve özel yayınevlerinin yayını olarak yayımladıkları kitap sayısı ise bunlardan çok daha fazla olup ülkemizde eğitim bilimleri alanyazının temelini oluşturmaktadır. Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi ve Özel Eğitim Dergisi olmak üzere Fakültemizde düzenli olarak yılda iki kez iki hakemli dergi de yayımlanmaktadır.

Eğitim Bilimleri Fakültesi, yeniden yapılanma uygulamaları çerçevesinde öğretmenlik programları açılana kadarki sürede de, öğretmen yetiştiren okullara meslek öğretmeni yetiştirmek, üniversite öğrencilerinden ileride öğretmen olmak isteyenlere öğretmenlik yetişimi vermek yoluyla öğretmen yetiştirme konusunda da önemli katkılar sağlamıştır. 1997 yılından beri de eğitimin çeşitli alan ve düzeylerine öğretmen yetiştirerek katkısını sürdürmektedir. Ayrıca fakültemiz öğretim elemanları başta Milli Eğitim Bakanlığı olmak üzere ilgili kuruluşlarla işbirliği yapılarak gerçekleştirilen hizmet içi eğitim programlarında görev almakta, çeşitli kurum ve kuruluşlara danışmanlık hizmeti sunmakta, üniversitemizin değişik fakültelerinde yürütülen programlara, eğitim-öğretim etkinliklerine katkı sağlamakta, ANKÜSEM, ANKUZEM, Ankara Üniversitesi Uygulama Anaokulu ve Çocuk Kulübü ile Ankara Üniversitesi Geliştirme Vakfı Özel İlköğretim Okulu'na destek verilmektedir.

Bunların dışında bir fakültenin bilim ve kültür dünyasına katkılarının başında yetiştirerek ülkenin ve insanlığın hizmetine sunduğu mezunlarını anmak gerekir. Fakülte, 1969-2005 yılları arasında, farklı düzey ve nitelikteki programlarıyla toplam 16.471 kişiyi yetiştirerek eğitim alanına kat-

mıştır. Eğitim Bilimleri Fakültesinin kuruluşundan 2005 yılı sonuna kadar verdiği mezunlara ilişkin bilgiler aşağıda yer almaktadır:

Lisans Düzeyi: Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık alanında 2047; Eğitim Yönetimi ve Planlaması alanında 1811; Eğitim Programları ve Öğretim alanında 1458; Halk Eğitimi alanında 238; Özel Eğitim alanında 130; Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği alanında 160; Okul Öncesi Öğretmenliği alanında 191; Sınıf Öğretmenliği alanında 393; Sosyal Bilgiler Öğretmenliği alanında 209; Zihin Engelliler Öğretmenliği alanında 148 olmak üzere toplam 6785 lisans mezunu vermiştir.

Fakülte, aynı tarihler arasında, yukarıda belirtilenlerin yanı sıra;

-Üniversitemizin değişik fakültelerinde okuyan ve mezun olanlardan 6847 kişiye öğretmenlik sertifikası eğitimi; 1981 yılına kadar Milli Eğitim Bakanlığına bağlı olarak çalışan Eğitim Enstitülerinden mezun 1034 kişiye lisans tamamlama eğitimi vermiştir.

Lisansüstü Eğitim: Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi, lisansüstü eğitime başladığı 1969 yılından bu yana, başlangıçta Fakülte bünyesinde, sonra Sosyal Bilimler ve daha sonra da Eğitim Bilimleri Enstitüleri bünyesinde yürüttüğü lisansüstü eğitimle; 1054 kişiyi tezli yüksek lisans, 102 kişiyi tezsiz yüksek lisans; 352 kişiyi alan öğretmenliği tezsiz yüksek lisans dereceleri ile mezun etmiştir.

Ayrıca bugüne kadar 297 kişiye doktora derecesi vermiştir. Fakülteden doktora derecesi alanların (saptanabildiği kadarıyla) 212'si Eğitim Fakültelerinde ve Fakültemizde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Ayrıca lisansüstü eğitimini yurtdışında ve yurtiçindeki başka fakültelerde tamamlayarak eğitim bilimleri alanında öğretim üyesi olarak görev yapan çok sayıda mezunu bulunmaktadır.

Öte yandan Fakültemiz 2547 sayılı Yasa'nın 35. Maddesine göre, 1999 yılından bu yana ülkemizin değişik yerlerinde yeni kurulan veya gelişmekte olan eğitim fakültelerine öğretim üyesi yetiştirme görevini de yerine getirmektedir. Fakültemizde bugün 35. Madde kapsamında 53 araştırma görevlisi yüksek lisans veya doktora düzeylerinde eğitimlerini sürdürmektedirler.

Fakülte, öğrencilere sunduğu öğretim hizmetlerini geliştirmeye yönelik dönütler alabilmek amacıyla, 2001 yılından bu yana "Ankara Üniversitesi Öğretimi Değerlendirme Öğrenci Anketi"ni uygulamaktadır. Fakültenin

sunduğu öğretimin niteliğiyle ilgili olarak "Üniversiteler Arası Kalite Sıralaması" başlıklı bir araştırma sonucuna göre Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi, kendi alanındaki en iyi fakülte olarak belirlenmiştir.

Bu belirleme kuşkusuz onu gerçekleştiren seçkin öğretim kadrosunun bir eseridir ve bu nedenle fakülte öğretim üyelerinden birçoğu bugüne kadar çalışmaları nedeniyle çeşitli kurumlardan ödüller almışlardır. Ödül alan öğretim üyeleri ve ödüllerinden bazıları şunlardır:

- Prof. Dr. Ziya Bursalıoğlu, "Türk Eğitim Derneği Bilim Ödülü",
- Dr. Ferhan Oğuzkan, "Türk Eğitim Derneği Eğitim Hizmet Ödülü",
- Prof. Dr. Yıldız Kuzgun, "Türk Eğitim Derneği Eğitim Araştırma Ödülü",
- Prof. Dr. Mahmut Adem, "Atatürkçü Düşünce Dernekleri Federasyonu, Yılın Atatürkçüsü Ödülü",
- Prof. Dr. Mitat Enç, "Türk Eğitim Derneği Eğitim Bilimleri Ödülü",
- Prof. Dr. Cahit Kavcar, "Türkiye İş Bankası, "Gençliğin Eğitimi" konulu yazı yarışmasında ikincilik ödülü",
- Öğr.Gör. Zekeriya Kaya, "Türkiye Büyük Millet Meclisi Çocuk Oyunları Yarışması ikincilik ödülü"; "Milli Eğitim Bakanlığı Çocuk Oyunları Yarışması ikincilik ödülü"; "Aliağa Belediyesi Çocuk Oyunları Yarışması üçüncülük ödülü"; "Bu Yayınevi Çocuk Edebiyatı Roman Yarışması Mansiyon ödülü".

Eğitim Bilimleri Fakültesi sadece eğitim ve öğretim etkinlikleriyle değil, aynı zamanda çeşitli projeleri de hem geliştiricisi ve hem de uygulayıcısı olarak Türk Eğitim ve Bilim yaşamına kazandırmıştır. Bu bağlamda 2003-2005 yılları arasında gerçekleştirilen projelerin nitelikleri ve sayıları aşağıda görülmektedir.

PROJE YAPILAN KURUM VE KURULUŞLAR	SAYI
Ankara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri (BAP)	9
Ankara Üniversitesi Çocuk Kültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi (ÇOKAUM)	6
Milli Eğitim Bakanlığı	11
Diğer Kurum ve Kuruluşlar (TÜBİTAK, Avrupa Birliği, UNFPA-TÜBA)	28

Eğitim Bilimleri Fakültesi, örgün eğitim dışında aynı zamanda, yaşam boyu öğrenme bağlamında, başta "eğiticilerin eğitimi" programları olmak üzere, bugüne kadar, çalışanların iş verimliğini artırmak, işte yükselmelerini sağlamak, mesleklerindeki gelişmelere ve emekliliğe uyumlarını sağlamak vb. amaçlarla kamu ve özel kuruluşların kendilerinin düzenledikleri ya da Fakültede istemde bulundukları pek çok hizmet içi eğitim etkinliğini de gerçekleştirmiştir. Hizmet içi eğitim etkinliklerine katkıda bulunulan kurumlardan bazıları şunlardır; Milli Eğitim Bakanlığı, Bayındırlık Bakanlığı, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı, Kara Kuvvetleri Komutanlığı, Kara Harp Okulu Komutanlığı, Merkez Bankası Genel Müdürlüğü, Vakıflar Bankası Genel Müdürlüğü, Makine Kimya Endüstrisi Genel Müdürlüğü, Devlet Demiryolları Genel Müdürlüğü, Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası, Kredi Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğü, Türkiye Kömür İşletmeleri Genel Müdürlüğü, Emniyet Genel Müdürlüğü, Maliye Bakanlığı, Orman Bakanlığı, Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı, Ziraat Bankası Genel Müdürlüğü, Sümerbank Genel Müdürlüğü, Türkiye Şeker Fabrikaları Genel Müdürlüğü, Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu Genel Müdürlüğü, T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü, Türkiye Selüloz ve Kağıt Fabrikaları A.Ş., Türkiye Elektrik Kurumu, Çaykur, Sağlık Bakanlığı, Çalışma Bakanlığı, Ankara Büyükşehir Belediyesi, Hava Kuvvetleri Komutanlığı, Halk Bankası Genel Müdürlüğü, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü, Sınai Eğitim ve Geliştirme Merkezi Genel Müdürlüğü, Demir Çelik İşletmeleri Genel Müdürlüğü, İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğü, Toprak Mahsulleri Ofisi, Devlet Su İşleri, Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü.

Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Fakültesi, bu hizmet ve görevleri bugün 30 Profesör, 8 Doçent, 17 Yardımcı Doçent, 9 Öğretim Görevlisi, 29 Araştırma Görevlisi, 53 (35. Mad.) Araştırma Görevlisi ve 6 Uzmandan oluşan toplam 152 akademik kadrosu ile gerçekleştirmektedir:

Fakültede ayrıca hem eğitim öğretim etkinliklerinin düzenli olarak yürütülebilmesi, hem de öğrencilere çeşitli becerilerin kazandırılmasında işlevler üstlenmiş olan aşağıdaki yardımcı birimler bulunmaktadır.

Psikolojik Danışma ve Rehberlik Birimi: Bu birim, Eğitimde Psikolojik Hizmetler Anabilim Dalının ilgili ders ve uygulamalarının yapıldığı, öğrencilerin yetişme alanları ile ilgili beceriler kazandıkları bir birimdir. Ayrıca, bu birimde tüm Fakülte öğrencilerine yönelik bireysel ya da grupla psikolojik danışma ve rehberlik hizmeti sunulmaktadır.

Özel Eğitim Araştırma ve Uygulama Merkezi (ÖZEAUM): Bu merkezde bölüm öğrencilerinin özel eğitim alanındaki derslerine ilişkin gözlem ve uygulama yapmalarına olanak verilmekte, ayrıca işitme, dil ve konuşma, zihinsel, otistik ve öğrenme yetersizliği olan çocuklarla bireysel ve grup eğitimi yapılmakta ve bu çocukların ailelerine destek hizmeti götürülmektedir.

Eğitim Araştırma ve Uygulama Merkezi (EAUM) : 1976 yılında Fakültemiz bünyesinde kurulmuş olan merkez, kamu ve özel sektörde araştırma ve geliştirme projeleri yürütmekte, eğitim seminerleri düzenlemekte ve danışmanlık hizmetleri vermektedir.

Ankara Üniversitesi Çocuk Kültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi (ÇOKAUM) : 1994 yılında kurulan bu merkezin amacı; çocuk kültürüyle ilgili her konuda araştırma yapmak ve etkinlik düzenlemektir. Çocukluktaki bütün yaşantıları ve değişimleri araştırmayı ve kavramayı, bir çocukluk felsefesi oluşturmayı ve çocukluğa ilişkin sosyal politikalar üretmeyi amaçlayan, çocukluk konusuna disiplinlerarası yaklaşan Rektörlük'e bağlı bir merkezdir.

Oyuncak Müzesi: 1990 yılında açılmış olan oyuncak müzesi, ülkemizin hızlı değişim süreci içinde kaybolma tehdidi altında bulunan oyuncakları koruma, oyuncak aracılığı ile sanayi tarihi, kültür tarihi ve eğitim tarihi konularında araştırma yapma, çocuklara tarih bilinci kazandırma, kuşaklar arasında ilişki kurulmasına yardımcı olma ve oyuncağın çocuk gelişimindeki önemini vurgulama amacında olan fakültemize bağlı bir müzedir. Müzede yerli ve yabancı, sanayi ürünü ya da el yapımı 2000 dolayında oyuncak bulunmaktadır.

Fakülte Kütüphanesi: Fakülte içinde yerli ve yabancı toplam 25594 kitabın yer aldığı bir kütüphane bulunmaktadır. 2004-2005 öğretim yılında 6 adeti elektronik ortamda olmak üzere toplam 30 adet yabancı dergi aboneliğimiz devam etmektedir. Her yıl yaklaşık 200-300 kitabın satın alındığı, 200 kitabın bağış olarak kabul edildiği kütüphanenin, geniş bir okuma salonunun yanı sıra, süreli yayınlar ve çocuk kütüphanesi bölümleri vardır. Çocukları yazınsal ve öğretici nitelikli ürünlerle buluşturmak, çocuk yazını konusunu önemli bir araştırma konusu olarak gündeme getirmek, çocuk kütüphanesi kültürünün yaygınlaşmasına katkı sağlamak ve çocuk ile kütüphane arasında etkili bir iletişim bağı oluşturmak amacıyla kurulmuş olan çocuk kütüphanesinde bilgisayar ortamına aktarılmış yaklaşık 3595 çocuk kitabı bulunmaktadır.

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi'nde 2005-2006 eğitim yılında, toplam 1575 lisans öğrencisi eğitim görmektedir. Her eğitim yılında yaklaşık 390 yeni öğrenci kaydının yapıldığı Fakültede halen 42 yabancı uyruklu öğrenci eğitim almaktadır.

Fakülte öğrencilerinin programlara göre dağılımı şöyledir:

Eğitim Bilimleri Fakültesi Lisans Öğrencilerinin Programlara Göre Dağılımı (2005-2006 Eğitim Yılı)

Programlar	*Öğrenci Sayısı*
Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık	313
Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği	187
Okul Öncesi Öğretmenliği	227
Sınıf Öğretmenliği	379
Sosyal Bilgiler Öğretmenliği	215
Zihin Engelliler Öğretmenliği	254
Toplam	**1575**

FEN FAKÜLTESİ

Başkent'te bir Fen Fakültesi kurulması düşüncesi, II. Dünya Savaşı'nın yaşandığı, 1940'lı yıllarda gündeme gelir. Ülke savunmasında, fen ve tekniğin önemini bir kez daha sorgulama olanağı sunan yıllarda, fen eğitimi veren tek fakülte olan İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'nin 700 mezunu, bu alandaki gereksinimlere yanıt veremeyecek düzeydedir. Ülkenin önemli kentlerinde açılması planlanan tıp fakültelerinin fizik, kimya ve biyoloji derslerinin fen fakültelerinden karşılanması zorunluluğu, kuruluş sürecini hızlandıran diğer önemli etkendir. Kuruluşa ilişkin, Gazi Lisesi son sınıfında fiziğe gönül veren Erdal İnönü etmenini de anma gereği vardır. Çünkü Sayın İnönü, "Anılar ve Düşünceler 1-3" adlı kitabında, ağabeyi Ömer'in İstanbul'da Yüksek Mühendis Mektebi'nde okumasından ötürü hasret çektiklerini ve dolayısıyla ailece sorunlar yaşadıklarını; içinde yaşanılan durumu iyi bilen ve sık sık görüştükleri Maarif Vekili Hasan Ali Yücel'in babasına, Ankara'da bir Fen Fakültesi kurulması fikrini açtığını, olumlu bir izlenim edindikten sonra çalışmalara hızla başlandığını; sonunda Bakanlar Kurulu'nda kabul edildiğini anlatır.

Kısa bir hazırlık aşamasından sonra, Ankara Fen Fakültesi, 17.09.1943 gün ve 4492 sayılı yasayla, Gazi Eğitim Enstitüsü ana binasının fizik ve kimya laboratuvarlarının bulunduğu katların bir bölümünde, Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün de katıldığı bir törenle, 8 Kasım 1943 tarihinde açılır. Talim Terbiye Üyesi Prof. Dr. Hayri Dener'in dekan olarak atandığı fakültenin ilk öğrencileri, sınıflarını iftihar listesinden tamamlamış 45 lise mezunudur.

Fakültenin ilk öğretim kadrosu, İstanbul Fen Fakültesi'nden Prof, Dr. Nazım Terzioğlu, Dr. Orhan Alisbah, Dr. Cemil Dikmen ve Doç. Dr. Besim Tanyel'den, yine İstanbul Teknik Üniversitesi'nden Prof. Nusret Kürkçüoğlu ile Gazi Eğitim Enstitüsü'nden Profesör Hayri Dener, Dr. Avni Refik Bekman ve Doç. Dr. Süreyya Aybar'dan oluşur. II. Dünya Savaşı sırasında, Almanya'dan ve Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden gelen yabancı öğretim üyelerinin de katılımıyla yetkin bir kadroya sahip olur.

Ankara Fen Fakültesi, 1946 yılında kurulan ve Türkiye'nin üçüncü üniversitesi olan Ankara Üniversitesi'ne bağlanır ve "Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi" adını alır.

Fakülte, 1943-48 yılları arasında 4 yıllık Matematik-Astronomi, Fizik, Kimya ve 5 yıllık Kimyagerlik eğitimi verir. 1948 yılında yapılan bir yönetmelik değişikliği ile Kimyagerlik eğitimi Kimya Yüksek Mühendisliğine çevrilir. Fakültenin geçirdiği önemli değişimlerden biri de 1948-49 öğretim yılından itibaren Yüksek Ziraat Enstitüsü'nün fakülteye nakledilmesiyle Botanik ve Zooloji'den oluşan Tabiiye bölümünün kurulmasıdır. Yine aynı yönetmelik çerçevesinde oluşturulan Denel Fizik Enstitüsü ile Kimya ve Sinai Kimya Enstitülerinin birleşiminden oluşturulan Sinai ve Tatbiki Kimya Enstitüleri 1954 yılına bu yapılarıyla hizmet vermeyi sürdürürler. Aynı yıl onanan öğretim ve sınav yönetmeliği ile fizik dalında öğretim süresi 5 yıl olan Fizik Yüksek Mühendisliği öğretimi de başlar. Fakülte'nin bugünkü hizmet binalarına taşınması da aynı tarihlere rastlar.

1965 yılında ise Tabiiye Bölümü Botanik, Jeoloji ve Zooloji 4 yıllık eğitim veren üç bağımsız bölüm haline getirilir ve 1971 yılında Jeoloji Mühendisliği öğretimine başlanır.

Fakülte, 1945 yılından itibaren Tıp Fakültesi, Ziraat ve Veterinerlik Fakülteleri ve Eczacılık Fakültesinin birinci sınıf öğrencilerinin fizik, kimya ve biyoloji derslerinin okutulması görevini de üzerine almış ve tüm zorluklara karşın 1967 yılına kadar da bu görevini başarı ile sürdürmüştür.

Fen Fakültesi, 1976 yılından başlayarak birli lisans, ikili lisans, mühendislik ve kimyagerlik lisanslarına ek olarak yaygınlaşan orta öğretim kurumlarının öğretmen gereksinimini karşılamak üzere öğretmenlik lisan-

slarına ayrı bir ağırlık vermiştir. Genellikle 130-140 kredilik lisans eğitimlerinde, 27 kredilik pedagoji eğitimiyle Matematik, Fizik, Kimya ve Biyoloji öğretmeni de yetiştiren önemli bir kuruma dönüşmüştür. YÖK yasasından sonra bugünkü yapısına kavuşan fakülte, yaklaşık 40 bin kitap ve 110 bin dergi koleksiyonuna sahip kütüphanesiyle, modern laboratuvarlarıyla kuruluş amacına hizmet eden ülkenin en önemli eğitim kurumlarından biri haline gelmiştir.

Fakültenin en eski bölümlerinden olan Astronomi ve Uzay bilimleri Bölümü, Matematik Bölümü'nün yan dalı olarak "Astronomi Enstitüsü" adı altında, astronomi eğitimi vermek ve bu alanda bilimsel araştırmalar yapmak amacıyla, 1944 yılında açılmıştır. Enstitü, Gazi Eğitim Enstitüsü ana binasında dört yıllık Matematik-Astronomi ikili bilim dalında Prof. Dr. Tevfik Okyay Kabakcıoğlu yönetiminde öğretime başlamış; enstitünün hızlı gelişimi için 1954 yılında Prof. Dr. E. A. Kreiken (Hollanda) ile sözleşme yapılmıştır. 1964 yılında ölünceye kadar enstitünün akademik yönetimini ve gelişimini sağlayan Prof. Dr. Kreiken'in bölümün bugünkü maddi ve manevi varlığında katkısı çok büyüktür.

Astronomi Enstitüsü'nün adı, 1965 yılında, Astronomi Kürsüsü, 1974 yılında da Astronomi Bölümü olarak değiştirilmiştir. 1982 yılından bu yana Astronomi ve Uzay Bilimleri Bölümü adını alan Bölüm, Genel Astronomi ve Astrofizik Anabilim Dallarından oluşmakta; 2 profesör, 3 doçent, 4 yardımcı doçent, 2 öğretim görevlisi, 8 araştırma görevlisi ve 1 uzman ile öğretim ve araştırma etkinliğini sürdürmektedir.

Astronomi ve Uzay Bilimleri Bölümü öğretim üyeleri, ülkede yaygınlaşmaya başlayan birçok gözlemevinin kurucuları arasında yer almışlardır. Bunlardan 26 Ağustos 1963 tarihinde açılan Ankara Üniversitesi Gözlemevi'nin kurucusu olan ve bilim dünyasına katkılarından ötürü, IAU-Uluslararası Astronomi Birliği'nin 1973'de Avustralya'daki Genel Toplantısı'nda, ismi Ay'daki bir kratere verilen Prof. Dr. E. A. Kreiken'i ayrıca anmak gerekir. Prof. Dr. Abdullah Kızılırmak, Ege Üniversitesi Gözlemevi ve Prof. Dr. Osman Demircan da Çanakkale Üniversitesi Gözlemevi'nin kurucusudur. Yine Astronomi bölümünde uzun yıllar görev yapan ve bugün Ulusal Gözlemevi'nin müdürlüğünü yürüten Prof. Dr. Zeki Aslan, TÜBİTAK Ulusal Gözlemevi'nin kuruluş aşamalarında, astronomi bölümünden çok sayıda öğretim elemanının katıldığı yer seçimi projesinin yürütücülüğünü yapmıştır. Bölüm öğretim üyeleri, TÜBİTAK başta olmak üzere, birçok kurum ve kuruluşta etkin görev almışlardır. Ayrıca; Prof. Dr. Cemal Aydın'ın, Astronomi ve uzay Bilimleri Bölümü Başkanlığına gelişi ve uzun yıllar (1993-) Dekan olarak görev yapmış/yapıyor olması nedeniyle, Bölüm ve Gözlemevi'ne yaptıkları katkılar sonucu, halkın ve Ankara'lıların astronomiye olan ilgileri her geçen gün artmış, Gözlemevi'nde, ilginç gök cisimlerinin izlendiği, yoğun halk günleri düzenlenir olmuştur.

Astronomi ve Uzay Bilimleri Bölümü öğretim üyelerinden Prof. Dr. O. Demircan, Prof. Dr. E. Derman, Doç. Dr. S.O. Selam, Yrd. Doç. Dr. Z. Müyesseroğlu, A. Akalın O.D.T.Ü. Mustafa Parlar Eğitim ve Araştıma Vakfı – Araştırma ve Teşvik Ödülü'nü, Doç.Dr. S. O. Sağlam ve Prof. Dr. O. Demircan THK Edebiyat, Sanat ve Bilim Eserleri Yarışması(1992), Bilim Eserleri dalında ikincilik ve üçüncülük ödüllerini almışlardır. Ödül konusunda, Ankara Üniversitesi Onur Ödülü'ne de sahip olan Doç.Dr. B. Albayrak'ı özellikle anmak gerekir. Türkiye Bilimler Akademisi (TÜBA) Seçkin Genç Bilimci Ödülü (7 Haziran 2002) başta olmak üzere birçok ödüle sahiptir.

Bölümü başarı ile bitiren öğrenciler üniversitelerin fen bilimleri enstitülerinin astronomi, matematik ve fizik anabilim dallarında lisansüstü öğrenim yapabilmekte ve ilgili dallarda öğretim üyesi olabilmektedirler. Bunun dışında astronomi, meteoroloji, bilgisayar programlama, matematik ve fizik konuları ile ilgili alanlarda çalışabilmekte, üniversitelerin eğitim fakültelerinde pedagojik formasyon sertifikası almış olanlar ise, matematik ve fizik öğretmenliği yapabilmektedirler.

Yüksek Ziraat Enstitüsü(YZE) bünyesinde fizik, kimya ve biyoloji eğitimi yaptıran Zooloji ve Botanik kürsüleri, 1948- 49 öğrenim yılında, Tabiiye dalı olarak üçlü lisans eğitimi yaptırmak amacı ile Fen Fakültesine nakledilmiş ve aynı yıl Botanik(Kurucuları: Prof. Dr. Krause, Dr. Hikmet Ahmet Birand, Dr. Salahattin Fehmi Kuntay), Zooloji(Kurucuları: Prof. Dr. Wolterek, Dr. Mithat Ali Tolunay) ve Jeoloji Enstitüleri kurulmuştur. Tabii-

ye eğitimi üçlü lisans dalında 1965 yılına kadar sürmüş, 1968 yılında ikili bilim lisansı olarak değiştirilmiştir. 1983 yılında, 2547 sayılı Yüksek Öğrenim Kanunu ile Botanik ve Zooloji Kürsüleri birleştirilerek, Biyoloji Bölümü kurulmuştur. Bölümde eğitim, öğretim ve araştırmalar Biyoteknoloji, Botanik, Ekoloji ve Çevre Biyolojisi, Genel Biyoloji, Hidrobiyoloji, Moleküler Biyoloji ve Zooloji Anabilim dallarında Prof. Dr. Cumhur Çökmüş'ün Başkanlığı altında, 13 profesör, 7 doçent, 7 yardımcı doçent, 42 araştırma görevlisi (12 araştırma görevlisi doktoralı, 14 araştırma görevlisi diğer üniversiteler hesabına doktora yapan) ve 4 uzman ile sürdürülmektedir.

Fakültenin Biyoloji Bölümü de TÜBİTAK başta olmak üzere kamu kurum ve kuruluşlarında etkin görev almışlar; birçok fakülte ve üniversitenin kuruluşuna emek vermişlerdir. Bölüm öğretim üyelerinden Barbaros Çetin, İsveç Kraliyet Akademisi ve Doğa Bilimleri Müzesinin 250. Yıl Kuruluş yıldönümü Özel Ödülü ve Dünya Genç Müteşebbüsler Derneği'nin (CEYSIS) Yılın Genç Bilim Adamı Ödülü'ne sahiptir.

Biyoloji Bölümü mezunları Sağlık, Tarım, Orman Ve Çevre Bakanlıkları'nın hastanelerin ve özel kurumların biyokimya ve mikrobiyoloji laboratuvarlarında çalışabilmekte; pedagoji sertifikası olanlar ortaöğretimde biyoloji öğretmenliği yapabilmektedirler. Bitki ve hayvanlar üzerine sitoloji, histoloji, fizyoloji, sistematik, ekoloji, genetik ve embriyoloji alanlarında yürütülen araştırmalarda görev alabilmektedirler.

Türkiye kökenli bitki örneklerinin saklandığı ve uluslararası kodu ANK olan Herbaryum, 1933 yılında, Üniversite Reformu ile YZE bünyesinde Prof. Dr. Krause tarafından kurulmuştur. 1943 yılında, Ankara Üniversitesinin kurulması ile üniversite bünyesine geçmiş, 1960'lı yıllarda teşhisli bitki sayısı 800- 900 ve örnek sayısı da 5000'e ulaşmıştır. Bugünkü verilere göre, Türkiye Flora ve Vejetasyonu konusunda toplanan bitki örneği 7000'e, bunlara ait örnek sayısı da yaklaşık 47000'e ulaşmıştır.

Fizik Enstitüsü, Fen Fakültesinin kuruluş yılı olan 1943'de, fakültede Fizik öğrenimi yapmak ve fakültenin diğer bilim dallarının fizik dersleri gereksinimini karşılamak üzere kurulmuş ve sonradan Tecrübi Fizik, Umumi Fizik, Atom Fiziği ve Teorik Fizik kürsüleri olarak ayrılmıştır. 1968 yılında bu kürsülerin birleştirilmesi ile Fizik Kürsüsü ve 1974 yılında da Fizik Bölümü haline getirilmiştir.

1954 yılına kadar lisans öğretimi yapılan bölümde, aynı yıl beş yıllık Fizik Yüksek Mühendisliği öğretimi de başlatılmıştır. 1976 yılında, Fizik Yüksek Mühendisliği yerine dört yıllık Fizik Mühendisliği programı getirilerek; bu alandaki eğitim, lisansüstü programa kaydırılmıştır. 1982 yılında,

Yüksek Öğretim Kanunu ile bölüm, Fizik ve Fizik Mühendisliği Bölümleri olarak ayrılmıştır.

Bölüm, kurulduğu 1943 yılından günümüze değin, altmış yıllık zaman dilimi içerisinde, üniversitelerimizin hemen hemen tümünün Fizik Bölümlerinin kurulmasına ve geliştirilmesine, başta Üniversitemizin Fizik Mühendisliği Bölümü olmak üzere tüm bu bölümlere öğretim üyesi yetiştirilmesinde pek çok katkıda bulunmuştur.

Her yıl lisans düzeyinde ortalama elli, lisansüstü düzeyde de ortalama onbeş öğrenciye öğretim olanağı tanıyan bölümün mevcut akademik kadrosunda, Prof. Dr. Satılmış Atağ'ın Başkanlığı altında, 7 Profesör, 8 Doçent, 4 Yardımcı Doçent, 1 öğretim görevlisi ve 20 Araştırma Görevlisi bulunmaktadır.

Fen Fakültesi mezunu fizikçiler ise, ileri teknolojilerin temelini oluşturan bilgi üretim süreçlerinde yeni bilimsel buluşların uygulamaya geçirilmesinde ve uygulamada ortaya çıkan sorunların giderilmesinde vazgeçilmez elemanlardır.

Fizikçiler elektrik, elektronik, makine üretim ve mekanik, telekominikasyon ile üretim ve servis sektörlerinde çalışma olanaklarına sahiptirler. Ayrıca metal fiziği, teorik katı hal fiziği, reaktör ve nükleer fizik, yüksek enerji fiziği ve matematiksel fizik alanlarında araştırmalar yapan birim ve laboratuvarlarda görev alabilen fizik bölümü mezunlarından eğitim sertifikasına sahip olanlar orta öğretimde fizik öğretmenliği yapma hakkına sahiptir.

İstatistik Bilimi, belirsizlik içeren olay, olgu ve süreçler hakkında modeller kurmada, bu modellerin geçerliliğini sınamada ve sonuç çıkarmada gerekli bilgi ve yöntemleri sağlar. Modelleme, başka bir deyişle gerçek süreçlerin anlatımı sırasında olasılık ve istatistik biliminin önemi, bilgi çağı olarak nitelenen bu çağda, teknolojideki gelişmeler sonucu, diğer bilim dalları ve uygulamalarda vazgeçilmez teknik ve yöntemleri ile daha da artmış-

tır. İstatistik bilimine duyulan ihtiyaç, onun temel ve uygulamalı bilimler arasında yer almasını sağlamış; geliştirilmesini ve öğretimini zorunlu kılmıştır.

2547 sayılı Yasanın hazırlanışı sırasında İstatistik, Uygulamalı Matematiğin alt dalını oluşturan disiplinlerden biri olarak tasarlanmışsa da, daha sonra Fen Fakültelerinin ayrı bir bölümü olarak örgütlenmesi ön görülmüştür. Yasanın çıktığı sırada, biri Hacettepe Üniversitesinde, diğeri de Orta Doğu Teknik Üniversitesinde (ODTÜ) olmak üzere iki İstatistik Bölümü bulunmaktadır.

Daha önce, Rektörlüğü sırasında ODTÜ İstatistik Bölümünün kurulmasına önderlik eden Prof. Dr. Tarık Somer, Ankara Üniversitesi Rektörü olunca, Ankara Üniversitesinde bir İstatistik Bölümü kurulması konusunda çaba göstermiştir. Bu amaçla, ODTÜ'den Prof. Dr. Yalçın Tuncer, Ankara Üniversitesi Fen Fakültesine atanmış ve 1 Ağustos 1985 tarihinde de Bölüm Başkanı olarak görevlendirilmesi ile İstatistik Bölümünün kurulması tamamlanmıştır.

Bölümün ilk elemanları, Araştırma Görevlileri Suat Tanaydın (1985), Yılmaz Akdi (1986) ve Halil Aydoğdu (1987) olup, bunlardan ilk ikisi öğretim üyesi yetiştirme programı çerçevesinde, Amerika'da İstatistik alanında doktora programlarına kabul edilmişlerdir (1988). Daha sonra da Gazi Üniversitesi'nden Yrd. Doç. Dr. Fikri Öztürk (1987), Hacettepe Üniversitesinden Yrd. Doç. Dr. Ayşen Apaydın (1987) ve Arş. Gör. Cemal (Geyik) Atakan' nın (1988) katılımları ile çekirdek kadro oluşmuştur.

Bölümün lisans üstü öğretim programları, kuruluşunu izleyen ilk akademik yılda başlatılmış (1985-1986) ve kuruluşundan beş yıl sonra da (1990-1991) lisans programı devreye girmiştir. İlk Yüksek Lisans derecesi, 1987-1988 akademik yılında ve ilk lisans diploması da 1993-1994 akademik yılında verilmiştir. Lisans üstü ve lisans programlarındaki öğretim üyesi açığı, özellikle ODTÜ'den gelen Yrd. Doç.Dr. İsmail Erdem, Doç. Dr. Ömer L. Gebizlioğlu ve Yrd. Doç. Dr. Engin Sungur gibi kısmi görevli öğretim üyeleri ile kapatılmıştır.

Daha sonraki Bölüm Başkanları Prof. Dr. Fikri Öztürk ve halen Bölüm Başkanlığı'nı yürüten Prof. Dr. Ömer L. Gebizlioğlu'nun katkıları ile İstatistik Bölümü, 9 öğretim üyesi, 2 öğretim görevlisi ve 9 araştırma görevlisi ile Türkiye üniversitelerinin en geniş öğretim kadrosuna sahip istatistik bölümlerinden birine dönüşmüştür.

Bölüme her yıl yaklaşık 50 öğrenci alınmaktadır. Zorunlu ve çok sayıda seçenek arasından belli konularda uzmanlaşmayı hedefleyen seçmeli dersleri alan ve en az bir ay süre ile özel ve kamu kuruluşlarında staj yapan öğrenciler "istatistikçi" unvanını alarak lisans eğitimlerini tamamlarlar. Bölümde istatistik bilgisini uygulamalı olarak kullanmayı hedefleyen yüksek lisans ve araştırmacı bilim adamı yetiştirmeyi hedefleyen doktora eğitimi de yapılmaktadır.

Devlet İstatistik Enstitüsü başta olmak üzere, değişik kamu ve özel kuruluşlarda, planlama aşamasında öngörülerin yapılmasında, üretim aşamasında kalite ve süreç denetiminde, kamuoyu ile ilgili nüfus, sağlık, sosyal ya da ekonomik araştırmaların yapılmasında istatistikçiler görev yapmaktadırlar. Gelişme yolunda olan ve geniş bir araştırma alanı gücüne sahip bulunan bölümde lisansüstü araştırmalarının yanı sıra tasarım bazında bağımsız araştırmalar da sürdürülmektedir.

1943 yılında kurulan "Genel Kimya Enstitüsü", Analitik Kimya, Fizikokimya ve Sınai Kimya Enstitülerinin katılımıyla, yabancı profesörlerin öncülüğünde gelişerek, Kimya Bölümü'nün temelini oluşturmuş ve bölüm kendisinden sonra kurulan ODTÜ, Ege Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi, Dicle Üniversitesi, Fırat Üniversitesi ve Selçuk Üniversitesi Kimya Bölümlerinin kuruluş ve gelişmesinde öğretim üyesi kaynağı olmuştur. 1997-1998 öğretim yılından başlayarak Bölümün ders programı, bilimsel ve teknolojik gelişmeler ile uyum sağlamak, öğrencileri yeterli bir eğitim yanında belli bir alanda uzmanlaşmaya yönlendirmek amacıyla yenilenmiştir. Yeni programda, ilk üç yıl temel kimya eğitimi ve son yıl analitik kimya, anorganik kimya, biyokimya, endüstriyel kimya, fiziko kimya ve organik kimya seçenek programları ile belli alanlara yönelimi sağlayacak 3+1 sistemi benimsenmiştir. Bölüm bugün, Anorganik Kimya, Organik Kimya, Analitik Kimya, Fizikokimya ve Biyokimya Anabilim Dallarından oluşmakta; öğretim ve araştırma faaliyetleri, Prof. Dr. Atilla Öktemer'in Bölüm Başkanlığı altında 22 profesör, 8 doçent, 3 yardımcı doçent, 2 öğretim görevlisi, 1 uzman, 32 araştırma görevlisi ve 1 kimyager tarafından sürdürülmektedir. Ankara Üniversitesi bünyesindeki tüm fakültelerde kimya dersleri bölümümüz öğretim üyeleri tarafından yürütülmekte ve 2002 yılında kurulan Biyoteknoloji Enstitüsü'nün öğretim ve araştırmalarına katkı sağlanmaktadır. Bölüm, döner sermaye kanalıyla endüstriyel analiz ve danışmanlık hizmetleri vermektedir.

Mesleklerini titizlikle yürütebilecek bilgi ve beceri kazanmış olarak bölümden mezun olan ve maddelerin yapılarının aydınlatılması ve yeni maddeler üreterek insanlığın hizmetine sunulması görevlerini üstlenen kimyagerler, kimya enstitüsünde; kamu ya da özel sektöre ait ilaç, şişe-cam, sabun, yağ, deterjan, konserve, içki, gıda ve demir-çelik vb. fabrikalarda, araştırma geliştirme ve kalite kontrol laboratuarlarında görev alabilecekleri gibi, bilimsel araştırma merkezlerinde de çalışabilmektedir. Eğitim sertifikası alan kimyagerler ise kimya öğretmenliği yapabilmektedir.

Matematik Bölümü, 1943 yılında, matematik lisansı öğretimi yapmak ve fakültelerin diğer bilim dallarının matematik öğretimi gereksinimlerini karşılamak üzere Matematik Enstitüsü adıyla kurulmuştur. Matematik Bölümü'nün ilk öğretim üyelerini, İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'nden profesör olarak atanan Nazım Terzioğlu ve Orhan Alisbah oluşturmuşlardır. Matematik Enstitüsü'nün gelişiminde yabancı öğretim üyelerinden Hamburger, Strang ve Müller'in büyük katkıları olmuştur. Zamanla araştırma birimlerinin artmasıyla tek elden yönetim güçleşince bazı Batı ülkelerinde görülen örnekleri gibi kürsülere ayrılmıştır. Bu çerçevede kurulan Tatbiki Matematik Kürsüsü, Diferansiyel Denklemleri, Elastitiste ve Plastisite Kuramı, Akışkanlar Mekaniği gibi dallarda öğretim ve araştırma etkinliklerini sürdürmüş, 1965 yılından itibaren de Matematiksel Olasılık, Sayısal

Analiz, En İyi Denetim Kuramı, İntegral Denklemler ve Stabilite Kuramı gibi bazı yeni bilim dallarını araştırma ve öğretim alanları içine katmıştır.

En az harcama ile en yüksek verimi elde etmeye dönük çalışmaların yapıldığı ve uygulamaya yönelik olarak kurulan Tatbiki Matematik Kürsüsü'ne koşut olarak yapılandırılan ve kuramsal çerçevede hizmet veren Matematik Analiz Kürsüsü, üretim ve tüketim merkezlerinde geleceğe yönelik kestirmelerin sistematize edildiği bir kürsü olarak yapılandırılmıştır.

Matematik Bölümü'nde kendi alanıyla ilgili araştırmaları derinleştirmek ve lisans üstü öğrencilere uzmanlaşma olanağı sunmak üzere kurulan diğer kürsüler de Cebir Geometri ve Fonksiyonlar Teorisi Kürsüsü'dür.

1981 yılında Yüksek Öğrenim Kanunu'nun çıkması ile bugünkü yapısını alan bölüm, Cebir ve Sayılar Teorisi, Fonksiyonel Analiz, Geometri, Matematiğin Temelleri ve Matematik Lojik, Reel ve Kompleks Fonksiyonlar Teorisi, Topoloji ve Uygulamalı Matematik olmak üzere 7 bölüm halinde hizmet vermektedir. Bölümde, eğitim ve öğretim faaliyetleri, Prof. Dr. Cevat Kart'ın Başkanlığı altında, 12 profesör, 3 doçent, 6 yardımcı doçent, 6 öğretim görevlisi, 16 araştırma görevlisi tarafından yürütülmektedir. Bölüm'de gelişmiş Batı üniversitelerinin pek çoğunda kullanılan ve tanınmış matematikçiler tarafından hazırlanmış programlar izlenmektedir. Her yıl alınan yaklaşık 150 öğrenci tümdengelimli ve tümevarımlı düşünce yolları, sayılar, geometrik şekiller gibi kavramların özelliklerini ve bunların arasındaki bağlantıları inceleyecek akıl yürütme ve matematiksel yetişim bilgileri alarak Matematikçi unvanı ile mezun olmaktadırlar.

Bölüm mezunu matematikçiler, kamu ve özel kuruluşların araştırma-geliştirme birimlerinde, bankalarda, özel öğretim kurumlarında, elektronik, bilgisayar ve haberleşme sektöründe geliştirme, üretim ve uygulama birimlerinde başarı ile çalışma olanaklarına sahiptirler. Öğretmenlik sertifikası alan mezunlar ortaöğretim kurumlarında matematik öğretmeni olarak görev alabilmektedirler.

Mevcut ve kurulma aşamasında olan üniversitelerin çoğunun kuruluş ve gelişiminde katkısı olan bölüm elemanları, yurtdışı ve içi bir çok değerli araştırmaya imza atmışlardır.

HUKUK FAKÜLTESİ

Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk yükseköğretim kurumu olan Ankara Hukuk Fakültesi'nin açılması, bir başka eğitim kurumunun açılmasından daha çok önem taşır. Çünkü açılması düşünülen bu Fakülte, yeni kurulmuş bir devletin, yapmış ve yapacak olduğu devrimlerin çok önemli bir aşamasını ve öğesini oluşturmuştur. Türkiye Büyük Millet Meclisi 23 Nisan 1920 tarihinde ilk toplantısını yaptıktan hemen sonra, yeni hukuksal düzenlemeler yapma yoluna gitmiştir. Yürütme ve yasama erkini elinde bulunduran Meclis, kendini yeni devletin tek yetkili organı saymış ve İstanbul'daki hükümeti "hukuka aykırı" kabul ederek, yapacağı işlemlerin yok sayılmasına karar vermiştir.

Kurulan bu yeni Devlet doğal olarak, yargı etkinliklerini de elinde tutmak istemektedir. Ancak Birinci Dünya Savaşı sırasında, birçok alanda olduğu gibi, hukuk alanında da eğitim görmüş pek çok genç hukukçumuz şehit olmuş, eğitimli hukukçu gereksinimi artmıştır. O dönemde İstanbul'da Darülfünun Hukuk Medresesi dışında hukuk eğitimi veren bir eğitim kurumu bulunmamaktadır. Bu eğitim kurumunun az mezun vermesi; mezun olanların başka mesleklere yönelmeleri ya da Anadolu'ya gelmek istememeleri gibi nedenlerle hukukçu gereksinimi her gün kendini daha çok duyumsatmıştır.

Bu gereksinimin karşılanabilmesi için Ankara'da bir hukuk mektebinin kurulması istemi, Kastamonu Mebusu *Abdülkadir Kemalî Bey*'in 16 Mart 1921 tarihli yasa önerisi ile dile getirilmişse de, var olan ekonomik koşullar nedeniyle bunu gerçekleştirmek olanaklı olmamıştır. Henüz hukuk devrimleri de başlamamış olduğundan geçici önlemlerle hukukçu gereksinimi giderilmeye çalışılmıştır.

Hukuk devrimi fikrini oldum olası taşıyan *Atatürk* 1 Mart 1922 tarihinde TBMM'nin Üçüncü Toplantı Yılı'nı açarken yaptığı konuşmasında, bu fikirlerini ve düşüncelerini üstü kapalı olarak dile getirmiş; söz konusu konuşmasını, bir Hukuk Fakültesinin kurulmasındaki gereksinimi belirterek bitirmiştir. Ancak Kurtuluş Savaşı'nın sürmüş olması ve dikkatlerin bu olay üzerinde yoğunlaşması nedeniyle *Atatürk*'ün bu isteği birkaç yıl sonra gerçekleşebilecektir.

Kurtuluş Savaşı'nın bitmesi, 24 Temmuz 1923'te Lozan Antlaşması'nın imzalanması, Cumhuriyetin ilân edilmesi ve *Atatürk*'ün Cumhurbaşkanı seçilmesinden sonra, ülkede yapılacak hukuk devrimleri yeniden gündeme gelmiş; bu alanda önceden atılan adımların sürdürülmesi kararlaştırılmıştır. Bu kapsamda, Halifeliğe son verilmiş, Tevhid-i Tedrisat Kanunu kabul edilmiş ve 469 sayılı Kanun'la da şer'i mahkemeler kaldırılmıştır. Bütün bu gelişmeler, ülkedeki büyük hukuk devrimlerinin ilk adımları olmuştur. Bu konularda dönemin Adalet Bakanı *Mahmut Esat (BOZKURT) Bey'in*, Atatürk'e görüşleri ile telkinlerde bulunduğu bilinmektedir. *Mahmut Esat Bey* bir an önce uygun bir Medenî Kanunun kabul edilmesi, ardından temel kanunların yapılması ve bu arada bu yeni mevzuatı uygulayacak, eski hukukla ilişkisini kesmiş hukukçuların yetiştirilmesi düşüncesini taşımaktadır. Ancak, doğaldır ki bu düşünceler, Ankara Hukuk Fakültesinin açılışı konusundaki Meclis görüşmeleri sırasında açıkça ortaya konmamıştır.

1925 yılının Şubat ayında, Meclis'te yapılan yoğun tartışmalardan sonra *Mahmut Esat Bey*'in gayretlerinin de katkısıyla, Adalet Bakanlığı'na bağlı "*Ankara Leylî Hukuk Mektebi*"nin açılması için gerekli ödenek tahsis edilmiştir.

Mahmut Esat Bey gecikmeksizin Hukuk Mektebi'nin açılmasını istemiştir. Ancak bu açılışın yapılabilmesi için öncelikle üç sorunun çözüme kavuşturulması gerekmekteydi. Bu sorunlar, ders verecek öğretim üyeleri ile ders programlarının belirlenmesi; eğitime devam edecek öğrencilerin saptanması ve son olarak, bu öğrencilerin kalacak yer sorunlarının çözümlenmesiydi.

Mahmut Esat Bey ileride Mekteb'in aynı zamanda öğretim kadrosunu da oluşturacak ve ders programı hazırlıklarını yapacak bir komisyon kurdu. *Mahmut Esat Bey* bu komisyona, yakın çevresinden Avrupa'da hukuk eğitimi almış arkadaşlarını ve güvendiği başka hukukçuları almıştır. Kurulacak Mektebin başına, o zamanki adıyla müdürü olarak, İstanbul Hukuk Fakültesi hocalarından Profesör *Cemil (Bilsel) Bey*'i atamayı kararlaştırmıştır. Söz konusu Komisyon ilk olarak 15 Eylül 1925 tarihinde, *Ahmet (Ağaoğlu)*, *Yusuf (Akçura)*, *Şevket Memedali (Bilgişin)*, *Cemil (Bilsel)*, *Tevfik Kâmil (Koperler)*, *Yusuf Kemal (Tengirşek)*, *Süheyp Nizami (Derbil)* Beylerin katılımı ile *Mahmut Esat Bey* başkanlığında toplanmıştır. Yapılan toplantı sonunda verilecek dersler ve hocalar konusunda aşağıdaki düzenleme yapılmıştır.*

(*) Daha sonra bu kadroya, birinci yılın sonunda Prof. *Sabri Şakir ANSAY* (Hukuk Muhakemeleri Usulü) ile Prof. *Mustafa Şeref ÖZKAN* (İdare Hukuku, Amme Hukuku); ikinci yılın sonunda ise *Mahzar Nedim GÖKNİL* (Deniz Ticaret Hukuku, İcra-İflâs Hukuku) ile Prof. *Nusret MEYTA* (Devletler Hususî Hukuku) ve Prof. Dr. *Fahri ECEVİT* (Adlî Tıp) katılmışlardır.

Prof. *Ahmet AĞAOĞLU*, Anayasa Hukuku; Prof. *Yusuf AKÇURA*, Siyasî Tarih; Prof. *Sadri Maksudî ARSAL*, Türk Hukuk Tarihi; Prof. *Şevket Memedali BİLGİŞİN*, Hukuk Tarihi, Ticaret Hukuku; Prof. *Cemil BİLSEL*, Devletler Umumî Hukuku; Prof. *M. Esat BOZKURT*, Devletler Umumî Hukuku; Prof. *Süheyp N. DERBİL*, İdare Hukuku; Prof. *Ali Muzaffer GÖKER*, Siyasî Tarih; Prof. Dr. *Baha KANTAR*, Ceza Hukuku; Prof. *Tevfik Kâmil KOPERLER*, Roma Hukuku; Prof. *Hasan SAKA*, Maliye; Prof. *Veli SALTIK*, Medenî Hukuk; Prof. *Cemal Hüsnü TARAY*, İktisat Mezhepleri; Prof. *Yusuf Kemal TENGİRŞEK*, İktisat.

Bu toplantıda şu konularda da ortak kararlar alınmıştır: Genel ve Türk hukuk tarihine özel bir önem verilmesi; yeni bir dizge benimseneceğinden Mecelle dersinin okutulmaması; öğretim ve bilimsel çalışmalarda uygulanacak yöntemin "araştırma ve eleştiri" yöntemi olması; ders verecek öğretim üyeleri için unvan olarak uluslararası ölçütlere uygun olarak "*profesör*" unvanının kullanılmasıdır. Bu aşamada belirtmek gerekir ki, daha sonra tüm yüksek öğretim kurumlarında kullanılmaya başlayan "profesör" unvanı, ilk olarak fakültemizde kullanılmıştır.

Yine bu toplantıda, eğitim kurumunun Ankara Leylî Hukuk Mektebi adının Ankara Adliye Hukuk Mektebi olarak değiştirilmesi benimsenmiş ve o tarihten sonra bu ad kullanılmaya başlanmıştır.

Öğretim kadrosunun ve programın belirlenmesinden sonra komisyon, kendini "Profesörler Meclisi" olarak sunmuş ve bu Meclisin *Fahrî Reisliğine* (onursal başkanlığına) *Gazi Mustafa Kemal Paşa, Türk Hukuk Tarihi Fahrî Profesörlüğü*ne ise *Başvekil İsmet (İnönü) Paşa*'nın seçilmesine karar vererek, bu öneri kendilerine bildirilmiştir. Her iki devlet adamı da, söz konusu Meclise göndermiş oldukları yanıtta öneriyi büyük bir mutlulukla kabul ettiklerini bildirmişlerdir.

Profesörler Meclisi Fahrî Reisi
Reisicumhur Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK

Profesörler Meclisi Reisi
Mahmut Esat Bey (BOZKURT)

Profesörler Meclisi
Yusuf Kemal Bey (TENGİRŞEK)
Şükrü SARAÇOĞLU
Hilmi URAN
Tevfik Fikret SILAY
Fethi OKYAR

Müdür
Prof. M. Cemil BİLSEL

Fakültenin eğitim vereceği yer olarak, eski postane binası seçilmiştir. Yatılı olarak öğrenim görecekler için 1. Sanat Enstitüsü'nün arkasında yer alan 10 odalı bir ev kiralanmıştır. Bu yerlerin hazırlanmasına kadar açılışın bir an önce yapılması ve öğrenime başlanması istendiğinden, öğretimin eski TBMM binasında yapılmasına karar verilmiştir. Sonunda Ankara Hukuk Mektebi 5 Kasım 1925 tarihinde öğleden sonra, eski TBMM binasında, dönemine göre görkemli bir törenle açılmıştır. Törene, bu okulun açılmasını hukuk devrimlerinin başlangıcı olarak gören *Mustafa Kemal* ve *İsmet (İnönü)* Paşalar ile hemen hemen tüm vekiller, üst düzey bürokratlar, öğrenim görecek öğrenciler ile büyük elçiler katılmışlardır.

Açılışta, kürsüye gelen *Mustafa Kemal Paşa* hukuk devrimlerinin başladığını belirten çok önemli bir konuşma yapmıştır. Bu konuşmada *Atatürk*, hukukun önemine değindikten sonra, Hukuk Mektebinin açılması düşüncesinin nedenlerini özlü bir şekilde sıralamış ve konuşmasını, bugün Fakültemizin girişindeki anıtta da yer alan, "*CUMHURİYETİN MÜEYYİDESİ OLACAK BU BÜYÜK MÜESSESENİN KÜŞADINDA HİSSETTİĞİM SAADETİ HİÇ BİR TEŞEBBÜSTE DUYMADIM VE BUNU İZHAR VE İFADE ETMEKLE MEMNUNUM*" ifadeleriyle bitirmiştir. Bu ifadelerinden de anlaşılacağı üzere *Atatürk*, Ankara Hukuk Mektebinin açılmasını, sıradan

bir yüksek okulun açılması olarak değil, bambaşka ve özel görevleri olan bir kurumun açılması olarak görmektedir.

Atatürk'ün bu özlü konuşmasından sonra kürsüye gelen *Mahmut Esat Bey* de benzer nitelikte ve içerikte ifadelere yer vermiştir. Daha sonra, *Veli (SALTIK) Bey*, kürsüye gelerek, "Hukuk-i Medeniye"ye giriş üzerine Fakültenin ilk dersini vermiştir. Bu uygulama, sonraki yıllarda gelenekselleşmiş ve her yıl yapılan 5 Kasım törenlerinde Fakültemiz öğretim üyelerinden birisi tarafından verilen dersle o günler anılmıştır.

Okulda yatılı ve yatısız iki grup öğrenci vardı. İlk yıl 1.sınıfa 301 öğrenci kayıtlıydı. Bunlardan 75'i yatılıydı. 2 yıl ilk kez 3 kız öğrenci kaydoldu. Bunların sayıları giderek arttı. Yatılı öğrenciler lacivert elbise giyer, melon şapka ve yelekle sınava girerlerdi. Sakal traşı olmamış ve kravatsız öğrenciler sınava alınmazlardı. Dersler T.B.M.M. İçtima Salonu'nda veriliyordu. Yazı masası olarak gaz sandıkları kullanılıyordu. Meclisin tutanak yazmanları not alıyor, meclis matbaasında basılan notlar öğrencilere dağıtılıyordu. İlk yılda 1.sınıf ders notları toplamı 2500 sayfayı buluyordu ki, bu da eğitimin ciddiyetini bize göstermesi açısından güzel bir örnektir.

Ankara Adliye Hukuk Mektebi 1927 yılında alınan bir Bakanlar Kurulu kararıyla Ankara Hukuk Fakültesi adını almıştır. 1941 yılına kadar Adalet Bakanlığına bağlı iken, aynı yıl içinde Millî Eğitim Bakanlığına devredilmiştir. Daha sonra Ankara Hukuk Fakültesi, 06.06.1948 tarih ve 5239

sayılı Ankara Üniversitesi Kuruluş ve Kadroları Kanunu* uyarınca ise, oluşturulan Ankara Üniversitesine bağlı bir yükseköğretim birimi olmuştur.

Ankara Hukuk Fakültesi'nin, fakülte oluşundan günümüze değin dekan olarak yöneticiliğini yapmış ünlü hukukçu ve öğretim üyeleri dönem sırasına göre şöyledir: *Ord. Prof. Baha KANTAR, Ord. Prof. Esat ARSEBÜK, Ord. Prof. Sabri Şakir ANSAY, Prof. Zeki Mesut ALSAN, Prof. Dr. H. Cahit OĞUZOĞLU, Prof. Dr. Faruk EREM, Prof. Dr. Muvaffak AKBAY, Prof. Dr. Hikmet BELBEZ, Prof. Dr. Osman Fazıl BERKİ, Prof. Dr. Coşkun ÜÇOK, Prof. Dr. Necip BİLGE, Prof. Dr. Akif ERGİNAY, Prof. Dr. Hicri FİŞEK, Prof. Dr. Kudret AYİTER, Prof. Dr. Yaşar KARAYALÇIN, Prof. Dr. Uğur ALACAKAPTAN, Prof. Dr. Adnan GÜRİZ, Prof. Dr. Erol CANSEL, Prof. Dr. Ö. İlhan AKİPEK, Prof. Dr. Tuğrul ANSAY, Prof. Dr. Turgut AKINTÜRK, Prof. Dr. Ali Naim İNAN, Prof. Dr. Turgut AKINTÜRK, Prof. Dr. Fırat ÖZTAN, Prof. Dr. Özcan K. ÇELEBİCAN, Prof. Dr. Ramazan ARSLAN, Prof. Dr. A. Lâle SİRMEN.*

Ankara Hukuk Mektebi olarak eğitime başladığı 1925 yılından beri uluslar arası alanda tanınan, Ankara Hukuk Fakültesi'ne akademisyen, yönetici ve dekan olarak emek veren, ülke yönetiminde çeşitli görevlerde bulunan bilim insanları arasında aşağıdaki öğretim üyeleri sayılabilir:

(*) RG. 12.07.1948, S. 6955.

Ord. Prof. Dr. Ethem MENEMENCİOĞLU (1936-1939)	1927-1942 arası Siyasal Bilgiler Fakültesinde uzun süre öğretim üyeliği yapmış; ayrıca, 1940'lı yıllarda, devlet başkanı danışmanı sıfatıyla yardımcı olması ve anayasasını hazırlaması için, T.C. tarafından Afganistan'a gönderilmiş; siyasetle de aktif olarak ilgilenmiştir.
Ord. Prof. Dr. Paul KOSCHAKER (1948-1950)	Avrupa'nın birçok ülkesinde öğretim üyeliği yapmış; Fakültemizin daveti üzerine ülkemize gelerek iki yıl öğrencilerimize ders vermiştir.
Ord. Prof. Sadri Maksudî ARSAL (1925-1943)	Fakültemizin ilk hocalarından olup; 1931 yılında Şebinkarahisar daha sonra Giresun milletvekilliği yapmıştır.
Ord. Prof. Vasfi Raşit SEVİĞ (1935-1957)	1931-1939 yılları arası Şebinkarahisar ve Sivas milletvekilliği yapmış, emekliliğinden sonra kendisine, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinin "Fahrî Hukuk Doktoru" payesi verilmiştir.
Prof. Ahmet AĞAOĞLU (1925-1931)	Fakültemizin ilk hocalarından olup, I. Dünya Savaşı sırasında Afyonkarahisar mebusu olarak görev yapmıştır. Daha sonra, II. ve III. dönem Kars milletvekilliği yapmıştır. Ankara Hukuk Mektebi'nin kuruluşu BMM'de tartışılırken, bu yeni Mektebin "Ankara zihniyeti" ile öğretim yapması gereğini vurgulaması ile ünlüdür.
Prof. Dr. A. Muzaffer GÖKER (1934-1941)	V. ve VI. Dönem Konya milletvekilliği yapmıştır. Fakültemizdeki görevinden ayrıldıktan sonra, çeşitli ülkelerde büyükelçi olarak hizmet etmiştir.
Prof. Dr. Ahmet MUMCU (1960-1986)	1972-1974 yılları arasında Hamburg Üniversitesinde konuk Profesör olarak ve ülkemizde farklı üniversitelerde dersler vermiştir. 2001 yılında Almanya Federal Cumhuriyeti Liyakat Nişanına layık görmüştür. Halen, Başkent Üniversitesinde dersler vermektedir.
Prof. Dr. Akif ERGİNAY (1949-1979)	1961-1962 yılları arasında Fakültemizde dekanlık; Yurt-Kur Yönetim Kurulu Başkanlığı, Türkiye Kooperatifçilik Kurumu Yönetim Kurulu Başkanlığı ve üyeliği, AİTİA Maliye ve Vergi Hukuku Enstitüsü Müdürlüğü, TODAİ Genel Müdürlüğü görevlerinde bulunmuş, ayrıca 1981 döneminde Danışma Meclisi üyeliği yapmıştır.
Prof. Dr. Ali BOZER (1952-1983)	Gümrük ve Tekel Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, AB ile Görevli Devlet Bakanlığı ve Başbakan Yardımcılığı görevlerinde bulunmuştur. Ayrıca, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Mahkemesinde 6 yıl hâkim üyelik, Avrupa Konseyi Danışma Kurulu üyeliği görevlerini yapmıştır. Çalışmalarından dolayı, "*Officier de l'Ordre National de la Légion d'Honneur*" ve "*Médaille d'Ordu Mérite Européen*" liyakat nişanına layık görülmüştür.

Prof. Dr. B. Nuri ESEN (1939-1975)	1967 yılında Brüksel Hukuk Fakültesinde dersler vermiş, IPSA'da Fakültemizi temsil etmiş, 1967-1969 yılları arasında Eğitim Bilimleri Fakültesi dekanlığı yapmış; Fransa Cumhuriyetinin *Palmes Académiques* Nişanı ve *Officier d'Acedémie* Payesi ile Brüksel Üniversitesinin Bilimsel Liyakat Madalyasına layık görülmüştür.
Prof. Dr. Baki KURU (1958-1983)	Hukuk Yargılaması konusunda pek çok eserler vermiştir. İsmi doktrin alanında otorite olarak kabul edilmektedir.
Prof. Dr. C. Hüsnü TARAY (1925-1928)	Fakültemizin ilk hocalarından olup, iktisat mezhepleri tarihini okutmuştur. 3. Dönem Gümüşhane Milletvekilliği, büyükelçilik ve 1929-1930 arası Maarif Vekilliği görevlerinde bulunmuştur.
Prof. Dr. Cemil BİLSEL (1925-1934)	Fakültemizin kuruluşundan 1934 yılına kadar Müdürlüğünü yapmış; 1934 yılında İstanbul Üniversitesi rektörlüğüne getirilmiştir.
Prof. Dr. Eralp ÖZGEN (1958-1996)	1996-2001 yılları arasında Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı yapmıştır.
Prof. Dr. Ernst E. HIRSCH (1943-1952)	Fakültemizde birçok alanda dersler vermiş, birçok kanun metnini hazırlamıştır. 1952 yılında yurdumuzdan ayrılmış, Hür Berlin Üniversitesinde öğretim üyeliğine devam etmiş, burada iki dönem rektörlük görevini ifa etmiştir.
Prof. Dr. Fahri ECEVİT (1927-1943)	Fakültemizin ilk hocalarından olup, 1943-1950 yılları arasında Kastamonu milletvekili olarak görev yapmıştır.
Prof. Dr. Faruk EREM (1942-1973)	1950-1952 yılları arasında Fakültemizde dekanlık, 1969-1980 yılları arasında Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı yapmış olup, aynı zamanda şair-yazardır.
Prof. Dr. H. Cahit OĞUZOĞLU (1933-1971)	1948-1950 yılları arasında Fakültemizin dekanlığını, 1953-1955 arası rektörlük görevlerini yapmıştır. Ayrıca Milletlerarası Ahvali Şahsiye Komisyonu (CİEC) Türk Seksiyonu ve 17. Milletlerarası Esas Komisyonu başkanlığı yapmış, bu nedenle kendisine 1970 yılında İtalyan Hükûmeti tarafından İtalyan Cumhuriyetinin "*Grand Officier*" nişanı verilmiştir.
Prof. Dr. Halil CİN (1965-1995)	Dicle ve Selçuk üniversitelerinde rektörlük; Toprak ve Tarım Reformu Müsteşarlığı hukuk danışmanlığı; TRT Yönetim Kurulu üyeliği; Yurt-Kur Yönetim Kurulu Başkanlığı görevlerinde bulunmuş; kendisine Fransız Kültür Bakanlığı tarafından "Sanat ve Edebiyat Şövalyeliği"; İtalyan Cumhurbaşkanlığı tarafından "Liyakat Nişanı"; Bakü M. Emin Resulzâde Devlet Üniversitesi tarafından "Fahrî Hukuk Doktoru" payesi tevcih edilmiştir. Hâlen Çağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi dekanıdır.

Prof. Dr. Halûk TANDOĞAN (1946-1982)

Doktora tezi ile Cenevre Hukuk Fakültesinin 1953 yılı "*Joseph des Arts*" ödülünü almaya hak kazanmıştır. 1966-1967 arası Strasbourg ve 1970-1971 arası Cenevre Hukuk Fakültelerinde konuk profesör olarak dersler vermiştir. 1957-1988 arası Türkiye İş Bankası hukuk müşavirliğinde müşavir olarak bulunmuş, 1971'den sonra Baş Hukuk Müşaviri olarak görev yapmıştır.

Prof. Dr. Hamide TOPÇUOĞLU (1944-1982)

Eğitim Fakültesinin kurucularından olup, 1965-1967 arası dönemde kurucu dekanlığı, Türk Hukuk Kurumu ve UNESCO Millî Komitesi Yönetim Kurulu üyelik görevlerini yapmıştır. Eğitim Fakültesinin yanında değişik Fakültelerde de öğretim üyeliği görevinde bulunmuştur.

Prof. Dr. Hicri FİŞEK (1949-1983)

1962-1964 yılları arasında Fakültemizin dekanlığını yapmış; 1967-1969 arası *Strasbourg* Hukuk Fakültesinde, 1962 OD-TÜ'nde öğretim üyeliği yapmış; kendisine Fransa Hükûmeti tarafından *Légion d'Honneur* Nişanının 1962'de "*Chevalier*", 1974'de "*Officier*" rütbeleri ile 1974 yılında *Strasbourg* Hukuk Fakültesinin Fahri Hukuk Doktoru (Dr. h. c.) payesi verilmiştir.

Prof. Dr. Hikmet Sami TÜRK (1968-1994)

1995 ve 1999 genel seçimlerinde Trabzon milletvekili olarak seçilmiş; bu dönemler içinde, İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı, Milli Savunma Bakanı ve Adalet Bakanı olarak görev almış olup; halen çeşitli üniversitelerde dersler vermektedir.

Prof. Dr. Hüseyin A. GÖKTÜRK (1936-1954)

Siyasal Bilgiler Fakültesinde de öğretim üyeliği yapmış, 1946 yılında Çalışma Bakanlığı Müsteşarlığı; 1954-57 yılları arasında milletvekilliği, Adalet Bakanlığı ve İçişleri Bakan Vekilliği; 1957-1959 arası Milli Emniyet Hizmetleri Reisliği, 1966-1975 arasında Niğde Senatörlüğü görevlerinde bulunmuştur.

Prof. Dr. İlhan ARSEL (1949-1976)

1966 yılında TBMM'ye Senatör olarak seçilmiş; 1972 yılında *New York* Üniversitesi *Political Science Department*'da öğretim üyeliği yapmıştır. 1961 Anayasası hazırlıklarının değişik aşamalarında görev almıştır.

Prof. Dr. K. Fikret ARIK (1942-1944)

SBF'nde öğretim üyeliği, 1956-1965 arası TODAİ Genel Müdürlüğü, AİHM'de hakim üye olarak görev yapmıştır. Fransa Hükûmeti tarafından "*Légion d'Honneur*" nişanının Şövalye rütbesine layık görülmüştür.

Prof. Dr. Kudret AYİTER (1941-1982)

1961-1975 yılları arası kısa sürelerle *Berlin*, *Frankfurt*, *Bochum*, *Amsterdam*, *Leiden*, *Utrecht*, *Innsbruck* ve Viyana üniversitelerinde dersler vermiş; *Prugia* Üniversitesine bağlı Roma Hukuku Enstitüsü'nün yönetim kurulu üyeliğini ve 1964-1966 yılları arasında Fakültemizin dekanlığını yapmıştır. Kendisine İtalya Hükûmeti tarafından "*Cavaliere Ufficiale al Merito della Republica Italiana*" ve "*Commendatore della Republica Italiana*" nişanları, Almanya'dan ise "*Verdienstkreuz der Bundesrepublik Deutschland*" nişanı verilmiştir.

Prof. Dr. M. Şeref ÖZKAN (1925-1938)	Fakültemizin ilk öğretim üyelerinden olup; Lozan Konferansına müşavir olarak katılmış, 1925-1932 yılları arası İktisat Vekilliği görevini yapmıştır.
Prof. Dr. Nami ÇAĞAN (1970-1983)	BYYO, ODTÜ, Kara Harp Okulu ve Siyasal Bilgiler Fakültesinde Öğretim üyeliği yapmış olup, ayrıca XIX. ve XX. Dönem İstanbul milletvekilliği ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik, Maliye ve son olarak Orman Bakanlığı görevlerinde bulunmuştur. Hâlen Atılım Üniversitesi Hukuk Fakültesi dekanıdır.
Prof. Dr. Necip BİLGE (1941-1979)	1960-1961 yılları arasında Fakültemizde dekanlık; 1961 ihtilalinden sonra ise Kurucu Meclis üyeliği yapmıştır.
Prof. Dr. Nusret METYA (1925-1946)	Fakültemizin ilk öğretim üyelerinden olup, çeşitli eğitim kurumlarında öğretim üyeliği, Lozan Antlaşması görüşmelerinde müşavirlik, Cumhuriyetten sonra kurulan Devlet Şûrasında ilk reislik görevlerini yapmıştır.
Prof. Dr. Oya ARASLI (1968-1994)	XX. dönem İçel milletvekilliği yapmış; halen Ankara milletvekili olarak görev yapmaktadır.
Prof. Dr. Ö. İlhan AKİPEK (1951-1995)	UNIDROIT İcra Kurulu üyeliği ve Fakültemizin 1972-1974 yılları arasında dekanlığını yapmış olup, halen Bilkent Üniversitesi Hukuk Fakültesinde dersler vermektedir. Ayrıca, 1969 yılında *Aix-en-Provence* ve 1972-1974 yılları arasında *Strasbourg* Hukuk Fakültelerinde öğretim üyeliği yapmıştır.
Prof. Dr. Özcan KARADENİZ ÇELEBİCAN (1961-2000)	1988-1994 yılları arasında Fakültemiz dekanlığını yapmıştır. "Klâsik Roma Hukukunda *Constitutum Debiti*" eseri dolayısıyla "3. *Vincenzo Arangino-Ruiz*", Uluslararası Ödül Komisyonunca, Bronz madalya ile ödüllendirilmiş, İtalyan ve Türk bilim ve kültür ilişkilerinin gelişimine katkılarından dolayı 1991 yılında İtalyan Cumhurbaşkanı tarafından Şövalyelik nişanı ile onurlandırılmıştır.. Emekliliğinden sonra da Fakültemizde dersler vermiş olup, halen değişik üniversitelerde dersler vermektedir.
Prof. Dr. Tahsin Bekir BALTA (1940-1943/1961-1970)	1943-1950 yılları arasında iki dönem milletvekilliği, Ekonomi ve Çalışma bakanlıkları görevlerinde bulunmuş; 1963 yılından itibaren Avrupa İnsan Hakları Komisyonunda görev yapmış; ayrıca, Milletlerarası İdarî İlimler Enstitüsünün asbaşkanlığı görevini de yürütmüştür.
Prof. Dr. Tuğrul ANSAY (1951-1983)	1962-1965 yılları arasında Lüksembourg Mukayeseli Hukuk Fakültesinde, 1973-1975 yılları arasında *Trier Richter Academie*'de ve ülkemizdeki çeşitli üniversitelerde öğretim üyeliği; Fakültemizde 1974-1977 yılları arasında dekan olarak görev yapmıştır. Halen Koç Üniversitesi Hukuk Fakültesi dekanıdır.

Prof. Dr. Turgut KALPSÜZ (1956-1999)	Birçok eğitim kurumunda dersler vermiş; bunların yanında Frankfurt *Goethe* Hukuk, Hür Berlin Hukuk, Grenoble Hukuk fakülteleri ile Lefkoşe *Greek Pedagogical Academy*'de misafir Profesör olarak bulunmuş; TOBB, MTO Türkiye Millî Komitesi, TSE'de başta olmak üzere çeşitli resmi ve özel kuruluşlarda hukuk müşaviri, avukat, danışma kurulu üyesi, yönetim kurulu üyesi vs. olarak görev yapmıştır. TÖB AŞ ve Türkiye Bağcılar Bankası Yönetim Kurulları Başkan Vekilliği ve Murahhas Üyeliği görevlerini yapmıştır.
Prof. Dr. Turhan ESENER (1952-1978)	Doktora tezi ile Cenevre Üniversitesinin 1952 yılı "*Des Arts*" ödülüne layık görülmüştür. AİTİA'da ve Strasbourg Hukuk Fakültesinde, emekliliğinden sonra Boğaziçi ve Marmara Üniversitelerinde dersler vermiş; ayrıca 1974-1976 ve 1980-1984 yılları arasında Çalışma Bakanı olarak görev yapmıştır.
Prof. Dr. Yaşar KARAYALÇIN (1946-1982)	1966-1968 arasında Fakültemiz, 1967-1970 arasında Eğitim Fakültesi Kurucu Profesörler Kurulu üyeliği ve dekanlığı görevlerini yerine getirmiştir. Kuruluşuna önderlik ettiği BTHAE'nin ilk genel sekreterliğini ve önce 1960'a kadar, daha sonra 1981-2005 arasında Müdürlüğünü yapmıştır.
Prof. Dr. Yavuz ABADAN (1948-1967)	1943-1946 yılları arasında milletvekilliği, 1952-1954 tarihlerinde Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi dekanlığı yapmıştır. Ayrıca, Eskişehir İTİA'de ve Hür Berlin üniversitelerinde de dersler vermiş, TODAİ'nin kurulmasında büyük emek harcamıştır.
Prof. Fadıl Hakkı SUR (1942-1966)	SBF'nde öğretim üyeliği ve 1950-1952 arası dekan olarak görev yapmış, Utah Devlet Üniversitesi ve Strasbourg Üniversitelerinde konuk profesör olarak dersler vermiş, ayrıca, 1962-1976 yılında Avrupa Konseyi İktisadi ve Sosyal İşler Dairesi Başkanlığı, 1955-1960 arası TCMB Yönetim Kurulu üyeliği, ayrıca 1948-1952 arası İLO Yönetim Kurulu Türkiye temsilciliği görevlerini yapmıştır.
Prof. Hasan SAKA (1925-1941)	Fakültemizin ilk hocalarından olup, 1918'de Trabzon Mebusu seçilmiş, TBMM'nin açılışından sonra Maliye, İktisat ve Ticaret Vekilliği görevlerinde bulunmuş, Lozan Konferansına katılmış, Fakültemizden ayrıldıktan sonra 1942'de Dışişleri Bakanlığı, 1947-1949 yılları arasında Başbakanlık yapmıştır.
Prof. M. Nedim GÖKNİL (1925-1943)	Fakültemizin ilk hocalarından olup, deniz ticaret hukuku ve fikrî haklar derslerini okutmuş, 1943 yılında İstanbul Hukuk Fakültesine geçmiştir.
Prof. Mahmut Esat BOZKURT (1925-1941)	Fakültemizin kurucusu ve ilk Profesörler Meclisi Başkanıdır. İktisat ve Adalet bakanlıkları yapmış olup; çeşitli fakültelerde dersler vermiştir.
Prof. Süheyp N. DERBİL (1925-1961)	Fakültemizin ilk hocalarından olup; idare hukuku yanında istatistik ve sosyoloji dersleri de vermiştir.

Prof. T. Kâmil KOPERLER (1925-1931)	Fakültemizin ilk hocalarındandır. Lozan Anlaşmasında genel sekreter ve danışman, daha sonra büyükelçilik görevlerinde bulunmuştur.
Prof. Veli SALTIK (1925-1935)	TBMM'ye Burdur Mebusu olarak katıldıktan sonra, 1925 yılında Fakültemizin ilk hocalarından biri olarak görev yapmıştır.
Prof. Yusuf AKÇURA (1925-1934)	Fakültemizin ilk hocalarından olup; 1923-1934 tarihleri arasında milletvekilliği, DTCF'de öğretim üyeliği ve Türk Tarih Kurumu başkanlığı görevlerinde bulunmuştur.
Prof. Yusuf Kemal TENGİRŞEK (1925-1941)	Fakültemizin ilk hocalarından olup, TBBM'ye Kastamonu mebusu olarak katılmış; İktisat, Adliye ve Hariciye Vekilliklerinde bulunmuştur. Daha sonra çeşitli dönemlerde yine milletvekilliği yapmış, 1961'de Kurucu Meclis Üyesi olarak görev almıştır. Kendisine 1965 yılında Fakültemizin "Fahrî Hukuk Doktoru" payesi verilmiştir.
Prof. Zeki Mesut ALSAN (1945-1956)	1946-1948 yılları arasında Fakültemiz dekanlığını yapmış olup; emekliliğinden sonra kendisine Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinin "Fahrî Hukuk Doktoru" unvanı verilmiştir.

Fakültemizin kurulduğu tarihten bugüne kadar, çeşitli nedenlerle ulusal ve uluslararası düzeyde birçok konferans, panel ve sempozyum düzenlenmiştir. Bu etkinliklerde, hukuksal gündeme ve kurama ilişkin Türk ve yabancı bilim adamları tarafından birçok bildiri sunulmuştur.

Her yeni akademik yılın başlaması nedeniyle Fakültemizin ilk defa açıldığı 5 Kasım'da "açılış dersi" adı altında gündemle ilgili bir bildiri sunulması gelenekselleşmiştir. Bunlara örnek olarak son yıllarda yapılan açılış dersleri şunlar olmuştur: 2001 Açılış Dersi, "*Euro'nun Hukukî Yapısı ve Özellikleri*", *Prof. Dr. Turgut TURHAN;* 2002 Açılış Dersi, "*Yabancı Yatırımların Uluslararası Hukukta Korunması*", *Prof. Dr. Bilgin TİRYAKİOĞLU;* 2003 Açılış Dersi "*Hukuk Yargısı (Medeni Yargı) Bağlamında Adil Yargılama Hakkı*", *Prof. Dr. Süha TANRIVER*; 2004 Açılış Dersi, "*Kredi Kartı Sözleşmeleri*", *Prof. Dr. Hasan İŞGÜZAR.*

Fakültemiz kuruluşundan bugüne kadar sayısız bilimsel toplantı düzenlemiştir. Son yıllarda gerçekleştirilen belli başlı bilimsel etkinlikler şunlardır:

- 30-31 Ekim 2003, Sempozyum, "*Cumhuriyetin Kuruluşundan Bugüne Türk Hukukunun Seksen Yıllık Gelişimi*", Sempozyumda değişik konularda 12 bildiri sunulmuştur. Sempozyum, A.Ü. Hukuk Fakültesi tarafından yayınlanmıştır (Yayın No: 538).
- 03 Mart 2005, Panel, "*Yeni Türk Ceza Kanunu*", Katılımcılar: *Prof. Dr. Nevzat TOROSLU, Prof. Dr. Zeki HAFIZOĞULLARI, Yrd. Doç. Dr. Türkan YALÇIN SANCAR, Yrd. Doç. Dr. Muharrem ÖZEN*
- 06 Nisan 2005, Konferans, "*Sosyal Davranış Kuralları*", Katılımcı: *Fikret ÜÇGAN*
- 07 Nisan 2005, Konferans, "*Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri*" ve "*Hukuk Usûlü Muhakemeleri Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun*", Katılımcı: *Prof. Dr. Ejder YILMAZ*
- 11 Nisan 2005, Konferans, "*Global Life, Local Law? About the Globalization of Law and Policy Making*", Katılımcı: *Prof. Dr. Jurgen BASEDOW*
- 12 Nisan 2005, Konferans, "*International Law of Economics*", Katılımcı: *Prof. Dr. Rudiger WOLFRUM*

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Özel Hukuk, Kamu Hukuku, Ekonomi ve Maliye olmak üzere üç bölümden oluşmaktadır. Her bir bölümün anabilim dallarına ayrıştığı yapılanmada, Özel Hukuk Bölümü, Medenî Hukuk, Ticaret Hukuku, Uluslararası Özel Hukuk, Roma Hukuku, Deniz Hukuku, Medenî Usul ve İcra-İflâs Hukuku, İş ve Sosyal Güvenlik Hukuku, İslâm Hukuku, Karşılaştırmalı Hukuk ve Avrupa Birliği Hukuku anabilim dallarından; Kamu Hukuku Bölümü, Uluslararası Kamu Hukuku, Genel Kamu Hukuku, Anayasa Hukuku, İdare Hukuku, Hukuk Tarihi, Ceza ve

Ceza Usûlü Hukuku, Hukuk Felsefesi ve Sosyolojisi, Vergi Hukuku, Çevre Hukuku anabilim dallarından; Ekonomi ve Maliye Bölümü, Ekonomi ve Maliye anabilim dallarından oluşmaktadır.

Fakültemizde, 2005 yılı Mayıs itibariyle 86 yabancı olmak üzere toplam 2.680 öğrenci öğrenim görmektedir. Mezunlarımız yapılacak sınavlarda başarılı olmak koşuluyla, yargıç, savcı, kamu kurumu avukatı ve serbest avukat olarak görev yapabilecekleri gibi, üniversite öğretim üyeliği, kamu ve özel kuruluşlarda danışmanlık, denetçilik ve müfettişlik gibi hukukî formasyon gerektiren birçok meslekte de uğraş verebilmektedirler.

Fakültemiz, 2005 yılı Mayıs sonuna kadar toplam 34.454 öğrenciyi mezun etmiştir. Bunlar arasında, birçok üst düzey siyasetçi ve bürokrat olduğu gibi, Fakültemizin kuruluş amaçlarının savunucusu olmuş pek çok aydın da yer almaktadır.

Dört yıllık lisans eğitiminin yanı sıra Sosyal Bilimler Enstitüsü'ne bağlı programlarla lisansüstü eğitim sunan Hukuk Fakültesi'nde öğretim dili Türkçe'dir. Kuruluş amacı gereği, çağın beklentilerine uygun bir eğitim ve öğretim vermeyi hedef alan Hukuk Fakültesi dört yıllık lisans eğitimi sonunda Hukuk Lisansı derecesi vererek, bilgisi ve ufkuyla ülkenin hukukçu gereksinimini karşılayabilecek yeterlilikte insan gücü yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Türkiye'nin yargıç ve savcı gereksiniminin büyük çoğunluğunu yetiştirdiği hukukçularla karşılayan Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi, öğretim üyelerinin gerek kurucu dekan olarak görevlendirilmesiyle, gerek eğitim öğretim etkinliklerine destek sağlamasıyla hukuk eğitimi veren başka fakültelerin hukukçu akademisyen gereksinimlerini de karşılamaktadır.

Eğitim ve öğretim etkinliklerinin yanı sıra Hukuk Fakültesi öğretim üyeleri birçok kamu kurum ve kuruluşunda danışman ve hukuk müşaviri olarak görev almakta; çıkarılması düşünülen ve sonradan yasalaşan birçok yasa tasarısının hazırlanmasına, adalet komisyonlarında başkan ve üye olarak katkıda bulunarak devlet yönetiminin en üst kademelerinde hizmet vermektedirler.

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nin uluslararası ilişkileri, çeşitli yabancı ülkelerle Ankara Üniversitesi arasında yapılan akademik işbirliği anlaşmalarına dayanmaktadır. Özellikle, Almanya'nın *Passau* Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve *Hildesheim* Adalet Yüksekokulu ile yapılan akademik işbirliği anlaşmaları, Fakültemiz ile Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Adalet Yüksekokuluna önemli avantajlar sağlamaktadır. Bu çerçevede, (adı geçen Hukuk Fakültesi ve Adalet Yüksekokulu ile Fakültemiz ve Yüksekokulumuz arasında) gerek öğretim elemanlarının, gerek hukuk öğrencilerinin karşılıklı değişim programları uzun yıllardan beri yürütülmektedir.

Ankara Üniversitesi 2003-2004 öğretim yılında ERASMUS Programına katılmış ve 2004-2005 öğretim yılının başında ERASMUS Beyannamesini almıştır. ERASMUS Programı yıllık olarak yapılan iki taraflı anlaşmalar çerçevesinde yürütülmektedir. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinin, şu anda, İtalya'da *Bologna* Üniversitesi, Almanya'da *Münih, Tübingen, Passau* ve *Regensburg* üniversiteleri, Hollanda'da *Erasmus* ve *Utrecht* üniversiteleri, Belçika'da *Ghent* ve *Leuven* Üniversiteleri, Fransa'da *Jean Moulen* (Lyon3) ve Portekiz'de *Lusofano* Üniversitesi ve İngiltere'de *East Anglia* Üniversitesi hukuk fakülteleriyle anlaşmaları bulunmaktadır.

Hukuk Fakültesinin binaları Ankara'nın Cebeci semtinde, Ankara Üniversitesi'nin 34.500 metrekarelik Cebeci Kampüsü'nde yer almaktadır. Kampüste Üniversitenin diğer bazı birimlerine ait binalar da bulunmaktadır. Bunlar, Siyasal Bilgiler Fakültesi, İletişim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Fakültesi, Adalet Meslek Yüksekokulu, Avrupa Topluluğu Araştırma ve Uygulama Merkezi (ATAUM), Fikrî ve Sınaî Haklar Araştırma ve Uygulama Merkezi (FİSAUM), ve Türkiye İş Bankası ile Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinin birlikte kurmuş oldukları Banka ve Ticaret Hukuku Araştırma Enstitüsüdür. Kampüste bir öğrenci yurdu, Üniversitenin Spor Merkezi ve Üniversite Restoranının yanı sıra öğrenci kafeterya ve kantinleri yer almaktadır.

Hukuk Fakültesinin fiziki altyapısını, Ek (A2) Binasıyla birlikte Merkez (A) Bina, Kütüphane (C), Yeni Bina (D), Banka ve Ticaret Hukuku Araştırma Enstitüsünün yeni binası (B) ve Adalet Meslek Yüksek Okulu (A1) oluşturur. Kampüs alanı bakımlı bahçelerle çevrilidir.

Kütüphane koleksiyonu, sosyal bilimleri kapsamakla birlikte, özellikle hukuk alanında oldukça zengindir. Kütüphanede, çeşitli dillerde çok sayıda süreli yayının yanı sıra yaklaşık 95.000 cilt kitap bulunmaktadır. Bunların yanında, Kütüphanemizde edebiyat ve sanat gibi konularda 6000 cilt kitap bulunmaktadır. Kütüphanenin süreli yayınlar kısmında açık raf sistemi uygulanmaktadır.

Öğrenci ve araştırmacılar Banka ve Ticaret Hukuku Araştırma Enstitüsünün yeni binasında yer alan kütüphanesinden de yararlanabilmektedirler. Bu iki kütüphane, çoğunlukla birlikte hareket etmekte ve koleksiyonlarında olanaklı olduğu ölçüde farklı yapıtların yer almasına özen göstermektedir.

İLAHİYAT FAKÜLTESİ

Türkiye'de İlâhiyat Fakültesi açma fikri, bugünkü anlamı ile modern üniversiteler kurma fikri ile birlikte doğmuştur. Çeşitli bilimlerin, bu yeni üniversitelerde, daha düzenli ve yepyeni yöntemlerle öğretilmesi gereksinimi "din bilimleri" için de hissedilmiş ve medreselerin yerini alacak olan üniversitelerde İlâhiyat Fakültelerinin açılması düşünülmüştür.

1924 yılında, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde eğitim-öğretim konuları görüşülürken, İlâhiyat Fakültesi gündeme gelmiş ve 21 Nisan 1924'de çıkarılan yasa gereği İlâhiyat Fakültesi'nin açılması kararlaştırılmıştır. Söz konusu yasa gereğince açılan Daru'l-Fünûn İlâhiyat Fakültesi, 1933 yılına kadar öğretime devam etmiştir. 1933 yılında Daru'l-Fünûn kaldırılıp yerine İstanbul Üniversitesi kurulduğu zaman bu üniversitede İlâhiyat Fakültesine yer verilmemiş, bunun yerine aynı üniversitenin Edebiyat Fakültesi'ne bağlı "İslami Tetkikler Enstitüsü" açılmıştır. Buna karşılık, Ankara Üniversitesi

Senatosu da 1949 yılında bir İlâhiyat Fakültesi açmayı kararlaştırmıştır. Bu karar üzerine T.B.M.M.'ye sunulan kanun teklifi kabul edilmiş ve Ankara Üniversitesi bünyesinde açılan İlâhiyat Fakültesi, 1949–1950 ders yılında öğretime başlamıştır.

Fakültenin kuruluşu ile ilgili yasa önerisinin T.B.M.M.'de görüşülmesi esnasında ortaya atılan fikirlerden, fakültenin *"ilmî şahsiyeti ve ilmî karakteri olan, İslam Mezheplerini ve her türlü dinî meseleyi ilmî şekilde tetkik edecek, bunu yaparken metot ve meselelerinde müspet ilimlerden faydalanacak"* bir araştırma ve eğitim kurumu olmasının amaçlandığı anlaşılmaktadır. Fakültenin kuruluş amacı hakkında da çok açık bir fikir veren bu anlatımların, Modern dünyaca insanlık açısından olmazsa olmaz gereklerinden olan dinin de bütünüyle bilimsel temeller üzerinde ve her türlü eskimiş yöntem ve anlayışlardan arındırılmış olarak, Türk insanının tinsel dünyasının zenginleştirilmesinde yerini almasının sağlanması hedeflenmiştir. Bu yüksek ülküler fakültenin kuruluş gerekçelerinde şöyle dile getirilmiştir:

"Yüksek din alimleri yetiştirmek, dini araştırmalara ilmi bir merkez olmak, bu arada İslamiyet'in ana prensiplerini ortaya çıkararak onu her türlü batıl itikatlardan sıyırıp tam özü ile meydana koymak, fakültenin vazifesi olacaktır. Bir hayat gerçeği olan din de hayat ile birlikte tekamül etmek ve yeni hayat oluşları karşısındaki duruşunu tayin etmek gerektir. Bu tekamül ve tayin indi mülahazalarla değil, hayat hakkında reel ve ilmi bir görüşten sonraki metafizik izahlarla sağlanacaktır. İlmi gerçeklerin inkar ve istihfafına sapmadan, bu gerçekleri tanıdıktan sonra varılan dini ruh, büyük, aydınlatıcı derin bir kuvvet olabilir. Bu itibarladır ki, lise öğrenimi üzerine kurulacak bir İlahiyat tahsilinden memleket fayda görecek, dini olanla olmayanı birbirinden ayırt edecek alimler buradan yetişecektir. Geçen asırlarda fertlerin yaptığı dini izahları ve reformları bugün hayatın kendisi, cemiyet yapmaktadır. Bu vakıaları müşahede ve tespit etmek, gerekli hallerde rehberlik vazifesini görmek, uyanık bir dini müessesenin işidir".

İlâhiyat Fakültesi başlangıcından 1972–1973 öğretim yılına kadar dört yıllık eğitim-öğretim programı uygulamıştır. Bu öğretim yılında, eğitim öğretim süresi beş yıla çıkarılmıştır. Bu yeni düzenleme beraberinde bazı yenilikler getirmiştir. Buna göre, beş yıllık sürenin ilk üç yılı temel ilâhiyat eğitimine, son iki yılı ise ihtisaslaşma eğitimine ayrılmıştır. İhtisaslaşma eğitimi için "Tefsir ve Hadis Bölümü" ile "Kelâm ve İslâm Felsefesi Bölümü" oluşturulmuştur. Bu uygulama 1982'ye kadar devam etmiştir.

1982 yılında kurulan Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) İlâhiyat Fakülteleri için yeni düzenlemeler getirmiştir. Buna göre İlâhiyat Fakülteleri bir

yıl hazırlık eğitimi üzerine dört yıl eğitim-öğretim veren kurumlar haline getirilmiştir.

1989 yılında, 2580 sayılı Kanunla, İlâhiyat Fakülteleri öğretmen yetiştiren kurumlar arasına alınmıştır.

İlâhiyat Fakülteleri, İdarî Bölümler ve ders programları ba-kımından da, çeşitli değişiklikler geçirmiştir.

İlâhiyat Fakültesi'nin 1998–1999 Akademik Yılı itibariyle yürürlüğe giren yeni öğretim programında İlâhiyat Fakültesi'nin iki lisans programı vardır: *İlahiyat Lisans Programı* ve *İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği Programı.*

Dört yıllık olan İlâhiyat Lisans Programı, "*Kur'an'ı referans alan, kültürel mirası değerlendirebilen, yaşanan hayatı yorumlayabilen ve problemlere çözüm üretebilen ilahiyatçılar yetiştirme*" hedefine yönelik olarak hazırlanmıştır. Bu amacı gerçekleştirecek içerik zenginliğine sahip ve mesleğe yönelik nitelikli dersler, aynı zamanda daha işlevsel bir anlayışla sosyo-ekonomik ve kültürel şartların gerektirdiği temel nitelikleri kazandırmayı da gerçekleştirecek biçimde hazırlanmıştır. Böylece kültürel mirası değerlendirebilen, yaşamı yorumlayıp, sorunlara yanıt verebilen ve olgulara *Kur'an* referanslı bakabilen; genel bir tarih ve kültür bilincine dayalı olarak, ilahiyat alanında temel bilgi, zihniyet ve yaklaşıma sahip; hayat boyu öğrenme alışkanlığı sergileyebilen kişiler yetiştirmek amaçlanmaktadır.

Programda temel bilgilenmeyi kazandıracak olan derslerin "zorunlu dersler" olarak okutulması uygun görülmüştür. Kuram-bilgi bütünlüğünü sağlayacak derslerin ise "seçmeli dersler" olması yeğlenmiştir. Seçmeli dersler, disiplinler arası çalışma anlayışıyla öğrencide dersler arası bilgi akışını ve bütünlüğünü gerçekleştirebilecek zihniyeti sağlamaya yönelik olarak hazırlanmıştır. Bu nedenle programda olanaklı olduğu ölçüde "seçmeli ders" sayısı artırılmıştır. Seçmeli dersler, "projeye dayalı dersler" olarak tasarlanmıştır. Bu derslerle ilgili genel ilkeler şunlardır: Dersler öğrencilerin ilgi, istek ve gereksinimleri doğrultusunda açılır. Yeni gelişmelere ve gereksinimlere bağlı olarak yeni dersler oluşturulabilir. Dersleri verecek öğretim elemanlarının önceden dersin tanımını, içeriğini ve kaynakçasını bir proje halinde Fakülte Kurulu'na sunmaları öngörülmektedir.

Zorunlu derslerin içerikleri kuramsal olarak tanımlanmıştır. Uygulamada ise öğrencilere önerilecek kaynaklar, yaptırılacak sunuşlar, grup çalışmaları, ders ödevleri, seminerler ve lisans bitirme ödevleri gibi etkinliklerle öğretimin zenginleştirilmesi hedeflenmiştir.

İlahiyat Fakültesi'nde sürdürülmekte olan diğer bir lisans programı da, İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği Programı'dır. Dört yıllık olan bu programda, okullarımızda uygulanan Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi ders programı, ilköğretim öğrencilerinin ilgi, gereksinim ve öğrenme düzeyleri, ilgili okul düzeyindeki ders programları ile fakültelerdeki eğitim öğretim süreci arasındaki koşutluk esas alınmıştır.

Bu ilkeler ışığında program dört ana ders grubundan oluşmaktadır:

Alan Dersleri
Kültür Dersleri
Formasyon Dersleri
Yan Alan Dersleri

Alan Dersleri, ilahiyatla ilgili dersler olup, öğretmen adaylarına temel ilahiyat bilgilerini kazandırma amacına yöneliktir.

Kültür Dersleri ile öğretmen adaylarının sağlıklı bir kültürel alt yapı kazanmaları amaçlanmıştır. Bu şekilde din ve kültür ilişkisinin daha rahat kurulabileceği öngörülmüştür.

Öğretmenlik Formasyonu dersleri, gerçek okul ortamı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin bilgi ve beceriler ön plana alınarak hazırlanmıştır. Formasyon dersleri, programa dengeli bir biçimde, bütünlük ilkesi çerçevesinde ve aşamalı olarak dağıtılmıştır. Bu şekilde öğretmen adayları hem kendi alanındaki dersleri öğrenecek hem de formasyon dersleri ile öğretmenlik mesleğine hazırlanmış olacaklardır. Bu kapsamda:

Gerek mesleğe giriş niteliğindeki dersler gerekse uygulama dersleri yoluyla öğretmen adaylarının, öğretmenlik mesleğinin temel özelliklerini, güçlüklerini, zevkli yanlarını değişik boyutlarıyla anlamaları ve tanımaları öngörülmüştür. Bunun için öğretmen adaylarının okullarda yaptıkları uygulamaların mümkün olduğu ölçüde erken başlatılması benimsenmiş, böylece öğretmenlik mesleğini yakından tanımalarına yardımcı olacak okul deneyimi kazanmaları amaçlanmıştır.

Okullarda yapılan uygulamalar, öğretmenlik eğitiminin merkezini oluşturmaktadır. Bu anlayıştan hareketle programda yer alan formasyon derslerinin çoğuna uygulama saatleri konulmuştur. Bu şekilde öğretmen adaylarının derslerde öğrendiği bilgi ve becerileri, gerçek okul ortamı ve eğitim-öğretim süreci ile ilişkilendirmesi ve uygulamaya aktarması olanaklı olacaktır.

Programda, gelişen bilgi teknolojilerinin okulda kullanımını ve öğretimde gerekli olan çeşitli malzemelerin geliştirilmesini ön plana alan derslere yer verilmiştir. Bu dersler aracılığıyla öğretmen adaylarının (bilgisayar, internet, televizyon, video, projeksiyon cihazı gibi) çeşitli öğretim araçlarını tanımaları ve öğretimde kullanmaları amaçlanmıştır. Bu şekilde geleceğin öğretmenlerinin, teknolojiyi tanıyan ve öğretimde etkili ve verimli bir şekilde kullanabilen nitelikte olmaları öngörülmüştür.

Programda, uygulama derslerinin sayısı ve saatleri artırılmış ve dersler birbirleriyle ilişkilendirilmiştir. Bunun amacı, öğretmen adaylarının küçük kapsamlı uygulamalar yaparak çeşitli öğretmenlik becerilerini okul ve sınıf ortamında geliştirmeleri (çeşitli yöntemlerle öğretim, soru sorma, grup çalışması, malzeme kullanma, sınav yapma ve değerlendirme, toplantılara katılma, öğrencilere bireysel yardım, sınıf gözlemleri gibi), daha sonra da bir sınıfın sorumluluğunu kendi üzerilerine alarak öğretmenlik yapmaları ve sonuçlarını görmeleridir.

Öğretmenlikte mesleki gelişim süreklidir. Gerek hizmet içi eğitim çalışmaları gerekse bireysel çabalar yoluyla eğitimin değişik alanlarında öğrenmenin sürekli olması gerekmektedir. Bu nedenle programda yer alan bütün dersler, öğretmen adaylarına öncelikle "öğrenmeyi öğretmek" amacını taşımaktadır. Alan dersleri de bu amaca yöneliktir.

İlköğretim öğretmenliği programında yan alan uygulamasına yer verilmiştir. Yan alan uygulamasına göre, öğretmen adaylarının kendi öğretim alanları yanında ek bir alanda yetişmeleri amaçlanmıştır. Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmen Adayları programda yer alan "Türkçe" ve "Sosyal Bilgiler" yan alanlarından birini seçebileceklerdir.

Seçmeli dersler disiplinler arası bir anlayışla öğrenme-öğretme sürecini işler hale getirecek nitelikte tasarlanmıştır. Bu şekilde öğretmen adaylarının, sınırlı da olsa kendilerinin belirleyeceği bir veya birkaç konuda bilgi sahibi olmasının yararlı olacağı düşünülmüştür. Öğrencilerin ilgi, istek ve gereksinimleri doğrultusunda ders seçimi yapabilmeleri için dersi okutacak öğretim üye ve yardımcılarının dönem öncesinde dersin içeriğini ve kaynakçasını bir proje halinde Fakülte Kurulu'na sunmaları benimsenmiştir.

Bu yeni programların en temel özelliği "*sürekli gelişme*"yi ilke edinmiş olmasıdır. Bu amacı gerçekleştirmek üzere programın uygulama sürecini izleyecek, eksikliklerini belirleyecek ve programın gelişmesine yönelik öneriler getirecek bir "Program İzleme ve Geliştirme Kurulu" oluşturulmuştur.

İlahiyat lisans programını tamamlayan öğrenci, Ortaöğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni veya İmam Hatip Lisesi meslek dersi öğretmeni olabilmek için açılmış olan Ortaöğretim Alan Öğretmenliği Tezsiz Yüksek Lisans Programını tamamlamak durumundadır. Tezsiz Yüksek Lisans Programı, öğrenciyi öğretim alanına hazırlayan dersleri içeren üç yarıyıllık bir programdır. Bu programda İmam-Hatip Lisesinde meslek dersleri öğretmeni olmak isteyenler pedagojik formasyonun yanında mesleki eğitim-öğretim de almaktadır. Diğer orta öğretim okullarında Din Bilgisi ve Ahlak Kültürü Dersi öğretmeni olmak isteyenler ise sadece pedagojik formasyon derslerini almaktadır.

Bunun dışında İlahiyat Fakültesi'nde kuruluşundan bugüne pek çok önemli araştırmanın gerçekleştirilmesini sağlayan Lisansüstü programlar da başarıyla uygulanmaktadır. Bu alanda yüksek lisans ve doktora yapmak isteyen yüksek okul mezunlarına, bu programa katılma imkanı Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından sağlanmaktadır. Bu programdaki dersleri fakülte öğretim kadrosu vermekte ve tezleri yönetmektedir. Enstitü, Mayıs ve Aralık aylarında açtığı sınavlarla Anabilim Dallarının belirlediği kontenjana göre yüksek lisans ve doktora öğrencileri almaktadır.

İlahiyat Fakültesi'nde yürütülmekte olan bir diğer eğitim öğretim etkinliği de, kısa adı İLİTAM olan, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi ve Uzaktan Eğitim Merkezi işbirliği ile açılan, ilahiyat lisans programlarının üçüncü ve dördüncü sınıflarındaki dersleri içeren, iki yıllık bir lisans tamamlama programıdır. Bir uzaktan eğitim programı olan İLİTAM'a 2005–2006 öğretim yılı güz döneminde 500 öğrenci kabul edilmiştir. İLİTAM öğrencileri izledikleri uzaktan eğitim dersleri yanı sıra, Türkiye'nin çeşitli illerinde bulunan on ilahiyat fakültesinde ve yurt dışında Almanya/Köln'de, yüz yüze etkileşim hizmeti de almaktadırlar.

İlâhiyat Lisans Tamamlama Programı (İLİTAM)'nın amacı, ilahiyat önlisans derecesine sahip kişilere, ilahiyat lisans diploması alabilmek için gerekli eğitimi vermek ve lisans diploması sahibi olmalarını sağlamaktır. Programa kabul edilen öğrenciler Türkiye'nin neresinde olurlarsa olsunlar, programdaki dersleri hiçbir zorlukla karşılaşmadan izlemektedirler. Diğer yandan; Yaş, yerleşim birimi, sağlık sorunları, bir işte çalışıyor olma gibi, yüz yüze eğitim sisteminde öğrenimi olumsuz etkileyebilen olumsuz durumlar yaşanmaktadır.

İLİTAM'ın, halen öğrenim görmekte olanlarla birlikte ve başta din görevlisi olarak çalışanlar olmak üzere, yaklaşık 40.000 önlisans mezununa lisans diploması alma fırsatı sağlaması hedeflenmektedir.

İLİTAM Programı kapsamındaki tüm dersler, gerekli teknolojiler kullanılarak uzaktan eğitim yöntemleri ile verilmektedir. Derslerdeki temel öğrenme kaynakları basılı malzemeler, video CD'ler ve online öğrenme kaynakları (web sitesi) dır. Öğrenciler e-mail ve sohbet/chat aracılığı ile sürekli, yüz yüze etkileşim yoluyla ise belirli zamanlarda danışmanlık hizmeti almaktadırlar. Kullanılan forum sayfaları ise öğrencilerin birbirleri ve öğretim elemanları ile belli konuları tartışabilmelerini, sorularına yanıt bulmalarını sağlamaktadır.

Bilgisayar kullanma konusunda kendini yetersiz hisseden İLİTAM öğrencilerine ayrıca bu konuda online eğitim verilmektedir.

İLİTAM Programı toplam iki yılda, 15 ders içermektedir. Programda yer alan derslerin başlıcaları Felsefe, İslam Bilimlerinde Yöntem, Fıkıh, İslam Tarihi ve Medeniyeti, Din Bilimleri 1, Sistematik Kelam, Arapça Klasik Dini Metinler, Türk Dili, Din ve Ahlak Felsefesi, Kur'an ve Hadis İlimleri, Din Bilimleri 2, İslam Düşünce Ekolleri Tarihi, Türk Dili ve Edebiyatı Tarihi, Arapça Çağdaş Dini Metinler ve Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi'dir.

İLİTAM Programındaki tüm dersleri başarı ile tamamlayan öğrenciler programdan mezun edilirler ve kendilerine Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Diploması verilir.

Bütün bu gelişmelerin yanında, Ankara Üniversitesi'nin Avrupa üniversite eğitim ve öğretim programlarına uyum ve bütünleşme çerçevesinde, İlahiyat Fakültesi de anadal programlarının yanı sıra 2005–2006 eğitim öğretim yılından başlayarak yandal programı da uygulamaya başlamıştır. Bir lisans programına (anadal programı) kayıtlı olan öğrencinin, bu program dışında "sertifika" almak amacıyla takip ettiği ikinci bir program olan yandal uygulaması için fakültede "İlâhiyat Yandal Eğitim Programı" geliştirilmiştir. Programda Temel Din Bilimleri yanı sıra Sosyal Bilimler dersleri de yer almakta olup zorunlu dersler 26, seçmeli dersler 10 olmak üzere toplam 36 kredi olarak belirlenmiştir.

İlâhiyat Fakültesi hem genç ve dinamik hem de tecrübeli bir öğretim kadrosuna sahiptir. Öğretim kadromuz gerek ülkemizin köklü ilim yuvalarından değerli bilim adamlarının nezaretinde yetişmiş akademisyenler, gerekse dünyanın tanınmış üniversitelerinde akademik kariyerlerini kazanmış öğretim elemanlarından oluşmaktadır. Bu durum, çeşitli bilim çevrelerinin bilgi, deneyim ve bilimsel zihniyetlerinin Fakülte bünyesinde harmanlanmasını sağlamıştır.

İlâhiyat Fakültesi'ndeki bu bilimsel atmosfer içinde yetişen yeni kuşak akademisyenlerimiz, bu birikim ve geleneğin bilincinde olarak ve bundan fiilen yararlanarak, ilim ve irfan yolunda öğrencileri ile birlikte geleceğe doğru yürüyüşlerini sürdürmektedirler.

Öte yandan Fakülte öğretim elemanları yurtiçinde ve yurtdışında düzenlenen bilimsel toplantılara alanları ile ilgili konularda katkılarda bulunmaktadır. Ayrıca çok sayıda öğretim elemanımız Başkent Üniversitesi, Bilkent Üniversitesi, Gazi üniversitesi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Hoca Ahmet Yesevi Türk-Kazak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü gibi yurt içi ve ABD Georgetown Üniversitesi, Washington D.C., ALMANYA İslam İlimleri Enstitüsü / Frankfurt, İSRAİL Hebrew Üniversitesi / Kudüs, AZERBAYCAN Bakü Devlet Üniversitesi / Bakü, KAZAKİSTAN Hoca Ahmet Yesevi Türk-Kazak Üniversitesi / Türkistan, KIRGIZİSTAN Oş Devlet Üniversitesi / Oş, SUUDİ ARABİSTAN Kral Suud Üniversitesi / Riyad, Muhammed b. Suud İslam Üniversitesi / Riyad, VATİKAN Papalık Gregoriana Üniversitesi / Roma gibi yurt dışı üniversitelerde misafir öğretim üyesi olarak bulunmuş ve bulunmaktadır.

Ayrıca, yurtiçi ve yurtdışı birçok yüksek öğretim kurumuna akademik destek sağlanmaktadır. Üniversitemiz ile Kırgızistan Oş Devlet Üniversitesi arasındaki Kültürel İşbirliği Antlaşması gereği Oş İlahiyat Fakültesi öğrencileri Hazırlık Sınıfı'nı ve Lisans öğrenimlerinin ilk yılını Ankara Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi'nde okumaktadır. Yine Bakü Devlet Üniversitesi (Azerbaycan), Oş Devlet Üniversitesi (Kırgızistan) ve Hoca Ahmet Yesevi Türk-Kazak Üniversitesi (Kazakistan) İlahiyat Fakültelerinden üstün başarı ile mezun olan öğrencilere yüksek lisans ve doktora öğretimi Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü yönetiminde İlâhiyat Fakültesi tarafından verilmektedir.

Ankara Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, bütün bunların yanı sıra, yeni kurulan İlahiyat Fakültelerinin araştırma görevlilerinin yüksek lisans ve doktora öğrenimlerini tamamlamaları konusunda da sürekli ve verimli bir eğitim öğretim etkinliğini sürdürmektedir. Diğer yandan İlâhiyat Fakültesi bu geniş hizmet yelpazesini, bilgisini, emeğini ve deneyimini paylaşmayı ilke edinen öğretim kadrosuyla, Türkiye'nin kültürel yaşamının zenginleşmesinde ülkesine olan borcunun bir gereği olarak yerine getirmektedir.

Bu anlayış çerçevesinde öğretim kadrosu, kendi alanlarıyla ilgili bilgi ve deneyimlerini her fırsatta toplumun hizmetine sunmaktadırlar. Bu çerçevede gerçekleştirilen Geleneksel Cuma Konferansları, Kutlu Doğum İlmî Sempozyumu ile Kutlu Doğum Haftası Konferansları bunlardan birkaçıdır. Ayrıca birçok dernek ve vakfın farklı konularda yaptıkları istekler doğrultu-

sunda da İlahiyat Fakültesi öğretim elemanları konuşmacı olarak görev almakta, Türk ulusunun doğru dinsel bilgi ile aydınlatılması amacıyla hem TRT televizyonlarında hem de özel televizyonlarda birçok program aracılığıyla da hizmette bulunmaktadırlar. Birçok öğretim üyesi, TRT – Türkiye'nin Sesi Radyosu'nda dini programları uzun yıllardır düzenli bir şekilde sürdürmektedir.

Bunların yanında İlahiyat Fakültesi öğretim kadrosu aynı zamanda yayın dünyasına yazar, yayın kurulu üyesi, editör ve bilimsel hakem olarak fiilen katkıda bulunmaktadır. Editörlüğünü ve yayın kurulunu İlâhiyat Fakültesi öğretim elemanlarının oluşturduğu dört bilimsel dergi ülkemiz bilim ve kültür hayatına katkıda bulunmaktadır. Ayrıca öğretim elemanlarının telif ettikleri eserler her yıl çeşitli yayınevleri tarafından yayımlanmaktadır.

İlâhiyat Fakültesi öğretim elemanları kitap ve makale dışında, yerel ve ulusal çapta yayınlanan birçok gazetede de günlük veya haftalık köşe yazıları, araştırma-inceleme türünde makaleler yazmaktadırlar.

Ayrıca İlâhiyat Fakültesi öğretim üyeleri gerek yurtiçi gerek yurtdışında yapılan kongre, seminer ve sempozyumlara bildirileriyle katılarak ülkemizi bilimsel ve kültürel açıdan büyük bir başarıyla temsil etmektedirler. İlâhiyat Fakültesi 5–8 Eylül 1988'de Malezya'da (Kuala Lumpur) yapılan İslam Üniversiteler Birliğinin kongresine katılmış ve İslam Üniversiteler Birliği'nin üyeliğine kabul edilmiştir.

İlâhiyat Fakültesi bugüne kadar ülkemizin eğitim ve öğretim sorunlarının çözümüne yönelik çeşitli seminerler de düzenlemiştir. Bunların bir kısmı şöyle sıralanabilir:

I. Din Eğitimi Semineri (Nisan 1981)

Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Özel Öğretim Yöntemleri Semineri (Ekim 1986)

Din Öğretimi ve Din Hizmetleri Semineri (8–10 Nisan 1988). Bu seminer Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfı ile birlikte düzenlenmiştir. Bu seminere Federal Almanya, İngiltere ve Fransa'dan da yabancı bilim adamları katılmışlardır.

Uluslar Arası Din Eğitimi Sempozyumu (20–21 Kasım 1997). Bu sempozyum TÖMER ile birlikte düzenlenmiştir. Sempozyuma, Federal Almanya, İngiltere ve Fransa'dan da yabancı bilim adamları katılmışlardır.

İlâhiyat Fakültesi'nde her hafta Cuma günleri saat 14.00–16.00 arasında Öğretim Üyeleri ve Yardımcıları tarafından konferans ve bilimsel sohbet toplantıları yapılmaktadır.

İlâhiyat Fakültesi Tasavvuf Musikisi Korosu da her yıl düzenli olarak en az bir kez olmak üzere konserler vermektedir.

İlâhiyat Fakültesi, aynı zamanda ülkemizin aydınlık geleceğinin kurulması için gerçekleştirdiği bu hizmet yarışını, gelişen eğitim teknolojileri yardımıyla daha geniş kitlelere ve daha etkin bir biçimde sunmayı da vazgeçilmez bir görev olarak görmekte ve bu bağlamda Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi ile işbirliği yaparak uzaktan öğretim yöntemini ilahiyat alanına uygulamaya gayret etmektedir. Bu çerçevede Diyanet İşleri Başkanlığı'nda görev yapan İmam-Hatip Lisesi mezunu din görevlilerinin İlahiyat Önlisans Programı (İÖP) çerçevesinde yükseköğrenim görmeleri projesi 1998–1999 Akademik Yılı'nda hayata geçirilmiş olup başarıyla sürdürülmektedir.

İÖP akademik sorumluluğunu üstlenen İlâhiyat Fakültesi öğretim elemanları, ders kitaplarını uzaktan öğretim yöntemine uygun olarak yazmışlar ve TRT 4'te yayımlanan derslerin televizyon çekimlerini gerçekleştirmişlerdir.

Fakültemiz, TÜBA tarafından hazırlanmakta olan "Türkçe Bilim Terimleri Sözlüğü" projesine alan desteği vermektedir.

Fakültemiz öğretim üyeleri tarafından "Türkiye'de Din Bilimleri Araştırmaları ve Ankara Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi" adı ile bir araştırma projesi yürütülmektedir. Bu projenin amacı, ülkemizde din alanında yapılmış akademik çalışmaların tespit edilerek önemli bir kaynak birikimi yaratmaktır.

İlâhiyat Fakültesi, Milli Eğitim Bakanlığı Din Öğretimi Genel Müdürlüğü'nün isteği üzerine 1998 yılında on iki öğretim üyesini İmam-Hatip Liseleri meslek derslerinin yeni eğitim-öğretim programını ve İlköğretim Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi Öğretim Programları'nı gerçekleştirmek üzere kurulan komisyonda görevlendirmiştir. Söz konusu programların ilki 1999 yılında ve diğeri 2000 yılında yürürlüğe konulmuştur. Bu, üniversite-bürokrasi işbirliğine somut bir örnek olarak gösterilebilir.

Fakültemizde eğitim-öğretimin sınıf ortamında öğretim üyesi ile öğrenci arasında sağlıklı bir iletişim kurularak yürütülebilmesi için dil dersleri 25'er, zorunlu dersler 60'ar, seçmeli dersler ise derse yapılan tercih durumuna göre İlahiyat Programında 5-40'ar, İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği Programı'nda 15-50'şer kişilik sınıflarda, gerektiğinde tepegöz, projeksiyon cihazı ve bilgisayar desteğiyle yapılmaktadır.

İlahiyat Fakültesi Kütüphanesi, eğitim ve öğretimin çağdaş üniversite eğitiminin gerektirdiği donanımla yapılabilmesi için gerekli olan kaynak yapıtlar bakımından da oldukça zengin bir düzeydedir. Bugün için fakülte kütüphanesinde, yaklaşık 60.000 cilt kitap, süreli yayın ve 2000 adet değerli el yazması bulunmakta olup, bu yönüyle de alanında Türkiye'nin en zengin kütüphanelerinden biri niteliğindedir. Kütüphanede ilahiyat sahasındaki kitapların yanı sıra tarih, sanat tarihi, felsefe, hukuk, eğitim, edebiyat ve sosyoloji konularında, başta Türkçe olmak üzere, Arapça, İngilizce, Farsça, Fransızca, Almanca ve İbranice dillerinde da yapıtlar yer almaktadır. Kütüphanedeki kitaplara ait tüm kayıtlar bilgisayar ortamına aktarılmış, ayrıca web sayfasında araştırıcılara sunulmuştur. Ayrıca kütüphanede görme engelli araştırmacılar ve öğrenciler için de konuşan kitaplık bulunmaktadır. Kütüphane, öğretim elemanları, öğrenciler ve dışarıdan gelen tüm araştırmacılara açık raf sistemiyle hizmet vermektedir.

Kütüphane, TDV İslam Araştırma Merkezi (İSAM) tarafından oluşturulan ve bugün 102 kütüphanenin kayıtlarına ulaşılabilen bir bilgisayar ağı içinde yer almaktadır. Bu kütüphaneler başta İlahiyat Fakülteleri olmak üzere sosyal bilimleri kapsayan diğer araştırma kütüphaneleridir. Fakülte Kütüphanemizin, eğitim-öğretimde sahip olduğumuz kalitede önemli bir payı bulunmaktadır.

Erasmus programı doğrultusunda yapılan düzenlemeler, yurt dışında eğitim görmek, gidilen ülkenin kültürü ve dili hakkında bilgi edinmek, ayrıca akademik ve profesyonel kariyer gelişimi sağlamak için çok yararlı bir program olmuştur.

Avrupa çapında öğretmen ve öğrencilerin değişiminin sağlanacağı eğitimin ilk koşulu çalışmaların tanınmasıdır. Bu nedenle Avrupa Kredi Transfer Sistemi (AKTS), Erasmus Programı kapsamındaki bir pilot çalışma ile geliştirilmiştir. AKTS'nin pilot çalışmasının değerlendirmesi ile komis-

yon, AKTS'yi Sokrates programında özellikle Erasmus (yüksek öğretim) kapsamında kullanmaya karar vermiştir. Artık AKTS sistemi, yüksek öğretimin Avrupa boyutunda daha geniş bir kullanım alanına sahiptir. Fakültemiz AKTS çerçevesinde çalışmalarını tamamlayarak AKTS Bilgi Paketi ile ECTS Enformation Packape kitaplarını 2005 yılında yayımlamış olup web sayfasında da bilgiye sunmuştur.

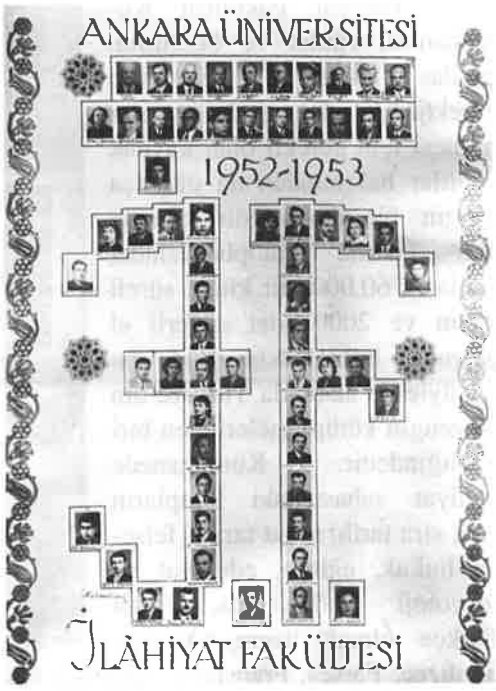

Çalışma dünyasıyla ortak yürütülen çalışmalar, çerçevesinde İlâhiyat Fakültesi akademik kadrosundan birçok öğretim üyemiz çeşitli devlet hizmetlerinde bulunmuşlardır. Öğretim üyelerimizin bulundukları makamlardan bazıları şunlardır:

TBMM Üyeliği
Diyanet İşleri Başkanlığı
Diyanet İşleri Başkan Yardımcılığı
Diyanet İşleri Daire Başkanlığı
YÖK üyeliği
İlahiyat Fakülteleri Dekanlıkları
RTÜK Başkanlığı ve Üyeliği
Din Öğretimi Genel Müdürlüğü
Milli Eğitim Bakanlığı Dış İlişkiler Genel Müdür Vekilliği
Din İşleri Yüksek Kurulu Başkan Vekilliği
Din İşleri Yüksek Kurulu Üyelikleri
Türk Tarih Kurumu Başkanlığı
Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Başkan Yardımcılığı
Türk Tarih Kurumu Üyelikleri
UNESCO Türkiye Milli Komisyonu Üyeliği

İLETİŞİM FAKÜLTESİ

Kitle iletişim araçlarının azgelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler açısından modernleşme sürecini etkileyen ve hızlandıran bir role sahip olduğu düşüncesi, özellikle 60'lı yılların başında uluslararası ölçekte bir dizi araştırma için başlangıç noktasını oluşturmuştur. Bu araçların modernleşme ile ilişkilendirilebilecek biçimde, yeniliklerin toplumsal düzlemde yayılmasında rolü olduğu yolundaki bulgular, gelişme ve kalkınma amacına dönük çalışmalarda bu araçların rolünün tanımlanmasına öncülük etmiştir. 60'ların ilk yarısında, Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Teşkilatı (UNESCO) adına yürütülen çalışmalarda, kitle iletişim araçlarının genel olarak ekonomik ve sosyal süreçlerde, özellikle de eğitim alanında önemli rolü olabileceği, yeni teknolojilerin ve televizyonun da bu konuda büyük olanaklar sunabileceği sonucuna varılmış ve hükümetler ulusal kalkınma politikaları içinde kitle iletişim araçlarından yararlanma yöntemleri üzerinde durmaya davet edilmiştir. Hatta 1962 yılı sonunda yapılan UNESCO Genel Konferansı'nda kitle iletişim araçlarının ekonomik ve sosyal gelişmeyi destekleyici rolü konusunda çalışmalar yapılması hususu karara bağlanmıştır.

Kalkınma ve gelişme kavramı çerçevesinde kitle iletişim araçlarına 1960'lı yıllar içinde biçilen bu rol, UNESCO'nun girişim ve destekleriyle gelişmekte olan ülkelerde bu alanda çalışacak personelin yetiştirilmesiyle ilgili yeni eğitim kurumları kurulması sonucunu da doğurmuştur. Yeni bir kitle iletişim aracı olan televizyonu da kapsayacak biçimde Türkiye'de bu alanda eğitim verecek ilk dört yıllık yükseköğretim kurumu olan Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Basın Yayın Yüksek Okulu'nun kuruluşu böyle bir atmosferde gerçekleşmiştir.

Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Basın Yayın Yüksek Okulu'na gelinceye kadar bir yükseköğretim kurumunun çatısı altında eğitim veren iki yıllık İstanbul Üniversitesi'ne İktisat Fakültesi Gazetecilik Enstitüsü'nün, basını dar anlamda ele alıp, bilimsel araştırmaları sadece yazılı basına hasretmesi, kitle iletişim araçlarını tümden kucaklayıp öğretecek batılı çağdaş standartlara daha yaklaşan bir kuruma karşı duyulan istekleri gideremiştir. Kısmen bu nedenlerden ötürü, kısmen de 1960 yılından sonra toplumsal gelişmenin bir «haberleşme, tanıtma ve karşılıklı bildirişim» şebekesine bağlı olduğu gerçeğinin bir kere daha anlaşılması üzerine, bu alanda lisans düzeyinde öğretim yapacak olan yeni bir yüksekokulun kurulması yönünde çalışmalara girişilmiştir. Nitekim Şubat 1962'de Ankara Gazeteciler Cemiyeti basın mensuplarının mesleki yetişmelerini geliştirmek amacı ile Ortadoğu Teknik Üniversitesi'ne başvurarak, bu Üniversiteye bağlı bir fakülte ya da bölümün kurulmasını talep etmiştir. Konuyu incelemekle görevli kılınan İdari İlimler Fakültesi, bunun üzerine, Birleşmiş Milletlerin Teknik Yardım Teşkilatına başvurmuş, ardından sorunla ilgili kılınan UNESCO Haberleşme Bölümü, UNESCO'da görevli bulunan Dr. Hıfzı Topuz'u yerinde incelemeler yapmak üzere Türkiye'ye yollamıştır.

Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nin henüz kuruluş halinde bulunması, öğretimin İngilizce yapılması ve meslek derslerini ancak Türkçe dilinde yararlı olması durumu karşısında söz konusu kurumun Ankara Üniversitesi çerçevesinde daha ko-laylıkla kurulabileceği gerçeği ortaya çıkmıştır. Bunun üzerine Ankara Üniversitesi Rektörü ve UNESCO Türkiye Milli Komisyonu Başkan

Vekili Prof. Dr. Suut Kemal Yetkin'in telkini üzerine, teklif Dr. Hıfzı Topuz tarafından Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne iletilmişti. Dekan Prof. Bedri Gürsoy'un çağrısına uyan SBF Profesörler Kurulu, 20 Haziran 1962 tarihinde bir Haberleşme Enstitüsünün kurulmasını ilke olarak kabul etti. Alınan bu kararı takiben 30 Haziran 1962 de Basın Yayın ve Turizm Bakanı Celal Tevfik Karasapan, SBF Dekanı Prof. Bedri Gürsoy, Anadolu Ajansı Genel Müdürü Nail Mutlugil, Ankara Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Metin Toker ve Ankara Gazeteciler Sendikası Başkanı Beyhan Cenkçi'nin imzaladıkları bildiride Okulun kuruluşunda ve çalışmalarında şu hususlara uyulması istenmişti:

a) Okul 1963 sonbaharında faaliyete geçmelidir;
b) Öğretim süresi 4 yıl olmalıdır;
c) Okul müdürüne bağlı bir yönetim kurulu bulunmalı ve bu kurul, Basın Yayın, Turizm Bakanlığı, Ankara Radyosu Müdürlüğü, Anadolu Ajansı, UNESCO Milli Komisyonu, Ankara Gazeteciler Cemiyeti, Ankara Gazeteciler Sendikası gibi kurum ve kuruluşlarla eğitim ve öğretim konusunda yakın işbirliği içinde olmalıdır.
d) Okula seçme sınavıyla öğrenci alınmalıdır.
e) Program çok yönlü olmalı, yazılı basının yanında radyo, televizyon, ajans, basın ataşelikleri ve Basın Yayın ve Turizm Bakanlığında çalışacak haberleşme personelinin yetiştirilmesi sağlanmalıdır.
f) Programda duyma ve görme araçları ile eğitim metotlarına, basın ahlakına, taşra gazeteciliğine ve yabancı dil öğretimine önemli yer verilmelidir.
g) Gazeteler, radyolar, ajans idareleri ve Basın Yayın Turizm Bakanlığı öğrencilere pratik staj imkanı sağlamalıdır.
h) Okulun uluslar arası kurumlardan iç ve dış mesleki tesislerden yardım alabilmesi için yönetmeliğe gerekli maddeler konulmalıdır.

UNESCO, okulun kurulması ve açılması ile ilgili sorunların bir defa da yabancı bir uzmanın önerilerine uygun olarak çözülebilmesi için Brüksel Üniversitesi Toplu Yayın Teknikleri Ulusal Araştırma Merkezi Müdürü Roger Clausse'u Nisan - Mayıs 1964 tarihlerinde Ankara'ya gönderdi.

Ankara'da görevine başlayan Prof. Clausse, SBF Öğretim kadrosundan Prof. Bahri Savcı, Doç. Dr. Nermin Abadan, Doç. Dr. Bülend Daver, Doç. Dr. Mümtaz Soysal, Doç. Dr. Şerif Mardin ve Asistan Erdoğan Güçbilmez' den kurulu bir komisyon ile birlikte çalıştı ve nihai raporunu Mayıs 1964'de Üniversite ilgililerine verdi.

UNESCO uzmanı Prof. Clausse'un çalışmalarının başlıca sonuçları şunlardı:

1. Basın ve Yayın Yüksek Okulunun kuruluşunda «gazetecilik» kavramı geniş anlamıyla kabul edilmiş; basın, radyo, televizyon, sinema basın ataşelikleri, turizm ve enformasyon ataşelikleri, halkla ilişkiler personeli hizmetleri bu kavramın kapsamı içine alınmıştır.

2. Yüzyılımızın başından beri adeta bir devrim geçiren gazetecilik mesleğinin sosyo-kültürel bilgilere dayanan ve üniversite düzeyinde bir öğretim görmesi, fakat mesleki tecrübeden yararlanılması için meslek çevreleri ile geniş ve güvene dayanan bir işbirliğinin kurulması salık verilmiştir;

3. Tecrübe ve pratiğin temel olduğu konularda ise akademik kariyerlerin değerli gazetecilere açık tutulması ve Akademik Kurullarda meslek çevrelerine görüşlerinin duyurabilme olanağının verilmesi yararlı görülmüştür.

4. Okulun uygulayacağı öğretimde «insancıl» değerleri esas alması; okulun öğretim uygulamasına ışık tutmak için, yarısı akademik kariyer üyelerinden yarısı da meslek çevrelerinden olmak üzere, bir Gazetecilik Yüksek Öğretim Danışma Kurulunun teşkili; ayrıca, pratik öğretime önem verilmesi, ancak pratik öğretimin de teorik öğretime bağlı ve onun bir devamı olması öngörülmüştür.

5. «Bütün zorluklara rağmen ve ne bahasına olursa olsun» öğretimin üniversite düzeyinde olmasına dikkat edilmesinin yanı sıra, bir başka önemli tavsiye de öğrencilerin metodik araştırma, tarafsız kalabilme, yorumda dikkatli ve gerçeğe uygun olma, dogmatizmden uzak kalma ve değerlerin nisbiliği gibi ilkeler çerçevesinde yetiştirilmesidir.

6. Son olarak da, Basın ve Yayın Yüksek Okulu'nun kuruluş döneminde Siyasal Bilgiler Fakültesi bünyesi içinde kalması, fakat ayrı bir yönetim organına, ayrı bir yatırım ve işletme bütçesine sahip olması gereklidir. Bu iki şart gerçekleştirilmezse, iç ve dış merkez kaç kuvvetlere karşı garantilerle teçhiz edilmiş yeni bir kuruluşun hazırlanması lazımdır.

Prof. Clausse'un genel anlamda bir başka önerisi ise, «okuryazar oranı düşük azgelişmiş ülkelerde olduğu gibi, Türkiye'de de Basın ve Yayın Yüksek Okulu'nun bir görevinin de yetişkinler eğitimi programlarını uygulayacak elemanlar yetiştirilmesi olduğudur.

Clausse yeni kurulacak okulun, Hukuk, Siyaset Bilimi, Edebiyat Fakültelerinde kayıtlı olup ilk iki öğrenim yıllarını başarılı olarak bitirmiş olan öğrencilere lisans süresinin son iki yılı boyunca uzmanlık dersleri ile mesleki derslerin verilmesini de önerdi. Bu öneri SBF Profesörler Kurulunda olumlu karşılanmadı ve programlar dört yıllık bir süreye göre düzenlendi.

UNESCO Uzmanı Prof. Clausse'un bu raporu üzerine hazırlanan Yönetmelik, Ankara Üniversitesi Senatosunun 30 Haziran 1964 gün ve 471/2805 sayılı kararı ile kabul edildi. Bu kararla, o zamana kadar Basın ve Kitle Haberleşmesi Yüksek Okulu olan okulun adı, Basın ve Yayın Yüksek Okulu olarak değiştirildi. Basın ve Yayın Yüksek Okulunun Ankara Üniversitesi Senatosu tarafından kabul edilmiş olan yönetmelik, 14 Temmuz 1964 günü Milli Eğitim Bakanlığınca da onanarak, 24 Ağustos 1964 gün ve 11788 sayılı Resmi Gazetede yayınlandı.

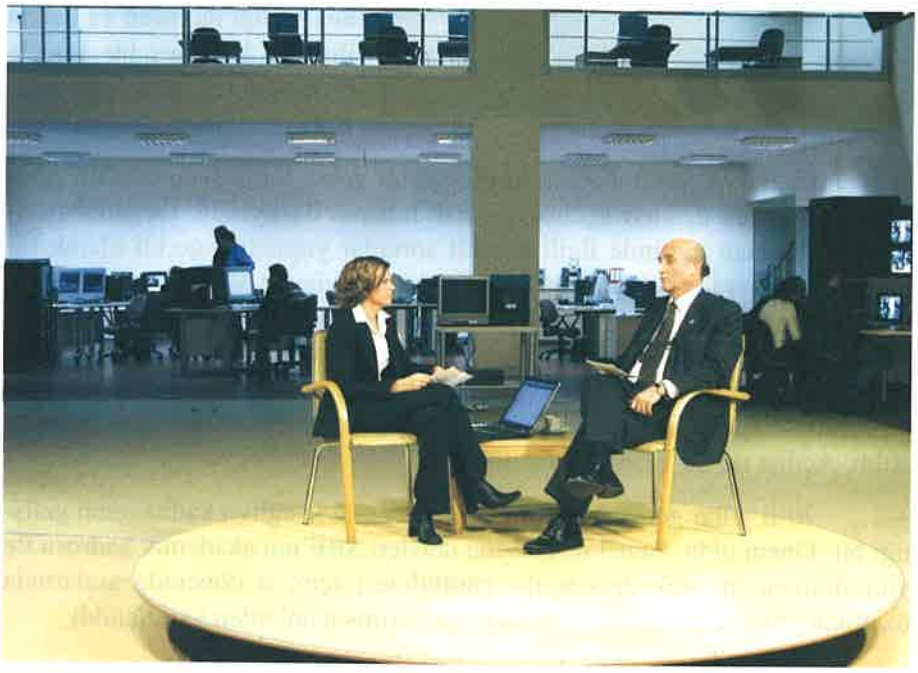

Yönetmeliğin yayınlanmasından sonra, Basın Yayın Yüksek Okulu'nun açılış hazırlıklarına girişildi. Bu konuda en önemli sorun, daha önce de yapılan çalışmaların ışığında okulun hem ortak sınıflarının hem de uzmanlaşma sınıflarının ders programlarının saptanması idi. Bu amaçla, Siyasal Bilgiler Fakültesi Dekanlığı ders programlarının saptanmasında, çeşitli öğretim kurumlarından yararlanmak üzere, bütün dünya üniversitelerine birer anket göndererek, bir basın ve yayın okuluna sahip bulunup bulunmadıklarını sordu ve bu çeşit okul veya eğitim kurumlarında ders ve öğretim programları hakkında bilgi istedi. Okulun ilk ders programlarının hazırlanmasında bu ankete gelen cevaplardan büyük ölçüde yararlanıldı.

Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Basın ve Yayın Yüksek Okulu, bütün bu çalışmalardan sonra ilk müdür Prof. Dr. Fahir H. Armaoğlu'nun yönetiminde öğretim yılına 1965 Kasım'ından itibaren başladı.

Basın ve Yayın Yüksek Okulu başlangıçta iki yıl süre ile okutulan genel dersleri takiben üç yönde Basın, Halkla İlişkiler ve Radyo-Televizyon alanlarında uzmanlaşma imkanı sağlıyordu. 1968 de yapılan yönetmenlik değişikliği ile basın ve halkla ilişkiler konuları bir şubede birleştirilerek, şubelerin sayısı ikiye indirildi.

İlk iki yıl farklı alanları kapsayan bir genel formasyon dersleri ağırlıktaydı. Meslek dersleri üçüncü sınıftan itibaren başlıyordu. İlk yıllar özellikle uygulamalı eğitimle ilgili önemli sorunlar yaşandı. Sürekli olarak bir basımevinden yararlanılamaması ve radyo, televizyon stüdyoları bulunmaması sebebiyle uygulamalı dersler istenilenin çok gerisinde kaldı. Bunun en önemli sebebi, Basın yayın Yüksek Okulu'nun kendisine ait bir binasının bulunmayışıydı. Okul, eğitime Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin içinde ayrılmış iki sınıfta başladı. Bugün hizmet verdiği binanın temeli ise aynı yıllarda atıldı. Açılışı ise 60'ların sonunu buldu.

70'li yıllar gerek ders programının, gerekse eğitici kadrosunun geliştiği bir dönem oldu. Genel formasyon dersleri SBF'nin akademik kadrosu ile yürütülürken, meslek derslerinin yürütülmesi için, o dönemde aralarında özellikle gazetecilik sektöründe ön plana çıkmış isimlerden yararlanıldı.

1974 yılında kurulan basımevi, kapandığı 1993 yılına kadar yaklaşık 20 yıllık sürede, hem SBF ve BYYO'nun kitaplarının yayınlanmasında, hem de öğrencilerin basım teknolojisi ile ilgili uygulama bilgilerinin artırılmasında büyük yarar sağladı.

Radyo ve televizyon eğitiminin gereksinim duyduğu uygulama olanaklarının gelişmesi için de 70'li yılların sonunda UNESCO'dan sağlanan teknik yardımla radyo stüdyosu ile TV ve film biriminin temelleri atıldı. Bu olanaklarla birlikte, Basın Yayın Yüksek Okulu'ndan bir ekibin yaptığı ilk film olan "Ladik 76" 1976 yılında çekildi.

6 Kasım 1982 tarihinde uzun yıllar bünyesinde hizmet verdiği ve bir parçası olduğu Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden ayrılarak doğrudan Ankara Üniversitesi Rektörlüğü'ne bağlı bir kuruma dönüştü. Bu değişiklikle gelişimine uzun yıllar katkıda bulunan bir kurumdan ayrılan okul, ilerleyen yıl-

larda kendi ayakları üzerinde durmasını başardı ve Türkiye'de iletişim eğitiminin en köklü akademik kurumlarından biri haline geldi. Yönetim yapılanmasındaki bu farklılaşma, özellikle bir akademik disiplin olarak iletişime ilişkin araştırma ve tartışmaların da bağımsızlaşmasına ve artmasına neden oldu.

Bu gelişmenin akademik alana en önemli yansıması, Basın Yayın Yüksek Okulu'nda ilk lisansüstü eğitimin başlamasıydı. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'ne bağlı olarak kurulan "İletişim Ana Bilim Dalı" 1986 yılında lisansüstü eğitim vermeye başladı.

80'ler özellikle meslek eğitiminin gereksinim duyduğu uygulama olanaklarının geliştiği bir dönem oldu. Gazetecilik eğitimi açısından önemli görülen ve bu alanda eğitim veren kurumlar arasında ilk öğrenci uygulama gazetesi olan Görünüm'ün ilk sayısı Ocak 1981 tarihinde okuyucularıyla buluştu.

70'li yılların ortalarında kurulan Radyo Stüdyosu 1982 yılında gerçekleştirilen ilk kapalı devre radyo yayını ile sesini duyurmaya başladı. Her ne kadar kablo ile taşınıp, okulun koridorlarıyla sınırlı kalsa da, öğrenciler için seslerini başkalarına duyurabilmenin eşsiz duygusu ilk kez o zaman yaşandı.

80'ler boyunca iletişim teknolojisindeki gelişmeler bir toplumsal olgu olarak bu alana ilgiyi arttırdı. Özellikle sosyal bilimler alanında disiplinlerarası, ancak özgün bir sorun alanı olarak ortaya çıkan iletişime akademik ilgi arttıkça araştırmaların niteliği de yükseldi. Kurumun gelişme ihtiyacı karşısında, statüsünün değişmesi yönünde yapılan girişimlerle, Basın Yayın Yüksek Okulu 1992 yılında bu alanda eğitim veren diğer okullarla birlikte İletişim Fakültesi'ne dönüştürüldü. İletişim Fakültesi de Basın Yayın Yüksek Okulu gibi üç bölümden oluşuyordu; Gazetecilik, Halkla İlişkiler ve Tanıtım, Radyo Televizyon ve Sinema.

İletişim Fakültesi'ne dönüşüm, bir yandan eğitim kadrosunun genişlemesinin önünü açarken, diğer yandan da ders programlarının gelişmesini

teşvik etti. Özellikle yurt dışına gönderilen akademisyenlerin sayısında önemli artış oldu.

Teknolojik gelişmelere paralel olarak, gazetecilik alanında masa üstü yayıncılık sistemlerinden yararlanılmaya ve Görünüm'ün bilgisayarlar yardımıyla tasarlanmasına bu dönemlerde başlandı ve artık 10 yılını geride bırakan Görünüm tipo tekniğinden ofset tekniğine geçmiş oldu.

90'larda özel radyo ve televizyonların yayına başlamasıyla bu alana ilginin artması İletişim Fakültesi'nde de bu alanla ilgili çalışmaların yoğunlaşmasına neden oldu. Teknolojik olanakların da artmasıyla, video formatında TV ve film eğitimi çalışmaları için alınan ekipman yeni ufuklar açtı. 1993 yılında bu ekipmanla üretilen malzemelerle yapılan kapalı devre televizyon yayınları gerçekleştirildi.

Yine bu dönemde ilk radyo yayını 100 wattlık bir verici ile havaya çıktı ve Ankaralılara sesini duyurdu. Radyo Radyo ismi verilen ve FM 97.5 bandından yayın yapan istasyonun resmi açılışı, 22 Kasım 1994'de gerçekleştirildi. Daha sonra çeşitli yasal ve işletme sorunları nedeniyle yayını durdurulan Radyo Radyo, o dönemde yetişen öğrenciler için önemli bir deneyim ortamı sundu.

Radyo yayınları, 2005 yılında ise yeniden başladı. Bu kez FM 91.0 bandından 5 kilowattlık bir verici ile yapılan Ankara Üniversitesi Radyosu Radyo İLEF yayınlarının kalıcı olması yönündeki çalışmalar sürüyor.

90'lı yıllar teknolojik gelişmelerin eğitim ortamına yansımaları açısından önemli gelişmelere sahne oldu. İlk bilgisayar laboratuarı 1992 yılında 4 bilgisayarla kuruldu. Fakülte binası günün ihtiyaçlarına göre yeniden planlandı. 80'li yılların sonunda aynı zamanda öğrenci yemekhanesi olarak da kullanılan kantin yeniden düzenlendi. Yemekhane hizmetlerinin verilmesine 1993 yılında yeniden başlandı. 1994 yılında binadaki inşaat ve düzenleme faaliyetleri önemli oranda tamamlandı. Üçüncü kattaki kütüphane birinci bodrumdaki şimdiki yerine taşındı. Öğretim elemanı ofislerinin ağırlıklı

olarak üçüncü katta toplanması sağlandı. Giriş katı ise idari bürolar için planlandı ve düzenlendi. Artan öğrenci ve ders ihtiyacına paralel olarak derslikler yeniden ele alındı. Pek çok mekan dersliğe dönüştürüldü. Derslikdeki kolçaklı sandalyeler sabit sıralarla değiştirildi. Böylece aynı anda ders dinleyebilen öğrenci sayısı arttırıldı.

1974 yılında kurulup, Fakülteye yaklaşık 20 yıl hizmet veren, tipo tekniğiyle çalışan matbaanın kapatılmasıyla bodrum kattaki alanlarda düzenlemeler yapıldı.. Burada, 1995 yılı sonbaharında bilgisayar laboratuarı ile reklam atölyesi oluşturuldu.

1999'da sinema salonundaki donanım yenilendi, bakımı ve işletmesi ile ilgili sorunlar bulunan projeksiyon makinelerinin yerine elektronik projektörler konuldu. Bu yenilemenin ardından açılışı 12 Kasım 1999 tarihinde gerçekleştirilen salona fakültenin eski öğretim elemanlarından, Mahmut Tali Öngören'in ismi verildi.

21 Ekim 1999 tarihi Fakülte'nin acı günü olarak tarihe geçti. O gün sabah saatlerinde, birinci sınıfta okuttuğu Siyaset Bilimine Giriş dersini vermek için, Fakülteye gelmek üzere evinden çıkan Prof. Dr. Ahmet Taner Kışlalı, arabasına konulan bir bombanın patlaması üzerine yaşamını yitirdi. Değerli hocamızın ismi daha sonra 2000 yılında düzenlenen ve aynı zamanda televizyon birimini de barındıran Ahmet Taner Kışlalı Sanatevi'ne verildi.

İletişim Fakültesi bu yazının kaleme alındığı tarih itibarıyla 40. kuruluş yıldönümünü kutluyor. Fakülte için 40 yılın en önemli gelişmesi kuşkusuz, yetiştirdiği ve pek çoğu Türkiye'de ve dünyada özellikle medya dünyasında önemli yerlere ulaşmış mezunlarının varlığı. Sayıları beş bine yaklaşan bu mezunların ilk kuşakları artık emeklilik yaşına gelmiş bulunuyor. Ama özellikle Türkiye'deki televizyon yayıncılığının gelişmesiyle paralellik gösteren kuruluş ve gelişme yılları boyunca mezun olan öğrenciler hala bu alanda önemli bir işlevi yerine getiriyorlar.

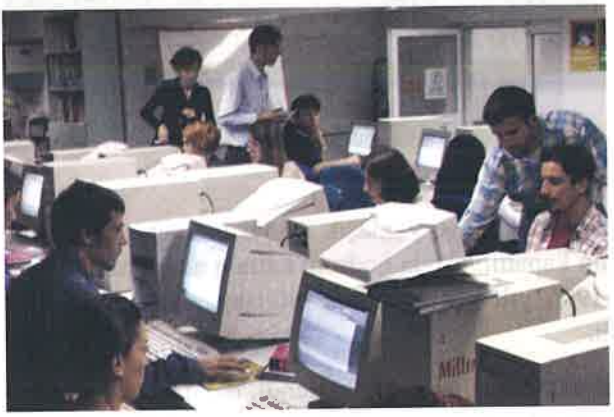

Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi, 21. yüzyılın hemen başında baş döndürücü bir hızla gelişen iletişim teknolojisi ve buna bağlı olarak toplumsal düzlemdeki tartışmalarla beslenen iletişim disiplini açısından Türkiye'deki en yetkin akademik kurumların başında geliyor. Akademik çalışmaları besleyen en önemli güç olan, öğretim elemanları, öğrenciler ve personel açısından ulaşılmış büyüklük, bir yandan da hizmet mekanları açısından önemli bir sorunu beraberinde getiriyor. İletişim eğitiminin özellikle uygulamalı çalışmalara duyduğu ihtiyaç doğrultusunda, mevcut binada yapılan düzenleme ve yenilemeler açısından deyim yerindeyse "deniz tükenmiş" durumda. Fakültenin, Ankara Üniversitesi'nin Gölbaşı'ndaki 50. Yıl Kampusunda 1996 yılında yapımına başlanan yeni binası tamamlandığında hizmet ve olanaklar açısından yeni ufuklar açacak.

MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ

Ankara Üniversitesi'nde Mühendislik Fakültesi'nin kuruluşu, 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilat Kanunu'nda değişiklik yapan ve 3/7/1992 tarihinde kabul edilmiş olan 3837 sayılı yasa ile öngörülmüştür. Mühendislik Fakültesini kurmanın önemi ve gerekliliği konusunda Fen Fakültesi Kimya Mühendisliği Bölüm Başkanı Prof. Dr. Rıdvan Berber'in önderliğinde hazırlanan bir rapor mühendislik bölümleri başkanları tarafından Rektörlüğe sunulmuştur. Rektör Prof. Dr. Nusret Aras'ın bu raporu derhal değerlendirip benimsemesi ve desteği sayesinde, yasada öngörülen yapı 2001 yılında gerçekleştirilmiştir. Yükseköğretim Kurulu'nun 30/04/2001 tarihli kararı uyarınca; uzun yıllardır Kimya, Fizik, Jeoloji, Jeofizik ve Elektronik Mühendisliği alanlarında Fen Fakültesi çatısı altında eğitim yapan beş Bölümün aktarılmasıyla Mühendislik Fakültesi kurulmuştur. Kurucu Dekan Prof. Dr. Rıdvan Berber'in 7/6/2001 tarihinde atanmasıyla başlayan yeni yapılanma ile Fakülte gerçek kimliğine kavuşmuştur. Daha sonra 2003 yılında Bilgisayar Mühendisliği Bölümünün kurulması ve Ziraat Fakültesi bünyesindeki Gıda Mühendisliği Bölümü'nün de katılımıyla Fakülte büyümüş ve mühendislik eğitimi ivme kazanmıştır.

Fakülte üniversitenin Tandoğan yerleşkesinde (toplam alan 195000 m^2) konumlanmıştır. Yalnızca, Gıda Mühendisliği Bölümü, Ankara Üniversitesi Dışkapı yerleşkesinde bulunmaktadır.

Öğrencilerinin ulusal ve uluslar arası rekabetçi, temel mühendislik bilimleri ile donanmış, analitik düşünme, problem çözme ve tasarım yeteneği kazanmış olmalarının yanında çevre ve toplum bilinciyle yetişmelerine de özen gösteren Fakültede 2003-2004 eğitim-öğretim yılından başlayarak zorunlu İngilizce hazırlık sınıfı öğrenimine başlanmıştır ve derslerin bir kısmı İngilizce verilmektedir.

2005-2006 eğitim-öğretim yılının verilerine göre 2139 lisans öğrencisi bulunan Fakültede eğitim ve öğretim, toplam 109 öğretim üyesi ve 93 yardımcı personel ile yürütülmektedir.

Eğitim kalitesini daha da artırmak amacıyla akreditasyon sürecinden geçen Fakültede, Mühendislik Değerlendirme Kurulu (MÜDEK) tarafından

yapılan değerlendirmeler sonucunda, Elektronik ve Kimya Mühendisliği Bölümlerine yetkinlik verilmiştir. Diğer Bölümlerde ise akreditasyon çalışmaları yoğun bir biçiminde sürmektedir.

Fakülte Bölümlerinin kuruluş ve gelişmelerine ait ayrıntılar kronolojik olarak şöyledir.

Atatürk ile başlatılan ülkemizin kalkınma hamlesinde önemli bir yer tutacak olan Kimya Mühendislerinin yetiştirilmesi amacıyla Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Kimya Bölümü Kuruluş Kararnamesi 17.9.1943 tarihinde kabul edilmiş, böylece, lisans düzeyinde öğretim, "Genel Kimya Enstitüsü" olarak henüz binalarının tamamlanmamış olması nedeni ile Gazi Eğitim Enstitüsü Kimya Öğretmenliği bölümünde, Türkiye'nin ikinci bölümü olarak, başlamıştır. Daha sonra, "Analitik Kimya Enstitüsü" ve "Fizikokimya Enstitüsü" kurulmuştur. 1943-1948 yılları arasında 4 yıllık Kimya lisans ve 5 yıllık Yüksek Kimyagerlik programları uygulanmıştır. 1948 tarihinde ise, Yüksek Kimyagerlik Yüksek Mühendisliğe çevrilmiştir. 1948-1949 öğretim yılında "Sınai ve Tatbiki Kimya Enstitüsü" kurulmuştur. Başına 1947 yılında Ankara'ya gelen Berlin Technische Hochschule profesörlerinden Otto Gerngross atanmıştır. Doğrudan doğruya Kimya Yüksek Mühendisi yetiştirilmesi nedeni ile öğretim süresi 5 yıl olarak kabul edilmiş ve öğretim, Umumi Matematik, Tecrübi Fizik, Umumi Kimya, Fizikokimya ve Sınai Kimya olmak üzere 5 sertifikanın tamamlanması sonucu bitecek şekilde programlanmıştır. Tüm bu gelişmelerde yoğun emek harcayanlar arasında Prof. Dr. Otto Gerngross, Prof. Dr. Emirhan Gülbaran ve Pof. Dr. Aral Olcay'ı saymak gerekir.

1965 yılında kredi sistemine dayalı "temel işlemler" ağırlıklı öğretime geçilmiş, 4 yıllık kimyagerlik öğrenimine başlanmıştır. 1971 yılında program yenilenerek taşınım olayları, reaksiyon mühendisliği, reaktör tasarımı, proses kontrol ve kimyasal teknolojiler alanlarında gelişim süreci tamamlanmış ve 1976 yılından itibaren 4 yıllık kimya mühendisliği programına geçilmiştir. Ayrıca 5 yıllık yüksek mühendislik

öğretiminin yanında, orta öğretim lise programlarının yürütülebilmesi için gerekli kimya öğretmeni yetiştirilmesi için 4 yıllık bir öğretim programı yürütülmüştür. Kürsülerden ve sertifika programlarından oluşan eğitim yapısı 1974 yılında Kimya Bölümü olarak birleşmiş ve Fen Fakültesinde Kürsülü Bölüm sisteminin ilk uygulayıcısı olmuştur. 1973 yılında Kimya Mühendisliği laboratuvarı kurularak akışkanlar, ısı ve kütle aktarımı ile ayırma işlemleri laboratuvarları olarak eğitim etkinliğine katılmıştır.

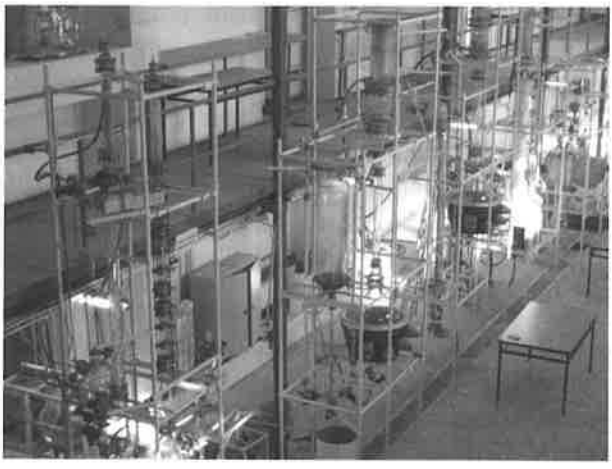

Kimya Bölümünün bu öğretim programı 1970'li yılların başına kadar bu şekli ile sürmüş, 1976 yılında, lisans üstü eğitimde doktora çalışmaları yanında yüksek lisans çalışmalarına da ağırlık verilmesi ve uzmanlaşmanın sağlanabilmesi gereği ile doğrudan Yüksek Mühendis diploması kaldırılmış, böylece Kimya Mühendisliği öğrenimi 4 yıla indirilmiştir. 1981 yılında ise Yüksek Öğrenim Kanunu'nun yürürlüğe girmesi ve YÖK uygulamaları sonucu, Kimya bölümü mühendis yetiştirmek üzere Kimya Mühendisliği ve Kimyager yetiştirmek üzere Kimya Bölümü olmak üzere iki ayrı bölüme ayrılmış, 4 yıllık Kimya öğretmenliği öğretimine son verilmiştir. Bu tarihe kadar Kimya Bölümü'nün bir parçası olan "Sınai Kimya Kürsüsü" tüm öğretim üye ve yardımcıları ile Kimya Mühendisliği Bölümü kadrosunu oluşturmuştur.

31 Mayıs 2001 tarihinde kurulan Ankara Üniversitesi Mühendislik Fakültesinin 7 bölümünden biri ve en eski kuruluş tarihli bölümü olarak eğitim- öğretim etkinliklerini, aynı yerinde sürdürmektedir. 2001-2002 öğretim yılından başlayarak lisans ders programı yenilenerek Avrupa-ABD eğitim sistemlerine göre, "akreditasyon" kuralları çerçevesinde, temel derslerin yanında seçmeli alan uygulamasına geçilmiştir. Temel alanlar olarak, biyokimya mühendisliği, çevre mühendisliği, proses sistem mühendisliği ve ileri teknolojiler seçilmiştir. Bölüme, MÜDEK (Mühendislik Değerlendirme Komisyonu) tarafından 21 Mayıs 2004 tarihinde *Yetkinlik Belgesi* verilmiştir.

Bölümde görev yapan bazı öğretim üyeleri, Kimya Mühendisliği eğitimi veren diğer bölümlerin kuruluşunda ya da öğretim üyesi desteği verilmesinde (Fırat, İnönü, Çukurova, Anadolu, Selçuk, Cumhuriyet Üniversiteleri gibi) görev almıştır. Ayrıca bazı büyük kimya sanayi kuruluşlarında (AKSA, Eczacıbaşı, Karabük Demir Çelik, PETKİM, Tüpraş v.b.) ve ilk üretimlerinde bölüm çalışanları ve mezunları görev almışlar ve diğer kimya kuruluşlarının kurulmalarında öncülük yapmışlardır.

Erasmus öğrenci değişim programı çerçevesinde iki öğrenci İtalya'da Bologna Üniversitesi'ne gitmiştir. 2004-2005 Öğretim yılından itibaren Bologna Üniversitesi'ne ek olarak 3 yeni üniversite daha eklenmiştir. Bunlar Universite de Pau et des Pays de I'Adour (Fransa), Institute of Chemical Technology Prague (Çek Cum.) ve Budapest Univ. of Technology and Economics (Macaristan) olarak belirlenmiştir. Yandal ve çift anadal programları 2005-2006 eğitim-öğretim yılından başlayarak her bir dalda üçer kişilik kontenjan şeklinde başlatılacaktır.

Bölümün fiziksel altyapısında 4000 m^2 kapalı alanla 3 binada yer alan 4 dersane, 20 araştırma laboratuvarı, bir temel işlemler laboratuarı, biri lisans diğeri lisansüstü olmak üzere 2 bilgisayar salonu ve bir seminer salonu yer almaktadır. Alanında yeterli bilgi ve becerilerle donatılmış, topluma yararlı, ileri görüşlü, kendini sürekli yenileyen mezunlar veren bölümde, 2005-2006 güz yarıyılı itibarıyla 25 öğretim üyesi ve 14 araştırma görevlisi bulunmaktadır. Öğretim elemanlarının ve velilerin de katılımı ile yeni gelen öğrencilere "hoşgeldiniz kokteyli" ile başlayan sosyal ve kültürel etkinlikler yıl içinde hiç eksilmemektedir. Öte yandan yıl boyunca yakın çevredeki tesislere, ayrıca daha geniş çerçevede nisan-mayıs aylarında uzak endüstriyel kuruluşlara teknik gezi düzenlenmektedir.

Fen Fakültesi'nin bünyesinde açılan ve dört yıllık lisans eğitimi veren temel bölümlerden biri olan Fizik Bölümü, 14/04/954 tarihinde eğitim süresi beş yıl olan Fizik Yüksek Mühendisliği eğitimine de başlamıştır. Prof. Dr. Hayri Dener, Prof. Dr. Rauf Nasuhoğlu, Prof. Dr. Besim Tanyel, Prof . Dr. Fahri Domaniç, Prof. Dr. Zekeriya Aydın, Prof. Dr. Burhan Cahit Ünal, Prof. Dr. İlhami Yavuz, Prof . Dr. Önder Tüzünalp (vefat etmiştir), Prof . Dr. Fuat Bayrakçeken, Prof. Dr. Ali Ulvi Yılmazer ve Prof. Dr. Çelik Tarımcı, Prof . Dr. Ali Fuat Cesur (vefat etmiştir), Prof. Dr. Adil Gedikoğlu (vefat etmiştir), Prof. Dr. Fevzi Köksal, bölümün kuruluşu ve gelişmesinde önemli katkılar sağlamışlardır. Aynı tarihlerde kadrosuna kattığı Alman, A.B.D, İsveç ve Hollandalı bilim adamlarıyla yetkin bir kadroya sahip olmuştur. Bunlardan on yılı aşkın bir süre ile görev yapan Prof. H. Perlitz ve Prof. Dr. Kreiken'i özellikle anmak gerekir.

1966'da yüksek lisans ve 1969'da doktora programlarına da geçen bölümde 1976 yılına kadar bu eğitim sürmüş, 1976 yılında Fizik Yüksek Mühendisliği, Fizik Yüksek Lisansı'na eşdeğer yapılmış ve 1976 yılında yayınlanan yönetmelik ile de Fen Fakültesi bünyesinde 4 yıllık Fizik Lisans ve Fizik Mühendislik Lisans adı altında öğretime devam etmiştir. 1976 yılından 1982 yılına kadar Fizik ve Fizik Mühendisliği programları ile hizmet veren bölüm, bu tarihten sonra birbirinden bağımsız iki bölüm haline gelmiştir.

1976-2001 yılları arasında Fizik Mühendisliği Bölümü eğitim-öğretimini Fen Fakültesi bünyesinde sürdürmüştür. 2001 yılı Nisan ayında Mühendislik Fakültesi'nin kuruluşuyla birlikte bu Fakülte bünyesinde hizmet vermeye başlamıştır. Bölüm öğrencileri, 4 yıllık eğitim sonunda ortalama 130 kredilik ders ve laboratuvar çalışmasına ek olarak 45 günlük bir işyeri staj sonucunda mezun olarak Fizik Mühendisi unvanını almaktadırlar. 4 yıllık lisans eğitimi sonunda isteyen öğrenciler yüksek lisans ve doktora programlarına katılarak Fizik Yüksek Mühendisi ve Fizik Doktoru unvanlarını alabilmektedir.

Fizik Mühendisliği Bölümü, 1998 yılında fizik bölümlerinden farklı olarak temel fizik eğitiminin yanı sıra teknolojinin her alanında fiziğin uygulamalarına ve fizik mühendisliğine dayalı eğitim ve araştırma çalışmalarına önem vermesi gerektiğini saptamış, bunun sonucu olarak da lisans ve lisansüstü öğretim programını tekrar gözden geçirmiştir. 2000-2001 öğretim yılından başlanarak uygulamaya konan yeni programla, temel matematik ve fizik bilgisine sahip, Türkçe ve bir yabancı dilde yazılı ve sözlü ifade niteliği

kazanmış, bilgisayar teknolojisi ve uygulamalarıyla barışık, mühendislik formasyonu edinmiş ve fizik mühendisliği alanında mesleki bilgi ve becerilerle donatılmış mezunlar yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Ayrıca öğrencilerinin genel kültür, sanat ya da spor dallarının birisinde yeteneğini geliştirebilen, grup çalışmasına yatkın, analiz, sentez ve tasarlama becerileri edinmiş ve disiplinler arası projelerde çalışabilme yeteneği kazanması bölümün temel hedefleri arasındadır. Bu programla yetenekli ve çalışkan öğrencilerin dördüncü sınıfta ileri düzeyde seçimlik dersler alarak lisansüstü öğrenime ve araştırma dünyasına hazırlamak olanağı sağlanmıştır. Program, öğrencileri üçüncü sınıftan başlayarak opsiyonlara ayırarak ilgi duydukları alandaki seçimlik dersleri alarak kendilerini yetiştirme fırsatı vermektedir. Aynı zamanda bu ders programı dünyanın çeşitli üniversitelerinin eşdeğer bölümleri ile uyumludur.

Yeni ders programı Fizik Mühendisliği Bölümü'nde öğrenciler için Malzeme Fiziği, Yarı İletkenler Fiziği, Medikal Fizik, Optik ve Yüksek enerji ve Hızlandırıcılar Fiziği olmak üzere çeşitli seçenekler koymuştur. Deneysel ve kuramsal çalışma grupları oluşturularak lisans ve lisans üstü eğitim donanımlı araştırma laboratuvarlarında çalışmalar sürdürülmektedir.

Bölümün mezunları arasında Wigner Ödülü alan Prof. Dr. Erdal İnönü, TÜBİTAK Başkanlığı yapan Prof. Dr. Namık Kemal Pak, TAEK Başkanlığı yapmış Prof. Dr. Fahri Domaniç ve Prof. Dr. Yalçın Sanalan gibi isimler bulunmaktadır.

Bölümün kuruluşundan başlayarak günümüze dek mezun ettiği Fizik Yüksek Mühendisi ve Fizik Mühendisi sayısı 1600 civarındadır. Bölüm, öğretim üyesi yetiştirme alanındaki başarısını başta O.D.T.Ü., Hacettepe ve Ege Üniversiteleri olmak üzere Türkiye'nin tüm üniversitelerine çok sayıda öğretim üyesi göndererek kanıtlamıştır. Bölüm öğretim üyeleri, Selçuk, Fırat, İnönü, Dicle ve Trakya Üniversitelerinin Fizik Bölümlerinin kuruluşunu üstlenmiştir.

Uygulama ve Mühendislik öğelerini kullanan, mikroskobik ve makroskobik temel fizik bilgisini öğrencilerine özümsetmeyi amaçlayan

üretken deneyimli akademik kadrosuyla araştırma etkinliklerini sürdüren, 21. yüzyılda göz ardı edilmeyecek ileri teknolojinin temelini oluşturan fizik bilgisini toplumun her kesimine taşıyabilecek Ankara Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Fizik Mühendisliği Bölümü fizik alanında ülkemizin önde gelen bölümlerinden biridir.

Bölümdeki araştırma grupları tarafından Ankara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Müdürlüğüne (BAP), Türkiye Bilimsel Araştırma Kurumu Başkanlığı (TÜBİTAK), Devlet Planlama Teşkilatı (DPT), Türkiye Atom Enerjisi Kurumu gibi ulusal destekli projeler yürülmektedir. Ayrıca uluslar arası projeler ile Almanya, İngiltere gibi ülkelerin araştırma merkezleri ile ve International Atomic Agency gibi kuruluşlarla da ortak projeler yapılmaktadır.

Erasmus, yandal ve çift anadal programlarını düzenleyen bölüm 2005 yılı itibari ile 20 öğretim üyesi, 16 araştırma görevlisi, 2 bölüm sekreteri, 1 uzman mühendis ve 1 teknisyen ile eğitim-öğretim ve diğer çalışmalarını sürdürmektedir. Bölümde 280 civarında lisans ve 100 civarında yüksek lisans ve doktora öğrencisi eğitim görmektedir.

Yerkabuğunun içinde ve üzerinde gerçekleşen tüm olguları gözlemleme ve yorumlama işini uğraş edinen Jeolojinin Ziraat Vekaletine bağlı Yüksek Ziraat Enstitüsü'nde ders olarak okutulması, 1933 yılına rastlamaktadır. Anılan yıl aynı zamanda ülkemizde üniversite reformunun yapıldığı ve Hitler rejiminin yarattığı ırk probleminden kaçan birçok aydın ve bilim adamının ülkemize geldiği yıldır. Bu süreçte ülkemize gelen Prof. Dr. Saloman Calvi'nin Ziraat, Orman ve Veteriner Fakültesi'nde yerkabuğunun değişik büyüklükteki bileşenlerinin özelliklerini, dağılımını, gelişimini ve dinamizmi konusunda verdiği dersler ve yetiştirdiği öğrenciler, ülkemizde jeoloji biliminin gelişmesine önemli katkılar sağlamıştır.

1943 yılında Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi'nin kuruluşuyla Tabiiye Bölümüne bağlı bir kürsü olarak eğitim etkinliklerine devam edilmiştir. 1965 yılından sonra bağımsız bir bölüm haline gelen jeoloji 1972 yılına ka-

dar ülkemizin ilk jeologlarının yetiştirilmesinde önemli bir misyon üstlenmiştir. 1972 yılından itibaren Jeoloji Mühendisliği olarak yeniden yapılandırılan bölüm bir süre 5 yıllık öğretimle Jeoloji Yüksek Mühendisi, daha sonra da 4 yıllık öğretimle Jeoloji Mühendisi diploması vermiştir. 1980 yılında ülke çapında bir bütünlük sağlanması amacıyla Jeoloji Mühendisliği diploması veren bir yapıya kavuşturulmuştur.

Jeoloji Mühendisliği Bölümü 2001 yılında kurulan Mühendislik Fakültesi bünyesinde eğitim-öğretimini sürdürmeye devam etmektedir. Kendi alanıyla ilgili önemli projeler yürüten, sempozyumlar ve çalıştaylar düzenleyen bölüm, Avrupa Jeolojik Mirası Koruma Kurumu Türkiye Temsilciliğini yürüten Jeolojik Mirası Koruma Derneği'ni (JEMİRKO) kurmuş, ulusal ve uluslar arası önemli çalışmalara imza atmıştır.

Bölümde yapılan proje çalışmaları genellikle Uluslararası Kuruluşlar, DPT, Tübitak, Ankara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Müdürlüğü ve Belediyeler tarafından desteklenmektedir. Bölümde çok sayıda proje tamamlanmış olup, çalışmaların çeşitliliğini ve bilimsel zenginliğini göstermesi bakımından, "Byzantine seismic catastrophe from multidisciplinary sediment analysis in Lake Ulubat (Turkey)", "17 Ağustos 1999 depreminden sonra Düzce ovasındaki yerleşimler için yerseçimi projesi", Kırşehir yöresinin neotektoniği ve depremselliği", "Marmara Denizinin Oluşumu: tektonik ve sedimantasyon alt projesi", "Ankara çevresi Jurasik istiflerinin sedimantolojisi, tektonik ilişkisi ve paleocoğrafyası", "Zemin etkisinden arındırılmış deprem kayıtlarına göre Türkiye için yeni bir deprem enerjisi azalım bağıntısının geliştirilmesi", "Ereğli-Ulukışla havzasının jeolojisi ve hidrokarbon potansiyelinin araştırılması", "Göller bölgesi turba özellikleri ve ekonomisi" projeleri örnek olarak verilebilir.

46 öğretim elemanı, araştırma grupları, modern laboratuvarları, kolleksiyon salonu ve jeoloji müzesiyle eğitim-öğretim etkinliklerini sürdüren bölüm mezunları, başta MTA, TPAO olmak üzere birçok kamu ve özel kuruluşta aranan elemanlar arasında yerlerini almıştır.

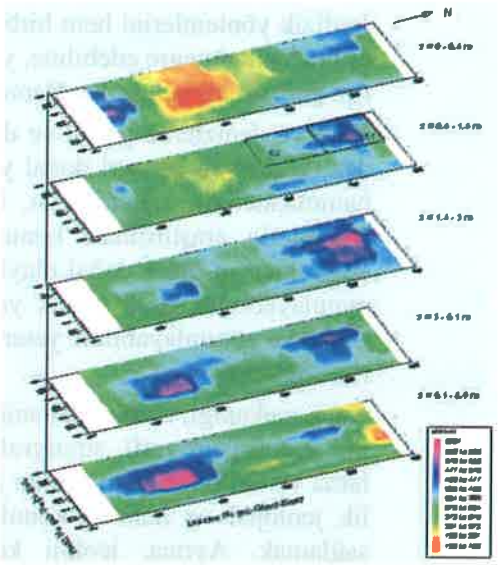

Jeofizik Mühendisliği Bölümü 1989 yılında kurulmuştur. Bölümün ilk öğretim üyeleri Turan Kayıran ve Ahmet Tuğrul Başokur'dur. Bölümün amacı, Ankara Üniversitesi'nde lisans, yüksek lisans ve doktora seviyesinde jeofizik eğitimi vermek ve araştırmalarda bulunmaktır.

Bölüm kurulduğu günden başlayarak Uygulamalı Jeofizik alanında ülkemizde en fazla SCI makalesi üreten birim olmayı sürdürmektedir. Bölüm başta TÜBİTAK ve Ankara Üniversitesi Araştırma Fonu'ndan olmak üzere 17 adet projeyi tamamlamıştır. Bunlardan bazıları 'Manyetotellürik Yöntem ile Ege Bölgesi Kabuk Yapısının Araştırılması', '17 Ağustos 1999 Marmara Depremi Sonrası Sürekli İskan Alanlarının Belirlenmesinde Bolu ve Çevresi için Jeoloji-Jeoteknik ve Jeofizik Araştırmaları', 'Mogolistan'daki Türk Anıtları Projesi (MOTAP)', 'Kuzey Anadolu Fayı'nın Batı Bölümünün (Adapazarı-Bolu) Manyetik ve Gravite Verileri Kullanılarak İncelenmesi', 'Marmara Denizinin Kabuk Yapısının ve Kalınlığının Jeofizik Yöntemlerle Araştırılması', 'Bolu ovasında Kuzey Anadolu Fayı ana kolunun tam yerinin yer-radarı ile saptanması ve tarihsel depremlerin hendek çalışmaları ile zamanlanması' ve 'Jeolojik ve Jeofizik Çalışmalar Işığında 03.02.2002 Çay (Afyon) Depreminin Mekanizması, Hasarın Nedenleri ve Bölgenin Deprem Etkinliği' olarak verilebilir.

Bölüm öğretim üyesi Prof. Dr. Ahmet T. Başokur, Avrupa Arama Jeofizikçileri Birliği'nin (European Association of Exploration Geophysicists), Van Weelden Award adlı bilim ödülünü kazanmıştır. Maden aramaları için bölümce geliştirilen bir jeofizik tekniği maden arama tekniği Mining Journal dergisi tarafından, 'The most important new techniques as approaching a new millennium' başlığı altında verilen yöntemler arasında anılmıştır.

Bölümde 3 Profesör, 4 Yardımcı Doçent, 3 Araştırma Görevlisi, 1 Uzman ve 1 sekreter görev yapmaktadır. Bölüme her yıl 30 öğrenci alınmaktadır. Bölümün eğitim amaçları şu şekilde verilebilir:

- Jeofizik yöntemlerini hem birbirleri ile hem de diğer mühendislik bilimleri ile integre edebilme, yaratıcılık ve girişimcilik yeteneklerini geliştirebilmelerini sağlamak.
- Kara ve denizlerde petrol ve doğal gaz, su, jeotermal enerji, maden, kömür ve benzeri doğal yeraltı kaynaklarının ve endüstriyel hammaddelerin araştırılması, insan yapımı unsurların aranması, zeminlerin araştırılması konularında ve yeriçinin incelenmesi, depremler ve diğer doğal olaylar konularında jeofizik yöntemleri uygulayabilme, ilgili teknik yazılımları kullanarak veriyi işleyebilme ve yorumlayabilme yeteneklerini en iyi şekilde geliştirmelerini sağlamak.
- Kaya mekaniği, zemin mekaniği ve benzeri sektörel konularda ve mineraloji-petrografi, stratigrafi, yapısal jeoloji gibi temel konularda yeterliliklerini ve maden jeolojisi, petrol jeolojisi, mühendislik jeolojisi ve benzeri konuların bazılarında bilgili olmalarını sağlamak. Ayrıca, jeoloji konularını jeofizik ters-çözüm ve yorumlama aşamasında kullanabilme becerilerini geliştirmek.

Bölüm, Ankara Üniversitesi Tandoğan Yerleşkesi F Blok üçüncü katında yer almaktadır. Bölümde lisans eğitiminin yapıldığı dersliklere ek olarak, lisansüstü dersanesi, bölüm kütüphanesi, öğrenci bilgisayar laboratuvarı ve Yer Bilimleri Veri-İşlem Laboratuvarı (YEBVİL) bulunmaktadır. Ayrıca öğrenci topluluğu için de bir yer ayrılmıştır. 40 adet bilgisayarın bulunduğu öğrenci laboratuarında, öğrenciler, açılan derslere paralel olarak, bilgisayar programlama dilleri, grafik paket programları ve jeofizik verilerin yorumunda kullanılan paket programların kullanımını öğrenmektedirler. Bilgisayar laboratuarı internet erişimlidir.

Yer Bilimleri Veri-İşlem Laboratuarı, öğrencilerin, modern teknolojinin gereksinimlerini öğrenerek ulusal ve uluslararası iş gücü pazarında iş imkanı elde edebilmelerini amaçlamaktadır. Bilgisayar ve yazılım içeriği bu amaç doğrultusunda düzenlenen YEBVİL, son sınıf lisans, yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin kullanımındadır. Gün boyu açık olan bölüm kütüphanemiz, öğrencilerin kaynak gereksinimlerini karşılayacak şekilde jeofizik mühendisliği yayınları, süreli yayınlar ve haritalar içermektedir. Ayrıca çeşitli yer bilimleri, fizik, matematik, kimya, yabancı dil, bilgisayar kitapları da bölüm kütüphanemizde bulunmaktadır.

Fen Fakültesi Fakülte Kurulu'nun 3.3.1989 tarih ve 03/17 sayılı kararı ile Elektronik Mühendisliği Bölümünün kurulması ve 20 kontenjan ile 1989-1990 öğretim yılından itibaren Türkçe eğitim, artık aramızda olmayan değerli hocamız Prof. Dr. Önder Tüzünalp'ın kurucu başkan olarak atanmasıyla başlamıştır.

Elektronik Mühendisliği Bölümü sayısal puan türü ile öğrenci almakta olup, öğretim süresi 4 yıldır. Elektronik Mühendisliği Bölümü lisans ve lisansüstü eğitimle birlikte çeşitli araştırma etkinliklerini sürdürmektedir. İlk mezunlarını 1993 yılında veren bölüme her yıl sayısal puan türü ile ortalama 40 lisans öğrencisi alınıp, 30'un üzerinde mezun verilmektedir. Lisansüstü etkinlikler de Yüksek Lisans ve Doktora programları ile yürütülmekte olup her yıl yaklaşık 20 Yüksek Lisans 5 Doktora öğrencisi kabul edilmektedir. Bölüm Başkanlığı ve laboratuvarlar D-Binasında olup; dersler çoğunluğu D-2 anfisinde olmak üzere farklı binalar ve dersliklerde yapılmaktadır.

Elektronik Mühendisliği Bölümü programının amacı Elektronik Mühendisliğini meslek olarak edinmeyi hedefleyen öğrencilere gerekli temel mesleki bilgileri kazandırmaktır. Programın diğer bir amacı ise yeni elektronik teknolojileri geliştirmek ve bunlar için gerekli teknik bilgileri üretmekle uğraşan araştırmacılar yetiştirmektir. İletişim teknolojileri, görüntü ve ses işleme, Laser ile serbest ortamda iletişim ve biyomedikal cihaz tasarımı AR-GE çalışmalarının örnekleri olarak verilebilir.

6 öğretim üyesi, 1 öğretim görevlisi, 12 araştırma görevlisi, 1 uzman ve 1 mühendis'in görev yaptığı ve 200'ü aşkın öğrencisi olan Elektronik Mühendisliği Bölümü'nde 2005-2006 öğretim yılı güz yarıyılı başından itibaren yandal ve çift anadal programları da başlatılmıştır. Communication Research Center-Canada ile ortak projeler ve lisansüstü tezler yapılmaktadır. Ayrıca Belçika, Brüksel Vrije Üniversitesi ile Erasmus kapsamında bir doktora öğrencisi ve bir öğretim üyesi değişim protokolü imzalanmış bulunmaktadır.

Elektronik Mühendisliği Bölümü programının amacı Elektronik Mühendisliğini meslek olarak edinmeyi hedefleyen öğrencilere gerekli temel mesleki bilgileri kazandırmaktır. Programın diğer bir amacı ise yeni elektronik teknolojileri geliştirmek ve bunlar için gerekli teknik bilgileri üretmekle uğraşan araştırmacılar yetiştirmektir.

Elektronik Mühendisliği Bölümü mezunlarının kariyer planlamaları için Haziran 2005 de kariyer günleri düzenlenmiştir. Kariyer günlerine Elektronik Mühendisliği alanında etkinlik gösteren firmalar davet edilerek öğrencilerin doğrudan görüşmeleri sağlanmıştır.

Bölüm öğretim üyeleri AR-GE, üretim ve yazılım konularında etkinliklerde bulunan firmalara danışmanlık hizmetleri de vermektedirler. Oldukça yeni sayılabilecek Bölüm, önemli bir başarı göstererek A. Abilov, O. Tuzunalp ve Z. Telatar'ın "On-line image sensing system and method" adlı çalışması ile patent sahibi olmuştur.

Gıda Mühendisliği Bölümü, Türkiye Cumhuriyeti'nin 10. yılında (1933) kurulan Yüksek Ziraat Enstitüsü'nün dört fakültesinden biri olan "Ziraat Sanatları Fakültesi'nin devamıdır. Ziraat sanatları, o günün koşullarında gıda alanında ülkemizde eğitim veren ilk eğitim kuruluşu durumundaydı. Yüksek Ziraat Enstitüsü, 1948 yılında "Ziraat Fakültesi" adı ile Ankara Üniversitesi'ne bağlanmış ve bu yeni organizasyonda Ziraat Sanatları Fakültesi, "Ziraat Teknolojisi Bölümü"'adını almıştır. Türkiye'de ilk gıda teknolojisi lisans programı 1954 yılında "Ziraat Teknolojisi" adı ile bu bölümde uygulanmaya başlanmıştır.

Bölüm ve verilen eğitim, tarihi gelişim süreci içerisinde sırasıyla, Gıda ve Fermentasyon Teknolojisi, Tarım Ürünleri Teknolojisi, Gıda Bilimi ve Teknolojisi adlarıyla devam etmiştir. Gıda Bilimi ve Teknolojisi Bölümü, Prof. Dr. Aziz Ekşi'nin yoğun çalışmalarıyla, lisans programında önemli değişiklikler yaparak 1994 yılında "Gıda Mühendisliği Bölümü" adını almış ve mezunlarına "Gıda Mühendisi" unvanı verilmiştir. Gıda Mühendisliği Bölümü, YÖK Yürütme Kurulu'nun 26.09.2003 tarihli toplantısında alınan kararla, 2001 yılında kurulan Ankara Üniversitesi Mühendislik Fakültesi'ne yedinci bölüm olarak bağlanmıştır.

Bölümün amacı, tarım ülkesi olan ülkemizde tarım ürünlerinin bilimsel temellere dayalı olarak işlenmesi ve değerlendirilmesi, bu alanda bilimsel araştırmaların yapılması, yeni ürünlerin geliştirilmesi, gıda işletmelerinde ve gıda kontrol laboratuarlarında çalışacak elemanların yetiştirilmesidir. Bölümün kuruluşunda öncülük eden isimler, Prof. Dr. Otto Gerngross, Prof. Dr. Mah Rübiger, Prof. Dr. Sait Tahsin Tekeli, Prof. Dr. Arif Veli Akman ve Prof. Dr. Turgut Yazıcıoğlu'dur.

Türkiye'deki ilk gıda üreten işletme ve fabrikaların kuruluşlarında ve üretimlerinde bölüm çalışanları ve mezunları görev almışlar ve bir çok gıda işletmelerinin kuruluşlarında öncülük yapmışlardır. Bölümde görev yapan bir çok öğretim üyesi, Türkiye'de gıda eğitimi veren diğer bölümlerin kuruluşunda da görev almıştır. Bölümün kuruluşunda emeği geçen Prof. Dr. Arif Akman'a, Alman Hükümeti tarafından *1.Sınıf Liyakat Nişanı* verilmiştir. 41 öğretim elemanı ile hizmet veren bölüm Gıda Teknolojisi Derneği ile ortaklaşa 7 kez Ulusal Gıda Kongresi düzenlemiştir

Bölümde halen 24 öğretim üyesi ve 20 araştırma görevlisi, 2 laborant, 2 bölüm sekreteri, 1 kütüphane görevlisi ve 4 hizmetli ile eğitim-öğretim ve diğer etkinlikler sürdürülmektedir. Bölümde 330 civarında lisans, 100 civarında yüksek lisans ve doktora öğrencisi eğitim görmektedir. Bölümde ayrıca Erasmus, yandal ve çift anadal programları yürütülmektedir.

Bölüm, Ankara Üniversitesi'nin Dışkapı yerleşkesinde 3 binada 4 derslik, 18 laboratuar, 4 seminer salonu, 1 kütüphane ve 1 bilgisayar salonu ile hizmet vermektedir.

Bilgisayar Mühendisliği Bölümü 2003 yılında kurulmuş olup, 2003-2004 öğretim yılında ilk öğrencilerini almıştır. Rektör Prof. Dr. Nusret Aras'ın kararlılığı ve girişimleri, Rektör Yardımcılarının katkıları ve Fakülte Dekanı Prof. Dr. Rıdvan Berber'in rehberliğinde Bölüm Başkanı Prof. Dr. Baki Koyuncu ve arkadaşları tarafından kurulmuş olup başarılı bir şekilde eğitim-öğretim etkinliğini sürdürmektedir.

Bölümde bilgi ve becerileriyle dünya ölçülerini yakalamış, sorunların üzerine giderek uygun çözümler üretebilen, yeni bilgiler edinme, özümleme ve üretme yetenekleri gelişmiş, etik değerleri benimsemiş dinamik mühendislerin yetiştirilmesi amaçlanmaktadır.

Henüz mezun vermemiş olan bölümde 7 akademik personel, 50 civarında lisans ve 7 yüksek lisans öğrencisi bulunmaktadır. Yandal ve çift anadal programlarına başlayan bölüm, Socrates-Erasmus programı kapsamında da iki Avrupa Üniversitesi ile öğretim üyesi ve öğrenci değişimi protokolü imzalamıştır. Anadolu Müzesi'nin sanal ortamda tanıtımı projesi dışında iş dünyası ile de çok sayıda proje yürütmektedir.

SAĞLIK EĞİTİM FAKÜLTESİ

Sağlık Eğitim Fakültesi; Dünya Sağlık Örgütü ve Avrupa Birliği'nin önerileri doğrultusunda Sağlık Bakanlığı'nın başvurusu ve Yükseköğretim Kurulu'nun 03 Kasım 1994 gün ve 22100 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan kararı ile kurulmuştur. Fakülteye Kurucu Dekan olarak Prof.Dr.L.Sezai YAMAN'ın atanması 03 Kasım 1995 tarihinde gerçekleşmiş ve aynı yıl Fakülte Yönetim Kurulu'nun oluşturulması ile Fakülte'nin temel organları yönünden kuruluşu tamamlanmıştır.

Ankara'nın kuzeyinde, Keçiören semtinde yer alan Sağlık Eğitim Fakültesi yerleşim yeri, 24.000 m^2 alan üzerindedir. Söz konusu alan üzerinde idare ve eğitim blokları bulunmakta, ayrıca aynı alan üzerinde "Ankara Üniversitesi Keçiören Öğrenci Evi" de yer almaktadır.

Sağlık Eğitim Fakültesi'nde öğretime 1996-1997 eğitim-öğretim yılında 42 öğrenci ile başlanmış, ilk lisans mezunları 1999-2000 eğitim-öğretim yılı sonunda verilmiştir.

Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı Yürütme Kurulu'nun 20 Mayıs 1998 tarihli toplantısında, 1998-1999 eğitim-öğretim yılından itibaren uygulanması uygun görülen "öğretmenlik formasyonu dersleri"ni de alarak mezun olan lisans öğrencileri, öğretmenlik yapma hakkını elde etmişlerdir. Sağlık Eğitimi Bölümü için zorunlu olan formasyon dersleri Sağlık Yönetimi Bölümü öğrencileri için isteğe bağlıdır ve bu formasyon derslerini alan öğrenciler öğretmenlik yapma hakkını elde etmektedirler.

Sağlık Eğitim Fakültesi'nde Üniversitemiz Yönetim Kurulu'nca belirlenen ve ilan edilen kontenjanla sınırlı olmak şartıyla, birinci sınıfa başlayan öğrenciler isteğe bağlı olarak "Hazırlık Sınıfı"na devam edebilmektedir. Hazırlık Sınıfı'nda "Yabancı Dil" yanında "Bilgisayar" dersleri de okutulmaktadır. Hazırlık Sınıfı'na devam edenler için öğrenim süresi 5 yıl (10 yarıyıl), devam etmeyenler için öğrenim süresi 4 yıldır (8 yarıyıl).

Staj (mesleki uygulama), 1998-1999 eğitim-öğretim yılında ve sonrasında öğretime başlayanlar için Sağlık Yönetimi Bölümü'nde 7. yarıyılda haftada 6 saat, 8. yarıyılda haftada 12 saat; Sağlık Eğitimi Bölümü'nde ise 7. ve 8. yarıyıllarda haftada 4'er saattir ve kredilidir.

Sağlık Eğitim Fakültesi'nde 1997-1998 eğitim-öğretim yılından itibaren yüksek-lisans programları başlamıştır.

Ancak Fakültemize Yükseköğretim Kurulu'nun kontejan ayırmaması nedeniyle 2003-2004 eğitim-öğretim yılından itibaren öğrenci alınamamaktadır.

Sağlık Eğitim Fakültesinin kuruluş amacı, ülkemiz sağlık hizmetlerinin daha verimli olarak yürütülmesinde sağlık yönetimi ve sağlık eğitimi alanlarında akademik düzeyde gereksinim duyulan nitelikli insangücünü yetiştirmektir.

Lisansüstü eğitim programları açmak suretiyle de nitelikli akademisyen yetiştirilmesinin yanısıra bilim dünyasına katkıda bulunacak olan araştırma-geliştirme çalışmalarının gerçekleşmesi hedeflenmektedir.

Fakülte Kurulunca hazırlanan, Üniversite'nin ilgili kurulları ve Yüksek Öğretim Kurulu'nca onaylanan kuruluş şemasına göre Fakültede 3 Bölüm ile 3 Anabilim Dalı bulunmaktadır.

Temel Sağlık Bilimleri Bölümü (Temel Sağlık Bilimleri ABD): Temel Sağlık Bilimleri Bölümünde, Sağlık Eğitimi Bölümü öğrencilerine insan ve toplum sağlığı konularında eğitimci olabilmeleri için gerekli olan temel sağlık kavramları verilir. Söz konusu temel sağlık bilgileri, zorunlu dersler kapsamında olan Anatomi-Histoloji, Kimya-Biyokimya, Tıbbi Biyoloji ve Genetik, Mikrobiyoloji ve Sağlık Terminolojisi vb. derslerin programları çerçevesinde verilir.

Temel derslerin yanı sıra Kimya-Biyokimya, Tıbbi Biyoloji ve Genetik ile Mikrobiyoloji derslerinde pratik uygulama yaptırılarak teorik bilgilerin pekiştirilmesi ve öğrencilerin tam donanımlı eğitim almaları sağlanır.

Sağlık Yönetimi Bölümü (Sağlık Yönetimi ABD): Türkiye'nin sağlık alt yapısının tanımlanması ve geliştirilmesine yönelik ulusal ve/veya uluslararası araştırmaları planlama, yürütme ve değerlendirme konularında nitelikli ve profesyonel sağlık insangücünü yetiştirmek ve her türlü sağlık kurum ve kuruluşunun yönetimi, işletmesi, planlanması ve denetlenmesi için gerekli bilgi ve beceriyi kazanmak amacıyla, temel yönetim bilgilerinin yanı sıra "Sağlık Yönetimi", "Sağlık Politikaları", "Sağlık Planlaması", "Sağlık Hukuku", "Sağlık Ekonomisi" ve "Sağlık İşletmeciliği" gibi konularda iyi donanımlı bir eğitim hedeflemektedir. Böylece mezun olan öğrenciler koruyucu ve tedavi edici hizmetler sunan kamu ve özel sağlık kurum ve kuruluşlarında tüm yönetim hizmetlerinde görev üstlenebilirler.

Sağlık Eğitimi Bölümü (Sağlık Eğitimi ABD): Sağlık sorunları, hastalıklardan korunma ve sağlığı geliştirme ile ilgili olmak üzere halkı bilgilendirecek ve toplumun sağlık bilincinin yükselmesine katkıda bulunacak ölçüde temel sağlık, sağlık eğitimi ve iletişimi yöntem ve teknolojileri konularında bilgi ve beceri sahibi olan ve kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektörde ihtiyaç duyulan sağlık insangücünü yetiştirmeyi hedefler.

Öğretmenlik formasyonu derslerini de alan Sağlık Eğitimi Bölümü öğrencileri, Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı kamu ve özel ortaöğretim ku-

rumlarında "Sağlık Bilgisi Dersi"ni verebilecek nitelikte eğitim aldıkları için öğretmen olabilme hakkını da kazanırlar. Ayrıca; Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı sağlık meslek liselerinde meslek dersleri öğretmeni olarak ve üniversitelere bağlı Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokullarında akademik kadroda görev alabilirler.

Sağlık Eğitim Fakültesinde 2000-2005 tarihleri arasında yapılan yayın sayısı aşağıdaki gibidir:

	Temel Sağlık Bilimleri Bölümü	Sağlık Eğitimi Bölümü	Sağlık Yönetimi Bölümü
SCI,SSCI ve AHCI	8	21	1
Diğer Uluslararası İndexler	3	3	5
Ulusal Dergiler	16	44	46
Kitaplar	5	5	3
Kitap Bölümleri	--	6	12
Bildiriler	9	18	17

Ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlarla ortak yürütülen tamamlanmış ve halen sürdürülmekte olan projeler aşağıdaki gibidir:

Proje Konusu	Bölüm	Destekleyen	Başlangıç-Bitiş Tarihleri
İlköğretim ve Ortaöğretim Öğrencilerinin Sağlık Açısından Riskli Davranışlarının Saptanması ve Sağlık Denetim Odağı ile İlişkisinin İncelenmesi: Ankara Merkez İlçeleri Örneği	Sağlık Eğitimi	MESEV	Eylül 2003- 2004
Ankara Merkez İlçeler İlköğretim Okullarında Çalışan Personelin Temel Sağlık Davranışlarının Belirlenmesi	Sağlık Eğitimi	-	Eylül 2003- Devam Ediyor
2-Phenoxymethyl-5-chlorobenzimidazole'in Histotoksik Etkilerinin Araştırılması	Sağlık Eğitimi	Ankara Üniversitesi BAP	2004- Devam Ediyor
Çocuklarda Üriner Sistem Enfeksiyonuna Neden Olan Escherichia Coli'nin Ürovirulans Faktörlerinin PCR ile Tayini	Temel Sağlık Bilimleri	Biyoteknoloji Enstitüsü	Ocak 2003- Mart 2004
İleri Evre Endometriyozis Olgularında Meydana Gelen Genetik Değişikliklerin Floresans In Situ Hibridizasyon (FISH) Yöntemi ile İncelenmesi	Temel Sağlık Bilimleri	Biyoteknoloji Enstitüsü	Mayıs 2005- Devam Ediyor

Sağlık Eğitim Fakültesi'nin doğrudan ya da diğer kurumlarla işbirliği halinde gerçekleştirdiği Panel, Sempozyum ve Kongreler:

- Ulusal Sağlık ve Hastane Yönetimi Sempozyumu 28-29 Eylül 2000
- 7-11 Nisan 2002 Dünya Sağlık Günü "Sağlık İçin Hareket" Paneli ve Yürüyüşü
- Stres ve Allostatik Regülasyon Mekanizmaları Sempozyumu 15 Mayıs 2002
- 13. Biyoteknoloji Kongresi 25-29 Ağustos 2003.
- I. Ulusal Sağlık Eğitimi ve Sağlığı Geliştirme Sempozyumu (Uluslar arası Katılımlı) 24-26 Kasım 2004.
- 7-11 Nisan 2006 Dünya Sağlık Günü ve Haftası nedeniyle düzenlenen "Sağlık İçin Birlikte Çalışalım" Paneli

Ayrıca Sağlık Eğitim Fakültesinde çeşitli bilimsel toplantı, kurs ve konferanslar düzenlenmiştir. Fakültemiz öğretim elemanları Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda, özel okullarda, halk eğitim merkezlerinde, sağlık ocaklarında toplumu yakından ilgilendiren konularda (ilkyardım, hijyen, beslenme, aile planlaması, üreme sağlığı, AIDS, sigara ve madde bağımlılığı, adolesan dönemine ilişkin sorunlar ve çözümleri gibi) eğitimler de vermektedirler.

Eğitim ve Uygulama Alanları:

Fakültemizin dershane, laboratuvar ve konferans salonu sayıları aşağıda verilmiştir.

Dershane, Laboratuvar ve Konferans Salonu Sayıları ve Kapasiteleri

	Sayı	Kapasite
Dershane	10	400
Laboratuvar	2	80
Konferans Salonu	1	60

Sağlık Eğitim Fakültesi'nde uluslararası anlaşmalar ve öğrenci değişimi programlarından olan Erasmus programı çerçevesinde 1 öğretim görevlisi ve 1 Araştırma görevlisinin yurt dışı görevlendirmeleri gerçekleştirilmiştir.

2005 yılı Leonardo da Vinci Hareketlilik projeleri kapsamında Fakültemiz Sağlık Yönetimi Bölümü öğrencileri "Modern Hastane Yönetimi Tekniklerinin İncelenmesi" adlı proje ile yaz stajlarını Almanya'da tamamlamışlardır.

Kariyer Planlama ve AR-GE çalışmaları kapsamında mezunlarımızın iş bulma olanakları; çalışma yaşamına yönelik eğitim ve beceri kazanımlarının sağlanmasına yönelik olarak gerçekleştirilmekte olup, bu bağlamda Sağlık Eğitimi Bölümü mezunlarının mevcut ve potansiyel çalışma alanları olarak; 'Sağlık Bilgisi' dersi öğretmeni olarak orta dereceli okullarda görevlendirildikleri gibi, tüm kamu kurum ve kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatlarının sağlıkla ilgili eğitim birimlerinde, öğretmen ve yönetici olarak sağlık meslek liselerinde, okul sağlığı ve sağlık öğretmeni olarak tüm okullarda, eğitimci olarak her düzeyde sağlık eğitimi çalışması yürüten tüm eğitim kurumlarında, sağlık hizmeti ve eğitimi yürüten özel ve gönüllü kuruluşlarda, sağlık sigortacılığı sektöründe, iş ve işçi sağlığı ile ilgili eğitim birimlerinde, çevre hizmetleri ile ilgili kurum ve kuruluşlarda, basın ve yayın kurumlarının sağlık iletişimi alanlarında, öğretim elemanı olarak üniversitelerin ilgili fakülte ve yüksek okullarında iş olanağı bulabilmektedirler.

Sağlık Yönetimi Bölümü mezunlarının ise, Sağlık Bakanlığı Müfettişi, ön koşulları sağlamak koşuluyla hastane müdürü, müdür yardımcısı, muvazzaf sağlık subayı olma, ayrıca Sağlık Bakanlığı ve Sosyal Sigortalar Kurumu başta olmak üzere tüm kamu kurum ve kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatlarının sağlıkla ilgili yönetim, denetim ve diğer uzmanlık birimlerinde, sağlık yönetimi ile ilgili meslek dersi öğretmeni ve okul yöneticisi olarak sağlık meslek liselerinde, sigortacı yönetici olarak sağlık sigortası sektöründe, değişik düzeylerde sağlık hizmeti yürüten özel ve gönüllü kuruluşların yönetim birimlerinde, basın ve yayın kurumlarının sağlık iletişimi alanında, öğretim elemanı olarak üniversitelerin ilgili fakülte ve yüksek okullarında görev alma ve iş bulabilme olanakları vardır.

Haziran 2004 yılı itibarıyla mezun olan öğrencilerimizin çalışma durumları aşağıdaki gibidir:

Bölümü	Lisans	Lisans Tamamlama	Önlisans	Toplam
Sağlık Eğitimi	85	79	1	165
Sağlık Yönetimi	84	58	1	143
Toplam	169	137	2	308

Lisanstan mezun olan öğrencilerimize göre;
Çalışan yüzdesi : %76 (128 mezun öğrenci çalışıyor)
Çalışmayan yüzdesi: %24 (41 mezun öğrenci çalışmıyor)

Önlisans, lisans ve lisans tamamlamadan mezun olan öğrencilerimize göre;
Çalışan yüzdesi : %90
Çalışmayan yüzdesi : %10

Kültürel Faaliyetler:

Fakültemiz öğrencilerince oluşturulan tiyatro grubu, şiir dinleti grubu, Türk Halk Müziği grubu, el sanatları grubu ve fotoğraf grubu üniversitemizin 2002-2005 yılları arasında düzenlenen 10., 11. ve 12. Geleneksel Kültür Haftalarında etkinliklerde bulunmuşlardır.

Tiyatro grubunun sergilediği oyunlar:
* Süslü Saksı Çıkmazı (Yazarı: Sema İslim Utandı), 27.04.2005.
* Şarkı Söylemenin Korocası (Yazarı: Zaim Güvenç), 27.04.2004.

SİYASAL BİLGİLER FAKÜLTESİ

Mekteb–i Mülkiye'nin tarihini 15. yüzyılda kurulan Enderun Mektebi'ne kadar götürenler vardır. II. Murat Dönemi'nde kurulduğu sanılan bu okul, Fatih Sultan Mehmet zamanında bir devşirme okulu olmaktan çıkarılarak devletin korunması ve devlet işlerinin yürütülmesi için gerekli mülki ve idari kadronun yetiştirildiği büyük bir eğitim merkezine dönüşmüştür. Osmanlı Devleti'nin ilerleyen zamanlarında bu amaca yönelik olarak Bab–ı Ali Mektebi, Bab–ı Defterdari Mektebi, Mekteb–i Nüvvab, Mekteb–i Maarif–i Adliyye ve Ulum-i Ebediyye, Mekteb–i Aklam gibi okullar kurulmuştur.

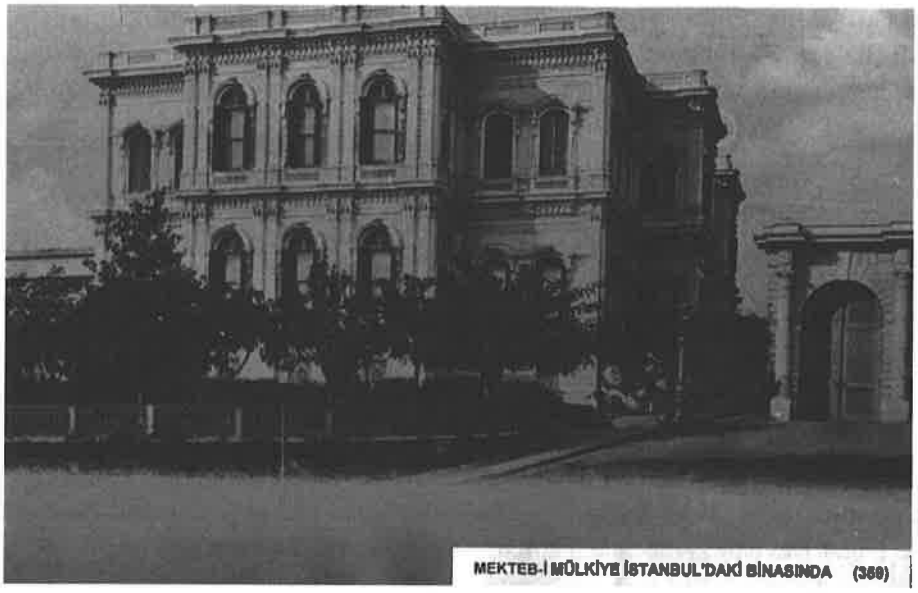

MEKTEB-İ MÜLKİYE İSTANBUL'DAKİ BİNASINDA (368)

III. Selim ile başlayan batılılaşma hareketi, içte ve dıştaki bütün sıkıntı ve sarsıntılara karşın, II. Mahmut tarafından da belirli ölçüde sürdürülmüştü. Abdülmecit döneminde ise hukuka bağlı devlet sistemine geçişin önemli adımı olan Gülhane Hattı Hümayunu (Tanzimat Fermanı, 3 Ocak 1839) ve ardından 18 Şubat 1856'da Islahat Fermanı ilan edilmiş ve ülkenin içinde bulunduğu çöküntünün nedeni olarak eğitim, pozitif bilim ve zihniyet

yoksunluğu gösterilerek, eğitim ve bilimlerde batı olanaklarından yararlanılması gerektiği vurgulanmıştı.

Batılılaşma hareketi II. Mahmut döneminde de sürdürülmüş, önce batı tipi eyalet modeli getirilerek, yeni vilayetler oluşturulmuş, ardından 24 Eylül 1858'de dönemin İçişleri Bakanlığı kurulmuş; sonrasında ise valilerin, mutasarrıfların, kaymakamların ve kaza müdürlerinin görev ve yetkilerini belirleyen bir yasa yürürlüğe konmuştur. Böylece yeni bir düzen anlayışının temelleri atılmıştır. Ancak doğal olarak bu yeni düzen kendisi için yeni genel idare personeline, ardından bu personeli yetiştirecek bir kaynak okula gereksinim duymuştur. Konunun önemi göz önünde tutularak, kaymakamlık ve müdürlük gibi idare amirliği işlerinde çalışacak memurlara kaynak olacak bir "Mekteb–i Mülkiye" açılması için incelemeler yapıp öneride bulunmak üzere, Meclis–i Ali–i Tanzimat görevlendirilmiştir. Bu Meclis tarafından hazırlanan gerekçe, 27 Nisan 1858'de Sadrazam Mehmed Ali Paşa'ya gönderilmiş ve Bab–ı Ali'de uzun görüşmeler sonunda kabul edilen gerekçe, bir tezkere ile 3 Mayıs 1958'de Abdülmecit'e sunulmuştur. Padişah ertesi gün öneriyi onaylamış ve Sadrazamlığa iletmiştir. Onaylanan öneriye göre, ilk Maarif (Milli Eğitim) Bakanı Abdurrahman Sami Paşa'nın da katılımıyla Meclis–i Ali–i Tanzimat, Mekteb–i Mülkiye'nin tüzüğünü hazırlamak üzere toplanmıştır. Söz konusu tüzükte aşağıdaki hususlar kararlaştırılmıştır:

* Bu okul İçişleri örgütüne yetkin memurlar yetiştirmek için kurulmuştur.
* Öğretim süresi iki yıldır.
* Yatısız bir okuldur.
* Okula alınacak öğrenciler memur iseler, sınavsız doğrudan alınacaklardır.
* Diğerleri ise sınavla alınacaktır.
* Eğitime toplam 50 öğrenciyle başlanacaktır.

Aynı tüzükte, okutulacak dersler ise şöyle sıralanmıştır: Yazı Yazma Bilimi, Kompozisyon, Aritmetik ve Geometri, Tarih, Coğrafya, İstatistik, Osmanlı Devleti Yeni Kanunları, Devletler Genel Hukuku, Osmanlı Devleti ile Diğer Devletler Arasında Yapılan Anlaşmalar ve Ekonomi Politik.

Bütün bu hazırlıklardan sonra, 12 Şubat 1859 Cumartesi günü, Sadrazam Ali Paşa başkanlığındaki Hükümetin tümüyle katıldığı ve İstanbul'un bütün ileri gelenlerinin yer aldığı bir törenle, resmi adı "Mekteb–i Fünun–u Mülkiye" olan Mekteb–i Mülkiye açıldı.

Mekteb–i Mülkiye'de gözlemlenen ilk farklılık, ders müfredatında ortaya çıkmaktadır. Çünkü "Ekonomi Politik" dersinin ilk kez ve bu adla

Mekteb–i Mülkiye'de okutulduğu anlaşılmaktadır. Diğer önemli bir çağdaş adım da, okula girme koşulunun yalnızca okuma yazma bilmek olmasına karşın, orta öğretim düzeyindeki bir eğitimle yetişecek devlet memurlarına mantık, gramer ve Türkçe'nin en iyi biçimde öğretilmesinin hedeflenmiş olmasıdır. Ayrıca, bu okulun kurulmasıyla kaymakamlık mesleği de "kariyer bir meslek" haline getirilmiş, niteliksiz okullardan bir biçimde mezun olanların mesleğe sızmasının engellenmesi hedeflenmiştir.

MEKTEB-İ MÜLKİYE İSTANBUL'DAKİ BİNASINDA (360)

İki yıllık eğitimin sonunda Çeşmeli Mehmet Sırrı Efendi okul birincisi olarak mezun olmuş, bu başarısından dolayı kendisine tercih şansı verilmiş ve o da Preveze Kazası Müdürlüğü'ne atanmayı yeğlemiştir. Mehmet Sırrı Efendi, ilk Mülkiyeli İdare Amiri olarak tarihe geçmiştir.

Eğitim süresi 1867 yılında 3'e, 1868 yılında ise 4'e çıkarılmış olan Mekteb–i Mülkiye, 1876'da tahta çıkan II. Abdülhamit'in 2 Şubat 1877 tarihli buyruğuyla yüksek okul konumuna getirilmiştir. Buna göre, memleketin içişleri koşulları, idare amirliği için yetkin kimseler yetiştirilmesini zorunlu kıldığı için Mekteb–i Sultani'nin (Galatasaray Lisesi) üstünde ve yeni açılacak yüksek okullara bir başlangıç olmak üzere, eski Mülkiye Mektebi daha geniş olanaklara kavuşturulup, yüksek öğretim yapan bir okul olarak hizmet verecektir. 18 Şubat 1877'de "Mülkiye Ana Tüzüğü" kabul edilerek yayımlanmıştır. Söz konusu tüzük genel çizgileriyle Mülkiye Mektebi, Padişahın himayesine aldığı; eğitim süresinin beş yıl olduğu bir okuldur. Eğitimin ileride yatılı olabileceği, ancak şimdilik yatısız 50, toplamda 250 öğrenciyle

sürdürüleceği, öğretim kadrosunun diplomalı yerli ve yabancı öğretmenlerden oluşturulacağı; Fransızca öğrenimin zorunlu olduğu; öğrencilerin özel üniforma giyecekleri ve en önemlisi, İçişleri, Dışişleri ve Maliye Bakanlıklarının üst düzey bürokrasi kadrolarına başarılı eleman yetiştirecek olmasıydı.

Yine bugünlerde Osmanlı'da ilk Parlamento üyeleri seçimi yapılmış ve 19 Mart 1877'de Meclis–i Mebusan açılmıştır. Açılış töreninde konuşan II. Abdülhamit, Mekteb–i Mülkiye'ye verdiği önemi özellikle vurgulamıştır. 1 Aralık 1877 tarihide yapılan törenin ardından Ekonomi–Maliye hocası Ohannes Efendi'nin açılış dersiyle "Mekteb–i Mülkiye–i Şahane" öğrenime açılmıştır. O günlerde bütün şiddetiyle süren 93 Harbi'nden dolayı açılış törenine Padişah ve Sadrazam katılamamıştır.

"Şahane" takısından da anlaşılacağı üzere, Padişah himayesine alınmış olan Mülkiye, bu dönem boyunca ve 1915'e kadar Maarif (Milli Eğitim) Bakanlığı'na bağlı olarak eğitim vermiştir.

13 Haziran 1878'de Mülkiye Mektebi Müdürlüğüne Abdurrahman Şeref Efendi getirilmiştir. 16 yıllık müdürlük ve öğretim görevliliği döneminde pozitif bilim ve düşünüşün, erdemin, olgun insan olmanın simgesi olmuş olan bu kişi, ileri görüşlülüğü ve yeteneğiyle Mülkiye'yi her türlü sarsıntıdan korumuş, ayakta tutmuştur. Bu yönüyle Mülkiyeliler, Abdurrahman Şeref'i sadece bir okul yöneticisi ve hocası olarak değil "Mülkiye'nin Manevi Kurucusu" olarak görmektedirler.

MÜLKİYE BİNASININ ŞU ANDAKİ ANA GİRİŞ KAPISININ YAPIMINDAN ÖNCEKİ DURUMU

Bu yeni dönemin ilk mezunları 14 Ağustos 1879'da dip-

lomalarını aldılar. Diploma törenine Başvekil Arif Ahmed Paşa ile mezunların yakınları katılmıştır. Müdür Abdurrahman Şeref Efendi, okulun yatılıya çevrilmesi ve belirli modern bir binaya kavuşturulması konusunda II. Abdülhamit'i ikna etmiş; 1883–1884 ders yılı için yatılı öğrenci kabulüne başlanmışsa da 1936'da Ankara'daki binasına kavuşana kadar Mülkiye, yerleşik bir okul binasına sahip olamamıştır.

2 Ocak 1882'de birinci sınıfa başlayacaklar için "İhtiyat Sınıfı" adıyla bir hazırlık sınıfı eklenmiş ve böylece Mülkiye Okulu'nun öğrenim süresi 6 yıla çıkartılmıştır.

Bu tarihte Paris'te yayımlanan "Deba Gazetesi"nde yer alan bir haberde, Tıbbiye ve Mülkiye Okullarından övgüyle bahsedilmiş; her iki okulda da öğrencilerin derslerini büyük bir ciddiyetle öğrendikleri, profesörlerin derslerini baskı altında kalmaksızın özgürce verdikleri, özellikle Mülkiye Mektebi'nde yatakhane ve yemekhanenin Fransa'da "Lycee" denilen yüksek okullara bile örnek olacak kadar güzel olduğu, Türklerin eğitimin yaygınlaşması için çok çalıştıkları ayrıntılarına yer verilmiştir. II. Abdülhamit'in baskıcı yönetiminin egemen olduğu bir dönemde Mülkiye'nin böylesine özgür olması çok dikkat çekicidir. Gerçekten de 1884'te Mülkiye'nin dördüncü sınıfında okumakta iken özgürlük savaşımı için Avrupa'ya kaçan filozof Rıza Tevfik Bölükbaşı, söz konusu dönem için Mülkiye Okulu'nun çok parlak ve aydın bir ortam olduğunu, eğitmenler açısından ülkenin en ünlü bilginlerinden oluşmuş seçkin bir kadroya sahip olduklarını; öğretimin son derece özgürce yapıldığını ve öğrencilerin kültür düzeyinin çok yüksek olduğunu aktarmaktadır. Aynı biçimde Mülkiye'den mezun olmadan ayrılan Ali Kemal de Mülkiye Okulu'nun o dönemde öğrencilerine yetenek ve aydınlık aşıladığını ve bu okulun kendilerini uyandırarak açık düşünceli bireyler olarak yetiştirdiğini belirtiyordu.

Yine bu dönemde Mülkiye Mektebi Müdürlüğü'ne bağlı olmak ve Mülkiye'nin öğretim görevlilerinden de yararlanmak üzere "Mühendisin–i Mülkiye Şubesi" adıyla bir Yüksek Mühendis Okulu açılmıştır. Bu dönemin Mülkiye açısından önemli bir gelişmesi de okulun

Ana Tüzüğünde yapılan bir değişikliktir. 1885 yılına kadar İstanbul doğumlular ve sonrasında İstanbul doğumlu Mülkiye mezunları askerlik hizmetinden bağışlarken, İstanbullu olmayan mezunlara bu hak tanınmamaktaydı. Daha sonraları Maarif (Milli Eğitim) Bakanlığı da yapmış olan Emrullah Efendi, bu eşitsizliğin giderilmesi ve taşra doğumlulara da bağışıklık hakkı verilmesi için "Şura–i Devlet"e (Danıştay) başvurup dava açmıştır ve Mahkeme de söz konusu eşitsizliğin giderilmesine karar vermiştir.

Bu dönemdeki ilgi çekici bir başka gelişme de, 1886 yılında Mülkiye'den mezun olan 25 kişinin bütçe yetersizliği ve açık kadro bulunmaması nedeniyle 1 yıl açıkta kalmaları sonrası Meclis–i Vükela tarafından Mülkiye mezunlarının atanmalarının bir ilkeye bağlanması amacıyla bir karar alınması ve bu kararın 20 Mart 1885'te Padişah tarafından onaylanmasıdır. Bu karara göre, idare amiri olmak isteyenler önce vali ve mutasarrıflar gözetiminde belirli bir süre "Maiyet Memuru" unvanıyla staj görecekler, gerekli pratik bilgi ve görgüye sahip oldukları anlaşıldıktan sonra kaymakamlıklara gönderilecekler; Hükümet merkezinde kalanlar da tapu, nüfus idareleri gibi yerlerde staj yaptıktan sonra kaymakamlıklara atanacaklardır. Böylece ilk kez, kaymakamlık stajı demek olan maiyet memurluğu unvanı yaratılmış oldu.

II. Abdülhamit'in baskıcı yönetiminde Mekteb–i Mülkiye için her şeyin çok olumlu gittiği söylenemez. Nitekim 1886 yılında öğrencilerin dinsel duygularını artırmak için, okulun hem İdadi (ilk üç sınıf) hem de yüksek (son iki sınıf) bölümlerinde müfredata dinsel içerikli dersler konmuş ve öğrencilerin namaz kılmaları için sıkı önlemler alınmıştır. Bu gelişme, bir süre sonra Mekteb–i Mülkiye'nin müdürlüğüne atanacak olan müdür yardımcısı Hacı Recai Efendi'nin öncülüğünde yaşanmış; okulun unutulmaz müdürü Abdurrahman Şeref Efendi ise Galatasaray Sultanisi'ne müdür olarak atanmıştır.

Mülkiye ile ilgili güzel bir gelişme ise, 1899'da Türkiye'de sivil yüksek okul olarak ilk kez Mülkiye'de beden eğitimi ve spor dersinin okul müfredatına konması ve Galatasaray Sultanisi'nden sonra ikinci kapalı spor salonunun Mekteb–i Mülkiye bünyesinde açılmasıdır.

Maarif (Milli Eğitim) Bakanlığı'nın aldığı bir kararla, istemeleri durumunda Mülkiye mezunlarının ülkedeki idadilerin müdür ve öğretmen kadrolarına atanabilmesinin önü açılmış; böylece Mülkiyelilerin ülkenin dört bir yanını aydınlatma olanağı daha da artmıştır. Fakat 1902'de Mülkiye'nin yatılı bölümünün kapatılması, öğrencileri zor duruma düşürmüştür.

II. Abdülhamit'in baskıcı yönetiminin sona ererek meşruti idareye yeniden geçilmesi, siyaset bilimi eğitimi verilen bu okulu da doğal olarak

etkilemiştir. İlk iş, okulun adının sonuna eklenmiş olan ve eski yönetimi anımsatan "şahane" sözcüğünün atılarak adının "Mekteb–i Mülkiye" olarak kayda geçirilmesi olmuştur. İkinci iş ise, baskıcı yönetimin yılmaz savunucusu olan okul müdürü Hacı Recai Efendi'nin emekli edilerek, yerine Mülkiye'nin 1883 mezunu ve seçkin bir eğitimci olan Celal Bey'in getirilmesidir.

Özgürlük döneminin Mekteb–i Mülkiye ile ilgili kararları her zaman olumlu ve yerinde kararlar olmamıştır. Bu yanlış kararların başında, 1908–1909 döneminde, özgürlükçü bir yönetimde sınırların ve ayrıcalıkların olamayacağı savıyla, geleneksel seçme sınavının kaldırılarak idadi mezunlarından başvuran 413 kişinin hepsinin okula kabul edilmesi gelmekteydi. Ne var ki düşüncesizce alınmış bu karardan, 1909–1910 öğretim döneminde vazgeçilmiş ve seçme sınavı yeniden konmuştur. Öğrenci sayısı ise o yıl 70'e çıkarılmış; sonraki yıl 40'a indirilmiştir ve bu sayı 1936'ya kadar korunmuştur.

Meşrutiyet'in ilanı ve sonrasında ülkenin içine düştüğü siyasal karışıklıklar Mekteb–i Mülkiye'ye de bulaşmaktaydı. Sonraları bu davranışlarından dolayı pişman olsalar da Mülkiyeli öğrenciler derslerini boykot ederek birkaç hocalarını istifaya zorlamışlardır. Bununla birlikte okula, dönemin batı kültürü ile yetişmiş, yetenekli ve bilgili öğretmenleri atanmıştır. Fakat çok farklı düşüncelere sahip bu öğretmenler Mülkiye'yi siyasal kamplaşmanın merkezlerinden birisi durumuna düşürmüşlerdi. Okulda siyasi tarih dersleri veren ve sıkı bir İttihat ve Terakki karşıtı olan Ali Kemal ile Mülkiye mezunu olan ünlü İttihatçı Hüseyin Cahit Yalçın arasında yoğun siyasal mücadeleler yaşanmaktaydı. Hatta bu nedenle bazı hocalar Mülkiye'den istifa etmişti. Bu duruma, 14 Aralık 1908'de resmen çalışmalarına başlayan, Türkiye'nin ilk öğrenci derneği olan "Müdavimin–i Mülkiye Cemiyeti" el koymuştur. Son derece aktif olan bu dernek, özel bir gece düzenleyerek bu iki ünlü Mülkiyeliyi barıştırmıştır. Ülkenin bu ilk öğrenci derneği, siyasal anlaşmazlıkların Mülkiye'ye zarar verdiğine inandığından, dernek tüzüğüne derneğin siyasetle asla uğraşmayacağına ilişkin bir madde koymuştu. Bu dernek sayesinde Mülkiyeli öğrenciler, daha okul yıllarında örgütlenme kültürü edinme olanağına kavuşmuştur.

Meşrutiyet döneminin özgürlükçü ve yenilikçi atmosferi aslında Mekteb–i Mülkiye için kötü bir havayı da içinde barındırıyordu. Okulu haksız yere baskıcı yönetimin okulu olarak gören bazı çevreler, Meşrutiyetin ilk aylarından başlayarak Mülkiye aleyhtarı bir tutum içerisine girmişlerdi. Dahası bu okulun kapatılıp, yerine öğretim süresi 2 yıl olan "Ulum–i Siyasiye Mektebi" (Siyasal Bilimler Okulu) açılması çalışmalarına başlanıldığı haberleri gelmekteydi. Fakat daha sonraları bu projeden vazgeçildiği ve Mülkiye'yi Darülfünun'un bir şubesi olarak yeniden örgütleme kampanyasının başladığı anlaşılmaktadır. Bunun karşısındaki, çoğunluğunu Mülkiyelilerin oluşturduğu diğer bir grup ise okulu modernize ederek ona "Paris Siyasal Bilgiler Serbest Okulu"na denk bir tüzel kişilik kazandırılması gerektiğini savunmaktaydı. Bu tartışmanın ilk galibi ikinci grup olmuştur. Mülkiye'de tarihinin en büyük reformları gerçekleştirilmiştir. Dersler ve eğitim programı Paris Siyasal Bilgiler Serbest Okulu örnek alınarak yeniden düzenlenmiştir. Okulun eğitim süresi 4 yıla çıkarılıp, son iki sınıfta eğitimin idari, mali ve siyasi olmak üzere 3 şubeye ayrılarak verilmesi kararlaştırıldı. 1913–1914 öğretim yılından itibaren bu yeni sistem uygulamaya konulmuştur. Bu olumlu gelişmelerde, yeniden Maarif Bakanlığına getirilen Abdurrahman Şeref Efendi'nin Mülkiye Müdürlüğü'ne, okulun 1881 mezunlarından Gelenbevizade Hikmet Bey'i getirmesinin payı çok büyüktür. Müdür Hikmet Bey'in giriştiği reform çabalarından bir diğeri de, okulun yatılı bölümünün yeniden açılmasıdır. 22 Ocak 1913'te çıkarılan bir Hükümet Kararnamesi ile bu amaca da ulaşılmıştır. Fakat Hikmet Bey, Mülkiye'nin bu kazanımlarını çıkarılacak bir yasa ile kesinleştirmek istiyordu. Bu nedenle kabinenin önemli Bakanlıklarına ve bu Bakanlıkların üst bürokratik kadrolarına kadar yükselmiş olan Mülkiyeliler aracılığıyla bir yasa tasarısı hazırlatmış ve bu tasarıyı gerek komisyonlarda gerekse Meclis'te yılmadan savunmuştur. Sonunda yasa kabul edilmiştir ama bu çok kısa süreli bir zafer olacaktır.

Mülkiye'de girişilen reform çalışmaları belirli bir ödeneği de gerektiriyordu. 1914 yılı sonlarında ülke I. Dünya Savaşı'na katılmış ve büyük sıkıntı içine girmiştir. Bu olanaksızlıklara sürmekte olan Mülkiye karşıtlığı da eklenince sarsıcı gelişmeler yaşanmıştır. Çıkarılan geçici bir yasayla 1915 yılı Genel Bütçesi'ndeki Mülkiye Mektebi ödeneği tamamen kaldırılarak, bu ödenek Darülfünun'a aktarılıyor; okul tüzel kişiliğinden soyutlanarak, Hukuk Mektebi'ne bağlı idari, mali, siyasi şubeleri bulunan bir "Darülfünun Ulum–i Siyasiye Şubesi"ne dönüştürülüyordu. Bu uygulamayı savunanlara göre, Mülkiye'deki eğitim programı Hukuk Mektebi'nde de büyük ölçüde okutulmaktaydı ve bu birleşme sonrası Hukuk Mektebi mezunları da tıpkı Mülkiyeliler gibi yönetici yetişimi kazanacaklardı. Oysa iyi bir hukukçu olmak ile iyi bir yönetici–bürokrat olmak çok farklı eğitim süreçlerini gerek-

tirmekteydi ve Mekteb–i Mülkiye ülke için bir gereksinim değil bir zorunluluktu. Ne var ki dönemin hükümeti yeteri derecede basiret, görgü ve devlet adamlığı deneyiminden yoksundu. Öte yandan Devletin üst kademelerinde görev almakta olan Mülkiyelilerin karar alma süreçlerinde henüz yeterince etkin olmadığını yaşanan bu gelişmeden de anlamaktayız.

Mülkiye'nin 1915'te kapanışına ilk büyük tepkiyi, okulun 1901 mezunu ve o dönemde İller İdaresi Genel Müdürü olan Lütfi Mostar Bey koymuştur. Görevindeki başarısı ve üstün yeteneğiyle dönemin İçişleri Bakanı Talat Bey'in sevgisi ve övgüsünü kazanmış olan Lütfi Bey, bu güvenden yararlanarak Bakanlık çevresinde Mülkiye'den yana bir akım yaratmıştır. Lütfi Bey, İçişleri Bakanlığı için hazırladığı bir raporda Mülkiye'nin yeniden açılması gerektiğini önemle vurgulamıştır. Talat Bey kısa bir süre sonra Sadrazam olacak ve doğu illerine yaptığı inceleme gezisi dönüşünde, gezdiği iller ve ilçelerde var olan gelişme, kalkınma ve çağdaş yapılanma çabalarının hep Mülkiyeli vali, kaymakam ve mutasarrıfların üstün niteliklerinin eseri olduğunu dile getirecektir. Ortamın uygun olduğunu düşünen Mülkiyeliler harekete geçmiş, değerli Mülkiyelilerden oluşan bir komisyon kurarak çalışmalara başlamışlardır. Söz konusu çalışmalar Hükümet tasarısı olarak Mebusan Meclisi'ne gönderilmiş ve 9 Mart 1918'de kabul edilmiştir. Bu yasaya göre, yeniden hizmete girecek olan Mülkiye, İçişleri Bakanlığı'na bağlı olacaktır. Öğretim süresi 3 yıl olarak belirlenmiştir. Öğretim yatılı ve ücretli olacak, fakat yapılacak seçme sınavıyla 30 öğrenci parasız okuyacaktır. Yeni Mülkiye'de, eski Mülkiye'nin yöntem, gelenek ve törelerine göre eğitim yapılmıştır. Okulda idari, mali, siyasi şube ayrımına gidilmemişse de ders programı olduğu gibi sürdürmüştür. Okul Müdürlüğüne, Mülkiye 1902 mezunu olan eğitimci Hüseyin Nazım Bey getirilmiştir.

Yüksek öğrenim çağındaki bütün öğrencilerin askere alınması nedeniyle Mülkiye'ye öğrenci bulmakta güçlük çekilmiş; bunun üzerine bizzat Talat Paşa, giriş sınavlarını kazanan öğrencilerin askerliğinin ertelenmesi, asker olanlarının ise terhis edilmesi kararını aldırtmıştır. 10 Eylül 1918'de İstanbul ve taşrada yapılan seçme sınavları sonucu 30'u parasız, 15'i paralı–yatılı olmak üzere 45 öğrenci Mülkiye'de okumaya hak kazanmıştır. Öğretim kadrosunun tamamına yakını alanlarında ün yapmış Mülkiyeli eğitmenlerden oluşturulmuştur. Ayrıca okulun yeniden kapatılmasını önlemek için, İçişleri Bakanlığı Müsteşarı, Mülkiye 1902 mezunlarından Hamit Bey'in girişimiyle Mülkiye'nin yeniden Saltanatın himayesine alındığını görüyoruz.

Kurtuluş Savaşı sırasında çok güç koşullarda mücadele veren Türk askerleri ve direnişçilerinin kazanmakta olduğu zaferler, Mülkiyelileri de sevince boğmaktaydı. İnönü Savaşlarının ardından bu duygularını göstermek

isteyen Mülkiyeliler, Müdür Hüseyin Nazım Bey'in yönlendirmesiyle, kendi kısıtlı olanaklarıyla bir tören düzenlemişlerdir. İstanbul'un işgal baskısı altında olduğu ve İstanbul Hükümeti'nin işgalci güçlerle iyi geçinme siyasasını sürdürdüğü bir ortamda yapılan bu tören dikkat çekmiş; törenden kısa bir süre sonra Müdür Hüseyin Nazım Bey görevden alınmıştır.

1 Kasım 1922'de Saltanatın kaldırılması, 4 Kasım 1922'de ise İstanbul'un yönetimine TBMM'nin el koyması sonrası Mülkiye de TBMM Hükümeti Maarif Bakanlığı'na bağlandı. Bu tarihten sonra Cumhuriyet Hükümetleri'nin Cumhuriyetin sivil yöneticilerini yetiştirecek bu okuldan büyük beklentileri olduğunu ve okul için hiçbir özveriden kaçınmadığını görmekteyiz.

Mülkiye, İstanbul'un TBMM'ce devralınma sürecinde maddi sıkıntılar içindeydi. TBMM, 23 Nisan 1920 tarihinden sonra kabul edilen hiçbir Heyet–i Vükela Kararını meşru saymamaktaydı. 1922'de Heyet–i Vükela bir karar alarak, okulun parasız ve yatılı kontenjanını kaldırmış, bütün öğrencileri para ödemeye zorlamıştı. İlk taksidi ödeyen öğrenciler, İstanbul'un yönetimi TBMM'ye geçince ikinci taksidi ödememekte direndiler. Bu olay, Mülkiye tarihindeki ilk öğrenci grevidir. Mülkiye zor durumdadır, çünkü TBMM Hükümeti henüz ödenek göndermemiştir. Sonunda Müdür Süreyya Bey üç ay kadar öğrencilerin taksidini kendi cebinden ödemiş ve böylece öğrenciler okula devam etmişlerdir.

Tevhid–i Tedrisat Yasası çıktıktan sonra kapatılan yüksek medrese öğrencilerinin bir kısmı Mülkiye'ye alınmıştır. Bu durum, Mülkiye'nin çağdaş ve ilerici yapısına zarar vermemiştir. Aslında bu dönemde okula egemen olan dünya görüşü Atatürk Milliyetçiliğini fazlasıyla aşan ve onunla çelişen şoven bir milliyetçilikti.

1924'te dersler ve yönetmelikler gözden geçirilmiş; ders programında esaslı bir değişiklik yapılmamış, ancak öğretim sisteminde belirgin bir ilerleme sağlanmıştır. 17 Temmuz 1924'te yürürlüğe giren Ana Tüzük ile Mülkiye, öğretim süresi 3'er yıl olan idari şube ve mali şube ile öğretim süresi 4 yıl olan siyasi şube olarak üç şubeye ayrılmıştır. 1924–1925 ders yılı başında yeni kaydedilen öğrencilerin hepsi tam teşekküllü lise mezunlarından alınmıştır.

Diğer taraftan, okulun göçebe durumuna son vermek amacıyla Yıldız Sarayı Yaverler Dairesi Mülkiye'ye tahsis edilmiş ve Mülkiye Ankara'ya taşınana değin bu binada kalmıştır. 1925–1926 ders yılından itibaren devrim yasalarını özümsemiş uzman yöneticiler yetiştirmek amacıyla Mülkiye'ye batılı bir kişilik verilmiş ve okulun ödeneklerinde hiçbir biçimde kısıntıya

gidilmemiştir. 1930'da Mülkiye Tüzük'ü yeniden ele alınmışsa da esaslı bir değişiklik yapılmamıştır.

Batılı anlamda bir yüksek öğretim kurumu kişiliği kazanan Mülkiye'de Meşrutiyet döneminde kurulan ve Türkiye'nin ilk öğrenci derneği olan Müdavimin–i Mülkiye Cemiyeti, bu dönemde "Mülkiye Talebe Cemiyeti" adıyla başarılı çalışmalara imza atmıştır. Bu dernek bir yandan Mülkiye Dergisini çıkarıyor, bir yandan konferanslar, anma toplantıları, sergiler gibi kültürel etkinliklerde bulunuyor, bir yandan da yurt içi ve yurt dışı inceleme gezileri düzenleyerek yabancı ülkelerdeki Mülkiye benzeri okullarla temasa geçiyordu.

4 Aralık 1934'te okulun kuruluşunun 58. yıl dönümü (1877 yılı esas alınmış) adına kutlamalar düzenlenmiştir. Bu kutlamalardan birisi de Ankara Palas'ta düzenlenen tören olmuştur. TBMM Başkanı Kazım Özalp, Başbakan İsmet İnönü ve birçok bakanın katıldığı kutlamalar sırasında Meclis Başkanı Özalp, Mülkiyeliler adına Atatürk'e bir telgraf çekerek "Mülkiyelilerin" kendisine olan saygısını ve bağlılığını iletmiştir. Dil devriminin çok sıcak olduğu bir dönemde Atatürk, yanıt telgrafı göndererek "Siyasal Bilgiler Okul Çıkışlılarına" teşekkür ve övgülerini bildirmiştir. Bu telgraf sonrası Mülkiye'nin adı Siyasal Bilgiler Okulası olarak değiştirilmiştir. Türk fonetiğine uygun olmayan "okula" sözcüğü daha sonra "okul" olarak düzeltilecektir. Böylece TBMM'nin Mustafa Kemal'e "Atatürk" soyadını vermesinden 11 gün sonra Atatürk, Mülkiye'nin adını Siyasal Bilgiler Okulası (Okulu)'na çevirmiştir.

1935 yılı bütçe müzakereleri sırasında Hükümet adına TBMM'de yapılan konuşmalarda, Mülkiye'nin Ankara'da geçmişine yaraşır biçimde yeniden örgütleneceği gündeme getirilmiş ve bu projede Mülkiye 1911 mezunlarından olan dönemin Milli Eğitim Bakanı Abidin Özmen'in işlevi büyük olmuştur. Milli Eğitim Bakanlığı'nın da görüşünü alan Maliye Bakanlığı bu konuda bir yasa Tasarısı hazırlamış, Bakanlar Kurulu'nun da uygun gördüğü tasarı TBMM'ye yollanarak yasalaşmıştır. Kabul edilen bu yasayla Cebeci'nin Topraktepe sempinde, şimdiki binanın aslı olan "Mülkiye Mektebi Binası"nın yapımına başlanmıştır. Böylece Cumhuriyet'in ve devrimlerin başkentindeki ilerici havada öğretim yapacak olan Mülkiye, aynı zamanda kararlı bir kurumsal kişilik ve yerleşkeye de kavuşmuştur.

Ekim 1936'da Milli Eğitim Bakanlığına, ardından Okul Müdürlüğüne teslim edilen Siyasal Bilgiler Okulu, yeni binasındaki eğitime 15 Kasım 1936'da başlamıştır. Mülkiyeliler, öğrencilerin İstanbul'dan trenle ayrılışları sırasında da, Ankara'ya varışlarında da coşkulu törenler düzenlemişlerdir.

Atatürk de gönderdiği telgrafla Mülkiyelileri kutlamış ve onlara olan güven ve sevgisini yinelemiştir. Mülkiye'nin öğretim sistemiyle ilgili bu dönemdeki kayda değer gelişmelerden birisi de öğretim süresinin 4 yıla çıkartılması olmuştur.

5627 sayılı "Siyasal Bilgiler Okulu'nun Siyasal Bilgiler Fakültesi adıyla Ankara Üniversitesi'ne Katılması Hakkında Kanun"un 3 Nisan 1950'de yayımlanarak yürürlüğe girmesi sonrasında Okulda Fakülte örgütü kurulmuş ve eski SBO Müdürü Prof. Fethi Çelikbaş, dekanlığa seçilmiştir. Kısa bir süre sonra milletvekili olan Çelikbaş'ın yerine Prof. Fadıl Hakkı Sur dekan olmuştur.

Mülkiye'nin Ankara Üniversitesi'ne bağlanması o günlerden günümüze kadar süregelen bir tartışmanın da başlamasına neden olmuştur. Mülkiyelilerin bir bölümü, Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin üniversite ya da akademi olarak yeniden örgütlenmesinin kaçınılmaz olduğunu; daha geniş bir yerleşkenin, daha işlevsel ve özgün bir öğretim düzeyinin ancak bu biçimde yakalanabileceğini ve ayrıca Mülkiye geleneğinin de ayrı bir okul olmayı gerektirdiğini savunmaktadır. Bazı Mülkiyeliler ise Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin bugünkü yerleşkesinde de mekansal genişlemenin sağlanabileceğini, kent merkezindeki bu yerleşkenin tarihsel ve psikolojik önemi olduğunu, ayrı bir üniversite olarak örgütlenmenin gereksiz, yararsız ve işlevsiz olduğunu savunmaktadırlar. İlk görüşü savunanlar, 1970'lerde Mülkiye'yi ayrı bir okul yapmaya yönelik yasa tasarısı hazırlatmışlar, Gölbaşı'nda geniş bir arazinin Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin mülkiyetine geçmesini sağlamışlarsa da 1980 sonrasında fakültelerin tüzel kişiliğinin kaldırılmasıyla birlikte bu proje rafa kaldırılmıştır.

Mülkiye'nin fakülte olarak eğitime başladığı 1950–1951 öğretim döneminde okula, 55'i burslu olmak üzere 150 öğrenci alınmıştır. Fakülte öğretim üyelerinden bir kısmı Avrupa ve ABD'ye gönderilirken, öğretim kadrosu da yabancı profesörlerle güçlendirilmiştir. Yurt dışına gönderilen öğretim üyelerinin yurda dönüşü sonrası Mülkiye'de eğitim kalitesinin son derece yükseldiği gözlenmiştir.

Mülkiye'nin tarihinde söz konusu edilmesi gereken diğer gelişmeler şunlardır:

Bugün özerk olan Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü (TODAİE) 1 Aralık 1954'te Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne bağlı olarak çalışmalarına başlamıştır.

1962 yılında, bugünkü A.Ü. İletişim Fakültesi, Basın Yayın Yüksek Okulu adıyla Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne bağlı olarak kurulmuştur. Söz konusu yüksek okul, 1982 yılında Fakülte'den ayrılmıştır. 1978'de Fakülteye bağlı olarak enstitü niteliğindeki Gelişme ve Toplum Araştırma Merkezi (GETA) ile İnsan Hakları Merkezi kurulmuştur.

1981'de Sosyal Politika Enstitüsü kurulan Fakültede, 1989–1990 öğretim döneminden itibaren isteğe bağlı yabancı dil hazırlık sınıfı uygulaması getirilmiştir.

Temel işlevi ülkemiz kamu yönetimi başta olmak üzere, her kademede üst düzey yönetici yetiştirmek olan Mülkiye'de, doğal olarak bir "Yönetim Aygıtı" tüm tarihi boyunca olagelmiştir. Bu aygıt, ya da piramidin en başında ise ilk yıllarda "okul müdürü" sonraki yıllarda ise "Dekan" unvanıyla çok değerli (müdürlerin yarısı aynı zamanda Mülkiye kökenlidir) hocalar yer almıştır.

Müdür, müdür yardımcısı ya da Dekan, Dekan yardımcısı konumunda görev yapan eğitmenler, her şeyden önce örnek yönetici imgesi yaratmışlar, hem diğer öğretim üyelerine, hem de öğrencilere gelecekteki yöneticilik yaşamlarında örnek oluşturmuş ve öğretici olmuşlardır. Aynı zamanda, okulun gerek yer olarak, gerek eğitim düzeyi olarak gelişmesi ve bugünkü boyutlarına ulaşmasında öğrencilerin olabildiğince kusursuz ve sorunsuz yetiştirilmesine, her bir müdür ya da dekanın çok saygın katkıları olmuştur.

Özellikle, ülkemizin bunalımlı dönemlerinde, Abdülhamit devresi, Birinci Dünya Savaşı, Balkan Savaşı, Kurtuluş Savaşı, 1961, 1971, 1980 askeri müdahale dönemleri (öncesi ve sonrasıyla) öğrenci olayları vb. olağan dışı gelişmeler yaşandığında, en büyük sorumluluk, sıkıntı ve çabalar hep birinci adam konumundaki dekan ve müdürlerin omuzlarında olmuştur.

1859 yılında Cemal Bey ile başlayan "Müdür"ler dönemi, 90 yıl sürerek 1950 yılında Profesör Fethi Çelikbaş ile son bulmuş olup, bu 90 yılda 20 değişik müdür görev almış, ortalama süreleri 4,5 yılı bulmuştur.

En uzun süreli müdürlük görevini, 16'şar yıl aralıksız Müderris Hilmi, (1860–1876 yılları arası) ve Abdurrahman Şeref Bey, (1878–1894) yapmıştır. En kısa görevleri ise aynı yıl içinde başlayıp ayrılan; Prof. Zeki M. ALSAN (1927), Prof. Dr. Yavuz Abadan (1948 yılında) yerine getirmişlerdir.

Dekanlık Dönemi; 1950 de, Ankara Üniversitesi'ne bağlandıktan sonra başlamıştır. O günden bugüne yaklaşık 50 yılda 22 kişi dekan olarak görev almış; 1950 yılında, son müdür olan Fethi Çelikbaş, ilk dekan olmuş, aynı yıl, görevi Prof. Fadıl Hakkı Sur'a devrederek en kısa dönem dekanlık yapan kişi unvanını da elde etmiştir.

Üst üste iki kez dekan seçilen (1966–1968), Prof. Aziz Köklü, en uzun dekanlık yapan ise halen görevde olan (4. kez seçildi) Prof. Dr. Celal Göle olmuştur.

Gerek dekanlık, gerekse müdürlük yapan hocalardan, köken olarak Mülkiye mezunları dışında en çok 4 kişi İstanbul Hukuk mezunu ve 5 kişi de Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunu bulunmaktadır. Bunun dışında, Paris Hukuk Fakültesi ile yine Fransız İdarecilik Okulu ENA, ayrıca Galatasaray Lisesi, Mahreci Aklam ve Harp Akademisi mezunu birer eğitmen, müdür olarak görev almıştır.

1964'den 1994'e kadar ki 30 yılda sürekli Mülkiye kökenli eğitmenler dekanlık yapmıştır. Dekanların ortalama görev süresi 2 yıl, 45'er gün olmuştur. Böylece Müdürler döneminin daha durmuş oturmuş, ya da daha durağan geçtiği söylenebilir.

Bu arada 1883 mezunlarından iki kişi (Mehmet Celal ve Mehmet Hikmet), 1910 mezunlarından iki kişi (Z. M. Alsan ve A. Hamit Ongunsu), 1937 mezunlarından üç kişi (Fehmi Yavuz, Bedri Gürsoy ve Aziz Köklü), 1953 mezunlarından iki kişi (Mümtaz Soysal ve Cevat Geray) dekanlık ya da müdürlük yapan sınıf ya da dönem arkadaşı konumundadır.

Siyasal Bilgiler Okulu 1913'de ilk kez Kısm–i İdari (İdari Şube), Kısm–i Mali (Mali Şube) ve Kısm–i Siyasi (Siyasi Şube) olmak üzere üç ayrı bölüm biçiminde örgütlenmiştir. Eğitim-öğretim ilk iki yıl ortak, üçüncü sınıfta ise bölümlere ayrılıyordu.

17 Temmuz 1924 Talimatnamesi (Tüzük)'ne göre; İdari ve Mali şubeler 3'er yıl (ilk iki yıl ortak, son sınıfta ihtisas şubelerine ayrılma), Siyasi şube ise 2 yılı diğerleriyle ortak, son iki yılı da uzmanlık eğitimi (ayrı bir

şube halinde) olmak üzere dört yıldı. Şube isimleri 1913'deki gibiydi. Bu uygulama 1930 yılına kadar sürmüştür.

1930 yılında Siyasi Şube yeniden üç yıla indirildi (2 yıl ortak, son sınıfı uzmanlaşma). 1937 yılında Siyasi Şube'nin adı "Diplomasi Şubesi" olarak değiştirildi ve öğretim yeniden dört yıl oldu. 09 Mart 1955 tarihinde iki yılı genel, iki yılı ise uzmanlık eğitimi şeklinde, dört yıllık eğitime geçildi. Bu haliyle okulda yer alan şubeler şunlardır, İdari Şube, Maliye ve İktisat Şubesi, Diplomasi ve Dış Münasebetler Şubesi. (Şube adına "Dış Münasebetler" ibaresi ilave edildi.)

20.08.1966 Yönetmeliği'nin üçüncü maddesine göre, bölümlere bir ek (İşletmecilik) yapılmış ve şu bölümlerden oluşturulmuştur: İktisat, İşletmecilik, Siyaset ve İdare Bilimleri (İdari Şubeden bu isme gelindi), Uluslararası İlişkiler. (Siyasi Şube/Diplomasi Şubesi/Diplomasi ve Dış Münasebetlerden bu isme gelinmiştir.)

1983 öğretim yılından itibaren YÖK sistemi gereğince, Bölümlerin sayısı altıya çıkarılmıştır. Bunlar, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri, İktisat, İşletme, Kamu Yönetimi, Maliye ve Uluslararası İlişkiler.

Bunlardan Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü, çalışma yaşamını sosyal politika, iktisat, sosyoloji, psikoloji, hukuk, yönetim gibi sosyal bilimin çeşitli disiplinleri ışığında incelemekte ve bu doğrultuda eğitim ve öğretim sunmaktadır. Bölüme kabul edilen öğrencilere ilk iki yılda ağırlıklı olarak, Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin çeşitli bölümleri tarafından sunulan ortak dersler ve daha sonraki yıllarda ise çalışma yaşamının çeşitli yönlerini inceleyen bölüm dersleri verilir. Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümüne bağlı dört anabilim dalı ve bir araştırma merkezi bulunmaktadır.

- Çalışma Ekonomisi Anabilim Dalı
- İş Hukuku ve Sosyal Güvenlik Anabilim Dalı
- Uygulamalı Sosyal Politika Araştırma Merkezi
- Yönetim ve Çalışma Psikolojisi Anabilim Dalı
- Yönetim ve Çalışma Sosyolojisi Anabilim Dalı

Kendi alanında her zaman öncü bir merkez olan Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü, işgücü piyasasının giderek farklılaşması ve zenginleşmesi, uluslararası iş bölümündeki gelişmeler ve sendikal hareketlerdeki yeni eğilimlere bağlı olarak eğitim programını güncelleştirmektedir.

1982 yılında kurulan Sosyal Politika Bölümü, bugün Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü adı altında eğitim ve öğretime devam

etmektedir. Bölüm öğrencileri, Siyasal Bilgiler Fakültesi ve bağlı olduğu Ankara Üniversitesi'nin tüm olanaklarından yararlanırlar. Fakültenin zengin kitap ve süreli yayın koleksiyonu, önemli bir kısmı bölümün öğretim elemanları tarafından yazılmış olan ders kitapları ve yardımcı ders kaynaklarını da barındırmaktadır.

Bu bölümün nasıl kurulduğunu, kurucuların başında gelen Prof. Dr. Cahit Talas şöyle anlatmaktadır: "1960'dan sonra, sosyal politika alanında, SBF'de bir genişleme hareketine tanık olundu. Eskiden İçtimai İktisat müstakil bir dersti. Herhangi bir kürsüye bağlı değildi. Zaman içinde dersin adı değişti, daha çağdaşlaştı, Sosyal Politika oldu. Sosyal politikanın yanında İş Hukuku oldu... 1960' a vardığımız zaman kürsü oldu. Kürsü olunca, kürsünün kadrosunun genişlemesi zorunluluğu doğdu... böylece kürsü büyüdü. Sosyal Politika vardı, İş Hukuku vardı, Sosyal Güvenlik vardı. Doktora öğretimi yapmaya başladık... Artık kürsüyü de yetmez gördük. Uzun tartışmalar oldu."

Programı başarıyla tamamlayan öğrenciler "Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Lisans Diploması" ve "Çalışma Ekonomisti" unvanı alırlar. Mezunlar çalışma yaşamını ilgilendiren kamu ve özel sektörün çeşitli alanlarında iş bulabilmektedir. Ancak, asıl amaç Çalışma Bakanlığı ve bağlı kuruluşları ile sendikalara eleman yetiştirmektir. Bölüm ilk mezunlarını 1986 yılında vermiştir.

Bir diğer birim olan İktisat Bölümü; lisans eğitim ve öğretim programı, bölüm öğrencilerini temel iktisat ve iktisat eğitiminde kullanılan matematik istatistik ve ekonometri bilgileri ile donatmak amacına yönelik olarak hazırlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda, programda zorunlu derslerin yanı sıra, öğrencilere mezuniyetlerinden sonraki çalışma yaşamına ilişkin hedefleri doğrultusunda, hazırlanma olanağı sunacak seçimlik dersler de yer almaktadır.

İktisat Bölümü lisans programında yer alan dersler, temel iktisat teorisi ışığında Türkiye ve Dünyada yer alan ekonomik gelişmeleri çözümleme yetisi kazandırmaya yöneliktir. Bölümün düzenlediği konferans ve seminerler de bu amaç doğrultusunda ders programını destekleyici niteliktedir.

İktisat Bölümü öğretim üyeleri, ders verme etkinlikleri dışında, iktisadi konularda araştırmalar da yürütmektedirler. Bu araştırmaların sonuçları, Fakülte içinde ve dışındaki iktisat tartışmalarında kaynak olarak yer alır. İktisat Bölümü, Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin diğer bölümlerinde yer alan iktisat ile ilgili dersleri de yürütmektedir.

Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin altı bölümünden biri olan İktisat Bölümü, zellikle Ankara'da birçok "ilk" i oluşturmuştur. Ankara'daki ilk İktisat Fakültesi bir anlamda İktisat bölümü nedeniyle Siyasal Bilgiler Fakültesi olmuştur. Fakültemiz İktisat Bölümü'nün Türkiye'deki yeri, özellikle ilk doktora programını başlatan İktisat Fakültelerinden biri olması ve diğer İktisat Fakültelerinin akademik kadrosunun çok önemli bir bölümünün doktoralarını Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden almış olmalarından ötürü çok önemlidir.

1983 yılından itibaren Fakülteye girişlerin doğrudan bölümlere yapılması, daha önce uygulanan, öğrencilerin üçüncü yıldan itibaren bölümlerini seçmelerini ortadan kaldırmıştır. Ancak, yine de bütün bölümlerin I. sınıfta fiilen ortak ders almaları, öğrencilerin genel bir temel almalarını sağlamaktadır. II. sınıfta ise bölümler ayrılmasına karşın kimi dersler daha ortak olarak işlenmektedir.

İktisat bölümünde dört anabilim dalı bulunmaktadır:

- İktisadi Gelişme ve Uluslararası İktisat Anabilim Dalı
- İktisat Politikası Anabilim Dalı
- İktisat Tarihi Anabilim Dalı
- İktisat Teorisi Anabilim Dalı

Siyasal Bilgiler Fakültesi İktisat Bölümünde, her ne kadar öğrencilere matematik teknikler öğretilmeye çalışılsa da, ana ilke onların denklemler ve rakamlar içinde boğulmadan, iktisadi olaylar ve olgulara yorumlayıcı ve geniş bir pencereden bakabilme yeteneğini geliştirmektir.

İktisat Bölümü mezunları "Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Lisans Diploması" ve "İktisatçı (Ekonomist)" unvanı alırlar ve çeşitli bakanlıklar, kamu kuruluşları ve özel sektör kuruluşlarından oluşan geniş bir çalışma alanına sahiptirler.

Siyasal Bilgiler Fakültesi, İşletme Bölümü'nün amacı lisans ve lisansüstü düzeyde işletme bilim dallarında öğretim yapmak, öğrencileri, yönetim, finansman, denetim, muhasebe, pazarlama, sayısal yöntemler ve işletme hukuku dallarında gerekli bilgilerle donatarak, gerek kamu, gerekse özel sektör işletme ve kuruluşlarına üst düzeyde yönetici yetiştirmeyi amaç edinmiş bulunmaktadır.

Öğrenciler bu bölümde, uzmanlık alanlarındaki derslerin yanı sıra İktisat, Hukuk ve diğer yan alanlardan da dersler almakta ve bir işletme yöneticisi için gerekli olan yetişimi kazanmaktadırlar.

Siyasal Bilgiler Fakültesinde benimsenen, değişen dünya ve ülke koşullarına uygun olarak bölüm sayısını artırma politikasının uzantısında; işletme bilim dalının ve işletme uygulamalarının önem kazanması ile 1958 yılında İşletme İktisadı ve Muhasebe Enstitüsü kurulmuş ve bu Enstitü aracılığı ile kazanılan deneyim sonucu, 1966 yılında lisans yönetmeliğinde değişiklik yapılarak "İşletmecilik" bölümünün kurulması ve var olan diğer bölümlerde olduğu gibi bu bölümün programının da 3. sınıfla birlikte başlaması kabul edilmiştir. Bölümün ismi daha sonra, "İşletme" olarak değiştirilmiş ve YÖK'ten sonra doğrudan doğruya merkezi öğrenci yerleştirme sistemi ile 1. sınıftan bölüme öğrenci alınmaya başlanmıştır.

İşletme Bölümünde altı anabilim dalı mevcuttur:

- Kooperatifçilik Anabilim Dalı
- Muhasebe ve Finansman Anabilim Dalı
- Sayısal Yöntemler Anabilim Dalı
- Ticaret Hukuku Anabilim Dalı
- Üretim Yönetimi ve Pazarlama Anabilim Dalı
- Yönetim ve Organizasyon Anabilim Dalı

İşletme Bölümü mezunları "Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Lisans Diploması" ve "İşletmeci " unvanı alırlar.

Bir işletmeci, çalıştığı kurumda planlama, örgütleme, yönetme, düzenleme, denetim gibi genel görevler yanında, ürünün iyileştirilmesi, üretimin arttırılması ve ürünlerin satışı için planlar yapmak, kuruma parasal kaynak sağlamak ve kurumun parasal kaynaklarını en ekonomik şekilde dağıtmak, kurumun insan gücünü en verimli alanlarda çalıştırmak gibi işler yapar.

İşletmeciler için çok geniş iş alanları mevcuttur. Bunlara örnek olarak kamu ve özel bankalar, danışmanlık şirketleri, aracı kurumlar, denetim şirketleri, İstanbul Menkul Kıymetler Borsası, Özel Şirketler, Kamu İktisadi Kuruluşları, İlgili bakanlıklar, sigorta şirketleri verilebilir.

Bölümümüz ders programının diğer gelişmiş üniversitelerle koşutluk göstermesinin yanı sıra derslerin uygulamalarla ilişkilendirilmesinde katkısı olan bir takım projelerin de derslerin kapsamı alanında olması, önemli bir farklılık olarak ortaya çıkmaktadır. Bu ise öğrencilerimizin iş yaşamı ile erken ilişki kurmalarını sağlamaktadır. Ayrıca Fakültemiz tarafından düzenlenen seri konferanslar, seminer ve paneller bu ilişkiyi kuvvetlendirmektedir.

Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, kamu kesimi ve özel kesime üst düzey yönetici yetiştirmek, bölümü bitirenlere siyaset bilimi, yönetim bilimleri, kent ve çevre bilimleri alanlarında ileri düzeyde yetkinlik kazandırmayı amaçlamaktadır.

Bölümde dört Anabilim dalı bulunmaktadır:

- Hukuk Bilimleri Anabilim Dalı
- Kentleşme ve Çevre Sorunları Anabilim Dalı
- Siyaset ve Sosyal Bilimler Anabilim Dalı
- Yönetim Bilimleri Anabilim Dalı

Türkiye'de açılan ilk kamu yönetimi bölümü olan Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümü'nde kamu yönetimi ve siyaset bilimi sorunları çok yönlü bir bakış açısıyla ele alınmakta, siyasal teoriler, ilk çağlardan günümüze siyasal düşünceler tarihi, siyasal sistemler, devlet kuramı, anayasa, Türk anayasa düzeni, çağdaş devlet düzenleri, yönetim bilimleri, yönetim hukuku, yönetsel yargı, Türk yönetim düzeni, çeşitli kamu hukuku ve özel hukuk konuları, kentleşme ve çevre sorunları, toplumbilim ve Türkiye'nin toplumsal yapısı, Türkiye'nin siyasal tarihi konularında lisans düzeyinde yürütülen öğretime ek olarak, Siyaset Bilimi, Yönetim Bilimleri ile Kent ve Çevre Bilimleri alanlarında üç ayrı yüksek lisans ve doktora programı yürütülmektedir. Bölüm içinde yer alan Anabilim dallarının verdikleri dersler dışında, Fakültenin öbür bölümlerinden, iktisat, Türkiye ekonomisi, sosyal politika, uluslararası politika ve uluslararası hukuk konularında da dersler alınmaktadır.

Kamu Yönetimi Bölümü'nde öğrencilere, siyasal, yönetsel ve toplumsal sorunları doğru bir biçimde kavramada ve çözmede çok yönlü düşünme becerisi kazandırma amacıyla derslerin dışında, güncel sorunlarla ilgili seminer çalışmaları da yaptırılmaktadır.

Mülkiye Mektebi'nin kurulduğu yıllarda kaymakam yetiştiren bir bölüm olan "İdari Şube", 1966 yılında düzenlenen yönetmelikle "Siyaset ve İdare" adını almış, YÖK'ten sonra ise "Siyaset" sözcüğü kaldırılarak bölümün adı Kamu Yönetimi olarak değiştirilmiştir. 2006 yılında yapılan değişiklikle Bölümün adına "Siyaset" sözcüğü tekrar eklenmiş ve bölümün adı "Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü" olarak değiştirilmiştir.

Kamu Yönetimi Bölümü mezunları "Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Lisans Diploması" alırlar, kaymakamlıktan emniyet müdürlüğüne, kamu kurumlarında müfettişlik (başta Başbakanlık Müfettişliği olmak üzere çeşitli bakanlık ve kamu kuruluşlarında müfettişlikler ve kontrolörlükler), yöneticilik ve uzmanlıklardan (Merkez Bankası, Hazine Müsteşarlığı, İMKB, Devlet Planlama Teşkilatı, Devlet Personel Dairesi, Maliye Bakanlığı Bütçe Uzmanlığı gibi) idari yargı hakimliğine, gazetecilikten aka-

demisyenliğe, özel kesim kuruluşlarında çeşitli uzmanlıklara ve yöneticiliklere (personel ve insan kaynakları, halka ilişkiler, eğitim uzmanlıkları gibi) kadar çok çeşitli alanlarda iş olanakları bulunmaktadır.

Siyasal Bilgiler Fakültesi Maliye Bölümü'nün amacı, temel iktisat, işletme ve hukuk dersleri yanında, özellikle kamu giderleri, kamu gelirleri, bütçe ve maliye politikası alanında eğitim ve öğretim yapmaktır. Öğretim programı; Maliye Bakanlığı, Bankalar ve Mali Kurumlar ile Kamu İktisadi Teşekküllerine (KİT) eleman yetiştirecek şekilde düzenlenmiştir. Maliye bölümü kamu kesimi olduğu kadar özel sektöre de üst düzey yönetici ve araştırıcı yetiştirmeyi amaç edinmiştir.

Maliye Bölümü; 1983 yılında kurulmuştur. Siyasal Bilgiler Fakültesinde eski Mali Şube'nin İktisat Bölümüne dönüşmesinden sonra, Maliye Bölümünün açılması yoluna gidilmiştir.

Bölümde dört anabilim dalı bulunmaktadır:

- Bütçe ve Mali Planlama Anabilim Dalı
- Mali Hukuk Anabilim Dalı
- Mali İktisat Anabilim Dalı
- Maliye Teorisi Anabilim Dalı

Mülkiye, bugünkü Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne dönüştürülmeden önce, kuruluş amacı doğrultusunda, iki şube olarak eğitimini sürdürmüştür. Ülkenin her yerinde "Devlet"i temsil edecek yöneticileri yetiştiren "İdari–Siyasi Şube" ve devletin hizmetlerinin sürekliliği için gerekli vergilerini toplayan Maliye örgütüne eleman yetiştiren "Mali Şube", bu temel işlevinin yanında, uzun yıllar Türkiye'nin önemli iktisatçılarının da "mektep"i olmuştur.

1983 yılında, Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin bölümlerinin yeniden düzenlenmesi ve yeni bölümlerin kurulması aşamasında Maliye bölümü de kendi adı altında örgütlenmiştir.

Maliye Bölüm Başkanlığı görevini, kuruluşundan bugüne kadar Maliye Politikaları konusunda uzman olan Prof. Dr. İsmail TÜRK yürütürken, bu görevini 1996 yılında Prof. Dr. Üren Arsan'a devretmiştir.

Dört yılık lisans programının ilk yılında, sosyal bilimler okuyan öğrencilerin bilgi edinme yönünden altyapısını oluşturacak Hukuk, Anayasa, Toplumbilim, İktisat, Matematik, İstatistik, Siyasal Düşünceler dersleri okutulmaktadır. Bunların yanı sıra Genel Muhasebe, Mikro ve Makro İktisat dersleri ve alan dersleri olan Kamu Maliyesine Giriş ile Maliye Teorisi programı yer almaktadır.

Üçüncü ve dördüncü yıllarda Maliye konusunda uzmanlaşmayı sağlayacak nitelikteki Bütçe ve Kamu Finansmanı, Mahalli İdareler Maliyesi,

Kamu Ekonomisi, Maliye Politikası, Örgütlerde Mali Denetleme, güncel ekonomik–mali sorunlar, vergi hukuku dersleri ve seminere yer verilmektedir. Maliye konusundaki öğrenimi tamamlayacak ve günümüzdeki yeni ekonomik–mali dönüşümler ve eğilimleri irdeleyici dersler arasında İktisat Politikası ve Planlama, İktisadi Düşünceler Tarihi, Banka ve Mali Kuruluşlar, Uygulamalı İstatistik, Uluslararası İktisat, İktisadi Büyüme, Para Politikası, Türkiye Ekonomisi, Ekonometri, İktisadi Kalkınma, Şirketler Muhasebesi, Ticaret Hukuku, Banka ve Mali Kuruluşlar, Maliyet Muhasebesi, İşletme Finansmanı, Mali Analiz Teknikleri, Avrupa Topluluğu, Banka ve Sermaye Piyasası Hukuku bulunmaktadır. Ayrıca bilgisayar, yabancı dil ve mesleki yabancı dil diğer dersleri oluşturmaktadır.

Seçmeli ders sisteminin uygulanması, öğrencilerin öğrenim dönemleri süresince ilgi duydukları alanlara yönelmelerine ve belli konularda daha fazla uzmanlaşmış olarak mezun olmalarına olanak sağlamaktadır. Bu bağlamda Maliye programında sunulan Avrupa Topluluğu, Banka ve Sermaye Piyasası Hukuku, Uluslararası Finans gibi dersler günceli yakalamanın yanı sıra, ilgi duyan öğrencilere gerekli ve yeterli bilgi donanımını sağlamaktır.

Maliye Bölümü mezunları "Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Lisans Diploması" ve "İktisatçı (Ekonomist)" unvanı alırlar ve özellikle Maliye ve İçişleri Bakanlıklarında, Hazine Müsteşarlığında, Devlet Planlama Teşkilatında, değişik kamu ve özel banka ve kurumlarda görev almaktadırlar.

Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin Uluslararası İlişkiler Bölümü, uluslararası ilişkiler alanına uzman yetiştiren bir birimdir. Bu bölümde öğrencilere uluslararası sistemin tarihi ve 16. yüzyıldan bu yana geçirdiği evreler, yine uluslararası sistemin işleyişi, hukuksal çerçevesi, sistemin birimleri olan devletlerin birbirleriyle ilişkileri, sistemin ekonomik yapısı ve uluslararası sistem içinde Türkiye'nin yeri ile dış ilişkileri ağırlıklı olarak öğretilmektedir. Bu temel derslerin yanında, uluslararası sistemin çeşitli bölgelerin ayrıntılı incelenmesi, sistemde etkili olan bazı büyük devletlerin dış politika özellikleri ve devletlerarasındaki yasa çatışmalarına yer verilmektedir.

Uluslararası hukuk, uluslararası örgütler, siyasi tarih ve dış politika gibi uluslararası ilişkilerin değişik alt disiplinleri ile Ortadoğu, Balkanlar, Avrupa Birliği, Kafkaslar ve Orta Asya gibi çeşitli bölgeler üzerinde uzmanlaşma olanağı da sunmaktadır. Uluslararası ilişkiler programının hedefleri arasında öğrencilerin devletlerarası politikaların kaynaklarını, bu politikalara yön veren güçleri ve uluslararası ilişkileri kavrayabilmek için gerekli kurumsal ve uygulamaya yönelik bilgilerle ve araştırma yöntemleriyle donanmalarının sağlanması da vardır.

Bölümde üç anabilim dalı bulunmaktadır:

- Uluslararası Hukuk Anabilim Dalı
- Siyasi Tarih Anabilim Dalı
- Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı

Kuruluşundan Cumhuriyet'in ilanına kadar bölüm ayrımı olmayan Mülkiye Mektebi, 1926 yılında Cumhuriyet devrimlerine uygun olarak yenileşen mekanizmayı harekete geçirmek amacıyla uzman eleman ihtiyacını karşılamak için son sınıfı şubelere ayırmış; İdari, Mali ve Siyasi Şubeler kurulmuştur. Bu tarihlerde, 3 yıl olan Mülkiye Mektebi'nde bir ayrıklık olarak, şimdiki adı Uluslararası İlişkiler Bölümü olan Siyasi Şube 4 yıl olmuş ve bu uygulama 1929–30 ders yılına kadar sürmüştür.

Uluslararası İlişkiler Bölümü'nü diğer bölümlerden ayıran en büyük fark, lisan bilme zorunluluğudur. Bölümün tarihine bakıldığında 1936 tarihli Talimname'de; "Diplomasi Şubesi'ne ayrılabilmek için, o zamanın diplomasi lisanı olan Fransızca'yı çok iyi derecede bilme zorunluluğu, ayrıca son sınıfta şubeye ayrılabilmek için birinci sınıftan başlayarak ikinci bir yabancı dili izleme zorunluluğu" gibi maddelere rastlanmaktadır. Aynı Talimname, Okul'a alınan öğrencilerin ancak %10'unun bu şubeye ayrılabileceklerini de belirtir. Bu ayrıcalıklar ve diplomasinin olağan protokol kuralları nedeniyle, bölüm öğrencilerine "Züppeyun Takımı" adı takılmıştır.

İleriki yıllarda diğer bölümlere ayrılmak isteğe bağlıyken, Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde ikinci sınıf dil sınavı barajı konulmuş ve öğrenci sayısı 30–35 öğrenci ile sınırlı tutulmuştur. Ancak, 1983 yılında üniversite sınavlarına giriş sırasında tercihe bağlı olarak ve dil bilme şartı aranmadan Bölüme girebilme olanağı tanınmıştır. Bölümün "Uluslararası Ekonomik ve Siyasi Araştırmalar Merkezi" adı altında bir araştırma birimi vardır. Bu merkezde, alanla ilgili zengin bir kitaplık ve harita koleksiyonu vardır.

Uluslararası ilişkiler Bölümü mezunlarına "Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Diploması" verilir. İş bulma alanı geniştir.

TIP FAKÜLTESİ

Türkiye Cumhuriyeti Kurtuluş Savaşı'nı sonlandırdığında, onu daha pek çok cephede verilmesi gereken başka savaşlar beklemekteydi. Ulusal gücün son zerresine kadar kullanıldığı ve mutlak bağımsızlığa dayalı bir siyasanın sergilendiği bu dönem, ve özellikle, "Atatürk yılları" olarak da adlandırılan 1923-1938 yılları arası, "onurlu yıllar" olarak da tanımlanmaktadır. Osmanlı İmparatorluğu' nun son dönemlerinden başlayarak sürekli yaşanan savaş durumuna, buna dayalı olarak her açıdan tüm kaynakların tükenmişliğine karşın, Atatürk yılları Cumhuriyet döneminin en yüksek gelişme oranını (yılık %7.4) tutturabilmiş, fiyatlar bir daha hiç görülmemecesine her yıl ortalama % 2 azalmıştır. İktisadi açıdan sergilenen güçlülük, bu genç devletin bütçesinin hep artı değerlerde seyretmesiyle de kanıtlanmaktaydı. Oldukça sınırlı olan kaynakların hangi sorunların çözümüne ayrıldığını araştırırsak, "eğitim" ve "sağlık" alanlarının öncelikli durumda bulunduğunu görürüz. 1927'de % 10.6 olan okuma yazma oranının onbeş yıl içinde üç katına çıkabilmesi bu önceliğin sonuçlarından birisidir. Genç Cumhuriye-

tin başarılı olmayı hedeflediği alanlardan birisi de yurttaşlarının sağlık düzeyini yükseltmek olmuştur kuşkusuz. Bu çabayı ilk hükümet programlarında bile açıkça izlemek olanaklıdır. Örneğin; 22 Kasım 1924 günü açıklanan Okyar Hükümeti'nin programında sıtma, verem ve frengi başta olmak üzere yaygın bulaşıcı hastalıklar ile çocuk hastalıklarının öncelikli olarak seçildiği dile getirilmiştir . Aynı sağlık politikası daha sonraki hükümetler tarafından da izlenerek, özelikle sıtma, trahom üzerinde -başarısı uluslararası düzeyde de kabul gören- yüz güldürücü sonuçlar alınmıştır. Genel olarak sağlık düzeyinin yükseltilmesi, sağlık hizmetlerinin, bakım yardımının yaygınlaştırılması çalışmaları bu dönemin ana özelliklerindendir.

Genç Cumhuriyet Ankara'yı yirmibin nüfuslu bir kasaba olarak devralmış ve onu yarım yüzyıl içinde milyonluk bir başkent haline getirmişti. Bir başkent için gerekli olan kurumlar arasında yüksek öğrenim kurumları nasıl vazgeçilmez ise, bunlardan birinin tıp fakültesi olması da zorunluluktu. Üstelik Osmanlı İmparatorluğu'ndan kalan hekim sayısı sadece 554 olduğundan, yeni hekimlerin yetiştirilmesi de öncelik taşımaktaydı. Bu nedenle, İstanbul'da bulunan tek tıp fakültesinin yanısıra bir yenisi kurulacaksa bunun yeri Ankara olmalıydı. Böylelikle bu yeni öğrenim kurumu, Cumhuriyet Türkiyesi'ni simgelemiş olmakla bir anlamda onunla özdeşleşmiş sayılabilecekti.

Ankara'da bir tıp fakültesi kurma düşüncesinin mimarlarından birisi Dr. Refik Saydam' dır . Saydam ilk kez 3. İcra Vekilleri Heyeti'nde (19 Mayıs 1921-9 Temmuz 1922), ardından 1.-7. İnönü Hükümetleri'nde Sağlık

Bakanlığı görevini yerine getirmişti. Saydam zamanında bu düşünce üzerine çalışılarak 9 Haziran 1937 tarihinde bu konudaki 3228 numaralı yasa Meclis' ten çıkartılmıştı. 6 maddelik "Ankara'da bir tıp fakültesi tesisi hakkında kanun" 246 milletvekilinin bulunduğu bir oturumda oybirliği ile kabul edilmiştir. Buna göre 1937 mali yılından itibaren 8.000.000 TL.sına kadar taahhüde girmeye Sağlık Bakanlığı yetkili kılınmıştır (4O'lı yıllarda 1 $ yaklaşık 280 Kuruş karşılığıdır) . 3. maddeye göre Ankara erkek Lisesi arazisi tıp fakültesinin inşa edileceği yer olarak belirlenmiştir. Yine aynı yasa 1939 bütçe yılının sonuna kadar fakültenin teşkilat kanununun T.B.M.M.' ye verileceğini belirtmektedir. Ancak 1940 yılının sonlarında Başbakan Refik Saydam imzasıyla T.B.M.M.' ye konuyla ilgili bir yasa tasarısının sunulduğunu görüyoruz . Burada "Ankara Tıp Fakültesi'nin teşkilat kanununun tanzimi işinin tecili hakkında mucip sebepler" yer almaktadır. Tasarıda fakülteye ait büyük inşaat grubunun eksiltme ve ihalesinin "gayri muayyen" bir süre ile ertelenmiş olmasından ve ayrıca teşkilat kanununun da 1939 yerine 1942 bütçe yılına "tecil ve tehiri" gerektiğinden söz edilmektedir. Sağlık Bakanlığı Encümeni mazbatası ile Bütçe Encümeni mazbatalarının ele alınmalarından sonra 1937 tarih ve 3228 numaralı yasada bu tasarılar uyarınca değişikliklere gidilmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti 3228 sayılı yasa ile ülkesine yeni bir tıp fakültesi kurma sözü vermişti. Ancak,bu fakültenin açılması 2. Dünya Savaşı'nın patlak vermesiyle ister istemez gecikmişti. Hem inşaat için yeterince para ayrılamıyor, hem de teşkilat kanunu gibi düzenlemeler gecikiyordu. 2. Sara-

çoğlu Hükümeti sırasında (9 Mart 1943-7 Ağustos 1946) yeni bir yasal düzenleme ile ve dönemin Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel' in de önemli katkıları ile fakültenin kurulması işi yeniden ivme kazandı.

Devlet adamlığı yanı sıra eğitimciliği ve yazarlığı ile de tanınan Hasan Ali Yücel (1897-1961) 1935 yılında İzmir'den T.B.M.M.'ye girdiği günden itibaren önemli görevler yüklendi. 2. Bayar, 1. ve 2. Saydam, 1. ve 2. Saraçoğlu Hükümetlerinin vazgeçilmez Milli Eğitim Bakanı olan Yücel bu görevini 7 yıl 7 ay sürdürdü. Hasan Ali Yücel' in bu döneme ilişkin çalışmaları birbirinden önemli katkılarla bezelidir. 1940'ta Köy Enstitüleri'nin kurulması, dünya klasiklerinin Türkçe'ye çevrilmesi ve yayınlanması ve Üniversite Yasası'nın çıkartılması (1946) hep O'nun bakanlığı dönemine rastlamaktadır. Aynı dönemin önemli işlerinden birisi de Ankara'da Fen ve Tıp Fakülteleri'nin açılmasıdır.

Konumuzla ilgili olarak H. A. Yücel'i, fakülte yasasının çıkarılmasından, ilk bina inşaatının temelinin atılmasına varıncaya kadar her aşamada bir öncü kimliğiyle görmekteyiz. O'nun bakanlığında Ankara Tıp Fakültesi'nin açılmasına yönelik hazırlıkları yürütecek bir komisyon Tevfik Sağlam, Ankara Fen Fakültesi Dekanı Prof. Hayri Dener ve Prof. Hikmet Birand, M.E.B. Müsteşarı İhsan Sungu, M.S.B. Sağlık dairesi Başkanı Tümgeneral Dr. Abdülkadir Noyan, Gülhane Başhekimi Prof. Dr. Zeki Haki Pamir ve Yüksek Öğretim Genel Müdürü Necmettin Halil Onun Komisyonun öteki üyeleriydi. 1945 Şubat ayı yoğun toplantılarla geçti. Fakülte Dekanlığına Hıfzıssıha Enstitüsü'nde yer ayrılması, Gülhane' den 370 ve Numune Hastanesi'nden 130 yatağın fakülteye tahsisi, M.S.B. hesabına İstanbul'da okuyan askeri öğrencilerle sağlık Bakanlığı yatılı öğrencilerinden bir bölümün Ankara'ya aktarılması, öğretim üyelerinin Gülhane ve Numune Hastanelerinden seçilmesi, her kliniğe 2-3 doçent, bir başasistan ve dört asistan kadrosu verilmesi bu toplantılarda varılan kararlardan bazılarıydı.

2. Dünya Savaşı'nın son birkaç ayına girdiği bir sırada, savaş günlerinin getirdiği türlü zahmetin çekilmekte olduğu, karartma gecelerinin yaşandığı bir başkentte mecliste görüşülen konulardan biri Ankara'da Tıp Fakültesi kurulmasına ilişkin yeni bir yasa tasarısı olmuştur. 20 Haziran 1945'te Milli Eğitim bakanı H.A. Yücel yaptığı konuşmada, 1937'de başlanılan bu girişimin artık sonuçlandırılması gerektiğinden söz etmiştir. 1945-46 ders yılından başlayarak aşağıdan ve yukarıdan birer sınıfın yeni FKB ve son sınıfların açılacağını, 1946-47 yılında 2. ve 5. 1947-48 ders yılında ve 3. ve 4. sınıfların açılarak Fakülte' nin kuruluşunun üç yılda tamamlanacağını dile getirmiştir. "Öğrencilerin eğitimi için Cebeci'deki Askeri Tıp Tatbikat Okulu'ndan ve Numune Hastanesinden yararlanılması düşünülmüştür. Gülhane hem öğretim üyesi, hem de yer açısından Ankara Tıp Fakültesi'ne

önemli ölçüde destek vermiştir. Refik Saydam Merkez Hıfzıssıhha Enstitüsü Tıp Fakültesinin daimi olarak kalacağı bir yer değildir... kısa bir zaman sonra orayı kendi öz ödevine terketme imkanı doğacaktır" .

Yasa tasarısıyla ilgili komisyon raporunda da dile getirildiği gibi FKB öğrenimin Tıp Fakültesi'ne bağlı kalması, Fizik, Kimya, Botanik ve Zooloji derslerinin Gazi Eğitim Enstitüsü binasında Fen Fakültesi'nce gösterilmesi uygun görülmüştür. 1945-46 ders yılında İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin 6. sınıfında bulunan askeri öğrencilerden bir bölümü ile Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı Leyli Tıp Talebi Yurdu'nda 100 kadar stajyerin Ankara'ya getirilmesi de kararlaştırılmıştır. Bu tasarı 20.6.1945'te T.B.M.M. de kabul edildi ve (6042 numaralı Resmi Gazetede ilanı 27.6.1945) ertesi günkü gazetelerde yer aldı.

İlgili tarihli gazetelerde Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Harry Truman'ın başkanlıktan ayrılıp ayrılmayacağı ya da Japonya'ya yönelik bombardımanların ("fasılasız hücumlar"ın) gidişine ilişkin haberlerin yanı sıra ilk sayfalarda, Ankara Tıp Fakültesi'ne ait yasa tasarısının kabul edildiğini ve Hasan Ali Yücel'in konuşmasını birlikte okumak olanaklıdır. Fakültenin yapımı için gelecek yıllara geçici yüklemelere girişilmesi için bir yasa tasarısına ve bunun kabul edilmiş olduğu görüşme tutanaklarına da T.B.M.M.nin kayıtlarında rastlamaktayız.

Gülhane Askeri Tıp Akademisi İç Hastalıkları öğretim üyesi olan Abdülkadir Noyan 7.7.1945'te kurucu dekan olarak görevlendirilmişti . Öğretim kadrosunun seçimi ve fiziksel mekan konularının konuşulduğu ilk profesörler kurulu toplantısı 14.7.1945'te Hıfzıssıhha Enstitüsü Binası'nda yapıldı. Bu toplantıya, Hasan Ali Yücel başkanlık etti. Açış söylevinde Yücel, Ankara'da ikinci bir tıp fakültesinin açılmasının nedeninin sadece hekime duyulan büyük gereksinimin olmadığını, onların daha iyi ve daha kaliteli yetiştirilmeleri gerektiğini vurgulamıştır. Fakülte'nin eğer Milli Şef İsmet İnönü'nün müdahalesi olmasa, kesinlikle kurulamayacağını dile getiren Yücel konuşmasında ders kitabı noksanlarının hızla tamamlanması, fakültenin mutlaka bir dergisi olması ve pedagojik bilgi eksikliğinin giderilmesi gerektiğine de değinmiştir. Bilim ve ahlâkın birlikte yürümesi gerektiğini belirten Hasan Ali Yücel öğretim üyesinin öğrenciye bizzat kendisini model olarak sunması gerektiğini vurgulamıştır. Profesörler kurulunun iyi bir işlev görmesi ve burada herşeyin açıkça konuşulması gerektiğine değinen Hasan Ali Yücel, daha sonra profesörler kurulu toplantısından ayrılmıştır.

Dr. Abdülkadir Noyan'ın Dekanlığa ve Ordinaryüs Profesörlüğe atanmasından sonra fakültenin kurulması için oluşturulan komisyon ilk öğretim üyesi kadrosuna aşağıdaki ekibi seçmiştir.

İç Hastalıkları Kliniği	Ord. Prof. Dr. A. Noyan
1. İç Hastalıkları Kliniği	Prof. Dr. İrfan Titiz
2. İç Hastalıkları Kliniği	Prof. Dr. Z. Hakkı Pamir (N.Karasu)
1. Dış Hastalıkları Kliniği	Prof. Dr. Kamil Sokullu
2. Dış Hastalıkları Kliniği	Prof. Dr. Melchior (Numune)
Çocuk Hastalıkları	Prof. Dr. Eckstein (Numune)
Fizyoterapi ve Hidroloji	Prof .Dr. Nüzhet Şakir Dirisu
Üroloji Kliniği	Prof. Dr. Kemal Serav
Radyoloji Kliniği	Prof. Dr. Eftal Aşar
Göz Kliniği	Prof. Dr. Süreyya Gördüren
İntaniye	Prof. Dr. H. Kemal Plevnelioğlu
Psi ve Sinir Kiliniği	Prof. Dr. Nazım Şakir Şakar
Kadın Doğum Kliniği	Prof. Dr. Ali Esat Birol
Ortopedi Kliniği	Prof. Dr. izzet Birand
Asabiye Kliniği	Prof. Dr. Şükrü Yusuf Sarıbaş
KBB	Prof. Dr. Nüzhet Atav
Histoloji	Prof. Dr. Kamile Aygün
Anatomi	Prof. Dr. Muhittin Dilemre
Adli Tıp	Prof. Dr. Behçet Kamay

Bu ilk profesörler kurulu Fakülte öğretime açılmadan önce düzenli toplanarak çalışmalarını sürdürmüş; Eylül 1945'e kadar öğretim üyesi eksiği tamamlanmıştır. Ayrıca ders programları ve doçentlik sınavlarında görev alacak jüriler de belirlenmiştir.

1937'de Ankara Tıp Fakültesi'nin kurulmasıyla ilgili ilk yasal düzenlemeler yapılırken, Fakülte'nin o dönemin tek sivil hastanesi olan Numune Hastanesi civarında Ankara Erkek Lisesi'nin ve şimdiki Morfoloji Binası ile Yüksek İhtisas Hastanesi'nin bulunduğu yerde yapılması kararlaştırıldı. Bu seçime yönelik arsa ve bina alımı sürdürülürken, bir yandan da mimari proje yaptırılmaya başlandı. Bu amaçla iki Alman ve bir Fransız mimarının çizdikleri projelerden Fransız mimar Jean Walter' inki beğenilerek fakültenin bir maketi de hazırlatıldı. Sağlık Bakanı Dr. Refik Saydam'ın hazırlattığı bu maket uzun süre bakanlığın girişinde sergilenmişti.

Bu plana göre Ankara Tıp Fakültesi'nin temel atma töreni 28 Eylül 1945'te yapılmıştır. Sadece Morfoloji Binası'nın temelinin atıldığı bu törene T.B.M.M. üyeleri ve Hükümeti yetkilileri katılmıştır. Hasan Ali Yücel kısa bir konuşma yapmıştır. Mili Eğitim Bakanı konuşmasında, tıp fakültesinin ilk yıllarında FKB eğitimi görecek öğrencilerin yararlanacağı bu binalarda laboratuvar uygulaması olan Anatomi, Histoloji, Fizyoloji gibi derslerin

işleneceğini, modern teçhizatla donatılacağını ve daha sonra geleceklere "yadigar bırakılacak bir müessese" olmasını dilediğini belirtmiştir.

Bu törenden sonra yapımına girişilen morfoloji binası, Walter' in yardımcısı Lemaresquier' in de Ankara'ya gelmesi ile bir süre hızlı ilerlemiş, ancak gerekli yapı makinalarının Amerika' dan alınmasında bazı sorunlar çıkmış ve inşaat duraklamıştır. Planda yapılan bazı değişikliklerle inşaat 1966'da tamamlanarak bir yıl sonra hizmete açılmıştır. Burada Temel Tıp birimleri, dört anfi, kürsü ve hayvan laboratuvarları, merkez kütüphanesi, konferans ve profesörler kurul salonları, dekanlık ve yönetim büroları bulunmaktadır.

Walter' in "hastane" planı ise hiç gerçekleşmemiştir. 1966 yılında açılan bir proje yarışması ile morfoloji binasının arkasında 1280 yataklı bir eğitim hastanesinin yapılması düşünülmüştür. Yarışma sonucunda Teoman Doruk birinci, Affan Kırımlı ve arkadaşları ikinci, Vedat Dalokay ve arkadaşlarının projesi de üçüncü seçilmiştir. Ancak eseri birincilikle değerlendirilen mimarın süre ve ücret konusunda anlaşamayarak sözleşmeden vazgeçmesi üzerine Affan Kırımlı, Turgut Övünç ve Süha Toner'in projesini uygulamaya konulmuştur. Tıp Fakültesi klinikleri 1945'ten başlayarak Cebeci'deki eski Gülhane binalarında çalışmış; Psikiyatri, Çocuk Hastalıkları, Kadın Hastalıkları ve Doğum, Göz, Göğüs Hastalıkları... gibi bazı klinikler daha sonra yerleşke içinde kendi ayrı binalarına taşınmış, öteki klinikler ise 1985'e kadar kırk yıl Cebeci'deki mütevazi ortamda hizmet vermişlerdir. Ankara Üniversitesi'nin İbn-i Sina Hastanesi 13 Mart 1985'te hizmete açılmış, kliniklerinin önemli bölümü bu tarihte Sıhhiye' ye taşınmıştır.

19 Ekim 1945 gününün başkentin tarihindeki sayılı günlerden biri olduğu o dönemim gazetelerinde dile getirilmiştir. Öğrenciler adına staj sınıfından Ercüment Palabıyıkoğlu'nun konuşmasından sonra Histoloji Profesörü Dr. Kamile Aygün, fakültenin ilk açış dersini "Morfoloji Bilgilerinin Tıp Bilgisindeki Önemi" konusunda vermiştir. Tören sırasında İsmet İnönü Fakülte' nin Şeref Defteri'ni imzalamıştır. Fakültenin açılışında önemli çabası ve katkıları olan Hasan Ali Yücel söylevinde, Türklerde tıp eğitiminin tarihçesine değindikten sonra şunları söylemiştir; ".... 13. asırdan beri vaat

ettiğimiz tıp öğretimi duraklarından birini şu saatte Anadolu'nun ortasında ve Cumhuriyet'in Başkenti'nde açıyoruz... Ankara Tıp Fakültesi kolay kurulmamıştır. Öğretim yerleri, laboratuvarları ve klinikleri bulunan öğretici arkadaşları vazifelerinden ayırarak yeni tıp fakültesine hizmetlerini temin etmek için büyük gayretler sarfettik... Sayın öğretici ve genç öğrenci arkadaşlarım; mesleğiniz yorucu, öğrenme zamanı uzun, öğrenmeye mecbur ettiği konular çeşitli, hususi hayatınıza kadar tesir edecek güçlükleri size yükleyen bir meslektir. Sizler insanın varlığında duyduğu acıları kendi varlığınızdakileri unutarak, giderme mesuliyetindesiniz. Onun için bilginiz kadar ahlâkınız; tecrübeniz kadar karakterinizin kuvvetine muhtaçsınız. İnsanlık tarihinde zatın ve adını bulamadığımız ilk hekim, bir hastanın çektiği ızdırabı dindirme çaresini arayan ilk insandır. Her hekim bu ilk hekim duygusuna ermedikçe, ancak bu kurtarıcı mesleğin esiri olmaya mahkumdur. Sahibi değil, amacı hastayı iyi etmek, hastanın ızdırabını dindirmek ve böyle hayatı bahtiyar olarak uzatmak olan hekimlik; bilgilerin ve sanatların akıbeti en hüzün vericisi, bunun için en kutsalıdır. Çarelerini bulmak için bütün kuvvetlerini sarfeden hekimin kendisi de hastaları gibi bir gün ölür. Onun içindir ki, meslekler arasında, akıbeti amacını yalanlayan hekimlik, mensuplarını dikkatli ve iradeli şekilde en özgeci ve en hayırlı insanlar yapar. Böyle olmayanlar bilgi ve tecrübeleri ne kadar, üstün olursa olsun, hekim değildirler.

"Tıp öğretiminin, günün pozitif bilimleriyle ilgisi, bu bilimin bir kısmını laboratuvarlara toplamıştır. Fizik, kimya, biyoloji ve bunların türlü dallarında geniş ve derin ihtisaslar teessüs etmedikçe köklü bir tıp öğrenimi imkansızdır. Laboratuvarlarına kapanıp bu konularda sabırlı mevcudu öğrenen ve yenilerini arayan insanlarımız çoğaldığı nisbette Türk Hekimliği milletlerarası değerini kazanacaktır..." H. A. Yücel, konuşmasını şu sözlerle bitirmiştir: "... 19 Ekim 1945 tarihinizde bahtiyar bir günün ve bahtiyar edecek bir günün işareti olsun. Ankara Tıp Fakültesi'ni hep beraber kutlayalım." Daha sonra Hasan Ali Yücel günlüğünün 19 Ekim Cuma sayfasına "Ankara Tıp Fakültesi'ni açtık." biçiminde bir notla, bu açılışın bahtiyar bir gün olduğu düşüncesini yazıya dökmüştür.

Cumhuriyet Dönemi Tıp Tarihi'nde önemli bir dönüşümün ipuçlarını veren bir evredir. Osmanlı İmparatorluğu' nun tarih sahnesinden çekilmesinin ardından genç Türkiye Cumhuriyeti sağlık alanında da köklü değişiklikleri gerçekleştirmeye koyulmuştur. Mustafa Kemal Atatürk sağlık politikasında kendini belli eden koruyucu hekimlik hizmetlerine ağırlık verilmesini sağlamış; yaygın hastalıklara karşı girişilen ve oldukça yüz güldürücü sonuçlar alınan çalışmaların başlatıcısı olmuştur. Bu dönemdeki kurumlaşmalardan önemli birisi Hıfzıssıhha Enstitüsü ise bir diğeri de Ankara Tıp Fakültesi olsa gerektir. Bir başka deyişle, Tıp Fakültesi de Atatürk Türkiye'sinin bu coşkulu dönemini simgeleyen kurumlardan birisidir.

Ankara Tıp Fakültesi'nin kuruluşu o dönemin sağlık siyasına koşul olarak değerlendirilmelidir. O yıllarda hekim açığının varlığı her alanda kendini duyumsatıyordu. İstanbul başta olmak üzere başlıca üç büyük kent hekimlerin yoğunlaşmış olduğu bölgelerdi. Yardımcı sağlık hizmetlerini yürütecek personelin de azlığı açıkça görülüyordu. Bu ortamda koruyucu hekimlik yaklaşımının ağırlıklı bir biçimde benimsenmiş olması ve hemen her aşamada dile getirilerek sergilenmesi çarpıcıdır.

Hekim yetiştiren kurumlar olarak tıp fakültelerinin yükleneceği görev, o yıllarda günümüzdekinden çok farklıydı. Tüm yüksek öğrenim kurumlarında da görüldüğü gibi, üniversitelerin seçkin ve eğitimli bireyler yetiştirilerek toplumun aydınlanmasında önemli bir işlevi yerine getirmekle yükümlü tutuldukları açıktır. Bu fakültenin açılışı sırasında da fark edileceği gibi, kuruluşun hemen her aşamasında fakülteyi Sağlık Bakanlığı'nın değil, Milli Eğitim Bakanlığı'nın sahiplenmiş olduğu görülmektedir. Bir başka deyişle tıp fakültesinin sağlık hizmeti vermesi değil, eğitim vererek yeni hekimler yetiştiren ve araştırma yaparak bilgi üreten bir kurum olması arzu edilmiştir. Bu nedenle kuruluşun hemen her evresinde Milli Eğitim Bakanı'nın izi, etkisi ve telkinleri olmuştur. Hasan Ali Yücel' in tıp fakültesindeki öğretim üyelerinin pedagojik formasyonunun nasıl olması gerektiğine ilişkin sözleri de, fakültenin kitap gereksinimi, mutlaka bir dergi çıkarılması gerektiği, bilim ve ahlâkın birlikte yürümek zorunda olduğunu dile getirmesi de fakültenin öncelikle bir eğitim kurumu olarak görüldüğü, sağlık hizmeti verecek bir yapı olmasının daha geri planda kaldığını sergileyen ipuçlarıdır.

Fakülte' nin açılışı II. Saraçoğlu Hükümeti'nin dönemine (9 Mart 1943 - 7 Ağustos 1946) rastlamıştır. Hükümet programında "iaşe" ve "para sıkıntısı" çok yoğun bir biçimde sezilmektedir. Memurların maaşlarına göre kaç kat elbiselik kumaş alabileceklerinin; ekmek, bulgur, şeker, yağ ve pirinç... gibi günlük tüketim maddelerinin halka nasıl ulaştırılabileceğinin aynı programda birer birer dile getirilmek zorunda kalındığı sıkıntılı bir dönemdir

bu. Ama tüm bunlara karşın aynı hükümet programının bütçesinde en büyük ek pay alan Bakanlık yine de "eğitim" olmuştur.

O dönemin yüksek öğrenime yaklaşımını simgeleyen bir başka örnek de 1946 yılında çıkarılan 4936 sayılı Üniversiteler Kanunu'dur. Bu yasal düzenlemede üniversiteler "özerkliği ve tüzel kişiliği olan yüksek bilim, araştırma ve öğretim birlikleri" olarak tanımlanmışlardır. Yüksek öğrenim kurumlarının yasa ile de birinci olarak eğitici bir misyonla donatıldıkları hiç duraksamadan söylenebilir.

Kısaca kuruluş dönemini özetlediğimiz Ankara Tıp Fakültesi o yılların devlet siyasasında yüksek öğrenime bakış açısını, verilen önemi ve gösterilen titizliği sergileyen bir örnektir. Hacettepe, Diyarbakır, Antalya, Samsun gibi öteki tıp fakültelerinin kurulmasında da öncü işlev oynamış olan Ankara Tıbbın bu doğurgan özelliği, Fakülte'nin gelişme dönemlerinde de kendini duyumsatan bir niteliği olmuştur. 1947'den başlayarak Fakültenin kendi adını taşıyan bir dergisinin olması, ders programları ile doçentlik jürilerinin zaman yitirilmeden belirlenmesi; ders kitaplarının basılması; öğretim ve sınav yönetmeliklerinin hazırlanması... hep bu kurumda eğitim işlevinin ön planda tutulduğunu göstermektedir.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi ilk olarak 1945-1946 ders yılında 317 öğrenci ile eğitime başladıktan sonra bunu izleyen yıllarda Cebeci Hastanesi içinde Psikiyatri, Çocuk Psikiyatrisi, Göğüs Hastalıkları, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon, Kan Merkezi, Kadın Hastalıkları ve Doğum, Kalp Merkezi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Cerrahi, Adli Tıp, Göz Hastalıkları, Gastroenteroloji, Nükleer Tıp, Radyasyon Onkolojisi, Tıp Eğitimi ve Bilişimi Anabilim Dalı, Beceri Uygulama ve İletişim Lab, Geriatri, Tıbbi Onkoloji, Spor Hekimliği olarak kullanılan binalar ve İbn-i Sina Hastanesi çeşitli tarihlerde inşa edilmek suretiyle Tıp Fakültesi Hastanelerine eklenmiştir. Sıhhiye yerleşkesinde bulunan Morfoloji binası 1967 yılında tamamlanarak eğitim hizmetine açılmıştır. Bugün Türkiye'nin en gelişmiş Tıp kompleksi olmasından gurur duyduğumuz İbn-i Sina hastanesi 1149 yatakla Sıhhiye

kampusu içinde 13 Mart 1985 tarihinde, 168 yatak kapasiteli Kalp Merkezi de 1996 yılında faaliyete geçmiştir. 25 Kasım 2004 tarihinde Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi İbni Sina Hastanesi Akademik Yerleşke binası açılmıştır. Böylece Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi bugünkü yapısına ulaşmıştır. Fakültemiz Sıhhiye kampüsü (Morfoloji Binası ve İbni Sina Hastanesi), Cebeci Kampüsü (Kalp Merkezi dahil) ve Abidinpaşa'da bulunan Halk Sağlığı Anabilim Dalı binalarında konuşlanmıştır.

Cebeci kampüsünde bulunan Toplam 1070 yatak kapasiteli Cebeci Hastanemiz 114.200 m^2 alan üzerine kurulmuş olup, en belirgin özelliği geniş yeşil alanlar arasında yatay yerleşim göstermesidir. Kampus Merkezinin Tıp Fakültesi Caddesi üzerindeki ana girişte karşımıza çıkan ilk bina tarihi Başhekimlik binasıdır. Bunun hemen arkasında bulunan Havuzlu bahçenin etrafını U şeklinde saran binalar 1900'lü yılların başında askeri amaçlı inşaa edilmiş olup, restorasyon çalışmaları biten bölümlerde Radyodiagnostik Anabilim Dalı, Diyabet Kliniği, Merkez Biyokimya ve Mikrobiyoloji Laboratuvarları, Serpil Akdağ Kan Merkezi, Aydın Doğan Geriatri Kliniği, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı, Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı hizmet vermektedir.

U Bloğun batı kanadına koşut olarak 1942 yılında inşaatı bitmiş olan Cerrahi binasında restorasyon ve modernizasyon çalışmaları tamamlanmış, bu bina içerisinde Çocuk Cerrahisi, Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi ile Genel Cerrahi Anabilim Dalları geniş yatak kapasitesi ile hizmet vermektedir. 7 ameliyat salonu bulunan Müşterek Ameliyathane 2004 yılı sonbaharından başlayarak modern bir ameliyathane, yoğun bakım üniteleri ve sterilizasyon üniteleri olarak değişikliğe alınmıştır. Genel Cerrahi binası ile Müşterek Ameliyathane arasında kalan bina komple yıkılarak bu alanda yeni oluşturulan Spor Hekimliği Anabilim Dalı binası yapılmıştır.

1961 yılında açılan Lepra Binasında lepralı ve dermatolojik sorunları olan hastalara hizmet verilmekte, yatan hastaların ve personelin dermatoloji ile ilgili Poliklinik hizmetleri karşılanmaktadır. Adli Tıp Anabilim Dalı da modern otopsi salonları, adli tıp laboratuvarı ile günümüzün şartlarına en uygun şekilde bu yerleşkede hizmet vermektedir.

1963 yılında hizmete açılan Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Binası her türlü olanağı ile diğer fakülte ve hastanelerde pek çok modern merkezin kurulmasına hizmet veren değerli hekimlerin yetiştiği bir ortam olmuştur. En son olarak modern Tıbbın gerektirdiği şekilde en gelişmiş düzeyde hizmet veren Yeni Doğan Ünitesi hizmete açılmıştır. Ayrıca bu bina içerisinde Çocuk Acil Ünitesi 24 saat Acil hizmetleri sunmaktadır.

1963 yılında kendi alanında ülkemizde kurulan ve ilk merkez olma gururunu taşıyan Nükleer Tıp Anabilim Dalı öncülük niteliğini kaybetmeden modern teknolojiyi kullanarak hizmetlerini sürmekte, nükleer tıbbın ülkemizde tanınıp gelişmesine büyük katkılar yapmıştır bulunmaktadır.

1964 yılında tek binada başlayan ve 1973 yılında ek poliklinik binası da hizmete giren ülkemizin en modern Göz Kliniği olarak hizmet veren Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Retina, Şaşılık, Glokom, Okuloplastik, Kontakt Lens, Tümör ve Üvea Üniteleri ile teşhis ve tedavinin yapıldığı önde gelen merkezlerden biridir.

1967 yılında hizmete giren Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı Binasında her türlü modern teşhis ve tedavi bölümleri, ameliyathane ve doğum salonlarının yanısıra lazer ünitesi ve elektronik santralize fetal monitorizasyon ünitesi, "Perinatoloji", "Tüp Bebek", "Menopoz" üniteleri çalışmalarını sürdürmektedir. Yine bu bina içerisinde Kısırlık Teşhis ve Tedavi Araştırma Uygulama Merkezi de hizmet vermektedir.

1972 yılında hizmete giren ve yeniden restore edilerek çağdaş donanımlı bir görüntüye sahip olan 50. Yıl amfisinin yer aldığı binanın bir kanadında Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı ve Allerjik Hastalıklar Bilim Dalı ile diğer kanadında Psikiyatri Anabilim Dalı, Konsültasyon Liyezon Psikiyatrisi Bilim Dalı ve Çocuk Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı hizmet vermektedir. Göğüs Hastalıkları modern cihazlarla donatılmış Yoğun Bakım Ünitesi, Bronkoloji, Solunum fonksiyon testleri, Katater laboratuvarı, Uyku Laboratuvarı, Sigarayı bırakma Polikliniği KOAH izleme Polikliniği hizmetleri ile Türkiye'nin önde gelen kurucu kliniklerindendir. Psikiyatri Grup terapileri, Psikoterapi, Rehabilitasyon ve Uğraş Merkezi ile modern Psikiyatrinin her türlü fonksiyonlarının görüldüğü bir merkez olarak hizmet vermektedir.

Akdere semtinde 50.Yıl parkı içindeki 1980 yılında hizmete giren Halk Sağlığı Anabilim Dalında Kırsal hekimlik ve Aile hekimliği alanlarında poliklinik hizmetleri verilmekte ve pratik uygulamalar yapılmaktadır.

1985 yılına kadar Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı tarafından kullanılan binada, halen Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Kemik İliği Transplantasyon (KİT) Ünitesi, Pediatrik Hematoloji Onkoloji Araştırma ve Uygulama Merkezi, Psikiyatrik Kriz Uygulama Araştırma Merkezi, Otistik Çocuklar Tanı ve Tedavi Uygulama ve Araştırma Merkezi hizmet vermektedir.

Adli Tıp Anabilim Dalına ait merkezin yanında Eğitim Koordinatörlüğü yer almaktadır. Adli Tıp Anabilim Dalının güneyindeki ada içerisinde

Tıp Eğitim ve Bilişimi Anabilim Dalı – Mesleksel Beceri Geliştirme ve Uygulama Laboratuvarı, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Sosyal Pediatri Bilim Dalı ve yine aynı Anabilim Dalına bağlı Çocuk Klinik Moleküler Patoloji ve Genetik Bilim Dalı bulunmaktadır.

Geliştirilmiş bir öğretim dizfesi olan ve ülkemizde yeni uygulanmaya başlayan Probleme Dayalı Öğrenim Merkezi Cebeci Kampüsünde hizmet vermektedir.

1985 yılına kadar Kulak Burun Boğaz ve Nöroloji Anabilim Dalı olarak hizmet veren binada ise halen Üniversitemizin Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanlığı bulunmakta ve öğrencilerimizin sağlık sorunlarına yardımcı olmaktadır.

Aralık 1995 yılında açılan Merkez Laboratuvarı tüm hastaneye 24 saat hizmet vermektedir.

Kardiyovasküler Cerrahi, Kardiyoloji ve Nükleer Tıp Anabilim Dallarının hizmet verdiği ve 1996 yılında hizmete giren Kalp Merkezi modern binası; ameliyathaneleri, yoğun bakım, anjio ve diğer üniteleri ile ileri teknolojiyi uygulayan merkez durumuna gelmiştir.

1997 yılında restorasyonu yapılıp yenilenen ve hizmete sunulan Gastroenteroloji Bilim Dalı ve Hepatoloji Enstitüsü bugün yeni çehresi ile tüm çağdaş ve ileri muayene yöntemlerinin uygulandığı bir birimdir. Bu bina içinde Gastrointestinal Endoskopi Araştırma ve Uygulama Merkezi ve Karaciğer İzleme Polikliniği hizmet vermektedir.

Ülkemizin en modern rehabilitasyon merkezi olan ve 1996'da hizmete giren Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalında Nörolojik ve Ortopedik özürlü hastalar rehabilite ve tedavi edilmektedir.

Radyodiagnostik Anabilim Dalı'nın Cebeci kampusundaki bölümü 1998 yılında en son teknoloji ile donatılmış olarak hizmete açılmıştır. Geniş bir alanda bilimsel gereklerin tümü sağlanarak 1998 yılında kurulan Serpil Akdağ Kan Merkezimizde çağdaş kan bankacılığı hizmetlerinin hepsi veril-

mektedir. Radyasyon Onkolojisinde tüm modern tedavi olanakları yeterli yatak kapasitesi ile sunulmaktadır ve bu bölümün yanında bulunan eski Üroloji Kliniğinde ise büyük bir değişiklik yapılmış ve Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı olarak hizmet verilmeye başlanmıştır.

Morfoloji Kampüsü 36.540 m^2 alana kurulmuş ve 1967 yılında etkinliğe başlayan bu binamızda, Fakültemizin idari büroları, 12 Anabilim ve 3 Bilim Dalı hizmet vermektedir. Morfoloji binasının sol kanadında Fizyopatoloji Bilim Dalı, Biyokimya Anabilim Dalı, Fizyoloji Anabilim Dalı, Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Parazitoloji Bilim Dalı, Deontoloji Anabilim Dalı sağ kanadında Patoloji Anabilim Dalı, Klinik Sitoloji Bilim Dalı, Anatomi Anabilim Dalı, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Farmakoloji Anabilim Dalı, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Tıbbi Genetik Anabilim Dalı ile Biyoistatistik Anabilim Dalı ve Deneysel Araştırma laboratuvarı bulunmaktadır. Biyofizik Anabilim Dalı ve Prof.Dr.Rıdvan Ege Öğrenci Laboratuvarı alt ve üst kat olmak üzere toplam 360 kişilik kapasite ile arka blokta bulunan binada hizmet vermektedir. Belirtilen tüm Anabilim/ Bilim dallarımız 100-150 öğrenci alacak geniş laboratuvarlara sahiptir. Ayrıca her birimde kendi uğraş alanı ile ilgili modern araştırma laboratuarları, Moleküler Biyoloji ve Teknolojileri Araştırma ve Geliştirme Birimi yer almaktadır.

Binanın orta bölümünde 800 kişi alabilecek ve her türlü bilimsel ve sosyal içerikli toplantıların yapılabildiği iki katlı konferans salonu ve merkez kütüphane bulunmaktadır. 125 okuyucu kapasitesiyle geniş okuma salonu olan kütüphanemiz 53.309 kayıtlı yayına, 147 başlık süreli yayına, 3696 uzmanlık tezi, 829 doçentlik tezine sahiptir. Tüm öğretim üye ve öğrencilere açık olan kütüphanede İnternet ağından yararlanılmaktadır. Yeni kurulan 2 adet internet odası öğrencilerimizin kullanımına ayrılmıştır. 28 adet internet bağlı bilgisayar devamlı hizmet görmektedir. Ayrıca bilgisayar sistemi yardımı ile bilimsel literatür taramaları yapılabilmekte ve görsel-işitsel yolla

eğitim desteği sağlanmakta olup, Elektronik veri tabanlarıyla hizmet verilmektedir. Ayrıca Mor Salon, Mavi Salon (Prof.Dr.Lütfi Tat), Pembe Salon ve Sarı Salon adı altında toplantı salonlarımız bulunmaktadır. Bu salonlar toplam 600 kişiye hizmet vermektedir. Morfoloji binası arkasındaki bahçede çeşitli spor faaliyetlerinin yürütüldüğü spor kompleksi yer almaktadır. Ayrıca arka bahçede çeşitli spor etkinliklerinin yürütüldüğü tenis ve basketbol sahaları yer almaktadır. Ayrıca öğrencilerimize hizmet veren 110 kişi kapasiteli okuma salonumuz mevcuttur.

Türkiye'nin en modern hastanelerinden birisi olduğunu gururla söylediğimiz Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi İbn-i Sina Hastanesi'nde halkımıza nitelikli sağlık hizmeti sunabilmek için açıldığı ilk günden itibaren büyük çabalar harcanmıştır. Her geçen gün Tıp Teknolojisinin en son ürünlerinin birimlerimize eklenmesi ile bu hizmetin daha kaliteli olmasına çalışılmaktadır. Dünyadaki bilimsel gelişmelere uygun biçimde yeni kurulan merkezleri ile hastaların yakınmalarını değerlendirilecek çok özel uzmanlık alanları oluşturulmaktadır. Bunlar arasında Hematoloji Bilim Dalı Kemik İliği Transplantasyon Ünitesi, Klinik Bakteriyoloji ve İnfeksiyon Hastalıkları AIDS laboratuvarı, Nöroşirürji Anabilim Dalı, Fonksiyonel Nöroşirürji Ünitesi, Anesteziyoloji Anabilim Dalı, Reanimasyon Ünitesi, Üroloji Anabilim Dalı Lazer Tedavi Ünitesi Ürodinami Laboratuvarı ve ESWL Ünitesi, Nefroloji Bilim Dalı Periton Diyalizi Ünitesi, Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı El Cerrahi Bilim Dalı'nca dünyadaki en son teknolojilerinin kullanıldığı Mikrocerrahi Rekonstriksiyon küçük eklem artroskopisi minimal invaziv girişimler sayılabilir.

İbn-i Sina Hastanesi merkez ameliyathanemizde bulunan 26 ameliyathanede günde yaklaşık 80-110 ameliyat yapılmaktadır. Eski acil servisin yeniden düzenlenmesi ile uyanma, yoğunbakım ve reanimasyon üniteleri en son teknoloji ile donatılarak restore edilmiştir. Ayrıca son teknoloji ile yeniden düzenlenen Kan Merkezi bulunmaktadır. Acil Servisimizde yılda yaklaşık 30.000 hastaya ayaktan ve yatarak tedavi hizmeti verilmektedir. Hastaların tüm değerlendirilmeleri, Laboratuvar ve Radyolojik incelemeleri ve gerektiğinde Cerrahi girişimleri Acil Servis içinde yapılmaktadır. Hemodiyaliz Ünitesinde 35 cihaz ile yılda 1500 hastaya 12000 seansın üzerinde Hemodiyaliz ve CAPD Ünitesinde de halen 60 hastaya kronik periton diyalizi uygulanmaktadır. Transplantasyon Ünitesinde canlı vericilerden ve kadavradan yılda ortalama 30 hastaya böbrek transplantasyonu yapılmaktadır. Ayrıca kadavradan olduğu gibi canlı vericilerden de karaciğer transplantasyon uygulamaları başarı ile sürdürülmektedir.

Kemik İliği Transplantasyonu Ünitesinde yılda ortalama 70 hastaya Kemik iliği transplantasyonu gerçekleştirilmektedir. Bu konuda hastanemiz bir referans merkez haline gelmiş olup, Avrupa Kemik İliği Transplantasyon Birliği'ne 117. Merkez olarak kabul edilmiştir.

İbn-i Sina Hastanesi Merkez Laboratuvarımız da son derece modern cihazlar ile donatılmış, uluslararası kalite kontrolu ile daha da kusursuz sonuçları sayesinde her geçen gün müracaat eden hasta sayısının artması sağlanmıştır. Her türlü teknik donanıma sahip olan Hasan Ali Yücel Konferans Salonu hizmete girdiği günden itibaren yurtiçi ve yurtdışından çok sayıda bilim adamının katıldığı bilimsel toplantılara ev sahipliği yapmıştır. Bu toplantılarla Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Mezuniyet Sonrası Eğitim alanında da önemli katkılar sağlanmaktadır. İbni Sina Hastanesi Akademik Yerleşke Binası 25 Kasım 2004 tarihinde hizmete açılmıştır. Bu binada öğretim üyeleri odaları ile mesai dışı muayene olanakları bulunmaktadır.

- PROF.DR.YÜCEL KANPOLAT (Nöroşirürji Anabilim Dalı)

1986'dan itibaren CT-Kılavuzluğunda Stereotaktik ağrı cerrahisini dünyada ilk kez olarak uygulamaya sokmuştur. 1994'de Yücel Kanpolat adıyla anılan ve bu girişimlerde kullanılmak üzere çizimlenmiş olan elektrod sistemi Amerika Birleşik Devletlerinde üretilmiştir.

- PROF.DR.TARIK YAZAR (Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı)

"Omurga Travma, Deformite ve Hastalıklarının Tedavisinde kullanılan mekanik spinal sistem" patentine sahiptir.

- PROF.DR.A.MİTHAT BOZDAYI

Ankara Üniversitesi Hepatoloji Enstitüsü kadrosunda olup, Fakültemiz İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Gastroenteroloji Bilim Dalında görev yapan Prof.Dr.A.Mithat Bozdayı "Hepatit B Virüs İnfeksiyonlu hastaların lamivudin etken maddeli ilaç ve tedavisinde virüste antiviral direnci belirleyen yeni mutasyon buluşu" ile ilgili patent sahibidir.

- PROF.DR.MÜNCÜ KALAYOĞLU

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi mezunu olan Prof.Dr.Müncü Kalayoğlu çalıştığı A.B.D. Wisconsin Üniversitesinde böbrek transplantasyonlarında iskemi ile mücadelede önemli bir adım olan Wisconsin solüsyonunu bulmuş ve dünyaya tanıtmıştır.

Doç.Dr.Mustafa KALEMLİ T.B.M.M. Başkanlığı yapmıştır.

Sağlık Bakanlığı Görevinde Bulunanlar:
- Prof.Dr.Nusret KARASU
- Prof.Dr.Ragıp ÜNER
- Prof.Dr.Celal ERTUĞ
- Prof.Dr.Türkan AKYOL
- Prof.Dr.Kaya KILIÇTURGAY
- Doç.Dr.Mustafa KALEMLİ
- Dr.Yıldırım AKTUNA
- Dr.Doğan BARAN
- Doç.Dr.Osman DURMUŞ

Diğer Bakanlıklarda Görev Yapanlar:

İç İşleri Bakanlığı
- Doç.Dr.Mustafa KALEMLİ
- Doç.Dr.Ülkü GÜNEY

Devlet Bakanlığı
- Prof.Dr.Türkan AKYOL

Kültür Bakanlığı
- Prof.Dr.Suat ÇAĞLAYAN

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı
- Doç.Dr.Mustafa KALEMLİ

Yükseköğretim Kurulunda Görev Alanlar:
- Prof.Dr.İhsan DOĞRAMACI (Yükseköğretim Kurulu Başkanı)
- Prof.Dr.Sevinç UYSAL (YÖK Genel Kurul Üyesi)
- Prof.Dr.İsfendiyar CANDAN (YÖK Genel Kurul Üyesi)
- Prof.Dr.Özden UZUNALİMOĞLU (YÖK Genel Kurul Üyesi)

Ankara Üniversitesi Rektörlüğü Görevinde Bulunanlar:
- Prof.Dr.Hikmet BİRAND
- Prof.Dr.İhsan DOĞRAMACI
- Prof.Dr.Türkan AKYOL
- Prof.Dr.Nusret ARAS

Diğer Üniversitelerde Rektörlük Görevinde Bulunanlar :
- Prof.Dr.İhsan DOĞRAMACI (Hacettepe Üniversitesi)
- Prof.Dr.Sermet AKGÜN (Ege Üniversitesi)
- Prof.Dr.Tuğrul PIRNAR (Hacettepe Üniversitesi)
- Prof.Dr.Doğan KARAN (Hacettepe Üniversitesi)

- Prof.Dr.Tuncer KARPUZOĞLU (Akdeniz Üniversitesi)
- Prof.Dr.Namık ÇEVİK (Dokuz Eylül Üniversitesi)
- Prof.Dr.Refet SAYGILI (Ege Üniversitesi)
- Prof.Dr.Mustafa AKAYDIN (Akdeniz Üniversitesi)
- Prof.Dr.Ergün ERTUĞ (Ufuk Üniversitesi)
- Prof.Dr.İsfendiyar CANDAN (Ufuk Üniversitesi)
- Prof.Dr.Cengiz UTAŞ (Erciyes Üniversitesi)
- Prof.Dr.Süleyman OKUDAN (Selçuk Üniversitesi)
- Prof.Dr.Kadri YAMAÇ (Gazi Üniversitesi)
- Prof.Dr.Uğur ORAL (Mersin Üniversitesi)
- Prof.Dr.Enver DURAN (Trakya Üniversitesi)
- Prof.Dr.Ömer YİĞİTBAŞI (Dokuz Eylül Üniversitesi)
- Prof.Dr.Ömer ŞARLAK (Malatya İnönü Üniversitesi)

Ankara Üniversitesinde Rektör Yardımcılığı Görevinde Bulunanlar:
- Prof.Dr.Tansu ARASIL
- Prof.Dr.Nusret ARAS
- Prof.Dr.Emin TEKELİ
- Prof.Dr.Erkan İBİŞ
- Prof. Dr. Mehmet GÜREL

Diğer Üniversitelerde Tıp Fakültesi Dekanlığı Yapmış Olanlar :
- Prof.Dr.Tuncer KARPUZOĞLU (Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi)
- Prof.Dr.İsmail KAYABALI (Elazığ Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi)
- Prof.Dr.Semih BASKAN (Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi)
- Prof.Dr.M.Ali GÜRER (Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi)
- Prof.Dr.Niyazi SEZEN (Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi)
- Prof.Dr.Ruknettin TANALP (Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi)
- Prof.Dr.Turgut VARDAR (Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi)
- Prof.Dr.Suha AYDIN (Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi)
- Prof. Dr. Mehmet Gürel (Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi)
- Tüm.Gen.Prof.Dr.Ömer ŞARLAK (Gülhane Tıp Fakültesi)
- Tüm.Gen.Prof.Dr.Derviş ŞEN (Gülhane Tıp Fakültesi)

Diğer Fakültelerde Görev Alanlar:
- Prof.Dr.İsmail Hakkı AYHAN (Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi)
- Prof.Dr.Atilla YALÇIN (Mersin Üniversitesi Eczacılık Fakültesi)

Gülhane Komutanlığı Görevinde Bulunanlar:
- Tüm.Gen.Prof.Dr.Ömer ŞARLAK (Gülhane Tıp Fakültesi)
- Tüm.Gen.Prof.Dr.Derviş ŞEN (Gülhane Tıp Fakültesi)

Sağlık Bakanlığında Görev Yapmış Olanlar :

Müsteşarlık :
- Prof.Dr.Yunus MÜFTÜ
- Prof.Dr.İlhan ÖZDEMİR

Müsteşar Yardımcılığı:
- Prof.Dr.Tomris TÜRMEN
- Prof.Dr.Emin TEKELİ
- Prof.Dr.Ahmet MİSKİ

Genel Müdürlük :
- Prof.Dr.Tomris TÜRMEN (Ana Çocuk Sağlığı ve Aile Planlaması Gen.Müd)
- Prof.Dr.Suat ÇAĞLAYAN (Temel Sağlık Hizmetleri Gen Müd)

Refik Saydam Hifsizsihha Enstitü Müdürlüğü :
- Prof.Dr.Paul PULEWKA (Farmakoloji)
- Prof.Dr.İsmail Hakkı GÖKHUN (Biyokimya)
- Prof.Dr.Halil KURT (Klinik Bakteriyoloji ve Enfeksiyon Hastalıkları)

İlaç Eczacılık Genel Müdürlüğü:
- Prof.Dr.Orhan CANBOLAT (Biyokimya)

İlaç Eczacılık Genel Müdürlüğü İlaç Ruhsat Komisyonu Başk :
- Prof.Dr.İsmail Hakkı AYHAN
- Prof.Dr.Semih BASKAN

Tüba'da Görev Alanlar:
- Prof.Dr.Ayhan ÇAVDAR (TÜBA Başkanı)
- Prof. Dr. Yücel Kanpolat
- Prof. Dr. Işınsu Kuzu

Tübitak'ta Görev Alanlar:
- Prof.Dr.Kemal ÖZSAN (Mikrobiyoloji)
- Prof.Dr.Namık AKSOYCAN (Mikrobiyoloji)
- Prof.Dr.Kazım TÜRKER (Farmakoloji)
- Prof.Dr.Haluk GÖKÇORA (Çocuk Cerrahisi)

Geçmiş Yıllarda Ödül Alanlar:

Tübitak Bilim Ödülü Alanlar :

1974 Prof.Dr.Kazım Türker	(Farmakoloji ve Klinik Farmakoloji Anabilim Dalı)
1976 Prof.Dr.Ayhan O.Çavdar	(Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı)

1991 Prof.Dr.Oğuz Kayaalp (Farmakoloji)
1992 Prof.Dr.Atilla Ertan (Gastroenteroloji)
1993 Prof.Dr.Münci Kalayoğlu (Genel Cerrahi)
1997 Prof.Dr.Mustafa İlhan (Farmakoloji)
1998 Prof.Dr.Ayten Arcasoy (Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı)
1999 Prof.Dr.İsmail Hakkı Ulus (Farmakoloji)
2002 Prof.Dr.Taner Demirer (İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Hematoloji Bilim Dalı)
2003 Prof.Dr.Aytemiz Gürgey (Dermatoloji)

Tübitak Hizmet Ödülü Alanlar:
1978 Prof.Dr.İhsan Doğramacı (Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı)
1984 Prof.Dr.Nusret Karasu (Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı)
1986 Prof.Dr.Zafer Paykoç (Gastroenteroloji Bilim Dalı)
1989 Prof.Dr.Cahit Örgen (Göz Hastalıkları Anabilim Dalı)
1992 Prof.Dr.Selahattin Kologlu (Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları BD.)
1993 Prof.Dr.Nusret H.Fişek (Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobi. Anabilim Dalı)
1994 Prof.Dr.Kamile Şevki Mutlu (Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı)
1995 Prof.Dr.Nurhan Avman (Nöroşirürji Anabilim Dalı)
1995 Prof.Dr.Şükrü Kaymakçalan (Farmakoloji ve Klinik Farmakoloji ABD.)
1996 Prof.Dr.Rıdvan Ege (Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı)

TÜBİTAK Teşvik Ödülü Alanlar:
1981 Doç.Dr.Yücel Kanpolat (Nöroşirürji Anabilim Dalı)
1982 Doç.Dr.Emel Babacan (Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı)
1989 Yrd.Doç.Dr.Nejat Akar (Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı)
1995 Doç.Dr.Ongun Onaran (Farmakoloji ve Klinik Farmakoloji ABD.)
1997 Doç.Dr.Emine Demirel (Yılmaz) (Farmakoloji ve Klinik Farmakoloji ABD.)
2003 Prof.Dr.Şehsuvar Ertürk (İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Nefroloji Bilim Dalı)

TÜBİTAK 50. YIL Ödülü Alanlar:

1973 Prof.Dr.Kazım Türker	(Farmakoloji ve Klinik Farmakoloji Anabilim Dalı)
1973 Prof.Dr.Oğuz Kayaalp	(Farmakoloji)

2000 yılı Eczacıbaşı Tıp Teşvik Ödülü

Doç.Dr.Mehmet Ayhan Kuzu	(Genel Cerrahi Anabilim Dalı)

2003 yılı TÜBİTAK Türkiye Tıp Araştırma Ödülü

Doç.Dr. Gülfem Çelik	(Allerjik Hastalıklar Bilim Dalı)
Prof.Dr.Sevim Bavbek	(Allerjik Hastalıklar Bilim Dalı)
Prof.Dr.Zeynep Mısırlıgil	(Allerjik Hastalıkları Bilim Dalı)
Prof.Dr.Mehmet Melli	(Farmakoloji ve Klinik Farmakoloji Anabilim Dalı)

2004 yılı Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu Türkiye Tıp Araştırma Ödülü

-Prof.Dr.Şehsuvar Ertürk	(İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Nefroloji Bilim Dalı)
-Doç.Dr.Gökhan Nergizoğlu	(İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Nefroloji Bilim Dalı)
-Uz.Dr.Sim Kutlay	(İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Nefroloji Bilim Dalı)
-Uz.Dr.Kenan Keven	(İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Nefroloji Bilim Dalı)

Türkiye Bilimler Akademisi "Üstün Başarılı Genç Bilim İnsanlarını Ödüllendirme Programı (TÜBA-GEBİP)" Seçkin Genç Bilimci Ödülü olarak Bilim Bursu 2001 yılı dönemi

- Doç.Dr.Hakan Akbulut	(Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı)
- Yrd.Doç.Dr.Mustafa Tekin	(Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı)
- Uz.Dr.Cüneyt Köksoy	(Genel Cerrahi Anabilim Dalı)

2002 yılı dönemi

- Dr.Ramazan İdilman	(Gastroenteroloji Bilim Dalı)

2003 dönemi

- Dr.Ayşe Aslıhan Köksoy	(Biyofizik Anabilim Dalı)

2004 dönemi

- Dr.Mutlu Arat	(Heamtoloji Bilim Dalı)
- Doç.Dr.Gülfem E.Çelik	(Göğüs Hastalıkları-Allerjik Hastalıklar Bilim Dalı)

Diğer Ödüller

Prof.Dr.Yücel KANPOLAT
- *Best Public Health Service Unit (WHO 1966)*
- *Promotion Prise of the Turkish Scientific & Technical Research Society TÜBİTAK, 1981)*
- *Science Award of Ankara University (1996)*
- *TÜBİTAK-Hüsamettin Tuğaç Foundation-Research and Contribution to Technology-1st Award*

Prof.Dr.Taner DEMİRER
- Fred Hutchinson Kanser Araştırma Merkezi Ödülü (1996)
- Roche Hematoloji Ödülü Birincisi (1999)
- Bayındır Hastanesi Bilim Ödülü (2004)

Ankara Üniversitesi Bilim, Hizmet ve Teşvik Ödülleri Yönergesi doğrultusunda Sağlık Bilimleri Teşvik Ödülü 2002 yılı
Uz.Dr.Demet Tekin (Fizyoloji Anabilim Dalı)

Türkiye Bilimler Akademisi "Üstün Başarılı Genç Bilim İnsanlarını Ödüllendirme Programı (TÜBA-GEBİP)" 2004 yılı döneminde Seçkin Genç Bilimci Ödülü olarak Bilim Bursu
Doç.Dr.Gülfem Elif Çelik (Allerjik Hastalıklar Bilim Dalı)

Ankara Tıp Fakültesi Mezunu Olup Fakültemizi Yurtdışında Başarı İle Temsil Edenler:

- Prof.Dr.Vamık D.VOLKAN
- Prof.Dr.Adnan ÇOBANOĞLU
- Prof.Dr.Eti GÜRSEL
- Prof.Dr.Şadan ERASLAN
- Prof.Dr.Kamil İMAMOĞLU
- Prof.Dr.Atilla ERTAN
- Dr.Neva ÇİFTÇİOĞLU

Fakültemiz Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof.Dr.Tomris TÜRMEN Dünya Sağlık Teşkilatı (WHO) Aile Sağlığı İcra Direktörlüğünde görevlendirilmiştir.

Siyasetçiler :
-Prof.Dr.Celal Ertuğ
-Prof.Dr.Türkan Akyol
-Prof.Dr.Hakkı Akalın
-Prof.Dr.Haluk Koç
-Prof.Dr.Ali Gören

-Doç.Dr.Ülkü Gökalp Güney
-Doç.Dr.Mustafa Kalemli

BÖLÜMLER VE ANABİLİM/BİLİM DALLARI

Temel Tıp Bilimleri Bölümü:

Tıbbi Biyoloji ABD, Biyoistatistik ABD, Biyofizik ABD, Biyokimya ABD, Fizyoloji ABD, Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji ABD, Parazitoloji BD, Deontoloji ABD, Anatomi ABD, Histoloji ve Embriyoloji ABD, Tıp Eğitimi ve Bilişimi ABD

Dahili Tıp Bilimleri Bölümü:

Adli Tıp ABD, Aile Hekimliği ABD, Farmakoloji ve Klinik Farmakoloji ABD, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD, (Çocuk Hematolojisi BD, Çocuk Onkolojisi BD, Çocuk Kardiyolojisi BD, Çocuk Nefrolojisi BD, Çocuk Endokrinolojisi ve Metabolizması BD, Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları BD, Çocuk Nörolojisi BD, Neonatoloji BD, Çocuk Gastroenterolojisi BD, Çocuk İmmünolojisi ve Allerjisi BD, Çocuk Klinik Moleküler Patoloji ve Genetik BD, Sosyal Pediatri BD), Radyodiagnostik ABD, Radyasyon Onkolojisi ABD, Nükleer Tıp ABD, Dermatoloji ABD, Psikiyatri ABD, Konsültasyon Liyezon Psikiyatrisi BD, Çocuk Ruh Sağlığı ve Hastalıkları ABD, Halk Sağlığı ABD, Nöroloji ABD, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon ABD, Klinik Bakteriyoloji ve İnfeksiyon Hastalıkları ABD, Göğüs Hastalıkları ABD, Allerjik Hastalıklar BD, Kardiyoloji ABD, İç Hastalıkları ABD, (Gastroenteroloji BD, Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları BD, Nefroloji BD, Hematoloji BD, Klinik İmmünoloji ve Romatoloji BD, Tıbbi Onkoloji BD, Geriatri BD, Fizyopatoloji BD), Tıbbi Genetik ABD.

Cerrahi Tıp Bilimleri Bölümü:

Genel Cerrahi ABD, Cerrahi Onkoloji BD, Patoloji ABD, Klinik Sitoloji BD, Göğüs Cerrahisi ABD, Kalp ve Damar Cerrahisi ABD, Nöroşirürji ABD, Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi ABD, Kadın Hastalıkları ve Doğum ABD, Kulak Burun Boğaz ABD, Göz Hastalıkları ABD, Üroloji ABD, Çocuk Ürolojisi BD, Ortopedi ve Travmatoloji ABD, El Cerrahisi BD, Spor Hekimliği ABD, Çocuk Cerrahisi ABD, Anesteziyoloji ABD, Algoloji BD.

Kütüphane hizmetleri:

11532 adet kitap ve 142 uluslararası+60 ulusal süreli yayın, 3883 adet uzmanlık+829 adet doçentlik +101 doktora+136 yüksek lisans tezi imkanı sağlamaktadır.

Tüm öğretim üye ve öğrencilere açık olan kütüphanede İnternet ağından yararlanılmaktadır. Yeni kurulan 2 adet internet odasına öğrencilerimizin kulanımına ayrılmıştır. 28 adet internet bağlı bilgisayar devamlı hizmet görmektedir. Ayrıca bilgisayar sistemi yardımı ile bilimsel literatür taramaları yapılabilmekte ve odyo-vizüel sistem ile eğitim desteği sağlanmaktadır. Ayrıca öğrencilerimize hizmet veren 110 kişi kapasiteli okuma salonumuz mevcuttur.

LABORATUVARLAR

Çeşitli laboratuvar ve tetkik merkezleriyle, 1500 kişilik konferans salonuyla, görsel eğitim merkeziyle hizmet verilmektedir. Araştırma ve eğitim laboratuvarları arasında, deneysel araştırma merkezi, mikrobiyoloji, parazitoloji, hematoloji, patoloji, solunum, kan biyokimyası, anjiyokardiyografi, nükleer tıp laboratuarları sayılabilir.

EĞİTİM

a) Mezuniyet Öncesi Eğitim

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesinde Tıp Eğitimi 2002-2003 eğitim-öğretim yılına kadar üç ana bölümden oluşmaktaydı. İlk bölüm, iki yıl (dört dönem) süren Temel Tıp Bilimleri'ni içermekteydi. Bu safhada Biyoistatistik, Fizik, Medikal Biyoloji ve Genetik, Organik Kimya ve Biyokimya, Davranış Bilimleri, Deontoloji, Bilgisayar, Anatomi, Histoloji, Embriyoloji, Fizyoloji, Biyofizik, Temel Mikrobiyoloji ve Parazitoloji alanlarında imkanlar sunulmaktaydı. İkinci bölüm, üç yıl (altı dönem) sürmekte ve "Klinik Bilimler" adını almaktaydı. Öğrenciler Tıp Fakültesinin tüm kliniklerinde bu safhada eğitim görmekteydiler. Bu eğitim hem teorik, hem de pratik klinik yaklaşımları içermekteydi.

2005-2006 yılı itibariyle klasik sistemde yer alan öğrenci sayısı:
2.Sınıf Öğrenci Sayısı : 2
3.Sınıf Öğrenci Sayısı : 30
4.Sınıf Öğrenci Sayısı : 130
5.Sınıf Öğrenci Sayısı : 361
6.Sınıf Öğrenci Sayısı : 341
Toplam Öğrenci Sayısı : 864'dur.

Tıp Fakültesi'nde bir yıl zorunlu İngilizce hazırlık sınıfı uygulaması vardır. Bu amaçla yapılacak seviye tespit sınavını geçenler doğrudan birinci sınıftan devam ederler. Sınavı geçemeyenler puan durumlarına göre hazırlık sınıflarına alınırlar. Hazırlıkta geçen süre normal eğitim süresi dışındadır.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 2002-2003 eğitim-öğretim yılında öğrenci merkezli, odak noktasında Probleme Dayalı Öğrenim oturumlarının yer aldığı modern bir eğitim sistemine geçilmiştir. Bu sistemde bir eğitim-öğretim yılına bir dönem adı verilir. Bir dönem en az 32 hafta eğitimden oluşur. Her dönem zorunlu ve/veya seçmeli modüller, zorunlu ve/veya seçmeli stajlar, Yüksek Öğretim Kanununun 5 ı maddesi gereğince programda bulunması gereken dersler ve Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesinde zorunlu yabancı dil hazırlık sınıfı bulunması nedeniyle "Yüksek Öğretim Kurumlarında Yabancı Dille Eğitim-Öğretim yapılmasında Uyulacak Esaslara İlişkin Yönetmelik" in 7. Maddesince belirlenmiş Yabancı Dilde (İngilizce) verilen dersten (Evidence Based Medicine-Kanıta Dayalı Tıp) oluşur. Bir dönem içerisinde her biri 4-8 haftalık en az 4 modül bulunur. Bir modül, teorik dersler (sunumlar, paneller, probleme dayalı öğrenme oturumları, seminerler), uygulamalar (klinik, laboratuar ve alan çalışmaları) ve benzeri eğitim etkinliklerinin entegrasyonundan oluşur. Zorunlu modüller içerisinde her biri 1-2 haftalık en az 4-8 alt modül bulunur. Örneğin;

GÜZ YARI YILI	BAHAR YARIYILI
TF 101 Yapı ve İşlev Bilgisi I Kredisi: 36 ECTS Kredisi:54	
TF 102 Kanıta Dayalı Tıp I Kredisi: 4 ECTS Kredisi:6	
İNK112 İnkılap Tarihi Kredisi: 2 ECTS Kredisi: -	İNK112 İnkılap Tarihi Kredisi: 2 ECTS Kredisi: -
YD101 Yabancı Dil Kredisi:4 ECTS Kredisi: -	YD102 Yabancı Dil Kredisi:4 ECTS Kredisi: -

TF101 Yapı ve İşlev Bilgisi-I dersi her biri 8'er haftalık 4 zorunlu modül ile 2 haftalık 1 seçmeli modülden oluşmakta ve 34 hafta sürmektedir.

36 kredilik olan bu dersin eğitim etkinlikleri:
96 saat Probleme dayalı Öğrenme oturumu,

192 saat Sunum/Panel/Olgu tartışması,
256 saat Klinik/Laboratuar/Alan çalışması
320 saat bireysel çalışma 'dan oluşmaktadır.

Bu eğitim etkinliklerinin haftalık dağılımı ve bir yarıyıllık kredi değerleri aşağıda belirtildiği şekildedir:

EĞİTİM ETKİNLİĞİ	SAAT/HAFTA	KREDİ
Probleme Dayalı Öğrenme	3	3
Sunum/panel/olgu tartışması	6	6
Klinik/Laboratuar/Alan çalışmaları	8	4
Bireysel çalışma	10	5
Değerlendirme	1	Kredisiz
TOPLAM	28	18

TF 102 Kanıta dayalı Tıp I dersi haftada iki saat sunum şeklindeki öğrenim etkinliğinden oluşmakta, modüllere paralel olarak 34 hafta sürmektedir.

Bu sistemdeki eğitim etkinlikleri Probleme dayalı öğrenme (PDÖ) oturumları, Sunum/Panel/Olgu tartışması, Yeterliğe dayalı öğrenme, Laboratuvar çalışması, Mesleksel Beceriler, Alan Çalışması, Projeye dayalı öğrenme ve Bireysel çalışma olarak özetlenebilir.

2005-2006 yılı itibariyle yeni sistemde bulunan öğrenci sayısı:
Dönem I Öğrenci Sayısı : 339
Dönem II Öğrenci Sayısı : 247
Dönem III Öğrenci Sayısı : 301
Dönem IV Öğrenci Sayısı : 138
Toplam Öğrenci Sayısı : 1025'dir.

Dönem IV programı 2005-2006 yılında uygulamaya konulmuştur ve yeni entegre sistemde henüz Dönem V öğrencisi bulunmamaktadır.

Halen her iki sistemden öğrencinin de bulunduğu fakültede ortak olan üçüncü bölüm, 12 ay sürmekte ve tamamlandıktan sonra öğrencilere "Tıp Doktoru" ünvanı verilmektedir.

Tıp Fakültesi Mezunları "Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Doktorluğu Diploması" ve "Tıp Doktoru " ünvanı alırlar. Tıp Fakültesi mezunları pratisyen hekim olarak birinci basamak sağlık kuruluşlarında ya da özel sağlık kuruluşlarında çalışabilecekleri gibi serbest hekimlik de yapabilirler.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Avrupa Kredi Transfer Sistemi'ne (ECTS) entegre olmuştur. Avrupa Birliği ülkeleri arasında öğrenci

hareketliliğini kolaylaştıran ve öğrencilerin yurt dışında gördükleri eğitimlerin kendi ülkelerinde tanınmasını garanti altına alan bu program bağlamında öğrenciler Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde aldıkları ve başarılı oldukları ders kredilerini, kendi yüksek öğretim kurumlarına transfer edebileceklerdir. Aynı biçimde Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencileri de sisteme dahil olan ülkelerin yüksek öğretim kurumlarından aldıkları ve başarılı oldukları ders kredilerini fakültemize transfer edebileceklerdir. Bu amaçla, mevcut sistemde, ders yapılarında, değerlendirme yöntemlerinde bir değişiklik yapmaksızın, programlarımızdaki her ders için bir ECTS Kredisi belirlenmekte ve alınan notlar ECTS Notlandırma Sistemi yardımıyla harf notuna dönüştürülmektedir. ECTS'nin belirlediği yıllık 60 kredi, fakültemizde ilk üç dönemde bir dersin başarıyla tamamlayabilmesi için yapması gereken çalışmaların tümünü (teorik ders, uygulama, seminer, bireysel çalışma, sınav, ödev, v.b.) ifade eden toplam çalışma zamanı x1.5 katsayısı ile çarpılarak standardize edilmiştir. Buna ek olarak, verilen dersler hakkında, ders içerikleri, derse kabul koşulları, haftalık ders saatleri, derslerin türü, öğrenme yöntemleri, sınav ve değerlendirme yöntemleri, notlandırma sistemi, gibi bilgileri içeren bir kılavuz hazırlanmıştır.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi mezunları ülkemizdeki tıpta uzmanlık programları için merkezi yerleştirme sınavı olan Tıpta Uzmanlık Sınavı-TUS'ta (Nisan 2005 sonuçları) tüm tıp fakülteleri arasında 4. sırada yer almıştır. (609 aday girmiş, 199'u yerleşmiş: %32.7 Tüm yerleşen adayların %7.5'i) 1987 yılından beri sürdürülmekte olan TUS sınavlarında fakültemiz mezunlarının gösterdikleri başarıyla ilk sıralarda yer aldığı genel olarak söylenebilir.

b) Mezuniyet Sonrası Eğitim

Tıbbın belirli alanlarında uzmanlaşmak isteyenler Tıpta Uzmanlık Sınavına (TUS) girerek başarılı oldukları takdirde Üniversite Tıp Fakülteleri ve diğer kuruluşların (Sağlık Bakanlığı ve Sosyal Sigortalar Kurumu) eğitim hastanelerinde uzmanlık eğitimine başlayabilirler. Tıp Fakültesi Mezunları Temel Tıp Dallarının bir bölümünde açılan doktora programlarına başvurabilirler.

Tıp Fakültesi, "Tıp Doktoru" olanlara ayrıca daha ileri akademik kariyer imkanı sağlamakta, tıbbın tüm branşlarında uzmanlık eğitimi vermekte; ağırlıklı temel bilimlerde olmak üzere bilim doktorluğu eğitimi de yürütülmektedir. Uzmanlık eğitiminin süresi branşlara göre değişmektedir. Fakültemiz kuruluşundan bu yana sağlık ordusuna 14617 Hekim, 4520 Uzman Hekim kazandırmıştır.

Yandal programları: Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı'nda 12, Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı'nda 1, İç Hastalıkları Anabilim Dalı'nda 8, Genel Cerrahi Anabilim Dalı'nda 1, Ortopedi Anabilim Dalı'nda 1 ve Patoloji Anabilim Dalı'nda 1 yandal programı bulunmaktadır.

İkili Anlaşmalar

The University of Texas Medical Branch at Galveston, The Wayne State University School of Medicine - The Detroit Medical Center International Center ve Belarus Mezuniyet Sonrası Tıp Eğitimi Akademisi ile Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi arasında ikili anlaşma bulunmaktadır.

ÇALIŞMA DÜNYASIYLA ORTAK ÇALIŞMALAR

Fakültemizin çalışma dünyasıyla ortak yürüttüğü çalışmaların başında ilaç araştırmaları gelmektedir. 1993 yılında kurulmuş olan Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Etik Kurulu'nun arşivine dayanılarak 1997-Kasım 2005 tarihleri arasında Etik Kurul onayı verilen sponsor destekli ilaç araştırmaları:

Uluslararası yürütülen çalışmalar : 83
Ulusal yürütülen çalışmalar : 51

- Tıbbi Genetik Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof.Dr.Ajlan Tükün, Yrd.Doç.Dr.Timur Tuncalı 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanununun 7. maddesi uyarınca, Üniversitemizin de ortak olduğu Hacettepe Üniversitesi Teknoloji Geliştirme Bölgesinde geliştirilen Gen Teknolojileri Araştırma-Uygulama-Yaygınlaştırma Projesi (GENAR)'nin amaçlarına ulaşabilmesi için "GENAR Bilimsel Danışma Kurulu"nun çalışmalarına katılmak üzere görevlendirilmişlerdir.

- Ankara Üniversitesi ile Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı (KOSGEB) işbirliği protokolünün 3. ve 4. maddeleri uyarınca Fakültemiz Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof.Dr.Haluk Ataoğlu Ankara Üniversitesi KOSGEB Teknoloji Geliştirme Merkezinde yer alan firmalara danışmanlık hizmeti vermek üzere görevlendirilmiştir.

VETERİNER FAKÜLTESİ

Türkiye'de ilk veteriner hekimliği okulu olan "Askeri Baytar Mektebi", Tanzimat'ın ilânını izleyen Batılılaşma çabaları çerçevesinde, Prusyalı Veteriner Hekim Godlewsky tarafından 1842 yılında İstanbul'da açılmıştır. Daha sonra, 1888 yılında ilk sivil veteriner hekimliği örgütü kurulmuş ve 1889'da da Sivil Veteriner Okulu eğitim-öğretime başlamıştır. Sivil Veteriner Okulunun 1920 yılında yanmasının ardından, iki okul 1921 yılında "Baytar Mekteb-i Âlisi" adı altında birleştirilmiş; 1928'de okulun adı "*Yüksek Baytar Mektebi*" olarak değiştirilmiştir;

Cumhuriyetin 10. Yılı kutlamaları çerçevesinde 30 Ekim 1933 tarihinde Ankara'da Yüksek Ziraat Enstitüsünün (YZE) açılmasının ardından, İstanbul'da bulunan *Yüksek Baytar Mektebi*, Ankara'ya nakledilmiş; Kasım 1933'den itibaren "*Baytar Fakültesi*" adıyla, 25 öğretim elemanıyla 8 enstitüde eğitim-öğretime başlanmıştır. "*Ziraat Vekâleti Vazife ve Teşkilât Kanunu*"nun 1937'de yürürlüğe konmasıyla birlikte Yasa'da yer alan "*Veteriner İşleri Umum Müdürlüğü*" tanımı doğrultusunda "baytar" yerine "veteriner" sözcüğünün resmen kullanılmaya başlanmasına uygun olarak Baytar Fakültesinin adı da "*Veteriner Fakültesi*" olarak değiştirilmiştir. Enstitü sayısı 1939'da 9'a yükselmiş, 15 Temmuz 1939 günlü Karar ile, o yıldan (1939) başlayarak uygulanmak üzere eğitim-öğretim süresi 5 yıla çıkarılmış ve eğitim programları da 5 yıl üzerinden düzenlenmiştir.

Türkiye Cumhuriyetinin ilk Üniversite Kanunu olan 4936 sayılı Yasa ile 1946 yılında Ankara Üniversitesi kurulmuştur. İki yıl sonra, 30 Haziran 1948 tarih ve 5234 sayılı Yasa ile YZE bünyesinde bulunan Veteriner Fakültesi, Ziraat Fakültesi ile birlikte Ankara Üniversitesine bağlanmış; 1948-1949 güz yarıyılında, 17 profesör (4'ü ordinaryüs), 3 doçent, 8 doktor asistan ile 6 asistandan oluşan 34 öğretim elemanı ve 420 öğrenci ile eğitim-öğretime başlanmıştır.

YZE'nin kuruluşundan itibaren "*enstitü*" şeklinde olan bölümler Veteriner Fakültesinin önerisi ve Üniversite Senatosunun kararı ile 1952 yılında "*kürsü*"lere dönüştürülmüş ve yeni kurulanlarla birlikte kürsü sayısı 18'e ulaşmıştır. 1965 yılında 5 kürsünün daha kurulmasıyla birlikte bu sayı 23'e çıkarılmıştır.

İkinci bir fakültenin açılması 1950'li yıllarda gündeme gelmiş; ancak bu konudaki girişimler başarısızlıkla sonuçlanmıştır. İkinci fakülte 1970 yılında Elazığ'da açılmıştır. Sonraki yıllarda açılan veteriner fakültelerinin akademik kadrolarını ağırlıklı olarak, Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesinden yeni fakültelerde geçici ya da sürekli olarak görev alan öğretim elemanları oluşturmuştur.

Fakülte bünyesinde, araştırma ve yetiştirme çalışmalarının yanı sıra öğrenci uygulamalarının da yürütülmesi amacıyla kurulan çiftlikte, EAEVE'ye akreditasyon sürecinde yeni üniteler de faaliyete geçirilmiştir. Aynı dönemde, dünyadaki sayılı örneklerinden biri olan Veteriner Hekimliği Tarihi Müzesi açılmıştır.

Yüksek Öğretim Kanunu ile birlikte, Fakültede 3 bölüm ve bu bölümlere bağlı anabilim dalları ve bilim dalları oluşturulmuştur. Yükseköğretim Genel Kurulunun 3 Haziran 2005 tarihli kararı uyarınca bölüm sayısı 3'ten 5'e çıkarılmıştır. Bugün Veteriner Fakültesinde beş bölüme bağlı 20 Anabilim Dalı ve 4 Bilim Dalında 152'si akademik ve 160'ı idari olmak üzere toplam 312 personel görev yapmaktadır.

Bilimsel ve kültürel alanda buluşlar, yenilikler ve katkıları olan öğretim üyelerimizin bir kısmını saymamız gerekirse:

Ord. Prof. Dr. Süreyya Tahsin Aygün (1895-1981)

Türk Üniversal Antrax Aşısı ve Dayanıklı Kuru Sığır Vebası Aşısını hazırlayarak literatürlere giren Ord. Prof. Dr. Aygün, doku ve hücre kültürleri üzerindeki çalışmaları ile Dünya çapında bir üne kavuşmuştur.

Prof. Dr. Mahir Büyükpamukçu (1912-1997)

Kanser üzerinde uluslar arası düzeyde önemli çalışmalar gerçekleştiren Prof. Pamukçu, eğrelti otunun kanser yapıcı niteliğini ortaya koymuştur.

TÜBİTAK Bilim - Teşvik Ödülü Alan Öğretim Üyelerimiz:

Prof. Dr. Mahir Büyükpamukçu (1976), Prof. Dr. Ersin İstanbulluoğlu (1976), Prof. Dr. Serdar Diker (1989).

Madalya Alan Öğretim Üyelerimiz:

Prof. Dr. Doğan Aslanbey

Fransa – Lyon Üniversitesi Veteriner Fakültesinin 200. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle Claude Bourgelat Onur Madalyası ve Onur Diploması almıştır (1962).

Prof. Dr. İbrahim Burgu

Hannover Veteriner Fakültesi tarafından, Hannover Veteriner Fakültesi ile Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi arasındaki 25 yıllık bilimsel işbirliğine katkılarından dolayı "Ehren Bürger" ödülü verilmiştir (2002).

Prof. Dr. Ferruh Dinçer

Dünya Veteriner Hekimliği Tarihi Birliği (WAHVM) tarafından, veteriner hekimliği mesleğine ve veteriner hekimliği tarihine yönelik ulusal ve uluslar arası katkılarından dolayı "Cheiron Madalyası ve Diploması" ile ödüllendirilmiştir (2003)

Sanat Alanında Ödül Almış Öğretim Üyelerimiz:

Prof. Dr. Selahattin Batu

Yazar ve şair olarak yüzlerce yapıta imza atan ve Türk edebiyatının önemli isimleri arasında yer alan Prof. Batu'nun "*Güzel Helena*" adlı beş perdelik manzum dramı, 1957 yılında Bregenz Uluslar Arası Tiyatro Eserleri Yarışması'nda 74 eser arasından ikincilik ödülü kazanmıştır.

Milletvekilliği / Senatörlük Yapmış Olan Akademisyen Veteriner Hekimler

Prof. Dr. Selahattin Batu, Dr. M. Yücel Akıncı, Doç. Dr. Orhan Çaneri, Prof. Dr. Abdülkadir Akcan, Prof. Dr. Mahmut Akkılıç, Prof. Dr. Mehmet Kocabatmaz, Prof. Dr. Öztürk Tekeli

Bakanlık Yapmış Olan Veteriner Hekimler:

Prof. Dr. Abdülkadir Akcan (Bayındırlık ve İskan Bakanı), Dr. Mehmet Mehdi Eker (Tarım ve Köyişleri Bakanı – Devam ediyor), Prof. Dr. Mehmet Kocabatmaz (Köyhizmetlerinden Sorumlu Devlet Bakanı)

Fakülte Öğretim Üyelerinden YÖK Üyeliği Yapanlar:

Prof. Dr. Selahattin Gürtürk

Prof. Dr. Mahir Büyükpamukçu

Rektörler:

Prof. Dr. Zihni Erençin (Ankara Üniversitesi Rektörü 1957-1959)

Prof. Dr. Nihat Bayşu (Kafkas Üniversitesi Kurucu Rektörü 1992 – 1994)

Prof. Dr. Nihat Bayşu (Kafkas Üniversitesi Rektörü 1994 – 1998)

Kurucu Dekanlar:

Prof. Dr. Mustafa Temizer	Fırat Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1970)
Prof. Dr. Muzaffer Beşe	İstanbul Üniversitesi Veteriner Fakültesi, İstanbul (1972)
Prof. Dr. Cemal Nadi Aytuğ	Uludağ Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1978)
Prof. Dr. Hümeyra Özgen	Selçuk Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1982)
Prof. Dr. Asım Kabukçu	100. Yıl Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1982)
Prof. Dr. Necdet Leloğlu	Kafkas Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1985)
Prof. Dr. Necdet Güzel	Adnan Menderes Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1993)
Prof. Dr. E. Savaş Hatipoğlu	Dicle Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1993)
Prof. Dr. Nejat Aydın	Erciyes Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1995)

Prof. Dr. Burhan Dinçer	Kırıkkale Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1995)
Prof. Dr. Gürbüz Aksoy	Harran Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1995)
Prof. Dr. Hikmet Ünsüren	M. Kemal Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1995)
Prof. Dr. Hakan Muğlalı	Ondokuz Mayıs Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1995)
Prof. Dr. Bülent Mutluer	Akdeniz Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1996)
Prof. Dr. Abdülkadir Akcan	Kocatepe Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1997)
Prof. Dr. İsmet Pamir	Atatürk Üniversitesi Veteriner Fakültesi (1997)

TÜBİTAK Vhag Başkanlığı

Prof. Dr. B. Cahit Yalçın	(1963-1972)
Prof. Dr. Servet Şener	(1972-1975)
Prof. Dr. Halil Akçapınar	(1983-1987 ve 1988-1990)
Prof. Dr. Hüseyin Kerim Urman	(1990-1994)
Prof. Dr. Sevinç Türker	(1994-2001)

Türkiye Atom Enerjisi Kurumu - Lalahan Hayvan Sağlığı Nükleer Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü Görevi Yapan Öğretim Üyelerimiz:

Doç. Dr. Şükrü Kaya Göksoy	(1981-1986)
Prof. Dr. Nihat Bayşu	(1986)
Prof. Dr. Ahmet Ergün	(1987-1990)
Prof. Dr. Burhan Dinçer	(1992-1996)

Uluslararası Kurumsal Görev Yapan Öğretim Üyelerimiz:

Prof. Dr. Ferruh Dinçer	Dünya Veteriner Hekimliği Tarihi Birliği (WAHVM) Yönetim Kurulu Üyeliği (1976-1992) Avrupa Veteriner Eğitim Kurumları Birliği (EAEVE) Yönetim Kurulu Üyeliği ve Başkan Vekilliği (1990-1994) Dünya Veteriner Hekimleri Birliği (WVA) Türkiye Temsilciliği (1989-2003)
Prof. Dr. İbrahim Burgu	Avrupa Veteriner Eğitim Kurumları Birliği (EAEVE) Yönetim Kurulu üyeliği ve 8. Bölge Komisyon Başkanlığı (2002-Devam ediyor)

Prof. Dr. Orhan Alpan	Ürdün Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dekanı (1994-2000) FAO UNDP Uzmanı (1993-1994) FAO Uzmanı (1994) Avrupa Topluluğu ve Ürdün Bilim ve Teknoloji Üniversitesi İşbirliği Projesi Koordinatörü Oregon State University Honnor Appointment Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Ömer Esendal	EAEVE Eksperler Grubu Üyesi (2004-Devam ediyor.)

Fakülte Tarafından Düzenlenen Ulusal Toplantılar

Ulusal Zoonoz Sempozyumu (1981)
I. Mastitis Semineri (1984)
II. Ulusal Veteriner Cerrahi Kongresi (1990)
I. Ulusal Histoloji – Embriyoloji Kongresi (1992)
I. Ulusal Veteriner Mikrobiyoloji Kongresi (1996)
III. Ulusal Veteriner Mikrobiyoloji Kongresi (2000) (Uluslar arası katılımlı)
III. Ulusal Veteriner İç Hastalıkları Kongresi (1999)
II. Ulusal Anatomi Kongresi (2002)
III. Ulusal Reprodüksiyon ve Sun'i Tohumlama Kongresi (2004)
I. Ulusal Gıda Hijyeni Kongresi (2004)
IX. Ulusal Veteriner Cerrahi Kongresi (2004)

Fakülte Tarafından Düzenlenen Uluslararası Toplantılar:

- Uluslararası Brucellosis Sempozyumu (1979)
- Uluslararası Veteriner İmmunoloji Kursu (1983)
- 25'inci Dünya Veteriner Hekimliği Tarihi Birliği (WAHVM) Kongresi (1992)
- Viral Hastalıkların Tanısında PCR Tekniği (1998) Workshop
- Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Hannover Veteriner Yüksek Okulu Bilimsel İşbirliği Toplantısı I (2002)
- Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Hannover Veteriner Yüksek Okulu Bilimsel İşbirliği Toplantısı II (2003)
- Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Hannover Veteriner Yüksek Okulu Bilimsel İşbirliği Toplantısı III (2004)

Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nin kuruluş amacı, ülkemizin veteriner hekim ihtiyacını karşılamak, halk sağlığına yönelik çalışmalar yapmak, veteriner hekimliği alanında araştırma ve projeler yapmanın yanı sıra, akreditasyon sürecinde olduğumuz Avrupa Veteriner Eğitim Kurumları Birliği (EAEVE) önerileri doğrultusunda, sağlıklı hayvan yetiştirmek, hayvanlardan insanlara geçen hastalıklar konusunda yeterli bilgiye sahip, Veteriner Halk Sağlığı ve koruyucu hekimlik ve hayvan davranışları ve refahı konusunda deneyimli ve özellikle Avrupa Birliği (AB) müktesebatının önemli bölümünü oluşturan gıda ve hijyen konularında yeterli donanıma sahip veteriner hekimler yetiştirmektir.

Erasmus Programı çerçevesinde Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesince gerçekleştirilen öğrenci ve öğretim üyesi değişimine ilişkin İtalya (Bolonya), Almanya (Hannover), Slovakya (Kosice), Avusturya (Viena), Polonya (Varşova), Yunanistan (Selanik), Almanya (Leipzig) ile ikili anlaşmalar yapılmıştır. Değişim programları devam etmektedir.

Türkiye'de veteriner hekimliğin gerek kurumsallaşmasında, gerekse örgütlenmesinde yabancı ülke ve uzmanlarla sağlanan işbirliği, Veteriner Fakültesinin Ankara Üniversitesine bağlanmasını izleyen yıllarda daha verimli bir biçimde sürdürülmüştür. Karşılıklı dayanışmaya bağlı işbirliği çerçevesinde, 1962'de Ankara-Gießen ve 1967'de Ankara-Berlin ve aynı zamanda Ankara NebraskaVeteriner Fakülteleri arasında gerçekleştirilen işbir-

liği anlaşmaları, öğretim kadrosunun çağdaş anlamda yetişmesinde önemli kaynaklar oluşturmuştur. Türk–Alman Teknik İşbirliği Programı doğrultusunda oluşturulan ve bu günde geçerliliğini koruyan "*Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi ile Hannover Veteriner Yüksek Okulu Arasında İşbirliği Projesi*" 7 Ocak 1981 tarihli Resmî Gazete' de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Bu proje çerçevesinde, Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesinden 14 araştırma görevlisi Almanya'nın çeşitli fakültelerinde, masrafların tümü Almanya (DAAD bursu) tarafından karşılanan doktora çalışmalarını tamamlamışlardır. Önerilen 22 projenin 19'u kabul edilmiş; bu 19 proje kapsamında 16'sı Türkçe, 27'si yabancı dilde olmak üzere toplam 43 yayın yapılmıştır.

Ankara-Hannover Bilimsel İşbirliği Projeleri

ALAN	*PROJE NO*	*UZMANLIK DALI*	*(Projelere İlişkin) YAYIN SAYISI*		
			Türkçe	**Yabancı**	*TOPLAM*
MORFOLOJİ	7	Histoloji + Anatomi	2	9	11
ETİYOLOJİ	1a	Viroloji	2	2	4
	1b	Mikrobiyoloji	1	1	2
	1c	Patoloji + İmmunpatoloji	-	-	-
	6	Biyokimya + Patoloji + Hayvan Besleme*	1	1	2
	19	Mikrobiyoloji + Parazitoloji + Viroloji + Sığır Hastalıkları	-	1	1
EKOLOJİ	12	Biyokimya	6	1	7
	17	Toksikoloji	1	-	1
	18	Biyokimya + Endokrinoloji	1	1	2
GIDA HİJYENİ	20	Gıda Hijyeni	-	2	2
EPİDEMİYOLOJİ	3	Helmintoloji	1	-	1
	4	Protozooloji	1	1	2
	5	Süt Hijyeni	-	1	1
	8	Parazitoloji	1	1	2
	9	Mikrobiyoloji	1	1	2
	16	Patoloji + Viroloji	1	2	3
ZOOTEKNİ	14	Zootekni	2	-	2
ANDROLOJI	2	Sun'i Tohumlama	1	2	3
	13	Sun'i Tohumlama	1	2	3
TOPLAM	19		23	28	51

Ayrıca, Ankara Üniversitesi ile Sarojevo Üniversitesi ve Hannover Veteriner Fakültesi arasında imzalanan bir protokol uyarınca, iki üniversitenin veteriner fakülteleri arasında başlatılan karşılıklı öğrenci ve öğretim elemanı değişimi programı halen sürdürülmektedir.

2000 Yılından Başlayarak Yürütülen Uluslar Arası Projeler:

Anabilim Dalı	*Proje Adı*	*Destekleyen Kurum/Kuruluş*
Besin Hijyeni ve Teknolojisi	Genotypic Variability and Antibiotic Resistance Profiles Escherichia coli O157:H7 Isolates from Downer and Healthy dairy Cattle	USDA
Besin Hijyeni ve Teknolojisi	Phenotypic characterization of an hns Mutant in Escherichia Coli	University of Visconsin-Madison
Biyokimya	Glycosylated Proteins of the Gastric Pathogen Halecobacter Pylori	Berlin Max-Planck Institute
Cerrahi	Ilizarov Metodu ile Köpeklerde Kırık sağaltımında Bilgisayarlı Tomografi ve Radyografi Eşliğinde Preoperatif Planlama ve Alınan Sonuçların Değerlendirilmesi	TÜBİTAK- Macar Bilimler Akademisi
Doğum ve Jinekoloji	The Uterine and Placental Expression of Growth Factors-, MMP-2,9, MHC I,II f Early Canine Pregnancy	University of Veterinary Medicine Vienna;
Doğum ve Jinekoloji	The Uterine and Placental Expression of Growth Factors, MMP 2,9 and MHC-I,II during Early Canine Pregnancy	University of Veterinary Medicine Vienna
Doğum ve Jinekoloji	Immunological aspects during early canine pregnancy: The expression of relaxin, cytokines, matrix mettalloproteinases and major histocompatibility complex in maternal and foetal tissuse	University for Veterinary Medicine Vienna College of Veterinary Medicine, Cornell University, New York University School of Medicine,
Doğum ve Jinekoloji	A screening for antibodies in sera from pregnant and pseudopregnant bitches	University for Veterinary Medicine Vienna,
Doğum ve Jinekoloji	The function of interleukin – 8 during normal and disturbed pregnancy and parturition of the bitch.	University for Veterinary Medicine Vienna,
Genetik	Sustainable Conservation of Animal Genetic Resources in Marginal Rural: Integratting Molecular genetics, Socio Economics and geostatistical approaches ECONOGEN Contract	Europian Commission
Hayvan Besleme ve Beslenme Hastalıkları	14. Dünya Veteriner Tavukçuluk Kongresi22-25 Ağustos 2005 İstanbul	WVPA, TÜBİTAK, Başbakanlık Tanıtma Fonu
Viroloji	Bluetongue and Other Colicoidesborne Diseases Threatening Europe	Europian Commission
Viroloji	Prevalance, Distribution and Host Range of Peste de Petits Ruminants Virus in Turkey	British Council
Viroloji	Control of Akabane Disease and Survaillance of Bluetongue and Ephemeral Fiber	UNDP
Zootekni	Kangalların Geleneksel Hayvancılıktaki Rolünün Devamlılığının Sağlanması	Europian Commission

Avrupa Veteriner Hekimliği Eğitim Kurumları Birliği (EAEVE) olarak adlandırılan ve Avrupa'daki veteriner fakültelerinin eğitim programları ve standartlarını, Avrupa Birliği ölçütlerini de göz önünde tutarak belirleyen, kendisine üye olan fakültelerin isteği üzerine ziyaretlerde bulunarak alt yapı, donanım ve eğitim standartları ile ilgili rapor hazırlayarak Avrupa Birliği'ne dahil ülkelerde yaptırımcı, diğer ülkelerde ise tavsiye niteliğinde kararlar veren Avrupa Birliği'nin bu kuruluşuna, Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi 1992 yılında tam üye olmuştur. Veteriner hekimliği eğitiminin geliştirilmesi, Avrupa'daki veteriner hekimliğine ilişkin Yüksek Eğitim Kurumları ile ilgili diğer kurumlar arasındaki ortak işbirliğinin güçlendirilmesi ve üyeler arasında eğitimin uyumlu bir yapıya kavuşturulması yönünde çalışmalarını sürdüren Birlik, bu amaçlar doğrultusunda, Avrupa'da ve dünyanın diğer bölgelerinde veteriner hekimliği eğitimi yapan kuruluşlar arasında araştırma ve öğretim alanları üzerinde bilgi ve öğretim elemanı - öğrenci değişimlerini gerçekleştirmek ve kurumlarda kullanılan öğretim malzemelerinin ve dizgelerinin yaygınlaştırılması ve gelişmesini sağlamakla yükümlüdür.

Veteriner Eğitimi yapan kurumların üyelerinden oluşan EAEVE, Yürütme Komitesi (Executive Committee) tarafından yönetilmekte, Komite, Başkan, Başkan yardımcısı ve coğrafi bölgelere göre ayrılmış grup temsilcilerinden oluşmaktadır. Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dekanı Prof. Dr. İbrahim BURGU 8'inci Bölge Komisyonunun Başkanlığını yürütmektedir. EAEVE'ye üye ülkelerin coğrafi dağılımları Tablo – 7'de gösterilmiştir.

Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi'nin 2001 yılında EAEVE'nin Dublin'de yapılan Genel Kurulundaki "*Akreditasyon Ziyaret*" talebi, Yürütme Kurulunca değerlendirilerek 2003 yılı ziyaret programına alınmış; 7 – 13 Nisan 2003 tarihleri arasında, 7 kişilik bir eksperler heyeti tarafından Fakülte ziyaret edilmiştir. EAEVE ve Avrupa Veteriner Hekimleri Federasyonu (Federation of Veterinarians of Europe – FVE) temsilcilerinin oluşturduğu EAEVE Eğitim Komisyonu'nun 30-31 Ekim 2003 tarihleri arasında Brüksel'de yapılan değerlendirme toplantısında, Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesinin hazırlamış olduğu 4 Aralık 2003 tarihli Rapor kabul edilmiş ve Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi, Ankara Üniversitesi Rektörlüğü, Yükseköğretim Kurulu, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ile Milli Eğitim Bakanlığına yazılı metin şeklinde resmi olarak gönderilmiştir.

EAEVE'ye üye ülkelerin coğrafi dağılımı

Gruplar	*Ülkeler*
1	İrlanda, İngiltere
2	İspanya, Portekiz
3	İtalya, Yunanistan, Arnavutluk, İsrail, Romanya
4	Fransa, Belçika
5	Almanya, Avusturya, İsviçre
6	Norveç, İsveç, Danimarka, Finlandiye, Estontya, Litvanya, Latviya
7	Slovakya, Çekoslavakya, Macaristan, Slovenya, Hırvatistan, Polonya
8	Bosna Hersek, Yugoslavya, Makedonya, Bulgaristan, **TÜRKİYE**, Ukrayna, Rusya

Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi mezunlarına "Veteriner Hekimliği Diploması" ile "Veteriner Hekim" unvanı verilmektedir. Ankara Üniversitesi tarafından verilen diplomaya ek olarak Erasmus/Sokrates ve AKTS sistemine uyumlu "Diploma Eki" verilmesi yönündeki çalışmalar da tamamlanmıştır.

Mezun olduktan sonra Veteriner Hekimlerin kendi alanlarında çalışabilmeleri için ayrıca bir staj ya daeğitim yapmaları gerekmez; ancak, belirli dallarda uzmanlaşmak isteyen Veteriner Hekimler için lisansüstü programlar mevcuttur.

Veteriner Fakültesi mezunları, kamu kurum ve kuruluşlarıyla, özel sektörde iş olanaklarına sahiptir. Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığına bağlı çeşitli kurum ve kuruluşlarda, Çevre, Adalet ve Orman Bakanlığının ilgili birimlerinde, belediyelerde, KİT'lerde, DPT, MPM, TÜBİTAK, TAEK gibi kurumlarda, Türk Silahlı Kuvvetlerinde görev alabilmekte ve özel sektörde başta gıda olmak üzere yem, ilaç ve aşı firmalarında, çiftliklerde ve haralarda, özel muayenehane, poliklinik ve hayvan hastanelerinde çalışabilmektedirler.

Veteriner Fakültesinde, birinci sınıftan itibaren öğrencilere, mesleki yönelimleri ve uygun iş olanakları konularında yol göstermek amacı ile 2004-2005 eğitim-öğretim yılında kurulmuş olan Mesleki Bilgilendirme ve Yönlendirme Komisyonu çalışmalarını sürdürmektedir.

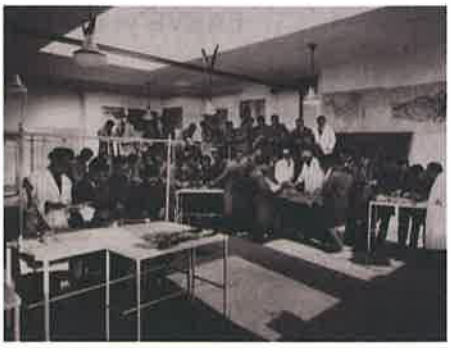

ZİRAAT FAKÜLTESİ

Ülkemizde sistemli ve belirli bir disiplin içerisinde yürütülen ilk tarımsal eğitim-öğretim etkinliği Tanzimat devrinde 1846 yılında, İstanbul'un bugünkü adı ile Yeşilköy semtinde bulunan Ayamama çiftliğinde kurulan Ziraat Mektebi ile başlamıştır. Ancak bu mektep uzun süre eğitime devam edememiş ve 2.5 yıl sonra kapatılmıştır.

Suphi Paşanın Ticaret ve Nafıa Nazırlığında yeniden bir ziraat mektebi açılması kararlaştırılmış ve 21 şevval 1301 (14 Ağustos 1884) tarihli nizamnamesinde yayımlanmıştır. Okulun kurumsal derslerle birlikte uygulamalı derslerle de eğitim-öğretim yapabilmesi için İstanbul'a yakın bir çiftlikte açılması düşünülmüş, ancak İncirli, Ayamama çiftlikleri gibi bu işe uygun çiftliklerden birini satın almaya olanak bulunamadığından, Halkalı civarında Mısırlı Hurşit Paşanın arazisi satın alınarak okulun orada yapılması kararlaştırılmıştır. Halkalı binası bittikten sonra okul 1307 (1891) de açılınca okula sadece Baytar Mektebi öğrencisi alınmış ve baytar kaymakamı Mehmet Ali Bey Müdür atanmıştır. Sonraki yıl okul Halkalı Ziraat ve Baytar Mektebi adını almış, sonra baytar sınıfları İstanbul'a nakledilerek Halkalı binası, ziraat mektebine bırakılmıştır. Mehmet Ali Bey, İstanbul'da açılan Baytar Mektebi Âlisine müdür olarak atanmış ve Halkalı Ziraat Mektebi Müdürlüğü Mazhar Bey'e verilmiştir.

Halkalı Ziraat Mektebi ilk mezunlarını 1894 de vermiş, çok değerli elemanlar yetiştirmiş, bunlardan bir kısmı batı ülkelerinde eğitimlerini bitirerek ülkenin tarım eğitiminde ve modern tarım fikirlerinin yerleşmesinde önemli görevler üstlenmiştir.

1333 (1914) de Halkalı Ziraat Mektebine Çiftlik Makinist Mektebi eklenmiş, bu mektep 1918 de İstanbul'da Sultan Ahmet'te Sanayi Mektebine nakledilmiştir.

Cumhuriyetten önce, Selanik Ziraat Mektebi 1305 (1887) , Bursa Ziraat Mektebi 1308 (1891), Ankara'da Çoban Mektebi 1898, İzmir Bornova Ziraat Mektebi tarım alanında eğitim veren kurumlardır.

Yüksek öğretim sayılabilecek düzeyde öğretim yapan iki okuldan birisi Bursa Ziraat Mektebi, diğeri Halkalı Ziraat Mektebi Cumhuriyetin ilk yıllarına kadar etkinliklerini devam ettirmiş, bu iki okuldan Halkalı Ziraat Mektebi mezunlarından bir çok genç 1923 yılından başlayarak yurtdışına, özellikle Almanya'ya gönderilmiş; bu gençlere orada ileri bir öğretim görmek ve modern araştırma yöntemlerini tanımak olanakları sağlanmıştır. Ayrıca ülkenin tarımsal durumunu inceleyip bir rapor vermek üzere, 1927'de Almanya'dan bir bilim heyeti davet edilmiş; Oldenburg Heyeti diye anılan bu heyet raporlarında bir çok öneri yanında, modern bir Ziraat Yüksek Öğretim Kurumu'nun da açılmasını önermiştir. Bu öneri üzerine genç Türkiye Cumhuriyeti, 5.7.1927 tarih ve 1109 sayılı bir kanun çıkartarak (Ziraat ve Baytar Enstitüleri ile Ali Mekteplerin Tesisine ve Ziraat Tedrisatının Islahına Ait Kanun) çağdaş anlamda tarımsal yüksek öğretimin temelini atmış ve yolunu açmıştır.

Yasanın uygulanmaya başlamasıyla 1928 yılında o zamanki adıyla "Halkalı Ziraat Mekteb-i Alisi" kapatılmış; öğrencileri "İstanbul Yüksek Orman Mektebi"ne nakledilmiş; Ankara'da ise aynı yıl Yüksek Ziraat Enstitüsü'nün temeli atılmış ve Yüksek Ziraat Enstitüsü'nün bir öncüsü olarak 1930 yılında "Ankara Yüksek Ziraat Mektebi" açılmıştır. Yüksek Ziraat Enstitüsü'nün zamanına göre çok modern binaları ve tüm laboratuvarlarının donanımı beş yıl içerisinde tamamlanmış ve çağdaş anlamda Türkiye'nin ilk yüksek öğretim kurumu olarak ve Üniversiter bir yapıda Cumhuriyetin 10. yıl kutlamalarının ertesi günü, 30 Ekim 1933'de Başbakan İsmet İnönü tarafından açılmıştır.

1930 yılında kurulmuş olan "Yüksek Ziraat Mektebi" 16 Haziran 1933 yılında çıkan 2291 sayılı kanunla "Yüksek Ziraat Enstitüsü" adıyla çok genişletilerek tam anlamıyla bir "Ziraat Üniversitesi" hüviyetini kazanmıştır. Kurulmuş olan Yüksek Ziraat Enstitüsü Ziraat Fakültesinden başka, Ziraat Sanatları, Tabii İlimler ve Baytar Fakültesi olmak üzere 4 fakülteden oluşmakta iken,18 Haziran 1934 tarihinde kabul edilen ve 25 Haziran 1934 de yayınlanan 2524 sayılı kanunla Orman Fakültesi de Yüksek Ziraat Enstitüsü kapsamına alınmış ve fakülte sayısı beşe yükselmiştir.

Bu beş Fakülteden Tabii İlimler ve Ziraat Sanatları Fakülteleri öğrenci almamıştır. Tabii İlimler Fakültesi Ziraat, Orman ve Veteriner Fakülteleri öğrencilerine FKB derslerini vermek ve araştırma yapmak, Ziraat Sanatları Fakültesi ise Ziraat Fakültesi öğrencilerine Ziraat teknolojisi derslerini vermek ve bu alanda araştırmalar yapmakla görevlendirilmiştir.

Böylece, bugünkü Ziraat Fakültesi, Yüksek Ziraat Enstitüsü bünyesi içinde büyümüş, gelişmiş ve olgunlaşmıştır.

Ziraat Fakültesinin kuruluş amaçları ilgili yasanın gerekçesinde şöyle belirtilmiştir:

1- Bir çiftçi yurdu olan ülkemizde, ziraatın esaslı surette iyileştirilmesi ve düzenlenmesi;
2- Devlet Ziraat Teşkilatı ve Kurumları için fen adamları ve uzmanlarının yetiştirilmesi;
3- Ziraat alanında bilimsel araştırmalar ve fen dalındaki deneyimlerinden elde edilecek sonuçların yurda yayılması ve uygulanması;
4- Ziraatın, ulusal iktisatta en uygun şekilde işletilmesi;
5- Türk köylüsünün, yeni ve modern yöntemlerle çalışması, en elverişli alet ve araçlarla donatılması yollarının aranması;
6- Türk topraklarında tam anlamıyla bir ulusal ziraat biliminin kurulması.

Yetkin bir şekilde hazırlanmış bulunan bu yasa, batılı anlamda üniversiter karakterde bir kurumun doğmasını sağlamıştır. Böylece, üniversitelerin sadece bir öğretim kurumu olarak kabul edilmesi zihniyeti de yıkılıyor ve üniversiteye öğretimden başka, iki yeni görev daha veriliyordu. Araştırma ve Yayım. Aslında bu üç ana amaç, yani öğretim, araştırma ve yayım bugünkü modern üniversitelerin temelini oluşturmaktadır.

Batılı Üniversitelerin modeline göre kurulması tasarlanan bu Fakülteyi, uygun bir şekilde kurup geliştirmek amacı ile Alman Profesörler getirilmiştir. Başlangıçta Fakültede kurulmuş olan kürsülerin başında yalnız Alman Profesörler bulunmuş, dersler almanca olarak verilmiştir. Asistanlar, Halkalı Yüksek Ziraat Mektebinin son devrelerinde mezun olup Almanya'da ihtisas yapmış gençlerdi. Bu gençler o sıralarda Almanya'daki ihtisas eğitimlerini bitirip yurda dönmüşler ve Alman Profesörlerin yanlarına asistan olarak atanmışlardır.

Yüksek Ziraat Enstitüsü ülkede bilimsel araştırma ve öğretim alanında yeni bir çığır açmış ve çağdaş anlamda yenilikler getirmiştir.

-İlk kez batılı anlamda araştırma yapmak geleneğini yerleştirmiştir.

-Öğretim üyesi olacak gençlerin doktora yapması zorunluluğunu getirmiştir.

-Öğretim üyeliği ve yardımcılığı için aşamalı bir gelişme öngörülmüştür. Bunlar sırası ile aday asistan; ikinci ve birinci sınıf asistan; baş asistan (doktora üzerine); laboratuvar şefi; ikinci ve birinci sınıf doçent (Habilitasyon tezi üzerine); ikinci ve birinci sınıf profesör (Komisyon raporu üzerine); ikinci ve birinci sınıf ordinaryüs profesörlük aşamalarıdır.

-Y. Z. E.'de tam gün çalışma ilkesi uygulanmıştır.

- Rektör ve Dekanların seçimle gelmesi ilkesi uygulanmıştır.

- Kanunun 14. Maddesinde; "*Enstitü Büyük Meclisi ordinaryüs ve profesörlerden ve doçentlerden, şube şeflerinden, asistanlardan, muallimlerden ve memurlar ile her fakülte talebesinin kendi aralarından seçeceği üçer murahhastan (üyeden) mürekkeptir (oluşur). Bu meclis ya bizzat rektör tarafından, ya da divan tarafından veya doçent, şube şefleri ve asistanlardan toplam yirmi beş kişinin isteği üzerine toplantıya çağrılır*" demektedir. Görüldüğü gibi Yüksek Ziraat Enstitüsü Büyük Meclisinde, sadece öğretim üyeleri değil, asistanlar, okutmanlar, memurlar ve her fakülteden öğrencilerin kendi aralarından seçecekleri üçer üyeden oluşmaktadır. Bu da yönetimde çoğulculuğun ve çok sesliliğin olduğunun bir göstergesidir.

Yüksek Ziraat Enstitüsü Kanunu (2291 sayılı) ile bu bilim yuvasında oluşan ilke ve gelenekler 1946 da çıkartılan Üniversiteler yasası (4936 sayılı) için örnek olmuştur.

18 Haziran 1946 tarihinde 4936 sayılı Üniversiteler Kanunu çıktıktan sonra Enstitü'nün de üniversite olarak bu yasa çerçevesine alınması yönünde eğilimler belirmiş; gerek zamanın Hükümeti gerekse Mecliste bir çok girişimlerde bulunulmuştur. Ancak, Enstitü'nün "İnönü Ziraat Üniversitesi" adı ile bütünlüğünü koruyarak devam edebilmesi mümkün olamamış; 07.07.

1948 tarihli ve 5234 sayılı 'Üniversiteler Kanununa Ek Kanun" ile Tabii İlimler ve Ziraat Sanatlarını içine alan "Ziraat Fakültesi" ve "Veteriner Fakültesi" Ankara Üniversitesine; "Orman Fakültesi" de İstanbul Üniversitesine bağlanmıştır. Daha sonra 18.03.1950 tarih ve 5595 sayılı "Ankara Üniversitesi Kuruluş Kadroları Hakkındaki 5595 Sayılı Kanununa Ek Kanun" ile Ziraat Fakültesi içindeki Tabii İlimler Fakültesi kadroları A. Ü. Fen Fakültesine ak-tarılarak A.Ü. Ziraat Fakültesi bugünkü yapısına dönmüştür.

Ziraat Fakültesinde görev alan ve Bölümlerin kurulup gelişmesinde özverili çalışmalar yapan yabancı uyruklu öğretim üyelerinin isimleri: Ordinaryüs Prof.Dr. Friedrich FALKE, Ordinaryüs Prof.Dr. HOFFMANN, Ordinaryüs Prof.Dr. Walter GLEISBERG, Prof.Dr. Nail ORAMAN, Ordinaryüs Prof.Dr. Walter SPOTTEL, Ordinaryüs Prof.Dr. Richard V.D. HEIDE, Ordinaryüs Prof.Dr. Franz HESKE, Ordinaryüs Prof.Dr. Otto GERNGROSS. Bu bilim adamları ülkemizin ziraat ve veterinerlik alanlarında yeni kuşak bilim adamlarının yetişmesine de öncü olmuş ve büyük katkılar sağlamışlardır.

Bahçe Bitkileri Bölümü'nün tarihçesi Bağ-Bahçe Kürsüsü'nün kuruluş yılları olan 1930'lara uzanmaktadır. Bağ-Bahçe Kürsüsü 1933 yılında Yüksek Ziraat Enstitüsü çatısı altında "Bahçıvanlık, Meyvecilik, Bağcılık ve Sebzecilik Enstitüsü" adı ile kurulmuştur. Kürsü kurucuları Prof.Dr.Walter Gleisberg, Prof.Dr. Lütfi Ülkümen ve Prof.Dr. M. Nail Oraman'dır. Temel olarak bağcılık ve sebzecilik bilim dallarından oluşan bu kürsünün kuruluşunda gerek bağcılık gerekse sebzecilik konusunda çalışmalar yaparak Türk tarımına katkıda bulunmak; yapılacak bilimsel çalışmalar ile bölgelere göre bağcılık ve sebzecilik alanlarında uygulamalı ve kuramsal bilgiler sağlamak; yine bağcılık ve sebzecilik yönünden uygulama ve bilimsel olarak önemli olan sorunlar ile çözüm önerilerini belirlemek amaçlanmıştır.

1934 yılında Bahçıvanlık, Meyvecilik, Bağcılık ve Sebzecilik Enstitüsü bünyesinde "Meyve Yetiştirme ve Islahı Kürsüsü" kurulmuş ve bu kürsü 1947 yılında Enstitüden bağımsız olarak çalışmaya başlamıştır. Meyve Yetiştirme ve Islahı Kürsüsünün kuruluş amacı meyvelerin modern yöntemlerle yetiştirilmesi, ıslahı, hasadı, standardizasyonu, muhafazası ve pazara hazırlanması ile ihracatı konularında araştırma ve öğretim yaparak Türkiye meyveciliğinin gelişimine katkıda bulunmaktır. Bu kürsünün kurucuları ise Prof.Dr.Walter Gleisberg, Prof.Dr. Lütfi Ülkümen ve Prof.Dr. Sabahattin Özbek'tir.

1953 yılında Bağ-Bahçe, Meyve Yetiştirme ve Islahı ile Bahçe Mimarisi ve Ağaçlandırma Kürsüleri "Bahçe Bitkileri Yetiştirme ve Islahı Bölümü" adı altında birleşerek, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nin bir bölümü olarak eğitim, öğretim, araştırma ve geliştirme çalışmalarına devam etmiştir. Bölümün kurucuları Prof.Dr. M. Nail Oraman, Prof.Dr. Sabahattin Özbek, Prof.Dr. Sadri Aran ve Prof.Dr. Muttalip Uslu'dur. Bölümün kuruluş amaçları, meyve, sebze, bağ ve süs bitkilerinde yetiştirme ve çoğaltma teknikleri ile bunların ıslahları konusunda her türlü araştırma ve öğretimin yapılması, bu konulardaki çalışmaların koordine edilmesi, varolan sorunların ele alınarak çözüm yollarının düzenlenmesi, eğitim gören öğrencilerin yurdumuzun çeşitli bölgelerindeki bahçe bitkilerindeki yetiştiriciliği tanımalarını sağlamak için ortak toplantı ve gezilerin düzenlemesi olarak özetlenebilmektedir. Bahçe Bitkileri Yetiştirme ve Islahı Bölümü 1968 yılında Bahçe Mimarisi ve Ağaçlandırma Kürsüsü'nün Peyzaj Mimarlığı Bölümü'ne dönüştürülmesi ile Bağ-Bahçe ve Meyve Yetiştirme ve Islahı Kürsüleri olmak üzere iki kürsü olarak etkinliklerini sürdürmüşlerdir.

1981 yılında 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanununun çıkması ile bu bölüm Bağ Yetiştirme ve Islahı, Meyve Yetiştirme ve Islahı, Sebze Yetiştirme ve Islahı Bilim Dallarından oluşan "Bahçe Bitkileri Bölümü" olarak yeniden oluşturulmuştur. Günümüzde Bahçe Bitkileri Bölümü 2002 yılında Süs Bitkileri Yetiştirme ve Islahı Bilim Dalının da katılımı ile 4 farklı bilim dalında eğitim, öğretim, araştırma ve geliştirme etkinliklerini sürdürmektedir.

Bahçe Bitkileri Bölümü Bünyesinde Yapılmış Buluşlar, Yenilikler ve Katkılar:

-Armuda anaç olarak kullanılan S.Ö. ayva anaçlarının ıslahı (Prof.Dr.A.Sabahattin Özbek ve ark.)

-"Kalecik Karası" üzüm çeşidinin seleksiyonu ve Türk tarımına yeniden kazandırılması (Prof.Dr.Yılmaz Fidan ve Ark. 1974-1994)

Bahçe Bitkileri Bölümü'nün ulusal ve uluslararası alanda ödül almış, kurumsal görevlerde bulunmuş öğretim üyeleri:

Prof.Dr. Sabahattin Özbek
- Milli Eğitim Bakanı (1972-1973)
- Ulaştırma Bakanı (1974-1975)
- Tarım ve Orman Bakanı (1980-1983)
- Cumhurbaşkanı tarafından Cumhuriyet Senatosu Üyeliğine Seçildi (1973)

Prof.Dr. Mahmut Ayfer
- Fındıkta yaptığı çalışmalarından ötürü International Nut Council tarafından "Altın Fındık" ödülüne değer görüldü (1986)

Prof.Dr. A.İlhami Köksal
- Birleşmiş Milletler Avrupa Ekonomik Komisyonu (UN/ECE) Kuru ve Kurutulmuş Meyveler Standardizasyonunda Türkiye'yi temsilen Fındık Raportörü (1993 - Devam)
- International Nut Council'de Daimi Bilim Komitesi Üyeliği (1998 - Devam)

Uluslararası Kongreler:
- IV. Uluslararası Fındık Sempozyumu 30 Temmuz- 2 Ağustos 1996, Ordu
- V. Uluslararası Zeytin Yetiştiriciliği Sempozyumu, 27 Eylül- 2 Ekim 2004, İzmir

Ulusal Kongreler:
- Türkiye 3. Ulusal Bahçe Bitkileri Kongresi, 14- 17 Eylül 1999, Ankara
- Türkiye 5. Bağcılık ve Şarapçılık Sempozyumu, 5- 9 Ekim 2002, Nevşehir

Bölümün öğretim elemanları tarafından kamuda ve özel sektörde çalışan elemanlara yönelik kurslar, paneller vb. verilmekte, ulusal ve uluslar arası ortak projeler gerçekleştirilmektedir.

Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Bitki Koruma Bölümü, Yüksek Ziraat Enstitüsü Ziraat Fakültesi Bitki Hastalıkları Enstitüsü olarak 1947 yılında, Prof. Dr. Selahattin KUNTAY (Botanik Kürsüsü) ile Prof. Dr. Bekir ALKAN (Zooloji Enstitüsü)'ın, bu yeni enstitüye atanmaları ile ilk olarak akademik etkinliğine başlamıştır.

1947 yılında Y.Z.E Ziraat Fakültesini bitiren İbrahim Akif KANSU ve İbrahim KARACA aynı yıl, sırası ile ALKAN ve KUNTAY 'ın yanında akademik hayatlarına başlamışlardır.

1948 yılında Ziraat Fakültesi Ankara Üniversitesine bağlanmış ve Bitki Hastalıkları Enstitüsü'nün adı Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Bitki Koruma Kürsüsü olarak değiştirilmiştir. 1750 sayılı Yasa gereğince, 1961 yılında Bitki Koruma Bölümü kurulmuş, daha sonra ise Bitki Koruma Bölümü içerisinde Entomoloji Kürsüsü ve Fitopatoloji Kürsüsü olmak üzere iki akademik birim oluşturulmuş ve Kürsü başkanları olarak sırasıyla Prof.Dr. Zeliha DÜZGÜNEŞ ile Prof. Dr. Selahattin İREN atanmışlardır. 2547 sayılı yasanın 1982 yılında yürürlüğe girmesi ile Kürsülerin, Anabilim Dallarına dönüşmesi sonucu, Bitki Koruma Bölümü, Fitopatoloji Anabilim Dalı ve Entomoloji Anabilim Dalı olmak üzere iki Anabilim Dalı altında akademik etkinliklerini sürdürmeye başlamıştır. Kuruluşu oldukça eskilere dayanan Bölüm ilk mezunlarını 1971–1972 öğrenim yılında vermiştir.

Bölümün emekli öğretim üyelerinden Prof. Dr. Akif KANSU, Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nin Kurucu Dekanlığını yapmış, 1988-1992 yılları arasında da Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanlığı görevinde bulunmuştur.

Bölümde bitkilerde hastalık oluşturan bakteri, fungus ve vi-ruslerin moleküler olarak tanıları yapılmakta olup, bu konuda lider ve öncü konumundadır. Ayrıca bitki zararlısı böceklerin taksonomik tanısı yapılmakta, bunların fizyolojileri ve ilaçlara direnç ve depolanmış ürün zararlıları ile savaş konularında çalışmalar ve uygulamalar yürütülmektedir.

-Uluslararası Toplantı:

Coordination of Research on Genetic Resistance to Plant Pathogenic *Viruses, and their Vectors, in European Crops (Coordination Action)*(Avrupa'daki Ürünlerde -Bitki Patojeni Virüslere ve Onların Vektörlerine Karşı Genetiksel Dayanıklılık Üzerinde Araştırma Koordinasyonu)

konulu AB projesi toplantısının 2. si 7-8 Temmuz 2005 tarihleri arasında bölüm tarafından düzenlenmiştir.

- Ulusal Toplantı:

5. Teknik Tarım Kongresi, 3 – 7 Ocak 2005 – Ankara

- Uluslararası Kongre:

22-26 Mayıs 2006 tarihinde "20 th International Symposium of Virus and Virus - like Diseases of Temperate Fruit Crops and 11 th International Symposium Virus and Virus - like Diseases of Small Fruit Crops " konulu Uluslararası Sempozyum düzenlenmiştir.

Bölüm Tarafından Gerçekleştirilen Uluslararası Projeler:

1- Resistvir: Coordination of Research on Genetic Resistance to Plant Pathogenic Viruses, and their Vectors, in European Crops (Coordination Action) EU 6 th Frame work (2005-2008)
2- Characterization of Agrobacterium vitis strains isolated from Turkish grape cultivars in the Central Anatolia Region.
3- Development of Integrated Pest Management Techniques for the Control of Ascochyta Blight of Chickpea(ProjeNo:ICA4-CT-2000-30003)
4- Local and Systemic Defence Mechanisms in Chickpea Infected with *Ascochyta rabiei* (Chickpea Blight).

Türkiye'de Peyzaj Mimarlığı eğitimi, 1933 yılında Ankara'da kurulan Yüksek Ziraat Enstitüsü bünyesinde "Süs Nebatları Şubesi" olarak başlamıştır. Ankara Üniversitesi'nin 1946 yılında kurulmasıyla bu kuruluş içinde yer alan Ziraat Fakültesi'nde "Bahçe Mimarisi ve Ağaçlandırma Kürsüsü" adı altında etkinlikine devam etmiştir. Kuruluşunu Prof. Dr. Sadri Aran ve Prof. Dr. Muttalip Uslu sağlamıştır. Bu dönemde bölümün gelişmesinde Prof. Dr. Günel Akdoğan ve Prof. Dr. Yüksel Öztan'ın da önemli katkıları vardır. Çevre ve peyzaj üzerine giderek artan ilgi sonucu, 1968 yılında Ziraat Fakültesi'nin diğer 10 bölümünden biri olarak Peyzaj Mimarlığı Bölümü kurulmuş ve 1973 yılında ilk mezunlarını vermiştir. Haziran 1990 dan başlayarak mezunlarına "Peyzaj Mimarı" unvanı ve diploması verilmektedir.

Ekoloji, planlama ve tasarım kavramlarını sistematik bir yapı içinde inceleyen Peyzaj Mimarlığı, sanat, bilim, mühendislik ve teknolojiyi bir araya getirerek alan tasarımı, planlaması ve yönetimi ile uğraşan bir meslek disiplinidir.

Peyzaj Mimarlığı bölümünün kuruluş amaçları ve uzmanlık alanları:

- Doğal ve kültürel çevrenin korunması,
- Ekosistem ve kaynak analizi-sürdürülebilirliği çalışmaları,
- Bozunuma uğramış alanların onarımı,
- Özel ve kamuya ait alanların tasarım ve planlanması,
- Kentsel mekanların düzenlenmesi ve iyileştirilmesi,
- Tarihi çevrenin ve öğelerinin korunması, iyileştirilmesi,
- Çevresel etki değerlendirme çalışmaları ve koordinasyonu,
- Mesleki araştırma, inceleme ve eğitim etkinliklerinin yürütülmesi,

Başta Ankara olmak üzere Türkiye'nin birçok kentinin kimliğini belirleyen ve kalitesini yükselten, kentsel tasarım çerçevesinde bilimsel temele oturan tasarım çalışmaları yapılmış ve uygulanmıştır. Bu eserlerden bazıları: Anıtkabir, TBMM, Cumhurbaşkanlığı Köşkü, Ankara Üniversitesi, Dolmabahçe sarayı çevre düzenlemeleri, Botanik parkı, Meclis parkı, Seğmenler parkı, Altınpark, Dikmen vadisi, Portakal çiçeği vadisi, Anıtpark gibi kent parkı tasarımları, birçok anıt çevresi ve yaya alanı düzenlemeleridir.

Bölüm öğretim üyeleri birçok uluslar arası ve ulusal başarılara imza atmışlar ve Prof. Dr. Yüksel Öztan Almanya ve Japonya'da Türk bahçesi tasarım ve düzenlemesi ile ödül almıştır.

Ulusal Toplantılar:

- Çevre Planlama ve Tasarımına Bütüncül Yaklaşım Sempozyumu. 24-28 Kasım 1996. Ankara.
- 2000 li yıllarda yaşadığımız çevre ve peyzaj mimarlığı sempozyumu. 24-26 Mayıs 2000. Ankara
- Peyzaj Mimarlığı 1. Kongresi. 19-21 Ekim 2000. Ankara.
- Peyzaj Mimarlığı 2. Kongresi. 25-27 Kasım 2004. Ankara
- ECLAS 2005 Kongresi Eylül 2005. Ankara

Uluslararası Toplantılar:

- Peyzaj planlama ve doğa koruma çalıştayı, 3-5 Mart 2005, Ankara.
- Uluslararası eğitim programları: Avrupa Birliği Med-Campus eğitim programı.

Su ürünleri bölümü; su ürünleri sektöründe çalışan balıkçıları, kamu ve özel sektörde görevli teknik elemanları, meslekte yönetici ve öğretici olan mühendisleri ve üniversitelere eğitim, öğretim ve bilimsel araştırma amaçlı akademik personeli yetiştirmek hedefleri doğrultusunda, Su Ürünleri biliminin gelişmiş ülkelerdeki gibi Yüksek Okul, Fakülte ve Su Ürünleri Üniversitelerinde eğitildiğini izleyen ve araştıran Prof. Dr. Doğan ATAY' ın öncülüğünde Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi bünyesinde Su Ürünleri Lisans eğitimi vermek için 1978 yılında kurulmuştur. Böylece Türkiye'de lisans düzeyinde ilk su ürünleri eğitimi 1979-1980 eğitim-öğretim yılında Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Su Ürünleri Bölümü'ne doğrudan öğrenci alınarak başlamıştır.

Bu bağlamda Su Ürünleri Bölümü'nün kuruluş amacı, ülkemiz deniz ve içsu kaynaklarında oşinografik ve limnolojik araştırmalar yapmak, su ürünleri yetiştiriciliği, avlanması, işlenmesi konularında bilimsel çalışmalar yürütmek ve su ürünleri konusunda lisans ve lisansüstü öğrenci yetiştirmektir.

Türkiye'de Su Ürünleri Eğitiminin ilk başladığı yer olan Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Su Ürünleri Bölümü'nde yetişen akademisyenler, 1982 yılından sonra kurulmaya başlayan Su Ürünleri eğitim birimlerinde kurucu müdür, dekan, öğretim üyesi ve elemanı olarak etkin görev almışlardır.

Su Ürünleri Bölümü'nden mezun olanlar 6 Kasım 1981 tarih ve 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu ile kurulan Su Ürünleri Yüksek Okullarının (Fakültelerin) ilk araştırma görevlileri olma yanında karada ve denizde kurulmaya başlayan Balık Çiftliklerine teknik eleman, Türkiye Su Ürünleri sektöründe de danışman olarak hizmet vermişlerdir.

Ankara Üniversitesi'nde yetişen akademisyenler, 1982 yılından sonra kurulmaya başlanan su ürünleri eğitim birimlerinde görev almışlardır. Bunlar; Prof. Dr. M. Salih ÇELİKKALE, KTÜ Sürmene Deniz Bilimleri Fakültesinin Kurucu Dekanlığı (İstanbul Su Ürünleri Fakültesi Dekanı). Prof. Dr. Muammer ERDEM, Sinop Su ürünleri Fakültesi Kurucu Dekanlığı, Prof. Dr. Şevket BÜYÜKHATİPOĞLU, Sinop Su Ürünleri Fakültesi Dekanlığı, (Halen Fen -Edebiyat Fakültesi Dekanı) ve Prof. Dr. İbrahim ERKOYUNCU, Sinop Su Ürünleri Fakültesi Dekan Yardımcılığı görevlerini yürütmüşlerdir.

Bölümde Ankara Üniversitesi Su ürünleri Araştırma ve Uygulama Merkezi adına düzenlenen uluslararası katılımlı toplantılar:

- Su Ürünlerinde Kalite Yönetimi; HACCP ve Tasarımı (I), 26-29 Mayıs 1999
- Su Ürünlerinde Kalite Kontrol Sistemi ve HACCP Eğitimi (II), 26-29 Eylül 2000

Bölüm ASAUM adına çok sayıda Eğitim ve Uygulama Etkinlikleri düzenlemiştir.

Bölümün Ortak Proje ve Çalışmaları:

- Sularda Toksik Alg Analizi Projesi (ASAUM-TKB Koruma Kontrol Genel Müdürlüğü ile ortak proje) Haziran-Eylül 1999
- Kadıncık Çayı (Tarsus İçel) Doğal Alabalıklarının (Salmo trutta macrostigma Dumeril, 1958) Stok Büyüklüğünün Tespiti ve Doğal Alabalıklara Özel Uygulamalarla Akarsularda Stok Tespit Metotları, Teorik ve Pratik Eğitim Projesi. 11-16 Haziran 2002
- Kapulukaya Baraj Gölü ve Kırıkkale Grup İçme Suyu Arıtım Tesisisnde Fitoplankton, Zooplankton ve Bentik Organizmaların Belirlenmesi Projesi 05.08.2002
- Ankara Doğalgaz Kombine Çevrim Santrali Çevresi Ankara Çayı'nın Su Ürünleri Üretimi Açısından Mevcut Durumunun Değerlendirilmesi ve Santralin Ankara Çayı Üzerine Olası Etkilerinin Belirlenmesi Projesi 03.11.2003.

- İpek Yönetim ve Kalite Danışmanlığı Firması için Ülkemizdeki Su Ürünleri Mevzuatı ve AB ile Uyum Projesi (2005- Devam Ediyor)
- Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Tarımsal Ekonomi Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü İle Karadeniz Bölgesi Su Ürünleri Avcılığının Sosyo- Ekonomik Analizi Projesi (2005- Devam ediyor)

Süt Teknolojisi Bölümü'nün geçmişi 1933 yılına kadar uzanmaktadır. O tarihlerde Yüksek Ziraat Enstitüsü'nün dokuz biriminden birisi olan Zootekni Enstitüsü'nün yapısı içerisinde etkinlik gösteren Sütçülük Enstitüsü, 1936 yılından sonra Dr. Ekrem Rüştü İzmen'in yönetiminde çalışmalarını sürdürmüştür. 1953 yılında Yüksek Ziraat Enstitüsü'nün Ziraat Fakültesi'ne dönüştürülmesinin ardından Süt ve Mamülleri Kürsüsü tarafından yürütülen eğitim-öğretim ve araştırma etkinlikleri 1967 yılından başlayarak bağımsız bir statü kazanan Süt Teknolojisi Bölümü tarafından yürütülmüştür.

Bölümün kuruluşundan beri görev yapan öğretim üyelerinden Prof. Dr. Ekrem Rüştü İZMEN, Prof. Dr. Muazzez ERALP, Prof. Dr. Rauf Cemil ADAM vefat etmişler; Prof. Dr. Zühtü YÖNEY, Prof. Dr. Nesrin KAPTAN, Prof. Dr. Tümer URAZ emekli olmuşlar; Prof. Dr. Mustafa METİN, Prof. Dr. Mustafa ÜÇÜNCÜ ise Ege Üniversitesi'ne geçmişlerdir. Bununla birlikte; başta Erzurum, Atatürk ve Ege Üniversiteleri olmak üzere ülkemizdeki çok çeşitli üniversitelerde görev yapan bazı öğretim üyeleri Yüksek Lisans çalışmalarını bu bölümde tamamlamışlardır.

Süt Teknolojisi Bölümü, peynir, yoğurt, ayran, tereyağı, içme sütü, koyulaştırılmış süt, süttozu, dondurma gibi süt ürünlerinin üretiminin sağlanması, elde edilen son ürünlerin tüketime kadar kalitelerinin muhafaza edilmesi ve bilimsel anlamda süt teknolojisi alanında araştırma ve geliştirmeye yönelik akademik çalışmalar yürütmek amacıyla kurulmuştur. İlki 1974 yılında olmak üzere bölüm tarafından beş kez ulusal ölçekte "Türkiye Sütçülük Kongresi" düzenlenmiştir. Bununla birlikte 21 Mayıs 1986 tarihinde birçok yabancı ülkeden katılımın sağlandığı uluslararası "Okul Sütü Programı" düzenlenmiştir.

Lisans ve Yüksek Lisans düzeylerde eğitim veren Süt Teknolojisi Bölümü'nde özellikle çeşitli süt ürünlerinin üretim teknolojilerine yönelik eğitim-öğretim programı yürütülmektedir. Ayrıca süt işletmelerinin projelendirilmesi, süt yan ürünlerinin değerlendirilmesi, sanitasyon ve benzeri konular da eğitim programı kapsamındadır.

Çeşitli kuruluşlardan (TÜBİTAK, Ankara Üniversitesi Fon Müdürlüğü vb.) destek alınarak yaklaşık 30 adet araştırma projesi gerçekleştirilmiş-

tir. Halen, TÜBİTAK destekli 3, Ankara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri destekli 5 adet proje yürütülmektedir.

Tarım Ekonomisi Bölümü Yüksek Ziraat Enstitüsü bünyesinde Zirai İktisat Enstitüsü adı altında yer almış ve Enstitünün müdürlüğünü, aynı zamanda YZE rektörü olan Prof.Dr. Friederich Falke yapmıştır. Enstitü 1954 yılında "Zirai Ekonomi Bölümü" adını almıştır.

Tarım Ekonomisi Bölümünde, Tarım İşletmeciliği ile Tarım Politikası ve Yayım konularında eğitim, öğretim ve araştırma etkinliklerinin yürütüldüğü iki Anabilim Dalı bulunmaktadır. Tarım Ekonomisi araştırmaları, özellikle ulusal ve uluslararası araştırmaların sonuçları ile ekonomik, sosyal ve politik gelişmelerle sıkı sıkıya ilişkilidir. Bu bakımdan Tarım Ekonomisi Bölümü bünyesinde özellikle uygulamalı araştırma etkinliklerine ağırlık verilmektedir. Bölümde yürütülen araştırma projeleri ve tezlerin önemli bir bölümü; TÜBİTAK, DPT, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Milli Prodüktivite Merkezi ve Bilimsel Araştırma Projeleri gibi kuruluşlar tarafından desteklenmektedir.

Tarım Ekonomisi; bitkisel üretim, hayvansal üretim ve tarım teknolojisi dallarının bir tarım işletmesinde rasyonel çalışmayı olanaklı kılacak şekilde yer almasının koşulları ve yollarını göstermektedir. Bu nedenle tarım ekonomisi alanında arazi kullanım biçimi, üretim faktörlerinden yararlanma, örgütlenme, pazarlama, planlama, kamulaştırma ve değer biçme, kırsal kalkınma ve kırsal sosyoloji gibi konularla bu konuların uygulamaları, tarım politikası ve çiftçi eğitimi konuları büyük önem taşımaktadır. Tarım Ekonomisi Bölümü, bu konularda hem işletme düzeyinde ve hem de ulusal-uluslar arası düzeyde eğitim vermek ve araştırmalar yapmak amacıyla kurulmuştur.

Tarım Ekonomisi Bölümü öğretim üyelerinin, bilim dünyasına en büyük katkılarından biri Çukurova, Uludağ ve 19 Mayıs Üniversitelerinde Ziraat Fakültelerinin kurulması aşamasında olmuştur.

Tarım Ekonomisi Bölümü öğretim üyeleri eğitim ve öğretim etkinliklerinin yanı sıra, kendi konu alanlarında gerek resmi ve gerekse özel kuruluşlarla işbirliği içerisinde çalışmalar yapmaktadırlar.

Bilim, Sanat, Kültür ve Siyaset Alanlarında Başarılı Bölüm Elemanlarından Bazıları:

Prof.Dr. Şevket Raşit HATİPOĞLU: Milli Eğitim Bakanı, Tarım Bakanı

Reşat AKTAN: Tarım Bakanı

Prof.Dr. Cemil ÇALGÜNER: Milletvekili

Prof.Dr. Ziya Gökalp MÜLAYİM: Senatör

Prof.Dr. Erkan Benli: Müsteşar

Prof.Dr. Cemal TALUĞ: Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı, Rektör Yardımcısı, Dekan.

Bölüm tarafından son yıllarda düzenlenen toplantılar; Türkiye Üçüncü Tarım Ekonomisi Kongresi ve Türk ve Alman Tabii Bilimadamları Derneği Kongresi'dir .

Toprak Bölümü 1955 yılında Prof. Dr. Kerim Ömer ÇAĞLAR öncülüğünde başlangıçta "Toprak İlmi Kürsüsü" olarak kurulmuş ve 1956 yılında Toprak Bölümü olarak yapılanmıştır. Toprak Bölümü tek anabilim dalından oluşmakla birlikte bünyesinde "Toprak Bilimi" ve "Bitki Besleme" olmak üzere iki alt disiplin yer almaktadır. Bölüm öğrencilere lisans ve yüksek lisans düzeyinde kuramsal ve uygulamalı olarak; toprak oluşumu ve karakterizasyonu, toprak etüd ve haritalama, toprakların fiziksel, kimyasal, biyolojik ve mineralojik özelliklerinin belirlenmesi, toprak-bitki-su ilişkileri, toprak mekaniği ve teknolojisi, toprak organik maddesinin oluşumu ve özellikleri, toprak koruma, toprak ıslahı ve düzenleyiciler, çevre kirliliği, toprak verimliliği ve bitki besleme, gübreler ve gübreleme, bitki fizyolojisi ve biyokimyası, süs bitkilerinin fizyolojisi ve gübrelenmesi, organik tarım, organik tarımda gübreleme, bağ-bahçe ve tarla bitkilerinin gübrelenmesi, toprak ve bitki analiz teknikleri, tarla ve seralarda deneme teknikleri konularında eğitim vermektedir.

Toprak Bölümü'nün kuruluş amaçlan arasında, ülkemizde ve dünyada toprakların oluşum özellikleri ve kullanım sınıflarının belirlenmesi, tarımsal açıdan verimlilik potansiyellerinin ortaya konulması, bitkilerin özelliklerine göre gübrelenmesi, temel çevre ve toprak sorunlarının ortaya konulması ve çözüm önerilerinin geliştirilmesi gibi temel konular yer almaktadır.

Radyoizotopların " Toprak Verimliliği ve Bitki Beslenme" ile ilgili temel sorunların belirlenmesinde ve bu sorunların çözümünde kullanılmasına yönelik ülkemizde yapılan öncü çalışmalar ilk kez Toprak Bölümü tarafından yapılmış aynı şekilde, "Toprak Etüd ve Haritalama" da ülkemizde ilk kez Bölümümüzce gerçekleştirilmiştir.

Bölüm tarafından düzenlenen Ulusal ve Uluslararası Toplantılar:

- I. ve II. Ulusal Gübre Kongreleri.
- İlhan AKALAN Toprak ve Çevre Sempozyumu, 1995, Ankara.
- Innovative Soil-Plant Systems for Sustainable Agricultural Practices, Proceedings of an international workshop organized by The Univercity of Ankara, Faculty of Agriculture, Department of Soil Science 3-7 June 2002, İzmir, Turkey.

Tarım Makinaları Bölümü Türkiye' de bu alanda üniversite düzeyinde eğitim veren ilk bölümdür. Bölümün temeli, 1930 yılında Yüksek Ziraat Mektebi ile beraber atılmıştır. Bu mektep bünyesinde, Rektörlüğe bağlı olarak çalışan bir Ziraat Alet ve Makinaları Laboratuvarı bulunmaktaydı. Laboratuvar Ziraat Mühendisi Esat Ahmet (BOZKAYA) Bey' in şefliğinde kurulmuştu. Laboratuvarın kuruluşunda Stajyer Ziraat Memuru Bahri Bey asistan olarak görev almıştı. Bu kurum laboratuvar ve atölye bölümlerinden oluşmaktaydı. Laboratuar kısmında bir motor deney istasyonu bulunmaktaydı. Burada ayrıca Türkiye'de üretilen bazı pulluk ve tarım makinalarının yer aldığı hangarlar da yapılmıştır. Deneylerde kullanılan ölçme düzenleri de bu laboratuvarda kullanılmaktaydı. Atölye kısmında ise tesviyehane, demirhane, dökümhane ve marongozhane yer almaktaydı.

Bu Laboratuvar, tarımda makinalaşmanın Türkiye için önemi ve yaptığı çalışmalar değerlendirilerek, kısa bir süre sonra Ziraat Alet ve Makinaları Enstitüsü'ne dönüştürülmüştür. Bu yapılaşmayla Ziraat Alet ve Makinaları Enstitüsü, Tarım Makinaları Bölümü' nün esasını oluşturmuştur. Ziraat Alet ve Makinaları Enstitüsü, Ord.Prof.Dr.Esat Ahmet BOZKAYA'nın müdürlüğünde, Türkiye' de tarım kesiminde kullanılan alet ve makinalar üzerinde yaptığı araştırma ve geliştirme çalışmalarının yanı sıra, Ziraat Fakültesi öğrencilerine ve çeşitli yörelerdeki çiftçi ve makinistlere eğitim vermiştir. 1950 yılında Prof. Dr. Hamit DEMİRTAŞ'ın müdürlüğünde Zirai Kuvvet Makinaları Enstitüsü'de kurulmuş ve bu Enstitü, kullanılan traktör vb çeşitli güç makinaları konusunda ağırlıklı çalışmalar yapmıştır. 1952 yılında yapılan bir düzenlemeyle adı geçen Enstitüler, üniversite yapılaşmasının gereği olarak Ziraat Alet ve Makinaları Kürsüsü ile Zirai Kuvvet Makinaları Kürsüsü'ne dönüştürülmüştür. 1953 yılında ise her iki kürsü, Ord. Prof. Dr. Esat Ahmet BOZKAYA başkanlığında Ziraat Makinaları Bölümü çatısı altında yer almıştır. 1954 yılında Bölüm eğitimi vermek üzere ilk lisans öğrencilerini alan bölümde 1980 yılında iki kürsü birleştirilmiş, 1982 yılında da Bölüm adı Tarımsal Mekanizasyon olarak değiştirilmiş, 1991 yılından itibaren ise Tanm Makinaları Bölümü adını almıştır.

Bölümde uluslararası alanda burs kazanmış, ödül almış ve yurtdışı eğitimi görmüş çok sayıda öğretim üyesi bulunmaktadır.

Bölümün Bilim ve Kültür Alanında Düzenlemiş Olduğu Uluslararası Toplantılar:

- Uluslararası Tarımsal Mekanizasyon ve Enerji sempozyumu. 23-27 Nisan 1984. Ankara- TURKEY
- Uluslararası Tarımsal Mekanizasyon ve Enerji Kongresi-CIGR. 2-6 Eylül Ankara- TURKEY

Ülkemizde Tarımsal Yapılar ve Sulama ile ilgili ilk öğretim Yüksek Ziraat Enstitüsü bünyesindeki Ziraat ve Orman Fakülteleri öğrencilerine sulama ve drenaj ile ilgili dersler vermek ve araştırmalarda bulunmak amacı ile açılan Suculuk Enstitüsü'nde başlamıştır.

Ziraat Fakültesi'nin 1948 yılında, Ankara Üniversitesine bağlanması ile Suculuk Enstitüsü, Kültürteknik Kürsüsü adı ile etkinliğini sürdürmüştür. Kültürteknik Kürsüsü 1970 yılında, Kültürteknik Bölümü olarak öğrenci kabul etmiş ve öğretime başlamıştır.

Suculuk Enstitüsünün kuruculuğunda Dr. Enver KURDOĞLU ile birlikte o tarihte aynı enstitüde asistan olarak görev yapan Necmi SÖNMEZ görev almışlardır. Daha sonra Kültürteknik Bölümünün gelişmesinde o zamanki öğretim üye ve yardımcıları olan Ali BALABAN, Mustafa AYYILDIZ, Osman TEKİNEL, Vedat OĞUZER, Erdem ŞEN, Yetkin GÜNGÖR, Erkan BENLİ, Abdurrahim KORUKÇU ve Cengiz OKMAN'ın katkıları olmuştur.

Bölümün görev alanı, tarımsal üretimde toprak ve su kaynaklarının geliştirilmesi, rasyonel bir biçimde kullanılması, tarımsal üretimin çeşitli aşamalarında uygun çevre ortamının yaratılması için gerekli tüm yapı ve tesislerin planlanması ile projelenmesinde, hem biyolojik bilimler ve hem de mühendislik teknolojisinden özel bir şekilde yararlanan bir bilim dalı olarak belirtilebilir.

Bölüm adı 1995 yılında Tarımsal Yapılar ve Sulama Bölümü olarak değiştirilmiş ve tek bir anabilim dalı altında lisans ve lisansüstü eğitim ve öğretimini sürdürmektedir.

Tarımsal Yapılar ve Sulama Bölümü Öğretim üyeleri kurum içi ve kurum dışı birçok yerde yüksek yöneticilik görevlerinde bulunmuşlardır. Prof Dr. Necmi SÖNMEZ Türkiye Kalkınma Vakfı ile Türkiye Çevre Vakfını kurmuş ve uzun yıllar Mütevelli Heyeti Başkanlığını yürütmüştür. Ayrıca Toprak-İskan kurucu Genel Müdürlüğü, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Müsteşarlığı, daha sonra Köy İşleri Bakanlığı ve Ziraat Fakültesi Dekanlığı görevlerinde bulunmuştur. Prof. Dr. Ali BALABAN Köy Hizmetleri Bakanlığı Müsteşarlığı ve iki dönem Ziraat Fakültesi Dekanlığı yapmıştır. Prof.Dr. Osman TEKİNEL Tarım Bakanlığı Müsteşarlığı, Çukurova Üniversitesi Rektör Yardımcılığı, Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanlığı ve Kahraman Maraş Sütçü İmam Üniversitesi Rektörlüğü görevlerini yürütmüştür. Prof. Dr. Erkan BENLİ Tarım Bakanlığı Müsteşarlığı ve TİGEM Genel Müdürlüğünde bulunmuştur. Prof Dr. Abdurrahim KORUKÇU Uludağ Üniversitesinde Ziraat Fakültesinde kurucu olarak bulunduktan sonra bu

Fakültenin Dekanlığını yapmıştır. Prof.Dr. Yetkin GÜNGÖR üç dönem A.Ü. Ziraat Fakültesi Dekanlığını yürütmüştür.

Kültürteknik Bilim Dalı konularında üniversite ve ilgili kurumlarda çalışan meslektaşlar arasında bilimsel ve sosyal ilişkileri sağlamak amacıyla 1983 yılında bölüm öğretim üyelerince kurulan Kültürteknik Derneği organizasyonuyla her iki yılda bir önceleri Kültürteknik Sempozyumu, daha sonra Sulama Kongresi adı altında büyük katılımlı bilimsel toplantılar düzenlenmektedir.

Bölüm elemanları; çeşitli dönemlerde TÜBİTAK, Tarım Bakanlığı, D.S.İ. GAP İdaresi, Köy Hizmetleri, KOSGEB gibi kuruluşlardan destek alarak ortak projeler yürütmektedirler.

Tarla Bitkileri Bölümü 1953 yılında Prof. Dr. Vamık Tayşi, Prof.Dr. Ömer Tarman, Prof.Dr. Osman Tosun ve Prof. Dr. Celal Tarman tarafından kurulmuştur. Kuruluş amacı, çok geniş alanlarda tarla ziraati şeklinde bitkisel üretim yapılmasını sağlayacak meslek adamı yetiştirmek, yeni bitki soyları ortaya koymak ve yetiştirme teknikleri alanlarında yenilikler meydana getirmektir.

Öğretim üyelerinin yıllarca süren araştırmaları sonucunda aşağıdaki çeşitler tescil edilmiş ve türk tarımına kazandırılmıştır. Bunlar:

- Prof.Dr. Osman Tosun – Kışlık kırmızı 51, Kışlık yeşil 21 ve Kışlık yeşil 31 Mercimek çeşitleri, Tosun 21, Tosun 22 ve Tosun 144 Ekmeklik buğday çeşitleri, Ankara 76, Ankara 84 Yulaf çeşitleri, Tetra 27 Çavdar çeşidi,
- Prof.Dr. Didar Eser-Kışlık kırmızı 51, Kışlık yeşil 21 ve Kışlık yeşil 31 Mercimek çeşitleri, ve Eser Nohut çeşidi,
- Prof.Dr. Şahabettin Elçi- Elçi yoncası, Sarı ve Kara Elçi fiği çeşitleri,
- Prof.Dr. Murat Özgen- Başak 95 kışlık buğday çeşidi,
- Prof.Dr. Neşet Arslan ve Prof.Dr. Bilal Gürbüz- Gürbüz ve Arslan kişniş çeşitleri ile Gürarslan çemen çeşididir.

Ulusal ve Uluslararası Alanda Ödül Almış, Ulusal ve Uluslararası Başarı Kazanmış Öğretim Üyelerimiz:

- Prof.Dr. Celal Er: 2002 yılında Türk Ziraat Yüksek Mühendisleri Birliği Derneği ve Vakfının her yıl verdiği Prof. Dr. Orhan Düzgüneş Bilim Ödülünü, 2004 yılında Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Teşkilatının Gıda Güvenliği İçin Biyolojik Çeşitlilik Gümüş ödülünü almıştır.

- Prof.Dr. Günal Akbay: 1992-1993 A.Ü. Ziraat Fakülte'sinde Dekanlık, 1993-2001 Ankara Üniversitesi Rektörlüğü,
- Prof.Dr. Ekrem Kün: Tübitak Bilim Ödülü ve Ziraat Mühendisleri Odası Bilim Ödülü
- Prof.Dr. Osman Tosun: 1960 yılında Tarım Bakanlığı
- Prof.Dr. Şahabettin Elçi: Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Rektör Yardımcılığı, Çukurova Üniversitesi Kurucu Üyeliği

Bölümün Bilim ve Kültür Alanlarında Düzenlemiş Olduğu Ulusal ve Uluslararası Toplantılar:

- 1979 yılı Eylül ayında "I. Ulusal Patates Kongresi" ,
- 1981 yılı 28-30 Eylül tarihlerinde "Kuru Tarım Bölgelerinde Nadas Alanlarından Yararlanma" Sempozyumu,
- 1992 yılında Uluslararası bir kuruluş olan ICARDA'nın (the International Center for Agricultural Research in the Dry Areas) yıllık workshop toplantısı,
- 1997 yılında Ankara Üniversitesi Uluslararası Tarımsal Araştırma ve İşbirliği (UTABİM) tarafından düzenlenen " Bitkilere Partikül Bombardımanı Yöntemi ile Gen Aktarılması" konulu uygulamalı eğitim programı.

Bölümümüzde bugüne kadar çok değişik kuruluşların desteğiyle diğer kurumlarla ortak veya her bir araştırıcının gerek proje yöneticisi gerekse yardımcı araştırıcı olarak yürüttüğü pek çok proje gerçekleştirilmiştir. Büyük bir kısmı da bu gün sürmektedir. Bu kurumları ve proje sayılarını kısaca özetleyecek olursak; Bitmiş olan projeler; 8 Tübitak projesi, 3 DPT projesi, 11 A.Ü. BAP projesi, 3 A.Ü. Biyoteknolojis Enstitüsü projesi, 1 Tarım Bakanlığı Ülkesel Serin İklim Tahılları Projesi ve diğer projeler. Halen devam eden projeler; 5 Tübitak projesi, 2 DPT projesi, 1 Ankara Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Projesi, 1 Ankara Üniversitesi Biyoteknoloji Enstitüsü projesi, 1 TMO projesi, 1 TİGEM projesi ve diğer projeler. Ayrıca bölümde çalışan tüm öğretim elemanları 21 Tübitak, 6 DPT, 7 A.Ü. BAP, 6 A.Ü. Biyoteknoloji Enstitüsü projelerinde yardımcı araştırıcı olarak görev almıştır.

Ziraat Fakültesi 1953 yılında bölümler halinde örgütlenirken, hayvancılık da "Hayvan Yetiştirme ve Islahı" adı ile örgütlenmiş ve 1957 yılından başlayarak mezun vermeye başlamıştır. Sonraki yıllarda adı değiştirilerek 'Zootekni Bölümü' olarak eğitim-öğretimini sürdürmüştür. 1933 yılından itibaren Zootekni Enstitüsü içerisinde "Zootekni Kürsüsü" ve "Hayvan Tağdiyesi" diye hayvancılık ile ilgili 2 kürsü bulunmaktaydı. Prof. Dr.

Spöttel ve Ord. Prof. Dr. Kadri Bilgemre bunların kurulmasında rol almışlar ve uzun yıllar Zootekni Enstitüsü'nde görev yapmışlardır. Başlangıç yıllarından sonra Prof. Dr.İsfendiyar Esat Kadaster (zirai kimya-yem teknolojisi), Prof. Dr. İbrahim Arif Yarkın (zootekni), Prof. Dr. Sedat Kansu (hayvan besleme) bölümleşmenin ilk ve önemli yıllarında, izleyen süreçlerde de Prof. Dr. Orhan Düzgüneş, Prof. Dr. Macit Eker, Prof. Dr. Cemalettin Akpınar (zootekni), Prof. Dr. Şükrü Bulgurlu, Prof. Dr. Kemal Göğüş, Prof. Dr. Remzi Akyıldız, Prof. Dr. Kamil Doğan (yemler ve hayvan besleme) görev yapmış meslek büyüklerimizdir.

Türkiye'de İstatistik (Biyometri) ve Genetik dersleri ilk kez bölümün bünyesinde programlara konulmuş ve tarımda araştırma sonuçlarının bilimsel değerlendirilmeleri gerçekleştirilmiştir. İstatistik diğer fakültelere Ziraat Fakültesi öncülüğünde yayılmıştır. Populasyon Genetiği ve Temel Genetik konuları da ilk kez ders olarak bölüm tarafından okutulmuş, diğer ziraat fakültelerine öncülük yapılmıştır.

Türkiye'de yetiştirilen yerli hayvan gen kaynaklarının temel verim parametreleri ve kalıtımı ilk kez Bölümümüz bilim adamlarınca çalışılmış ve saptanmıştır. Yerli Kara sığırlarda genetik kapasitelerin yetersizliği saptandıktan sonra melezleme çalışmalarına geçilmiş, Yerli Kara x Jersey, Kilis Sığırı x Siyah Alaca melezlemeleri ülke koşullarına uygun Siyah Alaca sığırlar ile sütçü keçilerimizden Kilis keçilerinin genetik seviyelerinin yetersizliği

nedeniyle Kilis keçisi x Saanen melezlenmesi yapılarak sütçü tip Ak Keçi bu Bölüm tarafından geliştirilmiştir.

Tavukçuluk alanında Yerli Broyler ebeveyn hatları Bölümüz tarafından geliştirilmiş ve çoğaltılması amacıyla 30 yıl önce Tarım Bakanlığı'na devredilmiştir.

Koyunculuk alanında; İvesi Koyunları saf yetiştirme ve seleksiyonla ıslah edilmiş, Irak, Suudi Arabistan, Libya, Kıbrıs ve Suriye gibi ülkelere damızlık satar duruma ulaşılmıştır.

Malya Devlet Üretme Çiftliği'nde geliştirilen yağlı kuyruklu Malya koyunu adlı bir tip ve Polatlı Devlet Üretme Çiftliği'nde Akkaraman ve Anadolu Merinosu koyunları ile Fransa'dan ithal edilen ile de France ırkı yardımıyla yeni et-yapağı tipi başka bir koyun da Bölüm çalışmaları sonucunda ülke ekonomisine kazandırılmıştır.

Ülkemizde arıcılık konusundaki ilk akademik çalışmalarda da Bölümümüz öncüler arasında yer almaktadır.

Zootekni Bölümü Öğretim Üyesi Prof.Dr. Kadri Bilgemre, Ziraat Fakültesi öğretim üyeleri arasında ilk ve tek "Ordinaryüs" unvanı alan kişidir. Aynı zamanda ülkemizin Avrupa Zootekni Federasyonu'na üye olarak kabul edilmesinde önemli bir işlevi olmuştur.

Prof.Dr. Orhan Düzgüneş Amerika Birleşik Devletleri'nde yapmış olduğu bir araştırma ile Sigma X olarak tanınan İlmi Araştırmaları Teşvik Derneği üyeliğine seçilen ilk Zootekni hocasıdır. Prof. Düzgüneş, ayrıca, Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu'nun Veteriner ve Hayvancılık Grubunu kuruluşunda ve sekiz. yıl bilim kurulunda çalışmış, sonraki yıllarda ise TÜBİTAK tarafından Bilim ve Hizmet Ödülü'ne layık görülmüştür.

Dünya Tavukçuluk Bilimi Derneği (WPSA) dünya başkanlığı Bölümümüz emekli öğretim üyesi Prof. Dr. Rüveyde Akbay tarafından, Avrupa Zootekni Federasyonu Türkiye Koordinatörlüğü de Bölümün bünyesinde yürütülmektedir.

Bölüm tarafından ulusal ve uluslararası çok sayıda toplantı düzenlenmiştir:

1962 yılında, Ziraat Fakültesi Zootekni Bölümü öğretim üyeleri ile Veteriner Fakültesi öğretim üyelerinin ortaklaşa düzenledikleri "Seleksiyon Alanında Son Gelişmeler", "Koyunculuk Semineri", 1983 yılında, Avrupa Zootekni Federasyonu ile Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Zootekni Bölümü'nün ortaklaşa düzenledikleri "Koyun ve Keçi Üretimi" sempozyumu

ve 1991 yılında, Ziraat Mühendisleri Odası ile ortaklaşa 3 gün süreli 2. Hayvancılık Kongresi ve 3. Ulusal Zootekni Bilim Kongresi, 1996 yılında ise `Türkiye Arıcılık Kongresi' Bölüm öncülüğünde ve eşgüdümünde yapılmıştır.

Zeotekni Bölümü; Hayvan Yetiştirme, Yemler ve Hayvan Besleme ve Biyometri ve Genetik Anabilim Dallarından oluşmaktadır ve eğitim ve araştırmalarda yoğun biçimde kullanılan büyükbaş, küçükbaş, kanatlı ve arı yetiştiricilik birimlerine sahiptir.

Son yıllarda artan hayvancılık yatırımları ile tavukçuluk entegre kuruluşları ve damızlıkçılık ağırlıklı olmak üzere arıcılık, mezunlarımız için iş olanakları sunmaktadır.

Bölümümüzde TÜBİTAK ve Biyoteknoloji Merkezi tarafından desteklenen çok sayıda genetik, besleme ve yetiştiricilik projeleri yürütülmektedir. Çoğu özel araştırmalarda ilgili üretim kuruluşları ile ortaklıklar kurulmaktadır.

ENSTİTÜLER

ADLİ TIP ENSTİTÜSÜ

Ankara Üniversitesi Adli Tıp Enstitüsü, 2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanununun öngördüğü alanlarda lisansüstü eğitim-öğretim ve araştırma yapmak, ekspertiz yapabilecek uzman ile bu alanlarda öğretim elemanı yetiştirmek üzere 20 Temmuz 1982 tarih ve 17760 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 41 sayılı Kanun Kuvvetinde Kararnamenin 7. maddesinin 3. fıkrası ile Ankara Üniversitesine bağlı olarak kurulmuştur.

Söz konusu 41 sayılı Kanun Kuvvetinde Kararname 28.03.1983 tarihinde kanunlaşmış ve 30 Mart 1983 tarihinde 18003 sayılı resmi gazetede yayınlanmıştır.

Adli tıp tarihin ilk dönemlerinden bu yana adalet mensuplarının tıbbın buluşlarından en fazla faydalandığı bir bilim dalı olarak gelişmiştir. Adli tıbbın gelişmesi, tıp ve hukuk bilimleriyle birlikte olmuştur. Böylece insanların sağlığı amacıyla geliştirilen tıp, adalet dağıtımında bilirkişilik görevini üslenmiştir. Bu nedenle kısaca Adli Bilirkişilik olarak değerlendirdiğimiz ADLİ TIP, hukuk bilimiyle içiçelik kazanmıştır.

Toplumun kusurlu kılınması amacıyla yasalarla donatılan ve yargının en büyük yardımcısı olan, adli tıbbın gelişmesi, modern cihazlarla

donatılması ve bu alanda bilgili elaman yetiştirilmesi 2547 sayılı yasaya dayalı olarak çıkartılan 41 sayılı kanun hükmünde kararname ile üniversitelere görev olarak verilmiştir.

Ankara Üniversitesi Adli Tıp Enstitüsü'nde 1982-1985 yılları arasında Enstitü Müdürlüğü görevini Prof. Dr. Adnan ÖZTÜREL; 1985-1988 yılları arasında Y.Doç. Dr. Özer KENDİ; 1988-1991 yılları arasında, Prof. Dr. İbrahim TUNALI; 1991-2004 yılları arasında Prof. Dr. Bahattin KORUCU yapmıştır. 2004'ten beri Prof. Dr. Halil GÜMÜŞ Adli Tıp Enstitüsü Müdürlüğü görevini yürütmektedir.

Enstitüye bağlı Fen Bilimleri, Tıp Bilimleri ve Sosyal Bilimler Anabilim Dallarının Kuruluşu Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı'nın 8 Şubat 1983 tarihli toplantısında alınan kararla gerçekleşmiştir.

1. Fen Bilimleri Anabilim Dalı;
    1. Adli Kimya ve Adli Toksikoloji Yüksek Lisans ve Doktora Programları
    2. Fizik İncelemeler ve Kriminalistik Yüksek Lisans Programı
2. Tıp Bilimleri Anabilim Dalı;
    1. Adli Biyoloji Yüksek Lisans ve Doktora Programları
    2. Adli Tıp Doktora Programı
3. Sosyal Bilimler Anabilim Dalı;
    1. Adli Psikoloji Yüksek Lisans ve Doktora Programları

Enstitünün kuruluşundan başlayarak 1993 yılına kadar Anabilim Dallarına bağlı olarak yukarıdaki programlar yürütülmüş. Üniversitelerarası Kurulun 5.4.1993 tarihli toplantısında aldığı karara bağlı olarak YÖK Yürütme Kurulu'nun 18.05.1993 tarih ve 93.19.794 sayılı kararı uyarınca, Enstitü eğitim-öğretim faaliyetleri yönünden Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsüne bağlanmış ve 1993-1994 eğitim-öğretim yılı Güz yarıyılından itibaren eğitim-öğretim faaliyetlerini Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsüne bağlı bir Disiplinlerarası Anabilim Dalı olarak yürütmeye başlamıştır. Bu karar doğrultusunda Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü ile varılan prensip kararları sonucunda da, eğitim-öğretim faaliyetlerinin yürütüldüğü Anabilim Dalının adı "*Disiplinlerarası Adli Tıp Anabilim Dalı*" olarak belirlenmiştir.

Enstitü hizmet, bilimsel araştırma, uygulama ve diğer bilimsel etkinliklerini eskiden olduğu gibi rektörlüğe bağlı olarak sürdürmektedir.

Fen Bilimleri Anabilim Dalı Başkanlığı görevini 1997'ye kadar Prof. Dr. Nevin VURAL; 1997'den sonra Prof. Dr. Tülin SÖYLEMEZOĞLU

yürütmektedir. Bunun yanında, aynı zamanda, Prof. Dr. Tülin SÖYLEMEZOĞLU, 1994 yılından bu yana Enstitü Müdür yardımcılığı görevini de sürdürmektedir.

Tıp Bilimleri Anabilim Dalı Başkanlığını 1995 den 2001 yılına kadar Doç. Dr. İ.Özer Kendi, 2001'den 2003'e kadar Prof. Dr. İ.Hamit Hancı yürütmüştür. 2003 yılından itibaren Anabilim Dalı Başkanlığı görevini, Prof. Dr. Engin Turan yürütmektedir.

Sosyal Bilimler Anabilim Dalı Başkanlığı görevini 1997'ye kadar Prof. Dr. Yıldız KUZGUN; 1997'den itibaren halen Prof. Dr. Sema KANER yürütmektedir.

Enstitü'nün Fen Bilimleri Anabilim Dalında, GC/MS, GC/FID, HPLC, elektroforez ve UV/VİS spektroskopi cihazları ile temel analitik kimya gereçlerinin bulunduğu bir toksikoloji laboratuarı bulunmaktadır. Bu laboratuarlarda, hastanelerden gelen numunelerin toksikolojik analizleri, araştırma projeleri yapılmakta, Yüksek Lisans ve Doktora Tezleri yürütülmektedir.

Toksikoloji Laboratuarında yapılan analizler aşağıdaki gibi özetlenebilir:

- Head-Space GC
  - Kanda Alkol Vb
- GC/MS
  - Analizi Uyuşturucu Madde (Kan Ve İdrardan)
  - İlaç Zehirlenmeleri (Kan Ve İdrardan)

Halen yürütülmekte olan ve yapılması planlanan çalışmalar ise şu şekilde sıralanabilir:

- Madde kullanımının belirlenmesi
  - Kan ve idrarda
  - Uçucu kullanımı
- Alkol çalışmaları
  - Biyotransformasyonda genetik polimorfizm
  - Biyogöstergeler
  - Oksidatif stres hasarı
- Sigara çalışmaları
  - mtDNA hasarı
  - Genetik polimorfizm ve toksik etki arasındaki ilişkiler
  - Oksidatif stres hasarı

- Metal toksisitesi çalışmaları (Ülkemizde Metal kirliliğinin belirlenmesi amacıyla)
  - o Plasenta örneklerinde
  - o Saçta
- Toksikoloji Laboratuarının Akreditasyonu
- Kimyasalların neden oldukları oksidatif hasar

Adli Tıp Enstitüsü yaptığı bilimsel araştırma ve laboratuar çalışmalarını birçok ulusal ve uluslar arası platformda bilim dünyasıyla paylaşmakta, çalışmalara katkısını yaptığı yayınlarla bu boyutta da yürütmektedir.

Ankara Üniversitesi Adli Tıp Enstitüsü öğretim üyeleri ve araştırma görevlileri uluslar arası bilimsel toplantılarda, kongrelerde üniversitemizi başarıyla temsil etmektedir. Akademik kadromuz sırasıyla;

- 2004 yılında Finlandiya-Tampere'de düzenlenen ICT-X 'e 3 posterle,
- 2003 yılında Italya-Floransa'da düzenlenen Eurotox 2003'e 3 posterle
- 2002 yılında Macaristan-Budapeşte'de düzenlenen Eurotox 2003'e 2 posterle
- 1997 yılında Finlandiya-Lahti'de düzenlenen III. Uluslar arası Parafizyoloji Kongresine 1 posterle katılmıştır.

Ankara Üniversitesi Adli tıp Enstitüsünün toplam olarak yaptığı yayın sayısı 29 dur.

Enstitü 2 Profesör, 3 araştırma görevlisi, 1 uzman olmak üzere 6 akademik, 6 Genel İdari Hizmetler, 1 Sağlık Hizmetleri, 1 Teknik Hizmetler, 1 Yardımcı Hizmetler olmak üzere 9 idari personelle hizmet vermektedir.

Yüksek lisans 55 ve doktora 21 olmak üzere 76 öğrencisi mevcuttur.

Mevcut Öğrencilerin Programlara Göre Dağılımı	
Adli Kimya ve Adli Toksikoloji Yüksek Lisans	8
Adli Kimya ve Adli Toksikoloji Doktora	15
Fiziki İncelemeler ve Kriminalistik Yüksek Lisans	27
Adli Biyoloji Yüksek Lisans	10
Adli Biyoloji Doktora	6
Adli Psikoloji Y. Lisans	10

Erasmus Öğrenci Değişim Programından yararlanan 1 doktora öğrencisi Porto Üniversitesi (Portekiz)'nde eğitim almak üzere 2005-2006 Eğitim Öğretim Yılında bir yıllığına gidecektir.

Lisansüstü programlarında tıp doktorları, eczacılar, kimyagerler, biyologlar, psikologlar, hukukçular ile Adli Tıp Kurumu, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığı mensupları eğitim görmektedir. Mezunların üniversitelerin ilgili bölümleri, Kriminal laboratuvarlar, Adli Tıp Kurumu, MEB, Çocuk Mahkemeleri,Yetişkin Mahkemeleri, İslahevleri, Eğitim Kurumları, Adalet Bakanlığı vb. iş bulma olanakları bulunmaktadır.

Ankara Üniversitesi Adli Tıp Enstitüsü Toksikoloji Laboratuarı- GC-MS Odası

BİYOTEKNOLOJİ ENSTİTÜSÜ

Ankara Üniversitesi Biyoteknoloji Enstitüsü, kuruluşunu 4 Ekim 2002 tarih ve 24896 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 2002/4749 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile gerçekleştirmiştir. Biyoteknoloji Enstitüsü'nün temelini DPT tarafından desteklenen "Uluslar arası Rekabet Gücü Olan Üretim Altyapısının Geliştirilmesi: Biyoteknoloji'de İleri Araştırma, Eğitim-Öğretim ve Uygulama" başlıklı, 2001-K-120240 no'lu proje oluşturulmuştur. Biyoteknoloji Enstitüsünün lisansüstü eğitime başlama yetkisi, 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kurumu Kanunu kapsamında 26 Eylül 2003 tarihli kararıyla verilmiştir. Enstitü Biyoteknoloji Anabilim Dalı çerçevesinde lisansüstü eğitim-öğretim faaliyeti sürdürmektedir. Kuruluşundan bugüne kadar 22 yüksek lisans mezunu veren Enstitümüzde, 9 doktora öğrencisi de yeterlilik sınavını vermiş olup Enstitümüzde halen 50 tezli yüksek lisans ve 27 doktora öğrencisinden oluşan toplam 77 öğrenci öğrenim yapmaktadır. Enstitünün Müdürlük görevini Prof.Dr.M.Nejat AKAR yürütmektedir.

Enstitünün kuruluş amacı; biyoteknoloji alanında lisansüstü programları başlatarak ülkemizin bu alandaki insan gücü ve uzman gereksinimini yurtiçi kaynaklarla karşılamak, biyoteknolojinin tüm alanlarında dünyadaki gelişmelere ayak uyduran araştırma ortamının ve üretim sektörüne destek olan yapının gelişmesini sağlamak ve endüstri işbirliğiyle patentli ürün ortaya koyma hedeflerinin gözetilmesi olarak özetlenebilir.

Enstitü; eğitim-öğretim, araştırma, Ar-Ge, uygulama, sektörlerle ilişkiler ve Türkiye'deki tüm kurum ve kuruluşlara Biyoteknoloji bağlamındaki açılım, yardım ve işbirliği unsurlarını yaşama geçiren bir oluşumu sağlayacaktır.

Enstitü ülkemizin tüm üniversitelerinden gelen gençlerimize hizmet sunmaktadır. Ayrıca gelişmekte olan üniversitelerin bilim adamı gereksinimi karşılamak üzere özverili ve ciddi bir çaba içerisindedir.

Biyoteknoloji Enstitüsü, Üniversitemizin Bilim İnsanı Yetiştirme Projesi kapsamında ülkemizde yeni kurulan ya da kurulmakta olan üniversi-

teler başta olmak üzere üniversitelerin görevlerini yerine getirebilmeleri için ülke gereksinimleri doğrultusunda uluslararası standartlara uygun yeterlik nitelik ve nicelikte öğretim üyesi yetiştirmek üzere 2005-2006 eğitim-öğretim döneminde araştırma görevlileri alacaktır.

Bilimin evrenselliği ilkesini ön planda tutan Enstitümüzde 2002 yılından bu yana 1 Dr., 1 Doç. unvanında olmak üzere 2547 sayılı kanunun 34.maddesi uyarınca 2 yabancı uyruklu sözleşmeli öğretim görevlisi görev yapmaktadırlar.

Enstitüde, Biyoteknoloji Anabilim Dalı adı altında bir Anabilim Dalı bulunmaktadır. Bu Anabilim Dalı altında aşağıdaki programlar açılmıştır.

- Temel Biyoteknoloji Yüksek Lisans Programı
- Temel Biyoteknoloji Doktora Programı
- Sosyoekonomik Gelişme ve Biyoteknoloji Yüksek Lisans Programı
- Sosyoekonomik Gelişme ve Biyoteknoloji Doktora Programı
- Biyoinformatik Yüksek Lisans Programı

Ayrıca Biyoteknoloji Enstitüsünün Araştırma-Uygulama Altyapı yatırımlarının yer aldığı alanlar ise:

- Bitki Biyoteknolojisi
  - Tarla Bitkileri
  - Bahçe Bitkileri
  - Bitki Koruma
- Medikal Biyoteknoloji
  - Histoloji ve Embriyoloji
  - Pediatrik Moleküler Genetik
  - Moleküler Genetik ve Bioteknoloji
  - Tıbbı Biyoloji ve Genetik
- Biyo-nanoteknoloji
  - Nanoteknoloji Laboratuvarı
- Endüstriyel Biyoteknoloji
- Hayvan Biyoteknolojisi
  - Mikrobiyoloji
- Temel Biyoteknoloji
  - Biyoloji ve Biyoteknoloji Laboratuvarları

şeklindedir.

Akademik Personel Durumu: Enstitümüze bağlı Biyoteknoloji Anabilim Dalında ayni zamanda Enstitü Kurulu üyesi olarak 92 Profesör, 33 Doçent ve 9 Yardımcı Doçent olmak üzere toplam 134 öğretim üyesi ile lisansüstü eğitim yapılmaktadır.

Enstitüde 2 yabancı uyruklu öğretim görevlisi, 1 araştırma görevlisi ve 2 uzman olmak üzere toplam 5 öğretim elemanı görev yapmaktadır. Enstitü'de görev yapan araştırma görevlisi 2003-2004 eğitim-öğretim döneminde Pamukkale Üniversitesi'nden 2547 sayılı kanunun 35.maddesi uyarınca geçici olarak naklen atanması yapılarak çalışmakta olup halen lisansüstü öğrenimini sürdürmektedir.

İdari Personel Durumu: Enstitü Genel İdari Hizmetler Sınıfı 5, Sağlık Hizmetleri Sınıfı 4, Teknik Hizmetler Sınıfı 4, Yardımcı Hizmetler Sınıfı 2 olmak üzere toplam 15 idari personelle hizmet vermektedir.

Resim 1. *Ankara Üniversitesi Biyoteknoloji Enstitüsü Merkez Laboratuvarının dıştan görünümü.*

Resim 2. *Ankara Üniversitesi Biyoteknoloji Enstitüsü Merkez Laboratuarından içten görünümler.*

Resim 3. *Ankara Üniversitesi Biyoteknoloji Enstitüsü Merkez Laboratuarında bir çalışma stantından görünüm.*

EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü; 11 Temmuz 1992 tarih ve 21281 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan "Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Hakkındaki 41 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulüne dair 2809 Sayılı Kanun ile 78 ve 190 Sayılı Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında 3837 Sayılı Kanun" un 1/c maddesi ile kurulmuştur.

Eğitim Bilimleri alanında Lisansüstü Eğitim Programlarının yürütülebilmesi için, "Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Lisansüstü Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliği" 22 Kasım 1992 tarih ve 21413 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır. Böylece, Eğitim Bilimleri alanında Sosyal Bilimler Enstitüsünde eğitim yapan lisansüstü öğrencileri Enstitümüze nakledilmiştir.

Ancak Yükseköğretim Kurulu Yürütme Kurulunun 18 Mayıs 1993 tarih ve 93.19.794 sayılı kararı ile Enstitümüzün lisansüstü eğitimine son verilmiş ve öğrenciler tekrar Sosyal Bilimler Enstitüsüne devredilmiştir. Eğitim bilimleri alanında araştırma yapacak üstün vasıflı bilim adamları yetiştirmeye yönelik düzenlemeler yapılan Enstitü Yönetmeliği, 18 Temmuz 1994 tarih ve 21994 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğü girmiştir.

Yükseköğretim Kurulunun 4 Kasım 1997 tarih ve 97.39.2761 sayılı kararı ile Eğitim Fakültelerinde yeni düzenleme çalışmaları çerçevesinde Enstitümüzde Tezli ve Tezsiz Yüksek Lisans ve Doktora Programları açılması öngörülmüştür. Enstitümüz, Eğitim Bilimleri alanında Lisansüstü Eğitim yapan öğrencileri tekrar Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünden devralmıştır. Böylece, Enstitümüz "Lisansüstü Eğitim-Öğretim Enstitülerinin Teşkilat ve İşleyiş Yönetmeliği"nin 4.maddesi uyarınca 1998-1999 eğitim öğretim yılında lisansüstü eğitim çalışmalarına tekrar başlamış ve halen devam etmektedir.

"Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Mezunlarını İzleme Araştırması" 1993 yılında proje haline getirilerek Üniversitemiz Araştırma

Fonundan destek sağlanarak yayına dönüştürülmüştür. A.Ü. Eğitim Bilimleri Fakültesi ve A.Ü. Eğitim Bilimleri Enstitüsü Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Mezunları İzleme Araştırması 3. (Yürütücü: Prof.Dr.Haydar Taymaz).A.Ü. Eğitim Bilimleri Fakültesi ve A.Ü.Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yayınları No.1, Ankara 1996.

Ankara Üniversitesi'nde yapılan etkinlikleri değerlendirmek ve geliştirilmesi için yapılması gereken çalışmaları belirlemek amacıyla kapsamlı bir araştırma gerçekleştirerek Ankara Üniversitesi'nin 50. kuruluş yılı etkinlikleri çerçevesinde "Ankara Üniversitesi Etkinliklerinin Değerlendirilmesi" konulu araştırma yayına dönüştürülmüştür. Ankara Üniversitesi Etkinliklerinin Değerlendirilmesi (Prof.Dr. Haydar Taymaz). Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yayınları No.1, Ankara 1996.

Enstitü, lisansüstü eğitim sürdürmesi nedeniyle çok sayıda doktora sahibi ulusal ve uluslar arası düzeyde yüksek nitelikli çalışma yapan araştırmacı, akademisyen, yönetici yetiştirmiştir.

Enstitümüz programları çerçevesinde hazırlanan her yüksek lisans araştırması ve özellikle doktora tezi yöntem ya da bir sorunun çözülmesi açısından kuramsal veya uygulamalı olarak bir yenilik ortaya koymaktadır. Bu nedenle Enstitünün bilimsel katkısının çok geniş bir düzeyde olduğunu belirtmek gerekir.

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Fakültesi, Milli Eğitim Bakanlığı, Milli Prodüktivite Merkezi'nin işbirliği ile Ankara'da bulunan kamu, KİT ve özel sektör kuruluşlarından katılan 118 temsilci ile "Hizmetiçi Eğitimde Koordinasyon Sağlanması" konulu toplantı düzenlenmiştir.(1997)

Ankara Üniversitesi'ne bağlı Fakülte, Enstitü ve Yüksekokullarda görevli farklı alan ve kademede görevli personel için "Hizmetiçi Eğitim Programı" hazırlanmıştır.(1997)

Uluslar arası katılımlı "Yaşamboyu Öğrenme" Sempozyumu düzenlenmiştir. (9-10 Aralık 2004) Sempozyumda sunulan bildiriler kitaplaştırılarak yayımlanmıştır.

Uluslar arası katılımlı "Küreselleşme ve Eğitim" Sempozyumu düzenlenmiştir.(27-28 Şubat 2006) Sempozumda sunulan bildirilerin kitaplaştırılması çalışmaları devam etmektedir.

2547 Sayılı Kanun'un 35. maddesine göre kadrosu geçici olarak Enstitümüze tahsis edilen 51 Araştırma Görevlisi Anabilim Dallarında görev yapmaktadır.

2004-2005 Eğitim-Öğretim yılında Enstitümüz'de I. ve II. yarıyılda ders vermek üzere 2547 Sayılı Kanunun 40/a maddesi ile görevlendirilen öğretim üyelerinin sayısı 8'dir.

Enstitümüzün Genel İdari Hizmetler Sınıfı 8, Yardımcı Hizmetler sınıfında 1 olmak üzere 9 idari personel bulunmaktadır.

Enstitüde, aşağıda belirtilen 9 Anabilim Dalında, 28 program bulunmaktadır.

Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı
İlköğretim Anabilim Dalı
Özel Eğitim Anabilim Dalı
Ortaöğretim Fen ve Matematik Alanlar Eğitimi Anabilim Dalı
Ortaöğretim Sosyal Alanlar Eğitim Anabilim Dalı
Ortaöğretim Yabancı Diller Eğitimi Anabilim Dalı
Radyo ve TV Öğretmenliği Anabilim Dalı
Gazetecilik Öğretmenliği Anabilim Dalı
Halkla İlişkiler Öğretmenliği Anabilim Dalı

Enstitüde 487 yüksek lisans 253 doktora 507 tezsiz yüksek olmak üzere 1247 öğrenci öğrenim görmektedir.

Enstitü öğrencilerinin çoğu halen çalışanlardan oluşmaktadır. Mesleki, kişisel gelişim ve kariyer geliştirme amacıyla programlarımızdan yararlananlar dışında henüz çalışmayan öğrencilerimiz de bulunmaktadır. Lisansüstü eğitim iş bulmada tercih nedeni olabildiği gibi, bazı araştırma yoğun ve akademik mesleklerde ön koşul olmuştur. Bu nedenle mezunlarımızın aldıkları eğitimden önemli ölçüde yarar sağlayabildikleri söylenebilir.

Enstitünün programlarında verilen diplomaların ve alınan derslerin Avrupa Kredi Transfer Sistemi (ECTS) ile uyumluluğu konusunda çalışmalar sürdürülmektedir. ECTS enformasyon paketi ve diploma ekleri hazırlıkları tamamlanmıştır.

Enstitü Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi binasının 3. kat, 3. bloğunda Müdür Prof.Dr. Meral Uysal başkanlığında faaliyet göstermektedir. Enstitünün Dershane, Laboratuvar, Konferans Salonu, Kütüphane, Çalışma Salonu, Yemekhane ve Kantin gibi hizmet birimleri yoktur. Bu hizmetler Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi'nin mekanları kullanılarak yapılmaktadır.

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Enstitü 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu kapsamında 20 Temmuz 1982 tarihinde Ankara Üniversitesi Rektörlüğü'ne bağlı olarak kurulmuştur. Fen ve Ziraat Fakültelerinde yer alan temel ve mühendislik bilim dallarındaki lisansüstü eğitim-öğretimi (yüksek lisans ve doktora) düzenlemek, yürütmek ve denetlemek üzere başlangıçta Fen ve Ziraat Fakültelerinde mevcut 17 anabilim dalı ile lisansüstü eğitim-öğretime başlamış daha sonra bu sayı yeni anabilim dallarının katılımıyla artmıştır. Enstitüde bugün Fen, Mühendislik, Orman ve Ziraat Fakülteleriyle Ev Ekonomisi Yüksekokulları bünyesindeki 26 anabilim dalında lisansüstü öğretim faaliyetleri sürdürülmektedir. Anabilim dallarında 284 profesör, 103 doçent ve 66 yardımcı doçent olmak üzere toplam 453 öğretim üyesi bulunmaktadır. Kuruluşundan bu güne kadar 3998 yüksek lisans, 1354 doktora mezunu vermiş, Enstitüde halen 934 tezli, 442 tezsiz olmak üzere 1376 yüksek lisans ve 755 doktora öğrencisinden oluşan toplam 2131 öğrenci öğrenim yapmaktadır.

Enstitümüz, Enstitü Müdürü Prof.Dr.Ülkü MEHMETOĞLU başkanlığında ülkemizin tüm üniversitelerinden gelen gençlerimize hizmet sunmaktadır. Ayrıca gelişmekte olan üniversitelerin bilim adamı gereksinimini karşılamak üzere özverili ve ciddi bir çaba içerisindedir. Çeşitli üniversitelerden 2547 sayılı kanunun 2880 sayılı kanunla değişik 35.madde gereğince naklen atamaları yapılan 102 araştırma görevlisi de bugün lisansüstü öğrenimlerini Enstitüde sürdürmektedir. Ayrıca 2547 sayılı kanunun 50/d maddesi gereğince açıktan atamaları yapılan lisansüstü öğrenimleri süresince görevli bulunan 4 araştırma görevlisi bulunmaktadır.

Enstitü, Üniversitemizin Bilim İnsanı Yetiştirme Projesi kapsamında ülkemizde yeni kurulan veya kurulmakta olan üniversiteler başta olmak üzere üniversitelerin görevlerini yerine getirebilmeleri için ülke gereksinimleri doğrultusunda uluslararası standartlara uygun yeterli nitelik ve nicelikte öğretim üyesi yetiştirmek üzere 2005-2006 Eğitim-Öğretim döneminden başlamak üzere araştırma görevlileri alacaktır.

Bilimin evrenselliği ilkesini her zaman ön planda tutan Enstitümüz 1982 yılından bu yana 59 yüksek lisans ve 46 doktora olmak üzere toplam

105 yabancı uyruklu öğrenciyi mezunları arasına katmıştır. Halen 39 yabancı uyruklu öğrenci de lisansüstü öğrenimlerine devam etmektedir.

Enstitünün Ziraat Fakültesinde 11, Fen Fakültesinde 6, Mühendislik Fakültesinde 7, Çankırı Orman Fakültesinde 1 ve Ev Ekonomisi Yüksekokulunda 1 Anabilim Dalı olmak üzere toplam 26 anabilim dalı bulunmaktadır.

Enstitü Anabilim Dalları

Astronomi ve Uzay Bilimleri Anabilim dalı
Bahçe Bitkileri Anabilim Dalı
Bitki koruma Anabilim Dalı
Bilgisayar Mühendisliği Anabilim Dalı
Biyoloji Anabilim Dalı
Elektronik Mühendisliği Anabilim Dalı
Ev Ekonomisi Anabilim Dalı
Fizik Anabilim Dalı
Fizik Mühendisliği Anabilim Dalı
Gıda Mühendisliği Anabilim Dalı
İstatistik Anabilim Dalı
Jeofizik Mühendisliği Anabilim Dalı
Jeoloji Mühendisliği Anabilim Dalı
Kimya Anabilim Dalı
Kimya Mühendisliği Anabilim Dalı
Matematik Anabilim Dalı
Orman Mühendisliği Anabilim Dalı
Peyzaj mimarlığı Anabilim Dalı
Su Ürünleri Anabilim Dalı
Süt Teknoloji Anabilim Dalı
Tarım Ekonomisi Anabilim Dalı
Tarım Makinaları Anabilim Dalı
Tarımsal yapılar ve Sulama Anabilim Dalı
Tarla Bitkileri Anabilim Dalı
Toprak Anabilim Dalı
Zootekni Anabilim Dalı

Fen Bilimleri Enstitüsü'nde 2005-2006 eğitim-öğretim döneminde 2547 sayılı kanunun 50/d ve 35.madde kapsamında görev yapan 120 araştırma görevlisi bulunmaktadır.

Genel İdari Hizmetlerde 14, Teknik Hizmetlerde 1, Yardımcı Hizmetlerde 2 olmak üzere 17 idari personel Enstitüde görev yapmaktadır.

Erasmus çerçevesinde Vrije Universiteit Brussel, Georg-August-Üniversitesi, Humbolt Üniversitesi, Mediterranean Agronomic Institute of Chania ve Helsinki Üniversitesi ile yapılan ikili anlaşmalar ile bu üniversitelere 2005-2006 eğitim-öğretim yılında 6 yüksek lisans ve 6 doktora öğrencisi gönderilmiştir.

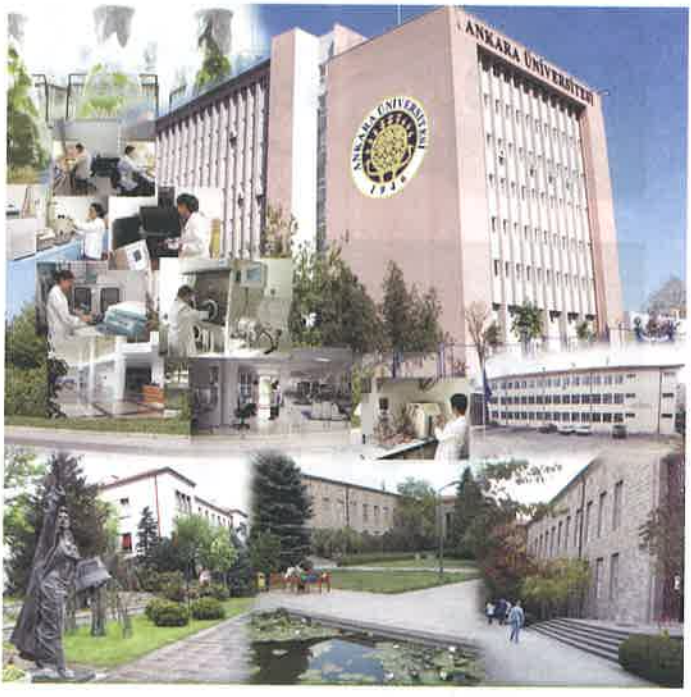

HEPATOLOJİ ENSTİTÜSÜ

Ankara Üniversitesi Hepatoloji Enstitüsü Prof.Dr.Özden UZUNALİMOĞLU öncülüğünde 1992 yılında kurulmuştur.

Hepatoloji Enstitüsü, ülkemizde karaciğer ve hastalıkları konusunda araştırma ve eğitim yapmak, ülkemize ait verilerin elde edilmesine katkıda bulunarak "ulusal sağlık politikalarına" ışık tutmak amacı ile kurulmuş, aktif olarak faaliyetlerine 1995 yılında başlamıştır.. Hepatoloji Enstitüsü bünyesindeki tek ana bilim dalı olan Temel Hepatoloji Anabilim Dalı 1999 yılında kurulmuştur. Temel Hepatoloji Anabilim Dalında her türlü araştırma yapabilmeyi amaçlayan moleküler biyoloji araştırma laboratuvarı kurulmuş, alanında ülkemizde önemli bir boşluğu doldurma çabasına girilmiştir.

Temel Hepatoloji Anabilim Dalının öncelikli çalışmalarını, hepatit virüslerinin moleküler biyolojisi ve immünolojisi, moleküler tanı yöntemleri ve moleküler epidemiyolojisi, anti-viral ilaç direnci, genetik karaciğer hastalıklarının tanısında gen tedavi yöntemlerinin geliştirilmesi ve uygulama alanına sokma çalışmaları, embriyonik kök hücrelerinin rejenaratif karaciğer hastalıklarının tedavisinde kullanılması, konuları oluşturmaktadır.

Ankara Üniversitesi Hepatoloji Enstitüsü 1997 İlkbahar döneminde Yüksek Lisans Programını açmıştır. Bugüne kadar 10 öğrenci programı tamamlamış ve 6 öğrenci de devam etmektedir. Öğrencilerden 1 tanesi Almanya'da, 2 tanesi de A.B.D.'de enstitü ile ilgili ortak projelerde yer almak üzere doktora programlarına sürdürmektedirler. Hepatoloji Enstitüsü, doktora programında, üniversitemiz Biyoteknoloji Enstitüsü ile işbirliği yapmaktadır. Bu süre içerisinde yurtiçi ve yurtdışındaki üniversitelerin ilgili birimleri ile işbirliği içerisindedir. Başlıca araştırma konuları olan hepatit virüsleri moleküler biyolojisi hakkında 40'dan fazla uluslararası makale ve 50'den fazla da bildiri sunulmuştur. Yapılan araştırmalar sonucunda 3 adet patent başvurusunda bulunulmuş, 2 adet patent alınmıştır. Yeni dönemde başlıca araştırma konuları olarak "embriyonik kök hücreler" ve "karaciğer proteomiks" projeleri planlanmıştır.

Ankara Üniversitesi Hepatoloji Enstitüsü karaciğer ve hastalıkları konusunda temel araştırma yapan ülkemizin öncü akademik birimidir.

Patent Başvuruları;

1- Real-time PCR'da nükleik asit belirlemede kullanılan bir flüoresan prob yöntemi.
2- YSDD:HBV Polimeraz geninde lamivudine karşı anti viral direnci belirleyen mutasyon.
3- HBV Polimeraz geninde adefovire karşı anti viral direnci belirleyen mutasyon.

Alınan Uluslar arası patentler;

1- HBV Polimeraz geninde lamivudine karşı anti viral direnci belirleyen YSDD mutasyonu.
2- HBV Polimeraz geninde adefovire karşı anti viral direnci belirleyen mutasyon.

Patent lisans devri;

1- HBV Polimeraz geninde lamivudine karşı anti viral direnci belirleyen mutasyon.
Innogenetics Biotechnology Ltd. Belgium, 2002
2- HBV Polimeraz geninde adefovire karşı anti viral direnci belirleyen mutasyon.
Innogenetics Biotechnology Ltd. Belgium 2004

Ankara Üniversitesi Hepatoloji Enstitüsü önemli gayelerinden biri uluslararası bilime ciddi katkıda bulunmaktır. Bu alandaki çalışmalarımız sonucu, Türkiye'ye ait epidemiyolojik datayı moleküler biyolojik verileri de vererek sunma, genelde viral hepatit, özellikle de hepatit B ve D alanlarında ciddi, sofistike moleküler biyolojik metodoloji içeren çalışmalarla uluslararası bilime katkıda bulunma, uluslararası saygın çalışmalarda yer alma, nihayet daha spesifik bir alan olarak da karaciğer ve santral sinir sistemi ilişkisi ile ilgili çalışmalar yapma konularında bilim dünyasına önemli katkıda bulunduğumuza inanıyoruz. Bu konudaki yayınlarımızın önemli kısmının impakt faktörü yüksek dergilerde yayınlanmış olması bunun bir kanıtı kabul edilebilir. Bu anlamda 2004-2005 yıllarındaki yayınlarımızdan örnekler sunuyoruz:

1 Marcellin P, Lau GK, Bonino F, Farci P, Hadziyannis S, Jin R, Lu ZM, Piratvisuth T, Germanidis G, Yurdaydin C, Diago M, Gurel S, Lai MY, Button P, Pluck N; Peginterferon Alfa-2a HBeAg-Negative Chronic Hepatitis B Study Group. Peginterferon alfa-2a alone, lamivudine alone, and the two in

combination in patients with HBeAg-negative chronic hepatitis B. **N Engl J Med** 2004; 351:1206-1217

2 Çelik T, Gören MZ, Çınar K, Gürdal H, Önder FO, Tan A, Terzioğlu B, Bozdayı AM, Bozkaya H, Uzunalimoğlu O, Yurdaydın C. Fatigue of cholestasis and the serotoninergic neurotransmitter system in the rat. **Hepatology 2005**; 41:731-737

3 Yurdaydin C, Bozkaya H, Çetinkaya H, Şahin T, Karaoğuz D, Törüner M, Erkan O, Heper AO, Erden E, Bozdayi AM, Uzunalimoğlu Ö.. Treatment of HBeAg-negative chronic hepatitis B with lamivudine vs. lamivudine + interferon. **J Viral Hepat 2005**; 12:262-268

4 Bozdayi AM, Aslan N, Bozdayi G, Turkyilmaz AR, Sengezer T, Wend U, Erkan O, Aydemir F, Zakirhodjaev S, Orucov S, Bozkaya H, Gerlich W, Karayalcin S, Yurdaydin C, Uzunalimoglu O. Molecular epidemiology of hepatitis B, C and D viruses in Turkish patients. **Arch Virol** 2004; 149:2115-2129

5 Erkan O, Bozdayi AM, Disibeyaz S, Oguz D, Ozcan M, Bahar K, Karayalcin S, Ozden A, Bozkaya H, Yurdaydin C, Uzunalimoglu O. Thrombophilic gene mutations in cirrhotic patients with portal vein thrombosis. **Eur J Gastroenterol Hepatol** 2005; 17:339

6 Bozkaya H, Yurdaydin C, Idilman R, Tuzun A, Cinar K, Erkan O, Bozdayi AM, Erden E, Uzun Y, Cetinkaya H, Uzunalimoglu O. Lamivudine treatment in HBeAg-negative chronic hepatitis B patients with low level viraemia. **Antivir Ther** 2005;10:319-25

7 A.M. Bozdayı, C.P. Eyigün, A.R. Türkyımaz, I.Y. Avcı, A. Pahsa, C. Yurdaydın:A Novel pattern (sW195A) in surface gene of HBV DNA due to YSDD (L180M plus M204S) Mutation Selected During Lamivudine Therapy And Succesful Treatment With Adefovir Dipivoxil **J Clin Virol**. 2004; 31,1: 76-77

Ankara Üniversitesi Hepatoloji Enstitüsü Müdürü Prof. Dr. Cihan Yurdaydın Avrupa Karaciğer Derneği Bilimsel Komitesine seçilen ilk Türk Bilim Adamı olma özelliğini taşıyor. Bu komitede 2000 ile 2004 yılları arasında görev yapmıştır. Kendisi ayrıca Avrupa ve Akdeniz Ülkeleri Gastroenteroloji Derneği Yürütme Komitesinde 2000-2004 yılları arasında görev yapmıştır. Halen Dünya Gastroenteroloji Derneği Eğitim Komisyonunda görev yapmaktadır. Enstitümüzde yapılan pek çok çalışma Ulusal Gastroenteroloji Derneği ve Ulusal Karaciğer Kongrelerinde en iyi bildiri ödüllerine layık görülmüştür. Prof. Dr. Cihan Yurdaydın, Gastroenterology, Hepatology, Journal of Hepatology, Prof. Dr. A. Mithat Bozdayı, Hepatology gibi dergilerde hakemlik yapmaktadır.

Enstitü, Enstitü Müdürü Prof.Dr.Cihan Yurdaydın başkanlığında 1 profesör, 1 doçent ve 1 yardımcı doçent olmak üzere 4 akademisyenle hizmet vermekte olup 5 idari personeli mevcuttur.

Enstitüde Yüksek lisans öğrenci sayısı 6 dır.

Enstitü araştırma olanakları açısından ülkemizdeki en iyi moleküler biyoloji laboratuvarlarından birine sahiptir. Dünyadaki bilimsel gelişmeleri çok yakından takip ederek, hızla araştırma platformlarını oluşturmaktadır.

SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü (AÜSBE) 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu gereğince 1982 yılında Ankara Üniversitesinde sağlık bilimleri alanında lisansüstü ve doktora düzeyindeki eğitimi koordine etmek amacıyla kurulmuştur. Enstitünün eğitimde beklenen amaçları, üniversite olmanın olmazsa olmaz koşulunun lisansüstü öğretim olduğunun bilincinde olarak bilimsel düşünmeyi yaşamın her alanında rehber edinmiş, yaşam boyu öğrenmeyi ilke edinmiş, özgür düşünen ve tartışan, araştıran, sorgulayan, etik değerlerden ödün vermeyen, ürettiği bilimsel bilgileri insanlığın hizmetine sunan bilim insanlarını yetiştirmektir.

Türkiye'nin ilk Üniversite Kanunu olan ve 1946'da yürürlüğe konan 4936 sayılı Yasa ile üniversiteler sistemine resmen dahil edilen lisansüstü eğitim, bu yasaya dayanılarak geliştirilen doktora ve uzmanlık yönetmelikleri çerçevesinde yürütülmeye başlanmış; ayrıca, 1219 sayılı Yasaya dayanılarak çeşitli yıllarda ve değişik adlar altında çıkarılan *Tababet Uzmanlık Tü-*

zükleri ile tıp fakülteleri mezunlarının yanı sıra, eczacılık, diş hekimliği ve veteriner fakülteleri mezunlarına da tıp fakültelerinde ya da Sağlık Bakanlığı tarafından kabul ve ilan edilen kurumlarda belirli dallarda uzmanlık eğitimi yapma olanağı sağlanmıştır.

Veteriner hekimliği alanında, Tarım Bakanlığı tarafından çeşitli tarihlerde hazırlanan yönetmelikler çerçevesinde yürütülen uzmanlık eğitimi, 1954 yılında yürürlüğe konan 6343 sayılı Kanun ile yasal dayanak kazanmış; 20 Haziran 1967'de *Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Hayvan Yetiştiriciliği ve Sağlık Bilimleri Uzmanlık Yüksek Okulu*nun kurulması ile birlikte Okul ve Bakanlığın yakın işbirliği dahilinde sürdürülmeye başlanmıştır. Okulda, ayrıca, Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi "Doktora Yönetmeliği" uyarınca doktora eğitim-öğretimi yaptırılmasına da olanak sağlanmıştır. Bu uygulama 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun yürürlüğe konmasına kadar devam etmiş; söz konusu yasanın çıkarılmasından sonra Uzmanlık Yüksek Okulu kaldırılmıştır.

Sağlık alanında, "*tıpta uzmanlık*" dışındaki lisansüstü eğitim ve öğretim 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu uyarınca kurulmuş olan Sağlık Bilimleri Enstitülerine bırakılmıştır. Bu çerçevede, Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Üniversitenin Diş Hekimliği, Eczacılık, Tıp ve Veteriner Fakültelerinin ilgili Anabilim dallarında Lisansüstü eğitim-öğretimi (yüksek lisans ve doktora) düzenlemek, yürütmek ve denetlemek amacıyla 1982 tarihinde kurulmuştur.

AÜSBE'nün ilk müdürü Prof. Dr. Namık AKSOYCAN olmuştur. 1982 yılındaki kuruluşundan başlayarak AÜSBE Dışkapı kampusü içerisinde bulunan ve şu anda sosyal tesis olarak kullanılan bina içerisinde 4 adet personel ile göreve başlamıştır. Daha sonra sırasıyla Prof. Dr. Zeki KORKUSUZ, Prof. Dr. Fahri BÖLÜKBAŞI, Prof. Dr. Mekin TANKER, Prof. Dr. A. Nuri YAZICIOĞLU, Prof. Dr. Ferda ÖZYURDA ve son olarak da Prof. Dr. M. Rıfat VURAL AÜSBE'nün müdürlüğünü yapmışlardır. Dışkapı Kampüsü içerisinde başlayan hizmetler daha sonra 2001 yılından itibaren Rektörlük Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu Ek Hizmet Binası içerisinde sürdürülmeye devam etmiştir. Bugün AÜSBE bünyesinde Diş Hekimliği, Eczacılık, Tıp, Veteriner Hekimliği, Sağlık Eğitimi, Beden Eğitimi ve Spor, Adli Tıp, Hepatoloji, Klinik Eczacılık, Sosyal Psikiyatri disiplin alanlarında lisansüstü öğretim yürütülmekte ve koordine edilmektedir.

AÜSBE' nün bugünkü yapılanması içerisinde Ord. Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu Ek Hizmet Binasında 7. katta bir müdür, iki müdür yardımcısı ve 14 idari personel görev yapmaktadır. Bu idari personel öğrenci işleri, muhasebe ve bilgi-işlem ile ilişkili görevleri yerine getirmektedir. Aynı kat

içerisinde AÜSBE bünyesinde ortak verilen derslerin ve toplantıların yapılabilmesi için kullanılan 50 kişilik bir dershane yer almaktadır.

Bugün Enstitümüz lisansüstü öğretimi 63 anabilim dalı ile, 121 yüksek lisans ve 58 doktora programı çerçevesinde Üniversitemizin 448 değerli öğretim üyesinin özverili çalışmaları ve katkılarıyla yürütmektedir. Kuruluşundan bugüne kadar, Enstitümüz lisansüstü öğrencilerinden 881'i bilim uzmanı, 1099'u bilim doktoru unvanını kazanmışlardır. Halen 956 lisansüstü öğrenci Enstitümüzde öğretim görmektedir. Bunlar içerisinde 65 araştırma görevlisi, 2547 sayılı yasanın 2880 sayılı yasa ile değişik 35. maddesine dayanarak hazırlanan "Bir Üniversite Adına Bir Diğer Üniversitede Lisansüstü Eğitim Gören Araştırma Görevlileri Hakkında Yönetmelik" kapsamında AÜSBE eğitim öğretim programına göre lisansüstü öğrenimlerini sürdürmektedir. Programlar enstitü anabilim dalları ile aynı adları taşımaktadır. Ancak bir enstitü anabilim dalında, o enstitü anabilim dalından değişik bir ad taşıyan bir lisansüstü program da açılabilir. Bir lisansüstü program, yüksek lisans veya doktora unvanlarına yönelik belirli sayıda ve belirli adları taşıyan zorunlu ve seçmeli dersler ile doktora yeterlilik sınavı, tez ve uygulamalardan oluşmaktadır.

Ankara Üniversitesinin aldığı Erasmus Belgesi doğrultusunda Avrupa Üniversiteleri ile ilişkilerin geliştirilebilmesi ve öğrenci-öğretim üyesi değişimi için 2004 yılından başlayarak temaslar yapılmıştır. 2005-2006 öğretim yılından itibaren Avrupa ile öğrenci değişimine başlanmıştır.

2003-2004 yarıyılından başlayarak AÜSBE bünyesinde Bilim Etiği ve Bilim Tarihi dersi tüm enstitü öğrencilerine açık olarak verilmektedir. Buna ek olarak 2005-2006 güz döneminden itibaren "Bilimsel Araştırma ve Metodolojisi" Entegre Dersi açılmıştır.

Enstitünün geleceğe dönük hedefleri olarak; Ankara Üniversitesinin sağlık bilimleri alanındaki lisansüstü öğretimi bilimsel alanda çağdaş ülkelerle akredite hale getirmek; eğitimin içeriğini çağdaş eğitim stratejilerine uygun olarak öğrenci merkezli, özgür, yaratıcı ve bilimsel düşünmeyi sağlayacak şekilde geliştirmek; gelişmekte olan üniversitelerin bilim insanı gereksinimini desteklemek; Üniversitemizin ve Türkiye üniversitelerinin uluslararası düzeyde bilime katkı düzeyini yükseltmektir.

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

Sosyal Bilimler Enstitüsü 28/03/1983 tarih ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Hakkında 41 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulüne Dair Kanun ile Rektörlüğe bağlı olarak kurulmuştur.

Sosyal Bilimler alanına giren Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, İletişim Fakültesi, Hukuk Fakültesi ve İlahiyat Fakültesi anabilim dalları ile enstitüye doğrudan bağlı Avrupa Toplulukları, Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği, İnsan Kaynakları Yönetimi ve Kariyer Danışmanlığı, Kadın Çalışmaları, Müze Eğitimi, Sosyal Çevrebilimleri, Küresel ve Bölgesel Çalışmalar Anabilim Dalları olmak üzere yedi anabilim dalında lisansüstü eğitim-öğretim hizmeti verilmektedir.

Enstitü 40 anabilim dalı, anabilim dallarına bağlı 88 bilim dalından oluşmaktadır. Enstitü bünyesinde 98 adet yüksek lisans, 6 adet tezsiz yüksek lisans ve 83 adet doktora programı bulunmaktadır.

Enstitü Ord.Prof.Dr.Şevket Aziz Kansu Binası yanında Prof.Dr.Can Hamamcı müdürlüğünde lisansüstü eğitim-öğretim faaliyetlerini sürdürmektedir.

Enstitümüze bağlı anabilim dallarının isimleri aşağıda sunulmuştur.

Arkeoloji Anabilim Dalı
Batı Dilleri ve Edebiyatları Anabilim Dalı
Coğrafya Anabilim Dalı
Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Anabilim Dalı
Doğu Dilleri ve Edebiyatları Anabilim Dalı
Dilbilimi Anabilim Dalı
Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri Anabilim Dalı
Felsefe Anabilim Dalı
Antropoloji Anabilim Dalı

Halkbilim Anabilim Dalı
Bilgi ve Belge Yönetimi Anabilim Dalı
Psikoloji Anabilim Dalı
Sosyoloji Anabilim Dalı
Tarih Anabilim Dalı
Tiyatro Anabilim Dalı
Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı
Kamu Hukuku Anabilim Dalı
Özel Hukuk Anabilim Dalı
Çalışma Ekonomisi ve Endüstriyel İlişkiler Anabilim Dalı
İktisat Anabilim Dalı
İşletme Anabilim Dalı
Kamu Yönetimi ve Siyaset Bilimi Anabilim Dalı
Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı
İslam Tarihi ve Sanatları Anabilim Dalı
Felsefe ve Din Bilimleri Anabilim Dalı
Temel İslam Bilimleri Anabilim Dalı
Avrupa Toplulukları Anabilim Dalı
Türkçenin Eğitimi ve Öğretimi Anabilim Dalı
Yabancı Dil Öğretimi Anabilim Dalı
Radyo-Televizyon-Sinema Anabilim Dalı
Gazetecilik Anabilim Dalı
Halkla İlişkiler ve Tanıtım Anabilim Dalı
Sosyal Çevre Bilimleri Anabilim Dalı
Kadın Çalışmaları Anabilim Dalı
Müze Eğitimi Anabilim Dalı
Sanat Tarihi Anabilim Dalı
Maliye (Kamu Ekonomisi) Anabilim Dalı
Ermeni Dili ve Kültürü Anabilim Dalı
İnsan Kaynakları Yönetimi ve Kariyer Danışmanlığı
İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği
Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği

2547 sayılı Kanunun 35. maddesi uyarınca çeşitli üniversitelerden kadro aktarımı ile Enstitümüze gelen araştırma görevlileri, Enstitümüzün ilgili anabilim dallarına yerleştirilerek lisansüstü eğitim yaptırılmaktadır.

Bununla birlikte, ülkemizin uluslararası düzeyde yaptığı anlaşmalar doğrultusunda, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı tarafından ya da Milli Eğitim Bakanlığı burslusu olarak ülkemize gelen yabancı uyruklu öğrenciler de Enstitümüzde lisansüstü eğitim yapmaktadırlar.

Üniversitemizin Doğu Akdeniz Üniversitesi ile yaptığı anlaşma çerçevesinde, Doğu Akdeniz Üniversitesi'nin kadrolu araştırma görevlileri Enstitümüzde lisansüstü eğitim yapmaktadırlar.

Enstitümüzün İtalya Bologna, Hollanda Utrecht ve Danimarka Tübingen Üniversiteleri ile yaptığı ikili anlaşma ve Erasmus Öğrenci Değişim Programı çerçevesinde 2004-2005 eğitim-öğretim yılında lisansüstü eğitim görmek üzere Enstitümüz Kamu Hukuku Anabilim Dalı doktora öğrencilerinden Araş.Gör.Güneş Okuyucu ve yüksek lisans öğrencilerinden Arzu Ongur İtalya Bologna Üniversitesine, Enstitümüz Kamu Hukuku Anabilim Dalı doktora öğrencilerinden Araş. Gör. Sema Çörtoğlu Hollanda Utrecht Üniversitesine, Araş. Gör. Didem Özalpat ise Tübingen Üniversitesine lisansüstü eğitim görmek üzere gönderilmişlerdir.

Enstitümüzün Fransa Jean Moulin-Lyon 3 Üniversitesi ile işbirliği bulunmaktadır.

Enstitümüz Kamu Hukuku Anabilim Dalı doktora öğrencisi Kaya Burak Öztürk, ikinci tez danışmanı olarak Fransa Lyon 3 Üniversitesinden bir öğretim üyesi ile iki yıldır çalışmaktadır.

2005-2006 eğitim-öğretim yılında ise Enstitümüz Kamu Yönetimi ve Siyaset Bilimi Anabilim Dalı doktora öğrencisi Can Umut Çiner, Fransa Lyon 3 Üniversitesinden bir danışmanla çalışmak üzere Fransa'ya gidecektir.

Bununla birlikte, Enstitümüz ile İsveç Stockholms Üniversitesi, Almanya Heidelberg Üniversitesi, Hollanda Erasmus Rotterdam Üniversitesi, Lancester Üniversitesi, İsveç Lund Üniversitesi, İtalya Catanio Üniversitesi ve Fransa Lyon II Üniversitesi arasında sosyal bilimler alanında ikili anlaşma çalışmaları başlatılmıştır.

Enstitümüzün kadrolu 14 ve Enstitümüze 2547 sayılı Kanunun 35. maddesi uyarınca kadro aktarımı ile gelen 359 araştırma görevlisi olmak üzere toplam 373 araştırma görevlisi bulunmaktadır

Enstitümüz idari personeli görev ünvanı bakımından; Genel İdari Hizmetler Sınıfında 12, Yardımcı Hizmetler Sınıfında 5 olmak üzere toplam 17 kişi, yaklaşık 6.000 öğrenci ve 372 araştırma görevlisi olmak üzere toplam 6372 kişiye hizmet vermektedir.

Enstitümüzde 2005 yılı itibariyle yüksek lisans eğitimi gören 3684, doktora eğitimi gören 1852 olmak üzere toplam 5536 öğrenci bulunmaktadır.

Enstitümüzde 2005 yılı itibariyle yüksek lisans eğitimi gören yabancı uyruklu 221, doktora eğitimi gören yabancı uyruklu 114 olmak üzere toplam 335 öğrenci bulunmaktadır.

Enstitümüzde bugüne kadar yaklaşık 7.000 kişi lisansüstü programlardan diploma alarak mezun olmuştur.

Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü gerek programlarının zenginliği, gerek kadrosu itibariyle lisansüstü öğretimde ulusal ve uluslar arası düzeyde saygın bir yere sahiptir. Ankara Üniversitesinin araştırma üniversitesi olma misyonuna uygun olarak yeni araştırma alanları saptayıp, yeni programlar oluşturarak sosyal bilimler alanında öncülüğünü sürdürecektir.

TÜRK İNKILÂP TARİHİ ENSTİTÜSÜ

Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü, Atatürk'ün önderliğinde gerçekleştirilen inkılâp hareketinin çağdaş bir biçimde incelenmesi ve genç kuşaklara öğretilmesi amacına yönelik olarak 15 Nisan 1942'de 4204 sayılı Yasa ile kurulan bir araştırma, eğitim ve öğretim merkezidir.

İnkılâp Tarihi Dersleri'nin öğretimi, 1929 Dünya ekonomik krizi ve onu izleyen 1930 demokrasi denemesinin sonucunda gündeme getirilmiştir. Atatürk, Serbest Cumhuriyet Fırkası'nın kapatıldığı gün üç ay sürecek bir yurt gezisine çıkmış ve bu inceleme gezisinde Cumhuriyet rejiminin aleyhindeki hareketlerin önlenmesine ve bu yönetimin pekiştirilmesine yönelik notlar almıştır. Bu izlenimlerini hükümete sunan Atatürk'ün, bu yönde alınması gereken önlemlerden birini şöyle not ettirdiği görülmektedir: *"...Bir Cumhuriyeti ve rejimi koruma kanunu neşredilmelidir. Bu kanunda, bizzat Cumhuriyet aleyhinde olduğu gibi onun temellerini teşkil eden inkılâp kanunları aleyhinde fiilen harekete teşvik veyahut bu konuda söz ve yazı ile telkin, ağır ceza müeyyidelerine bağlanmalıdır..."*

Cumhuriyet onuncu yılını doldurduğunda yetişmekte olan kuşaklara Atatürk'ün anlatımıyla, ***"...Ulusal varlığı sona ermiş sayılan bir ulusun bağımsızlığını nasıl kazandığını, bilim ve tekniğin en son ilkelerine dayanan ulusal, çağdaş bir devleti nasıl kurduğunu"*** öğretmenin gerekli olduğuna karar verilmişti. Bu amaçla Ankara Hukuk Mektebi'nde bir ***"İnkılâp Tarihi Kürsüsü"*** kurulmuş ve derslerin yüksek öğretimdeki son sınıf öğrencilerine konferans biçiminde verilmesi yeterli görülmüştür.

Ankara Hukuk Mektebi'ndeki ilk İnkılâp Tarihi konferansını 20 Mart 1934'te Başbakan İsmet İnönü vermiştir. İnönü'nün bu konferansı, söz konusu dersin niteliğini ve çerçevesini açıkça ortaya koymaktadır. Türk İnkılâbını ***"Türk Milletinin Kurtuluş Savaşı"*** olarak nitelendiren İnönü, bu mücadelenin önemli aşamalarını bu dersleri verecek öğretim üyelerinin anlatacağını ve bunun devamı için, başlıca iki önemli konuya dikkat edilmesi gerektiğini şöyle vurgulamıştır: ***"...Devrimlerden hiçbir şekilde ödün vermemek, geriye dönüş yapmamak ve Türk Milletinin yüksek bir düzeye ulaşması için gereksinimlerinin karşılanmasını sağlamak ve bu amaca ulaşmak için çıkabilecek her engeli ortadan kaldırmak..."***

Bu işlerin gerçekleştirilebilmesi için yetişmiş uzman, öğretmen ve öğretim üyesine gereksinim vardı. Bu eksikliği tamamlamak için 20 Haziran 1935'te kuruluş yasası Resmi Gazete'de yayınlanan Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, 9 Ocak 1936'da eğitim ve öğretime başlamıştır.

Hasan Âli Yücel, Milli Eğitim Bakanı olarak görev yaptığı dönemde (1938–1946) özverili çalışmalarıyla Atatürkçü ilkeler doğrultusunda bir ulusal bilinç yaratmış ve bireyler arasındaki iletişimi sağlamıştır. Bunun en güzel örneği de bakanlığı zamanında kuruluşu gerçekleşen ***"Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü"*** dür.

Bu dönem içerisinde yükseköğretim kurumlarında konferans biçiminde verilen İnkılâp Tarihi derslerinden beklenen sonucun alınamadığı görülünce, bunun belirli bir programla ve yetkin kişilerce sürdürülmesinin gerektiği anlaşılmıştı. Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, 1 Kasım 1941'de TBMM'yi açış konuşmasında bu eksikliği şu sözlerle dile getirmiştir:

> *"...Şimdiye kadar Yüksek Öğretim Kurumları'nın son sınıflarında konferans şeklinde verilmekte olan İnkılâp derslerinin, bu kurumlarda 'İnkılâp Tarihi ve Türkiye Cumhuriyeti Rejimi' adı altında esaslı bir ders şeklinde verilmesi ve mevzular etrafında ilmi incelemeler yapmak ve yaymak üzere bir de 'İnkılâp Tarihi ve Türkiye Cumhuriyeti Enstitüsü' kurulması kararlaştırılmıştır..."*

Bu çalışmalar doğrultusunda hazırlanan yasa tasarısı, 15 Nisan 1942'de Meclis'çe kabul edilerek 4204 sayı ile yasalaşmıştır. Söz konusu yasada kuruluşun adı, ***"Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü"*** olarak saptanmıştır. Bugün de diğer enstitülerden farklı olarak aynı adı taşımaktadır. Enstitü, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin giriş holü sonundaki ***"Atatürk Locası"*** diye anılan bölüme yerleştirilmiş ve Müdürlüğüne de ***Prof. Enver Ziya Karal*** atanmıştır.

Enstitü, Kurtuluş Savaşı'ndan başlayarak Cumhuriyet dönemine ilişkin her türlü belge ve bilgiyi toplama, bu döneme ilişkin bilimsel araştırmalar ve yayınlar yapma yanında, Milli Eğitim Bakanlığı ile işbirliği yaparak, İnkılâp Tarihi ve Türkiye Cumhuriyeti Rejimi derslerinin programlarını hazırlamak ve bu dersleri verecek kişileri belirlemekle yükümlü kılınmıştı.

Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'ne bağlı olarak açılışı gerçekleşen Enstitü'nün kuruluş amacı, yönetmeliğinde şu şekilde açıklanmaktadır:

> *"Türk İstiklâl Savaşı, Türk İnkılâbı ve Türkiye Cumhuriyet rejiminin dayandığı esaslar hakkında her türlü araştırmalarda bu-*

lunmak; bu konularla ilgili belgeleri ve yayınları toplayarak kütüphane ve müzeler meydana getirmek ve bir arşiv kurmak; Türk İnkılâp ve Rejimini memleket içinde ve dışında tanıtmak için dersler ve konferanslar vermek ve her türlü yayınlarda bulunmak..."

Bu amaçlar doğrultusunda çalışmalarına başlayan Enstitü, Kurtuluş Savaşı, Türk Devrimi ve Türkiye Cumhuriyet rejimine ait kitap, arşiv belgeleri ve eşyaları toplamaya başlamıştır. Bu tür malzemeler toplanırken 14 Ocak 1942'de kabul edilen tasarıdaki genel hükümler dikkate alınmıştır. Adı geçen tasarıda şöyle bir hüküm yer almaktadır: *"...Bütün resmi ve milli makam ve kurumlar, kendi dosya ve arşivlerinde bulunan İnkılâp Tarihi ile ilgili her nevi evrak ve belgelerin asıl veya kopyalarını Maarif Vekilliği tarafından gerek duyuldukça, bu Enstitüye vereceklerdir..."*

Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü, kendisi için gerekli malzemeyi toplamak amacıyla dönemin gazetelerine ilanlar da vermiştir. ***"Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü, İstiklâl Savaşı'na Ait Bütün Eserleri Topluyor"*** başlıklı gazete ilanlarında, bu materyallere ait bilgiler ayrıntılı bir şekilde dile getirilmektedir.

Yeni kurulan Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Müdürlüğü, bütün illere birer genelge göndererek, Kurtuluş Savaşı ve Devrim Tarihimizle ilgili her türlü belge ve eşyaların toplanmasını istemiştir. Bağışta bulunanların adları Enstitünün şeref defterine kaydedilecek, resmi gazetede ilan edilecek, ayrıca kendilerine ***"Şeref Diploması"*** adıyla Enstitü tarafından bir diploma verilecektir. Ancak Enstitü, bu eşyaları bu şekilde vermeyen, satmak isteyenlerden de eşyaları değeri üzerinden satın alacaktır. Enstitünün istediği eserler şunlardır: *"Milli Savaşa ait her türlü eşya, önemli belgeler, Şapka Devrimi, bundan önceki kadın ve erkek giysileri, yazı ve dil devrimi ile ilgili malzemeler, Devrim Tarihine ait istatistikler, grafikler, sulu boya tablolar, resimler, Devrim adamlarına ait resimler, eserler ve belgelerdir."*

Diğer yandan Ulusal Bağımsızlık Savaşı'na katılan ve bu savaşta görev alan kişilere de yazılar yazılarak ellerindeki malzemeleri Enstitüye vermeleri istenmiştir. Bugün Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü bünyesinde bulunan kitap, arşiv belgeleri, fotoğraflar ve müze malzemeleri, bu süreçlerden geçerek ve bu tür uğraşılar sonucu elde edilmiştir. Bu çalışmalar sonucunda Dışişleri Bakanlığı, Polis Enstitüsü, Afyon, Bitlis, Konya, Kırşehir, İzmir, Urfa, Muğla, Eskişehir, Erzurum Valilikleri ile Bekir Sıtkı Baykal, Refet Bele, Hacim Muhittin Çarıklı, Kâzım Karabekir, Hüsrev Gerede, Avni Gelendost, Rahmi Apak, Fahri Belen, Enver Behnan Şapolyo, Gıyas Yetkin ve Behiç Erkin Bey gibi şahıslar, Enstitümüze önemli miktarda arşiv belgesi, kitap ve müzelik eşya bağışlamışlardır.

Enstitü bünyesinde yer alan Devrim Tarihi Müzesi de haftanın çalışma günlerinde ziyaretçilere açıktır. Bu müzenin oluşturulma düşüncesi, Enstitü açılmadan önce 1925 yılında dönemin Milli Eğitim Bakanı Hamdullah Suphi Tanrıöver tarafından Etnografya Müzesi'nin kuruluş çalışmaları sırasında, Mehmet Fuat Köprülü tarafından gündeme getirilmiştir. Etnografya Müzesi bünyesinde kurulması düşünülen "İnkılâp Şubesi" ile Türk İnkılâp Tarihinin bir araştırma merkezi konumuna getirilmesi tasarlanmıştır. Bu düşünceden hareketle ciddi anlamda hazırlıklar yapılmış ve İnkılâp Şubesi'nde sergilenmek amacıyla toplanacak eserlerin niteliğine ilişkin çalışmalara hız verilmiştir. Bu amaçla müzenin oluşturulmasında aranan malzemelerin, "Ulusal Bağımsızlık Savaşı ve Türk Devrimi ile ilgili her türlü eser ve hatıralar" olması istenmiştir. Bu çalışmaların yanı sıra müzede toplanacak eserlere ilişkin 1927'de bir kılavuz (Tüzük) hazırlanmış ve bu kılavuzda, Kurtuluş Savaşı ve Devrimler dönemine ilişkin her türlü görsel ve yazılı belgelerin ve özellikle Atatürk'e ait olanların toplanmasının ve sergilenmesinin önemi vurgulanmıştır.

Etnografya Müzesi içerisinde bir "İnkılâp Şubesi" oluşturma çabaları 1940'lı yıllara kadar devam etmiş, fakat olumlu bir sonuç alınamamıştır. 1927 tarihli "Etnografya Müzesi İnkılâp Şubesine Kabul Olunacak Asâra Dair" başlıklı tüzük çerçevesinde yürütülen çalışmalarla elde edilen tarihi ve müzelik malzemeler ise, 15 Nisan 1942'de Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi bünyesi içerisinde kurulan Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü'ne ait "Devrim Tarihi Müzesi"ne taşınmıştır.

4204 sayılı Yasa, Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Yönetim Kurulu'na tek partili dönemin özelliği gereği, CHP'den de bir temsilci alınmasını öngördüğünden 1946'da çok partili siyasal yaşama geçildiğinde, Enstitünün çalışamaz duruma geldiği görülmüştür. Yıllarca yasada gereken değişikliğin yapılması beklenmiş ama değişiklik gerçekleşmemiştir. 12 Eylül 1980 sonrası yürürlüğe giren Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) Yasası ile 4204 sayılı Yasa tümüyle yürürlükten kaldırılmıştır. Bu değişiklikle birlikte Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü, Ankara Üniversitesi Rektörlüğü'ne bağlanmıştır. Enstitü, bugün kuruluş amacına uygun olarak çalışmalarını bu statü içinde sürdürmektedir.

Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Müdürlüğü, şu anda Ziraat Fakültesi yerleşkesi içinde "Gıda Mühendisliği 4 Nolu bina, Keçiören" adresinde çalışmakta olup, ayrıca Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi içinde bulunan arşiv, müze ve zengin kütüphanesiyle araştırmacılara hizmet vermektedir. Enstitünün arşiv ve kütüphanesinde bugün 9.000 civarında kitap, gazete, fotoğraf, pul koleksiyonları ve çok sayıda arşiv belgesi bulunmaktadır. Arşiv belgelerinin bilgisayara uyarlı analitik tasnifine başlanmış ve bugüne kadar ***"TİTE-Arşivi"*** adı altında dokuz cilt katalog hazırlanarak araştırmacıların yararlanmasına sunulmuştur. Basımı da gerçekleştirilen dokuz cilt katalog, Türkiye'deki bütün üniversite kütüphanelerine ücretsiz olarak gönderilmiştir. Tasnif ve katalog çalışmalarına halen devam edilmektedir. Tasnif işlemi tamamlandığında kataloglar ve belgeler elektronik ortama açılacaktır.

Enstitü arşiv ve kütüphane bünyesinde bulunan ve gerek kullanım, gerekse ısı, ışık, nem, toz, bakteri ve mantar gibi etkenlerle yıpranmış olan belge ve kitapları onarmak ve araştırmacılara tekrar kazandırmak amacıyla, ***"Belge Bakım ve Onarım Projesi"*** adı altında bir çalışma başlatılmıştır. Bu proje kapsamında ilk aşamada arşiv belgelerinin, ikinci aşamada eski gazetelerin, son aşamada ise kitapların bakım ve onarımının yapılması planlanmıştır.

Enstitü, kuruluşundan bugüne kadar çok sayıda eserin hazırlanmasına katkıda bulunmuştur. Süreli yayınlarından birisi olan ***"Atatürk Yolu"*** dergisi, yılda iki kez (Mayıs-Kasım) yayımlanmakta olup, şu ana kadar yirmi dokuz sayı

çıkarılmıştır. Adı geçen dergimiz, Mayıs 2002 tarihinden itibaren ***"Hakemli Dergi"*** statüsünde yayımını sürdürmektedir.

Ankara Üniversitesi'ndeki fakülte ve yüksekokulların birinci sınıflarında okutulmakta olan ***"Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi"*** dersinin koordinasyonu, öğretim elemanlarının sağlanması, ders plân ve programlarının hazırlanması yanında ***"Yüksek Lisans ve Doktora"*** eğitimi çalışmaları da sürmektedir. Bugün Yüksek Lisans programında 51, Doktora programında 15 öğrencimiz bulunmaktadır. Enstitümüz bünyesinde zaman zaman dizi konferanslar verilmekte ve araştırma, yayın çalışmaları sürdürülmektedir.

Kuruluşundan bugüne Enstitü müdürleri sırasıyla şöyledir:

Prof. Dr. Enver Ziya Karal, Prof. Dr. A.Afetinan, Prof. Dr. Nejat Kaymaz, Prof. Dr. Yaşar Yücel, Prof. Dr. Aydın Taneri, Prof. Dr. Mustafa Kafalı, Prof. Dr. Hasan Köni, Prof. Dr. Yavuz Ercan.

Yukarıda adı geçen Enstitü müdürleri, yurt içi ve dışında pek çok ulusal ve uluslararası toplantıya katılarak konferanslar vermiş ve çeşitli görevlerde bulunmuşlardır.

Enstitünün personel durumu şöyledir: Profesör 2, Doçent 1, Öğretim Görevlisi 4, Uzman 4 olmak üzere 11 akademik personel ve 10 idari personeli mevcuttur.

Atatürk'ün istek ve buyrukları doğrultusunda çalışmalarını sürdüren Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü, Ankara'da ve taşrada bir çok üniversitede "İnkılap Tarihi Enstitüsü"nün kurulmasına öncülük etmiştir. Enstitümüzden doktora çalışmasını tamamlayarak mezun olan bilim adamları, bu üniversitelerde görev yapmaktadırlar.

Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü, bilimsel araştırma açısından olanakları ve kaynak çokluğu ile Türkiye'deki İnkılap Tarihi Enstitüleri içinde en zengin olanıdır.

YÜKSEKOKULLAR

ADALET MESLEK YÜKSEKOKULU

Adalet Meslek Yüksekokulu, 31.03.1979 yılında, Adalet Bakanlığı'nın önerisi üzerine, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Turgut Akıntürk ve dönemin Adalet Bakanı Mehmet Can'ın imzasını taşıyan bir protokolle ve Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesine bağlı olarak kurulmuştur. Yüksekokul daha sonra, 28.3. 1983 tarih ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Hakkında 41 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulüne Dair Kanunun 7. maddesinin "d" bendi ile A. Ü. Hukuk Fakültesine bağlı bir Yüksekokul olarak yükseköğretim kurumları kapsamına alınmıştır. Yüksekokulun Adalet Bakanlığı ile adı geçen protokol çerçevesinde ilişkileri sürmektedir.

1979 yılında öğretime başlayan Adalet Meslek Yüksekokulu'nun Kurucu Müdürü Prof. Dr. Erol Cansel'dir. Yüksekokulun kuruluş amacı, özellikle Adalet Bakanlığı'nın çeşitli birimlerinde ihtiyaç duyulan nitelikli ara insan gücünün yetiştirilmesi ve Bakanlık Teşkilatında görev almış personele hizmet içi eğitim sağlanmasıdır.

Yüksekokul ile Hildesheim Aşağı Saksonya (Niedersachsen) Eyaleti İdari ve Adli Hizmetler Yüksekokulu'nun Adli Hizmetler Bölümü arasında işbirliği kurulmasına ilişkin 1988 yılında imzalanan bir anlaşma gereği, her iki taraf "*eğitim konuları, ders planları, eğitim yöntemleri, sınav konuları, içerikleri, Yüksekokulu bitirenler için somut bir meslek tanımı yaratma, pratikten gelenlerin tekamül eğitimi, her iki devletin özellikleri göz önünde tutularak mezunların devlet kesimi dışında işe yerleştirilmeleri imkanı, her iki ülkenin hukuk ve toplum sistemi hakkında bilgi alışverişi alanlarında işbirliğinde bulunma ve bu amaçla öğretim üyesi ve öğrencilerin ziyaret şeklinde değişiminin sürdürülmesi ve teşvik edilmesi, eğitim programlarının, eğitim malzemelerinin ve sınav sorularının karşılıklı olarak birbirlerine gönderilmesi, karşılıklı bilgi alışverişinin yayınlar aracılığıyla sürdürülmesi*" yükümlülükleri altına girmişlerdir. Her iki Yüksekokul arasında söz konusu anlaşmaya dayalı bilimsel ve kültürel alandaki işbirliği çalışmaları 1988 yılından bu yana düzenli olarak devam etmektedir.

Yüksekokulumuz kadrosunda ikisi akademik ve 10'u idari olmak üzere 12 personel mevcuttur. Yüksekokul'da 2005-2006 eğitim-öğretim yılı itibarıyla öğrenim gören öğrenci sayısı toplam 455'dir. Yüksekokulda 4 dershane, 40 kişilik bir bilgisayar laboratuarı, 20 kişilik bir internet odası faaliyet göstermektedir.

Yüksekokulumuza ÖSYM sınavları sonucunda o öğretim yılında kayıt hakkı kazanmış öğrenciler ile Adalet Meslek Lisesinden mezun olan ve istek üzerine ÖSYM tarafından okulumuza yerleştirilen öğrenciler kayıt yaptırabilmektedir. Yüksekokul iki yıllıktır. Mezunlara, Ankara Üniversitesi Ön lisans ve Lisans Eğitim-Öğretim Yönetmeliğinin 34. maddesinde belirtilen Ön lisans diploması verilmektedir.

Mezunlarımız, Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültelerinde Kamu Yönetimi bölümüne sınavsız kayıt yaptırıp fark dersleri vererek lisans programlarını tamamlama olanağına sahiptirler. Mezunlar bundan başka, "Meslek Yüksekokulları ve Açık Öğretim Ön lisans Programları Mezunlarının Lisans Öğrenimine Devamları Hakkındaki Yönetmelik" çerçevesinde Hukuk Fakültelerine dikey geçiş yapabilmekte ve böylece lisans öğrenimine başlama haklarını elde edebilmektedirler.

Yüksekokulumuzda verilen eğitimin amacı, adalet hizmetlerinin görülmesinde ihtiyaç duyulan, mesleğin gerektirdiği bilgi, beceri, davranış ve genel kültüre sahip, nitelikli ara insan gücü yetiştirmek ve bu suretle adalet hizmetlerinin kalitesinin yükseltilmesine ve bu hizmetlerin etkili, verimli ve sürekli bir biçimde yerine getirilmesine katkıda bulunmaktır.

Bu amaçla, Yüksekokulda Kamu Hukuku, Özel Hukuk ve Meslek Bilgileri gruplarında dersler verilmektedir. Yüksekokulda ders veren öğretim elemanları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyelerinden, 2547 Sayılı Kanun'un 31'nci maddesine göre görevlendirilen Adalet Bakanlığı mensuplarından ve 2547 sayılı Kanun'un 40/a maddesine göre görevlendirilmiş diğer kişilerden oluşmaktadır. Yüksekokulumuzda 2005/2006 öğretim yılı itibarıyla kadrolu bir öğretim görevlisi, bir uzman vardır.

Yüksekokul, öğrencilerine, kütüphane, bilgisayar ve internet olanakları sunmaktadır. Öğrenciler, bunun yanında, Yüksekokul binasının A.Ü. Hukuk Fakültesi içerisinde yer alması dolayısıyla, bu Fakülte'nin bilimsel ve kültürel etkinliklere yönelik olarak sunmuş olduğu tüm olanaklardan kolaylıkla yararlanabilmektedir.

Yüksekokulumuz ile Hildesheim Aşağı Saksonya (Niedersachsen) İdari ve Adli Hizmetler Yüksekokulu'nun Adli Hizmetler Bölümü arasında eğitim ve kültürel amaçlı işbirliği kurulmasına ilişkin olarak yapılan ve yukarıda sözü edilen anlaşma gereği, her iki yılda bir ilgili Yüksekokulun Müdürü, Müdür Yardımcısı ve iki öğrencisi bir hafta konuk edilerek, bu süre içerisinde bilimsel ve kültürel çeşitli etkinlikler yapılmaktadır.

Mezunlarımızın iş bulma olanağı çok yüksektir. Adalet hizmetlerindeki yetişmiş ara insan gücü gereksinimin büyüklüğü yanında, Hakimler ve Savcılar Kanunu'nun 114/Ia-(1) maddesine göre Adalet Bakanlığı Teşkilatında istihdam edilecek personelin seçiminde Adalet Meslek Yüksekokulu mezunlarına öncelik tanıması, mezunların işe yerleşme olanağını daha da artırmıştır. Yüksekokul bünyesinde verilen derslerin kuramsal olanları Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyeleri, uygulamaya dönük olanları ise Adalet Bakanlığında görev yapan yargıçlar tarafından verilmektedir. Eğitim-öğretim müfredatının oluşturulmasında gösterilen bu titizlik sonucunda mezunlarımız, gerek kamu sektöründe, gerekse özel sektörde (bilgisayar programları, klavye teknikleri, muhasebe gibi alanlara ilişkin mesleki bilgi ve beceri, hukuk bilgisi ve genel kültür itibarıyla) aranan niteliklerin neredeyse tümünü okulumuzda alarak çalışma hayatına atılmaktadır.

2005 yılında başlatılan eğitim-öğretim müfredatının güncelleştirilmesi ve değiştirilmesi çalışmaları çerçevesinde, Yüksekokulumuz ile mezunlarımızın büyük ölçüde istihdam edildiği Adalet Bakanlığı arasında, öğrencilerimizin Ulusal Yargı Ağı Projesi (UYAP) hakkında eğitimine ilişkin olarak

koordineli çalışmalar başlatılmıştır. Bu çalışmalar neticesinde, öğrencilerimize Adalet Bakanlığı tarafından hem bilgisayar hemde eğitici desteği sağlanmıştır. Böylece, öğrencilerimize daha mesleğe başlamadan önce UYAP konusunda verilen eğitim sonucu, bilgi ve becerilerinin Adalet Bakanlığı'nın Ulusal Yargı Ağı Projesine (UYAP) uyumu sağlanmış olmaktadır.

BAŞKENT MESLEK YÜKSEKOKULU

Ankara Üniversitesi Başkent Meslek Yüksekokulu 1989 yılında, yüksek düzeyde öğretim, bilimsel araştırma ve danışmanlık hizmetleri yürütmek ve özellikle "Taşınabilir Kültür Varlıklarının Konservasyon ve Restorasyonu"na yönelik eğitim vermek hedefi ile, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 3. maddesinde tanımlandığı gibi, belirli mesleklere yönelik ara insan gücü yetiştirmek amacıyla Prof. Dr. Rüçhan Arık'ın kurucu müdürlüğünde kurulmuştur. Bu amaç doğrultusunda, taşınabilir kültür varlıklarının konservasyon ve restorasyonu başta olmak üzere, kültür ve hizmet sektörünün gereksinim duyduğu nitelikli tekniker ve meslek elemanı yetiştirmek ve yetişmiş olan bu elemanlar aracılığıyla Türkiye'deki müze, ören yeri ve özel koleksiyonlarda yer alan taşınabilir kültür varlıklarının korunma ve onarımına katkıda bulunmak, öte yandan sanayi ve hizmet sektörüne destek verecek meslek elemanlarının yetişmesini sağlamak hedeflenmiştir.

1990-1991 öğretim yılında "Restorasyon – Konservasyon" ve "Turizm Rehberliği" programlarıyla fiilen eğitim-öğretime başlanan Başkent Meslek Yüksekokulu, koruma konusunda yıllardır yurt dışındaki uzmanlardan destek alan ülkemizin bir açık hava müzesi olduğu düşünüldüğünde, kültür varlıklarının korunması ve onarılması konusunda vazgeçilmez ve giderek büyüyen bir gereksinim ve zorunluluğun karşılanması gibi çok önemli bir misyonu yüklenmiş; buna karşın alt yapısındaki yetersizlikler nedeniyle "Turizm Rehberliği Programı"nı 1996 yılında Üniversitemizin Beypazarı Meslek Yüksekokulu'na aktarmıştır.

2002 yılında ise 4702 Sayılı Yasa çerçevesinde ve 2. Öğretim kapsamında "Elektrik" ve "Muhasebe" programları açılmış, ancak iki yıllık uygulama ardından öğretim elemanı sağlanmasında karşılaşılan güçlükler ve Yüksekokulun ilişkilendirildiği meslek lisesindeki altyapı yetersizliği nedeniyle 2004 – 2005 Eğitim – Öğretim Dönemi'nden geçerli olmak üzere "Elektrik Programı" kapatılmıştır. Yüksekokulumuz halen Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi ek binası içerisinde yönetim ve Restorasyon-Konservasyon programı eğitim etkinliklerini sürdürmektedir.

1989-1992 yılları arasında Prof.Dr. Rüçhan Arık tarafından yönetilen Başkent Meslek Yüksekokulu'nda, 1992-2002 döneminde Prof. Dr. Orhan Bingöl, 23.9.2002'den bu yana ise Doç. Dr. Hande Kökten müdürlük görevini üstlenmiştir.

Yüksekokulun bölüm ve programları şunlardır;

Teknik Programlar Bölümü:

Restorasyon-Konservasyon Programı

İktisadi ve İdari Programlar Bölümü:

Muhasebe (2. Öğretim) Programı

Yüksekokul öğretim elemanları kendi bilim alanlarında katıldıkları ve gerçekleştirdikleri ulusal ve uluslararası proje ve araştırmalarla ülkemizde "Taşınabilir Kültür Varlıklarının Koruma ve Onarımı" alanında öncü çalışmalar yapmış, öte yandan bu alanda uygulama yapan meslek elemanlarının büyük bir bölümünün yetişmesine katkıda bulunmuşlardır. Türkiye'de yerli ve yabancı bilim adamları tarafından sürdürülen pek çok bilimsel arkeolojik kazıda koruma ve onarım işlerini yürütmekte olan Yüksekokul "Restorasyon-Konservasyon Programı" bu alandaki bilimsel güvenilirliğini yaptığı başarılı uygulamalarla kanıtlamıştır.

Ankara Üniversitesi Başkent Meslek Yüksekokulu, Türkiye'deki taşınabilir kültür varlıklarının koruma ve onarımı ile ilgili sorunlara çözümler üretmek amacıyla 6-7 Mayıs 1999 tarihlerinde "I. Ulusal Taşınabilir Kültür Varlıklarının Konservasyonu ve Restorasyonu" kolokyumunu düzenlemiştir. Bu kolokyumda yer alan bildiriler ve panelde, "Türkiye'de konservasyon kavramı ve yapılanma sorunları", "taşınabilir kültür varlıkları konservasyonu eğitimi ve sorunları", "taşınabilir kültür varlıkları konservasyon uygulamaları", "arkeolojik ve etnografik kültür varlıklarının konservasyonu" ile "arkeolojik kazılarda konservasyon ve sorunları" irdelenmiştir; bu bilimsel toplantıda ulaşılan sonuçlar ise "I. Ulusal Taşınabilir Kültür Varlıklarının Konservasyonu ve Restorasyonu" başlıklı bir kitapta toplanarak yayımlanmıştır.

Öte yandan, 2002-2003 öğretim yılı güz yarıyılında başlatılan ve halen devam etmekte olan, Teknik Programlar Bölümü, Restorasyon-Konservasyon Programı Bölüm Seminerleri kapsamında "koruma, onarım, arkeoloji, mimarlık, plastik sanatlar, etnoğrafya, müzecilik" alanlarında etkinlik gösteren bilim adamları tarafından seminerler verilmektedir.

Akademik Personel olarak 1 Doçent, 1 Yardımcı Doçent, 3 Öğretim Görevlisi, 1 Uzman olmak üzere 6 öğretim elemanı vardır. Ayrıca Genel İdari Hizmetler 4, Yardımcı Hizmetler Sınıfında ise 1 idari personelle hizmet verilmektedir.

Yüksekokulun 2004-2005 Öğretim Yılı itibariyle 232 öğrencisi bulunmaktadır ve 1990'dan bu yana okulumuzdan mezun olan öğrenci sayısı 259'dur.

Ülkemizin sahip olduğu kültür varlıklarının temsil ettiği tarihsel süreç ve bu varlıkların nitelik ve nicelik açısından önemi göz önüne alındığında, Türkiye'de -taşınabilir kültür varlıklarının konservasyonu eğitimi- konusunda Ankara Üniversitesi'nin atılımına kadar bir girişimde bulunulmamış olması dikkat çekicidir. Öte yandan, yurtdışında "koruma ve onarım" eğitiminin 4 yıllık lisans programları kapsamında verilmesine ve Türkiye'nin sahip olduğu kültür varlıklarının zenginliği ve çeşitliliğine karşın, ülkemizde 2 yıllık önlisans eğitimi ve ara eleman yetiştirilmesi ile yetinilmesi büyük bir çelişki oluşturmaktadır. Oysa bu bilim dalında bilimsel araştırma, yöntem belirleme, uygulama ve uygulama sonuçlarını değerlendirme becerisine sahip "koruma uzmanları"nın yetişmesi için "lisans" düzeyinde öğretim verilmesi temel koşuldur.

Konservasyon bilimi, arkeoloji / sanat tarihi / kimya / fizik / biyoloji/ arkeometri / güzel sanatlar / müzecilik / fotoğrafçılık / bilgisayar gibi pek çok konuyu bünyesinde toplayan ve bunları kendi çalışma malzemesine yönelik olarak değerlendiren bir disiplin olup, bu alandaki eğitim ve öğretim tüm bu koşulları sağlayacak kapsam ve özellikte bir alt yapıyı gerektirmektedir. Bu nedenle, "konservasyon eğitimi"nin sadece bu konu ve onun ana bilim dallarında uzmanlaşan bir yüksekokul veya bir fakülteye bağlı bölüm bünyesinde verilmesi, eğitim-öğretimin niteliği kadar, eğitim kurumunun ve öğretim elemanlarının mesleki gelişimi açısından son derece önemlidir. Değinilen nedenlerden dolayı Başkent Meslek Yüksekokulu'nun geleceğe yönelik birincil hedefi dört yıllık lisans eğitimi veren, yüksek lisans ve doktora programlarına olanak tanıyan bir yüksekokul veya fakülteye bağlı bölüme dönüşümünü gecikmeden tamamlamaktır. Bu birincil hedefin gerçekleştirilmesi yanısıra, söz konusu birimin, verdiği eğitimin niteliklerine uygun ve kendine ait bir binaya taşınarak eğitim-öğretim ve bilim alanındaki niteliğini daha üst noktalara çıkarması amaçlanmaktadır.

Öte yandan, Türkiye'de "taşınabilir kültür varlıklarının koruma ve onarımı" konusunda yapıcı ve kalıcı çözümler üretmek; arkeolojik kazılarda ve müzelerde gerçekleştirilen koruma uygulamalarını bilimsel bir zemine taşımak; kazıbilimciler yanısıra, müzelerimizde görev yapan araştırmacıların

koruma konusunda bilinçlenmelerini; koruma eğitiminde birliğe ulaşılması ile sonuçlanacak bir iletişim ve bilişim ortamının yaratılmasını sağlamak; Türkiye'de "koruma standartları"nın oluşmasına ve meslek etiğinin uluslar arası kriterlere uygun biçimde geliştirilmesine öncülük etmek; disiplinler arası dayanışmanın gerekliliğini vurgulayan ve paylaşımcı bir bilimsel ortam yaratılmasını; koruma alanında uygulayıcı olarak görev yapacak tekniker, konservatör ve uzmanların görev tanımlarının ve sorumluluk alanlarının belirlenmesini; koruma ile ilgili yasa ve yönetmeliklerde "taşınabilir kültür varlıkları"na yer verilmesini sağlayacak çalışmaları gerçekleştirmek Başkent Meslek Yüksekokulu'nun en önemli hedeflerini oluşturmaktadır.

Restorasyon – Konservasyon Programı:

Arkeolojik ve etnografik tüm " Taşınabilir Kültür Varlıkları"nı inceleyip, bozulmalarına yol açan nedenleri saptayan, gerekli koruma ve onarım işlemlerini gerçekleştirecek "konservasyon teknikeri" yetiştiren yükseköğretim programıdır. Restorasyon-Konservasyon programından mezun olanlar Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'ne bağlı müze ve restorasyon laboratuarlarında; Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne bağlı ilgili birimlerde; özel müzelerde; arkeolojik kazılarda ve özel restorasyon projelerinde çalışabilmektedirler. Ancak Türkiye'de koruma ile ilgili meslekî tanımlar ve kadro tahsisleri yapılmadığı için mezunların özellikle devlet kurumlarında istihdamında hala ciddi engel ve zorluklarla karşılaşılmaktadır. Bu konuda, Başkent Meslek Yüksekokulu'nun ilgili bakanlık ve genel müdürlük yanısıra ve Devlet Planlama Teşkilatı ile görüşmeleri ve kadro tanım ve tahsislerinin gerçekleştirilmesine yönelik girişimleri sürmektedir.

Muhasebe Programı:

İşletmelerin muhasebe bölümleri ile kamu kurum ve kuruluşlarının muhasebe servisinde sorumluluk üstlenebilecek ve/veya yasal şartları sağla-

dıktan sonra kendi adına iş yeri açıp çalıştırabilecek nitelikli ara insan gücü yetiştirmeyi amaçlayan yükseköğretim programıdır.

Başkent Meslek Yüksekokulu öğrencileri her eğitim-öğretim yılında 30 iş gününden az olmamak koşulu ile "meslekî staj" yapmaktadırlar. Staj sırasında kendi alanlarında uzman meslek elemanları gözetiminde ve onlarla birlikte çalışarak uygulama konusundaki gelişimlerini tamamlamakta, özellikle sorun çözmeye dayalı meslekî eğitim görmektedirler.

Başkent Meslek Yüksekokulu, Restorasyon-Konservasyon Programı tarafından 1990-2004 yılları arasında gerçekleştirilen uluslar arası projeler aşağıdaki tabloda sunulmaktadır.

	PROJE ADI	YAPILDIĞI YER	TARİH	DESTEKLEYENLER
1	AİZANOİ HAMAM MOZAİĞİ KONSERVASYONU	Ç.HİSAR / KÜTAHYA	1994-1995	ALMAN ARKEOLOJİ ENSTİTÜSÜ , İSTANBUL ŞUBESİ
2	SAGALASSOS NEON KÜTÜPHANESİ MOZAİKLERİ RESTORASYON-KONSERVASYONU	AĞLASUN / BURDUR	1996-1998	BELÇİKA – LEUVEN KATOLİK ÜNİVERSİTESİ
3	MİLET ANTİK KENTİ METAL BULUNTULARI KONSERVASYONU	AYDIN – ANKARA	1995-1996	MİLETOS ALMAN KAZI BAŞKANLIĞI
4	ELBEYLİ BİZANS HİPOJESİ DUVAR RESİMLERİ RESTORASYON-KONSERVASYONU	İZNİK	1998	ROMA DUVAR RESİMLERİ ARAŞTIRMA MERKEZİ "CPMR" (FRANSA)
5	ZEUGMA ANTİK KENTİ A TERASI DUVAR RESİMLERİNİ KALDIRMA PROJESİ	NİZİP / GAZİAN-TEP	2000	ROMA DUVAR RESİM-LERİ ARAŞTIRMA MERKEZİ "CPMR" (FRANSA) VE SANKO HOLDİNG
6	ZEUGMA ANTİK KENTİ A TERASI DUVAR RE-SİMLERİNİN KONSERVASYON - RESTORASYONU	GAZİAN-TEP	2000-2001	HEWLETT-PACKARD HUMANITY INSTITUTE (ABD)
7	NEMRUD DAĞI KUMTAŞI STELLERİN TAŞINMASI	NEMRUD / ADIYA-MAN	2003	INTERNATIONAL NEMRUD FOUNDATION (HOLLANDA)
8	PERGAMON "Z" YAPISI MOZAİKLERİ KONSERVASYONU	BERGAMA / İZMİR	2003-2004	ALMAN ARKEOLOJİ ENSTİTÜSÜ, İSTANBUL ŞUBESİ

Başkent Meslek Yüksekokulu, Restorasyon-Konservasyon Programı tarafından 1990-2004 yılları arasında gerçekleştirilen ulusal projeler aşağıdaki tabloda sunulmaktadır.

	PROJE ADI	YAPILDIĞI YER	TARİH	DESTEKLEYENLER
1	KNİDOS DUVAR RESİMLERİ RESTORASYON-KONSERVASYONU	BODRUM / MUĞLA	1992-1998	ANKARA ÜNİVERSİTESİ VE BODRUM SU ALTI ARKEOLOJİ MÜZESİ
2	ERYTHRAİ DUVAR RESİMLERİ RESTORASYON-KONSERVASYONU	ÇEŞME / İZMİR	1993-1997	ANKARA ÜNİVERSİTESİ VE İZMİR ARKEOLOJİ MÜZESİ
3	MENDERES MAGNESİASI OPUS SECTİLE RESTORASYONU	ORTAKLAR / AYDIN	1998	MENDERES MAGNESİASI KAZI BAŞKANLIĞI
4	ODTÜ, TAÇDAM MÜZESİ SERAMİK BULUNTU-LARI KONSERVASYON - RESTORASYONU	ANKARA	1995-1996	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
5	SELEUKEİA SİDERA ANTİK KENTİ SERAMİK ve METAL BULUNTULARI KONSERVASYON - RESTORASYONU	ATABEY /ISPARTA - ANKARA	1993-1994	SELEUKEİA SİDERA KAZI BAŞKANLIĞI
6	KUBAD-ABAD ESKİÇAĞ METAL BULUNTULARI KONSERVASYON - RESTORASYONU	ANKARA	1994--1995	KUBAD-ABAD KAZI BAŞKANLIĞI
7	MENDERES MAGNESİASI TAŞ ESERLER RESTORASYONU	ORTAKLAR / AYDIN	1996	MENDERES MAGNESİASI KAZI BAŞKANLIĞI
8	KUBAD-ABAD CAM ESERLERİ KONSERVASYONU	ANKARA	1998-1999	KUBAD-ABAD YERLE-ŞİMİ KAZI BAŞKANLIĞI
9	MENDERES MAGNESİASI CAM ESERLER KONSERVASYONU	ORTAKLAR / AYDIN - AMKARA	1997-1999	MENDERES MAGNESİASI KAZI BAŞKANLIĞI

10	ANKARA ÜNİVERSİTESİ, D.T.C.F EL YAZMALARI KÜTÜPHANESİ "SİRR'ÜL-MEKTUM" KONSERVASYONU	ANKARA	1995	ANKARA ÜNİVERSİTESİ
11	ODTÜ - TAÇDAM MÜZESİ METAL ESERLER KONSERVASYONU	ANKARA	1996-1998	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
12	ÜÇPINAR TÜMÜLÜSÜ ARABA BULUNTULARI KONSERVASYONU	ANKARA	1992-1994	ANKARA ÜNİVERSİTESİ
13	HALİKARNASSOS GEÇ ROMA-BİZANS MEZAR MOZAİKLERİ RESTORASYON-KONSERVASYONU	BODRUM / MUĞLA	1999	ERICSSON
14	GAZİ ÜNİVERSİTESİ TÜRK KÜLTÜRÜ VE HACI BEKTAŞI VELİ ARAŞTIRMA MERKEZİ BELGELERİNİN KONSERVASYONU	ANKARA	2001	GAZİ ÜNİVERSİTESİ
15	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ MORFOLOJİ BİNASI PİTHOSUNUN RESTORASYON-KONSERVASYONU	ANKARA	2000	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ
16	ODTÜ - TAÇDAM MÜZESİNDE BULUNAN BRONZ FRİG ESERLERİNİN KONSERVASYONU	ANKARA	2000	ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
17	ACEMHÖYÜK GEÇ BRONZ ÇAĞA AİT AHŞAP KAPI KONSERVASYONU	NİĞDE - ANKARA	2001-2002	ACEMHÖYÜK KAZI BAŞKANLIĞI VE ANKARA ÜNİVERSİTESİ
18	ARYKANDA METAL SİLAH BULUNTULARI KONSERVASYONU	ANTALYA – ANKARA	2004-2005	ARYKANDA KAZI BAŞKANLIĞI

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

Ankara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, 11.07.1992 gün 3837 sayılı yasayla kurulmuş; 1993 yılında özel yetenek sınavıyla aldığı 30 öğrenciyle eğitim öğretime başlamıştır. Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunun kuruluşundan önce kurulması için emeği geçenler: Prof. Dr. İbrahim CEYLAN, Prof. Dr. Yücel AŞKIN, Prof. Dr. Ender YURDAKULOL'dur. Yüksekokulun kurucuları ise, 1993 yılında BESYO'nun ilk kurucu müdürü olarak atanan, Prof. Dr. Yetkin GÜNGÖR ve Yardımcısı, Prof. Dr. Oktay GÜRKAN ile Yüksekokula ilk atanan 6 Öğretim Görevlisi, Yrd. Doç. Dr. Hakan SUNAY, Yrd. Doç. Dr. Sürhat MÜNİROĞLU, Yrd. Doç. Dr. Velittin BALCI, Yrd. Doç. Dr. Nevin GÜNDÜZ, Öğr.Gör.Alev DUYGULU ve Semih EROĞLU'dur. Ayrıca, Yüksekokulun kuruluşunun ardından emeği geçenler arasında yüksekokula ilk öğretim üyesi olarak atanan Prof. Dr. Gülfem ERSÖZ'de bulunmaktadır.

Ankara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, "Sporun her kesitinde ve insan hareketleriyle ilgili uğraşlarda organizmanın yapı ve fonksiyonlarını bilen, antrenmanın fizyolojik ve psikolojik stresine uyumla-

rını kavrayabilen, sporun toplum yapısı üzerine etkilerini izleyip değerlendirebilen, spor teşkilatının yapısı ve işleyişini tanıyan, eğiticilik niteliği çerçevesinde ve alacağı uygulamalı derslerle sportif beceriyi geliştirecek bireyler yetiştirmeyi" amaçlamaktadır.

Yüksekokulda okuyan öğrenciler, ilk sene okudukları İngilizce hazırlığa ek olarak dört yıl boyunca lisans düzeyinde eğitim almaktadırlar. Yüksekokulumuz, 3 bölüm ve bölümlere bağlı 5 anabilim dalından oluşmaktadır.

Bölümler; Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Antrenör Eğitimi ve Spor Yöneticiliği Bölümleridir.

Anabilim Dalları: Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi, Sporda Psiko Sosyal Alanlar, Hareket ve Antrenman Bilimleri, Spor Sağlık Bilimleri ve Spor Yönetim Bilimleridir.

Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor alanında; "Mesleki eğitim", "Mesleği geliştirmeye yönelik araştırma", "Topluma ve çevreye yönelik sportif etkinlikler planlama, projeler ve spor teşkilatına danışmanlık" hizmetleri yapar. Öğrencilere lisans eğitimleri süresince farklı spor disiplinleri için atletik performans, rekreasyon ve beden eğitimi alanının mesleki eğitimi verilir. Amaç, sadece temel bilgileri en iyi şekilde verebilmek değil, onların araştırıcı, sorunlara kısa sürede doğru çözümler bulabilen, bilim ve teknolojideki gelişmeleri yakından izleyebilen kişiler olarak yetişmelerini sağlamaktır.

Ankara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda uygulanan eğitimden beklenen amaçları kısaca özetleyecek olursak;

Spora etkin katılımcılığı çevre ve ülke genelinde teşvik etmek.

Günümüz gereksinimleri ve geleceğe ilişkin öngörüler doğrultusunda beden eğitimi ve spor bilimleri alanında lisans ve lisans üstü (yüksek lisans ve doktora) düzeyinde eğitim programları düzenlemek ve öğretim programlarını sürekli güncelleştirerek geliştirmek

Sporun kuramsal ve uygulamalarında araştırıya dayalı öğrenmeyi sağlayan eğitim öğretim yöntemleri uygulamak

Beden eğitimi ve spor eğitim ve öğretiminde ulusal ve uluslar arası alanlarda etkili, dinamik ve saygın bir yer edinmek.

Yüksekokulumuzun mesleğe yönelik gereksinimleri ve Avrupa Birliği'nin geleceğe yönelik eğilimlerini dikkate alarak Spor Bilimleri alanında bilimsel araştırma ve geliştirme projeleri oluşturmak.

Bilimsel araştırma etkinliklerinde yüksekokul-kurum-kuruluş işbirliğine önem vermek, bu doğrultuda spor eğitimi ve öğretimine yönelik bilimsel araştırmalara kurum içi ve dışı, ulusal ve uluslar arası alanlara kaynak oluşturmak.

Sporun yönetimi, sporun insan sağlığına olan etkileri, sporda antrenman ve önemi, sporun öğretimi ile sporda psiko sosyal alanlara ilişkin geniş katılımlı ve derin etkileşimli bilimsel etkinlikler ve hizmet içi eğitim programları düzenlemek.

Yüksekokul öğrencilerimizin sosyal, kültürel, sanatsal ve sportif, gelişim gereksinimlerini karşılayacak olanaklar yaratmaktır.

Ankara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunun eğitime ilişkin geleceğe dönük hedefleri:

1. Var olan derslik sayısının öğrenci alım sayısına koşut olarak arttırılmasının sağlanması.
2. Laboratuarların (egzersiz, bilgisayar gibi) araç gereçle donatılması.
3. Ülkemizin var olan yetiştirme politikası doğrultusunda öğretim elemanı sağlama güçlüğü nedeniyle doktora programı açılarak gelişmekte olan diğer üniversitelerden Yüksek öğretim Kanununun 35. maddesi gereği alınacak doktora öğrencileri yoluyla yardımcı öğretim elemanı açığının giderilmesi.
4. Evrensel akademik ölçütler, YÖK ve Üniversitemizin öngördüğü ilkeler öğretim üyesi yetiştirilmesinde temel kurallar olacaktır.
5. Sporda çevre ve topluma kaliteli spor hizmeti sunma noktasında tesis ve malzeme sorunlarının giderilmesi, bunun için Ankara'nın Gölbaşı ilçesinde inşa edilen Yüksekokulumuz tesislerinin yapımının tamamlanması ile ilgili çalışmalara hız verilmesi
6. Yüksekokul bünyesinde 3 yıl önce yayın hayatına başlayan "Spormetre" adlı bilimsel hakemli derginin desteklenerek, uluslar arası hakemli yayın niteliği taşımasını sağlayacak çalışmaların yapılması.
7. Türk Spor Teşkilatının ilgili birimleriyle işbirliği içinde yüksekokulumuzda spor bilimlerine yönelik hizmet içi eğitim ve antrenör eğitim programlarının düzenlenmesi.

8. Ulusal ve uluslar arası spor örgütleri ve kulüpleriyle eğitim öğretim ve spor organizasyonları yoluyla işbirliği yapılması.
9. Erasmus öğrenci ve öğretim elemanı değişimi programı çerçevesinde, Avrupa Topluluğu ülkeleri spor eğitimi veren Fakülte ve yüksekokullarıyla işbirliği yapılarak karşılıklı öğrenci ve öğretim elemanı değişimlerinin gerçekleştirilmesidir.

Mezunlarımız yüksekokuldan mezun olduktan sonra çoğunlukla,

Öğretmen (Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni), Branşlarında Antrenör, Spor örgütlerinde (Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, Federasyonlar) spor uzmanı, konusu spor olan çeşitli iş ve meslek kollarında çalışmaktadırlar. Ayrıca konularında Lisans üstü (Yüksek lisans, doktora) eğitim; görerek eğitim süreçlerine sürdürmektedirler.

Bununla birlikte, bir yıl İngilizce hazırlık programının üzerine 4 yıllık nitelikli eğitim programını tamamlayan mezunlarımız, sporun birçok iş ve meslek kolunda çalışabilecek bilgi ve beceriye sahip olmaktadırlar.

Bu iş ve meslek kolları şunlardır;

1. Türkiye'de sayıları 7000'i bulan spor kulüplerinde "antrenör" ve "spor yöneticisi",
2. Turizm yörelerinde yer alan çok sayıda 4 ve 5 yıldızlı otel ve tatil köylerinde "spor koordinatörü",
3. Devletin denetim ve gözetimindeki kurum ve kuruluşlarda "spor uzmanı" ya da "koordinatör",
4. Özel sektöre ait çalışan sayısı 500'ün üzerindeki kurum ve kuruluşlarda "spor uzmanı" ya da "koordinatör",
5. Yazılı ve görsel basının "spor bölümlerinde nitelikli eleman",
6. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü ve Spor Federasyonlarında "spor uzmanı" ve "sözleşmeli antrenör",
7. Belediyelerin sportif etkinliklerinde "antrenör", "spor uzmanı", "spor yöneticisi" ya da "spor koordinatörü",
8. Özellikle son 10 yılda sayıları hızla artan "özel spor salon" ya da "tesislerinde" spor uzmanı olarak,
9. Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi ya da özel eğitim ve öğretim kurumlarında "öğretmen" ve "yönetici",
10. Türk Silahlı Kuvvetleri ve Emniyet Teşkilatının spor birimlerinde "öğretmen" ya da "spor uzmanı",
11. Milli Eğitim Bakanlığı'nın spor eğitimine yönelik birimlerde "uzman",
12. Lisans üstü eğitimlerini devam ettirerek "öğretim elemanı" olarak görev alabilirler.

BEYPAZARI MESLEK YÜKSEKOKULU

Yükseköğretim Kurulu'nun 17.06.1994 tarihli toplantısında almış olduğu kararla, Yüksekokulumuz 1995 -1996 eğitim - öğretim yılında Bankacılık Programına 30 öğrenci alarak, Ankara'nın 100 km batısında bulunan Beypazarı ilçesinde eğitime başlamıştır. 1996-1997 eğitim öğretim yılında Üniversitemiz Başkent Meslek Yüksekokulu bünyesinde bulunan Turizm Rehberliği Programı da Yüksekokulumuz bünyesine katılmıştır. 1997-1998 eğitim yılından itibaren Turizm Rehberliği Programında Zorunlu Yabancı Dil (İngilizce) hazırlık sınıfı eğitimine başlanmıştır. Üniversitemiz Senatosunun Kararı ve Yükseköğretim Kurulu'nun onayı ile 2001-2002 eğitim-öğretim yılında Sigortacılık Programı açılmış ve bu programda 2005-2006 eğitim yılından itibaren İsteğe Bağlı Yabancı Dil (İngilizce) hazırlık sınıfı eğitimine başlanmıştır. 2004-2005 eğitim-öğretim yılından itibaren Turizm ve Seyahat İşletmeciliği Programına öğrenci alınmıştır. Bu programda zorunlu Yabancı Dil (İngilizce) hazırlık sınıfı 2005-2006 eğitim yılı itibariyle başlamıştır. Hazırlık sınıfı eğitimleri Ankara'da Üniversitenin Yabancı Diller Yüksekokulu bünyesinde yapılmaktadır.

Yüksekokulda halen 4 programda (İktisadi ve İdari Programlar Bölümünde Bankacılık, Sigortacılık, Turizm Rehberliği ve Turizm ve Seyahat İşletmeciliği Programları) eğitime devam edilmekte ve kontenjanlar artırılarak her programa 40'ar öğrenci alınmaktadır.

Yüksekokulumuzun amacı, ülkemizin yükseköğrenimine, toplumsal yaşamına, yönetimine, kalkınma-gelişme dinamiklerine, hizmet ve üretim süreçlerine yansıtıp; insan esenliği ve mutluluğu ile doğaya ve çevreye tam duyarlılık içerisinde ülkenin hızlı ve sürdürülebilir kalkınma çabalarını güçlendirmek; okul-sektör işbirliğiyle öğrenme, meslek sahibi olarak çalışma ve çalışmalarda verimliliği artırmak için mesleki gelişme olanaklarını mümkün olan en etkili biçimde sunmak; nitelikli, özgün ve özgül, bilgi üretimi ve yayılımında yetkinliğe erişmek; özgür ve verimli çalışma altyapısı ve ortamı sunarak programlarımızın bulunduğu iş kollarında ara insan gücü yerleşimine katkıda bulunmaktır. Bununla birlikte eğitimimizi okul-sektör işbirliği ile güncel bilgilerle donatarak sektöre ara insan gücünü kazandırmanın yanısıra toplantılar ve sunumlar ile gerek öğrencilere gerek topluma gerekse sektöre bilgiler ulaştırılmaktadır.

Yüksekokulumuzda görev yapan akademik personel; kadromuzda 11 Öğretim Görevlisi, 1 Uzman ve 1 Okutman toplam 15 kişi; Yabancı Diller Yüksekokulu'ndan görevli 2 Okutman; 31. ve 40. maddeyle görev yapan 10 kişi bulunmaktadır. Ayrıca, yüksekokul sekreteri, personel şefi, 3 şef, 3 memur ve 1 teknisyen, 1 tekniker, 2 hizmetli ile toplam 10 idari personelimiz görev yapmaktadır.

Yüksekokulda, hazırlık sınıfında (Yabancı Diller Yüksekokulu) 67, I. Sınıfta 181 ve II. Sınıfta 137 kişi olmak üzere toplam 385 öğrenci kayıtlıdır. (Bu sayılar 2005-2006 eğitim yılı itibari iledir.)

Yüksekokulda toplam 350 kişi kapasiteli 8 adet derslik, 30 kişi kapasiteli 1 adet bilgisayar laboratuarı, 60'şar kişilik 2 adet konferans salonu, 3 adet internet laboratuarı ve 35 kişi ve 4.000 kitap kapasiteli 1 kütüphane bulunmaktadır. Sigaralı ve sigarasız bölüm olmak üzere iki kantinimiz 65

kişiye hizmet edebilmektedir. Bir seferde 100 kişi kapasiteli yemekhanesi ve bunlarla birlikte okulumuz yanında Fahriye Özaka Kız Öğrenci Evimiz 93 kişi kapasitesiyle bayan öğrencilerimize hizmet vermektedir.

Sosyal faaliyetler ve Topluluklar:
Turizm Arkeoloji ve Araştırma Topluluğu (TAAT)
Bilim ve Sanat Topluluğu
Sinema Kulübü
Tiyatro Topluluğu
Amatör Balıkçılık Kulübü

Okul öğrencilerinin büyük bölümü okuldaki eğitimleri sırasında gerek staj gerekse yarı zamanlı uğraş vererek eğitimini aldıkları sektörde çalışmaya başlamaktadırlar. Danışman öğretim görevlileri mezun öğrencilerimize, sektörle iletişim kurarak yardımcı olmaktadırlar. Okulumuzun sektörle ve eski mezun öğrencilerimizle kurduğu bağlantılar sonucunda mezun öğrencilerimize iş olanakları sunmaktadır. Okulumuz sektörün okulumuzdan istemde bulunduğu elamanları mezun durumundaki öğrencilerimize duyurmaktadır. Öğrencilerimiz kendi sektörlerinde iş sahibi olduktan sonra, meslekteki durumları da izlenmektedirler. İleriki yıllarda bütün bu olanakların internet üzerinde sunulacağı bir proje çalışması okulumuzca hazırlanacaktır.

Yüksekokulda bulunan programlarla ilgili sektör içindeki yönetici ve uzmanlar çağrılarak öğrencilerimize panel ve konferanslarla sektördeki son gelişmeler anlatılmaktadır. Bununla birlikte sektör işletmelerine ziyaretler düzenlenerek yerinde bilgiler alınmaktadır. Turizm bağlantılı bölümlerimizde Beypazarı Belediyesi ile işbirliği yaparak pratik eğitimleri (rehberlik ve işletmelerde staj yapmak suretiyle) yaptırılmaktadır.

Bankacılık Programı:

Programın eğitim süresi, isteğe bağlı bir yıl İngilizce hazırlık olmak üzere üç yıldır. Programın amacı, bankacılık sektörü ile, finans piyasalarında

etkinlik gösteren kurum ve kuruluşlara meslekle ilgili temel bilgilerle donatılmış elemanlar yetiştirmektir. Öğrencilerimiz bankalarda meslek elemanı olarak istihdam edilmekte ya da Kobi' lerde iş bulabilmektedir.

Sigortacılık Programı :

Programın eğitim süresi iki yıldır. Programın amacı, sigortacılık konusunda hukuksal ve teknik bilgiye sahip, sigorta hizmetlerini yürütebilen elemanlar yetiştirmektir. Öğrencilerimiz sigorta acentesi açabilmekte ya da sigorta şirketlerinde iş bulabilmektedirler.

Turizm Rehberliği Programı:

Programın eğitim süresi, bir yıl zorunlu İngilizce hazırlık olmak üzere üç yıldır. Programda öğrencilere, hızla gelişmekte olan Turizm işkolunun, çağdaş ve eğitimli eleman gereksinimi dikkate alınarak, eğitim verilmektedir. Öğrenciler, bir ay süren staj özelliğinde bir gezi yaparak Türkiye'nin bütün turizm alanlarını gezme ve görme olanağına sahip olabilmektedirler.

Turizm ve Seyahat İşletmeciliği Programı :

Programın eğitim süresi, bir yıl zorunlu İngilizce hazırlık olmak üzere üç yıldır. Öğrenciler, sektörün gereksinimleri doğrultusunda seyahat hizmetleri, ulaştırma hizmetleri konularında çağdaş bilgilerle donatılırlar. Ayrıca bir ay süren stajda, acentelerin çeşitli departmanlarında staj yaparak yönetici kadrolarına gelebilecek özelliklere sahip nitelikli birer turizm elemanı olurlar.

CEBECİ SAĞLIK YÜKSEKOKULU

Cebeci Sağlık Yüksekokulu, Yüksek Sağlık Şurası'nın 23 Mayıs 1995 tarih ve 185/1 sayılı kararı doğrultusunda Ebelik, Hemşirelik ve Sağlık Memurluğu eğitiminin lisans düzeyinde verilmesi amacıyla, Sağlık Bakanlığının talebi, Yüksek Öğretim Kurulu Başkanlığının teklifi ve Ankara Üniversitesi Senatosunun 10 Ekim 1996 tarihli onayı, Bakanlar Kurulunun ise 2 Kasım 1996 tarih ve 22805 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan kararı ile kurulmuştur. Yüksekokul müdürlüğü kuruluş yılında Prof.Dr. Mehmet Kıyan, 1997-2003 yılları arasında ise Prof. Dr. İlksen Turhanoğlu tarafından yürütülmüştür. Yüksekokul Müdürlüğünü halen Prof.Dr. Tülin Bedük tarafından yürütülmektedir.

Cebeci Sağlık Yüksekokulunda eğitim ve öğretim, Sağlık Bakanlığı ve Yüksek Öğretim Kurulu arasında yapılan özel bir protokol ile üniversitemize verilen Sağlık Bakanlığı Atatürk Sağlık Meslek Lisesi binasında sürdürülmektedir.

Yüksekokulun amacı; ulusal ve uluslar arası düzeyde ekip anlayışı içerisinde çalışan, çağdaş, araştırmacı ve sorun çözme becerisine sahip, Atatürk İlke ve Devrimlerine bağlı, insanlığa ve ülkesine karşı sorumluluklarını bilen profesyonel bireyler yetiştirmektir.

Yüksekokulun Vizyonu

Ulusal sağlık politikalarının oluşturulmasında ve hayata geçirilmesinde etkin, ulusal ve uluslararası platformlarda tercih edilen hemşire ve ebeler yetiştirmektir.

Yüksekokulun Misyonu

İnsanın değer ve davranışlarını anlayan, bilimsel sorun çözme yöntemini kullanarak birey, aile ve grupların en üst düzeyde fizyolojik, psikolojik ve sosyal işlevlerini sürdürebilmelerini sağlayan; hayat boyu öğrenme ile bireysel gelişimini sürdürebilen; yönetim, eğitim ve araştırma projeleri ile ilgilenen; uluslararası standart ve etik kodları kullanan; disiplinler arası ekip çalışması yapan hemşire ve ebeler yetiştirmektir.

Yüksekokul Programları

Cebeci Sağlık Yüksekokulunda 'Hemşirelik' ve 'Ebelik' olmak üzere iki lisans programı bulunmaktadır. Bu programların müfredatı 'Ulusal Çekirdek Müfredat', 'Avrupa Birliği Kriterleri' ve Ankara Üniversitesinin 26.1.2004 tarihinde kabul ettiği 'Ön Lisans ve Lisans Eğitim-Öğretim Yönetmeliği' çerçevesinde yeniden düzenlenmiş Avrupa Kredi Transfer Sistemine (AKTS) uyumlandırılmış, Ankara Üniversitesi Senatosunun 29.06.2004 tarih ve 1993 Sayılı kararı ile onaylanmış, 2004-2005 eğitim-öğretim yılından itibaren uygulanmaya başlamıştır.

Cebeci Sağlık Yüksekokulu 'Hemşirelik' ve 'Ebelik' programlarına sayısal puanla öğrenci alınmaktadır. Dört yıl boyunca sekiz yarıyıldan oluşan programı başarı ile tamamlayan hemşirelik bölümü mezunlarına 'Hemşirelikte Lisans Diploması' ile 'Hemşire' unvanı; ebelik bölümü mezunlarına ise 'Ebelikte Lisans Diploması' ile 'Ebe' unvanı verilmektedir.

Cebeci Sağlık Yüksekokulu tarafından Üniversitemize bağlı Sağlık Bilimleri Enstitüsü bünyesinde kurulan Hemşirelik Anabilim Dalı ve Hemşirelikte Tezli Yüksek Lisans Programı 2006-2007 eğitim öğretim döneminde öğrenci almaya başlayacaktır. Ankara Üniversitesinde ilk kez açılan Hemşirelik Anabilim Dalının Başkanlığı Prof. Dr. Tülin Bedük tarafından yürütülmektedir.

Mezunların Çalışma Olanakları

Mezunlar; resmi ve özel sağlık kuruluşlarında hemşire ve ebe olarak çalışabilirler. Yüksek lisans ve doktora programlarına girerek akademik iler-

leme yapabilirler. Akademik ilerleme yapan mezunlar üniversitelerin bünyesindeki Hemşirelik ve Sağlık Yüksekokullarında araştırma görevlisi ya da öğretim görevlisi olarak görev alabilirler.

Cebeci Sağlık Yüksekokulunda eğitim ve öğretim halen bir profesör, bir doçent, üç yardımcı doçent olmak üzere beş öğretim üyesi ve altı öğretim görevlisi ile yürütülmektedir. Öğretim görevlilerimizin biri istatistik uzmanı, biri sağlık yönetimi uzmanı, biri psikolog doktor ve biri de kadın doğum uzmanıdır. Ayrıca Yüksekokulumuzda 19 idari ve yardımcı hizmet personeli görev yapmaktadır.

Cebeci Sağlık Yüksekokulunda 2005-2006 eğitim-öğretim yılında 10'u hazırlık sınıfında olmak üzere 259'u hemşirelik, 262'si ebelik bölümüne kayıtlı toplam 521 öğrenci bulunmaktadır. 2005-2006 eğitim-öğretim yılında öğretim elemanı başına düşen öğrenci sayısı yaklaşık 47'dir. Yüksekokul kuruluşundan bu yana 92 ebe, 105 hemşire olmak üzere toplam 207 mezun vermiştir.

Yüksekokul içinde barkovizyon bulunan 4 derslik mevcuttur, 150 kişi kapasiteli konferans salonumuz da teknik donanımı teorik derslere de uygundur.

Yüksekokulumuzda iki Hemşirelik ve bir Ebelik teknik dershanesi bulunmakta olup, dershaneler öğrencilere gerekli psikomotor becerileri kazandırmak üzere uygun maket ve ekipmanı kapsamaktadır. Zaman içinde donanımının daha da geliştirilmesi planlanmaktadır.

Öğrencilerin dönem içi uygulamaları ve yaz stajları Üniversitemiz Tıp Fakültesi İbn-i Sina ve Cebeci Hastanelerinin yanı sıra, Sağlık Bakanlı-

ğına bağlı Eğitim ve Araştırma Hastaneleri, sağlık ocakları, Başbakanlık Sosyal Hizmetler Genel Müdürlüğüne bağlı huzurevleri, çocuk yuvaları ve zihinsel engelliler merkezlerinde yürütülmektedir.

Yüksekokulda 40 öğrencinin aynı anda çalışabileceği bir kütüphane bulunmaktadır. Kütüphane de bilgisayara kayıtlı 2759 çeşit kitap, 783 de periyodik dergi bulunmaktadır.

20 kişi kapasiteli bilgisayar laboratuvarında dersler, gruplar halinde planlanmakta ve uygulanmaktadır. Bilgisayar laboratuvarı öğrencilerin bilgi amaçlı internet gereksinimlerine de yanıt vermektedir.

Yemekhane, aynı anda 80 öğrencinin yemek yiyebileceği büyüklüktedir.

Yüksekokulun Gerçekleştirdiği Bazı Etkinlikler

Konferanslar

Prof. Dr. Gülten Uyer, "Hemşirelikte Profesyonellik", 22.09.2003 .

Prof. Dr. Gülşen Terakye, "Ülkemizin Sağlık Politikaları", 01.10.2003.

Prof. Dr. Meliha Atalay, "Hemşirelik Tarihi", 06.10.2003.

Dr. Mary Jane Madden, "Conflict Management", 23.10.2003.

Doç. Dr. Firdevs Erdemir, "Hemşirelik Tanıları", 16.02.2004.

Prof. Dr. Bülent Coşkun, "Toplumsal Duyarlılığın Artırılması", 04.11.2004.

Prof. Dr. Ahmet Saltık, "Cumhuriyetin Sağlığı", 13.05.2005.

Prof. Dr. Ahmet Saltık, "Bilim-Üniversite Gençliği ve Atatürk", 19.09.2005.

Türkmen Öztürk, "Sivil Savunma", 23.12.2005

Paneller

"AIDS" 05.12.2003

"Ebelikte Mevzuat ve İstihdam Sorunları" 28.04.2004.

Workshop

"Avrupa Birliği Mevzuatına Uyum Çalışmaları: Ebelerin Avrupa'da Serbest Dolaşımı" 09.10.2004

"Ebelikte Ulusal Çekirdek Müfredat Çalışması", 24.04.2006

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp ABD-Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu-Adli Bilimciler Derneği işbirliği ile ADLİ HEMŞİRELİK KURSU, Mart 2004, Şubat 2005.

Socrates/Erasmus Projesi çerçevesinde, Lisans Programları Avrupa Birliği ölçütlerine uygun olarak yeniden yapılandırılmış, diploma ekleri oluşturulmuş, bilgi paketi hazırlanmıştır. Ayrıca Polonya "University of Humanities and Economics in Wtoclawek" Halk Sağlığı Fakültesi Hemşirelik Departmanı ile 2005-2006 eğitim öğretim yılında öğrenci-öğretim elemanı değişimi konusunda "İkili Anlaşma" (Bilateral Agreement) imzalanmıştır.

ÇANKIRI MESLEK YÜKSEKOKULU

Prof. Dr. Nusret ARAS
Ankara Üniversitesi Rektörü

1976 yılında Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı olarak kurulan Yüksekokulumuz 1982 yılında Ankara Üniversitesi'ne devredilmiştir. 1984 yılında başlayan YÖK-Dünya Bankası Endüstriyel Eğitim Projesi, Meslek Yüksekokulumuzun gelişiminde önemli bir kilometre taşı olmuştur. Müfredat endüstrimizin ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde Türk, İngiliz ve Amerikalı uzmanlarca yeniden düzenlenmiş, endüstrimizin gelecekte ihtiyaç duyacağı programlar açılmış; uluslararası kalite standartlarında eğitilmiş ara kademe insan gücü (tekniker ve meslek elemanı) yetiştirerek, ülkemizin ihracata yönelik endüstri dalları başta olmak üzere sanayi, ticaret ve hizmet sektörlerinin rekabet gücünü artırarak desteklenmek amaçlanmıştır.

Prof. Dr. Sabahattin BALCI
Ankara Üniversitesi
Çankırı Meslek Yüksekokulu Müdürü

Yönetimdeki temel felsefesi; insan merkezlilik, çevreye duyarlılık ve hizmete odaklılık olan Çankırı Meslek Yüksekokulu öğretim elemanları ABD ve İngiltere'de tekniker eğitimi konusunda eğitim, inceleme ve gözlemlerde bulunmuşlardır. Bugün 2 kampüs, 15 bina, 100 bin m^2 açık alan ve 31 bin m^2 kapalı alana sahip olan Yüksekokulumuz 40 adet son derece modern atölye ve laboratuar donanımı ile 4000 öğrenciye hizmet vermektedir.

VİZYONUMUZ

- Mesleki Teknik Eğitimde küresel trendi de göz önüne alarak toplumun ve iş dünyasının ihtiyaç, istek ve beklentilerini sürekli karşılayacak şekilde kurumun gelişmesini sağlamak.
- Mezunlara yerel, ulusal ve uluslararası ortamlarda istihdam edilebilme niteliklerini kazandırmak.
- Kurumu bir cazibe merkezi niteliğine kavuşturmak.
- Küresel Mesleki Teknik Eğitim toplumunun itibarlı bir üyesi olarak tanınmak.
- Mesleki Teknik Eğitimde uluslararası birikimin ülkeye aktarılmasına katkıda bulunmak. Mesleki ve Teknik Yükseköğretim öncelikli olmak üzere ulusal Mesleki Teknik Eğitim politikaları ve stratejilerinin oluşturulmasında etkin rol almak.
- AB'ye giriş süreci başta gelmek üzere ortaya çıkan fırsatları kullanarak imkanlardan azami ölçüde yararlanmak

MİSYONUMUZ

- Sinai, ticari ve hizmet sektörlerinin rekabet güçlerini arttıracak yönde nitelikli insan gücü yetiştirmek.
- Diploma eğitiminin yanısıra sertifika eğitimine de önem vermek.
- Hizmette rekabet, verimlilik ve kaliteyi esas almak.

- İş dünyası ve toplumla karşılıklı yarar esasına dayalı bir iletişim ve işbirliği içinde bulunmak.
- Kurumun, Meslek Yüksekokullarının gelişmesinde etkin olmasını sağlamak. bu maksatla bir "cazibe merkezi" görevi yapmak.
- Ulusal ve uluslararası Mesleki Teknik Eğitim organizasyonlarında etkin roller üstlenmek, sempozyum, konferans, seminer vb. faaliyetler düzenlemek veya bu tip faaliyetlere katılmak.
- Anlaşmalar yoluyla uluslararası bilgi ve deneyim paylaşımı yapmak.
- AB, ABD, Avrasya ve iş dünyasına yönelik projeler geliştirmek.

FİZİKİ KAPASİTE VE DAĞILIM

- 2 KAMPÜS
- 15 BİNA
- AÇIK ALAN (100 Bin m²)
- KAPALI ALAN (31 Bin m²)

KAPALI ALAN

Eğitim Öğretim	:	14.560 m^2
Barınma Beslenme	:	7.360 m^2
Sosyal-Kültürel	:	4.940 m^2
Yönetim Ve Hizmet Büroları	:	3.000 m^2
Diğer	:	850 m^2
Öğrenci Başına Kapalı Alan	:	8.6 m^2
GENEL TOPLAM	:	31.000 m^2

BÖLÜMLER VE PROGRAMLARIMIZ

Yüksekokulumuzda Teknik ve İktisadi - İdari olmak üzere iki bölümümüz vardır. İki bölüme bağlı 13 programımız bulunmaktadır. Bunlardan 10 programda(*) ikinci öğretim yapılmaktadır.

Teknik Programlar

- Bilgisayar Teknolojisi Ve Programlama Programı (*)
- Elektrik Programı (*)
- Endüstriyel Elektronik Programı (*)
- Elektronik Haberleşme Programı (*)
- İnşaat Programı (*)
- İklimlendirme - Soğutma Programı
- Endüstriyel Otomasyon Programı
- Makine Programı (*)

İktisadi ve İdari Programlar Bölümü

- Muhasebe Programı (*)
- İşletme Programı (*)
- Turizm ve Otel İşletmeciliği Programı

DERSANE, LABORATUVAR, ATELYE

Dersane : 45 Adet
Laboratuvar-Atelye : 40 Adet
Öğrenme Merkezi : Çok Fonksiyonlu Kütüphane,(2)
Bilgisayarlı Tasarım Odası (Cad)
İnternet Erişim Merkezi (2)
Lisan Öğrenme Merkezi (2)

Yararlanan Öğrenci Sayısı: 50 Bin +

- ✓ Dershaneler (45)
- ✓ Bilgisayar Laboratuvarı (8)
- ✓ Elektronik Laboratuvarı
- ✓ Otomasyon Laboratuvarı
- ✓ Mikroişlemci Laboratuvarı
- ✓ Kontrol Sistemleri Laboratuvarı
- ✓ AR-GE Laboratuvarı
- ✓ Elektrik Kuvvet Laboratuvarı
- ✓ Mekatronik Laboratuvarı
- ✓ Enformasyon Laboratuvarı
- ✓ Yabancı Dil Laboratuvarı (4)
- ✓ İklimlendirme- Soğutma Lab. (2)
- ✓ İklimlendirme Uygulama Atelyesi
- ✓ Cad Laboratuvarı (2)
- ✓ Teknolojinin Bilimsel İlkeleri (2)
- ✓ Makine Lab.Ve Atelyeleri
  - Torna Atelyesi
  - Freeze Atelyesi
  - Kaynak Atelyesi
  - Cnc Atelyesi
  - Tesviye Atelyesi
  - Taşlama Atelyesi
  - Metroloji (Ölçme) Laboratuvarı
- ✓ Hidrolik Laboratuvarı
- ✓ İnşaat Malzeme Laboratuvarı
- ✓ İnşaat Ölçme Laboratuvarı
- ✓ Dil Öğrenme Merkezi
- ✓ Bilgi Erişim Merkezi (2)
- ✓ Büro Elemanları Ve Malzemeleri lab.
- ✓ Bilgisayar Donanım Merkezi
- ✓ Pnömatik Laboratuvarı
- ✓ Kumanda Atelyesi

SOSYAL-KÜLTÜREL-BİLİMSEL VE SPORTİF ETKİNLİKLER

Yüksekokulumuzun sosyal-kültürel bilimsel ve sportif etkinlikleri aşağıda gösterilen tablodaki gibi sürdürülmektedir. Yüksekokulumuz 1996

yılında spor karşılaşmalarında takım sıralamasında Ankara Üniversitesi birincisi, 1997 yılında Üniversite ikincisi 1998, 1999, 2000, 2001 ve 2002 yıllarında ise Üniversite birincisi, 2003'de Üniversite ikincisi, 2004'de Üniversite Üçüncüsü ve 2005'de Üniversite birincisi olmuştur. Her yıl Ekim ayı içinde tüm klüplerin başkanlarınca duyurular yapılarak ilgilenen öğrenciler davet edilip, yıl içinde yapılacak faaliyetler hakkında öğrencilere bilgi verilmekte ve istekli öğrenciler üye olarak kayıt edilmektedir.

A- Sosyal-Kültürel Faaliyetler

- Müzik, Halk Oyunları, Tiyatro, Şiir ve Nesir, İzcilik Şubesi

B- Bilimsel Faaliyetler

- Bilimsel Toplantı, Öneri Değerlendirme ve Anket, Çevre, Araştırma Geliştirme, Basın-Yayın ve Gezi Şubesi, Maket-Modelcilik, Girişimcilik

C- Sportif Faaliyetler

- Futbol, Basketbol, Voleybol, Atletizm, Hentbol, Masa Tenisi, Tenis Kulübü, Satranç, Güreş, Bilek Güreşi, Dağcılık ve Kurtarma, Teakwando Şubesi.

Bu Faaliyetlerle;

Öğrencilerimiz, yöneticilerimiz akademik ve idari personelimizden oluşan toplumun;

- Birbirlerini Tanımasını
- Anlamasını
- Kaynaşmasını
- İşbirliğini
- Dayanışmasını

Temel alan **mensubiyet** ve **aidiyet** bilincinin oluşturduğu **sinerji** ile kurumsal misyon ve vizyonun paylaşımı sağlanmaktadır.

YÜKSEKOKUL SANAYİ İLİŞKİLERİ

- Ortak Bilimsel Etkinlikler ve Karşılıklı Ziyaretler
- Ortak Projeler
- Eda Çalışmaları
- Stajlar, Staj Denetimi ve Teknik Geziler

İŞ DÜNYASI İLE YAPILAN İŞBİRLİKLERİ

- ✓ İstanbul Sanayi Odası (İSO)
- ✓ İstanbul Sanayi Odası Vakfı (İSOV)
- ✓ Ankara Sanayi Odası (ASO)
- ✓ ASO I. Organize Sanayi Bölgesi
- ✓ Ostim
- ✓ Siemens
- ✓ Festo
- ✓ Tegev
- ✓ Çankırı TSO
- ✓ Diğer

ANLAŞMA İMZALANAN VEYA İŞBİRLİĞİ YAPILAN KURUMLAR

- Manchester College / İngiltere
- Aalbourg Tech. College ve Business College / Danimarka
- Helsinki Polytechnic /Finlandiya
- South Carelia Polytechnic /Finlandiya
- Minnesota Üniversite Ve Yüksekokullar Sistemi / Abd
- Delaware Technical& Community College / Abd
- Fife College / İskoçya

YURTDIŞI ÜYELİKLERİMİZ

- TIES (**TOGETHER INTO EUROPEAN SOLIDARITY FOR VOCATIONAL EDUCATION**)
- IVETA (**INTERNATIONAL VOCATIONAL EDUCATION ASSOCIATION**)
- CCID (**COMMUNITY COLLEGE FOR INTERNATIONAL DEVELOPMENT**)

YÜKSEKOKULUN GELECEKTEKİ HEDEFLERİ

1. YÖK/Dünya Bankası Meslek Yüksekokulları Projesince sağlanan danışmanlık, eğitim hizmetleri ile teçhizat ve malzemeden en yüksek oranda istifade ederek, Türk sanayisinin ihtiyaç duyduğu modern anlamda TEKNİKER ve MESLEK ELEMANI yetiştirmektir.

- Mezunlarımız; okuldaki eğitimleri neticesinde, araştırmayı ve yeni bilgileri öğrenmeyi ve kendilerini geliştirmeyi mesleki şahsiyetlerinin bir parçası haline getirecekler ve böylece daima yeni kalıp, yenilikleri arayıcı olacaklardır.

- Mezunlarımız; aldıkları eğitimin bir neticesi olarak kendi başlarına öğrenme ve öğrendiklerini tatbik etme kabiliyetine sahip olacaklardır.

- Mezunlarımız; okuldaki öğrenim dönemlerinde asrın gerektirdiği en taze bilgi ve teknolojiyi öğrenecek, sanayi kuruluşlarını ve bunların işleyişini, kendilerine sanayide düşen görevi, işçi ve mühendisler ile, münasebetleri bizzat işyerlerinde yapacakları uygulamalı eğitim ile öğrenecek ve çalışma hayatına atıldığında işyerine uyumu ve görevini ifası azami seviyede olacaktır.

- Mezunlarımız; aldıkları eğitimin bir neticesi olarak ferdi teşebbüs cesaretine sahip olacaklar ve kendi işyerini kurup işletebilecek bilgilerle donatılacaklardır.

2. Ülkemizde bugüne kadar tatbik edilen eğitimin biçimindeki öğrencilerin tek başına sürdürdüğü "ÖĞRETME" metodu yerine öğreticinin, öğrencinin ve öğrenme kaynaklarının çalıştığı "ÖĞRENME" metodunu ikame etmek.

3. Sanayiciler ve diğer üniversite birimleri ile de işbirliği yaparak müfredatların sürekli tazeliğini ve geçerliliğini korumak.

4. Kurulan atölye ve laboratuvarları azami derecede faal tutarak eğitim-öğretimi desteklemek.

5. Yüksekokulu yakın çevreden başlamak üzere, ülkenin genelinde tanıtmak, Sanayiciler ile yakın münasebetler kurarak işbirliği yapmanın yollarını tespit etmek, karşılıklı yardımlaşmayı sağlamak, sanayinin ihtiyaç duyduğu alanlarda hizmeti vermek.

6. Ülkemizde bulunan diğer Meslek Yüksekokullarının da geliştirilip modernize edilmesi için YÖK/Dünya Bankası Meslek Yüksekokulları projesinden elde edilen bilgi, tecrübe ve imkanları bu okulların da hizmetine sunmak.

7. Eğitim-öğretim faaliyetlerinde fevkalade önemli olan kaynak kitap ve diğer öğrenme kaynaklarını hazırlayıp öğrenci ve öğretim elemanlarının hizmetine sunmak.

8. Başka ülkelerde bulunup benzer amaçlarda faaliyet gösteren eğitim kurumları ile münasebet kurarak işbirliği yapmak, karşılıklı olarak öğretim elemanı değişimini gerçekleştirmek.

9. Yüksekokul Döner Sermayesi yolu ile, sanayide danışmanlık hizmetleri ve Atelye-Laboratuvarlardan istifade etme imkanları vermek.

10.Nihayet METEM (Meslek Teknik Eğitim Merkezi) Projesine hayatiyet kazandırmak.

Bu proje ile Yüksekokulun hedefi gerekli alt yapı hazırlandığı taktirde 4000 öğrenci yerine her yıl artan şekilde 5-8-10 bin öğrenciye 50-100-150 programda diploma ve sertifika eğitimi vermektir. Gelişmiş batı ülkelerinde hizmet veren Meslek Yüksekokulu dengi kolejlerin işlevlerini gerçekleştirmek için model bir Meslek Yüksekokul olmaktır. METEM'le ilgili gerekli tüm hazırlıklar proje safhasında tamamlanmış olup, uygulamaya geçmek için destek ve gerekli ön düzenlemeler beklenmektedir.

Ankara Üniversitesi Çankırı Meslek Yüksekokulu
18200 ÇANKIRI
Tel: 0 376 213 70 43
Fax: 0 376 213 36 01
E-mail: cmyo@cmyo.ankara.edu.tr

ÇANKIRI SAĞLIK YÜKSEKOKULU

Sağlık hizmetlerinde verimliliği artırmak amacıyla 1992 yılında toplanan "1. Ulusal Sağlık Kongresi"nde "Sağlık Eğitimini Yeniden Yapılandırma Projesi" başlatılmış, bu proje kapsamında ve Yüksek Sağlık Şurası kararları sonucunda; hemşire, ebe ve sağlık memurluğu eğitiminin Avrupa Birliği normlarında ve lisans düzeyinde yürütülmesi kararlaştırılmıştır. Bu gelişmeler sonucunda, Sağlık Bakanlığı'nın talebi, Yükseköğretim Kurulu'nun teklifi ile 2809 sayılı yasanın Ek-30. Maddesi gereğince Bakanlar Kurulu 10 Ekim 1996 tarih ve 96/8555 sayılı kararı ile Türkiye genelinde 79 Sağlık Yüksekokulu kurulmasını uygun görmüştür. Söz konusu karar 2 Kasım 1996 tarih ve 22805 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Sağlık Bakanlığı ve Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı arasında 22.11.1996 tarihinde imzalanan iş birliği protokolü çerçevesinde Ankara Üniversitesine bağlı Çankırı Sağlık Yüksekokulu kurulmuş, akademik ve idari yapılanmasını tamamlayan Yüksekokulumuza 1999-2000 eğitim-öğretim yılında ÖSS sınavıyla öğrenci alınmıştır.

Gelişmiş ülkelerde olduğu gibi hemşirelik eğitiminin lise sonrası yükseköğretim düzeyinde ve lisans derecesinde yapılması gerektiği ülkemizce de benimsenmiş ve uygulamaya konulmuştur. Bu bağlamda; Yüksekokulumuzun ana amacı, *"Uluslararası Kalite ve Düzeyde Hemşire Yetiştirerek, Diğer Alanlarda Olduğu Gibi Sağlık Alanında da Ülkemizin Çağdaş Ülkelerin Standartlarını Yakalamasını Sağlamaktır."* Hedefimiz,

sağlık hizmetlerinin sunumunda etkin görev alan en üst düzeyde hemşirelik hizmeti verecek nitelikte donanımlı hemşireler yetiştirmektir.

Avrupa Birliği'ne girmeyi hedeflediğimiz bu yıllarda sadece ülkemize hemşire yetiştirmekle kalmayıp; yabancı dil bilen, bilgisayar kullanabilen, mesleğindeki teknolojik gelişmeleri izleyen aynı zamanda sınırlarımız dışında da hemşirelik mesleğini yürütebilecek donanımlı elemanlar yetiştirme gayreti içindeyiz. Çünkü öğrencilerimizin eğitim programları Avrupa Birliği Standartları gözönüne alınarak hazırlanmıştır.

Bütün bu mesleki etkinliklerle birlikte; Atatürk İlke ve Devrimlerine, Anayasa'nın başlangıcında belirtilen Türk Milliyetçiliğine bağlı; Türk ulusu'nun ulusal, ahlaki, manevi, insani ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan, geliştiren, ailesini, ulusunu, yurdunu seven ve daima yüceltmeye çalışan; insan haklarına ve Anayasa'nın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan ulusal, demokratik, laik, sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış biçimine dönüştürmüş yurttaşlar olarak yetiştirmeyi beden, zihin, ahlak ve duygu yönünden dengeli ve sağlıklı bir şekilde gelişmiş bir kişiliğe ve karaktere, özgür ve bilimsel düşünce gücüne, geniş bir dünya görüşüne sahip, insan haklarına saygılı, kişilik ve girişime değer veren, topluma karşı sorumluluk duyan, yapıcı, yaratıcı ve verimli kişiler yetiştirmeyi de amaç edinmiş bulunmaktayız.

Türkiye'deki nüfus artış hızı ve Devlet Planlama Teşkilatı'nın hazırladığı beş yıllık kalkınma planları dikkate alındığında uzun yıllar ülkemizde hemşireye gereksinim olduğu ve olacağı ortaya çıkmaktadır. Bu durumda başlıca iş bulma alanları aşağıda belirtilmiştir.

1. Üniversitelere bağlı Sağlık Yüksekokulları, Hemşirelik Yüksekokulları ve Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokullarında Lisansüstü eğitim yapmak şartıyla öğretim elemanlığı.
2. Üniversite hastanelerinde hemşirelik ve yöneticilik.
3. Sağlık Bakanlığı'na bağlı her türlü sağlık kuruluşlarında hemşirelik ve yöneticilik.
4. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bağlı her türlü sağlık kuruluşlarında hemşirelik ve yöneticilik
5. Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'na bağlı birimlerde hemşirelik.
6. Resmi ve özel okul, fabrika, banka vb. kurumlarda hemşirelik.
7. Özel hastane, klinik ve polikliniklerde hemşirelik ve yöneticilik.

Yüksekokulda 2005-2006 eğitim-öğretim yılında 7'si erkek 289'u kız öğrenci olmak üzere toplam 296 öğrenci eğitim görmektedir. Öğrencilerin sınıflara göre dağılımı tablo halinde aşağıda gösterilmiştir.

Öğrenci sayısı:

Sınıf	Kız	Erkek	Toplam
Hazırlık	3	-	3
1. Sınıf	62	-	62
2. Sınıf	79	-	79
3. Sınıf	90	2	92
4. Sınıf	64	1	65
TOPLAM	298	3	301

Yüksekokulun amaçları doğrultusunda eğitim programında yer alan dersler kurumsal, laboratuar ve uygulama şeklinde yürütülmektedir. Yüksekokulumuzda anatomi, mikrobiyoloji, bilgisayar laboratuarları ile meslek esasları teknik odası vardır. Derslerin ilgili uygulamaları bu laboratuarlar yanında Çankırı Devlet Hastanesi ve Üniversitemiz Hastanelerinde yapılmaktadır. Zengin bir öğretim üyesi kadrosuna sahip olan Üniversitemizin Tıp Fakültesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Eczacılık Fakültesi ve Ev Ekonomisi Yüksekokulu'nun akademik desteği sayesinde tüm dersler, konusunda uzmanlaşmış öğretim üyelerince verilmektedir. Bilişim çağının vazgeçilmez unsurlarından biri olan internet olanakları, öğrencilerin sürekli hizmetinde olup, öğrencilerimizin gerek mesleki gerekse dünya ile iletişimi her an sağlamaktadır. Yüksekokulumuzda örgün eğitim yapılmakta ve ders geçme sistemi uygulanmaktadır. Öğrencilerimizin sürekli olarak yararlandığı 80 kişilik bir kütüphane mevcuttur.

Yüksekokulun akademik kadrosunda 2 (iki) yardımcı doçent ve 5 (beş) öğretim görevlisi görev yapmaktadır. İdari kadroda ise, genel idari hizmetler sınıfında 6(altı), Yardımcı hizmetler sınıfında da 4 (dört) olmak üzere toplam 10 (on) idari personelimiz görev yapmaktadır.

Yemekhane ve Kantin

Spor Salonu

Atatürk Köşesi

Kütüphane

Mikrobiyoloji - Anatomi Laboratuarı

DEVLET KONSERVATUVARI

Ankara Üniversitesi Devlet Konservatuvarı, Prof. Dr. Günal AKBAY' ın Ankara Üniversitesi Rektörlüğü döneminde, Prof. Hikmet ŞİMŞEK'in danışmanlığında 12 Mart 1998'de kurulmuştur. 1999–2000 Eğitim-Öğretim Yılı'nda Tandoğan yerleşkesindeki Ord. Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu Binası'nın (Rektörlük Ek Hizmet Binası) 6. katına taşınarak, Koro ve Modern Dans Anasanat Dalı programlarıyla eğitim ve öğretime başlamıştır.

Ankara Üniversitesi Devlet Konservatuvarı, Türk Milli Eğitimi'nin amaç ve ilkeleri doğrultusunda, müzik, dans ve tiyatro alanlarında dünya kültür ve sanatına açık olarak sanatsal ve bilimsel nitelikte uygulama, araştırma ve yaratılar gerçekleştirecek sanatçı ve sanatçı bilim insanları yetiştirmek amacıyla kurulmuştur.

Okulumuz sık sık çeşitli etkinlikler düzenleyerek öğrencilerimizin eğitimlerini tamamlamaları yanında bu yönde kendilerini geliştirme fırsatı da sunmaktadır. Bunlar üniversite salonlarında gerçekleştirilen koro konserleri, modern dans gösterilerinin yanında Üniversite dışında da çeşitli kurumların daveti üzerine gerçekleştirilen etkinliklerdir. Bu bağlamda son bir yılda ikisi okul içi, biri de yıl sonu etkinliği olmak üzere, Kastamonu ve Ankara'da 10 dinleti, 3 dans gösterisi ve 7 adet alan uygulaması dinletisi gerçekleştirmişlerdir.

Ankara Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nın kuruluş yapısı, Türk Milli Eğitiminin amaç ve ilkeleri doğrultusunda müzik, opera-koro, dans ve tiyatro alanlarında evrensel kültür ve sanat değerlerine uygun; sanatsal ve bilimsel nitelikte uygulama, araştırma, yorumlama ve yaratı dallarında sanatçı ve sanatçı bilim adamları yetiştirmek ve böylece ulusal kültürümüzün evrensel boyut kazanmasına sanat ve sanatçılar aracılığıyla katkıda bulunmak amacıyla aşağıdaki gibi oluşturulmuştur.

1-MÜZİK BÖLÜMÜ

2-OPERA-KORO BÖLÜMÜ

3-TİYATRO BÖLÜMÜ

4-DANS BÖLÜMÜ

1- MÜZİK BÖLÜMÜ

A) Çalgı Anasanat Dalı

1) Piyano Sanat Dalı
2) Arp Sanat Dalı
3) Gitar Sanat Dalı
4) Akordeon Sanat Dalı
5) Kanun Sanat Dalı
6) Keman Sanat Dalı
7) Viyola Sanat Dalı
8) Viyolonsel Sanat Dalı
9) Kontrabas Sanat Dalı
10)Flüt Sanat Dalı
11) Obua Sanat Dalı
12) Klarinet Sanat Dalı
13) Fagot Sanat Dalı
14) Korno Sanat Dalı
15) Trompet Sanat Dalı
16) Trombon Sanat Dalı
17) Vurmalı Çalgılar Sanat Dalı

B) Bestecilik Anasanat Dalı

C) Şeflik Anasanat Dalı (Y.Lisans)

1) Orkestra Şefliği Sanat Dalı 2) Koro Şefliği Sanat Dalı 3) Bando Şefliği Sanat Dalı

D) Müzik Bilimi Anasanat Dalı

2-OPERA-KORO BÖLÜMÜ
A) Koro Anasanat Dalı
B) Opera Anasanat Dalı
C) Şarkıcılık Anasanat Dalı

3-TİYATRO BÖLÜMÜ
A) Oyunculuk Anasanat Dalı
B) Dramatik Yazarlık Anasanat Dalı
C) Tasarım Anasanat Dalı
D) Tiyatro Bilimi Anasanat Dalı
E) Yönetmenlik Anasanat Dalı (Y.Lisans)
F) Çocuk Tiyatrosu Anasanat Dalı (Y.Lisans)
G) Kukla ve Gölge Oyunu Anasanat Dalı (Y.Lisans)

4-DANS BÖLÜMÜ
A) Bale Anasanat Dalı
B) Modern Dans Anasanat Dalı
C) Koreografi Anasanat Dalı (Y.Lisans)

Ankara Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nın geleceğe yönelik üstlendiği görevler, Koro, Opera, Dans, Bale, Orkestra, Tiyatro, Bireysel Ses Sanatı, Kompozisyon, Müzikoloji ve benzeri alanlarda her türlü uluslararası sanat ve kültür etkileşimlerinden de yararlanarak grup ve bireysel sanatçılar yetiştirmek, bu sanatçıların icraları ile dinleyici ve seyirciye ulaşmak, bunların kayıtlarını yaparak kalıcılıklarını sağlayıp, gelecek kuşaklara aktarabilmek, sözü edilen alanlarda eğitici ve uygulayıcı sanatçı ve akademisyenler yetiştirerek ülkemizin bu alanlardaki gereksinimlerinin giderilmesine de katkıda bulunmaktır.

Konservatuvarımız, yukarıda belirtilen akademik yapılanma doğrultusunda, halen Koro Anasanat Dalı ve Modern Dans Anasanat Dalı ile eğitimini sürdürmektedir. İleride diğer bölümlerin açılması yönünde çalışmalar sürmektedir.

ÖĞRENCİ VE ÖĞRETİM ELEMANI SAYISI

ANKARA ÜNİVERSİTESİ DEVLET KONSERVATUVARI GENEL ÖĞRENCİ SAYISI (15.02.2006)

	OPERA-KORO BÖLÜMÜ	DANS BÖLÜMÜ	GENEL TOPLAM
1999-2000	36	8	**44**
2000-2001	74	23	**97**
2001-2002	90	26	**117**
2002-2003	109	26	**134**
2003-2004	112	22	**134**
2004-2005	112	21	**131**
2005-2006	101	12	**113**

Konservatuvarın öğretim kadrosu; halen çalışmakta olan 2 öğretim üyesi, 4'ü yabancı uyruklu ve 9'u kadrolu olmak üzere toplam 13 kadrolu öğretim görevlisi ile üniversitemiz dışı kurumlardan gelen (Kültür ve Turizm Bakanlığı Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü, Kültür ve Turizm Bakanlığı Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü) 25 dolayında ek görevli öğretim elemanından oluşmaktadır.

OPERA-KORO BÖLÜMÜ, KORO ANASANAT DALI

"Koro Sanatı"nın bilimsel ve sanatsal olarak ele alınıp, bu sanatı evrensel boyutta özümsemiş ve uygulayıcı olarak da ulusal müziğimizin evrensel boyutta güçlenmesine katkıda bulunabilecek, yaratıcı, yorumlayıcı ve eğitici-yönetici sanatçı adayları yetiştirmeyi amaçlamaktadır.

Anasanat Dalı'nın öğretim programı kapsamında, öğrencilerin, koro sanatının birer parçası olan " Koro Şarkıcısı, Koro Eğitici-Yöneticisi, Koro Bilim ve Kuramcısı, Bireysel Ses Eğitimci-Yorumcusu ve Genel Müzik Eğitimi" konularında yetişmelerini sağlayacak "Koro, Ses Eğitimi, Solfej, Eşlik, Sahne Bilgisi, Koro Yönetim Teknikleri ve Uygulamaları ile, diğer Yardımcı Alan Dersleri ve Genel Kültür Dersleri" yer almaktadır.

Koro Anasanat Dalı mezunları, her türlü korolarda Koro Şarkıcısı, Eğitici ve Yöneticisi, eğitim kurumları ve üniversitelerin ilgili alanlarında Ses Eğitimcisi, Koro Eğitici ve Yöneticisi, Genel Müzik Eğitimi ve Kuramı Uygulayıcısı, özel ve bireysel koro ve ses sanatı kuruluşlarında Öğretici ve Uygulayıcı olarak çalışma yaşamına katılabilirler. Koro Anasanat dalı kuruluşundan günümüze değin toplam 51 mezun vermiştir

OPERA-KORO BÖLÜMÜ ÖĞRETİM KADROSU

KADROLU ÖĞRETİM ELEMANLARI

Prof. Mustafa APAYDIN
Doç.Dr. Hasan YENER
Yrd. Doç. Dr. Özlem ÖMÜR
Öğr. Gör. Dr. Yu-Ming BOZKUŞ
Öğr. Gör. Hepşen OKAN
Öğr. Gör. A. Hande ORHAN
Öğr. Gör. İsmail SEZEN
Öğr. Gör. A. Özlem SAKLICA
Öğr. Gör. Demet GÜRHAN

YABANCI UYRUKLU ÖĞRETİM GÖREVLİLERİ

Öğr. Gör. Güler DEMİROVA
Öğr. Gör. Dilruba AMANULLAEVA
Öğr. Gör. İvan ÇELAK
Öğr. Gör. Halina ANDRZEJEWSKA

ÜNİVERSİTEMİZİN DİĞER FAKÜLTELERİDEN GÖREVLENDİRİLEN ÖĞRETİM ELEMANLARI

Prof. Dr. Gürsel DURSUN
Yrd. Doç. Dr. Nedim YILDIZ
Okt. Mikail SÖZBİLİR
Okt. Hayrünnisa GÜNEL
Okt. Belda BİLGİÇ
Okt. Alper BAKACAK

DIŞARIDAN GÖREVLENDİRME İLE EĞİTİM VEREN ÖĞRETİM GÖREVLİLERİ

Tuncay KURTOĞLU
Betül KORMAN
İdil YOĞURTÇUOĞLU
İlke KARAGÖZ
Ayşen SANER
Osman GÖKOĞLU
Zafer GÖKÇER
Meral GÖKOĞLU
Ayşegül ÇELİK
Elif BAKKALCIOĞLU
Zuhal GÜRGEN
Okan YUNGUL
Nermin UĞUR
Ezgi ÇAĞLAR

DANS BÖLÜMÜ, MODERN DANS ANASANAT DALI

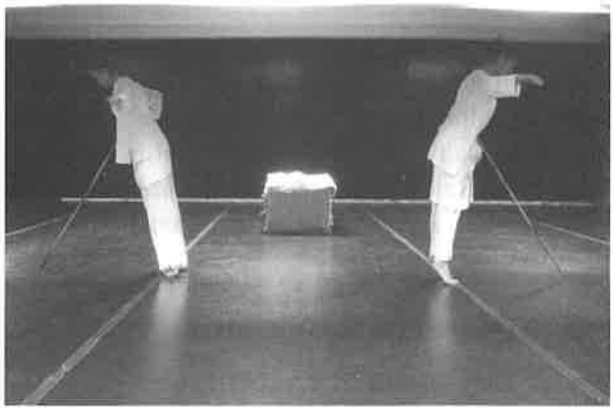

Alanla ilgili bütün bilimsel - sanatsal bilgi ve uygulamalara ilişkin öngörülen davranışları kazanmış bulunan ve bunları profesyonel düzeyde uygulayabilecek bireyler yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Bölüm programında; Modern Dans, Klasik Bale, Geleneksel Danslar, Dans kompozisyonu, Yeni Akımlar ve Repertuar, asıl alan dersleri, kuramsal ve uygulamalı yardımcı alan dersleri ve kültür dersleri yer almaktadır.

Bu eğitim müfredatı üzerinde yapılan çalışmalar ile aşağıda belirtilen biçimde bazı derslerin adı ve içeriği değiştirilmiş ve programa yeni dersler eklenmiştir. "Dans ve Anatomi", "Kondüsyon", "Doğaçlama", "Bale& Modern Dans Tarihi", "Dans Kinesiolojisi", "Modern Sanat", "Sanat Yönetimi", "Dans Pedagojisi". Bu yeni çalışma ile programımız, tamamen yurtdışındaki önemli sanat okullarının müfredatlarına uygun biçimde güncellenerek öğrencilerimize çağdaş ve güncel bir eğitim sunmayı planlamaktadır.

Modern Dans Anasanat Dalı mezunları öncelikle eğitim gördükleri alanla ilgili kurumlarda, gereklerini yerine getirdikten sonra genel eğitim kademesindeki okullarda, dans okullarında ve kendi oluşturacakları kuruluşlarda çalışma yapabilirler. Bu alanda öğrenimlerini sürdürüp öğretim elemanı olabilirler. Bu okuldan aldıkları birikimleri ile özgün yapıtlar yaratabilir ve kendilerine bir çalışma sahası yaratabilirler.

Modern Dans Anasanat Dalı kuruluşundan günümüze 15 lisans, 2 ön lisans olmak üzere toplam 17 mezun vermiştir.

Bu programdaki temel sanat alanı dersleri T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü bünyesindeki Modern Dans Topluluğu'nun tam desteğiyle sürdürülmektedir. Modern Dans Anasanat Dalı genç ve dinamik öğretim kadrosunun yanı sıra yurtdışından ve Devlet Balesi'nden gelen deneyimli koreograf ve eğitmenlerle yapılan çalıştay ve atölye çalışmaları ile öğrencilerine keyifli ve işlevsel bir çalışma platformu sunmaktadır.

ÖĞRETİM KADROMUZ:

Doç. Dr. Güzin YAMANER
Öğr.Gör. Özgür Adam İNANÇ
Öğr. Gör. İlke SAYINER
Öğr. Gör. Zeynep OLCAYTO
Öğr. Gör. Burcu Gül KAZBEK
Öğr. Gör. Çetin AKDENİZ
Öğr. Gör. Cihan AYDEMİR

ANKARA ÜNİVERSİTESİ DEVLET KONSERVATUVARI ÖĞRENCİLERİNİN KATILDIĞI ETKİNLİKLER VE BAZI ÖDÜLLER:

Konservatuvarımız öğrencileri her yıl birçok koro ve bireysel dinleti ile dans gösterileri gerçekleştirmektedir. Bu bağlamda okul içi ve yıl sonu etkinliği olmak üzere, Kastamonu ve Ankara'da çeşitli dinleti ve gösteriler izleyiciye sunulmuştur. Öğrencilerimiz değişik dallardaki yarışmalara katılmışlar ve ödüller kazanmışlardır. Konservatuvarımız, Türkiye'deki ve yurtdışındaki okulların katılımıyla "Dans Günleri" adı altında eğitime yönelik sanatsal etkinlikler gerçekleştirmiştir. Ayrıca Konservatuvarımız, ANKÜSEM' le işbirliği yaparak çocuk grubuna bale kursu açmıştır. Önümüzdeki dönemlerde çocuklar, gençler ve yetişkinler için çoksesli korolarla, değişik dallarda çalgı ve müzik kursları açılması tasarlanmaktadır.

DİKİMEVİ SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU

Ülkelerin gelişmişlik dereceleri, bireylerin çağdaş bilgi ve yeteneklerle donanmış olmaları ile yakından ilgili olması ve meslek alanında çağın gereklerine uygun nitelikli eleman gereksiniminin karşılanması amacıyla Yüksekokulumuz Ankara Üniversitesi Rektörlüğü'nün 08.02.1988 tarih ve 41-6/168-2085 sayılı yazısına dayanarak Yüksek Öğretim Kurulu Başkanlığı Yürütme Kurulu'nun 22.03.1988 tarih ve 1068 sayılı kararı ile Ankara Üniversitesi Rektörlüğüne bağlı olarak kurulmuştur. 1988-1989 yılında Ankara Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu adıyla Hemşirelik, Anestezi, Radyoloji, Tıbbi Laboratuvar, Tıbbi Dokümantasyon ve Sekreterlik olmak üzere 5 program ile eğitim ve öğretime başlamış, 1990 yılında Protez-Ortez ve Odyometri, 1992 yılında Radyoterapi programlarının eklenmesi ile 7 programa çıkarılmıştır. Böylece Yüksekokul sağlık hizmetini tarafsız bir şekilde yerine getirecek, pozitif bilimlerdeki gelişmeleri destekleyecek üretici ve nitelikli sağlık elemanı yetiştirmeye başlamıştır.

1993 yılında Üniversitemize, Sağlık Bakanlığı Protokolü ile iki yeni Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu bağlanınca, Yüksekokulun adı Ankara Üniversitesi Dikimevi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu olarak değiştirilmiştir.

1993'de Protez-Ortez, 1996'da Odyometri ve 1998'de Bilgisayar Laboratuarlarının kurulması ile eğitimin kalitesi artırılmıştır. Bugüne dek Protez-Ortez ve Odyometri Laboratuvarları öğrenci eğitiminin yanı sıra hastaların gereksinimlerini de karşılayacak boyuta ulaştırılmıştır.

Hemşirelik programının Üniversitemiz bünyesinde 4 yıllık eğitime dönüştürülmesiyle sebebiyle bu program 1997-1998 yılında kaldırılmıştır. Yüksekokul bugün var olan 7 programı ile eğitim-öğretimini sürdürmektedir.

Kuruluşundan beri Yüksekokulda, Ankara Üniversitesi Rektörlüğü'nün 05.10.1988 tarihli atama kararı ile yüksekokul müdürlüğüne Prof.Dr. İlksen Turhanoğlu, müdür yardımcılıklarına Prof.Dr. Ali Özden ve Prof.Dr. Güner Erbay atanmışlardır. Bu idari kadro 12.05.1997 tarihine kadar görevlerini sürdürmüştür. 1997-2000 yılları arasında Prof.Dr. Ali Özden müdür, Prof.Dr. Hakan Kumbasar ve Doç.Dr. Cengiz Kurtman müdür yardımcılığı görevlerinde bulunmuşlardır. 2000-2002 yılları arasında Prof.Dr.Hakan Kumbasar müdür, Doç.Dr. Cengiz Kurtman ve Doç.Dr. Serap Alsancak müdür yardımcılığı görevi yapmışlardır. 2002 yılından beri Prof.Dr. Ahmet Derya Aysev yüksekokul müdürü, Prof.Dr. Cengiz Kurtman ve Prof.Dr. Serap Alsancak ise müdür yardımcılığı görevlerini yürütmektedirler. Yüksekokul genel sekreterliği görevini 1991-1993 yılları arasında Kevser Mercan, 1994 yılından beri Öğr.Gör. Haydar Altınkaynak tarafından yapılmaktadır.

Ankara Üniversitesi Dikimevi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu tarafından 2000 yılında yüksekokul programlarının tarihçesini içeren "Ankara Üniversitesi Dikimevi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Yıllığı" adında bir dergi çıkarılmıştır. Bu yayın daha sonra "Ankara Üniversitesi Dikimevi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Dergisi" adıyla 2001 ve 2002 yıllarında yılda bir kez, 2003 yılından itibaren yılda iki kez çıkarılmaya başlanarak tüm sağlık hizmetleri meslek yüksekokulu öğrencilerine, sağlık teknikerlerine, sağlık çalışanlarına ve akademisyenlere sunulmuştur.

Yüksekokul öğretim elemanları tarafından düzenlenen veya düzenlenmesinde etkin görev alınan pek çok kurs ve kongre gerçekleştirilmiştir; Bunlar; I. Ulusal Protez-Ortez Kongresi (23-27 Ekim 1994), IV. Ulusal Hemşirelik Kongresi (15-17 Kasım 1995), I. Protez Eğitim Kursu (10-13 Ekim 1998), I. Radyoterapi Teknik Eleman Uygulamalı Eğitim Kursu (5-6 Kasım 1999), II. Ulusal Protez-Ortez Kongresi (10-12 Ekim 1999), III. Ulusal Protez-Ortez Kongresi (13-15 Kasım 2001), IV. Protez-Ortez Kongresi (Uluslararası Katılımlı) (15-18 Ekim 2003) ve Radyoterapi Teknikerleri Bilgi Tazeleme Kursu (11-13 Şubat 2005)'dur. Ayrıca Üniversitemiz ÖRSEM tesislerinde ISPO (International Society for Prosthetics and Orthotics) işbirliği ile Uluslararası Katılımlı V. Ulusal Protez-Ortez Kongresi (28 Eylül-2 Ekim 2005)'ni gerçekleştirmiştir.

Yüksekokul binasında 90, 60 ve 20 öğrenci kapasiteli 3 dershane, 30 kişilik 1 bilgisayar laboratuvarı bulunmaktadır. 243 kitap ve 35 periyodik yayını içeren bir kitaplığı vardır. Ortak dersler için Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin büyük kapasiteli dershaneleri kullanılmaktadır.

1990-2004 yılları arasında programlara göre; Hemşirelik'te 638, Anestezi'de 291, Radyoloji'de 271, Tıbbi Laboratuvar'da 274, Tıbbi Dokümantasyon ve Sekreterlik'te 337, Odyometri'de 184, Protez-Ortez'de 175, Radyoterapi'de 178 olmak üzere toplam 2348 öğrenci öğrenim görmüştür.

Öğrencilerin Yüksekokuldan mezuniyetleri, bugüne kadar 2 yıllık öğrenim sürecinde ortalama 2,7 yılda olmuştur. 2000-2001 yılları arasında ortalama 3,5 yılda, 2001-2002 yılları arasında ortalama 2,7 yılda, 2002-2003 ve 2003-2004 yılları arasında ortalama 2,3 yılda mezun olmuşlardır.

2004-2005 yılında 192'si birinci, 243'ü ikinci sınıf olmak üzere toplam 435 öğrenci (3'ü yabancı uyruklu) öğrenim görmüştür. Öğrencilerin 266'sı kız ve 169'u erkektir.

Yüksekokulun akademik, idari ve yardımcı hizmetler kadrosunda toplam 24 personel bulunmaktadır. Kadrolu 8 öğretim elemanı ve üniversitemizin değişik fakülte ve yüksekokullarından yapılan görevlendirmeler ile eğitim-öğretim sürdürülmektedir. Her bir akademik personele düşen öğrenci sayısı 54,'dür.

Öğretim programlarını güncelleştirmek, sağlık sektöründeki hizmet ve teknolojik gelişmelere ayak uydurmak ve ülkemize özgü değişimlere yönelik eğitimimizi yeniden düzenlemek amacı ile 2002-2003 eğitim-öğretim yılından başlamak üzere derslerde ve kredilerinde değişikliklere gidilmiştir. Örneğin Anestezi Programı'na yönelik değişiklikler Erasmus çerçevesinde yapılmıştır.

Buna göre Akademik yıl her dönem için 30 ECTS ile kredilendirilen 2 dönemden oluşmaktadır. Ancak yandal ve çift dal programları, uluslararası anlaşmalar, öğretim üyesi ve öğrenci değişimi protokolleri bulunmamaktadır.

Yüksekokul günümüz gereksinimleri ve geleceğe ilişkin öngörüler doğrultusunda eğitim programlarını lisans ve lisansüstü düzeye çıkarmayı vizyon olarak benimsemiştir. Özellikle Anestezi, Protez-Ortez, Odyometri, Radyoloji ve Radyoterapi Programlarının dört yıllık eğitime geçişine yönelik çalışmalar başlatılmıştır.

İki yıldan oluşan eğitim-öğretim sürecini başarı ile tamamlayan öğrenciler "Sağlık Teknikeri" ünvanı ile ve meslek alanları belirtilerek mezun olmaktadırlar. Öğrenimleri boyunca yüksekokulumuzun ve Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin klinik ve laboratuvarları kullanılarak, öğrencilerin uygulamalı eğitimleri gerçekleştirilmektedir. Öğrenciler öğrenim süresi boyunca, 4'er haftadan toplam 8 hafta süren staj sürelerini başarı ile tamamlamak zorundadırlar. Aldıkları yoğun uygulamalı ve kurumsal eğitim ve toplam 8 hafta süren staj ile öğrencilerin, çalışma yaşamına yönelik eğitim ve beceri kazanmalarını sağlanmaktadır.

Ankara Üniversitesi Dikimevi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu mezunları Sağlık, Kamu ve Özel sektörde iş bulabilmektedirler. Eğitimlerine devam etmek isteyen öğrenciler ise Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi'nin yaptığı "Dikey Geçiş" sınavı ile programlarına uygun alanda 4 yıllık eğitimlerine devam edebilmektedirler.

Yüksekokul bugün Atatürk devrimleri ve Cumhuriyetin temel ilkeleri doğrultusunda toplumumuzun çağdaş uygarlık düzeyine eriştirilmesi misyonundan yola çıkarak, çağdaş gelişmeleri güncel biçimde izleyerek ederek, bilimde ileri ülkelerin oluşturduğu düzeye ulaşmaya çalışmaktadır. Bu amaçlar doğrultusunda eğitim ve öğretimini yeni taşındığı Ankara Üniversitesi Keçiören yerleşkesinde sürdürmektedir.

Anestezi Programı

Tıbbi Dokümantasyon ve Sekreterlik

Protez-Ortez Programı

Tıbbi Laboratuar Programı

Radyoterapi Programı

Odyometri Programı

EV EKONOMİSİ YÜKSEKOKULU

Ev Ekonomisi bölümü; kırsal kesimde yaşayan ailelere tarım alanındaki yenilikleri ulaştırmak ve bu ailelerin yaşamlarını zenginleştirmeye katkı sağlayacak Ev Ekonomistleri yetiştirmek amacı ile kurulmuştur. Ev Ekonomisi kürsüsü, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi bünyesinde 1955 yılında kurulmuş, 1957 bahar sömestrsinde eğitim-öğretime başlamış, 1961 yılında Lif Teknolojisi ve Köy Sanatları kürsüsü ile birleştirilmiştir. Kürsü; Aile İlişkileri, Çocuk Psikolojisi, Gıda ve Beslenme, Ev İdaresi ve Aile Ekonomisi, Ev Planlaması ve Döşenmesi, Evde kullanılan Alet ve Makineler, Köy Sanatları, El Sanatları, Lif Teknolojisi bilim dallarından oluşmuştur. Ev Ekonomisi bölümü, 1961-1962 ders yılında faaliyete geçmiş ve altı dönem mezun verdikten sonra bağımsız kürsü haline getirilmiştir.

1982 yılından itibaren Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesine bağlı bir Yüksek Okul olarak yeniden eğitim-öğretime başlamıştır. 2001 yılında doğrudan Rektörlüğe bağlanarak 2003 yılında yeniden yapılanmıştır. Yeni

yapılanma ile Aile ve Tüketici Bilimleri, Beslenme Bilimleri, Çocuk Gelişimi ve Eğitimi ve El Sanatları olmak üzere dört bölüm kurulmuştur. 2004-2005 eğitim-öğretim yılından itibaren yeni yapılanma doğrultusunda eğitim-öğretime başlanmıştır.

Bu kapsamda teori ve uygulamayı birleştirmede mesleki bilgiyi kullanma ve organize etme yetenek ve isteğine sahip bireylerin yetişmesine yönelik dört yıllık eğitim verilmektedir. Öğrenciler, ikinci sınıftan itibaren adı geçen alt programlara yönlendirilmekte, altıncı yarıyılın sonunda ilgili kurum ve kuruluşlarda 30 iş günü süre ile staj yapmakta, sekizinci yarıyılda ise bir hafta süre ile mesleki ve teknik inceleme gezisine katılmaktadırlar. Ayrıca Ev Ekonomisi Yüksek Okulu, Yüksek Lisans ve Doktora düzeyinde eğitim ve öğretim faaliyetlerinin yanı sıra, yayım çalışmaları ile (konferans, kongre, radyo ve televizyon programları, hizmet içi eğitim vb.) "*sürekli eğitime*" katkıda bulunmaktadır.

Ev Ekonomisinin kuruluşundan itibaren Prof. Dr. Evelyn Morrow, Prof. Dr. Tevfik Eşberk, Prof. Dr. Rezan Şahinkaya bölüm başkanlığı yapmışlardır. Ev Ekonomisi Yüksek Okulunda ise; 1982-1985 yılları arasında Prof. Dr. Nuri Munsuz, 1985-1994 yılları arasında Prof. Dr. Didar Eser, 1994-2000 yılları arasında Prof. Dr. Seniha Hasipek müdür olarak görev almışlardır. 2000 yılından itibaren ise Prof. Dr. Emine Gönen bu görevi devam ettirmektedir.

Ev Ekonomisi Yüksek Okulu'nda 9 profesör, 7 doçent, 1 yardımcı doçent, 9 araştırma görevlisi ve 1 okutman olmak üzere 26 öğretim elemanı görev yapmaktadır. İdari ve yardımcı personel sayısı 12'dir. Toplam öğrenci sayısı ise 280'dir.

Ev Ekonomisi Yüksek Okulu'nda; Beslenme ve Deneysel Gıda Hazırlama Laboratuvarı, Aile ve Tüketici Bilimleri Laboratuvarı, Tekstil Hammaddeleri Laboratuvarı, Bitkisel Örücülük Ünitesi, Tekstil ve Giyim Ünitesi, Halıcılık Eğitim Araştırma ve Üretim Ünitesi ile Ev Ekonomisi Yüksek Okulu'na bağlı Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Bölümündeki uygulama

ve araştırmaların yürütüldüğü bir anaokulu bulunmaktadır. Bu uygulama üniteleri öğrencilere uygulayarak öğrenme olanağı sunmaktadır.

Ev Ekonomisi Yüksek Okulu'ndaki öğretim elemanları, idari personel ve öğrenciler Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi yemekhanesinden, spor tesisleri ve spor salonundan yararlanmaktadırlar. Ayrıca yüksekokulda, bir kantin ile yayın tarama ve ders çalışma faaliyetlerinde yararlanılan bir kütüphane bulunmaktadır. Bu kütüphane mesai saatleri içinde hizmet vermektedir. Öğrencilerin halk dansları, spor faaliyetleri ve koro çalışmalarından tiyatroya kadar üniversitenin pek çok etkinliğine katılım olanağı bulunmaktadır.

Yüksekokulda 2001-2002 eğitim-öğretim döneminde öğrenci konseyi oluşturulmuştur. Konsey, öğrencilerin katılım ve paylaşımı gerçekleştirmelerinde önemli bir köprü görevi yapmaktadır. Ayrıca öğrenciler üç yıldır akademik içerikli yazılara ve kendi çalışmalarına yer verdikleri "Ev Ekonomisi Bülteni" çıkarmaktadırlar. Yüksekokulun yeniden yapılanmasının yer aldığı 2004 yılında yayınlanan bir katalog bulunmaktadır. Ayrıca 2001 yılında kurulan ve mezunların üye olabildiği Ev Ekonomisi Mezunlar Derneği' de çalışmalarını sürdürmektedir.

Mezunlar üniversitelerde ön lisans, lisans ve lisansüstü eğitim kadrolarında akademik personel olarak, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı'nın eğitim ve araştırma birimlerinde eğitimci ve araştırmacı olarak, kamu kuruluşlarında özel kuruluşlarda, otel, restoran, öğrenci yurtları, huzur evi, kreş, konukevi vb. kurumlarında ev ekonomisti olarak çalışabilmektedirler.

Ev Ekonomisi Yüksek Okulu'nun Düzenlediği Kongreler:

6-7.11.1997 "Ulusal Ev Ekonomisi Kongresi"-Ankara

05.12.2000 "Çocuk ve Deprem", Konferans, Bilim Uzmanı Şeniz ERSOY, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara (öğrenciler için)

16-17.12.2000 "4. Ya-Pa Öğretmen Eğitim Semineri" MEB Okul Öncesi Eğitim Genel Müdürlüğü, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu Çocuk Gelişimi Anabilim Dalı, Ya-pa Yayın Pazarlama San. Ve Tic. A.Ş. Balıkesir

21.02.2001 "Bitkisel Boyacılık" Konferans, Araş Gör. Sema ETİKAN, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara (öğrenciler için)

28.02.2001 "Tüketicilerin Korunması" Konferans, Turhan Çakar, Tüketici Hakları Derneği Başkanı, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara

28.03.2001 "Sorumlu Tüketim Davranışları" Konferans, Araş. Gör. Dr. Yasemin ÖZKAN, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara (öğrenciler için)

14.03.2001 "Altın Oran" Konferans, Prof. Dr. Öner ÇAKAR, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara

25.04.2001 "Kalsiyum Tüketimi" Konferans, Araş Gör. Nurten ÇEKAL, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara (öğrenciler için)

09.05.2001 "Tüketici Yasası" Konferans, Turhan Çakar, Tüketici Hakları Derneği Başkanı, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara

01.10.2001- "Oyunla Eğitim" Konferans, Doç. Dr. Belma TUĞRUL, Ankara Üniversitesi 100. Yıl Konferans Salonu

18.11.2002 "Atatürk ve Çağdaş Türkiye" Konferans, Prof. Dr. Mustafa ARLI, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara.

21.03.2003 "Ev Ekonomisi Eğitiminde Yeni Hedefler, Yeni Yaklaşımlar" Panel, Prof, Dr. Seniha HASİPEK (Panel Başkanı), Prof. Dr. Meltem BAYRAKTAR, Prof. Dr. Günsel TERZİOĞLU, Prof. Dr. Suna BAYKAN, Süheyla YUSUFOĞLU, Dr. Meryem SALMAN, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Mezunları Derneği , Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Konferans Salonu, Ankara.

15.05.2003 "Aile ve Barış Kültürü" Panel, Prof. Dr. Can HAMAMCI (Panel Başkanı), Prof. Dr. Arsın Aydın URAS, Ayşe YALNIZ, Murat ÇELİK, Ertürk YÖNDEM, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Konferans Salonu, Ankara.

21.05.2003 "Etnografik Tekstillerin Önleyici Konservasyonu", Seminer, Doç. Dr. Hande KÖKTEN ERSOY, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara.

27.05.2003 "Sağlıklı Beslenme İlkeleri" Konferans, Prof. Dr. Metin Saip SÜRÜCÜOĞLU, Ankara Üniversitesi Rektörlük Binası, 100. Yıl Konferans Salonu, Ankara.

2.07-18.08.2003 "Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Ev Ekonomisti Teknisyenlerine" Hizmet İçi Eğitim Semineri, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara.

19.06.2003 "Şiir Dinletisi" Prof. Dr. Metin Saip SÜRÜCÜOĞLU, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara

23.03.2004 "Ev Ekonomisi: Değişim, İstihdam ve Güçlükler" Panel, Prof, Dr. Seniha HASİPEK (Panel Başkanı), Doç. Dr. Şengül HABLEMİTOĞLU, Prof. Dr. Ziya SELÇUK, Dr. Hatun UFUK, Nimet KALELİ, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Mezunları Derneği, Ankara.

14.04.2004 "Verimlilik", Zuhal KUTEŞ, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksek Okulu, Ankara.

09.03.2005 "Tüketicinin Korunması Hakkındaki Kanun", Dr. Hatun UFUK KOSTAK, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara.

16.03.2005 "Türkiye'de Reklam Mevzuatı ve Reklam Kurulu Çalışmaları", Dr. Hatun UFUK KOSTAK, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara.

23.03.2005 "Sürdürülebilir Tüketim Ahlakı", Konferans, Hayrettin KARACA, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Konferans Salonu, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Mezunları Derneği, Ankara.

26.04.2005 "Çocukluk Çağında Beş Duyunun Bütünselliği" Konferans, Mahiye MORGÜL, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara.

13.05.2005 "Üreme Sağlığı" Konferans, Dr. Feza DAĞ, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara.

16.05.2005 "Sümerde Kadın ve Aile" Konferans, Muazzez İlmiye ÇIĞ, Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu, Ankara.

22-24.03.2006 tarihinde "I. Uluslararası Sürdürülebilir Gelişme ve Yaşam Kalitesi Ev Ekonomisi Kongresi" Ankara.

Ayrıca, Yüksekokul tarafından Türk Metal-İş Sendikası Kadın İşçilerine "İş ve Aile Yaşamının Dengelenmesi" (Aile ve Tüketici Bilimleri Bölümü: Doç.Dr. Yasemin ÖZKAN, Dr. Emine ÖZMETE), "Çocuk Sağlığı ve Gelişimi" (Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Bölümü: Dr. Aynur BÜTÜN AYHAN, Araş.Gör. Serap ERDOĞAN, Araş.Gör. Müdriye YILDIZ BIÇAKÇI), "Sağlıklı Beslenme İlkeleri" (Beslenme Bilimleri: Dr. Aslı UÇAR, Araş.Gör., Lale AKAN) konularında 18/01/2006 tarihinde başlayarak her hafta (haftada 3'er saat) devam eden ve 31/05/2006 tarihinde sona erecek Eğitim seminerleri düzenlenmektedir.

KALECİK MESLEK YÜKSEKOKULU

Yüksekokul, Ankara Üniversitesi Senatosunun 28.4.1992 tarih ve 146/1179 sayılı kararı ve Yükseköğretim Yürütme Kurulunun 14.10.1992 tarihli toplantısında, 2547 sayılı Kanunun 2880 sayılı kanunla değişik 7/d-2 maddesi uyarınca kurulmuştur. Yüksekokulumuzda öğretime, Teknik Programlar Bölümü bünyesinde açılan Bahçe Ziraatı Önlisans Programı ile 1993-1994 öğretim yılında başlanmıştır. 1997-1998 öğretim yılında Peyzaj Önlisans Programı ve 1999-2000 Öğretim yılında ise Gıda Teknolojisi Önlisans Programının açılması ile yüksekokulumuz Teknik Programlar Bölümü bünyesinde bulunan program sayısı üçe çıkmıştır.

1993-1994 Eğitim ve Öğretim yılında İdari bina içerisinde 2 derslik, 1 laboratuar, 1 yemekhane, 1 mutfak ve 1 kantin ile eğitime başlayan yüksek okulumuz, 1997-1998 öğretim yılında 3 kattan oluşan yeni derslik binasının kullanıma açılmasıyla artan öğrenci sayısına hizmet verecek kapasiteye ulaşmıştır. Yeni derslik binası 1 yemekhane, 1 kütüphane, 2 laboratuar, 1 bilgisayar odası, 1 toplantı odası ve 6 adet derslikten oluşmaktadır. Bu birimlerin kapasiteleri ile ilgili bilgiler eklerde verilmiştir. Ayrıca, 15.000 metrekare büyüklüğündeki okul bahçesi ve 1995 yılında kurulan 23.000 metreka-

relik Araştırma ve Uygulama Bahçesinde okulumuz öğrencileri uygulama çalışmalarını gerçekleştirmektedir.

1993-1994 öğretim yılında Bahçe Ziraatı ön lisans programına verilen 30 öğrencilik kontenjan ile başlayan eğitim-öğretim faaliyetleri, 1999-2000 öğretim yılından bu yana Bahçe Ziraatı, Peyzaj ve Gıda Teknolojisi programları bünyesinde yürütülmektedir. Gerek bölüm sayısının artması gerekse bölümlere tanınan kontenjanın 40 kişiye çıkartılması öğrenci sayısını arttırmış olup 2003-2004 öğretim yılında Yüksekokulumuz öğrenci sayısı 268'e ulaşmıştır.

Bilimsel alanda katkı olarak Kalecik ilçesinde yetişen Kalecik karası üzüm çeşidi ile ilgili araştırmalar, süt endüstrisinde kullanılan starter kültürlerin aktivitelerini azaltan ve her üretim döneminde ürün kayıplarına neden olan laktokok fajları üzerine araştırmalar, ekolojik planlama çerçevesinde gelişmekte olan kırsal bölgelerde tarımsal rekreasyonun ve peyzaj potansiyelinin araştırılması üzerine çalışmalar yapılmıştır. Güncel konularda araştırmalar ve çalışmalarını sürdürmektedir.

Bilim ve kültür alanında 2000-2001 Eğitim-Öğretim yılında Ankara Üniversitesi Rektörlüğü 100. Yıl Salonunda "Peyzaj Uygulamalarında Kalite Arayışları ve Peyzaj Teknikerliği" konulu bir panel düzenlenmiştir.

Geleceğe dönük tasarımlar:

Günümüzün gereksinimleri ve geleceğe ilişkin öngörüler doğrultusunda önlisans programında nitelikli teknikerler yetiştirmek,

Araştırmaya dayalı öğrenmeyi gözeten eğitim öğretim yöntemleri uygulamak,

Eğitim ve öğretimde uluslararası platformlarda etkili ve saygın bir yer almak,

Ülkemizin öncelikli gereksinmeleri ve Avrupa Birliğinin geleceğe yönelik eğilimlerini dikkate almak,

Öğrencilerin sosyal, kültürel ve sportif gelişim gereksinimlerini karşılayacak olanaklar yaratmak.

Yüksekokulda bulunan kütüphanede 1785 adet kitap ve 122 adet dergi bulunmaktadır. Öğrencilere yönelik sportif, kültürel ve sosyal hizmetler olarak 1 adet açık basketbol ve voleybol sahası bulunmaktadır. Ayrıca Beden Eğitimi dersleri çerçevesinde gerçekleştirilen sportif faaliyetlerin yanı sıra uygun mevsimlerde doğa yürüyüşleri yapılmakta ve üniversitemiz spor şenlikleri için takım çalışmaları gerçekleştirilmektedir. Yüksekokulumuz bünyesinde eşli danslar (tango,vals vb.) ve step grupları oluşturulmuştur.

Ayrıca müzik, tiyatro ve fotoğrafçılık konularında çalışmalar yapılmaktadır. Her dönem gerçekleştirilen şenliklerde öğrencilerin farklı sportif, kültürel ve sosyal eğilimleri güçlendirilmektedir.

Erasmus çerçevesinde, kurum arayış çalışmaları sürdürülmektedir.

Mezun olan öğrencilerin çalışma yaşamına yönelik eğitim, beceri kazanımlar ile iş bulma olanakları ise; yeterli teorik ve pratik bilgilerle donatılmış olan öğrenciler Tekniker unvanı alarak mezun olmaktadır. Mezunlarımız kamu ve özel sektör işletmelerinde yetiştiricilik ve işletmecilik yapmaktadırlar.

1997 Yılı Yüksekokul Bahçesi

2003 Yılı Yüksekokul Bahçesi

2005 Yılı Kütüphane ve Laboratuar.

2005 Yılı Bilgisayar Laboratuarı ve Toplantı Salonu.

2005 Yılı Araştırma-Uygulama Bahçesi ve Sera

KASTAMONU MESLEK YÜKSEKOKULU

Kastamonu Meslek Yüksekokulu, 11.03.1976 tarihinde, Milli Eğitim Bakanlığı'nın "Yaygın Teknik Öğretim Programı" çerçevesinde İnşaat Programının açılmasıyla faaliyete geçmiş, 1982 yılına kadar geçen süre içinde Kastamonu'da çeşitli eğitim kurumlarının binalarını kullanarak varlığını sürdürmüştür. 1982 yılında yüksekokulun Ankara Üniversitesi bünyesine katılmasıyla hızlı bir gelişim süreci başlamıştır. 1986 yılında kent merkezine 7 km uzaklıkta 600 dekarlık bir alan üzerine kampus kurulmasıyla yerleşik düzene geçebilmiştir. Söz konusu kampus alanında gelişimini sürdüren Kastamonu Meslek Yüksekokulu, şu anda derslikler, atölyeler, öğrenci yurtları, konferans ve sinema salonları, sosyal tesisleri ve spor alanlarıyla üzerine kurulduğu 600 dekarlık alan içinde faaliyetlerini sürdürmektedir.

Görev yapmış olan okul müdürleri:
Fikri AYDIN
Prof.Dr.Doğan AYDAL
Prof.Dr.Bahri GÖKÇEBAY

Ankara Üniversitesi Kastamonu
Meslek Yüksekokulunun
1992 Yılı Görünümü

Meslek yüksekokullarının tümü gibi Ankara Üniversitesi Kastamonu Meslek Yüksekokulu da çeşitli sektörlerde gereksinim duyulan teknik ara elemanlar yetiştirme amacına yönelik olarak çalışmalarını sürdürmektedir. Yetiştirilecek ara elemanların, sektörü tanıyan, sektörel gelişmeleri izleyen ve bunlara uyum sağlayabilecek kafa yapısına sahip bireyler olarak yetiştirilmesi amacına uygun olarak, Kastamonu Meslek Yüksekokulu eğitim verdiği alanlardaki gelişmelere yakın olmak adına kendini sürekli yenileyen ve yatırımlarını öğrencilerine yapan bir kurum kimliğindedir. Ayrıca öğrencilerin, potansiyel çalışanları oldukları sektöre uyumluluğunun geliştirilmesi dışında, sosyal yaşama uyum sağlamakta güçlük çekmemeleri ve iş dışında da yaşamlarını anlamlandırma ve doldurmaya yönelik olarak kültürel etkinliklere izleyici ve düzenleyici olarak katılımları sağlanmaya çalışılmaktadır. Bu amaca yönelik olarak da yüksekokul bünyesinde varolan konferans salonu ve sinema salonlarında kültürel çalışmalar yapılmakta, öğrencilerin ilgi alanlarına yönelik olarak çalışabilecekleri olanaklar, öğrencilere sunulmaktadır. Tüm bunların yanı sıra, öğrencilerin sportif alanlarda da kendilerini geliştirebilmeleri için yüksekokul bünyesinde çeşitli spor çalışmaları yapılmakta, öğrencilerin katılımları sağlanmaktadır. Dahası, bu çalışmaların düzenli olabilmesi için bir de spor kulübü kurulmuş ve mahalli liglerde çeşitli başarılara imza atılmıştır ve atılmaktadır.

Ankara Üniversitesi Kastamonu Meslek Yüksekokulu, bulunduğu Kastamonu kentinde kültürel ve sosyal yaşama yaptığı katkılarla kent halkından büyük destek ve talep görmektedir. Sıkça yapılan konferans, panel gibi etkinliklerin yanı sıra özellikle bahar aylarında yoğunlaşan konserleri de halka açık olarak düzenleyerek, kent halkının yaşamına renk katmayı başarabilmiştir. Yüksekokul, Türk Sanat Müziğinden Operaya, Rock müzikten Türk Halk Müziğine kadar geniş bir yelpazeye yayılan konser düzenlemelerinin yanı sıra, edebiyat, politika, ekonomi gibi konularda hem geniş bir bakış oluşturma, hem de konularının uzmanı olan konuklarıyla öğrencilerin ve kent halkının karşılıklı olarak tartışabilme ve bilgilenebilmelerini sağlama konusunda başarılı olmuştur. Ayrıca sıklıkla gerçekleştirilen açık oturum, panel, konferans, dinleti, konser gibi etkinliklerle, özellikle kentin ve öğrencilerin gereksinim duyduğu sosyal etkinlikler düzenlenmektedir.

Yüksekokulun kuruluşundan bu yana toplam 59 öğretim görevlisi ve okutman görev yapmıştır. Şu anda ise 32 öğretim görevlisi ve okutman görevlerini sürdürmektedir. Gerekli görülen programlarda varolan akademik personel açığı, dışarıdan görev alan, konularında yetkin kişilerce doldurulmaktadır.

Yüksekokuldaki Programlar:

1- İnşaat°
2- Elektrik°
3- Makine°
4- Bilgisayar Programcılığı°
5- Endüstriyel Elektronik°
6- Radyo TV Tekniği
7- Çocuk Gelişimi
8- Muhasebe°
9- İşletmecilik°
10- Tekstil (kapatıldı) *
11- El Sanatları (kapatıldı)
12- Kaynak Teknolojisi (kapatıldı)
13- Mobilya ve Dekorasyon (kapatıldı)

* Kapatılan bölümler öğrenci almamaktadır. Ancak halen kayıtlı öğrencileri bulunmaktadır.
° Bu bölümlerde ikinci eğitim de vardır.

Ankara Üniversitesi Kastamonu Meslek Yüksekokulu'nda1463'ü birinci öğretim, 975'i ikinci öğretim öğrencisi olmak üzere toplam 2438 öğrenci kayıtlıdır. Bugüne kadar mezun olan öğrenci sayısı ise 3244'dür.

Yüksekokulda bulunan 22 dersliğin toplam öğrenci kapasitesi 1140'dır. İdare Binası, Derslikler Binası, Kütüphane, Öğrenci Evi, Konferans Salonu, Sosyal Tesisler, Elektrik Lab.Binası, Elektronik Lab.Binası, İnşaat Lab. Binası, Bilgisayar Lab.Binası, Makine Lab.Binası-1, Makine Lab.Binası-2, Sinema Salonu, Öğrenci Yurdu, Konuk Evi, İşlikler ve Ambar

binalarından oluşan yerleşke, öğrencilerin her türlü gereksinimini karşılamaya yönelik olarak düzenlenmiştir.

3 adet 41 bilgisayarlı ve 2 adet 21 bilgisayarlı, toplam 5 bilgisayar atölyesinde 165 bilgisayar öğrencilerin kullanımındadır. Elektrik–elektronik laboratuvarları, İnşaat laboratuvarları, Makine atölye ve laboratuvarları ve Radyo-televizyon atölyesinin yanı sıra Sinema Salonu ve görüntülü öğretim laboratuvarlarının toplam sayısı 6'dır.

Yüksekokul kütüphanesinde toplam kitap sayısı 7975'dir ve bu sayı her geçen gün artmaktadır.

Erasmus çerçevesinde gerçekleştirilmiş herhangi bir çalışma bulunmamakla birlikte, kariyer planlama ve AR-GE çalışmalarını, öğretim elemanları kendi alanlarında bireysel olarak yapmakta ve öğrencilerine sunmaktadır.

Ankara Üniversitesi Kastamonu Meslek Yüksekokulu, Türkiye-Avrupa Birliği Derneği (TURABDER) ve Kastamonu ve Yöresi Dayanışma Derneği tarafından ortaklaşa yürütülmekte olan, AB katılım Öncesi Mali Yardım Programı kapsamında, Türkiye İş Kurumu'nun "Aktif İşgücü Programları Projesi Yeni Fırsatlar Programı" çerçevesinde Merkezi Finans ve İhale Birimi ile yapılan sözleşme gereğince Avrupa Birliği tarafından finanse edilen; Kadın Girişimciliği Bölgesel Eğitim Projesi kapsamında verilen eğitimlere Meslek Yüksekokulu ev sahipliği yapmakta ve yüksekokul akademik kadrosu bu eğitimlerde eğitmen olarak görev almaktadır.

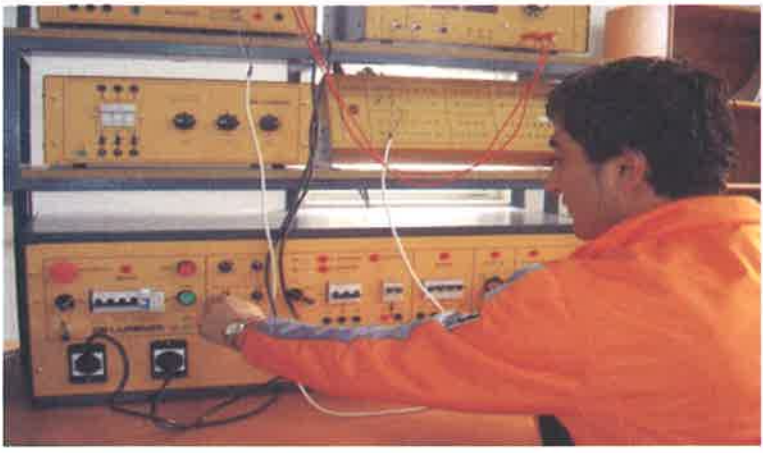

Yaz günleri en tatlı
hayaller gibi geçti

YABANCI DİLLER YÜKSEKOKULU

Ankara Üniversitesi Yabancı Diller Yüksekokulu 26/01/2002 tarih ve 2002/3651 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile 2002 yılında kurulmuştur.

Günümüzde yabancı dil bilmenin önemi giderek artmaktadır. Bu nedenle modern dünyaya uyum sağlayabilen, dünya literatürünü izleyebilen ve kendi alanında gerektiğinde sunum yapabilen öğrenciler yetiştirmek amacıyla Yabancı Diller Yüksekokulu kurulmuştur. Yabancı Diller Yüksekokulu, Hazırlık Birimi ve Lisans Dönemi dersleri olmak üzere ikiye ayrılır. Lisans dersleri Almanca, Fransızca ve İngilizce dillerinde verilir. Yabancı Diller Yüksekokulu Hazırlık Biriminde bir sene boyunca yoğun eğitim gören öğrenciler, üst seviyede yabancı dil bilgisiyle okulumuzdan mezun olmaktadır. Mezun olan öğrenciler yabancı dilde okuduğunu ve duyduğunu anlayabilmekte, yazılı ve sözlü olarak kendilerini anlatabilmekte, kültürel ve sosyal yaşamda gerekli olan iletişimi sağlayabilmektedirler.

Yabancı Diller Yüksekokulu Hazırlık Biriminde verilen eğitimin yanı sıra, 2547 sayılı yasanın 5/ı maddesi çerçevesinde, Fakülte/Yüksekokul/Konservatuar lisans programlarında "Zorunlu Temel Yabancı Dil" , "İleri Yabancı Dil" ve "Mesleki Yabancı Dil" dersleri alan yaklaşık 14 bin öğrenciye çağdaş düzeyde yabancı dil eğitimi vermektedir.

Yabancı Diller Yüksekokulunun kuruluş tarihine kadar yabancı dil eğitim-öğretim hizmeti Ankara Üniversitesi Yabancı Diller Bölüm Başkanlığı ve Yabancı Dil Hazırlık Sınıfları Koordinatörlüğü tarafından yürütülmüştür.Yabancı Diller Yüksekokulu kurulduktan sonra Hazırlık Sınıfları, Yabancı Diller Yüksekokulu bünyesinde daha yoğun ve gelişmiş bir programla yabancı dil eğitimi vermeye devam etmektedir.

İsteğe Bağlı Hazırlık Sınıflarının Oluşumu:

Ankara Üniversitesinde İsteğe Bağlı Yabancı Dil Hazırlık Sınıfları ilk olarak 1989-1990 eğitim-öğretim yılında Üniversitemiz Siyasal Bilgiler Fakültesinde "Yoğun Yabancı Dil Eğitim Programı Koordinatörlüğü" olarak başlamıştır. Siyasal Bilgiler Fakültesine yeni kayıt olan öğrencilerden isteğe bağlı hazırlık sınıfını tercih edenler, bir yıl süreyle yoğun yabancı dil dersi almıştır.

Daha sonra sırayla;

1994-1995 eğitim-öğretim yılında Ziraat Fakültesi,

1995-1996 eğitim-öğretim yılında İletişim Fakültesi, Fen Fakültesi, Hukuk Fakültesi ve Veteriner Fakültesi,

1996-1997 eğitim-öğretim yılında Eğitim Bilimleri Fakültesi,

1997-1998 eğitim-öğretim yılında Eczacılık Fakültesi ve Sağlık Eğitim Fakültesi,

1998-1999 eğitim-öğretim yılında Tıp Fakültesi ve Diş Hekimliği Fakültesi,

1999-2000 eğitim-öğretim yılında İlahiyat Fakültesi , Çankırı Orman Fakültesi ve Ankara Cebeci Sağlık Yüksekokulu,

2000-2001 eğitim-öğretim yılında Çankırı Meslek Yüksekokulu Bankacılık bölümü Hazırlık Sınıfı eğitimine başlamıştır.

Zorunlu Hazırlık Sınıfları:

1993-1994 eğitim-öğretim yılında Beden Eğitimi ve Spor Yüksel Okulu,

1996-1997 eğitim-öğretim yılı Beypazarı Meslek Yüksekokulu Turizm Rehberliği Bölümü,

1999-2000 eğitim-öğretim yılı Çankırı Meslek Yüksekokulu Turizm Otelcilik Bölümü,

2002-2003 eğitim-öğretim yılı Tıp Fakültesi,

2003-2004 eğitim-öğretim yılı Mühendislik Fakültesi, Zorunlu Hazırlık Sınıfı Eğitimine başlamıştır.

Her fakültenin kendi bünyesinde sağlanan hazırlık sınıfları eğitimi, 2000-2001 eğitim-öğretim yılında Ankara Üniversitesi Yabancı Dil Hazırlık Sınıfları Koordinatörlüğünün kurulmasıyla tek bir çatı altında toplanmıştır

Ankara Üniversitesi Yabancı Diller Bölüm Başkanlığı ile Ankara Üniversitesi Yabancı Dil Hazırlık Sınıfları Koordinatörlüğü, 26/01/2002 tarih ve 2002/3651 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile 2002 yılında kurulan Ankara Üniversitesi Yabancı Diller Yüksekokulu adı altında birleştirilmiştir.

Yüksekokulumuzda görevli okutmanların, mesleki bilgi, beceri ve deneyimlerinin arttırılması amacıyla akademik yıl içerisinde yurt içinde ve yurt dışında düzenlenen seminer, sempozyum, kongre, kurs vb. etkinliklere katılımları sağlanmaktadır.

Üniversitemiz fakülte ve yüksekokullarına yeni kayıt olan öğrenciler "İsteğe Bağlı" ve "Zorunlu" olmak üzere iki ayrı grup olarak Yüksekokulumuzda bir yıl süreyle Yabancı Dil Hazırlık Eğitimi almaktadırlar. Fakülte ve yüksekokulların zorunlu hazırlık sınıfı programına yönelmelerinden dolayı (Tıp Fakültesi, Mühendislik Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Beypazarı Meslek Yüksekokulu, Siyasal Bilgiler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü) Hazırlık Birimimizde öğrenci sayımız artmakta ve Yüksekokulumuz gün geçtikçe büyümektedir.

Hazırlık Birimi öğrencilerinin yanı sıra, Üniversitemize bağlı tüm fakülte ve yüksekokullarda 2547 sayılı yasanın 5/ı maddesi gereği okutulan Zorunlu Yabancı Dil Dersleri yüksekokulumuz tarafından yürütülmektedir.

Yüksekokulumuz hazırlık eğitimi ve servis derslerinin yanı sıra , her yıl üniversitemiz araştırma görevlilerine yönelik hafta sonları ücretsiz KPDS/ÜDS ve Genel İngilizce kursları düzenlemektedir. Yaklaşık 150 civarında araştırma görevlimiz her yıl bu kurslara katılmaktadır. Araştırma Görevlileri kursu yaklaşık 8 ay devam etmekte olup, her yıl ekim ayında başlayıp Mayıs ayında sona ermektedir.

Yüksekokulumuzda bir yıl süreyle hazırlık okuyan öğrencilere Üniversitemiz Enformatik Bölüm Başkanlığı tarafından "Zorunlu Bilgisayar Dersleri" verilir.

Bilgisayar dersleri 3 sat teorik, 2 saat uygulama olmak üzere haftada 5 saat verilir.

Yabancı Dil derslerinden ve Bilgisayar derslerinden başarılı olan öğrencilerimize ayrı ayrı Yabancı Dil "Başarı Belgesi" , Bilgisayar "Başarı Belgesi" verilmektedir

Fakülte ve Yüksekokullarımızda okutulan (YD101-102, 201-202) kodlu Zorunlu Yabancı Dil derslerinden başarısız olan öğrencilerimize her yıl, Yaz Dönemi Eğitimi (Yaz Okulu) verilmektedir.

Yaz Okulu dersleri, özellikle mezuniyet aşamasındaki öğrencilerimiz için son derece yararlı olmaktadır.

Fakülte/Konservatuar/Yüksekokullarımızda 2547 sayılı yasanın 5/ı maddesi gereği verilen Zorunlu Yabancı Dil Derslerinin (YD101-102,201-202) 1.yarıyıl ve 2.yarıyıl final sınavları yüksekokulumuz tarafından merkezi olarak yapılmaktadır

Üniversitemiz, Fakülte/Konservatuar/Yüksekokullarına yeni kayıt olan öğrenciler için yapılan "Yabancı Dil Muafiyet Sınavı" Yüksekokulumuz tarafından düzenlenmektedir. Üniversitemiz genelinde yapılan bu sınava her yıl yaklaşık 3000 öğrenci girmektedir.

Muafiyet Sınavı her Eğitim-Öğretim yılı başında bir defa yapılır.

Üniversitemiz Zorunlu Hazırlık Sınıfı olan Fakülte/Yüksekokullarına yeni kayıt yaptıran öğrencilerimize, Yüksekokulumuz tarafından sene başında " Güz Yeterlik Sınavı " verilir.

Bu sınavdan başarılı olan öğrencilerimiz hazırlık sınıfından muaf tutulur.

Başarısız öğrenciler ise bir yıl süreyle Yüksekokulumuzda Yoğun Yabancı Dil Hazırlık Eğitimi alırlar. Yeterlik Sınavı " Bahar Yeterlik ve Güz Yeterlik" olmak üzere yılda iki defa yapılır

Hazırlık Birimi Öğrenci Sayısı

2002-2003 eğitim-öğretim yılında 915 ,
2003-2004 eğitim-öğretim yılında 990 ,
2004-2005 eğitim-öğretim yılında 1201 öğrenci hazırlık sınıflarına devam etmiştir.

2547 sayılı yasanın 5/ı maddesi gereği Üniversitemize bağlı tüm fakülte ve yüksekokullarda okutulan Zorunlu Yabancı Dil Derslerini alan yaklaşık 14 bin öğrenci bulunmaktadır.

Hazırlık Birimi ile fakülte/konservatuar/yüksekokullarda Almanca/Fransızca/İngilizce ve diğer diller dahil toplam 124 yabancı dil okutmanımız görev yapmaktadır.

Üniversitemiz fakülte/yüksekokullarına yeni kayıt yaptıran öğrenciler (isteğe bağlı ve zorunlu) bir yıl süreyle yoğun yabancı dil hazırlık eğitimi almaktadırlar.

Hazırlık sınıfına kayıt yaptıran öğrenciler eğitim-öğretim yılı başında düzey belirleme sınavına alınırlar. Bu sınavdan aldıkları nota göre ilgili kurlara (A, B, C) yerleştirilirler.

Hazırlık sınıflarımızda eğitim 15-18 kişilik sınıflarda yapılmaktadır. Her derslikte televizyon, kasetçalar, video ve DVD player bulunmaktadır. Ayrıca öğrenci sunumlarında dersliklere tepegöz ve video projeksion cihazı sağlanmaktadır.

A Kuru öğrencileri haftada 20 saat, **B** Kuru öğrencileri haftada 22 saat ve **C** Kuru öğrencileri de haftada 28 saat yoğun yabancı dil eğitimi alırlar.

Hazırlık sınıflarını başarıyla bitiren öğrencilerimiz fakülte ve yüksekokullarda okutulan Zorunlu Yabancı Dil Derslerinden (YD101-102-YD201-202) ve okutuluyorsa ileri yabancı dil derslerinin tümünden muaf olurlar.

Yüksekokulumuzda 2002-2003 akademik yılı içinde, eğitim teknolojilerine dayanan akademik planlamalara uygun olarak, pek çok yazılım desteğiyle geliştirilen ve çağdaş öğretim yöntem ve tekniklerinde önemli bir yer tutan Bilgisayar Destekli Dil Laboratuarı kurulmuştur. Bu laboratuar, öğrencilerin telaffuz, dinleme-anlama, yazma, sözcük dağarcığı, okuma bilgi ve becerilerini bireysel olarak geliştirebilmelerine olanak sağlamaktadır.

Hazırlık sınıflarımızın bütün dersliklerini kasetçalar, video ve televizyon gibi araç- gereçlerle donatılarak üniversitemiz öğrencilerine yoğun Yabancı Dil Eğitimi vermeye özen göstermektedir. Bunun yanı sıra 2003-2004 öğretim yılında bir **"Sinema salonu"** kurulmuş olup, bu salonda öğrencilerimize haftanın belirli günlerinde yabancı dilde film gösterimleri yapılmaktadır.

Lisans Dönemi Yabancı Dil Derslerinde ise, yabancı dil bilgilerini daha da ileri seviyeye çıkartan öğrenciler, kendi alanlarındaki literatürü takip edebilmeleri için gereken eğitimi de alırlar.

Yabancı Diller Yüksekokulunun Kuruluşunda Emeği Geçenler:

Prof. Dr. Ersin Onulduran	Yabancı Diller Yüksekokulu Müdürü Yabancı Diller Bölüm Başkanı
A. Ruhiser Mergenci	Yabancı Diller Yüksekokulu Müdür Yardımcısı Yabancı Diller Bölüm Başkanı yardımcısı
Prof. Dr. Tahsin Kesici	Yabancı Diller Yüksekokulu Müdürü
Dr. Semih Şahinel	Yabancı Diller Yüksekokulu Müdür Yardımcısı
İlknur Akıntürk	Yabancı Diller Bölüm Başkan Yardımcısı

Sinema Salonu

Derslikler

Öğretim Elemanları

ANKARA ÜNİVERSİTESİ

MERKEZLER

ASTRONOMİ ve UZAY BİLİMLERİ ARAŞTIRMA ve UYGULAMA MERKEZİ

Ankara Ünüversitesi Astronomi ve Uzay Bilimleri Araştırma ve Uygulama Merkezi 1 Eylül 1994 tarihinde kuruldu. Kuruluş amacı; Astronomi ve Uzay Bilimleri alanlarında bilimsel araştırma ve uygulama çalışmaları ve yayımlar yapmak, hizmet sunmak, Ankara Üniversitesi'nin ilgili öğretim programlarına destek vermek, ülkemiz eğitim-öğretim kurumlarına ve halka yönelik astronomi eğitim ve bilgilendirme programları düzenlemek bunun için ilgili alanda etkinlik gösteren ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlarla işbirliği kurmaktır. Merkez, Ankara Üniversitesi Gözlemevi bünyesinde etkinliklerini sürdürmektedir. Gözlemevi 26 Ağustos 1963'te hizmete açılmış olup ülkemizdeki faal dört üniversite gözlemevinden biridir. Kurucusu Hollanda'lı astronom Prof. Dr. Egbert Adriaan KREIKEN'dır. Astronomi bilimine yaptığı katkılardan dolayı, IAU-Uluslararası Astronomi Birliği'nin 1973'de Avustralya'daki Genel Toplantısı'nda, ismi Ay'daki bir kratere verildi. Gözlemevi'nde, çapları 15, 30 ve 40 cm olan üç adet optik teleskop bulunmaktadır. Bu teleskoplarla değişen yıldızlara ilişkin ulusal ve uluslararası düzeyde bir çok bilimsel araştırma projesi yürütülmekte, halka ve eğitim kurumlarına yönelik popüler astronomi etkinlikleri gerçekleştirilmektedir.

Merkezimiz Gözlemevi'nde, astronomi lisans-lisansüstü öğrencilerine değişen yıldızların fotometrik gözlem tekniklerine yönelik uygulamalar yaptırmakla birlikte ilk, orta ve yüksek öğrenim öğrencilerine ve astronomiye ilgi duyan kişi, kurum ve kuruluşlarına yönelik olarak her ay halk günleri, yıldız partileri, vb. etkinlikler de düzenlemektedir.

Bunlardan bazıları:

- Astrofizik yaz okulu, Ağustos 1994
- Mars'ın yakın geçişi etkinlikleri, Ağustos 2003
- Venüs geçişi etkinlikleri, Haziran 2004

- Tam Ay tutulması gözlemi, 4 Mayıs 2004
- Kuyruklu yıldız gözlemi, Mayıs 2004
- Perseid göktaşı yağmuru, Ağustos 2005
- Parçalı Güneş Tutulması, Ekim 2005
- Tam Güneş Tutulması, Mart 2006

Fen Fakültesi Astronomi ve Uzay Bilimleri Bölümü çalışanları aynı zamanda Merkez çalışanları olup Merkez ve Gözlemevi'nin diğer bir akademik ve idari personeli yoktur. Merkezin web adresi: http://www.science.ankara.edu.tr/ astronomy/gözlemevi

AVRUPA TOPLULUKLARI ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ (ATAUM)

Avrupa Toplulukları Araştırma ve Uygulama Merkezi (ATAUM) Türkiye'nin Avrupa Birliği ile ilişkilerinin geliştirilebilmesi ve sürdürülebilmesi amacıyla 1987 yılında kurulmuştur. ATAUM, alanında Türkiye'nin ilk kurulan araştırma ve uygulama merkezidir. 1987-1993 döneminde Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi içinde faaliyetlerini sürdüren Merkezimiz 1993'ün ilk yarısında kendi binasına taşınmıştır. Kurulduğu günden başlayarak Avrupa Birliği hakkında temel ve uzmanlık eğitim programları sunan kurumumuzdan, 2006 yılına dek büyük çoğunluğu kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan yaklaşık 8000 kişi sertifika almıştır.

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü içinde yer alan ATAUM binası 3500 metrekarelik kullanım alanına sahiptir. Binada 200 öğrenci kapasiteli beş derslik bulunmaktadır. ATAUM konferans salonu 275 kişilik kapasiteye ve aynı anda 5 dilde simültane çeviri olanağına sahiptir. Konferans salonunda ve sınıflarda kapalı devre televizyon sistemi de bulunmaktadır.

Amaç ve Etkinlikleri:

- Kamu ve özel sektör çalışanlarına Avrupa bütünleşmesinin çeşitli yönleriyle ilgili eğitim vermek.
- Etkinlik alanı ile ilgili konularda kendi başına ya da diğer yerli ve yabancı üniversite ve kuruluşlarla işbirliği içinde araştırmalar yapmak.
- Bu etkinliklerin sonuçlarını Türkçe ve diğer dillerde yayınlamak.
- Türkiye ve Avrupa Birliği ilişkileri konusunda kamuoyu oluşturmak.

ATAUM'un Çalışma Alanları :

- Araştırma, inceleme, geliştirme, uygulama yapmak ve yaptırmak; bu gibi çalışmalara katılmak ve desteklemek.
- Ulusal ve uluslararası düzeyde kurslar, seminerler, konferanslar, kongreler, sempozyumlar, özel uzmanlık kazandırmaya yönelik alanlarda eğitim ve öğretim programları düzenlemek.

- Ulusal ve uluslararası kuruluşlarla işbirliği yapmak.
- Kamu ve özel kuruluşların gereksinim duydukları alanlarda ve karşılaştıkları problemlerin çözümüne yönelik araştırma, inceleme ve benzer çalışmalar yapmak; proje ve benzeri teknik yayınlarda bulunmak.
- Bilimsel ve teknik etkinliklerin yürütülmesi için, yurtiçi ve yurtdışı kuruluşlarla işbirliği yapmak; bülten, proje, kitap, dergi ve benzeri yayınlar
- Yetkili kurullarca verilecek diğer çalışmaları yapmak. (Resmi Gazete, 14 Haziran 1987, Sayı:19487)

ATAUM; iki yönetici, beş uzman, dört araştırma asistanı, her biri alanlarında büyük deneyim sahibi on memur ile hizmetli personel ve staj amacıyla geçici olarak aramızda bulunan öğrencilerden oluşan bir kadroya sahiptir.

Merkezimiz, 1987'den bu yana Avrupa Birliğini çeşitli boyutlarıyla ele alan ve Devlet Planlama Teşkilatı Avrupa Birliği ile İlişkiler Genel Müdürlüğü'nün eşgüdümü altında gerçekleştirilen sertifika programlarını yürütmektedir. Bugüne kadar çoğu kamu kurumlarından gelen 8000'e yakın katılımcı ATAUM sertifikası almıştır.

Sertifika programımız temel eğitim ve uzmanlık programı olmak üzere iki ana kategoride sürmektedir. Programımız bir akademik yıl içerisinde iki ayrı dönemde gerçekleşmekte, her bir dönem ise yaklaşık 3 aylık (100-110 saat) bir zaman dilimini kapsamaktadır.

Sertifika programlarımız, ağırlıklı olarak Ankara Üniversitesi olmak üzere, Ankara'daki diğer üniversitelerden, kamu kurum ve kuruluşlarından ve Avrupa Birliği ülkelerinden gelen yaklaşık 60 kadar öğretim üyesi ve uzman tarafından sürdürülmektedir.

ATAUM, AB ile ilgili konulara yönelik eğitim programlarını bir akademik yıl içerisinde iki ayrı dönemde temel ve uzmanlık eğitimi kursları olarak gerçekleştirmektedir.

Avrupa Birliği temel eğitim programında genel olarak AB'nin yapısı, oluşum süreci, kurumsal yapısı, işleyişi, çeşitli politikaları, Türkiye-AB ilişkileri ve AB'ndeki son gelişmelerle ile ilgili olarak temel bilgiler verilmektedir.

ATAUM' un düzenlediği uzmanlık programları şunlardır:

- Uluslararası İlişkiler Uzmanlık Programı,
- AB Uzmanlık Programı,
- AT Hukuku Uzmanlık Programı,
- Sosyal Politikalar Uzmanlık Programı ,
- Ortak Tarım Politikası Uzmanlık Programı,
- Sanayi Politikaları Uzmanlık Programı.

Bunlara ek olarak kurum ve kuruluşların istekleri ve önerileri doğrultusunda AB' ne yönelik çeşitli konularda özel eğitim programları açılmaktadır.

ATAUM, üniversitelerimize düşen görev ve sorumluluklar çerçevesinde Ankara dışındaki illerin de bilinçlenmesi amacıyla bu illerdeki üniversitelere Avrupa Birliği Temel Eğitim Kursu vermektedir.

Merkezimizde halihazırda devam etmekte olan programları İngilizce olarak desteklemek amacıyla, Merkezimiz ve İngiltere Büyükelçiliği Kültür Müsteşarlığı British Council ile ortaklaşa olarak Sektörel İngilizce- Avrupa Birliği kursu düzenlenmektedir. Program içerisinde yer alan konular, ATAUM Temel Eğitim Programı içeriği ile uyumlu olacak biçimde seçilmiş, programda okuma, dinleme ve tartışma becerilerinin geliştirilmesi, kelime dağarcığının seçilen konular çerçevesinde arttırılması, Avrupa Birliği ile ilişkilerde öncelikli olarak gereksinim duyulacak yazma, Avrupa Birliği ile doğrudan ve yüzyüze iletişim içinde bulunacak katılımcıların, özellikle toplantı ve müzakere teknikleri ile sunum teknikleri gibi sözel üst düzey dinleme/konuşma becerilerinin ve makale, rapor yazımı gibi üst düzey yazma becerilerinin edinimi hedeflenmiştir.

ATAUM Kütüphanesi "AB Dokümantasyon Merkezi" statüsündedir ve AB konusunda bir uzmanlık kütüphanesi olma yolunda hızla ilerlemektedir. Kütüphanemize AB Resmi Gazetesi olmak üzere her türlü AB yayını kütüphaneye gelmektedir. Elli kişilik bir okuyucu salonu bulunan Kütüphanede, basılı malzemenin yanı sıra A-4 kağıda çıkış alma olanağına sahip bir mikrofiş okuma makinesiyle AB müktesabatına ilişkin mikrofişler de vardır. Ayrıca, Kütüphanede kurulu bilgisayarlar yardımıyla okuyucuların web üzerinde tarama yapması ve CD taramaları olmaktadır. Elips Online Katolog Tarama, Kütüphaneler ve Bilgi Merkezleri (Milli Kütüphane'den alınmıştır)

EDC'ler Türkiye'de, EDC'ler Dünya'da internet bağlantılı ve CD sürücülü 3 gelişmiş bilgisayar, tarayıcı ve CD yazıcı, araştırmacıların hizmete açık olup, araştırmacılar bulguların çıktısını alabilme olanağına sahiptir.

Bilgi işlem merkezi ayrıca ATAUM web sayfasının hazırlanması ve güncelleştirilmesinden, kursiyer veri tabanının hazırlanmasından ve teknik altyapının denetiminden sorumludur.

ATAUM 1989'dan itibaren yayınlamakta olduğu "Araştırma Dizisi" kitaplarının yanı sıra, 2001 yılından başlayarak, Avrupa Birliği konularına yönelik ve Türkiye – AB ilişkilerini inceleyen araştırmalara ve bilimsel çalışmalara yer vermek üzere, süreli yayınlar çıkarmaya başlamıştır. Bunlar; Bahar, Güz, Kış olmak üzere yılda üç kez yayınlanan ATAUM Bülten ve yılda iki kez yayınlanan ve hakemli bilimsel dergi niteliğindeki Ankara Avrupa Çalışmaları Dergisi'dir. Yayın hayatının 5. yılında ATAUM Bülten'in ismi Haber ATAUM olarak değiştirilirken basımı da renklendirilmiştir.

Merkezimiz Araştırma Dizisi kitapları, **Haber ATAUM**, **Ankara Avrupa Çalışmaları Dergisi** yayınlarına ilaveten 2001 yılından başlayarak, Avrupa Birliği Müktesebatına Türk Bakanlıklarının Uyum Çalışmaları çerçevesinde düzenlediği Panellerin deşifrasyonlarının yer aldığı kitapçıklar yayınlamaktadır. Bunlar, ATAUM Panel Kitapçıkları adıyla yayımlanmaktadır. Merkezimiz alanı ile ilgili bilimsel çalışmaların yayımını üstlenmek konusunda da önemli adımlar atmıştır. Araştırma Dizisi başlığı ile yayımlanan bu çalışmaların sayısı 25'e ulaşmıştır.

Merkezimiz, dar anlamda Avrupa çalışmalarını konu almamakta, uluslararası bir sosyal araştırma merkezi olarak etkinlik göstermeyi de amaçlamaktadır. Üniversitemiz ve ATAUM olarak bu amacı gerçekleştirecek fiziki ve beşeri olanaklara fazlasıyla sahibiz. Öncelikli araştırma alanlarımız arasında: Hukuk, Ekonomi, Uluslararası İlişkiler, Kıyaslamalı Siyaset, Sosyal ve Kültürel Çalışmalar, Sosyal Politika, Çevre ve Eğitim yer almaktadır. ATAUM sosyal bilimler alanında uluslararası bir araştırma merkezi olmayı amaçlamaktadır. Bu çerçevede oluşturulan "Avrupa Çalışmaları ileti listesi" belirlenen amaçlar doğrultusunda etkinliklerini sürdürmektedir.

ÇEVRE SORUNLARI ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ

Ankara Üniversitesi Çevre Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi, önceleri Ankara Üniversitesi Rektörlüğü'ne bağlı bir enstitü olarak kurulmuş, daha sonra 2547 sayılı Kanun ve Üniversitelerde Akademik Teşkilat Yönetmeliğinin geçici 2. Maddesine göre "Araştırma ve Uygulama Merkezine" dönüştürülerek, 2 Mart 1990 tarih ve20449 Sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak işlerlik kazanmıştır.

Merkezin kuruluş amacı, genel olarak çevre ile canlıların etkileşmesinden doğan sorunları bilimsel olarak saptamak ve çözümleme yöntemleri geliştirmek, uygulamak, geliştirilen yöntemleri ve bu arada ortaya çıkan yeni durumları ilgililere iletmek, gelecekte çevre yönünden sorun olabilecek hususlarda araştırma sonuçlarını yetkililere duyurmak ve uyarmak, kamu ve özel her türlü kuruluşun çevre sorunları ile ilgili başvurularını ele almak, bunlar üzerinde araştırma yapmak ve yaptırmak ya da gereğinde alan uygulaması yapmak, çevre sorunları alanında araştırmacılar yetiştirmek olarak tanımlanmıştır.

Ankara Üniversitesi Çevre Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi, ilk müdür olarak Rektörlük tarafından atanan Prof.Dr.Ruşen Keleş'in yönetiminde on bir fakülte ve dört Yüksek Okulun 34 temsilcisi ve Rektör tarafından seçilen üç üye olmak üzere toplam 37 Merkez Kurul Üyesi ile 1991 yılında çalışmalarına başlamıştır.Merkez Kurulu üyelerinden oluşan 1.Genel Kurul toplantısında Prof.Dr.Yavuz Demirel, Prof.Dr.Koray Haktanır, Prof.Dr.Can Hamamcı, Prof.Dr.Yalçın Memlük, Prof.Dr.Coşkun Özgünel ve Prof.Dr.Nevin Vural Yönetim Kurulu Üyeliklerine seçilmişlerdir.Üç yıl süreyle görev yapan bu üyeler arasından Prof.Dr.Koray Haktanır ve Prof.Dr.Can Hamamcı Merkez Müdürü tarafından müdür yardımcılıklarına atanmışlardır.

Merkezin 2. Üç yıllık döneminde merkez müdür ve müdür yardımcıları 06.12.1994 tarihinden itibaren görevlerine devam etmişler, ancak Merkez Kurulu ve buna bağlı olarak yönetim kurulunda bazı değişiklikler olmuş

ve bu dönemde Doç.Dr.Barbaros Çetin, Prof.Dr.Koray Haktanır, Prof.Dr.Can Hamamcı, Prof.Dr.Mehmet Koyuncu, Prof.Dr.Seval Toros ve Doç.Dr.Nükhet Turgut yönetim kuruluna seçilmişlerdir.

Ankara üniversitesi çevre sorunları araştırma ve uygulama merkezi'nin 3.üç yıllık Müdürlüğü'ne 8.12.1998 tarihinden itibaren üç yıl süre ile Prof.Dr.Koray Haktanır atanmış ve yönetim Kurulu Üyeliklerine Prof.Dr.Recep Akdur, Doç.Dr.Nevin Akpınar, Doç.Dr.Barbaros Çetin, Prof.Dr.Asuman Karakaya, Prof.Dr.Yusuf Şanlı ve Prof.Dr.Nükhet Turgut seçilmişlerdir.

Prof.Dr. Koray Haktanır'ın görevden ayrılması ile Merkez Müdürlüğü'ne Prof.Dr. Oktay Gürkan atanmıştır ve aynı yönetim kurulu üyeleri ile göreve devam etmiştir.

Merkez Müdürlüğü'ne 15.10.2003 tarihinden itibaren Doç.Dr. Nevin Akpınar atanmış ve Yönetim Kurulu üyeliklerine Prof. Dr. Serap Pulatsü, Ar.Gör. Abdurrahman Saygılı, Yrd. Doç.Dr. Serhat Birengel, Doç. Dr. Ergin Duygu, Yrd. Doç. Dr. Mehmet Somuncu, Dr. Sultan Gündüz seçilmişlerdir.

Yakın bir döneme kadar fiziksel bir yapıya, donanım ve büro personeline sahip olmayan A.Ü.Çevre Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi, geçmiş dönemlerde Merkez ve Yönetim Kurulu'nu oluşturan üyelerin katılımları ile değişik zamanlarda konferans, toplantı ve seminerler, çevre incelemeleri gerçekleştirilmiştir. Bu etkinliklerden kimi örnekler aşağıda gösterilmiştir.

9.Mart.1991 Körfez Savaşı Nedeniyle Oluşan Çevre Kirliliğini değerlendirme Toplantısı- DPT-Ankara

7-10.Mayıs 1992.Uluslar arası Biyopolitik Toplantısı-İstanbul

11-16 Mayıs.1992 "Çevre 92" Toplantısı-İstanbul

20.Mayıs.1993 Çevre ve Allerji Paneli- Ankara

Mart 1995-Aralık 1995 Fakülte Konferansları

3.05.2000. "Marmara ve Bolu Depreminden sonra afetlere hazırlık ve Üniversitenin yeri. A.Ü. 100 YIL konferans salonu. Prof.Dr, Recep Akdur

14.10.2001. Toprağın öyküsü. Kırsal Çevre ve Ormancılık Araştırma Derneği.

24.10.2001. Sürdürülebilir Kalkınmada Biyomas Enerjisinin Yeri ve Önemi. A.Ü.Z.F. Bahçe Bitkileri Amfisi. Doç.Dr. Engin Duygu.

25.12.2001. PANEL. AB karar ve uygulamaları çerçevesinde sürdürülebilir kalkınmada biyolojik kaynakların değerlendirilmesinin önemi: Biyokütle Enerjisi Örneği. ATAUM konferans salonu

11-12 Mart 2004. Korunan Alanlarda Ekoturizm Çalıştayına katılım ve merkez adına görüş ve öneriler bildirme.

3-5 Mart 2005 Peyzaj Planlama ve Doğa Koruma Çalıştayı: Ankara Üniversitesi Çevre Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü, Çukurova Üniversitesi, Çevre ve Orman Bakanlığı, Almanya ve Türkiye Peyzaj Mimarları Odasının koordinasyonunda 3-5 Mart 2005 tarihleri arasında Ankara Üniversitesi Rektörlüğü 100. Yıl Konferans Salonunda "Peyzaj Planlama ve Doğa Koruma" başlıklı Çalıştay'ı gerçekleştirmiştir.

Mart-Eylül 2005 döneminde değişik tarihlerde Çankırı'da düzenlenen toplantılar yoluyla Çankırı Valiliği ile olası çalışma seçenekleri konularında değerlendirmeler yapılmıştır. Bu çerçevede; Çankırı Valiliği'nden Çankırı Merkez Kenbağı Mesire Alanı Gelişim Planı ve Çankırı Ilgaz Yıldıztepe Kış Turizmi ve Doğa Sporları Merkezi Gelişim Planının hazırlığına Yapımına ilişkin olarak Üniversitemiz Çevre Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezinden hizmet isteğinde bulunulmuş ve çalışmalar Döner Sermaye Hizmetleri kapsamında yürütülmektedir. Ayrıca, Çankırı Valiliği'nin talebi ile Çankırı Merkez Taş Mescit restorasyon ve çevre düzenleme ve Alpsarı Göleti Çevre Düzeni Planı çalışmaları için hazırlık sürmektedir.. Söz konusu çalışmaların Avrupa Birliği Hibe Projeleri kapsamında değerlendirilebilmesi için girişimlerde sürmektedir.

ÇOCUK KÜLTÜRÜ ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ (ÇOKAUM)

Çocuk Kültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi (Çokaum) 28 Ekim 1994 tarihinde Prof.Dr. Bekir Onur öncülüğünde kurulmuştur. Prof.Dr. Ömer Kürkçüoğlu, Prof.Dr. İpek Gürkaynak, Prof.Dr. Mine Tan kuruluşa emeği geçenler arasında sayılabilir

Merkez, çocuk kültürü alanında araştırma, yayın yapmak, bilimsel toplantı ve çalıştay düzenlemek, uluslararası toplantılara katılmak, yurtiçinde ve dışında benzer kuruluşlarla ilişkiler kurmak amacıyla kurulmuştur.

Çalışma alanları, çocuk kültürü, çocuk folkloru, çocuk gelişimi, çocuk sosyolojisi, çocukluğun tarihi ve felsefesi, müze eğitimidir.

Bilim Dünyasına Katkıları:

- Ulusal: Oyun kültürü alanında yeni araştırma yaklaşımlarının getirilmesi; çocukların kültürel katılımının ilk kez araştırılması; çocukluğun tarihine ilişkin araştırmaların ilk kez yapılması.
- Uluslararası: Türkiye'deki çocuk kültürü ve tarihi araştırma bulgularının yurtdışına taşınması amacıyla 17 uluslararası toplantıya bildiriyle katılınmıştır. Yurtdışından 10 kuruluş ile ilişkiler kurulmuş, 3 yabancı bilimadamının Merkez'e üye olması sağlanmıştır.
- Ulusal ve uluslararası toplantılar: ÇOKAUM 5 ulusal kongre (biri uluslararası katılımlı) düzenlenmiş; Türkiye'den 22, yurtdışından 7 üniversitenin katılımını sağlamıştır.

Atölye çalışmaları: ÇOKAUM şimdiye kadar dışarıya açık 7 çalıştay düzenlemiştir, katılanlara sertifika vermiştir.

Sempozyum: ÇOKAUM 10. kuruluş yıldönümünü ünlü konuşmacıların katıldığı bir sempozyumla kutlamıştır.

Araştırma: ÇOKAUM kuruluşundan bu yana 27 araştırma projesini gerçekleştirmiştir; 10 proje halen uygulama aşamasındadır.

Yayın ve Kütüphane

Kitap: ÇOKAUM 14 kitap yayımlamış, 3 kitabın yayımını sağlamıştır.

Makale: ÇOKAUM 21 makale yayımlamıştır.

Kütüphane: ÇOKAUM'un, çeşitli dillerde kitapların ve süreli yayınların bulunduğu, araştırmacılara hizmet veren bir kütüphanesi vardır.

- ÇOKAUM tanıtım amacıyla 2 kitapçık yayımlamış, bütün etkinliklerini duyurmak amacıyla da posterler hazırlamıştır. Ayrıca **Oyuncak Müzesi** için de broşür ve poster bastırılmıştır.

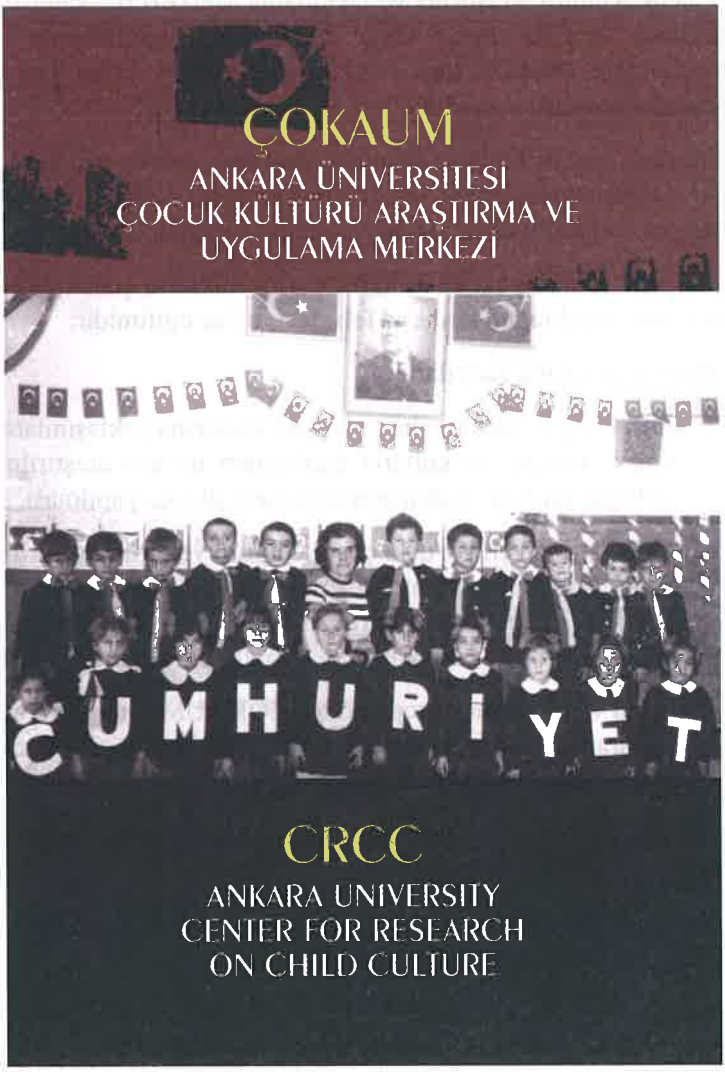

DEPREM ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ (ADAUM)

Üniversitemiz Mühendislik Fakültesi'nin Jeofizik ve Jeoloji bölümlerinde yürütülmekte olan mühendislik amaçlı yapıyeri incelemeleri, 1999 yılındaki iki büyük deprem felaketinin ardından afetzedelerin barınma gereksinimlerinin en kısa sürede çözümlenmesi amacı ile yoğunluk kazanmıştır. Bu kapsamda, Bolu, Düzce ve İzmit ve civarlarında birçok proje gerçekleştirilmiştir. Marmara ve İç Anadolu Bölgesi'ndeki birçok kentin yerleşim sorunları yeniden ele alınmış ve yapılan çalışmalar ile kentlerin yeni imar planları ilgili belediyelere teslim edilmiştir. Ayrıca, deprem oluşum mekanizmalarının anlaşılmasına yönelik Kuzey Anadolu Fay Zonu üzerinde araştırmalar yapılmış ve Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı'nın Marmara Denizi'nde topladığı sismik verilerin ortaklaşa çözümü ile Marmara Denizi'nin fay haritası hazırlanarak uluslararası dergilerde yayımlanmıştır. 2002 yılında oluşan Çay-Afyon depreminin mekanizması, sebepleri, sonuçları ve hasarın nedenlerinin araştırılması için bir proje yürütülerek, Ankara Üniversitesi yayını olarak basılmıştır.

Ayrıca, AFTAC (American Air Force Technical Application Center) tarafından işletilen "Belbaşı Sismik Araştırma İstasyonu", Türkiye'nin de imza attığı Nükleer Denemelerin Yasaklanması Antlaşması (Comprehensive Test Ban Treaty, CTBT) çerçevesinde sivilleştirilerek, Ankara Üniversitesi ve Boğaziçi Üniversitesi arasında imzalanan protokol gereğince kurulan Nükleer Denemeleri İzleme Merkezi (NDİM) tarafından işletilmesi kararlaştırılmıştı. Bu merkez, dünyanın çeşitli noktalarına dağılmış 53 benzeri ile birlikte hem depremleri hem de her türlü yapay patlatmaları izleyebilmektedir. Merkezdeki sismik ağ, 80 km çaplı bir alan içerisine yerleştirilmiş, Ankara civarındaki altı ve Keskin civarındaki beş istasyon ile anında kayıt yapabilmektedir.

Yukarıda özetlenen çok-disiplinli çalışmaları bir çatı altında daha iyi organize etme gereksinimi, ADAUM'un kurulmasına yol açan süreci başlatmıştır. Ankara Üniversitesi'nde deprem ile ilgili bir merkez oluşturulması fikrini ilk kez Prof. Dr. Baki Varol gündeme getirmiştir. Resmi işlemler ile

ilgili girişim ise Jeofizik Mühendisliği Bölümü tarafından başlatılmış ve Mühendislik Fakültesi Fakülte Kurulu, Üniversitemiz Senatosu ve Yükseköğretim Kurulu (YÖK) tarafından onaylanarak, Ankara Üniversitesi Deprem Araştırma Uygulama Merkezi'nin (ADAUM) kurulmasına ilişkin yönetmelik, 22.2.2003 tarihli resmi gazete yayımlanmıştır. Rektör Prof. Dr. Nusret Aras, Merkez Müdürü olarak, Prof. Dr. Ahmet Tuğrul Başokur'u atamıştır. İlgili Fakültelerin ve Rektörlük temsilcilerinin seçilmesi ile Merkez Kurulu 8.10.2003 tarihinde toplanarak, Prof. Dr. Recep Kılıç, Prof. Dr. Gürol Seyitoğlu, Doç. Dr. Altan Necioğlu ve Y. Doç. Dr. Emin Ulugergerli'yi Yönetim Kurulu üyeliğine seçmiştir.

ADAUM'un işlevi deprem ile ilgili uzmanlık alanlarında yapılmakta olan bağımsız araştırmaları bilimsel ve toplumsal hedefler doğrultusunda yönlendirerek, amaçları belirli projeler haline getirmektir. ADAUM kuruluş amacını gerçekleştirmek için deniz, göl ve karalarda diri fay araştırmaları yaparak ülkemizin neotektonik çerçevesinin daha iyi anlaşılmasını sağlamayı, yerkabuğu devinimlerinden kaynaklanan fiziksel niceliklerin değişimlerini sürekli izlemeyi, deprem dinleme ağları kurmayı, yaygınlaştırmayı ve ulusal verileri yeniden işlemeyi, ayrıntılı mühendislik jeolojisi, mühendislik jeofiziği ve sismolojisi, jeoteknik laboratuar deneyleri yapmayı ve bunlarla ilgili bilimsel, eğitsel ve uygulamalı etkinlikler düzenlemeyi planlamaktadır. ADAUM, deprem kapsamındaki bilimsel etkinliklerin yanında, özellikle kentsel yerleşim sorunları ile depreme dayanıklı yapı tasarımı için gerekli zemin parametrelerin ölçülmesi ve hesaplanması, zeminlerin dinamik davra-

nışlarının modellenmesi gibi insan yaşamı ile doğrudan ilişkili konulara özel önem vermektedir.

Öncelikle yaşadığımız çevreyi bilmemiz gerektiğinden hareketle, Ankara kentinin deprem tehlikesini ve zeminlerini inceleyecek bir proje Ankara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projesi olarak başlatılmıştır. Ankara kentsel alanında aktif fayların bulunmadığı düşünülmekle birlikte, 70-80 km uzaklıklarda büyük depremlere yol açabilecek fay zonlarının varlığı bilinmektedir. Bu bölgelerde oluşabilecek büyük depremlere, Ankara kentsel alanındaki zeminlerin nasıl tepki gösterecekleri yürütülen proje ile açıklığa kavuşturulacaktır.

Ahlatlıbel'deki sismik istasyonda toplanan deprem verileri uluslararası standartlarda kayıt edilmektedir. Sismoloji konusunda yüksek lisans veya doktora çalışması yapmakta olan araştırmacıların bu istasyonda hem ilk uygulamalarını gerçekleştirme hem de kayıt edilen verilerden doğrudan yararlanma olanağı bulunmaktadır.

ADAUM ile Boğaziçi Üniversitesi, Kandilli Rasathanesi ve Deprem Araştırma Enstitüsü ortaklığında kurulan, 'Nükleer Denemeleri İzleme Merkezi (NDİM)' sismik ağı için Ahlatlıbel'de iki bina inşa edilmiştir. Bu binalardan biri Rektörlüğümüz tarafından 2003 yılında ADAUM çalışmalarına ayrılmıştır.

FİKRÎ VE SINAÎ HAKLAR ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ (FİSAUM)

Kuruluş

Ankara Üniversitesi Fikrî ve Sınaî Haklar Araştırma ve Uygulama Merkezi (FİSAUM), 2547 Sayılı Kanun'un 7. maddesinin d (2) bendi uyarınca hazırlanan ve 25 Haziran 1997 tarih ve 23030 Sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Yönetmelik ile Ankara Üniversitesi Rektörlüğü'ne bağlı olarak 1997 yılında kurulmuştur.

Bilindiği üzere, Dünya Ticaret Örgütü Kuruluş Anlaşması'nın 1 Ocak 1995 tarihinde yürürlüğe girmesi ve uluslarası ilişkilerimizde önemli bir yere sahip olan Avrupa Birliği ile Gümrük Birliği'nin oluşturulması amacıyla 6 Mart 1995 tarihli Ortaklık Konseyi Kararı'nın yürürlük kazanması, fikri ve sınai haklar alanında 1990'ların başında yapılan çalışmaların ivme kazanmasına ve bu alanda bir çok yasal düzenleme yapılmasını gerektirmiştir.

Fikrî hakların gerek ülkemizde gerek dünya çapında kazandığı önemi dikkate alan Ankara Üniversitesi, 1997 yılında Üniversite bünyesinde "Fikrî ve Sınaî Haklar Araştırma ve Uygulama Merkezi" kurulmasına karar vermiştir. FİSAUM, diğer Araştırma Merkezleri'nden farklı olarak Devlet Planlama Teşikilatı'na (DPT) sunulan ve yatırım programına giren bir proje ile kurulmuştur. Bu açıdan FİSAUM'un kuruluşunun hükümet politikasının bir gereği olduğu söylenmelidir.

Merkezin Amaç ve İşlevleri

FİSAUM'un başta gelen amacı, fikrî ve sınaî hakların uygulanmasını yaygınlaştırıp, geliştirmek, toplumu bu hakların önemle korunması hususunda bilinçlendirmek ve bu yolla toplumumuzda fikrî ve sınaî haklar kültürünün oluşmasına katkıda bulunmaktır.

FİSAUM, amacını gerçekleştirmek üzere projeler hazırlamak, uygulamak, yayın yapmak, eğitim faaliyetleri düzenlemek, ulusal ve uluslararası etkinlikler düzenlemek, kamu ve özel kesime ücretli veya ücretsiz danışmanlık hizmetleri sunmak gibi çalışmalar yapmaktadır.

FİSAUM'un İşleyişinin Özellikleri

FİSAUM'un kuruluşundaki özellikler nedeniyle, Merkezin etkin ve verimli bir şekilde çalışmalarını sürdürebilmesi için, bu kuruma bazı özel görev ve imkanlar sağlanmıştır. Bunların başlıcaları şöyle sıralanabilir:

Kamu Kurumları İle İlişkiler:

- Kamu kuruluşlarının FİSAUM'un yönetiminde (Merkez Kurulu) görev almaları sağlanmıştır.
- Kamu kuruluşları ile, özellikle altyapıya ilişkin olarak, yakın işbirliği çalışmaları yapılmıştır ve yapılmaya devam edilmektedir. Kuruluşunun sağlam bir altyapıya dayanması için DPT tarafından sağlanan desteğin yanısıra; Dokümantasyon Merkezi kurulması ve bu merkezin ihtisas mahkemeleri, gümrükler ve Türk Patent Enstitüsünü kapsayan on-line bilgi ağına bağlanmasına yönelik altyapı oluşturulması hususunda Adalet Bakanlığınca hazırlanan bir proje aracılığıyla Avrupa Birliğinden finansman temin edilmiştir.
- Kamu kuruluşları FİSAUM'un danışmanlığına başvurmaktadır. Türk Patent Enstitüsü yapmakta olduğu mevzuat değişiklikleri için FİSAUM'un görüşünü talep etmiş ve hazırlanan komisyonda görev almasını istemiştir. FİSAUM, Üniversitelere de danışmanlık hizmeti sunmaktadır.
- Kamu dışındaki kurum ve kuruluşlar, sivil toplum örgütleri, şirketler, avukatlar, iş sahipleri vb. FİSAUM'dan danışmanlık talebinde bulunmaktadır.
- Fikri ve sınai haklar alanında, kuruluşundan bu yana her yıl kesintisiz verilen eğitim kurslarında, derslerin kapsamı ve eğitimci temininde kamu kurumlarından önemli destek alınmaktadır.
- Plan dönemi çalışmalarına, özellikle Özel İhtisas Komisyonu çalışmalarına katılım sağlamaktadır.
- Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı ile birlikte, Dünya Bankası'ndan sağlanan finansman ile ODTÜ ve İTÜ'de yer alan TeknoMer'lerde "Bilişim ve Fikrî Mülkiyet Hukuku" konulu eğitim seminerleri düzenlenmiştir.

Üniversite-Sanayi İşbirliği

FİSAUM, üniversite-sanayi işbirliğine de özel önem vermektedir. Bu amaçla, ilk kez 1999 yılında Denizli'de yapılan bir seminer faaliyetinden sonra, kısa bir süre önce TOBB ile yakın bir işbirliği gerçekleştirilmiş; bu

kapsamda "Fikrî Mülkiyet Konusunda KOBİ'leri Bilgilendirme Seminerleri" düzenlenmiştir. Bu seminerler, Ankara, Bursa, Eskişehir, Adana, Gaziantep, Kayseri, İstanbul, İzmir ve Denizli'de yapılmıştır. Seminerlerde KOBİ'lere dağıtılmak üzere "KOBİ'ler İçin Fikri Mülkiyet Hakları" adlı bir kitapçık da yine FİSAUM tarafından hazırlanmıştır.

Üniversite-sanayi işbirliğinde önemli bir adım olan bu seminerlerin sürdürülmesine yönelik talepler ve sanayicilerin FİSAUM'a ilgisi ve farklı platformlarda işbirliği teklifleri giderek artmaktadır.

FİSAUM'da Bugüne Kadar Gerçekleştirilen Faaliyetler

FİSAUM, kuruluşundan bu yana çok çeşitli, kapsamlı ve etkin pek çok faaliyet gerçekleştirmiştir. Bunların çoğu, FİSAUM'un kuruluş amacına hizmet eden eğitim ve bilgilendirme alanına yönelik olmakla birlikte; araştırma ve yayın çalışmaları ile uluslararası ilişkiler çerçevesinde de bazı faaliyetlerde bulunulmuştur.

Konferanslar:

16 Aralık 1998 tarihinde Amerikalı Profesör Terence Prime "Avrupa'da Bilgisayar Programlarının ve Veri Sistemlerinin Korunması",

27 Mart 1998 tarihinde Prof. Dr. Şafak Erel "Fikri Haklara Komşu Haklar",

20 Mart 1998 tarihinde Prof. Dr. Ahmet Kılıçoğlu "FSEK'unda Yapılan Son Değişiklikler ve Eleştirisi" konulu Konferanslar vermişlerdir.

1 Temmuz 2005 tarihinde Antalya Barosu Fikri ve Sınai Haklar Kurulu tarafından düzenlenen "Telif Hakları" konulu konferans çalışmasında Ankara Üniversitesi FİSAUM (Fikrî ve Sınaî Haklar Araştırma ve Uygulama Merkezi) Müdürü Prof.Dr.Arzu OĞUZ, "Telif Hakları" konusunda yasal düzenlemeler ile uygulamada karşılaşılan sorunlar hakkında bilgilendirme yapmıştır.

- Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu, "Telif Hakları Zirvesi" çalışmalarında FİSAUM'un yer almasını istemiştir. FİSAUM Müdürü Pof.Dr. Arzu Oğuz, bu zirvede "Amerika Birleşik Devletleri Hukukunda Müzik Eserlerinin Kamuya Sunumu" konulu bir bildiri sunmuştur.

Televizyon Yayınları:

- CNN Türk'te 30 Mayıs 2004 tarihinde, canlı olarak Yeni Gün hafta sonu programında, FİSAUM Bilgi Merkezi tanıtılmıştır.

- Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu'nda Mayıs 2005 tarihinde canlı olarak yayınlanan 1+100 programına FİSAUM adına Prof. Dr. Arzu Oğuz katılmıştır.

Panel:

30 Kasım 1999 tarihinde "İlim ve Edebiyat Eserlerinde Çoğaltma ve Yayma Haklarının İhlali ve Bunun Sonuçları" konulu bir panel yapılmış, bildiri metinleri basılmıştır.

Seminer:

10 Haziran 1999 tarihinde Denizli'de "21. Yüzyıl ve Sınai Mülkiyet Hakları" konulu bir seminer yapılmıştır.

TOBB ile birlikte "Fikri Mülkiyet Konusunda Kobileri Bilgilendirme Seminerleri" düzenlenmiştir. Bu seminerler yukarıda da bahsedildiği üzere, 9 ilde gerçekleştirilmiş ve seminerlerde Kobi'lere dağıtılmak üzere "Kobiler İçin Fikri Mülkiyet Hakları" adlı bir kitapçık hazırlanmıştır.

Sempozyum:

4 Nisan 2001 tarihinde "Sınai Haklarda Son Gelişmeler" adlı ulusal sempozyum düzenlenmiştir.

10 Ekim 2003 "Avrupa Birliği ve Türkiye'de Sınai Haklarda Son Gelişmeler" konulu uluslararası sempozyum düzenlenmiştir.

24 Mayıs 2004 tarihinde "Hirsch'den Günümüze Fikri Haklar" uluslararası konferansı düzenlenmek suretiyle Dokümantasyon Merkezi faaliyete açılmıştır.

17-18 Kasım 2005 tarihinde "Türkiye ve Çevre Ülkelerde Sınai Mülkiyet Uygulamaları Uluslararası Sempozyumu"nda komşu ülkelerle Türkiye'nin sınai mülkiyet uygulamaları arasındaki benzerlik ve farklar ele alınarak ortak bir dil yakalanması ve bu ülkelerde faaliyet gösteren Türk girişimcilerin karşılaştıkları sorunlar konusunda yapıcı adımlar atılması amaçlanmıştır.

Fikri ve Sınai Haklar Toplantıları:

24 Mart 2005'de Ankara FSHHM hakimi Sayın Levent YAVUZ, "Marka Hukukunda Mutlak ve Nisbi Red Nedenleri";

28 Nisan 2005'de Ankara FSHHM hakimi Sayın Serdar ARIKAN, , "Tescil Esasına Dayalı Marka Sistemi ve Uygulama Sorunları";

13 Mayıs 2005'de Ankara FSHCM hakimi Sayın Türkay ALICA, "Türkiye'de Marka ve Tasarımın Cezai Koruması";

17.04.2006'da Türk Patent Enstitüsü Kurucu Başkanı Sayın Uğur. G. Yalçıner, "Patent ve Faydalı Model Haklarında Tecavüz ve Hükümsüzlük Hallerinin Örneklerle Değerlendirilmesi";

19.04.2006'da Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğretim Üyesi Sayın Yrd. Doç. Dr. Feyzan H. Şehirali Çelik, "Tasarım Haklarında Tecavüz ve Hükümsüzlük Hallerinin Örneklerle Değerlendirilmesi";

21.04.2006'da Kadir has Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi sayın Doç. Dr. Tekin Memiş, "Fikri Hukuk Bakımından İnternet Ortamında Müzik Sunumları ve Değişim Programları" konularında bildiri sunmuşlardır.

Yayınlar:

FİSAUM etkinliklerinin tümü kitap haline getirilerek yayınlanmıştır. Ayrıca, "Üniversitelerde Fikir ve Sanat Eserleri ve Yolsuz İktibas" adlı bir kitapçık hazırlanmıştır. Bu kitabın üniversitelerde bilimsel araştırma yapan herkese, bu bilimsel araştırmanın temel kurallarını göstermesi bakımından önemli ölçüde yol gösterici olması amaçlanmıştır.

Uluslararası İlişkiler:

FİSAUM Müdürü Prof. Dr. Arzu Oğuz, Haziran 2003 tarihinde üç haftalığına Amerika Birleşik Devletleri'ne davet edilerek, ABD Fikri Mülkiyet teori ve uygulamaları konusunda bilgilendirilmiştir.

Bu davetin hemen ardından ABD Büyükelçiliği Ekonomik İşler Ateşesi Aldo Sirotic, FİSAUM'u ziyaret ederek, bilgi almış, destek sözü vermiştir.

ABD Büyükelçiliği ateşesi Rebecca Patrick FİSAUM'u ziyaret etmiş, kendisiyle olası işbirliği olanakları konusunda görüşmeler yapılmıştır.

TAIEX ile iletişim kurulmuş, Konrad-Adenauer Vakfi'nın da katkılarıyla, Türkiye, Avrupa Birliği ülkeleri ve Avrupa Birliği'ne yeni üye olmuş ülkelerin sınaî mülkiyet uygulamaları deneyimlerinin tartışılmasının amaçlandığı bir uluslararası sempozyumun 11-12 Mayıs 2006 tarihinde yapılacaktır.

17-18 Kasım tarihinde gerçekleştirilen etkinlik vesilesiyle WIPO ve EPO ile iletişim kurulmuş, özellikle EPO, kurslarımızın geliştirilmesini desteklemek üzere çalışmalara başlamıştır.

Centre of International Legal Studies işbirliği ile Amerikalı hukukuçu Eric Weissman sonbaharda gelerek, eğlence hukuku (entertainment law) konusunda bir dizi konferans verecektir.

17-18 Kasım 2005 tarihinde konuk edilen Türki Cumhuriyetlerin temsilcileri, kendi ülkelerinde de FİSAUM gibi bir kurum kurmak istediklerini, FİSAUM'un kendilerine bu konuda öncü ve yardımcı olmasını istediklerini belirtmişlerdir.

Dünyada ve Avrupa Birliği'nde Gelişmeler

Dünyada son dönemde, özellikle bilgi ve iletişim teknolojilerinde yaşanan değişim fikri haklar alanında da bazı ihtiyaçların ortaya çıkmasına neden olmuş; bunun sonucunda fikri hakların kapsamı, uygulama alanı ve toplumla ilişkisi üzerinde yoğun tartışmalar yaşanmıştır. Bu tartışmalar daha çok uluslararası platformlarda sürdürülürken, ülkelerde de bazı yansımaları görülmektedir. Bunun en tipik örneği, Dünya Fikri Mülkiyet Örgütü'nün (WIPO) öncülüğünde, eser hakları ve bağlantılı hakların elektronik ortamlarda kullanımına yönelik olarak hazırlanan iki uluslararası antlaşma gösterilebilir.

Diğer yandan, fikrî hakların etkilerinin sınırlaraşıcı özelliği nedeniyle, her bir hak türü için tüm ülkelerde geçerli yeknesak koruma biçimi geliştirilmesine yönelik çalışmalar yapılmaktadır. Henüz bu amaca ulaşılamamasına rağmen, başvuru şekil ve şartlarında bu tarz uyumlaştırmalar yapılır hale gelmiştir. Bu çalışmalara WIPO'nun marka yasalarının uyumlaştırılmasına yönelik girişimleri örnek verilebilir. Aynı platformda patent yasalarının uyumlaştırılması çalışmaları da sürdürülmektedir.

WIPO tarafından geniş ölçekte yapılan uyumlaştırma çalışmaları, bölgesel ölçekte Avrupa Birliği (AB) sınırlarında başarılı bir uygulama örneği olarak karşımıza çıkmaktadır. Avrupa Birliği alanında Topluluk Markası ve Topluluk Tasarımı uygulaması başlamış; Topluluk Patenti için de çalışmalar sürdürülmektedir. Böylece son dönemde dünyada birçok alanda yaşanan küreselleşme olgusu, fikrî haklar alanında da etkisini göstermektedir.

Fikri haklar alanı sadece WIPO ve AB'de değil, Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ), UNCTAD ve OECD gibi uluslararası kuruluşların da gündeminde giderek artan biçimde yer almaya başlamıştır. Her kuruluş konuya kendi uzmanlığı açısından yaklaşmakta, böylelikle fikri haklar alanı dar bir çerçevede değerlendirilen bir konu olmaktan çıkarak, etkileşimde bulunduğu her konuya da sirayet eden çok disiplinli bir çalışma alanı haline gelmekte-

dir. Bu gelişmelerin doğal sonucu olarak ülkeler, fikrî haklara yönelik hukukî düzenlemeler yaparken, ülkenin özelliklerinin yanı sıra, uluslararası gelişme ve değişimleri de dikkate almaktadır.

Diğer yandan, fikrî hakların gelişmiş ülkelerin ekonomisinde ve ticaretinde taşıdığı önem, bu ülkelerin, gelişmekte olan ülkelere baskı yapmalarına neden olmaktadır. Bu baskılar sadece devlet politikası düzeyinde kalmayıp, uluslararası kuruluşların ve şirketlerin de bireysel çabalarıyla ivme kazanmaktadır. Örneğin, ülkemizin Amerika Birleşik Devletleri ile ticarî ilişkilerinde, fikrî haklara ilişkin düzenlemelerin, diğer ihracat kalemlerindeki ticarete olası etkisi sürekli gündeme getirilmektedir.

Türkiye'de Gelişmeler

Türkiye'de fikri haklar alanında son on yılda yasal, idari ve teknik bakımdan bazı gelişmeler yaşanmıştır. Fikri haklar dinamik bir yapıya sahip olduğundan ihtiyaçlar değişmekte, dünyadaki gelişmeler de dikkate alınarak yeni ihtiyaçlara uygun düzenlemeler yapılmaktadır.

Ülkemizde bu dönemde, patent ve marka korumasının yanı sıra, önceden koruma konusu olmayan hak türlerinde de koruma sağlanmış; tasarım, coğrafi işaretler, yeni bitki çeşitlerine ait ıslahçı hakları, entegre devre topografyaları gibi alanlarda yasal altyapı tamamlanmış, ve eser haklarına ilişkin olarak uluslararası gelişmelere paralel düzenlemeler yapılmıştır. Yeni hak türlerinin idari işlemlerinin daha iyi yapılmasına ve ayrıca mevcut yapılanma süreçlerinin gözden geçirilmesine ilişkin çalışmalar da çeşitli kurumlarca yürütülmektedir.

Ülkemizin AB'ne üyelik sürecinin başlamış olması bu alanda yaşanan en önemli gelişmelerden biri olarak karşımıza çıkmaktadır. Müzakerelere yönelik tarama sürecinin başlamış ve fikri haklar alanının ayrı bir müzakere başlığı olarak belirlenmiş olması, önümüzdeki dönemde bu alanda AB perspektifinin yoğun bir şekilde kendini hissettireceğini göstermektedir. Bu süreçte, AB ile ilişkilerin derinleştirilmesi, Avrupa Birliği fonlarının kullanılması için gerekli araçların tespit edilmesi ve fikri haklar alanındaki politikaların daha net bir şekilde belirlenmesi gereği çok açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

Yeni Dönemde Merkezin Rolü ve İşlevleri

FİSAUM, kuruluşunda bazı kamu kurum ve kuruluşlarıyla organik bir bağ içine konmuştur. Günümüzde, bu alanla doğrudan ilgi içine giren kamu kuruluşları artmış, üstelik bu konudaki etkinlikleri de derinlik kazan-

mıştır. FİSAUM ileriye yönelik olarak kamu kurum ve kuruluşlarıyla irtibatlarını daha geniş bir yelpazede sürdürmek istemektedir. FİSAUM, kamu kuruluşlarının yanı sıra, sivil toplum örgütleri, özel kesim ve üniversiteler ile de benzer ilişki ve bağlantılar kurmak; eğitim, araştırma ve koordinasyon hizmetlerini, bu kurumlarla ortak projeler oluşturmak suretiyle genişletmek amacını taşımaktadır.

FİSAUM'un, üniversite bünyesinde kurulmuş olması nedeniyle, fikri haklar alanının içerdiği tüm konuları sahiplenici bir özelliği bulunmaktadır. FİSAUM kuruluş amaçları gereği, hem alanı bütün olarak kapsayan, hem de eğitim, araştırma, proje hazırlama gibi işlevleriyle uygulamanın içinde doğrudan yer alan ve üniversite bünyesinde olması nedeniyle, karar alma ve bu kararları hayata geçirmede daha esnek yapıya sahip bir kurum olduğundan, halihazırda mevcut ihtiyaçlara cevap verecek potansiyele sahiptir.

Eğitim-Tanıtım

FİSAUM, diğer etkinliklerinin yanısıra, eğitim ve bilgilendirme çalışmalarına aslî önem vermektedir. Her yıl düzenlenen ve yoğun ilgi gören kursların yanı sıra, belli kurumlara ve meslek gruplarına yönelik özel paket programlar hazırlanması amaçlanmakta, özellikle uzaktan eğitim programını uygulamaya geçirilmesi öngörülmektedir.

FİSAUM, ülkemizde bir başka ilk olarak, fikri haklar alanında lisansüstü eğitim-öğretim programlarının oluşturulması ve bünyesinde yürütülmesini de hedeflerinden biri olarak saptamıştır.

Araştırma-Danışmanlık

FİSAUM, fikri haklar alanında, araştırma yapma, araştırma sonuçlarını ilgili kamu/özel kesim kurum ve kuruluşlarına ulaştırma, diğer araştırma kurumlarıyla paylaşma gibi etkinlikler gerçekleştirmekte, başta gereksinim duyan kamu kuruluşları olmak üzere, fikri haklar ile ilgili görüş isteyen kişi ve kurumlara danışmanlık hizmeti vermektedir.

Dokümantasyon Merkezi, Bilgi Ağı Sistemi ve Kütüphane

FİSAUM Dokümantasyon Merkezi, yukarıda belirtildiği üzere Adalet Bakanlığı'nın projesi ile AB fonlarıyla oluşturulmuştur. Söz konusu Merkez, ülkemizde fikri haklar alanında ilk ve tek ihtisas kütüphanesidir. Merkez, sadece bir dokümantasyon merkezi değil aynı zamanda, ihtisas mahkemeleri, Türk Patent Enstitüsü, Gümrük Müsteşarlığı ve Adalet Bakanlığı arasında oluşturulan bilgi ağı da üniversite ayağını oluşturan önemli bir unsurdur.

Merkezin de içinde yer aldığı bilgi ağı sistemi; fikri haklara yönelik mahkeme kararlarını, akademik çalışmaları, elektronik ortamdaki süreli yayınları, ilgili AB ve Türk mevzuatını (yasalar, kararnameler, tebliğler), istatistikler, raporlar, kurum bültenleri, tescil dosyaları, marka, patent, tasarım sicilleri, gümrük beyannamesi ve ekleri, gümrük işlemlerini durdurma kararları, hak sahipliğiyle ilgili belgeler, hak sahibinin kullanacağı başvuru formları vb. bilgi ve belgelerin dokümantasyon merkezinde toplanmasını öngörmekte ve belirlenmiş kullanıcıların tanımlanan haklar çerçevesinde erişimine sunmaktadır. Belirlenmiş kullanıcılar, hâkimler, öğrenciler, avukatlar, vb. gibi gruplardır.

Proje çerçevesinde Dökumantasyon Merkezinden beklenen faaliyetler; kitap ve materyallerin ön izlemelerinin yüklenip görüntülenebilmesi; kitap ve materyallerin elektronik ortamda olanlarının sunucuya yüklenip, belirlenen haklar çerçevesinde kullanıcılar tarafından indirilebilmesi; ileri düzeyde tarama; farklı abonelik/kullanıcı kategorileri; tüm kullanıcılar arasında mesajlaşma; kütüphanede bulunan materyallerle ilgili fotokopi işlemlerinin takip edilebilmesi; bilgi ağındaki diğer kurumlarla veri alışverişi; arşivleme; filtreleme; içeriğe duyarlı yardım ve operasyon menüleri; fotokopi ve abonelik ile ilgili olarak doğacak telif haklarının takibi olarak belirlenmiştir. Bu konudaki yazılım ve diğer altyapı çalışmaları devam etmektedir. Çalışmalar tamamlanır tamamlanmaz, yukarıda sayılan işlevler yerine getirilmeye başlanacak ve abonelik sistemine geçilecektir.

Koordinasyon

FİSAUM, kendisi için öngörülen işlevleri görebilmek için doğal olarak birçok kurum ve kuruluşla işbirliği yapacak ve hatta ortak eylemleri uygulamaya koyacaktır. Üstelik, FİSAUM'un ilgilendiği birçok etkinlik diğer kurumu ve kuruluşların katkısıyla gerçekleşebilecek niteliktedir. FİSAUM, bu etkinliklerin pek çoğunda, koordinatör kurum olma özelliğiyle özel bir konumdadır.

FİSAUM hakkında ayrıntılı bilgiye ve faaliyetlerimiz ile ilgili güncel duyurulara http://www.ankara.edu.tr/rescenter/fisaum/index.html ve www.fisaum.org.tr adreslerinden ulaşmak mümkündür.

İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİ VE KARİYER DANIŞMANLIĞI ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ (İKDAM)

Ankara Üniversitesi İnsan Kaynakları Yönetimi ve Kariyer Danışmanlığı Araştırma ve Uygulama Merkezi (İKDAM) İstihdam ve Eğitim Projesi kapsamında Dünya Bankası ve Türkiye İş Kurumu'nun desteğiyle kurulmuştur. İKDAM 2003 yılından itibaren etkinliklerine başlamıştır. İKDAM, insan kaynakları ve kariyer danışmanlığı alanlarını tek çatıda birleştirerek kamu ve özel kuruluşlara hizmet veren ve konusunda akademik araştırmalar yapan bir merkezdir.

Merkezin amacı İstihdam, İnsan Kaynakları ve Danışmanlık alanları ile ilgili hizmetler sunarak, kamu ve özel istihdam bürolarının daha kaliteli ve etkin çalışmalar yapmasını sağlamaktır.

Düzenlenecek eğitim programları aracılığı ile kamu ve özel istihdam ofislerinde çalışan veya çalışmaya aday kişilerin işgücü piyasası ve danışmanlık alanlarında derinlemesine mesleki bilgi sahibi olmalarını sağlayarak, belirtilen kurumların yetişmiş eleman ihtiyacını karşılamak ve mevcut personelin bilgi ve becerilerini geliştirmektir.

Ulusal ve uluslararası konferanslar sempozyumlar ve diğer bilimsel toplantılar düzenleyerek, işgücü piyasası ve insan kaynakları alanında kişi, kurum ve kuruluşların bilgilenmesi, görüş alışverişinde bulunmasına ve işgücü piyasası politikalarına ilişkin görüş oluşturulmasına yardımcı olmaktır.

Merkezin Müdürü Doç. Dr. Recep Varçın'dır.

İKDAM Merkez Kurulu, Ankara Üniversitesi'nin bütün akademik birimlerini sağlık, sosyal ve fen bilimleri temsil edecek şekilde oluşturulmuştur. Merkez Kurulu, İKDAM Yönetmeliği gereği, Ankara Üniversitesi Yönetim Kurulu ile Siyasal Bilgiler Fakültesi, Eğitim Bilimleri Fakültesi, Hukuk Fakültesi, Tıp Fakültesi Yönetim Kurulları tarafından seçilen üyelerden oluşmaktadır. Devlet Planlama Teşkilatı, Türkiye İş Kurumu, Devlet Personel Dairesi gibi kuruluşların temsilcileri IKDAM Merkez Kurulu toplantısına katılabilmektedirler.

İKDAM uzmanları, insan kaynakları yönetimi ve kariyer danışmanlığının bütün alanlarında derin bir bilgi birikimine ve deneyimine sahiptir. İKDAM akademik çalışmalara ek olarak aşağıdaki alanlarda etkinliklerde bulunmaktadır:

- ✓ Ankara Üniversitesi öğrencilerine iş ve meslek danışmanlığı konularında yardımcı olmak.
- ✓ Okuldan İş-hayatına geçiş programları geliştirmek.
- ✓ İstihdam yaratan programlar geliştirmek.
- ✓ Sürdürülebilir toplumsal kalkınma programları geliştirmek.
- ✓ Kamu personel sisteminin modernleşmesine ve kamu kuruluşlarının modern insan kaynakları birimlerinin kurulmasına yardımcı olmak.
- ✓ Yerel yönetim birimlerinin daha etkin çalışmasına katkı yapmak.
- ✓ Çeşitli büyüklükteki işletmelere danışmanlık hizmeti sağlamak.

Yürüttüğü Projeler:

İKDAM, henüz yeni kurulmuş bir merkez olmasına karşın çalışma alanları ile ilgili pek çok projenin geliştirilmesinde ve yürütülmesinde etkin rol almıştır.

T.C. Başbakanlık Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu (SYDTF) Sosyal Riski Azaltma Projesi kapsamında, Akdeniz Bölgesinin Kırsal ve Kentsel kesimlerinde, yoksul kesimin sürdürülebilir gelir getirici mikro proje desteğinden kolayca yararlanabilmesi için Sürdürülebilir Kırsal ve Kentsel Kalkınma Derneği (SÜRKAL), Tarımsal Gelişme, Eğitim ve Sosyal Dayanışma Vakfı (TARGEV) ve İKDAM arasında işbirliği yapılmıştır. İşbirliği kapsamında Merkezimiz Müdürü Doç. Dr. Recep Varçın, Merkez Müdür Yardımcıları Doç. Dr. Bülent Gülçubuk, Doç. Dr. İlkay Savcı gerekli desteği sağlamıştır.

AB Aktif İşgücü Piyasası Projesi Yeni Fırsatlar Programı kapsamında Ankara Sanayi Odası ile işbirliği yapılmış ve bu işbirliği kapsamında Ankara Sanayi Odası bünyesinde Mesleki Rehberlik ve Kariyer Danışmanlığı Merkezinin kurulmasına yönelik verilen teklif hibe almaya hak kazanmıştır. Sürmekte olan proje çalışmaları devam etmekte olup 2005 Aralık ayında son bulacaktır.

AB Aktif İşgücü Piyasası Projesi Yeni Fırsatlar Programı kapsamında Türkiye Körler Federasyonu ile işbirliği yapılmış ve bu işbirliği kapsamında engelli bireylere yönelik mesleki rehberlik ve beceri eğitimi konulu proje hibe almaya hak kazanmıştır. Merkezimizin desteği ile söz konusu proje yürütülmeye devam etmektedir ve proje Aralık 2005 tarihinde tamamlanacaktır.

İLETİŞİM ARAŞTIRMALARI VE UYGULAMA MERKEZİ (İLAUM)

1986 tarihinde Ankara Üniversitesi'ne bağlı olarak kurulan Basın Yayın ve Uygulama Merkezi (BYAUM), 27 Mart 2003 tarihinde yönetmelikte yapılan değişikliklerle "İletişim Araştırmaları ve Uygulama Merkezi"(İLAUM) adını alarak etkinliklerini sürdürmektedir.

Merkezin amacı, iletişimin kuramsal, teknik ve hukuksal alanlarında bilimsel araştırma, eğitim, üretim, uygulama ve yayın etkinliklerinde bulunmak ve bu alanlarda etkinlik gösteren ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapmaktır. İLAUM, iletişim alanında bilimsel araştırma, inceleme, uygulama yapmak ve yaptırmak; bu gibi çalışmalara katılmak ve bu çalışmaları desteklemektir.

Bu amaçla Merkez:

a) Kamu ve özel kesim kurum ve kuruluşlarıyla işbirliği yapar, bilgi alışverişinde bulunur. Gereksinim duyulan konularda inceleme ve araştırma yapar; bilimsel görüş, proje, rapor v.b. hazırlar. Yazılı, görsel ve işitsel yayın etkinliklerinde bulunur ve çok amaçlı iletişim kampanyalarını planlar, yürütür.
b) Ulusal ve uluslararası düzeyde kurslar, seminerler, konferanslar, kongreler, sempozyumlar düzenler ve benzeri etkinliklerde bulunur.
c) Düzenlediği etkinliklerden elde ettiği gelirlerle araştırmacılara burs sağlar.
ç) Üniversite'nin ve Merkez'in yetkili kurullarınca verilecek, kuruluş amacına uyan diğer görevleri ve çalışmaları yapar.

Ankara Üniversitesi radyosu "Radyo İLEF" ve uygulama gazetesi "Görünüm" başta olmak üzere İletişim Fakültesi'ndeki diğer uygulamalı çalışmalar da İLAUM çatısı altında yürütülmektedir.

İLAUM'a bağlı Medya Dökûmantasyon Birimi, yaptığı araştırma ve veri derleme çalışmaları sonucunda elde ettiği bulguları tüm kişi ve kuruluşların kullanımına sunarken; Radyo Birimi, diğer üniversitelerin İletişim Fakültesi öğrencilerine de radyo yayın ve yapımı konusunda fahrî danışmanlık hizmeti vermektedir.

İLAUM Medya Dökûmantasyon Birimi, izleyici profili, izleyicilerin beklentileri, kamuoyunun oluşturulması, yayınların izleyiciler üzerindeki etkileri alanlarındaki farklı içerikler çerçevesinde çeşitli araştırmaların yapılmasını amaçlamaktadır. Bu araştırmalarla, Türkiye'de radyo-televizyon yayıncılığına ilişkin ayrıntılı bir profilin çizilmesini sağlayacak, aynı zamanda kamuoyunun genel kültürel değer ve eğilimleriyle radyo-televizyon yayınlarına ilişkin tutumları, davranışları ve değerlendirmeleri saptanacaktır.

Ayrıca bu yönde yapılacak araştırmaların vurguları, radyo ve televizyon kuruluşlarına yayınlarının kalitesini değerlendirme ve yayın politikalarını şekillendirmede yardımcı olacaktır. Türkiye'de genel yayıncılık politikalarının çizilmesinde söz sahibi olan, siyasal, toplumsal ve endüstriyel ajanların (parlamento, siyasal partiler, RTÜK, meslek kuruluşları, sanayi ve medya kuruluşları vb.)bu alandaki çalışmalarında ışık tutucu ve yol gösterici olacaktır.

Projeler:

- **EMİL-Öğretmen Yetiştirme ve Hizmet İçi Eğitiminde Kültürlerarası Öğrenme için Avrupa Modüler Programı: (İlkokul Pedagojisi) Projesi (SOKRATES– 2004 Aktion COMENIUS 2.1)**

Öğretmen Yetiştirme ve Hizmet İçi Eğitiminde Kültürlerarası Öğrenme için Avrupa Modüler Programı (İlkokul Pedagojisi)

Proje grubu, öğretmen eğitiminde kullanılacak; Almanya, Bulgaristan, Yunanistan, İngiltere ve Türkiye'deki ortak kuruluşlar ile birlikte bu ülkeler arasındaki farklı akademik gelenekleri, eğitim sistemleri ve toplumsal sorunları da dikkate alan ortak bir modüler kültürlerarası öğrenim programı geliştirecek ve Avrupa çapında erişime sunacaktır.

Hedef gruplar eğitim bilimleri (öğretmen eğitimi) alanında çalışan öğretim üyeleri ile ilgili ve aktif ilköğretim öğretmenleridir.

Projenin temel amaçları, kültürlerarası iletişim yeterliğinin eğitim ve öğretim içerisinde anahtar öğe olarak kullanılmasını, ilköğretim öğretmenlerinin diğer kültürlere karşı duyarlılığını sağlamak ve böylece demokrasi ve hoşgörü kültürünü aktarılabilmek, Avrupa öğretmeni profiline olumlu bir katkı sağlanırken Türkiye'nin Avrupa'ya entegrasyonuna katkıda bulunmaktır.

Bu proje üç aşamadan oluşmaktadır:

1) Bir ortak Avrupa modüler programı geliştirmek.
2) Çokkültürlü bir öğrenci grubu ile gerçekleştirilen birinci deneme, ortakların eğitilmesi, karışık olarak yerleştirilmiş ilköğretim öğretmenlerinin ülke bazında eğitimi.

3) Öğretmen yetiştirme alanında çalışan Eğitim Bilimleri öğretim üyeleri için Almanca, Bulgarca, Yunanca, Türkçe, İngilizce el kitabının yayımlanması ve İlköğretim için bir danışma kitabı hazırlanması.

- **GAP Kamusal İletişim Yönetimi Programı :**

Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlık Güneydoğu Anadolu Projesi Bölge Kalkınma İdaresi Başkanlığı Kalite ve İnsan Kaynakları Koordinatörlüğü'nün istemiş olduğu "GAP İdaresi'nin İletişim ve Halkla İlişkiler Stratejisi" çalışması için Merkezimiz tarafından 09.05.2002- 18 05. 2002 tarihleri arasında "GAP Kamusal İletişim Yönetimi Programı" (GAP-KİYEP) hazırlanmış ve uygulanmıştır.

GAP-KİYEP projesi, Başbakanlık Güneydoğu Anadolu Projesi Bölge Kalkınma İdaresi Başkanlığı'nın Medya Halkla İlişkiler ve İletişim Koordinatörlüğü Birimi'nin, uluslararası standartlar ve meslek ilkeleri, iletişimde stratejik yaklaşım, kişisel PR becerileri, medya ilişkileri, etkinlik yönetimi, kurum içi iletişim, sözlü iletişimde başarı, kamu ve gündem yönetimi, stratejik iletişim planlaması, halkla ilişkilerde ölçümleme, kriz iletişimi yönetimi, medya sözcülüğü, siyasal iletişim gibi konulara yönelik eğitim gereksinimi sonucu gerçekleştirilmiştir.

Türkiye'nin en büyük ve en önemli kalkınma projesi olan GAP, hem genel olarak Türk kamuoyunun hem de siyasal yapı, sivil toplum kuruluşları ve diğer ilgili kurumların destek ve onayını sürdürecek çalışmaları içermektedir. Ancak bu çalışmaların istenen sonuçları verebilmesi için iletişim yönetimlerinin iyi planlanması gerekmektedir. Bu nedenle KİYEP, GAP'ın ilgili çalışanlarının iletişim süreci, stratejisi ve toplumsal dönüşümler konusunda bilgilenmesini amaçlamıştır.

KİYEP, 30 ders saatinden oluşan 9-10 Mayıs ve 16-17-18 Mayıs 2002 tarihlerinde gerçekleştirilen dokuz günlük bir programdır.

- **Radyo ve Televizyon Yayınları ve Kamuoyunun Tepki, Beğeni ve Hassasiyetleri Araştırma Projesi:**

Bu proje ile Radyo ve Televizyon Üst Kurulu (RTÜK)'na 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanun'la yüklenen görevler dahilinde bulunan "Radyo ve televizyon yayınları ile ilgili olarak kamuoyunda doğan tepki, beğeni ve duyarlılıkları sürekli izlemek ve gerekli yönlendirmelerde bulunmak amacıyla gerekli kamuoyu araştırmaları"nın yapılması ve yaptırılması hükmü gereğince izleyici profili, izleyicilerin beklentileri, kamuoyunun oluşturulması, yayınların izleyiciler üzerindeki etkileri alanlarında değişik sorunsallıklar çerçevesinde ve değişik araştırma desenleriyle çeşitli araştırmaların yapılması amaçlanmıştır.

Araştırmalar yayın kuruluşlarının altyapı, örgütsel yapı, yayın kalitesi, izlenme alanları, program ve yayın politikalarının analizine olanak sağlayacak verileri toplamaya yönelik olanlardan program tür ve içerikleriyle bunların popülerliğine ve izleyiciye ilişkin her türlü verinin toplanmasına ilişkin her türlü verinin toplanmasına kadar geniş bir alanı kapsamaktadır. Böylelikle tüm bu verilerin toplu olarak ve birbirleriyle ilintilendirilerek çözümlemeleri Türkiye'de radyo ve televizyon yayıncılığına dair ayrıntılı bir profilin çizilmesini sağlamış, aynı zamanda kamuoyunun genel kültürel değer ve eğilimleri ile radyo ve televizyon yayınlarına ilişkin tutumları, davranışları ve değerlendirmeleri saptanmıştır.

Türkiye'de Radyo ve Televizyon Endüstrisi Araştırma Projesi Türkiye'de radyo ve televizyon yayıncılığı özel radyo ve televizyon yayınlarının da devreye girmesiyle bir endüstri dönüşmüştür. Radyo ve televizyon programlarının planlanması, biçim ve içeriği, kalitesi ve türleri; yayın dağıtımının koşulları, bu koşullarda çalışanların nitelikleri, çalışma koşulları vs. bu endüstrinin özgül yapısı ve bu yapının işleyişiyle sıkı sıkıya bağlantılıdır.

Bu araştırmayla Türkiye'deki radyo ve televizyon yayıncılığı alanının alt ve üst yapısının çözümlemesi ve haritalandırılması amaçlanmaktadır. Türkiye'deki yayıncılığın durumunu saptamaya ve anlamaya yönelik herhangi bir çalışma ülkemizdeki radyo ve televizyon yayıncılığı endüstrisinin mülkiyet yapısını, sermaye ilişkilerini, ekonomik niteliklerini, üretim ve dağıtım koşullarını, mevcut prospektif medya pazarını ve bu pazarın özelliklerini, reklam ve medya endüstrileri arasındaki bağlantıları, çok medyalı ve çok sektörlü yerli ve yabancı entegrasyonları araştırmayı amaçlamaktadır. Böylelikle Türkiye'deki yayıncılık endüstrisinin ekonomik değeri, bu değerin genel ekonomiye katkısı, bu endüstrinin ekonomik anlamda verimli çalışıp çalışmadığı, medya konsantrasyonunun boyutları, kamu yararı ilkesinin endüstrinin mevcut yapılanmasında gözetilip gözetilmediği gibi temel bazı bilgilere ulaşmak amaçlanmıştır.

- **Radyo ve Televizyon Yayınları ve Kamuoyu Araştırma Projesi :**

Bu araştırma ile radyo ve televizyon yayınlarının izleyicilerin düşünce, inanç ve tutumları üzerindeki etkilerini, kanal ve program seçme kullanımlarının, bu program ve kanallara yönelik olumlu olumsuz tepkilerin ölçütlerini saptayıp, bunların nedenlerini ortaya çıkararak, ülkemizde radyo ve televizyon yayıncılığı alanında kamuoyunun genel eğilimlerini belirlemek amaçlanmıştır.

Araştırma, ülkemizde radyo ve televizyon yayıncılığı ile ilgili kamuoyu olarak adlandırılabilecek, potansiyel izlerkitleyi kapsamaktadır. Bununla birlikte, kamuoyunun diğer unsurlarının değerlendirme ve eğilimlerini tespit

etmek amacıyla, kanaat önderlerinin, yazlı medyada radyo ve televizyon yayınlarına ilişkin, görüş değerlendirme ve açıklamaları da dokümantasyon çalışmasıyla derlenerek çözümlenmiştir.

Araştırmada yanıt aranan genel sorular şunlardır:

- İzlerkitlenin kanal ve program tercihi nedir? Bu tercih, yaş, cinsiyet, sosyo-ekonomik statü ve sosyo-kültürel konum ve politik eğilim gibi değişkenlerle bağlantılı olarak ne gibi segregasyon göstermektedir.
- Farklı program tür ve içeriklerinin izlerkitlenin düşünce, inanç ve tutumları üzerindeki etkileri nelerdir?
- Potansiyel izlerkitlenin radyo ve televizyon izleme anlayışı nasıl bir özellik göstermektedir?
- İzleyicilerin radyo ve televizyon yayınlarını izleme eğilimlerini belirleyen bilgisel, duygusal, kişisel ve toplumsal değerler, gerilim kurtulma gereksinimleri nelerdir?
- Toplumdaki kanaat önderlerinin Türkiye'deki radyo ve televizyon yayıncılığının içeriği, biçimi ve düzenlenişi üzerindeki görüşleri nelerdir? Bu görüşleri nasıl bir eğilim ve zaman içerisinde değişim göstermektedir?

Medyada Deprem Haberlerinin Analizi :

17 Ağustos 1999 tarihinde Marmara Bölgesinde meydana gelen deprem Türkiye'de farklı tartışma alanlarını da beraberinde getirmiştir. Medya olarak tarif edilen yazılı ve görsel basın da bu tartışma alanlarından birini oluşturmaktadır. Yazılı ve görsel basın deprem haberinin duyulmasında ve ilgili haberlerin aktarılmasında başlıca kurumlardan birisidir. Bu proje çerçevesinde yalnızca Türkiye'yi değil, dünyayı da yakından ilgilendiren depremin haber verilmesinde, meydana gelen gelişmelerin duyurulmasında Türk medyasının habercilik anlayışı, haberin yansıtılması ya da yeniden kurulması, nesnellik ve tarafsızlık anlayışları çerçevesinde bilimsel bir çözümleme konusu yapılacaktır. Bu anlamda bu proje ile gerek medyanın kendi kendinin değerlendirmesinde yararlanılabilecek bir çalışmanın ortaya çıkarılması ve gerekse medyaya yönelik eleştirilerin bilimsel bir dayanağa kavuşturulması amaçlanmıştır. Çalışma yazılı ve görsel basın üzerinden yürütülmüştür.

1- Yazılı Basında Deprem Haberleri

Türkiye'de ulusal düzeyde yayınlanan günlük basın bir aylık dönem olarak incelenmiştir. Yazılı basın incelemesi içine dahil edilecek günlük gazeteler günlük satış oranları ve ideolojik yönelimleri dikkate alınmıştır.

Araştırmaya dahil edilen yazılı basın, Hürriyet, Sabah, Cumhuriyet, Radikal, Zaman, Türkiye gazetelerinden oluşmaktadır.

2- Görsel Basında Deprem Haberleri

Görsel basında depreme ilişkin haberlerin nasıl yer aldığını incelemek üzere ulusal düzeyde yayın yapan televizyon kanalları araştırma kapsamı içine alınmıştır. Televizyon kanallarının örneklem içine dahil edilmesinde, Türkiye üzerindeki erişim oranları ve ideolojik yönelimleri dikkate alınmıştır. Araştırmada yer alan televizyon kanalları şunlardır: TRT 1, ATV, Kanal D, Show Tv, Star, TGRT, NTV, Kanal 7, Samanyolu.

Çalışmanın çözümleme birimini yazılı ve görsel basında yer alan haberler oluşturmaktadır. Birinci sayfa haberleri, başyazılar, köşe yazıları yazılı basın analiz birimini oluştururken; ana haber bültenleri, haber bültenleri, tartışma programları ise görsel basın analiz birimini oluşturmaktadır.

MediaScape Raporları Türkiye'de Medya 2000:

Türkiye'de Medya 2000 raporu, beş bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, medya endüstrisine genel bir bakışla endüstrinin özellikleri ve eğilimleri saptanmaya çalışılacaktır. Bunu yaparken, ilk önce medya gruplarının medya sektörü içinde ve diğer sektörlerde sahip ve ortak oldukları şirketlerin dökümü çıkarılacaktır. 08/07/2003

MediaScape Raporları Türkiye '98:

Bu raporun amacı, Türkiye'deki medyanın kapsamlı ve ayrıntılı bir haritasını çıkarmaktır. Raporun birinci kısmı, medyanın dağılımına ilişkin bilgileri kapsamaktadır. Türkiye'de mevcut televizyon ve radyo istasyonlarının, gazete ve dergilerin, basımevlerinin, sinema ve tiyatroların, kütüphanelerin sayıları ve bölgelere göre dağılımları grafiklerle gösterilmiştir. Ayrıca, Türkiye'deki Kişi Başına Gayri Safi Yurt İçi Hasıla (GSYİH) ile nüfusun illere göre dağılımları da verilmiştir. Raporun ikinci kısmı, medyaya erişim konusundaki bilgileri içermektedir. Bu amaçla, Türkiye'deki televizyon ve radyo cihazlarının, sinema ve tiyatro salonlarının sayılarına ilişkin bilgiler verilerek, bu verilerdeki değişim yıllara göre gösterilmiştir. Üçüncü kısım, Türkiye'de basılan kitap ve dergilerin konulara göre dağılımı, gösterilen yerli ve yabancı filmlerin sayıları gibi niceliksel veriler içermektedir. Dördüncü kısım, Türkiye'de göreli olarak yeni olmakla beraber, hızla yaygınlaşan televizyon kanallarının içeriği üzerine yoğunlaşmıştır. Raporun son bölümünde ise, ilk üç bölümde verilen bilgileri tamamlamak amacıyla medyanın mülkiyet yapısına ve mali kaynaklarına ilişkin veriler değerlendirilmiştir.

KADIN SORUNLARI ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ (KASAUM)

Merkez, 1993 yılında, yurt içinde ve yurt dışında kadın sorunlarıyla ilgili her alanda araştırma yapmak ve eğitime yönelik faaliyetlerde bulunmak amacıyla kurulmuştur. Bu amacı yerine getirmek üzere öngörülen faaliyetler, şunlardır:

a) Yurt içinde ve yurt dışında kadın sorunlarıyla ilgili her konuda araştırma, inceleme, proje yapmak, yaptırmak, bu gibi çalışmalara katılmak ve desteklemek,
b) Atatürk ilke ve devrimleriyle kazanılmış hakları ve kadınların çağdaş toplum bireyi olmasını temel alarak, kadın sorunları konusunda ulusal ve uluslar arası düzeyde kurslar, seminerler, konferanslar, kongreler, sempozyumlar ve benzeri etkinlikler düzenlemek,
c) Üniversitelerde lisans, yüksek lisans ve doktora düzeyinde kadın sorunlarıyla ilgili ders ve seminerler verilmesini ve öğrencilerin bu konulara yönelmesini özendirmek ve her türlü desteği sağlamak,
d) Bu amaçlar doğrultusunda yayın yapmak ve yaptırmak,
e) Kadın sorunları konusunda kitaplık ve arşiv oluşturmak,
f) Kadın sorunlarıyla ilgili bütün kurum ve kuruluşların çalışmalarına katkıda bulunmak, danışmanlık yapmak, veri sağlamak,
g) Kadın sorunları konusunda kamuoyunun oluşmasına yardımcı olmak.

Merkezimizin kurulmasına öncülük eden ve çalışmaları başlatan ilk dönem Yönetim Kurulumuz, şu isimlerden oluşmaktaydı:

Prof. Dr. Ülker Gürkan (Müdür), Prof. Dr. Aysel Aziz, Prof. Dr. Oya Tokgöz, Prof. Dr. Seniha Hasipek, Yrd. Doç. Dr. Serpil Sancar (Müdür Yardımcısı)

Merkez, Kadın Çalışmaları alanında, özellikle yetişkin eğitimi konusunda pek çok çalışma yapmış, ciddi bir birikim sağlamış, bu birikimin yaygınlaştırılması için de çalışmalarını sürdürmektedir.

Ayrıca, çeşitli ulusal ve uluslararası toplantılar düzenlemiştir. Bu toplantılar, şunlardır:

1. Türkiye'de Kadın Çalışmaları: Sorunlar ve Yönelimler (5 Mayıs 1996)

Kadınlar ve cinsiyet konusunda çalışan akademisyenlerin davet edildiği bu toplantı, daha sonra başka üniversite merkezleri tarafından sürdürülen bir dizi toplantının ilkiydi. Geniş bir katılımla gerçekleştirildi ve Üniversitemiz Rektörlüğü tarafından desteklendi.

2. Eşitlik Çerçeve Yasası (4-5 Ekim 1999)

Avrupa Konseyi Eşitlik İzleme Komitesi Başkanı ve bir Avrupa Parlamentosu temsilcisinin de katıldığı bu uluslararası toplantıya Anayasa Mahkemesi Başkanı, Adalet Bakanı, siyasal parti temsilcileri, çeşitli kamu kuruluşlarından üst düzey temsilciler, akademisyenler ve kadın kuruluşları temsilcileri katıldı. İki günlük toplantı, Avrupa Birliği ve Üniversitemiz Rektörlüğü tarafından desteklendi.

3. Yetişkin Kadın Eğitimi Atölyesi (7-8 Şubat 2000)

Merkezimiz, Türkiye'nin farklı bölgelerinde kadınlarla çalışan kuruluşların (AÇEV, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği gibi) temsilcileri ve bu alanda çalışan akademisyenleri davet ederek iki gün boyunca deneyimlerini aktarmalarını ve çeşitli işbirliği olanaklarını görüşmelerini sağlamak üzere bu atölye çalışmasını düzenledi. Tutanakları yine Merkezimiz tarafından yayınlanan bu çalışma, Avrupa Birliği tarafından desteklendi.

4. Üniversitede Kadın Çalışmaları Sempozyumu (23-24 Ocak 2003)

Dört üniversitenin (İstanbul Üniversitesi, Ege Üniversitesi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi ve Ankara Üniversitesi) Kadın Çalışmaları Ana Bilim Dallarının öğretim üyeleri ve öğrencileriyle alanda araştırma yapanların katıldığı iki günlük bu toplantıda alanın uygulama ve kuramsal sorunları tartışıldı, elektronik ortamda bir iletişim ağı oluşturuldu. Toplantı, Üniversitemiz Rektörlüğü tarafından desteklendi.

5. Tarih ve Siyaset Tartışmaları: Fransa ve Türkiye'de Kadınlar Açısından Tarih ve Siyaset (8 Mart 2003)

Türk ve Fransız kadın parlamenterlerin ve akademisyenlerin konuşmacı olarak katıldıkları toplantı, Fransız Büyükelçiliği ve Üniversitemiz Rektörlüğü tarafından desteklendi.

Merkezimiz, akademik eğitim vermemektedir. Bunun yerine, yetişkin eğitimleri yapmaktadır. Kamu personeli, uluslararası kuruluşların Türkiye temsilcilikleri, siyasal partilerin ve sendikaların kadın üyeleri, toplum merkezlerine devam eden kadın grupları gibi çok çeşitli gruplarla eğitim programları yürütülmektedir. Eğitici eğitimlerimiz sonucunda yürütülen yaygın eğitimlerle birlikte, Merkezimiz tarafından ulaşılan katılımcı sayısı beş bini aşmıştır.

Bu programlarda kullanılmak üzere merkezimiz tarafından hazırlanan eğitim malzemesi şunlardır:

1. Kadın, Medya, Şiddet (A. Aziz, E. Köker, N. Tutal, M. Gencel, A. Altun, KSSGM yayını)
2. Menopoz ve Kadın (Sempozyum Bildirileri, A.Ü. Yayını)
3. Kadın ve Erkeklere Dair Bildiğimiz Birkaç Şey (A.Bora, KSSGM Yayını)
4. Siyasal Yaşam ve Kadınlara Destek Politikaları (S. Sancar, KSSGM Yayını)
5. Medyada Cinsiyetçilik (N. Timisi, KSSGM Yayını)
6. Eğitim Yoluyla Güçlenme (Atölye Tutanakları, A.Ü. Yayını)
7. Siyasal Örgütlerde Cinsiyetçiliğe Karşı Eğitim Rehberi (S. Sancar, KSSGM Yayını)
8. Siyasette Kadınlar Albümü (E. Köker, KSSGM Yayını)
9. Yerel Politikada Kadın (A.Alkan, Ka-Der Yayını)
10. Kadınlarla Grup Çalışması ve İletişim Becerileri Rehberi (A.Bora, Ka-Der Yayını)
11. Kadın Kotası (Z.Kılıç)
12. Kadınlar İçin, Kadınlarla Birlikte Siyaset (Ö. Şahin)
13. Medyada Kadın (M. Gencel, M.Binark)
14. Kadınlar, Kalkınma ve Sosyal Adalet (G. Toksöz, A. Özkazanç, B. Poyraz)
15. Yetişkin Eğitimi (30 dakikalık bir video kaset) (A. Bora)
16. Kadın Güçlendirme Eğitimi (20 dakikalık bir video kaset) (Ş. Sever)
17. Medyada Kadın (20 dakikalık bir video kaset) (M.Gencel, M.Binark)

KISIRLIK TEŞHİS VE TEDAVİ ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ

Ankara Üniversitesi Üreme Sağlığı, Teşhis, Tedavi, Eğitim, Araştırma ve Uygulama Merkezi - ÜSAUM (Merkez ad değişikliği Kısırlık Teşhis, Tedavi, Araştırma ve Uygulama Merkezi 1991-2005)

Ankara Üniversitesi Üreme Sağlığı, Teşhis, Tedavi, Eğitim, Araştırma ve Uygulama Merkezinin amacı; üreme sağlığı, biyoteknolojisi ve infertilite alanlarında ulusal ve uluslararası bilimsel çalışmaları da içeren epidemiyolojik, klinik ve laboratuvar araştırmaları ve çalışmaları yapmak, hizmet sunmak, üreme sağlığı, reprodüktif tıp ve infertilite alanlarında uzman, yan dal uzmanı, teknik eleman, biyolog, hemşire, laborant, yardımcı sağlık personeü için kurslar, seminerter ve sentifikasyon programları düzenlemek ve halk eğitimi yapmak, eğitici eğitimleri düzenlemek ve konu ile ilgili eğitim ve öğretim programlarına katılmak.

Merkezin Çalışma Alanları:

a) Üreme sağlığı, fertilite ve infertilite konularında ve üreme biyoteknoloji ile ilgili her alanda üst düzeyde bilimsel çalışma, araştırma ve projeler yapmak, dünya standartlarında bilimsel data üretmek,

b) İnfertiIite ve üreme sağlığı alanlarında yataklı ve yataksız tanı ve tedavi hizmetleri saha araştırmaları ve bilimsel araştırmalar yapmak amacıyla her türlü araştırma klinikleri, laboratuvarları ve hizmet merkezleri kurrnak ve işletmek,

c) Üreme sağlığı ve üreme biyoteknoiojisi konularında Ankara Üniversitesi Fakülte, Enstitü, Yüksekokul ve Merkezleri ile işbirliği yaparak ülkemiz için yetişmiş eleman sıkıntısı çekilen tıbbın bu alanlarında hizmetiçi eğitim vererek uzman ve bilim insanlarının bilgi ve becerilerinin artmasına katkıda bulunmak,

d) İnfertilite ve reprodüktif tıp alanlarında uzman, yan dal uzmanı, teknik eleman, yardımcı sağlık personeli için kurslar, seminerler ve sertifikasyon programları düzenlemek, konu ile ilgili eğitim ve

öğretim programlarına katılmak, yurtiçi ve yurtdışında ilgili kuruluşlarla işbirliği yapmak,

e) Özellikle üreme sağlığı ve bu konu ile ilişkili alanlarda yurt sathında halk eğitimi yapmak, bu amaçla Ülkemizdeki örgün ve yaygın eğitim kurumları ile özellikle Ankara Üniversitesinin başta Sürekli Eğitim Merkezi olmak üzere Fakülte, Enstitü ve Merkezleri ile işbirliği içinde çalışmak ve konu ile ilgili eğiticilerin ve uzmanların yetiştirilmesi için eğitim ve bilgilendirme faaliyetleri düzenlemek, ulusal ve uluslararası kurslar, sertifikasyon programları, toplantılar, sempozyum, seminer ve kongreler düzenlemek,

f) Yetkili kurulların verdiği diğer görevleri yapmak,

h) Üreme sağlığı ve infertilite alanlarında kayıt ve izleme birimi kurmak.

Merkezin Organları: Merkez Kurulu, Yönetim Kurulu, Müdür, Bilimsel Konsey.

Bugün 2 Kadın hastalıkları ve Doğum doktoru, 1 Üroloji Doktoru, 1 Biyolog, 2 Hemşire, 2 Memur ve 1 Personel tarafından hizmet verilmektedir.

Merkezimiz günlük 54-60, aylık 1000-1200 ve yıllık 7500-9000 hastaya hizmet vermektedir. Aylık ortalama 20 androloji cerrahisi, 40 in-vitro Fertilizasyon uygulaması, 50 intrauterin inseminasyon işlemi ve 80-100 ovülasyon indüksiyon tedavisi uygulanmaktadır.

1. Bilimsel Hizmetler :
   a. Yardımcı Üreme Teknikleri Kursları
   b. Öğrenci ve Stajer dersleri
   c. Histeroskopi Yaklaşımları Kursları
   d. Meslek İçi Eğitim Panelleri
   e. Halk Eğitim Panelleri
   f. Bilimsel Araştırma ve Projeler

2. Klinik Hizmetler
   a. Ovülasyon İndüksiyonu
   b. İnfertilite Teşhis Yaklaşımları
   c. İntra-uterin İnseminasyon
   d. İn-Vitro Fertilizasyon Uygulamaları
   e. Histereskopik Yaklaşımlar
   f. Androloji Polikliniği

g. Androloji Cerrahisi
h. TESA/PESA/T'ESE

3.Sosyal Faaliyetler

Merkezde Yürütülen ve Planlanan Çalışmalar:

Merkezimizde yıllık ortalama 3 ana bilimsel çalışma ve 4-6 klinik çalışma yürütülmektedir. Yürütülen proje desteklerinden DPT, TUBİTAK, BAP gibi kurumlardan destek alınmakta, multidisipliner yaklaşım ile diğer branşlar ve Kadın Hastalıkları ve Doğum AD ile bilimsel projeler yürütülmektedir.

2004-2005 yıllarında yürütülen ve planlanan çalışmalar;

1. Akridin Oranj Boyama Yöntemi ile Sperm Hasarının Belirlenmesi,
2. Zn şelasyon ajanlarımn Sperm Motilitesi üzerine Etkisi,
3. Aromataz İnhitörlerinin İntrauterin İnseminasyon Vakalarında Klomifen Sitrat ile PCOS Hastalannda Karşılaştınlması,
4. Aromataz İnhibitörlerinin Poor Responder Olgularda Mikrodoz ve Flare-up Protokoller ile Karşıiaştıı-ılması,
5. Fare Skrotuınuna İnsan Embryonik Kök Hücre Nakli ile Spermatogenezin İncelenmesi (Multidisipliner)
6. Progesteron İçerikli Rahim içi Araçlar ile Aromataz İnhibitörleririn Perimenapoz Kadınlarda Uterin Fibroidler Üzerine etkisinin karşılaştırılması.
7. Tekrarlayan IVF başarısızlıklarında histeroskopi ve trombofili markerlarının yeri.
8. Ovülasyon indüksiyonu ve rekombinant LH ilişkisi.

2004-2005 yıllarında merkezde yürütülen çalışmalar yurtiçi ve dışı uluslararası kongrelerde merkezimiz akademik personeli tarafından yaklaşık 20 uluslararası bildiri ile bu kongrelerde sunulmuştur.

Merkez İmkanları: Yenilenen fiziki yapısı ile merkezimizde;

l. Bilimsel Toplantı Salonu
2. Sekreterlik ve Arşiv
3. Üç Doktor Odası
4. Bir Hemşire odası
5. Jinekoloji Polikliniği
6. Androloji Poliklinigi
7. Müdahale ve Ultrasonografı Odası

8. Yoğun Bakım Odası
9. Ameliyathane
10. Androloji Laboratuarı bulunmaktadır.

Teknoloji ve bilim çağı olarak kabul edilen 21. yüzyılda bilimin her alanında izlenmesi çok zor bir gelişim süreci yaşanmaktadır. Bu gelişim sürecinde hem ülkemizde hem de uluslararası bilim çevrelerinde çok saygın bir yere sahip olan üniversitemiz bu süratli bilimsel gelişmelerde her zaman yerini almaktadır. Üreme sağlığı ve yardımcı üreme teknikleri en genç ve dinamik bilimsel dallardan biri olmaya devam etmektedir. İşte bu bilimsel değişim sürecinde daima ön planda olmak amacıyla üniversitemiz bünyesinde hizmet veren "Kısırlık Teşhis, Tedavi, Araştırma ve Uygulama Merkezimiz" hem bilimsel programı ve hem de hizmet koşulları açısından yenilenmiştir. Merkezimiz artık "Üreme Sağlığı Teşhis, Tedavi, Araştırma ve Uygulama Merkezi (ÜSAUM)" olarak çalışmalarını sürdürecektir. Özellikle bilimsel gelişmelerin bu alanda takip edilmesinde öncü olacak merkezimiz bilimsel paylaşım esasında yeniden yapılanmıştır. Merkezimiz 2006 yılı programında özellikle halkın aydınlatılması için iki ayda bir düzenlenecek halk eğitim panelleri düzenleyecektir. Bilimsel paylaşımda ilişkilerin artırılması için ise iki ayda bir düzenlenecek olan üniversitemiz bünyesinde multidisipliner akademik paneller planlanmıştır. Ayrıca bu paylaşımı üniversiteler arasında ve ülke platformunda yaymak amacıyla, infertilite konusunda ilgili uzmanlık alanlarındaki meslektaşlarımıza bu alandaki son gelişmelerin sunulduğu kurslar düzenlenecektir. Bu alanda çalışan kadın hastalıkları ve doğum uzmanları, üroloji uzmanları ve bu alanda ihtisas yapmak isteyen biyoloji mezunları, hemşireler ve yardımcı personeller bu kurslardan faydalanabilecektir. Özellikle operatif infertilite tıbbında yeni gelişmelerin yakalandığı histeroskopik cerrahi kursları da yine merkezimiz bünyesinde organize edilecektir. Ancak bilimsel gelişmelerin takip edilmesinde öncü olan üniversitemizin önderliğinin halk platformunda daha güçlü vurgulanması için bilimin vazgeçilmez ikizi sanat alanında tiyatro, resim, fotoğrafçılık, sinema ve el sanatları gibi değişik dallarda sosyal ve kültürel etkinlikler de planlanmıştır. Bilim ve sanat yuvası olan üniversitemiz bünyesinde yeni bilimsel içerik ve hizmet anlayışı ile paylaşımcı düşünce yapısında yeniden yapılandırılan merkezimizin bu etkinliklerinde tüm Ankara üniversiteleri görmek dileğimizdir.

Merkezimizde Aralık 2004 tarihinde başlayan tadilat süreci Mayıs 2005 yılında tamamlanmış ve yenilenen çehresi ile hastalarımıza ve akademik camiaya daha iyi hizmet vermektedir. Tadilat süresince merkezimize tahsis edilen küçük bir alanda ise merkezimiz faaliyetleri kesintisiz devam etmiştir. Son yıl içerside yenilenen fiziki durumu ile yaklaşık 6 ay süren

tadilata rağmen merkezimize başvuran hasta sayımızda azalma yerine artış dikkati çekmiştir. Yine bu süreç içerisinde merkezimizde takip edilen ve Tüp bebek uygulanan çiftlerin sayısı neredeyse % 100 oranında artmış ve dünyanın kabul ettiği başarı oranları (% 35-45) elde edilmiştir. Merkezimizde 2003-2005 yılları içerisinde yapılan klinik işlemler tablo 1'de belirtilmiştir. Tüp bebek uygulanan çiftlere sadece tıbbi anlamdaki destek fedakâr personelimizin gülen yüzü ve sıcak yaklaşımı ile kuvvetlenmiş, bu ilgi kendisini yıl içerisinde başhekimliğimize verilen birçok teşekkür mektubu ile de kendini göstermiştir.

Merkez Çalışanları; (Soldan sağa) Per. Mülkiye Bastaban, Hem. Yeter Kılıç, Hem. Zarif Köse, Prof Dr Hakan Şatıroğlu, Prof Dr Kaan Aydos, Semra Mete, Uzm Dr Batuhan Özmen, Biol. Sevgi Kaygusuz, Per. Harun Topsakal

Tablo 1 Merkezimizin Klinik İşlem Sayısı

Kısırlık Teşhis Tedavi Araştırma ve Uygulama Merkezi

	2003	**2004**	**2005**
Poliklinik hasta sayısı	4105	4293	3907 (ekim ayı dahil)
Yapılan ameliyalar TESE,Testis biyosisi, varikosel, H/S)	233	260	139 (Operatif ve Diagnostik Histeroskopi dahil)
Yapılan tüp bebek işlemi	172	212	397

ONKOLOJİ ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ

Onkoloji Araştırma ve Uygulama Merkezi 1988 tarihinde Prof. Dr. Fikri İçli ve Prof.Dr. Erdoğan Işıkman öncülüğünde kurulmuştur.

Ulusal ve uluslar arası düzeyde bilimsel ve kültürel alanlardaki başarılar:

Bilimsel ve kültürel alanda buluşlar, yenilikler ve katkılar: Son iki yılda Ankara Üniversitesi'nde kanser alanında yapılmış olan projelerin sunumu ve yeni multidisipliner projelerin üretilmesi sağlanmıştır. Ankara ve Antalya'da yapılan Ankara Üniversitesi proje günleri 2004 ve 2005'de sunulan ve bir kısmı halen yürütülmekte olan projeler aşağıda belirtilmiştir:

- Cerrahi tedavi sonrası erken evre akciğer kanserlerinde nüks ve sağkalım ile tümör anjiyogenezi ve MMPs ilişkisinin değerlendirilmesi
- Projenin başlığı:Larenks kanserlerinde CK7, CK8, inhibin ve siklin DI markerlarının ekspresyonunun immünhistokimyasal olarak tespiti ve prognostik değerinin araştırılması
- Malign melanom hücrelerinde STI571'in hücre proliferasyonu ve PDGFR ve c-Kit ekspresyonları üzerine etkisi
- Kütanöz T-hücreli lenfomalı hastalarda HLA Class II antijen ilişkisinin saptanması
- 1990 -2004 yılları arasında AÜTF de takip edilen Kaposi sarkomlu hastaların epidemiyelojik değerlendirmesi
- Akut radyasyon dermatitinde profilatik olarak topikal B-glukan ve plasebo uygulamasının karşılaştırılması
- Febril nötropenik hastalarda risk değerlendirilmesinde lenfopeni ve monositopeninin önemi
- Overin seröz karsinomunda p53 ekspresyonunun klinik önemi
- Erken evre endometrium kanserinde sitokeratin pozitif lenf nodlarının klinik önemi

- Kolonun benign ve malign tümörlerinde insülin rezistansı varlığı
- ESMO 2002 klinik rehberine kolorektal kanserli hastalarda tanı ve takipte kullanılan tetkiklerin doğru kullanılma oranı ve maliyet-etkinlik analizi
- Multipl myelomda interlökin, interferon, tümör nekrozis faktör ve tranforming growth factor gen polimorfizmlerinin sıklıklarının araştırılması ve tedaviye cevap ile karşılaştırılması
- Meme kanserinde tanı anında bozulmuş glukoz tolerasının diğer prognostik faktör ve prognozla ilişkisi
- Primer meme kanserli hastaların tanı ve takiplerinde "ESMO minimum klinik önerilerini" uyguluyor muyuz? Uygulandığında kazancımız ne olacak?
- Opere glial tümörlerde COX-2 ekspresyonu ve prognozla ilişkisi.

Prof. Dr. Ayhan Çavdar ve Prof. Dr. Fikri İçli ulusal ve uluslararası alanda tanınmış bilim insanları arasında sayılan bilim insanlarımızdandır.

Bilim ve kültür alanlarında düzenlenmiş ulusal toplantılar:

- Ankara Üniversitesi multidisipliner onkoloji araştırmaları proje günleri, Ankara, Nisan 2004.
- Ankara Üniversitesi multidisipliner onkoloji araştırmaları proje günleri, Antalya, Nisan 2005.

Eğitim olanakları, eğitimde beklenen amaçlar ve geleceğe dönük hedefler:

Onkoloji Araştırma ve Uygulama Merkezi, her yıl yapacağı multidisipliner onkoloji araştırmaları proje günleri ile kanser alanında multidisipliner yeni bilimsel projeler üretilmesini sağlamayı ve projelere destek sağlamak için yol gösterici olmayı hedeflemektedir.

Onkoloji Araştırma ve Uygulama Merkezi, multidisipliner bir kuruluş olduğu için ayrı bir mekana sahip değildir. Ankara Üniversitesi'nde bu birimi oluşturan tüm Anabilim ve bilim dallarının olanakları kullanılmaktadır.

OTİSTİK ÇOCUKLAR TANI, TEDAVİ ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ

Otistik Çocuklar Tanı, Tedavi Araştırma ve Uygulama Merkezi, ülkemizde Çocuk Ruh Sağlığının öncülerinden ve Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Psikiyatrisi Anabilim Dalının kurucusu Prof.Dr.Mualla Öztürk'ün 1988 yılında kaybından sonra onun anısına 1989 yılında Prof.Dr.Efser Kerimoğlu ve çalışma arkadaşları tarafından kurulmuştur.

Merkezin amacı tüm dünyada ruhsal bozukluklar arasında en gizemli ve ağır bir sorun olarak ele alınan ve üstünde pek çok araştırma yapılan, etyolojisi ve oluşum mekanizmaları anlaşılabildiğinde Obsesif Kompulsif Bozukluk, Şizofreni, Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu, Tourette Bozukluğu gibi nörobiyolojik ve gelişimsel olduğu düşünülen daha pek çok sorunun daha çözülebileceği varsayılan Otizm ve diğer Yaygın Gelişimsel Bozukluklar (Asperger, Rett Sendromu, Dezintegratif Bozukluk v.b.) ile ilgili çalışmaları yürütmek üzere kurulmuştur.

Merkezin kurulduğu yıllarda ülkemizde Otizm ile ilgili bilgilerin çok kısıtlı olmasına karşın Anabilim Dalımızın kurucusu Prof.Dr.Mualla Öztürk'ün konuya ilgisi ve bilgi deneyimleri sayesinde Anabilim dalımızda Otizmle ilgili tanı ve tedavi çalışmaları yürütülmekte idi. Ve dolayısıyla da temel bilgi birikimimiz ve alt yapımız Otistik çocuklarla daha fazla çalışmaya elveriyordu. Mualla Hoca'nın kaybından sonra Otizm konusunu daha fazla ele almak, bir yandan çocuklara ve ailelere katkıda bulunurken, bir yandan da bilimsel araştırmaları yürütmek, eğitim ve tanıtım çalışmaları yapmak gibi bir misyonu üstlendik. Gerçekten de verdiğimiz sayısız konferanslar, paneller ve sempozyumlar gibi bilimsel toplantılar sayesinde otizm tanısı daha çok konulmaya başlarken konuya ilgi de arttı. Gerek Çocuk Psikiyatristleri, gerekse konuyla ilgili Psikolog, Eğitim Uzmanı ve Pediatristler eğitim almak için merkezimize gelmeye başladılar.

Kliniğimizin ilk kurulduğu yıllarda izlediğimiz otizm tanısı konmuş çocuk sayısı 5-10 çocuk ile sınırlı iken Merkez kurulduktan sonra bu sayı giderek artmış, halen Merkezimize kayıtlı 1200 otizm tanısı konmuş çocuk

bulunmaktadır. Merkezimiz bir yandan bilgi bankası gibi çalışırken, bir yandan da bu çocukların izlem ve tedavi işlevlerini yürütmekte, ayrıca konuyla ilgili bilimsel çalışmalar sürdürmektedir.

Merkezimizin kuruluşundan bu yana olan faaliyetleri her yıl bir rapor biçiminde Rektörlüğümüze sunulmaktadır.

Ulusal ve Uluslar arası Düzeyde Bilimsel Çalışmalar:

Merkezimiz, kuruluş amacına uygun olarak çalışma ekibi tarafından otizm ile ilgili olarak ülkemizde ilk öncü çalışmalar başlatılmış, yürütülmüştür. Halen devam eden araştırmaların yanı sıra, yeni araştırmalar da planlanmaktadır. Bu kapsam içinde, otistik bozuklukta tanı koyma ve belirti dağılımı, etyolojiye yönelik çalışmalar, prognoz ve ayırıcı tanı, prevelans ve epidemiyoloji, terapi süreci, normal okula giden otistik çocuklarla özel eğitime giden otistik çocukların karşılaştırılması, otistik ve zeka özürlü çocukların demografik ve doğumla ilgili özellikler yönünden karşılaştırılması, otizm de görsel ve işitsel uyarılmış potansiyeller, otizmi olan çocukların izleme çalışmalarının gözden geçirme, otizmde cinsiyet farklılıkları otizm tanısı konmuş çocukların anne ve babalarındaki ruhsal belirtiler, otistik çocuklar ve kardeşlerinin davranış sorunları ve kişilik özellikleri, örüntüleri, otizmde doğum mevsimi, yaygın gelişimsel bozukluklarda EEG ve MRI bulguları, otizm belirtilerinin ağırlığı ve serebral kan akışı, yaygın gelişimsel bozukluk kapsamındaki bazı alt grupların demografik ve klinik özellikler yönünden karşılaştırılması, erken başvuruda bulunan YGB olan çocukların değerlendirilmesi, konularında çalışmalar yapılmıştır.

Ayrıca otizm alanında çok sık uygulanan otizmi olan çocukların uyum becerilerini değerlendirmede kullanılan Vineland Uyum Davranış Ölçeği Türkçe'ye kazandırılmış, doğumdan 4 yaşa kadar olan çocuklarla ilgili veri toplanmış, 8 yaşa kadar olan çocuklarla ilgili norm ve güvenirlik çalışmasına başlanmıştır. Bu çalışma, Ankara Üniversitesi Bilimsel Araştırma Fonundan desteklenmektedir (yayın listesi ektedir).

Merkezde Yapılan Araştırmalar:

Prof.Dr.Melda Akçakın, otizmde cinsiyet farklılıkları araştırmasıyla, 2002 yılı Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi Ödülünü:

Prof.Dr.Melda Akçakın , Uzm.Psk.Başak Alpasla birlikte, Vineland Uyum Davranış Ölçeği araştırma formunun doğumdan 47 aylığa kadar olan Türk bebekleri için uyarlama, güvenirlik ve geçerlik çalışması araştırmalarıyla Türk Psikologlar Derneği 2002 yılı Prof.Dr.Işık Savaşır Klinik Psikoloji araştırmalarının teşvik ödülünü kazanmışlardır.

Bilim ve kültür alanında düzenlenmiş ulusal ve uluslar arası toplantılar:

Prof.Dr.Mualla Öztürk anısına düzenlenen toplantı ve sempozyumlarda 1990 yılında

* Otizm tanı ve Tedavi Paneli;
* 1993 Yılında Otizm Sempozyumu (I)
* 1996 yılından itibaren, Sempozyumlar

Sempozyumun ana temasıyla ilgili olarak yurt dışında alanında tanınmış konuşmacıların katılımıyla düzenlenmeye başlanmış, bilgi ve deneyimler paylaşılmıştır.

* 1996 yılında Bebek Ruh Sağlığı Sempozyumunda; Bebeklerde Otizm ve Yaygın Gelişimsel Bozukluklar Paneli.
* 1997 yılında Çocuk ve Ergen Psikoterapileri Sempozyumu.

Otizmde oyun tedavisi uygulama aktarımı

* 2001 yılında Otizm ve Diğer Yaygın Gelişimsel Bozuklukluklar Sempozyumu.

Otizmle ilgili 2 kitap yayınlanmıştır.

Eğitim Olanakları:

Prof.Dr.Efser Kerimoğlu'nun müdürlüğünü yürüttüğü merkez elemanlarının tamamı Ankara Üniv. Tıp Fakültesi Çocuk Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı elemanlarıdır. Merkezin çalışmaları, tüm Çocuk Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı ekibinin katkılarıyla yürütülmektedir.

Merkezde, yeni değerlendirme, oyun-ilişki etkileşim gözlemi, yeni otizm ve diğer YGB tanısı konan çocuklarla, ana baba çocuk etkileşim rehberliği, çocuklara bireysel-grup faaliyetleri, ana-baba grupları, bireysel oyun terapileri yapılmaktadır.

Merkezimizde bu amaçlar için kullanılan küçük bir seminer odası, oyun odaları, gözlem ve görüşme odalarının yanı sıra çift yönlü aynalı 3 oda ile görüntüleme ve video kayıt yapabilen ileri teknolojiye sahip bir sistem mevcuttur.

Anabilim Dalımız uzmanlık öğrencilerine, Üniversitemiz Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı ve diğer Üniversitelerin Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı uzmanlık öğrencilerine, rotasyonları kapsamında otizm ve

YGB konusunda kuramsal derslerin yanı sıra psikiyatrik muayene ve uygulama yapma olanağı sağlanmaktadır. Ayrıca, üniversitelerin Çocuk Psikiyatrisi Anabilim Dalı'nda çalışacak olan eğitimi için Anabilim Dalımıza gönderilen psikologlar eğitim ve uygulama programları içinde, otizmi olan çocukları tanıma, psikolojik değerlendirmelerini yapma ve bu çocuklarla ilişki kurma konusunda eğitilmişler ve Merkezdeki faaliyetlere katılmışlardır.

Milli Eğitim Bakanlığı bünyesinde ve özel eğitim okullarında çalışan psikologlar ve özel eğitim öğretmenlerine de kısa süreli rotasyonlarla, merkezimizde gözlem yapma olanağı sağlanmış ve otizmi olan çocuklarla ilişki kurma yolları konusunda eğitim verilmiştir.

S.H.Ç.E.K. işbirliği ile, "zihinsel engellilerin rehabilitasyon ve istihdam olanakları geliştirilmesi" Projesi kapsamında görevlendirilmiş psikologların, Anabilim Dalında ve Merkezimizde eğitimleri yürütülmüştür.

PSİKİYATRİK KRİZ UYGULAMA VE ARAŞTIRMA MERKEZİ

Kuruluşunun 15. yılında, Kriz Merkezi çalışmalarını başarı ile sürdürmekte olup ülkemiz genelinde alanında model olarak saygınlık kazanmış bir kurumdur. Ayrıca "İntihar Davranışı" alanında sistemli ve süreklilik gösteren çalışmaları ile yurt içinde ve yurt dışında, ülkemizi temsil eden bir marka olarak tanınmaktadır. DSÖ tarafından 2000 yılında intihar önleme çalışmalarında Türkiye'yi temsilen bağlantı kurumu olarak seçilmiştir. Merkez ana binasında ve Ankara Üniversitesi İbn-i Sina Hastanesi Acil Servisinde yer alan kriz odasında, kamu hizmeti vermektedir. Bunun yanı sıra bir araştırma merkezi olarak çalışmalarını sürdürmektedir.

Merkezin kurucusu Prof. Dr. Işık Sayıl' ın Avrupa'daki ilk Kriz Merkezi olan Amsterdam Kriz Merkezindeki deneyimlerinin ardından kuruluş çalışmalarının başlatıldığını söylemek doğru olacaktır. Psikiyatri Anabilim Dalında ve Tıp Fakültesinde Eğitim Aktiviteleri içinde kriz kavramı, krize müdahale yaklaşımı ve intihar krizinde bu yaklaşımın önemini vurgulayan konferans ve seminerlerle işe başlanmıştır. Ayrıca fakülte acil servis çalışanları periyodik olarak, intihar girişimlerinde krize müdahale yaklaşımı ve bunun koruyucu ruh sağlığındaki yeri konusunda bilgilendirilmiştir. Bu aşamada Psikiyatri Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Coşkun Şarman ve Üniversite Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Latif Çakıcı'nın konuya duyarlı yaklaşımları ile kısa zamanda yol alınmış, Rektör Prof. Dr. Necdet Serin ve Dekan Prof. Dr. Hayati Ekmen'in destekleyici tutumları ile kurum anılan tarihte kurulmuştur. Kuruluş arifesinde Ankara Üniversitesi Psikiyatri Anabilim Dalı'ndan konuyla ilgili bir asistanımız Viyana Kriz Merkezine Prof. Dr. Gernot Sonneck'in denetiminde 6 aylık bir dönem için eğitime gönderilmiş ve uygulamada Viyana Kriz Merkezi model alınarak gerekli düzenlemelerle kurum çalışmalarına başlamıştır. Kuruluş çalışmalarında özellikle Doç. Dr. Psk. Refia Palabıyıkoğlu ve Dr. Psk. Birsen Ceyhun'un özverili çalışmaları önemli boyutlarda katkı sağlamıştır. Genç bir uzman olarak merkezimizde çalışmalara başlayan ve şimdi birer öğretim üyesi olarak Psikiyatri Anabilim Dalında görevlerine devam eden Prof. Dr. Oğuz Berksun ve Doç. Dr. Halise

Devrimci Özgüven'in merkeze katkıları ile merkezimiz, bir kurum niteliği kazanmış, örnek alınan bir kuruluş olarak alanda yalnızca kamu hizmeti değil profesyonellerin eğitiminde de ruh sağlığı ve koruyucu psikiyatri alanında önemli bir yer kazanmıştır.

Bugün Kriz Merkezi'ne gelerek ve telefonla olmak üzere kamu hizmeti yanı sıra eğitim, araştırma ve danışmanlık hizmeti veren bir kurum olarak 16 yıldır hizmet vermektedir.

Kuruluş Amacı:

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de travmatik yaşantılar insan yaşamını ciddi boyutlarda zorlamaktadır. İnsanın süregelen yaşamını değiştiren bu tür olaylar, önemli dönüm noktaları, zorlayıcı yaşam koşulları bireyi olduğu kadar çevresini de etkilemektedir. Örneğin ağır bir hastalığa yakalanma, sevilen birinin kaybı, bir statü kaybı, boşanma, başarısızlık gibi yaşantılar bütün insanlar için olumsuz etkileri olan deneyimlerdir. Bunun yanı sıra doğal gelişme süreci içinde ergenlik, orta yaş, yaşlılık gibi dönemler bireyleri zorlamakta, uyum sağlama konusunda güçlüklere neden olmaktadır.

Ayrıca ülkemizde trafik kazaları ve bu kazaların bedensel olduğu kadar duygusal boyutta travmatik etkileri yadsınamayacak boyuttadır. Yine doğal afetler travmatik bir yaşantı olarak insanların süregiden yaşamlarını alt üst eden boyutlara ulaşmaktadır. Çeşitli ortamlarda çeşitli boyutlarda çıkan şiddet olayları, saldırılar, terör, işkence ve dayak, savaşlar yine günümüz insanını etkileyen travmatik yaşantılardır.

Bunların yanı sıra ülkemizde kültürel ve ekonomik açıdan hızlı bir değişim yaşanmaktadır. Bu değişim değer yargılarını, örf ve adetleri, ilişki biçimlerini ve toplumsal destek mekanizmalarını etkilemektedir. Buna hızlı nüfus artışı ve köyden kente göç olgusu da eklenince bu değişim daha dramatik olarak hissedilmektedir. Bireyler geçmişe göre bir yalnızlaşma sürecine itilmekte, pek çok şeye karşı bir yabancılaşma yaşamaktadır. (Bütün bunların sonucu olarak özellikle büyük kentlerde giderek ağırlaşan yaşam koşulları psikiyatriyi geleneksel uğraş alanı dışında etkinliklere itmektedir).

İnsanı zorlayan, hırpalayan çeşitli durumların ve yaşam olaylarının ruh sağlığına olumsuz etkileri çok eskiden beri bilinmektedir. Hayat bir çok iniş çıkışlar ve yaşamı tehdit eden deneyimlerle doludur. Yaşamı alt üst eden böyle durumlara uyum becerisi herkeste farklılık gösterir. Çoğunlukla bireyler kişisel ve çevresel potansiyellerini kullanarak bu dönemi atlatabilirler. Bazı durumlarda ise kişi kendini yetersiz hisseder, zorlu ve içinden çıkılmaz koşullar altında öz denetimini kaybetme korkusu, kırılabilirlik ve çaresizlik

yaşayabilir. Bu dönemde anksiyete, gerilim, suçluluk duyguları ya da öfke yaşanır. Ajite ve yıkıcı davranışlar görülebilir. Bunlar intihar, saldırganlık, dahası cinayete kadar giden davranışlar olabilir. (Dezorganizasyon)

Eğer kriz durumu primer olarak bir tehdit şeklinde yaşanıyorsa yüksek oranda anksiyete ile seyreder. Eğer primer olarak kayıp duygusu ile yaşanıyorsa depresif belirtiler ve buna eşlik eden yas görülür. Belli bir süreyle ki, bu süre bireysel farklılıklar gösterir, bu durum devam eder ve bir çözüme ulaşılır ya da rasyonel olmayan bir davranışa, aşırı yıkıcı davranışlara dönüşür, bazen de bir psikiyatrik bozukluk halini alabilir.

Patolojik olan kriz değil sorunlara uyum sağlamak için yapılan mücadeledir. Aslında kriz durumu kişiye hem kişiliğini geliştirme şansı veren aynı zamanda ruh hastalığına yakalanabilme tehlikesini de getiren geçici bir dönemdir. Böyle bir dönemde erken terapötik müdahale, bireysel acıyı dindirmenin ve intiharı önlemenin yanı sıra, psişik ve somatik yakınmaların kronikleşmesini ve yatarak tedavi oranını azaltır.

Kriz Merkezinin amacı; kriz dönemlerinde, bireylere özel olarak bu alanda yetişmiş elemanlarca bireysel, çevresel ve sosyal tüm kaynakları kullanarak acilen, sorunu çözmeye yönelik müdahalede bulunmaktır. Merkez bu amaca uygun olarak krize müdahale ilkeleri çerçevesinde 15 yıldır hizmet vermektedir. Bu bir koruyucu ruh sağlığı hizmetidir gelişmesi olası yerleşik bir psikopatolojinin önlenmesi için yapılan (krize müdahale) bir müdahaledir.

Ankara Üniversitesi Psikiyatrik Kriz Uygulama ve Araştırma Merkezi 27 Ekim 1989 tarih 20325 sayılı resmi gazetede yayınlanan yönetmelik doğrultusunda kurulmuştur. Merkez, merkez kurulu ve yönetim kurulu denetiminde çalışmalarını gerçekleştirmektedir.

Uygulama:

Kriz kavramı bir değişime uyumun olanaksız göründüğü bir durum olarak tanımlanabilir. Anksiyete, korku dahası panikle beraber olan bir çaresizlik durumundadır. Krizdeki birey bir incinebilirlik hali içindedir. Bu korunmasız incinebilir durum özel birinin destek ve yardımını ya da profesyonel bir yardımı, bazen ikisini birden gerektirir. Bu tür yardım krize müdahale adı ile anılır.

Uygulamada gerek ayırıcı tanı, gerekse Krize Müdahale planı yönünden multidisipliner bir ekiple çalışma gereği vardır. Bu nedenle terapötik yaklaşımda ekip çalışması esas alınmıştır. Tedavi, medikal, psikiyatrik,

psikoterapötik, psikososyal yönden bir bütünlük içinde yürütülür. Krize müdahale, bireysel acıyı dindirme, daha iyi bir ruh sağlığına ulaşma ve ciddi ruhsal hastalıkları önleme bakımından değerli bir yaklaşım modelidir.

Merkezin İşleyişi Viyana Kriz Merkezi uygulamaları esas alınarak planlanmıştır. Merkez elemanlarından psikiyatrist Yasemin Sözer, merkezlerinde eğitim ve gözlem imkanı veren Prof. Dr. Gernot Sonneck uygulamalar açısından büyük katkı sağlamışlardır.

Uygulamada Kontrollü Çalışma:

Çalışmalarda değerlendirme ve endikasyonların saptanmasında, terapötik müdahalelerin belirlenmesinde ve prognozu tahminde kısa zamanda karar vermek ve uygulamak esastır. Subjektivite faktörünü sınırlamak ve en doğruyu yakalamak için tetikte olmak gerekir. Bunun için süpervizyonlar konmuştur. Hasta için tanı sorunu her yeni hastanın ilk görüşmesini takiben merkezde görevli psikiyatriste takdimi ile giderilir. Terapistlerin ikili görüşmeleri yolu ile karşılıklı kontrol sağlanır. Her hafta toplu süpervizyon yapılır. Dışarıdan bir misafir psikoterapist ile süpervizyonlar düzenlenir.

Başvurular:

Başvurular ICD-10 tanı kriterleri doğrultusunda, özellikle ağır stres tepkisi ve uyum bozuklukları çerçevesinde değerlendirilir. Başvuruların sadece %10'u bu değerlendirmeler sonucunda psikiyatriye devredilmektedir. Diğerleri genellikle günlük alışılmış sorunlarla gelirler. Örneğin eşler arasında çatışmalar, ayrılıklar, ana-baba ile çatışmalar, kayıp yaşantıları önde gelen başvuru nedenleridir. Hastalarımızın çoğu merkezin çalışmalarından haberdar olan profesyoneller tarafından gönderilmiş ve acil servisten gelmişlerdir. Tıp Fakültesi acil servisinde bir kriz odası oluşturulmuş olup, merkezin bir elemanı burada tamgünlü olarak çalışmaktadır.

Eğitim:

Merkezde göreve talip profesyonellerin bu göreve istekli olmaları esas alınmıştır. Bunun dışında çalışma öncesinde bir ön eğitim döneminden geçirilerek çalışmaya başlatılırlar. Çalışmalar denetim altında sürdürülür.

Kayıt:

Gerek telefon başvuruları, gerekse ayaktan izlemelerde Viyana Kriz Merkezi modeli esas alınarak kayıt sistemi düzenlenmiştir.

Eğitim Olanakları:

Uygulama ve süpervizyonların yanısıra haftada bir teorik eğitim çalışmaları yapılır. Çalışmalar vaka değerlendirme, seminer ve literatür çalışmalarının yanısıra merkezde geçerli konularda uzmanların uygulamalı eğitimlerine de yer verilir. Aile tedavileri, psikodrama ve davranış tedavisi kursları bu arada sayılabilir. Kurslar, merkez uygulamaları temel alınarak planlanıp, uygulamalı olarak yürütülür. Her yıl için böyle bir uygulama planlanmaktadır.

Merkezdeki eğitim ve uygulamalara, merkez dışından ilgili profesyoneller de belli sayıları aşmamak kaydı ile gözlemci ve dinleyici olarak katılabilirler.

Merkez; psikoloji, sosyoloji, sosyal hizmet uzmanlığı, tıp fakültesi öğrencileri ve hemşirelik lisansüstü çalışmaları yapan profesyoneller için alan çalışması, staj olanaklarına da açıktır. Psikiyatri uzmanlığı öğrencilerine özellikle kriz kavramı ve krize müdahale teknikleri üstüne kurslar düzenlenir. Bu kurslar da , intihar riski olan hastaya ilk yardım ve terapötik ilişki, kayıplar, aile ile ilişki güçlükleri üstünde odaklaşılır.

Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsüne bağlı olarak kurulmuş olan Disiplinler Arası Sosyal Psikiyatri Anabilim Dalında yüksek lisans eğitimi alan öğrenciler içinde bir uygulama alanı olarak hizmet verir.

Çeşitli Kurumlar ve Anahtar Kişilerle İlişkiler ve Danışmanlık Hizmeti:

Özellikle orta dereceli okullar düzeyinde yürütülen çalışmalar bu başlık altında ele alınabilir. Koruyucu ruh sağlığına hizmet eden bu çalışmalar rehber öğretmenlerle işbirliği içinde yürütülür. Bunun yanısıra Sağlık Bakanlığı Ruh Sağlığı Dairesi, İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Ankara içindeki psikiyatri klinikleri ile ilişki ve işbirliği içinde çalışmalar sürdürülür. Ayrıca alanda kurumsal düzeyde danışmanlık hizmetleri yürütülmektedir.

Araştırma, Yayın:

Merkezin uygulamalarından alanla ilgili profesyonelleri haberdar etmek amacı ile tanıtım çalışmaları ve koruyucu ruh sağlığı hizmetlerini geliştirmek amacıyla risk gruplarını belirleme çalışmaları yapılmaktadır. Ayrıca ilgililere kaynak teşkil edecek araştırma ve kitap çalışmaları da yürütülmektedir.

Dergi:

1992 yılından beri KRİZ DERGİSİ merkezin yayın organı olarak yılda iki kez çıkarılmaktadır. Dergi alandaki özgün yerini koruyarak aralıksız çıkarılma başarısını göstermiştir. Öncelikle intiharlar, intihar girişimlerine ilişkin yazıların yer aldığı dergide kriz, krize müdahale ve sosyal psikiyatri alanındaki özgün çalışmalara yer verilmektedir. 2003 den itibaren senede üç sayı olarak çıkarılmakta ve hakemli dergi olma konumunu sürdürmektedir.

Dernek:

Ankara Üniversitesi Psikiyatrik Kriz Uygulama ve Araştırma Merkezi çalışanları tarafından 1992'de kurulan Türkiye Sosyal Psikiyatri Derneği bir sivil toplum örgütü olarak koruyucu ruh sağlığı alanında hizmet vermektedir. Merkezin koruyucu ruh sağlığı alanındaki çalışmalarını desteklemesi yanısıra ekonomik olarak da merkezi desteklemesi hedeflenmiştir. Dernek ve merkez ortak hareket ederek her yıl Ulusal Sosyal Psikiyatri Kongrelerini organize etmektedirler. Bu yıl onuncusu Ankara'da gerçekleştirilen bu kongreler ruh sağlığı alanında çalışan tüm sağlık elemanlarını çatısı altında toplayan tek bilimsel aktivitedir.

Sonuç:

Ankara Üniversitesi Krize Müdahale Merkezi çalışmalarındaki genel ilkeler şöyle sıralanabilir.

Danışana yardım tüm aktivitelerin önünde yer alır. Anında, uygun müdahale söz konusudur. Servisin kalitesini geliştirmek üzere ekibin eğitimine ağırlık verilir. Araştırmalar yapılarak, temel sorunlar belirlenir ve çözüm yolları aranır. Her yıl çalışmalar gözden geçirilerek gelecek yılın hedefleri ve beklentiler belirlenerek onlara ulaşılmaya çalışılır.

Merkezin İntiharı Önleme Alanındaki Çalışmaları:

Kuruluşundan başlayarak Merkez intihar davranışına ilişkin çalışmalar ile öne çıkmıştır. Öncelikle sayısal ağırlığı bugüne dek belirsiz olan ve acil servislerde hayatı tehdit eden bir durum sergilenmedikçe önemsenmeyen intihar girişimleri üstüne çalışmalar başlatılmıştır.

İntiharları bir ayzbergin su yüzündeki görünen kısmı olarak kabul edersek intihar girişimleri bu ayzbergin su altındaki görünmeyen büyük bölümü gibidir. Ülkemizde intiharlar 1962 den beri DİE tarafından derlenerek bir kitapçık halinde yayınlanmaktadır. Buna karşılık intihar girişimlerine

ilişkin tanımlayıcı rakamlar mevcut değildir. Pek çok kayıt dışı olgu nedeniyle sorunun gerçek boyutu belirlenmemektedir. Bu konuda yapılmış çalışmalar sınırlı ve lokal kalmıştır.

Ankara'da İntihar Girişimleri:

Merkezimizce Ankara merkezdeki acil servislerde retrospektif bir çalışma gerçekleştirilmiştir. 1990 ve 1995 yılı olmak üzere beş yıl ara ile acilde kayda geçmiş intihar girişimlerine ilişkin veriler saptamıştır. Konunun tabu olma özelliği, polise ihbarı mecburi bir durum oluşu gibi nedenlerle kayıtların yetersizliği ilk dikkat çeken bulgu olmuştur. Bir çok girişimin kaza ya da zehirlenme olarak kayda geçmesi doğru sayılara ulaşmayı engellemektedir. Yapılan retrospektif çalışmada 1990'da 1901 kişi 1995'de de 2532 kişinin intihar girişimi nedeni ile kayda geçtiği görülmüştür. Ancak kentteki hastanelerin acil servis kayıtları incelenerek belirlenen bu sayının gerçek rakamların çok altında olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Bu veriler doğrultusunda Ankara'da intihar, intihar girişimleri 1990 da yüz binde 147 olarak belirlenmiştir. Kadın/ erkek oranı 1.7 bulunmuştur. Tüm girişimlerin hemen hemen % 50'sinin 15-24 yaş grubundan olduğu görülmüştür.

İntihar Bibliyografyası:

Merkez, Türkiye'de intiharı konu alan çalışmaları belirlemek ve ilgililerin hizmetine sunmak amacı ile bibliyografik bir çalışma başlatmıştır 1990 yılına kadar ulaşılabilen tüm yayınlar birinci intihar bibliyografyasında toplanarak yayınlanmıştır. Böylece Türkiye'deki yüz yıllık bir döneme ilişkin yayınlar ilgililerin kolayca ulaşabilecekleri özel bir kaynak oluşturulmuştur. Bunu 5 yıl ara ile 1995 ve 2000 yıllarında hazırlanan 2.ve 3. kitaplar izlemiştir. 4. kitap 2006'da yayınlanmak üzere hazırlanmaktadır. Beş yıl ara ile çıkarılan bibliyografik çalışmalar bir süreli yayın halinde aranan bir kaynak kitap olmuştur.

Kriz Odası Uygulamaları acil servisle işbirliği içinde intihar girişimlerini izlerken olguların acilden merkeze ulaşmasında çok fire verildiği görüldü. Bunu acil servis görevlilerinin ve merkezimiz elemanlarının bütün gayretine rağmen önleyemedik. Bunun üzerinde Tıp Fakültesi Dekanlığı ve Acil Servis yöneticileri ile görüşerek acil serviste bir kriz odası açılmasına karar verildi. Böylelikle intihar girişimlerine medikal tedavinin sona erdiği anda gerekli müdahaleyi gerçekleştirmek mümkün olacaktı. 1994'de merkezimizdeki deneyimli bir psikologun acil servis kriz odasında çalışmaya başlamasıyla oluşturulan bu karar uygulamaya konmuş oldu. Merkezimizde kuruluşundan beri Uzm. Psk. Seda Haran burada görevlendirildi.

4. Dünya Sağlık Örgütü Bağlantılı Çok Merkezli İntihar Girişimleri Çalışması:

İntihar girişimleri üstüne çok merkezli olarak planlanan çalışma 1983'de başlatılmıştır. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) ve Avrupa Topluluğunun işbirliği ile sürdürülen çalışma DSÖ'nün 2000 yılına kadar herkes için sağlık hareketinin bir parçası olarak gündeme gelmiştir. Araştırma iki aşamalı olarak yürütülmüştür.

- İntihar Girişimlerinin Kayda Alınması:
- İntihara özgü risk faktörlerini belirlemek amacı ile olgulara ilişkin ayrıntılı bilgileri içeren izleme aşaması,

Çalışmaya zaman içinde katılım artmış ve çalışma 18 yıl bu şekilde sürdürülmüştür. 2001'de yeniden organize edilerek "WHO-Network on Suicide Prevention" "DSO İntiharı Önleme Çalışması" şeklinde devam edilmesine karar verilmiştir. Bu çalışma grubunda Kriz Merkezi 1995'den beri yer almaktadır. 10 Aralık 1996'da grup yönetimi Türkiye'yi temsilen merkezimizi bu çalışmaya resmen kabul etmiştir. Bu Araştırma Merkez Müdürü Prof. Dr. Işık Sayıl ve Müdür Yardımcısı Doç. Dr. Refia Palabıyıkoğlu'nun girişimleri ile 1995'de başlatılmıştır. 1998'de Uzm. Dr. Halise Devrimci Özgüven'in katılımıyla sürdürülmüştür. Doç. Dr. Refia Palabıyıkoğlu'nun merkezdeki görevinden ayrılmasından sonra Prof. Dr. Işık Sayıl ve Uzm. Dr. Halise Devrimci Özgüven ile devam etmiştir. Bu çalışma çerçevesinde Türkiye'yi temsil edeceği varsayılan pilot bir bölgede intihar girişimlerinin hızı ve intihar girişimleri ile ilgili demografik verilerin araştırılmasına başlanmıştır. Pilot bölge olarak Türkiye'yi genel anlamda temsil potansiyeli taşıyan Mamak ilçesi seçilmiştir. Araştırma iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm (monitoring) intihar girişimlerine ilişkin epidemiyolojik verilerin, ikinci bölüm (Epsis) ise bir izleme çalışması olup tekrarlayan intihar girişimlerine ilişkin verilerin belirlenmesi amacına yöneliktir.

Çalışmaya hazırlık bölümü 1998'de tamamlanarak "monitoring" bölümüne geçilmiş olup, bu bölüm halen devam etmektedir. EPSIS-I bölümüne 1999'da başlanmıştır. EPSIS-I 2001 de tamamlanarak EPSIS-II'ye Ocak 2002'de başlanmış ve Aralık 2002'de tamamlanmıştır. Epsis-I ve Epsis-II bölümünün değerlendirmeleri halen devam etmektedir.

Çalışmada epidemiyolojik verilerin toplanması (monitoring fazı) önümüzdeki 10 yıl boyunca devam edecektir.

Projenin yürütülmesi için gerekli finansal kaynak TÜBİTAK projesi olarak (SBAG-1781) kabulü ile sağlanmıştır. Çalışmanın TÜBİTAK'la bağlantılı bölümü 2000 yılında tamamlanarak sonuç raporu hazırlanmış ve rapor kabul edilmiştir.

Sonraki finansal destek için başvurulan Türkiye Sosyal Psikiyatri Derneği başvuruyu kabul ile bugüne dek desteğini sürdürmüştür. Bu çalışmada Ankara Üniversitesi Psikiyatrik Kriz Uygulama ve Araştırma Merkezi 2001'den başlayarak "Collaborating Center" olarak seçilmiştir. Prof. Dr. Işık Sayıl'da sorumlu araştırmacı "Focal Point" olarak belirlenmiştir.

Bu çalışma çerçevesinde gerçekleştirilen yayınlar aşağıda verilmiştir.

Yayınlar:

WHO-EURO Multicentre Study on Parasuicide: Facts and Figures. J. Lönnqvist, U. Bille-Brahe, D. Wasserman, H. Hjelmeland, E. Salander-Renberg, K. Michel, M. Kelleher, W. Felber, C. Heeringen, C. Haring, K. Hawton, E. Arensman, A. Batt, A. Schmidtke, L. Kryzhonavskaya, O. Grad, S. Selakovic-Bursic, A. Mokhovikov, S. Fekete, S. Zeibote, A. Värnik, D. Gailiene, A. Apter, I. Sayıl, D. De Leo, U. Bille-Brahe (ED), World Health Organization Regional Office For Europe, Second edition, 1999, Copenhagen.

Özgüven HD, Sayıl I, Berksun O: Risk factors for completed and attempted suicide. American Psychiatric Association 2000 Annual Meeting, Chicago, USA.

Sayıl I, Özgüven HD: Suicidal Behaviour in Turkey, (in) Suicidal Behaviour in Europe, Editors: A. Schmidtke, D. De Leo, U. Bile-Brahe & A. Kerkhof, Hogrefe and Huber Publisher, Göttingen, p. 225-232(2004).

Sayıl I, Özgüven HD: Suicide and Suicide Attempts in Ankara in 1998: : Results of the Who/Euro Multicenter Study of Suicidal Behavior (2002). Crisis, 23(1):11-16.

Özgüven HD, Sayıl I, Başkak B, Bile-Brahe U: Immigrants and Attempted Suicide In Europe, (in) Suicidal Behaviour: Theories and Research Findings, Editors: D. De Leo, U. Bile Brahe, A.J.F.M. Kerkhof, A. Schmidtke, (Ed.) Hogrefe and Huber Publisher, Göttingen, p. 270-279 (2004).

Özgüven HD, Sayıl I, Suicide Attempt in Turkey Results of the Who/Euro Multicenter Study of Suicidal Behavior. Canadian J Psyc., 48(5): 324-329 (2003).

H.D. Özgüven, I. Sayıl, B. Başkak, U.Bile-Brahe, İmmigrants Attempted Suicide in Europa, Sy. 287-300, Suicidal Behavior, D. Deleo U. Bile-Brahe, A. Kerkof, A. Schmidtke (Eds) Hogrefe Huber Publishers, Gottingen. 2004

Sayıl, I ve H.D.,Özgüven: Suicidal Behaviour in Turkey, (in) Suicidal Behaviour in Europe, Editors: A.Schmidtke D.De Leo, U,Bille-Brahe& A. Kerkhof, Hogrege and Huber Publisher, Göttingen, p.225-232 (2004).

5. İntihar Tutumları Araştırması Projesi (Attitudes Towards Suicide)

İntihar Tutumları Araştırması çeşitli Avrupa ülkelerinin farklı bölgelerinin katılımıyla yürütülmektedir. Farklı kültürlerde intihara yönelik tutumlarla ilgili bilgilerimizi arttırmak, kültürlerarası karşılaştırmalar yapmak, tutumlar ve davranışlar arasındaki bağlantı üzerinde çalışmak, farklı grupların intihara yönelik tutumlarını belirlemek (intihar girişiminde bulunanlar, doktorlar, öğrenciler, sağlık çalışanları, politikacılar, medya mensupları vb.) ve sonuçta elde edilecek bilgilerle intihar girişimlerinin önlenmesine katkıda bulunmak amaçlanmaktadır.

Araştırma kapsamında Türkiye'de yürüttüğümüz çalışmaların sonuçları 14-17 Eylül 2002 tarihinde İngiltere'de yapılan 9. Avrupa İntihar ve İntihar Davranışı Sempozyumu'nda poster bildiri olarak ve 10-14 Eylül 2003 tarihinde İsveç'te yapılan Uluslararası İntiharı Önleme Birliği'nin yıllık toplantısında sözel bildiri olarak sunulmuştur.

İntihar Tutumları Araştırması Projesi'ni halen 10 Avrupa ülkesinden 11 farklı bölgesinden araştırmacılar yürütmektedir, proje grubunun 2004 yılı içinde yaptığı toplantı ülkemizde düzenlenmiştir. (Kapadokya 7-11 Nisan 2005).

6. Ülke genelinde çok merkezli intihar girişimleri çalışması: Ankara'dan merkezimizin yönetiminde bir ekiple şimdilik İzmir, Urfa, Trabzon, Samsun merkezli intihar girişimleri ve acil servislerde intihar girişimlerine ilk yardım konulu bir projeye başlanmıştır (2004).

7. Çeşitli kentlerde intiharı önleme çalışmaları 2001'de Güneydoğu Anadolu'da Batman, Diyarbakır, Adıyaman'da 2002'de Muğla'da, 2003'de Çankırı ilinde intiharlar ve intiharı önleme konusunda multidisipliner çalışmalar başlatılmıştır. Bu çalışmalardan birincisi GAP projesi olarak, ikincisi Muğla Üniversitesi Sosyoloji bölümünün talebi ile, üçüncüsü ise Çankırı'da Valilik ve Sağlık Yüksekokulu yönetiminin talebi ile bölgeye gidilerek başlatılmıştır.

8. Rehber öğretmenlerle çalışmalar: 2000 yılından başlayarak yıllık "intiharı önleme ve krize müdahale" konulu eğitim seminerleri yapılmaktadır. Ankara İl Milli Eğitim Müdürlüğü ile işbirliği içinde yürütülen bu program çerçevesinde rehber öğretmenlere eğitim yanısıra danışmanlık hizmeti de verilmektedir.

9. 2004 yılından başlatılarak Sağlık Bakanlığı Ruh Sağlığı Daire Başkanlığı ile işbirliği içinde çalışılmaktadır. Tüm Ruh Sağlığı ve Hastalıkları uzmanları intiharı önleme konusunda eğitici eğitimine alınmışlardır. 2005 yılında bunun devamı ve geribildirim çalışmaları yapılmıştır. Amaç uygun bakanlık hastanelerinde pilot çalışma olarak "kriz odası" uygulamalarını gerçekleştirmektedir.

Merkezimiz intihar davranışı ve intiharı önleme konularında faaliyet gösteren ilk kurumdur ve alandaki bir boşluğu doldurmuştur. Çalışmalarını ulusal ve uluslar arası boyutta sürdürmektedir. Bu faaliyetleri ile "Krize Müdahale" yaklaşımının amaçlarına uygun biçimde bir koruyucu ruh sağlığı hizmeti sunmaktadır.

10. İntiharı önleme derneği kurudu: İntiharı önleme çalışmaları, bir sivil toplum örgütüyle desteklemek amacıyla 2004'de intiharı önleme derneği, merkez çalışanları tarafından kurulmuştur. Böylelikle merkezin bir sivil toplum örgütüyle birlikte bu alanda çalışanları desteklemek olanağı kazanılmıştır.

Acil Servis Kriz Odası Uygulamaları:

Acil servisler insanların sadece medikal ve cerrahi değil aynı zamanda psikososyal yardıma en yoğun ihtiyaç duydukları yerlerdir. Başvuranların önemli bir kısmının yaşantısal bir kriz içinde oldukları görülür. Böyle durumlarda kişiler yaşam amaçlarının yitirilmesi veya potansiyel bir kaybın tehdidi altında olup, sıkıntı, huzursuzluk, umutsuzluk, çaresizlik ve yardımsızlık yaşarlar. İçinde bulundukları bu zor ruhsal durumdan daha önce öğrenmiş oldukları başa çıkma mekanizmaları ile kurtulamayabilirler. Dezorganizasyon diyebileceğimiz bu durum hasta yakınları hatta tedavi ekibinde de ortaya çıkabilir. Herhangi bir psikiyatrik rahatsızlık olmaksızın da yaşam olaylarına, hastalıklara, gelişimsel sorunlara, psikososyal veya fizik travmalara bağlı ortaya çıkabilen bu gibi psikososyal krizlerin yaşandığı Acil Servislerde krize Müdahale oldukça kullanışlı ve geniş bir uygulama alanına sahip bir yaklaşım biçimidir. Buna karşın acil servislere başvurularda medikal bakımın en iyi şekilde verilmesi için çalışılırken oluşan psikososyal kriz durumları hiç dikkate alınmaz.

Oysa Acil Servislerin yoğun çalışma temposu içerisinde ortaya çıkan en önemli sorunlardan biri hasta ve hasta yakınlarının aniden ortaya çıkan, onları hazırlıksız yakalayan yeni durumdan kaynaklanan çeşitli sorunlara bağlı olarak yaşadıkları kriz durumudur. Benzer bir diğer uygulama ise Acilde tedavisi başlatılan intihar girişimlerine medikal müdahalenin arkasından gerekli psikososyal müdahalenin yapılmamasıdır. Yalnızca açık psikopatoloji sergileyen hastalar psikiyatriye yönlendirilir. Bunun yanında çevreyi rahatsız eden belirtiler sergilemeyen büyük bir gruba bu yönlendirme uygulanmaz. Böylece bu hasta grubuna ulaşılabilecek en iyi dönem elden kaçırılmış olur. Oysa bu vakalarda medikal tedavinin bittiği anda hemen yapılan psikoterapötik müdahale çok kolay ve çabuk yarar sağlayan bir yaklaşımdır. Bazen tek görüşmenin bile yeterli olduğu durumlar olduğu gibi bazen de uzun sürecek tedavi sürecini başlatan ve hastayı tedaviye motive etme gibi önemli bir işlevi görür. İnsanlar genellikle çeşitli sorunlara bağlı olan dayanılmaz duygusal acılardan kurtulmak için intihara başvururlar. İntihar girişiminde bulunan kişi öylesine bir sıkıntı içindedir ki bu durumdan kurtulmasını sağlayacak başka seçenekleri göremez. Girişimde bulunan kişi gerçekten ölmek arzusunda olabileceği gibi bu davranışında acısını, çaresizliğini ve umutsuzluğunu dile getirmek amacını da gütmüş olabilir. Yaşamında olası değişikliği engellemek ya da böyle bir değişiklikten kaçmak amacıyla intihar etmiş de olabilir. Nedeni ne olursa olsun her girişim önemle ele alınmalı ve dikkatle değerlendirilmelidir. Her tamamlanmış intihar öncesinde başarısız ve mesaj niteliği taşıyan intihar girişimleri vardır. Shneidman'a göre intihar eğilimli kişi dayanılmaz bir psikolojik acı içindedir. Tüm dikkati bu duygu ve bu duygudan kurtulmak için seçtiği özel bir yol üzerinde odaklaşmıştır. İntihar eğilimli kişi travmatik bir yaşantı geçirmiştir. Yani bazı ihtiyaçları karşılanamamış ya da engellenmiştir. Son verme (ölüm ya da ebedi uyku) fikri dayanılmaz boyutlara ulaşmış olan acılarına bir çözüm yolu hazırlar.

İntihar girişiminde bulunan kişinin ilk teması acil servisteki personel ile olur. Genellikle hasta burada hayati tehlikesi olup olmadığı ve bedensel sorunları açısından ele alınır. Ümitsiz, korkuları olan, endişeli bir kişi olarak ele alınmaz. Oysa hastanın duygusal durumu ile de yardıma gereksinimi vardır. Hasta kendine gelmeye başlayınca hasta ile ilişki kurulmaya çalışılmalıdır. Hasta ile insanca ilişkiye girmek, bedensel sorunların yanısıra duygusal sorunlarına ilgi göstermek, onları açıklamasına yardımcı olmak çök önemlidir. Bu hastanın yaşama dönmesine ve tedavisinin sürmesi için motive olmasına neden olur.

Acil serviste verilen hizmetin sadece medikal boyutta yürütülmesi, insan ilişkilerinde yaşanan güçlüklerin aşılamaması hasta ve hasta yakınlarını kurumla ilgili bilgilendirme eksikliği kısaca gerekli psikososyal yaklaşım ve müdahalelerin yapılamaması yaşananları daha da zorlaştırmaktadır. Kişi-

ler beklenmedik aniden ortaya çıkan bedensel ya da duygusal travmatik yaşantılarla karşılaştıklarında kendilerini acil serviste bulurlar. Bu olumsuz faktörlere bir de acil servis ekibinin yaşamış olduğu stres eklenebilir. Bu gerçekler dikkate alındığında kriz odasının acil servis çalışmalarına yapmış olduğu katkı, hizmetin psikososyal yanını tamamlayıcılığı ve çalışanların verimini artırması açısından da son derece önemlidir. Bu birimin en önemli ürünü ekibin medikopsikososyal yaklaşımı zaman içinde benimsemesi ve hekim, hemşirenin yanısıra psikolog ve sosyal hizmet uzmanı gibi profesyonellerle zenginleştirerek interdisipliner bir örgütleniş ve uygulama içine girmesidir.

Bu görüşlerden hareketle A.Ü.T.F. İbn-i Sina Hastanesi Acil Servisinde Haziran 1994 yılında Kriz odası Uygulamaları başlatılmıştır. Bir uzman psikolog burada tam gün çalışmaktadır.

A.Ü.T.F. Acil Servisinde başlatılan Kriz Odası uygulamalarının amaçları aşağıda sıralanmıştır. Krize Müdahale İlkeleri çerçevesinde, intihar girişimlerine ve bu hastaların yakınlarına krize müdahale ilkeleri doğrultusunda psikososyal ilk yardım sağlamak.

Psikiyatrik rahatsızlıklarda, hastalara danışma hizmeti vermek, yönlendirme yapmak.

Acil Servise başvuranlarda gerektiğinde medikal müdahalenin yanısıra psikososyal boyutta destekleyici hizmet sunmak.

Acil servis çalışanlarında kaçınılmaz olan tükenme (burn-out) olgusunu önlemek için çalışmalar yapmak. Uygulamanın başlatıldığı 1994 den bu yana yılda ortalama 200 olguya müdahale edilmiştir. Krize müdahale çerçevesinde her olgu ortalama 4-8 seans arasında değişmek üzere tedaviye alınmıştır. Müdahale edilen vakaların 4 de 3 ü intihar girişimi ile gelen olgulardır.

Reanimasyon servisi ve acil servis ekipleri için ayrı ayrı periyodik ekip sorun ve bilgilendirme toplantıları düzenlenmiştir. Bu toplantılarla amaçlanan sadece ekip sorunları üzerinde durmak değil ekibin hasta ve hasta yakınlarına psikososyal yaklaşımlarına katkıda bulunmak ve bu alanda bilgi sahibi kılmaktır.

Bu çalışmalar çerçevesinde Acil ve Reanimasyon servislerinde hekim ve hemşirelerin bu program ve uygulamalarına bakış açılarını değerlendirmek üzere bir anket çalışması yapılmıştır. Yapılan değerlendirmede hekim ve hemşirelerin krize müdahale alanında yapılan çalışmalardan haberdar oldukları gerek acil servis kriz odasından ve gerekse Psikiyatrik Kriz Uygulama ve Araştırma Merkezinden hastaları için yardım almış oldukları, bu

türlü psikososyal alandaki hizmetin gerekli olduğunu belirttikleri saptanmıştır.

İbn-i Sina Hastanesi hemşirelik işlerinden gelen istemler doğrultusunda hastanenin özellikle çok yoğun çalışma temposu içinde olan ameliyathane, cerrahi ve dahili bölümlerinde çalışan hemşire ve personele iletişim çatışmaları, empati, dinleme konuları üzerine toplantılar düzenlenmiştir.

İbn-i Sina Hastanesinde tüm hemşire ve blok sorumlularına ekip çalışması, motivasyon, liderlik problem çözme becerileriyle ilgili toplantılar yapılmıştır.

İntihar girişimine ait bazı veriler aşağıda sunulmuştur. 1994 Haziran ayında başlayan bir yıllık uygulamada 46 intihar girişimiyle 27 kriz vakası olmak üzere 73 kişiye müdahale edilmiş ve tedavi programına alınmıştır. İzleyen yıllarda yaklaşık 100-110 intihar girişimiyle 90-100 arasında kriz vakasına müdahale edilip aile görüşmeleri yapılmış ve uygun vakalar takip programına alınarak tedavileri sonlandırılmıştır. Acil Serviste değerlendirilen intihar girişimlerinin yarısından fazlası 15-24 yaş grubunda olup bunun 25-34 yaş grubu izlemektedir. Kriz grubunda ise aynı oran korunmaktadır. Her iki başvuruda da kadın oranı erkek oranından üç kat fazladır. Bu bulgular intihar girişimleri ve krizlerde literatür bilgileri ile uyumludur.

Medeni durum intihar girişimlerinde bekarlarda evlilerin yaklaşık üç katı olarak görülmekte kriz olgularında ise evliler bekarlardan daha fazla sayıda bulunmaktadır. Lise düzeyinde eğitim görenlerin intihar girişimleri ve krizlerde en yoğun grubu oluşturduğu izlenmekte olup kriz olgularında bunu ilkokul mezunları takip etmektedir. İntihar girişimde bulunanların çoğunluğunun öğrenci olması bunu ev hanımlarının izlemesi dikkat çekicidir. Kriz olgularında ise başvurular memur ve ev hanımlarında yoğunlaşmaktadır. Bu bulgular yaşla kuşutluk göstermektedir.

Girişimle gelenlerin üçte birinin daha önce de intihar girişimleri olduğu görülürken büyük çoğunluğunun ilk girişimidir. Girişim yöntemi olarak da ilaç kullanılmaktadır. Sonuç olarak deneyimlerimiz Kriz Odası uygulamalarının hizmeti hastanın ayağına götüren değerli bir koruyucu ruh sağlığı çalışması olduğu şeklindedir.

1990-2004 Yılları Arasında Kriz Merkezinde Gerçekleştirilen Eğitim ve Uygulama Faaliyetleri:

Merkezde her gün 08:30 – 17:00 saatleri arasında bireysel ve telefonla yapılan müracaatlara cevap verilmekte ve başvurular anında değerlendirilerek uygun terapötik yaklaşım planlanıp hemen tedaviye başlanmakta-

dır. Her hafta Perşembe günü saat $9\text{-}12^{00}$ saatleri arasında düzenli olarak süpervizyon toplantısı, literatür ve seminer ve olgu sunumu çalışmaları yapılmaktadır. Eğitim toplantılarına düzenli olarak A.Ü.T.F. stajyer ve İntern grupları ayrıca farklı üniversitelerden yüksek lisans öğrencileri ile çeşitli kurumlardan ruh sağlığı alanında çalışan profesyoneller katılmaktadırlar. Ankara'daki Tıp Fakülteleri Psikiyatri Anabilim Dallarında, konuyla ilgili diğer fakültelerde (Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi gibi) Kriz, Krize Müdahale ve merkezin çalışmaları konusunda, merkezi ilgili profesyonellere tanıtma amacıyla çeşitli zamanlarda konferanslar verilmiştir. Akademik nitelikli yayın organlarında (Psikiyatri Dergisi, Psikoloji Dergisi, 14 Mart Tıp Dergisi) günlük gazete ve mecmualarda merkezi tanıtıcı yazılar yayınlanmış, radyo ve televizyon programları yapılmıştır. A.Ü. İletişim Fakültesi ile işbirliği yaparak merkezin yurt içi ve yurt dışı tanıtımı için slaytlar hazırlanmış ve video filmi yaptırılmıştır.

Çeşitli liselerde periyodik olarak Kriz Merkezi ekibince ergenlik dönemi sorunları, iletişim sorunları, ana-baba ergen çatışmaları, üniversite giriş sınav kaygısı ve baş etme yolları, stres ve baş etme yolları, öfke ve kontrolü vb. güncel konularda öğrenci, öğretmen ve velilerle tartışmalı toplantılar düzenlenmiştir. (A.Ü.T.F. Sağlık Koleji, Tevfik Fikret Lisesi, Özel Atılım Lisesi, TED Koleji, 50. Yıl Lisesi, Gölbaşı Endüstri Meslek Lisesi)

1992 yılında Milli Eğitim müdürlü ile işbirliği içinde rehber öğretmenleri bilgilendirme sempozyumu düzenlenmiştir. İki aşamada gerçekleştirilen sempozyumda Kriz ve Krize Müdahale, Ruh Sağlığı, Ergenlik Dönemi ve Sorunları konuları üzerinde durulmuş ve tartışılmıştır. Daha sonraki yıllarda rehber öğretmenlerle olan eğitim çalışmaları ve işbirliği sürekli olarak çeşitli toplantılar, seminerlerle bugüne kadar devam etmiştir. Ayrıca Ankara'nın Yenimahalle ve Mamak ilçelerinde görev yapan tüm rehber öğretmenlere ergen intiharlarının önlenmesinde aile eğitiminin, kriz ve krize müdahale, intihar ve intihara müdahale, stres ve öfke yönetimi, ergenlerde davranış bozukluğu ve hiperaktivite, ergenlerde depresyon, alkol ve madde bağımlılığı konularını içeren kurslar verilmiştir.

Çankaya ilçesi ilköğretim okullarında görev yapan tüm rehber öğretmenler ve rehber öğretmeni bulunmayan okulların rehberlik hizmetlerinden sorumlu öğretmenlerine Bala ilçesinde görevli tüm rehber öğretmenlere Anıttepe Lisesi konferans salonunda "Cinsel Taciz, İstismar ve İhmal" konusunda panel düzenlenmiştir. "Kriz ve Krize Müdahale ve İntihar" konusunda Sincan Rehberlik Araştırma Merkezinde konferans verilmiştir. Yenimahalle Anadolu Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesinde Ankara'da çalışan rehber öğretmenlerden seçilen ekibe Krize Müdahale konulu Eğitim semineri dü-

zenlenmiştir. Bu tür aktiviteler çeşitli kurumlarla işbirliği içinde sürdürülmektedir.

Ceza ve infaz kurumları tutukevlerinin Çağdaş İnfaz Sisteminde Yerini Alabilmesi ve bu alandaki gerekli atılımların yapılabilmesi amacıyla; cezaevi doktorları, idarecileri ve sosyal çalışmalarına yönelik olarak Ankara Hakimevinde düzenlenen hizmet içi eğitim seminerine merkezden bir görevli konuşmacı olarak katılmıştır. Ankara Emniyet Müdürlüğüne bağlı Karayol ve Çevik Kuvvet Polislerine Yönelik Eğitim ve Bilgilendirme Etkinlikleri yine bu arada yapılan çalışmalardır.

Kredi ve Yurtlar Kurumu bünyesinde çalışan psikolog ve sosyal hizmet uzmanları merkezin seminer saatlerine katılarak kurumsal bilgi ve uygulamada karşılaşılan sorunları tartışma olanağı elde etmişlerdir. Ankara'da üniversitelerin psikolojik danışma birimleri ile üniversite gençliğinin sorun alanlarını belirlemek amacıyla profesyonellerin bir araya geldiği tartışmalı toplantılar düzenlenmiştir.

"Travma Tedavileri" konusunda bir yıllık eğitim programına katılmak üzere 1 psikolog Avustralya Melbourne'de Cairnmillar Enstitüsüne gönderilmiştir.

Kriz Merkezi elemanları Kognitif ve Davranış Terapileri Derneği ve A.Ü.T.F. Psikiyatri AD işbirliği ile düzenlenen "Bilişsel Çift ve Aile Terapileri" konulu gün boyu süren maraton çalışma grubuna katılmıştır.

Üniversite sınavına hazırlanan lise öğrencileri ile sınav kaygısı ve başetme yolları üzerine her yıl düzenli olarak 12-16 haftalık süren grup terapileri yapılmaktadır. Zaman zaman yas, evlilik sorunları gibi spesifik konularla ilişkili grup terapileri merkezimizde çalışan profesyoneller tarafından yürütülmüştür.

İbn-i Sine Acil Serviste yer alan Kriz Odası çalışmaları doğrultusunda acil serviste ve reanimasyon çalışanlarına yönelik tükenmeye ilişkin grup terapisi çalışmaları yapılmıştır. Kriz odası sorumlusu tarafından gelen talepler doğrultusunda başhemşire, hemşire ve personele yönelik iletişim, stresle başetme, mativasyon, problem çözme becerileri vb. konularda eğitim çalışmaları, grup terapileri çeşitli zamanlarda periyodik olarak düzenlenmiştir.

Merkezde Yürütülen Tez Çalışmaları:

Merkez, tıpta uzmanlık tezi ve çeşitli kurumlardan yüksek lisans programı içinde yürütülmekte olan master ve doktora tezleri hazırlanmasında alan olarak hizmet vermektedir.

Dr. Runa Uslu: Psikiyatrik Aciller ve Kriz Vakaları Üstüne Kıyaslamalı Bir Çalışma Uzmanlık Tezi, 1992.

Psk. Arzu Oral: İntihar Girişimli Hastalarda Kendini Açma, Yüksek Lisans Tezi, 1994

Psk. Semra Azizoğlu: Psikolojik Yardım Alan ve Almayanlarda Stres, Kontrol Odağı İnancı, Yalnızlık Algısı ve Psikolojik Belirti Gösterme Düzeyi Arasındaki İlişki, Yüksek Lisans Tezi, 1993.

Psk. Güler Ergin: İntihar Girişimli Ergenlerde Kendini Kabul ve Depresyon Üzerine Kıyaslamalı Bir Çalışma, Yüksek Lisans Tezi, 1993.

Psk. Ayşegül Durak: Beck Umutsuzluk Ölçeğinin Geçerliğine İlişkin Bir Çalışma, Yüksek Lisans Tezi, 1994

Psk. Seda Haran: Depresyon, Umutsuzluk, Sosyal Beğenirlik ve Kendini Kurgulama Düzeyinin İntihar Fikirleriyle İlişkisi, Yüksek Lisans Tezi, 1995.

Dr. Asena Yalçın: İntihar Girişimi Olan ve Olmayan Kriz olgularının Karşılaştırılması 2003.

SHU Özge Uçan: İntiharı Konu Alan Yayınlar Üzerine Niceliksel ve Niteliksel Bir Değerlendirme (2000-2004), Yüksek Lisans Tezi, 2006.

Psk. Halil Şenelmiş: Ankara Üniversitesi Kriz Merkezine Başvuran Yas Olguları Üzerine Tanımlayıcı ve Betimleyici Bir Çalışma, Yüksek Lisans Tezi, 2006.

Sosyal Psikiyatri Kongreleri:

Tüm Sosyal Psikiyatri Kongreleri, Türkiye Sosyal Psikiyatri Derneği tarafından Ankara Üniversitesi Psikiyatrik Kriz Uygulama ve Araştırma Merkezi önderliğinde ve işbirliği ile düzenlenmiştir.

Bugüne dek merkez kaynaklı 121 bildiri ve makale yayınlanmıştır. Ayrıca bu yıl 12.si yapılan Ulusal Sosyal Psikiyatri Kongrelerinin düzenlenmesinde yer almıştır.

Merkezde Yayınlanan Kitaplar

Prof. Dr. Işık Sayıl (1993), Ankara Üniversitesi Psikiyatrik Kriz Uygulama ve Araştırma Merkezi tanıtım kitabı, Kriz Merkezi Yayınları, Ankara Üniversitesi Basımevi

Prof. Dr. Işık Sayıl (Ed) 1993, Crisis, Başbakanlık Basımevi

Prof. Dr. Işık Sayıl, Psk. Semra Azizoğlu (1991), Türkiye'de İntihar Olgusu, Bibliyografya I, Ankara Üniversitesi Basımevi

Prof. Dr. Işık Sayıl, Psk. Semra Azizoğlu Binici (1996), Türkiye'de İntihar Olgusu, Bibliyografya II, Ankara Üniversitesi Basımevi

Prof. Dr. Işık Sayıl, Dr. Derya İren Akbıyık (2000), Türkiye'de İntihar Olgusu, Bibliyografya III, Ankara Üniversitesi Basımevi

Prof. Dr. Işık Sayıl, Doç. Dr. Refia Palabıyıkoğlu, Doç. Dr. Oğuz Berksun (1996), Kriz ve Krize Müdahale Kurs Notları, Kriz Merkezi Yayınları, 72 Ofset Basımevi

Prof. Dr. Işık Sayıl, Doç. Dr. Oğuz Berksun, Doç. Dr. Refia Palabıyıkoğlu, Uzm. Dr. Halise Devrimci Özgüven, Dr. Psk. Çiğdem Soykan Uzm. Psk. Seda Haran (2000), Kriz ve Krize Müdahale, Kriz Merkezi Yayınları, No: 6, Damla Matbaacılık

Prof. Dr. Gernot Sonneck ve ark., Çeviren: Dr. Yasemin Sözer, Yayına Hazırlayan, Dr. Bahar Subaşı (2000), Krize Müdahale ve İntiharı Önleme, Kriz Merkezi Yayınları, No: 4, Damla Matbaacılık

Kriz Merkezi ve Sağlık Kültür Spor Daire Başkanlığı Psikolojik Danışma Merkezi Elemanları (1992) Psikodrama ile İletişim Dünyamıza Adımlar – Çev: Acting In Practical Applications of the Psychodramatic Methods, H. Adam Blatner.

Worden, W.(1992) Grief Counsilling and Grief Therapy, Springer Pub. NY, Yas Danışmanlığı ve Yas Tedavisi, Çev. Uzm. Dr. Bedriye Öncü Kriz Merkezi Yayınları, No: 8, Ankara Üniversitesi Matbaası.

Caplan, Gerald, (1964) Principles of Preventive Psychiatry, Basic Boks, Koruyucu Psikiyatri İlkeleri, Çeviren: Uzm. Psk. Sevgi Güney (Yayına Hazır Çeviri)

Prof. Dr. Işık Sayıl, Bireyden Topluma Ruh Sağlığı, Erler Matbaacılık İstanbul, 2004.

SU ÜRÜNLERİ ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ (ASAUM)

Ankara Üniversitesi Su Ürünleri Araştırma ve Uygulama Merkezi 07 Kasım 1996 tarih ve 22810 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren yönetmeliği ile tüzel kişiliğine kavuşmuş ve kısaca "ASAUM" adını almıştır.

Merkezin amacı, Türkiye'nin iç sularında (göl, gölet, akarsular), kara sularında ve uluslararası sularda, ülkenin gereksinim duyduğu kirlenme, limnoloji ve oşinografi araştırmaları yapmak; su kaynaklarının kullanılması, kontrolü ve bitkisel veya hayvansal orijinli ürünlerin üretimi, toplanması, avlanması, işlenmesi teknolojilerini araştırmak geliştirmek, uygulamak veya bunların uygulanmasına yardımcı olmak; kıyılardaki üst yapı tesislerinin etüd edilmesi, planlanması veya projelendirilmesi konularında bilimsel ve teknik verileri toplamak değerlendirmek; ulusal ve uluslararası kurumlarda bilimsel ve teknik çalışmalar yapmaktır.

Merkez amacını gerçekleştirmek üzere:

a- Araştırma, inceleme, geliştirme ve uygulama yapar ve yaptırır: bu gibi çalışmalara katılır ve destekler,

b- Ulusal ve uluslar arası düzeyde kurslar, seminerler, konferanslar, kongreler, sempozyumlar ve benzeri bilimsel toplantılar düzenler,

c- Bilimsel ve teknolojik çalışmaların yürütülmesi için yurtiçi ve yurtdışı kuruluşlarla işbirliği yaparak rapor, bülten, projeler hazırlar, kitap dergi vb. yayınlar yapar.

Yurtiçi Makaleler:

- PULATSÜ,S., ATAY,D., KARAHAN, B. 1999. Ağ Kafeslerde Çipura (Sparus aurata L. 1758) ve Levrek (Dicentrarchus labrax L. 1758) Yetiştiriciliğinin Su Kalitesine Etkisi. Ankara Üniversitesi Ziraat Fak. Tarım Bilimleri Dergisi, 5 (3): 99-101.
- Demir,N. ve Atay, D. 2000. Bodrum'da Kafeslerde Balık Yetiştiriciliğinin Fitoplanktona Etkisi Ankara Üniversitesi Ziraat Fak. Tarım Bilimleri Dergisi, 6 (2): 8-11.
- Demir, N. 2001. Çift Kabuklu Üretim Alanlarında Bir Fitoplankton İzleme Çalışması. Ankara Üniversitesi Ziraat Fak. Tarım Bilimleri Dergisi, 7(1) : 56-62.
- Köksal,G., Seçer, S., Pulatsü,S., Demir, N. ve Kırkağaç M.U. 2004. Enerji Santrali Çevresi Ankara Çayı'nda Su kalitesi, Plankton,Bentosun İncelenmesi ve Santralin Olası Etkilerinin Değerlendirilmesi. Ankara Üniversitesi Ziraat Fak. Tarım Bilimleri Dergisi, Ankara Üniversitesi Ziraat Fak. Tarım Bilimleri Dergisi, 10(4) : 449-456

Düzenlenen Uluslararası Katılımlı Toplantılar:

- Su Ürünlerinde Kalite Yönetimi; HACCP ve Tasarımı (I), 26-29 Mayıs 1999
- Su Ürünlerinde Kalite Kontrol Sistemi ve HACCP Eğitimi (II), 26-29 Eylül 2000

Yürütülen Ulusal Projeler:

- Sularda Toksik Alg Analizi Projesi (ASAUM-TKB Koruma Kontrol Genel Müdürlüğü ile ortak proje) Haziran-Eylül 1999
- Kadıncık çayı (Tarsus İçel) Doğal Alabalıklarının (Salmo trutta macrostigma Dumeril, 1958) Stok Büyüklüğünün Tespiti ve Doğal Alabalıklara Özel Uygulamalarla Akarsularda Stok Tespit Metotları, Teorik ve Pratik Eğitim Projesi. 11-16 Haziran 2002
- Kapulukaya Baraj Gölü ve Kırıkkale Grup İçme Suyu Arıtım Tesisinde Fitoplankton, Zooplankton ve Bentik Organizmaların Belirlenmesi. 05.08.2002
- Ankara Doğalgaz Kombine Çevrim Santrali Çevresi Ankara Çayı'nın Su Ürünleri Üretimi Açısından Mevcut Durumunun Değerlendirilmesi ve Santralin Ankara Çayı Üzerine Olası Etkilerinin Belirlenmesi. 03.11.2003

- Tilapia Balığı (Oreochromis niloticus L.) Larva ve Yavruları Üzerine Nitritin Akut Toksisitesi ve Kan Plazmasındaki Nitrit Düzeyinin Saptanması. 17.03.2004

Gerçekleştirilen Eğitim ve Uygulama Faaliyetleri:

- Amatör Denizci Eğitimi ve Uluslararası Telsiz Operatörlüğü Kursu, (I) 8-30 Mart 1997
- Amatör Denizci Eğitimi ve Uluslararası Telsiz Operatörlüğü Kursu, (II) 3-25 mayıs 1997
- Alabalık Yetiştiriciliği ve Hastalıkları Kursu, 5-8 Şubat 1998
- Tek Yıldız Balık Adam Eğitim Programı, 11-18 Mayıs 1998
- Amatör Kaptanlık ve VHS Telsiz Operatörlüğü Kursu, 2-24 Mayıs 1998
- Balık Hastalıkları ve Sağlık Yönetimi Kursu, 7-8 Haziran1998
- Sazan ve Alabalıkların Biyolojisi ve Yetiştirme Kursu, 1-5 Mayıs 2000
- Akdeniz Foklarının Yaşam Döngüsü ve Davranışlarının Belirlenmesi Semineri, 14-16 Kasım 2001

SÜREKLİ EĞİTİM MERKEZİ (ANKÜSEM)

Ankara Üniversitesi Sürekli Eğitim Merkezi (ANKÜSEM) 19 Ekim 2001 tarih ve 24558 sayılı yönetmelik gereğince kurulmuş ve kuruluş yerinin seçimi ve diğer hazırlık çalışmalarının ardından 16.01.2002 tarihinde çalışmalarına başlamıştır. Ankara Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nusret ARAS, Merkezin Kurucu Müdürü olarak Eğitim Bilimleri Fakültesi öğretim üyelerinden Prof. Dr. Nejla TURAL'ı görevlendirmiştir. Merkez Müdürü çalışmalarını Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Ömer L. GEBİZLİOĞLU'na bağlı olarak sürdürmüştür.

Sürekli Eğitim Merkezi'nin amacı, "Ankara Üniversitesi'nin önlisans, lisans ve lisansüstü öğretim programları dışında verilecek sürekli eğitim programlarını düzenlemek ve bu yolla kamu, özel sektör ve uluslararası kuruluşlarla işbirliğini geliştirerek ülke kalkınmasına hizmet etmektir". Bu amaç doğrultusunda Merkezin çalışma alanı olarak aşağıda belirtilen boyutlar sıralanmıştır:

- Kamu, özel sektör ve uluslararası kurum, kuruluş ve kişilere gereksinim duydukları alanlarda ulusal ve uluslararası düzeylerde kurslar, seminerler, konferanslar ve eğitim programları planlamak ve düzenlemek.
- Üniversitenin birimlerinde bu amaçla yürütülen her türlü etkinliğin eşgüdümlenmesini sağlamak.
- Amaçlar doğrultusundaki tüm etkinlikleri yaşamboyu öğrenme, meslek içi eğitim, kurumlara eğitim, sertifika programları, seminerler, sözleşmeli seminerler, çeşitli kesimlere konferanslar gibi yollarla gerçekleştirmek.

Merkezin Hedefleri:

- Kamu ve özel kurum ve kuruluşların eğitim gereksinimlerini karşılamak
- Üniversite öğrencilerine yeni öğrenme olanakları sunmak
- Üniversite içinde personel gelişimine yönelik eğitim programlarını yaygınlaştırmak

- Kadınlar, engelli yurttaşlar ve işsiz gençlere yönelik yetişkin eğitimi programları düzenlemektir.

ANKÜSEM Genel Kurul, Yönetim Kurulu ve Merkez Müdürü olarak üç organdan oluşmaktadır.

Sürekli Eğitim Merkezi'nde, kadrosu ilgili akademik birimlerinde olmak üzere bir Müdür ve iki Müdür Yardımcısı görev yapmaktadır. Buna ek olarak beş yönetim personeli bulunmaktadır.

Merkezimizin her yıl yayınladığı Sürekli Eğitim Kataloğunda İnsan ve Toplumsal Yaşam, Kurumsal Gelişim – Kurumsal Verimlilik, Sağlık Bilimleri, Fen Bilimleri, Ziraat ve Tarımsal Gelişim, Avrupa Birliği, İstatistik ve Araştırma, Bilgisayar Eğitimi, Diğer Eğitim Programları ve Kısa Süreli Eğitim Programları olmak üzere toplam 10 başlık altında yer alan çeşitli eğitim programlarımızdan Nisan 2005 tarihi itibariyle 5285 kişi yararlanmış olup bunun yıllar itibariyle dağılımı aşağıdaki çizelgede gösterilmiştir.

Yıllar İtibariyle Sunulan Eğitim Programlarının Toplam Saatleri Ve Katılımcı Sayıları

Yıllar	Bireylere Yönelik Eğitim Programı	Kurumlara Yönelik Eğitim Programı	Hizmet İçi Eğitim Programı	Toplum/ Gençlik Konferansı
2005 Yılı	124 kişi	502 kişi	45 kişi	20 kişi
2004 Yılı	124 kişi	1182 kişi	559 kişi	465 kişi
2003 Yılı	183 kişi	1171 kişi	355 kişi	299 kişi
2002 Yılı	48 kişi	131 kişi	77 kişi	-
Toplam	479 kişi	2986 kişi	1036 kişi	784 kişi

Merkezimizin kuruluşundan günümüze kadar düzenlediği eğitim programlarının 32'si bireylere, 62'si kurumlara, 9'u hizmet içine yönelik eğitimler olup yine Merkezimiz tarafından planlanan 29 gençlik/toplum konferansları gerçekleştirilmiştir.

Merkez ulusal ve uluslararası belge sunumuna olanak veren yetişkin eğitimi programları geliştirmek ve yürütmek üzere Boğaziçi Üniversitesi Yaşamboyu Eğitim Merkezi, (BUYEM), Ege Üniversitesi Sürekli Eğitim Merkezi (EGESEM) ile Edexcel International adlı İngiliz vakıf kuruluşu ile işbirliği çalışmalarını sürdürmüş; bu kuruluşlar arasına daha sonra Akdeniz Üniversitesi Sürekli Eğitim Merkezi (AKÜNSEM) katılmış ve bu kuruluşlar arasında, 13/01/2003 tarihinde İstanbul'da bir niyet mektubu imzalanmıştır.

Bu niyet mektubu çerçevesinde BUYEM, EGESEM, EDEXCEL International ve Akdeniz Üniversitesi Sürekli Eğitim Merkezi (AKÜNSEM)'in temsilcilerinin katıldığı *Turizm Sektöründe Performans Değerlendirme, Belgeleme, Yetiştirme* konulu bir toplantı düzenlenmiştir. Yapılan bu toplantılar sonucunda turizm sektöründe değerlendirme, belgeleme ve yetiştirme sürecinde kullanılacak öğrenci el kitabı çalışmalarına başlanmıştır.

Ayrıca Üniversitemiz ve Çırak Eğitim ve Öğretim Vakfı arasında 16/05/2003 tarihinde bir işbirliği anlaşması imzalanmıştır. Bu anlaşma çerçevesinde ise Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerde (KOBİ) verimliliği artırmak, ürün kalitesini yükseltmek, teknoloji üretimi teşvik etmek ve pazarlama stratejileri geliştirmek amaçlanmıştır. İşbirliği kapsamında KOBİ'lerde çalışanların mesleki yönden gelişmelerini sağlamak için sürekli eğitim programları düzenlenmiştir.

Merkezimiz ve Çırak Eğitim ve Öğretim Vakfı arasında imzalanan işbirliği anlaşması çerçevesinde, OSTİM ve Sincan Bölgesi'nde yer alan KOBİ'lerde çalışanların eğitim gereksinim analizi yapılmış; bu kapsamda geliştirilen bir anket yoluyla görüşme yöntemi ile destekli olarak veri toplanmıştır. Bilgi toplama aracı oluşturulurken görüşme yöntemi kullanılarak anketin anlaşılırlığı ölçülmüştür. Ankete son hali verildikten sonra KOBİ'lerde çalışanlara uygulanmıştır. Anket sonuçlarının ortaya çıkardığı eğitim gereksinimine göre, Merkezimiz tarafından KOBİ'lerde çalışanlara yönelik sürekli eğitim programları planlanmıştır. Yapılan bu çalışma ile iş yaşamına yönelik durum analizi ve eğitim gereksiniminin saptanması amaçlanmıştır.

ANKÜSEM kuruluşundan bugüne çeşitli konularda eğitim programları gerçekleştirmiştir. Bunlardan bazıları, Eğiticilerin Eğitimi Temel Eğitim Programı, Kamulaştırma, Değerleme ve Bilirkişilik Sertifikalı Temel Eğitim Programı , Kamu İhale Uzman Yardımcılığı Temel Eğitim Programı, Bireysel ve Kurumsal Gelişim Eğitim Programı, Toplam Kalite Yönetimi Eğitim Programı, Bireysel ve Kurumsal Yönetim Stratejileri ve İnsan Kaynaklarının

Geliştirilmesi Eğitim Programı, Çağdaş İnsan Kaynakları Yönetimi ve Yönetimde Problem Çözme Teknikleri Eğitim Programı, Temel Bilgisayar Eğitim Programı, Eğiticilerin Eğitimi, Hukukçulara Yönelik Toplam Kalite Yönetimi Eğitim Programı, Sağlıklı İletişim: Sorun Çözme Becerileri Eğitim Programı, Sermaye Piyasaları Eğitim Programı, Yönetim Becerileri Geliştirme Eğitim Programı, Risk Yönetimi Eğitim Programı, Bireysel Gelişim ve Yeni Yaşam Dönemine Uyum Eğitimi Programı, Yetişkin Eğitimi Androgojik Eğitim Programı, Kurumsal ve Bireysel Gelişim Eğitim Programı, Gözetim Görevlileri Eğitim Programı, MS Excel İleri ve MS Powerpoint İleri Sertifikalı Eğitim Programı, Performans Değerlendirme, İnsan Kaynakları Yönetiminin Verimli ve Etkili Kullanımı, İş Yaşamında Problem Çözme Yöntem ve Stratejileri, Kurumsal ve Kişisel Gelişim, İnsan Kaynakları Yönetimi, Çevresel Etki ve Değerlendirme, Stratejik İnsan Kaynakları Yönetimi, Bilgisayarlı Muhasebe Elemanı Yetiştirme Eğitim Programı, Dış Ticaret Uygulama Elemanı Yetiştirme Eğitim Programı, Kişilerarası Sorun Çözme Becerileri, Web Tasarımı ve Uygulamaları Eğitim Programı, İnsan Kaynakları Yönetimi Sertifikalı Temel Eğitim Programı, Dış Ticaret Elemanı Yetiştirme Sertifikalı Temel Eğitim Programı, Avrupa Birliği Proje Çevrimi (PCM) Eğitim Programı, CISCO Ağ Akademisi Eğitim Programı'dır.

ANKÜSEM, bugüne dek 101 kamu ve özel kurum ve kuruluşla işbirliği yapmıştır. Bunlardan bazıları şunlardır:

- Adalet Bakanlığı
- Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı
- ASELSAN Elektrik Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi
- Avrupa Konseyi Proje Ofisi
- Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı
- Başbakanlık Toplu Konut İdaresi Başkanlığı (TOKİ)
- Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Afet İşleri Genel Müdürlüğü
- Bayındırlık ve İskan Bakanlığı
- Boru Hatları ve Petrol Taşıma Anonim Şirketi (BOTAŞ)
- Çırak Eğitim ve Öğretim Vakfı
- Devlet Demir Yolları Genel Müdürlüğü (TCDD)
- Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü (DSİ)
- Dostlar Dayanışma Derneği
- Elektrik Üretim Anonim Şirketi Genel Müdürlüğü (EÜAŞ)
- Genelkurmay Başkanlığı Kara Kuvvetleri Komutanlığı
- İller Bankası Genel Müdürlüğü

- İNKA Eğitim Danışmanlık Hizmetleri
- Konya Büyükşehir Belediyesi
- Maliye Bakanlığı
- Mavi İnsan Kaynakları Eğitim Danışmanlık Limited Şirketi
- Milli Eğitim Bakanlığı Özel Isparta Dershanesi
- Milli Eğitim Bakanlığı Özel Yorum Dershanesi - Antalya
- Milli Savunma Bakanlığı
- Özel Ekin Koleji – İzmir
- Tarım Bakanlığı
- Tofaş Türk Otomobil Fabrikası Anonim Şirketi
- Türk Telekominikasyon Anonim Şirketi
- Türkiye Cumhuriyeti Kamu İhale Kurumu
- Türkiye Adalet Akademisi
- Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası
- Türkiye Cumhuriyeti Halk Bankası
- Türkiye Elektrik Dağıtım Anonim Şirketi (TEDAŞ)
- Türkiye Elektrik İletim Anonim Şirketi (TEİAŞ)
- Türkiye İş Kurumu
- Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu (TKİ)
- Türkiye Radyo Televizyon Kurumu (TRT)

Merkezimiz, Üniversitemizin Tandoğan kampusü içerisinde yer alan Ord. Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu Binası 5. Katta etkinlik göstermektedir. Merkezimize ait 2 derslik ve 3 bilgisayar laboratuarı bulunmaktadır

STRATEJİK ARAŞTIRMALAR MERKEZİ

"Ankara Üniversitesi Stratejik Araştırmalar Merkezi (ANÜNSAM)" 2547 Sayılı Kanunun 7/d-2 maddesi uyarınca Ankara Üniversitesi Rektörlüğüne bağlı olarak kurulmuştur.

Merkezimiz Yönetmeliğinin 8 Nisan 2003 tarihli ve 25073 Sayılı Resmi Gazetede yayımlanması ile faaliyetine resmi olarak başlamış bulunmaktadır.

Merkezimiz Yönetmeliğinin hazırlanması çalışmaları Üniversitemiz Dil ve Tarih- Coğrafya Fakültesi Tarih Bölümü Genel Türk Tarihi Anabilim Dalı Başkanı ve Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü Müdürü Prof.Dr.Yavuz ERCAN tarafından yapılmıştır. Prof.Dr.Yavuz ERCAN Ankara Üniversitesi Rektörü Prof.Dr.Sayın Nusret ARAS tarafından Merkez Müdürü olarak görevlendirilmiştir.

Merkezimizin amacı, komşu ülkeler başta olmak üzere Türkiye'nin yoğun ilişkiler içinde bulunduğu ülkelere yönelik tarihsel, kültürel, hukuksal, toplumsal, siyasal, ekonomik, psikolojik, jeo-politik ve jeo-stratejik yapısına yönelik, bilimsel yöntemlerle stratejik araştırmalar yapıp sonuçlarını resmi kurum ve kuruluşlara, üniversitelere, sivil toplum örgütlerine ve toplumun yararlanmasına sunmaktır.

Merkezimiz tarafından 30 Mayıs 2005 tarihinde Ankara Üniversitesi Rektörlüğü 100. Yıl Konferans Salonunda "Ege Sorunları" başlığı altında Prof.Dr.Yavuz ERCAN'ın başkanlığında Atılım Üniversitesi'nden Prof.Dr.Hüseyin PAZARCI, Denizcilik Müsteşarlığından Deniz Ulaştırması Genel Müdürü Ali KURUMAHMUT, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden Prof.Dr. Sertaç H. BAŞEREN'in katılmlarıyla bir panel düzenlenmiştir. Bu panel Ankara Üniversitesi Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü Dergisinde (Atatürk Yolu Mayıs-Kasım 2004 Yıl 17 Cilt 9 Sayı: 33-34) yayımlanmıştır.

Yine Merkezimiz tarafından 05 Aralık 2005 tarihinde Ankara Üniversitesi Rektörlüğü 100. Yıl Konferans Salonunda "Türkiye-Avrupa Birliği İlişkileri ve Kıbrıs Sorunu" başlığı altında Prof. Dr. Yavuz ERCAN'ın başkanlığında, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden Prof. Dr.

Füsun ARSAVA, Prof. Dr. Sertaç H. BAŞEREN ve Prof. Dr. Erdal M. ÜNSAL'ın katılımlarıyla bir panel düzenlenmiştir.

Merkezimizde görev yapan akademik personelimiz bulunmamaktadır. İdari personelimiz ise 2547 Sayılı Kanunun 13/b-4 maddesi gereğince Merkezimizde görev yapmaktadır.

Merkezimiz etkinliklerini Üniversitemizin Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü'nün Gıda Mühendisliği 4 Nolu Binası Zemin Katındaki bölümünde yürütmektedir.

TÜRKÇE ve YABANCI DİL ARAŞTIRMA ve UYGULAMA MERKEZİ TÖMER

Türkçe ve Yabancı Dil Araştırma ve Uygulama Merkezi TÖMER, Ankara Üniversitesi Rektörlüğüne bağlı olarak 1984 yılında kuruldu. O yıllarda yabancılara Türkçe öğretimi alanında etkinlik gösteren ilk ve tek kurum olma özelliğini taşıyordu. Dünyada geniş bir kitle tarafından kullanılan Türkçeyi, TÖMER bir "proje" olarak ele aldı ve yabancılara Türkçe öğretimini dilbilimsel araştırmalarla destekleyerek akademik bir tabana oturmasını sağladı.

TÖMER, sonraki yıllarda başta İngilizce, Fransızca ve Almanca olmak üzere diğer yabancı dillerin öğretimine de başladı. Bu başlangıç TÖMER'e "bilimsel tabanlı dil merkezi" kimliği kazandırmanın yanı sıra yabancı dillerin öğretiminde kullanılacak yöntem ve tekniklerin geliştirilmesi için de bir temel oluşturdu.

22. kuruluş yılını kutlayan Ankara Üniversitesi TÖMER'de, Türkiye genelindeki toplam 12 şubesi ve alanlarında uzman öğretim elemanlarıyla, yılda ortalama 55.000 öğrenciye 20'ye yakın dil öğretilmektedir. TÖMER, yabancı dil olarak Türkçenin öğretimini bilimsel olarak gerçekleştiren ilk üniversite kuruluşudur.

TÖMER'in kurumsal kimliğini pekiştiren diğer etkinlikleri ise düzenlediği bilimsel toplantılar ve yayınlarıdır. TÖMER, Dünyanın yaklaşık 111 ülkesinde yüzlerce Türkoloji enstitüsüyle işbirliği içinde çalışmalarını sürdürmekte, böylece dünyada dil öğretimine ilişkin tüm gelişmeleri yakından izlemektedir.

Düzenlediği bilimsel toplantıların yanı sıra, çıkardığı kitaplar ve bilimsel dergilerle de TÖMER'in araştırma ve uygulamaya dayalı kimliği ön plana çıkmaktadır.

Ankara Üniversitesi TÖMER'in 216 idari, 318 akademik personeli bulunmaktadır.

Ankara Üniversitesi TÖMER Ankara (Kızılay, Tunalı Hilmi), İstanbul (Şişli, Taksim), İzmir, Antalya, Alanya, Bursa, Kayseri, Trabzon, Samsun ve Denizli şubelerinde dil öğretimi sürmektedir.

TÖMER'de Türkçe kurslarına katılan yabancı öğrencilere farklı konaklama seçenekleri sunulmaktadır. Bu seçeneklerden biri de aile yanında konaklamadır. Öğrenciler, TÖMER tarafından titizlikle seçilmiş ailelerin yanında kalırken, öğrendiği dilin kültürünü öğrenmekte ve günlük dilde uygulama yapma olanağına sahip olmaktadır.

Uluslararası Sempozyum ve Seminerler:

- Dünyada Türkçe Öğretimi Sempozyumu - 1 (Mart 1988)
- Dünyada Türkçe Öğretimi Sempozyumu - 2 (17 - 18 Mayıs 1999)
- Dünyada Türkçe Öğretimi Sempozyumu - 3 (11 - 13 Mayıs 2000)
- Dünyada Türkçe Öğretimi Sempozyumu - 4 (10 - 11 Mayıs 2001)
- Dünyada Türkçe Öğretimi Sempozyumu – 5 (09 - 10 Mayıs 2002)
- Dünyada Türkçe Öğretimi Sempozyumu – 6 (15 - 16 Nisan 2004)
- Lara Lingua İrtibat Semineri (22 – 26 Eylül 2004 tarihinde Portekiz'in Lizbon kentinde düzenlenmiştir. Seminere Avrupa Birliği Eğitim ve Kültür Programları Proje Koordinatörü Serpil Şahin Gönül katılmıştır.)

Ulusal Sempozyum ve Seminerler:

- Dilbilim Akımlarının Yabancı Dil Derslerine Yansıması (1995)
- İngilizce Öğretiminin İlginç ve Çekici Hale Getirilmesi (1995)
- Çeviribilim - I (07 Nisan 1995)
- Anadili Eğitimi (1996)
- Yabancı Dil Öğretim Yöntemleri (1996)
- Çeviri Eğitiminde Edebiyat Dışı Metinlerin Çevrisinde Yanlışlar ve Kabul Edilebirlik Gramatiği (07 Haziran 1996)
- Almanya, Fransa ve Türkiye'de Anadili Eğitimi (11 – 12 Mart 1996)
- İngiltere, Amerika ve Türkiye'de Anadili Eğitimi (04 – 05 Nisan 1996)

- İspanya, İtalya, Rusya, Suudi Arabistan ve Japonya'da Anadili Eğitimi (30 - 31 Ekim 1996)
- Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Türkmenistan ve Azerbaycan'da Anadili Eğitimi (19 - 20 Aralık 1996)
- Geleceğin Yabancı Dil Öğretmenlerini Neler Bekliyor (1997)
- Anadili Eğitimi ve Çocuk Kitapları (20 - 21 Şubat 1997)
- Dünyada ve Türkiye'de Tarih Coğrafya Eğitimi (20 - 21 Mart 1997)
- Eğitim Reformunun Temel İlkeleri, Dünyada ve Türkiye'de Zorunlu Eğitim (22 - 23 Ekim 1997)
- Çocuk ve Şiir (03 Kasım 1997)
- Almanya, İngiltere, Fransa, İtalya, Japonya, Amerika Birleşik Devletleri'nde Din Eğitimi (20 -21 Kasım 1997)
- Yabancılara Türkçe Öğretimi (1998)
- Dünyada ve Türkiye'de Anadili Öğretimi (14 - 15 Şubat 1998)
- Sivil İtaatsizlik (27 Nisan 1998)
- Türkiye Dışında Konuşulan Türkçe Kaynaklı Diller, Dil midir, Lehçe midir? (24 Mayıs 1998)
- Eğitim Sorunlarına Somut Çözüm Önerileri (16 Kasım 1998)
- Yabancı Dil Öğretim Yöntemleri (1999)
- Türkiye'de Çıraklık, Mesleki Eğitim ve Yönlendirme (1999)
- Yerel Yöneticilerin Sokak Hayvanlarına Yaklaşımı (1999)
- Yazın Çevirisinin Sorunları ve Öykücülüğümüz (15 Ocak 1999)
- Felsefeye Güzelleme (01 Şubat 1999)
- Yeni Türkiye Düzeninde Kentleşme Olgusu (08 Şubat 1999)
- Tüketici Bilinci ve Hakları (15 Mart 1999)
- Dünyada ve Türk Eğitiminde Yönlendirme (25 - 26 Mart 1999)
- Yeni Türkiye Düzeninde Halk Eğitimi ve Gönüllü Toplum Kuruluşlarının Görev ve Sorumlulukları (19 Nisan 1999)
- Sanatta, Bilimde, Felsefede Yaratıcılık ve Yaratıcı İnsan Özellikleri (24 Mayıs 1999)
- Çeviri Eleştirisi - I (04 - 05 Haziran 1999)
- 2000 Yılında Türk Öykü ve Romanı (16 - 17 Aralık 1999)
- İlköğretimde Yabancı Dil Öğretimi ve Yöntemleri (2000)
- Ulusal Çocuk Kitapları (20 - 21 Ocak 2000)
- Çeviri Eleştirisi - II (03 - 04 Kasım 2000)

- 2000 Yılında Türk Şiiri (16 - 17 Kasım 2000)
- İngilizce Öğretim Yöntemleri, Eğitim Teknikleri, Araç Gereç Kullanımı ve TÖMER Yöntemi (2001)
- Dil Öğretiminde Oyunların Yeri ve Önemi (2001)
- Yabancı Dil Öğretiminde Karşılaşılan Sorunlar (2001)
- İlköğretiminde Yabancı Dil Öğretimi (2001)
- İlk ve Orta Öğretiminde Yabancı Dil Öğretimi Nasıl Yapılıyor, Nasıl Olmalıdır? (10 Ocak 2001)
- Üniversitelerimizde Yabancı Dil Eğitiminin Neresindeyiz? (21 Şubat 2001)
- Dil Okullarında Yabancı Dil Nasıl Öğretiliyor ve Nasıl Öğretilmelidir? (14 Mart 2001)
- Türkiye Gerçekleri Bağlamında Avrupa Dilleri (28 Mart 2001)
- Yurtdışında İlköğretim ve Üniversitelerde Yabancı Dil Nasıl Öğretiliyor? (11 Nisan 2001)
- İlköğetim ve Lise Öğrencileri ve Öğretmenleri İçin "Avrupa Diller Yılı " Bilgilendirme Toplantısı (23 Mayıs 2001)
- Türkiye'de Eleştiri ve Deneme (22 – 23 Kasım 2001)
- Dil Öğretiminde Drama (24 Ocak 2002)
- Ortak Dil Türkçe (29 Mart 2002)
- Türkçenin Yurttaşı Nazım Hikmet (24 - 25 Ekim 2002)
- İnternette Türkçe Öğrenimi Yayında (22 Ocak 2003)
- Yazı Devriminin 75. Yılı (03 Kasım 2003)
- Dil ve Dilimiz Türkçe (13 – 14 Kasım 2003)

Avrupa Dil Portfolyosu:

TÖMER'in Avrupa Dil Pasaportu veren bir kurum olmak üzere Avrupa konseyine yaptığı başvuru, Konsey'in Avrupa Geçerlilik Komitesi tarafından kabul edilmiştir. TÖMER Türkiye'de yetişkinlere yönelik yabancı dil öğretimi alanında dil pasaportu veren ilk kurum olma hakkını kazanmıştır.

Avrupa Dil Portfolyosu-nun iki ana işlevi bulunmaktadır: Hem bir bilgi aracı, hem de dil öğrenimine bir destektir. Uluslararası düzeyde geçerli betimlemeleri

kullanarak dil yeterliliği ve kültürler arası deneyimler hakkında açık ve kolay anlaşılır bir biçimde bilgi verir. Aynı zamanda dil öğrenimini teşvik eder ve yardımcı olur. Avrupa Konseyi tarafından geliştirilen kapsamlı bir yabancı dil öğrenim ölçütleri sistemine dayanmaktadır.

Avrupa Dil Portfolyosu üç bölümden oluşur: Dil Pasaportu, Dil Geçmişi ve Dosya. Dil Pasaportu, bu pasaporta sahip olanların herhangi bir dildeki veya dillerdeki yeterlilik düzeylerini ve ilgili sertifika ve onaylı belgeleri gösterir. TÖMER kursiyerinin pasaportunda, TÖMER dil kurslarında başarılı olduğu son kurun karşılığı olan ve Avrupa Konseyince tanınan seviyeyi (A1, A2, B1, B2, C1 veya C2) gösteren TÖMER onayı taşıyacaktır. Dil Geçmişi portfolyo sahibinin dil öğrenim öyküsünü özetler, katıldığı dil kursları, kişisel öğrenim hedefleri ve dil ve kültürler arası deneyimler hakkında bilgi verir, kendi kendini değerlendirme bölümlerini içerir. Dosya ise farklı dillerde elde edilen başarıları açıkça gösteren her tür kişisel çalışma materyallerinin bir koleksiyonudur.

Avrupa Dil Portfolyosu'nun amacı,

- Açık ve uluslararası düzeyde geçerli bir biçimde dil yeterliliklerini sunarak Avrupa'da serbest dolaşımı kolaylaştırmak.
- Yabancı dil öğrenimini teşvik etmek.
- Çok dillilik ve çok kültürlülüğün önemini vurgulamak ve Avrupa'da ortak anlayışın gelişmesine katkıda bulunmak.
- Kendi kendine öğrenme ve kendi kendini değerlendirme yeteneğini geliştirmektir.

Avrupa Dil Portfolyosu dil öğrenenlerin,

- Kendi dil yeterliliklerini değerlendirmelerine ve betimlemelerine ;
- Kendi dil yeterliliklerinin Avrupa Konseyi'nin uluslararası geçerliliği olan dil ölçeğindeki yerini saptamalarına ;
- Okul içi ya da dışındaki dil öğrenimlerini ve kültürler arası deneyimlerini belgelemelerine ve yansıtmalarına ;
- Örneğin okul değiştirirken, bir dil kursuna başlarken, bir değişim programına katılırken ya da bir işe başvururken, farklı dillerdeki dil yeterlilikleriyle ilgilenen kişileri bilgilendirmelerine ;
- Kişisel dil hedeflerini saptamalarına ve sonraki öğrenimlerini planlamalarına yardımcı olur.

Avrupa Dil Portfolyosu öğretmenlerin, okulların ve diğer eğitim kurumlarının,

- Dil öğrenenlerin gereksinimlerini ve motivasyonunu belirlemelerine ve öğrenim amaçlarını saptayıp programları bir araya getirmelerine ;
- Dil öğrenenlerin okul içi veya dışında daha önceden edindikleri dil deneyimleri hakkında bilgi edinmelerine ;
- Dil edimlerini düzeylere ayrılmış bir ölçeğe göre değerlendirip belgelemelerine ;
- Son sertifikaları ve nitelikleri Avrupa Yabancı Dil Öğretimi Ortak Ölçütleri'ne göre düzenlemelerine ;
- Kendi dil öğretim programlarını betimlemelerine ve dil öğrenim deneyimlerini gösteren belgeler oluşturmalarına yardımcı olur.

Avrupa Dil Portfolyosu şirketlerin, ofislerin ve işverenlerin,

- Çalışanların ya da iş başvurusunda bulunanların dil yeterliliklerinin düzeylendirilmiş bir resmini elde etmelerine ve bu kişilerin dil yeteneklerinden en iyi biçimde faydalanmalarına ;
- Çalışanlarının nitelik ihtiyaçlarını belirleyip hizmet içi ve harici eğitim programları tasarlamalarına ;
- İşyerinde yabancı dil kullanımını değerlendirme çizelgeleri ve diğer dil alanlarında mesleki gelişim dönemleri hazırlamalarına yardımcı olur.

HİTİT Yabancılar İçin Türkçe Öğretim Seti:

Türkçe öğretiminde kullanılan ders malzemelerinin yenilenmesi ve çağdaş bir içeriğe kavuşturulması düşüncesinden hareketle kendine yeni hedefler belirleyen; çağdaş yöntem, teknik ve malzemelerle dil öğretimine taze bir soluk getirmek isteyen TÖMER, yeni bir Türkçe Öğretim Seti hazırlamak için Şubat 2001'de Ankara'da bir proje başlatmıştır. Bu proje, HİTİT Türkçe Öğretim Seti adını taşımaktadır. HİTİT Türkçe Öğretim Seti, bütünüyle TÖMER'in akademik ve idari personelinin ürünüdür.

Yabancılara Türkçe öğretmek amacıyla hazırlanan HİTİT Türkçe Öğretim Seti, dünyanın pek çok ülkesinde Türkçe öğreten kişi, kurum ve kuruluşların kullanımına sunulmuştur. Türkiye'de ya da yurt dışında Türkçe öğrenmek isteyen yabancıların gereksinimlerine yanıt vermek üzere hazırlanan bu set, dört temel dil becerisinin (okuma, yazma, dinleme, konuşma) eşit ağırlıklı olarak geliştirilmesini sağlayacak öğretim araç-gereçlerini içermektedir.

HİTİT Türkçe Öğretim Seti 4 bölümden oluşmaktadır :

Ders Kitapları: HİTİT Türkçe Öğretim Seti'nin içinde, her biri 16 üniteden oluşan 3 ana ders kitabı (HİTİT 1, 2, 3) bulunmaktadır. HİTİT 1, Temel Türkçe 1, 2 ve 3 düzeylerine; HİTİT 2, Orta Türkçe 1, 2 ve 3 düzeylerine; HİTİT 3 ise Yüksek Türkçe 1, 2 ve 3 düzeylerine yöneliktir.

Çalışma Kitapları: HİTİT Türkçe Öğretim Seti'nde, ders kitaplarına paralel olarak hazırlanan ve ünitelerle ilgili pekiştirme alıştırmalarını ve sınıf içi uygulamaları içeren 3 çalışma kitabı yer almaktadır.

Dinleme Kasetleri: Ders kitaplarının içindeki dinleme parçaları ve çalışmalarının yer aldığı, içeriği her düzey için ayrı ayrı belirlenmiş olan toplam 6 kaset bulunmaktadır.

DVD'ler: Ders kitaplarına dil bilgisi açısından paralel, kitaplarda yer alan ünitelerden konu bakımından bağımsız DVD de bulunmaktadır. DVD'ler, Temel Türkçe düzeyi için toplam 16 bölümlük dramalardan, Orta ve Yüksek Türkçe düzeyleri içinse belgesel filmlerden oluşmaktadır.

Ders kitabı içinde yer alan üniteler; konu bütünlüğü içinde ilgili metinler, diyaloglar, dil bilgisi yapıları ve alıştırmalar ile dinleme çalışmalarından oluşmaktadır.

HİTİT'in etüdleri kapsamında, TÖMER'de öğretilen yabancı dillerin ders kitapları biçim ve içerik açısından incelenmiştir. Türkçenin yabancı dil olarak öğretilmesinde dikkat edilmesi gereken noktalar göz önünde bulundurulmuş; Türk kültür özelliklerinin, geleneksel motiflerin kullanılmasına özen gösterilmiştir. Metin ve diyaloglar Türk kültürüne, yaşam biçimlerine ve sosyal alışkanlıklarına uygun tipik örneklerdir. Özellikle yüksek düzey için hazırlanan kitapların, gündelik hayatın içinden konuşmalar ve metinlerle zenginleştirilmesine, ezbere dayalı, paket bilgilerden arındırılmasına da dikkat edilmiştir.

Süreli Yayınlar:

Dil Dergisi, 1988 yılından beri, Ankara Üniversitesi TÖMER Merkez Basın-Yayın Koordinatörlüğü tarafından 3 ayda bir yayımlanan hakemli bir dergidir.

Dilbilim üzerine yazıların yer aldığı dergi, önceki yıllarda yayımladığı özel sayılarla da dikkat çekmiştir. Doğan Aksan, Vüsat O. Bener, Doğan Hızlan, Attila İlhan, Hilmi Yavuz, Talât Sait Halman, Erdal Öz ve "Yazılı ve Görsel Basında Türkçenin Görünümü" bugüne kadar çıkardığımız özel sayılardan bazılarıdır.

TÖMER şubelerinde satılan olan Dil Dergisi, abone yöntemi ile okuyucuya ulaşmaktadır.

Anadili Dil Kültürü ve Eğitim Dergisi, Ankara Üniversitesi TÖMER İzmir Şubesi tarafından hazırlanan dergi, 4 ayda bir yayımlanan bir dergidir. Dergide, eğitim ve dilbilim üzerine yazılar ile edebi çalışmalar yer almaktadır.

TÖMER şubelerinde satılan Anadili Dergisi, ayrıca abone sistemi ile okuyucuya ulaşmaktadır.

Genel Amaçlı Yabancı Dil Kursları:

İngilizce, Almanca, Fransızca, İspanyolca, İtalyanca, Rusça, Japonca, Çağdaş Yunanca, Hollandaca, Bulgarca, Çince, Osmanlıca, Arapça, Macarca, Korece, Osmanlıca ve Türk Türkçeleri olmak üzere 20 kadar dil öğretilmektedir.

Özel Amaçlı Yabancı Dil Kursları:

Kamu Personeli Dil Sınavına (KPDS) Hazırlık Kursları

Üniversitelerarası Dil Sınavına (ÜDS) Hazırlık Kursları

Yabancı Dil Sınavına (YDS) Hazırlık Kursları

TOEFL Kursları (Test of English as a Foreign Language)

Çeviri Kursları
Lise Hazırlık Atlama Kursları
Üniversite Hazırlık Atlama ve Ders Takviye Kursları

Konuşma Kursları
DELF (Diplôme Elémentarie de La Langue Française)
DALF (Diplôme Approfondi de La Langue Française)
Uluslararası İspanyolca Dil Düzeyi Belirleme Sınavına (DELE) Hazırlık Kursları
Uluslararası İtalyanca Dil Düzeyi Belirleme Sınavına (CILS) Hazırlık Kursları
AIESEC Hazırlık Kursu

Yabancılara Türkçe Kursları:

Ankara Üniversitesi Türkçe ve Yabancı Dil Araştırma ve Uygulama Merkezi TÖMER'in kuruluş amacı; yurtiçinde Türkçe'yi yabancı dil olarak, yurtdışında ise Türklere Türkçe'yi anadili olarak öğretmek, Türkiye'yi ve Türk kültürünü tanıtmaktır. TÖMER'in, Türkçe'nin anadili olarak öğretimi konusunda izlenceler hazırlayıp yöntemler geliştirmek, yurtiçindeki ve yurtdışındaki çeşitli kurum ve kuruluşlarla işbirliğine dayalı bilimsel çalışmalar yapmak da amaçları arasındadır.

Türkçe'nin yabancı dil olarak öğretimini bilimsel bir yaklaşımla ele alan TÖMER Türkçe Bölümü; alanında uzman, bir kısmı yüksek lisans ve doktora eğitimini tamamlamış, yabancı dil öğretim tekniklerini bilen deneyimli ve dinamik bir kadroya sahiptir. Görsel ve işitsel her türlü ders gereçleriyle donatılan 'U' şeklindeki masa sistemiyle 5-16 kişilik sınıflarda bir aylık ve iki aylık dönemler halinde açılan Türkçe kurslarını tamamlayan öğrencilerimiz Temel Türkçe IIB, Orta Türkçe IIB'yi bitirenler sertifika, Yüksek Türkçe IIB kurunu bitiren öğrencilerimiz de Ankara Üniversitesi Rektörlüğü onaylı diploma almaya hak kazanırlar.

Türkçe kursları 4 Temel, 4 Orta ve 4 Yüksek olmak üzere toplam 12 kurdan oluşmaktadır. Öğrencilerimiz, her kurun sonunda beş temel dil becerisini (dinleme, okuma, karşılıklı konuşma, sözlü anlatım, yazılı anlatım) ve bu becerileri destekleyen yan becerileri kapsayan kur atlama sınavıyla değerlendirilirler.

Derslerde HİTİT Türkçe Öğretim Seti 1-2-3 ve bunlara ait çalışma kitapları, kasetler, dilbilgisi dizini olarak kitapları izleyen DVD'ler, Türkçe öğretim elemanlarınca hazırlanan destekleyici ek malzemeler kullanılmaktadır.

Düzey Belirleme ve Dışardan Kur Bitirme Sınavları:

Kurslara gelmek isteyen ya da herhangi bir gerekçeyle Türkçe düzeylerini öğrenmek isteyen öğrencilere seviye tespit sınavları uygulanmaktadır. Dışardan sertifika ya da diploma almak isteyen öğrenciler için de sertifika ve diploma sınavlarına girme olanağı sağlanır.

Doğru ve Etkili Konuşmak için "Diksiyon ve Hitabet" Kursu:

Bu kursumuzda kursiyerlerimize önce konuşma dili ile yazı dilinin özellikleri, Türkçe'nin sesleri ve söyleyiş özellikleri öğretilmektedir. Ayrıca konuşma bozukluklarını düzeltmek amacıyla diyafram nefesi kullanma, konuşma hızını ayarlama, vurgulama, tonlama ve boğumlama alıştırmaları yaptırılmakta, dil-dudak tembelliği, yazım ve noktalama kuralları, anlatım bozukluklarını engelleme gibi dili hatasız kullanmaya yönelik kazanımlar edindirilmektedir. Etkili konuşmaya yönelik planlı konuşma aşamaları; beden dili, doğaçlama konuşma, topluluk karşısında konuşma, bireysel iletişim, yaratıcı konuşma gibi beceriler kazandırılmaktadır.

Sunucu ve Spiker Olmak İsteyenler için "Mesleki Türkçe" Kursu:

Dil bilinci seminerleri ile başlatılan bu kursumuz; ses-solunum eğitimi, haber-magazin, anons, belgesel ve senaryo metinleri üzerinde çözümlemeler ve sesli okuma alıştırmaları, program ve açıkoturum sunma, söyleşi yapma teknikleri, bireylerarası etkileşimde sözeylemler, mikrofon ve kamera karşısında konuşma alıştırmalarını içermektedir.

Anlayarak Çok Hızlı Kavramak için "Hızlı Okuma" Kursu:

Bu kursumuz; anlayarak okuma hızını artırmak isteyenler içindir. Kursumuzda öğrenciler; hızlı okumanın yararlarını öğrenerek, hızlı görme çalışmaları, beyni etkin kullanma, aktif görme alanını genişletme becerileri kazanırlar. Kursumuz ayrıca; blok görme çalışmaları, okuduğunu kavrama alıştırmaları gibi etkinlikler içermektedir.

Doğru ve Etkili Yazmak için "Yaratıcı Yazarlık" Kursu:

Dil ile düşüncenin birbirinden ayrılamayacağı, hemen herkesin bildiği bilimsel bir gerçektir. Böyle olduğu içindir ki, yaratıcı düşünce de ancak temiz bir dille sağlanır. Bu temel görüş doğrultusunda düzenlediğimiz "Yaratıcı Yarlık" kurslarımız; kursiyerlerimize anadili bilinci vermenin yanında; hatasız yazmayı, dilbilgisi kurallarını, düşünceyi düzgün, özgün ve estetik olarak ifade etmeyi, sanatsal metinler oluşturmayı öğretmeyi amaçlamaktadır.

Düşüncelerini hatasız ifade etmek isteyenler ile şair, yazar, senarist olmak isteyenlerin "Yaratıcı Yazarlık" kurslarından en üst düzeyde yararlanacakları kesindir. Bu kursumuzun öğretim kadrosu dilbilimci ve sanatçılardan oluşmaktadır.

Yabancı Öğrenci Sınavı (YDS):

ÖSYM tarafından yapılan Yabancı Öğrenci Sınavı'nda (YÖS) Türkçe seviyesi A – B – C olarak belirlenmektedir. A seviyesinde olanlar kazandıkları üniversiteye kayıt yaptırma hakkına sahip olurken, B seviyesinde olanlar üniversiteye kayıt yaptırma hakkını kazanmakta, ancak bir yıl içinde Türkçe diplomasını beyan etmek zorundadır. C seviyesinde olanlar ise TÖMER'de kurslara devam etmekte ya da belli bir ücret karşılığında (50 USD) dışarıdan sınava alınmaktadır. Bu sınavda başarısız olanlar ise diploma seviyesine gelinceye kadar TÖMER'in kurslarından yararlanabilmektedir.

Ankara Üniversitesi Rektörlüğü'nün imzaladığı üniversitelerarası protokoller kapsamında aşağıdaki üniversitelerden gelen öğrenciler TÖMER'de Türkçe öğrenmişlerdir.

Rusya – Moskova Devlet Üniversitesi
Macaristan – Semmelweis Üniversitesi
Küba – Havana Üniversitesi
İtalya – Bologna Üniversitesi
İtalya – Venedik Ca'foscarı Üniversitesi
Gürcistan – Ivan Javakhasvili Üniversitesi
Kore – Hankuk Üniversitesi
Bosna Hersek – Saraybosna Üniversitesi
Japonya – Soka Üniversitesi
Polonya – Varşova Üniversitesi
Almanya – Osnabrück Üniversitesi

Bulgaristan – St. Kliment Ohridki Üniversitesi
Belçika – Gent Üniversitesi
Gürcistan – Kutaisi Akaki Treseli Devlet Üniversitesi
Hollanda – Utrecht Üniversitesi
Hollanda – Tilburg Üniversitesi
Macaristan – Eötvös Lorand Üniversitesi
Tayvan – National Chengchi Üniversitesi
Japonya – Tokyo Yabancı Diller Üniversitesi
Sudan – Hartum Üniversitesi
Almanya – Albert – Ludwings Üniversitesi

İnternette Türkçe Öğretimi

UTÖM (Uzaktan Türkçe Öğrenim Merkezi)

Bilgi ve bilişim çağı olan 21. yüzyılda tüm dünya teknolojik olanaklarla eğitim ağlarını genişletmek, bilgiyi her an her yerden ulaşılabilir kılmak için büyük atılım içindedir. Bu gelişmeler ışığında, Uzaktan Türkçe Öğrenim Merkezi de Ankara Üniversitesi TÖMER'in yabancı dil olarak Türkçe öğretimi konusundaki 22 yıllık deneyimiyle, Bilkent Holding bilişim şirketlerinden Mobilsoft AŞ'nin uzaktan eğitim alanındaki uzmanlığını bir araya getirerek Türkiye'ye gelme olanağı bulamayan, Türkiye'de yaşayan ancak kurslara katılamayan kişilere Türkçe öğretmek amacıyla hazırlanmıştır. Her ne kadar dil öğreten siteler incelenmiş olsa da, UTÖM, daha çok batı dillerinin öğretim önceliklerine göre tasarlanmış bu sitelerden birçok yönüyle ayrılmaktadır. Siteyi oluştururken benimsediğimiz yaklaşımları temelde Türkçenin kendine özgülükleri oluşturmuştur.

Oluşturulan Web sayfası tümüyle TÖMER'de uygulanan yöntemlere dayandırılarak düzenlenmiştir. Yazma becerisi dışındaki tüm beceriler bilgisayar ortamında denetlenmekte ve öğrenciye başarı durumuyla ilgili düzenli bilgiler verilmektedir. Öğrencilerin yazılı anlatım becerileri, öğrenciler tarafından yazılan kompozisyonların TÖMER okutmanları tarafından değerlendirilmesiyle izlenmektedir.

İnternet üzerindeki Türkçe kurslarına katılan öğrenciler yine internet üzerinde yapacakları sınavlar sonucunda kursa katılma belgesi alacak, diploma ve sertifika almak isteyen öğrenciler ise TÖMER Ankara şubelerinde girecekleri sınavlardan sonra bu belgeleri almaya hak kazanacaklardır.

"Uzaktan Türkçe Öğrenim Merkezi" projesinin ardında kapsamlı bir araştırma ve detaylı bir çalışma dönemi yer almaktadır. Bu dönemde, hedef kitleyi ve programda kullanılacak yönerge dilini belirlemek için TÖMER'in Türkiye genelindeki şubelerinde yabancı uyruklu öğrencilerle 5 ayrı dilde bir anket çalışması yapılmış ve sonuçları değerlendirilmiştir. Bunu takip eden birçok ön çalışmadan sonra "Uzaktan Türkçe Öğrenim Merkezi"nin ilk modülünü oluşturmak üzere çalışmalara başlanmıştır. Mobilsoft tarafından hazırlanan uzaktan eğitim platformuna, TÖMER tarafından hazırlanan Türkçe öğretimine yönelik ders içerikleri eklenmiştir.

Mayıs 2002 tarihinde "Dünyada Türkçe Öğretimi Sempozyumu - 5"te konu uzmanlarının değerlendirmesine sunulmuştur. Büyük ilgi gören ve uzmanlardan olumlu eleştiriler ve geniş bir destek alan "Uzaktan Türkçe Öğrenim Merkezi" Temel-1 kuru 22 Kasım 2002 tarihinde yayına girmiştir.

Uzaktan Türkçe Öğrenim Merkezine, 11 Kasım 2002 tarihinden itibaren, www.turkish.egitim.com adresinden ulaşabilmekte ve kayıt olabilmektedirler.

Bu sitede Türkçenin daha çabuk ve etkili bir biçimde öğretilebilmesi için yaygın dil öğretim yöntem ve teknikleri üzerinde bir sentezleme yapılmıştır. Temel düzeyde, dilbilgisi açıklamaları, anlaşılır olması amacı ile siteyi kullanmak için seçilecek dilde (şimdilik yalnızca İngilizce) yapılmıştır. Özellikle temel düzeyde görsel araçlardan yararlanılmıştır. Başlangıç aşamasında, hedeflenen yapıyı örnekleyen yapay alıştırmaların yanı sıra, olabildiğince çok sayıda doğal örnek kullanılmıştır.

TÜRKİYE COĞRAFYASI ARAŞTIRMA VE UYGULAMA MERKEZİ

Ankara Üniversitesi Türkiye Coğrafyası Araştırma ve Uygulama Merkezi 25.12.1988 tarihinde Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren yönetmelik çerçevesinde 1990 yılında faaliyetine başlamıştır.

Merkezin amaçları şunlardır:

- Türkiye Coğrafyası ile ilgili bilimsel araştırmalar ve incelemeler yapmak, araştırma sonuçlarını yayınlamak, Türkiye Coğrafyası konusunda araştırıcılar yetiştirilmesine katkıda bulunmak,
- Yurtiçi ve yurtdışında basılan kitap, dergi, atlas, harita ve benzeri yayınlarda Türk bütünlüğünü ve çıkarlarını zedeleyici ifadelere engel olacak ve Türkiye Coğrafyasını tanıtacak bilimsel etkinliklerde bulunmak,
- Yurtiçi ve yurtdışındaki üniversite, enstitü, merkez ve diğer ilgili kurumlarla işbirliği yapmak,
- Türkiye Coğrafyası ile ilgili iç ve dış yayınları toplayarak referans kaynağı olabilecek bir kütüphane, film, fotoğraf, slayt ve benzeri belgelere dayalı arşiv ve dokümantasyon birimi kurmak,
- Türkiye Coğrafyası ve Türk Dünyası ile ilgili seminer, konferans vb. toplantılar düzenlemek, Türkiye'yi tanıtıcı bilimsel geziler yapmak,
- Türkiye Coğrafyası konularında araştırma yapmak isteyen bilim adamlarının projelerini desteklemek.

Merkez'in ilk müdürü Prof.Dr. Özdoğan Sür, kuruluştan itibaren 1996 yılına kadar görev yapmıştır. 1996 yılında bu göreve Prof.Dr. Ali Fuat Doğu atanmış ve 2001 yılına kadar görevini sürdürmüştür. Merkez müdürlüğü görevi 2001 yılından beri Prof.Dr. Ali Özçağlar tarafından yürütülmektedir.

Merkezin 1 süreli yayını bulunmaktadır. İlk sayısı 1992 yılında, 8. sayısı ise 2001 yılında yayımlanmış olan Ankara Üniversitesi Türkiye Coğrafyası Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi'nin adı "Coğrafi Bilimler Dergisi *(Turkish Journal of Geographical Sciences)*" olarak değiştirilmiştir. Yeni dergi hakemli olup, yılda iki sayı yayımlanmaktadır. Bugüne değin derginin 5 sayısı yayımlanmıştır.

Sempozyumlar:

Merkez tarafından bugüne değin 3 ulusal sempozyum düzenlenmiştir. Bunlar:

29 Nisan – 01 Mayıs 1991 *"Ankara Üniversitesi Türkiye Coğrafyası Araştırma ve Uygulama Merkezi I. Sempozyumu"*

06-08 Nisan 1994 *"Ankara Üniversitesi Türkiye Coğrafyası Araştırma ve Uygulama Merkezi II. Sempozyumu"*

15-19 Nisan 1996 *"Ankara Üniversitesi Türkiye Coğrafyası Araştırma ve Uygulama Merkezi III. Sempozyumu" Konusu: "21. YÜZYILA DOĞRU TÜRKİYE"*

25-26 Mayıs 2006 tarihleri arasında yapılacak olan "Ankara Üniversitesi Türkiye Coğrafyası Araştırma ve Uygulama Merkezi IV. Ulusal Coğrafya Sempozyumu" ile ilgili çalışmalar sürdürülmektedir.

Konferanslar (son iki yılda düzenlenen):

Cumhuriyetin 80. Yıl Dönümü Kutlama Etkinlikleri Kapsamında 27 Ekim 2003 günü DTCF-Muzaffer Göker Salonunda *"1923'ten Bugüne Türkiye'nin Sosyo- Ekonomik Yapısında Meydana Gelen Gelişmeler"* üzerine bir dizi konferans düzenlemiştir. Konferans konuları ve konuşmacılar şöyledir:

- "Cumhuriyet Döneminde Türkiye Karayollarının Gelişimi ve Etkileri"

  Konuşmacı: Prof.Dr. Mesut ELİBÜYÜK
- "Cumhuriyet Dönemi Türkiye'sinde Kasabalaşma ve Şehirleşmenin Mekânsal Görünümü"

  Konuşmacı: Prof.Dr. E. Murat ÖZGÜR
- "Cumhuriyet Döneminde Türkiye'de Tarım Sektöründe Meydana Gelen Gelişmeler"

  Konuşmacı: Prof.Dr. Ali ÖZÇAĞLAR

- "Türkiye'de 500 Büyük Sanayi Kuruluşunun Ülke Sanayi İçindeki Yeri, Önemi ve Bölgesel Dağılışı"
  Konuşmacı: Prof.Dr. Hamdi KARA

Diğer Konferanslar:

- "Coğrafi Bilgi Sistemlerinin Uygulama Alanları"
  Konuşmacı: Prof.Dr. Doğan AYDAL
  Tarih ve yer: 26 Aralık 2003, DTCF, Piri Reis Salonu, Saat:14.00
- "Avrupa Birliği ve Macaristan" (European Union and Hungary)
  Konuşmacı: Prof.Dr. Gabor GERCSAK, Macaristan Elte Üniversitesi
  Tarih ve yer: 06 Nisan 2004, DTCF, Piri Reis Salonu, saat 15.30
- "Meteorolojideki Gelişmeler ve Meteoroloji Genel müdürlüğünün Faaliyetleri"
  Konuşmacı: *Abdullah CEYLAN*, Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü
  Tarih ve yer: 12 Mayıs 2004,. DTCF, Piri Reis Salonu, saat 14.00

UZAKTAN EĞİTİM MERKEZİ (ANKUZEM)

Bilimsel Araştırma Projeleri bütçesinden finanse edilerek 2001 yılında başlatılan Merkezimizin kuruluşu resmi olarak 2002 yılında tamamlandı. 2003-2004 yılında Merkezin teknik altyapısı tamamlandı. Aynı dönemde ilk ürünlerini veren Merkezimiz 2005 yılında onaylanan birisi sertifika, diğeri lisans tamamlama olmak üzere iki ayrı teknoloji tabanlı uzaktan eğitim programının geliştirme ve eşgüdüm çalışmalarını yürütmektedir.

Üniversitemiz bünyesinde Uzaktan Eğitim ile ilgili çalışmaların başlatılmasında gerekli alt yapının hazırlanmasında ve ilk uzaktan eğitim programlarının uygulamaya aktarılmasında başta Üniversitemiz Rektörü Prof.Dr.Nusret Aras ve rektör yardımcımız Prof.Dr.Ömer L.Gebizlioğlu olmak üzere Üniversitemiz üst yönetiminin önemli katkıları olmuştur. Merkezimizin ilk yöneticisi olan Prof.Dr.Bülent Çaplı ile Üniversitemiz İletişim Fakültesi öğretim elemanları Öğr.Gör.S.Hakan Tuncel ve Prof.Dr.Ahmet Tolungüç Merkezimizin kuruluşunda ve alt yapısının oluşturulmasında önemli katkılar sağlamışlardır.

Ekim 2004 tarihinden itibaren Merkezimizin yöneticiliğini üstlenen Üniversitemiz Eğitim Bilimleri Fakültesi öğretim üyesi Yrd.Doç.Dr.Nurettin Şimşek ve ekibi Üniversitemizin ilk uzaktan eğitim programlarını planlayıp geliştirme ve uygulamaya aktarma çalışmalarını yürütmektedirler.

Üniversitemizin aşağıda belirtilen öğretim üyeleri Merkezimizin Yönetim Kurulunda görev alarak yukarıda geçen çalışmalara sürekli katkı sağlamışlardır:

Prof. Dr. Semih BERKSUN	Diş Hekimliği Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Bekir Sıtkı KANDEMİR	Fen Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Erhan NALÇACI	Tıp Fakültesi Öğretim Üyesi
Prof. Dr. Jale PARACIKOĞLU	Veteriner Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Mehmet YÜKSEL	İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi

Üniversitemizin bütün alanlarda verdiği eğitimi ve sahip olduğu bilgi birikimini, eğitime ve öğrenmeye gereksinimi olan herkese yaymak, yüz yüze eğitimle karşılanamayan belirli eğitim gereksinimlerini de karşılanabilir kılmak, Merkezimizin temel sorumluluğudur. Bu sorumluluk çalışmak, belli yaş sınırlarının dışında bulunmak, zaman darlığı, fiziksel engel, maddi olanaksızlık, coğrafi koşullar, nitelikli öğretici yetersizliği gibi koşulların öğrenme için birer engel olmaktan çıkarılmasını da kapsar.

Merkezimizde birisi idari, dördü akademik olmak üzere toplam beş personel görev yapmaktadır. Sahip olduğu olanaklar çerçevesinde aşağıda belirtilen hizmetleri sunmaktadır.

Öğretimin tümüyle ya da önemli ölçüde bilgisayar ortamında gerçekleştirilmesini sağlayacak öğretim yazılımlarından, öğretim amacıyla kullanılacak video materyalleri ve televizyon programlarının hazırlanmasına kadar, çok çeşitli medya üretim hizmetleridir. Ürün geliştirme hizmetlerimiz isteme göre, gereksinimlerimizi bütün olarak karşılamaya dönük yapımları kapsayabileceği gibi, tasarladığınız özel bir ürünün üretimi hizmetlerini de kapsayabilir. Eğitsel amaçlı olanlar öncelikli olmak üzere sunum, tanıtım, haber, belgesel gibi her tür sesli ve görüntülü medyanın üretimi de herhangi bir aşamadan alınarak sonuçlandırılabilir.

ANKUZEM, sadece uzaktan eğitim hizmeti vermekle yetinmez; uzaktan eğitim gereksiniminizi belirlemenize, sahip olduğunuz seçenekleri görmenize, bu gereksiniminizi karşılamaya dönük girişiminizi planlamanıza ve projelendirme çalışmalarınıza destek verebilir ya da sahip olduğu uzmanlık birikimi ve deneyimini kullanarak bütün bunları sizin adınıza gerçekleştirebilir, dilerseniz gerçekleştirdiğiniz projelerde liderlik üstlenebilir.

Uzaktan eğitimle ilgili her türlü eğitimi kapsar. Bu tür eğitimler isteme göre uzaktan eğitim hakkında bilgilendirmeden, uzaktan öğretim materyallerinin hazırlanmasına kadar uzanan çok değişik konularda bireysel ve kurumsal gelişim gereksinimlerinin karşılanmasına dönüktür. Bu tür eğitimler seçkin uzmanlar tarafından, merkezimize ait teknoloji yoğun ortamda uygulama etkinliklerini de kapsayacak şekilde planlanır ve gerçekleştirilir.

Üniversiteler tarafından gerçekleştirilenler başta olmak üzere her türlü bilimsel etkinlik Merkezimiz tarafından, multicast teknolojileri ile çok büyük gruplara eşzamanlı ve eşzamansız olarak aktarılabilir. Dileyen kurum ve kuruluşlar, Merkezimizden bu hizmeti talep edebilir.

Merkezimize ait, her türlü medya yapım gereksinimini karşılamaya elverişli, gerektiğinde katılımcıların da ağırlanabileceği programlar için, 350 m2'lik geniş ve gelişmiş stüdyomuzdan yararlanılabilir.

Öğretim Tasarımı Birimi: ANKUZEM tarafından geliştirilen her türlü eğitim çözümü ya da ürün öğretim tasarımı uzmanlık alanındaki bilgi birikimi ve temel süreçler işe koşularak geliştirilir. Öğretim tasarımı servisi özetle eğitim gereksiniminin belirlenmesi, bu gereksinimi karşılamaya uygun uzaktan öğretim süreçlerinin tasarımı, geliştirilmesi ve değerlendirilip, revize edildiği servistir.

Media Yapım Birimi: Media yapım servisi, uygulanacak olan uzaktan öğretim süreçlerinde kullanılacak sesli ve görüntülü medianın senaryolaştırılması, çekilmesi/kaydedilmesi, kurgulanması ve entegrasyonu hizmetlerini yürütür.

Programlama Birimi: Programlama birimi bilgisayar ortamındaki her türlü yazarlık (authoring) ve kodlama (coding) işlemlerini yürütür. Kullanılacak öğretim materyallerinin web ve kişisel bilgisayar temelli olarak işletilecek sürümleri ile sistem için gerekli tüm programların üretildiği servistir.

Sayısal Yayıncılık Birimi: Sayısal teknolojiye dayalı bütün masaüstü, multicast, video on demand, sanal sınıf, telekonferans türü etkileşimli ve tek yönlü uygulamaları planlayan ve gerçekleştiren servistir.

Araştırma-Geliştirme Birimi: Uzaktan eğitimin teorik ve teknolojik boyutlarında karşılaşılan çeşitli sorunları belirleme, uygun çözümler geliştirip uygulama sorumluluğuna sahip birimimizdir. Bu birim uzaktan eğitimle ilgili sorunların çözümüne yönelik veri toplama, proje ve çözüm geliştirme, deneme-test etme hizmetleri yürütür.

IP-MULTICAST

IP Multicast (çoklu yayın) tabanlı "etkileşimli uzaktan eğitim" uygulaması ile, herhangi bir noktada verilen eğitim birden çok noktaya iletilir. Katılımcılar verilen dersi izlemekle yetinmek durumunda değildirler; katılımları ile, soracakları sorularla, dersin akışını etkileme olanağına sahiptirler.

Sağladığı Yararlar:

Bu hizmetten yararlananlar bir noktada verdikleri eğitimi birden çok noktaya ve çok sayıda katılımcıya ileterek, verdikleri eğitimin verimliliğini artırmış olurlar.

Dersi verenle izleyenler arasında etkileşim olduğu için daha etkili eğitim vermiş olurlar.

Sahip oldukları öğretici personeli /nitelikli personeli daha verimli kullanmış olurlar.

Uzak noktalardaki öğrencileri bir tek merkeze toplamanın maliyetini azaltmış, kritik personeli iş başından uzun süre ayırmadan eğitim vermiş ve bütün bunları daha kısa sürede sağlamış olurlar. Böylelikle, verilen eğitimin maliyeti %40 – 73 arasında düşürülmüş olur.

Spesifik konularda, kısa süreli, durumlu ve probleme dayalı, kritik eğitim etkinlikleri düzenleyebilirler. Gecikmeye tahammülü olmayan eğitim gereksinimlerini anında karşılamış olurlar.

İşleyişi:

Herhangi bir mekanda kamera önünde işlenmekte olan ya da önceden kaydedilmiş ders sayısal görüntü ve ses sinyalleri olarak, ANKUZEM merkezine iletilir. Buradan ULAKNET aracılığı ile eğitim noktalarının tamamına aynı anda ve 8 Mbps'e varan hızlarla iletilir.

Sunulan eğitim tek bir bilgisayara ya da yerel ağa aktarılabileceği gibi bir kişisel bilgisayar aracılığı ile projeksiyona ya da videoya da aktarılabilir. Böylece katılımcılar yayını tek tek bilgisayarlarından alabileceği gibi, projeksiyon ya da televizyon aracılığı ile sınıf ortamında birlikte de alabilirler.

Merkezimiz tarafından kullanılan donanımlar ve yazılım ses ve görüntünün hızında ya da ses-görüntü eşleşmesinde sorunsuz uygulamalar gerçekleştirebilecek gelişmişliktedir. Böylece ayrı mekanlardaki katılımcılar arasındaki etkileşim, sanki aynı sınıftaymışçasına sorunsuz gerçekleşir.

Ayrıcalığımız:

IP Multicast tabanlı etkileşimli uzaktan eğitim, ülkemizde az sayıda kuruluş tarafından sağlanabilen, Merkezimizin teknolojik gelişmişlik ve gücünü gösteren, özgün bir uygulamadır.

VIDEO ON DEMAND

Video On Demand (VoD) yüksek çözünürlüğe sahip streaming görüntünün, geniş bant kanalıyla, isteyen izleyiciye ulaştırılmasıdır. VoD uygulamalarının, çalışanların motivasyonunu arttıran ve kurumsal eğitim gereksinimlerini karşılayan bir çözüm olacağı ön görülmektedir.

Sağladığı Yararlar:

Video on Demand hizmetinden yararlananlar zaman ve mekandan bağımsız olarak bir noktada verilmiş olan eğitimi isteyen tüm kullanıcılara sunma fırsatı elde etmiş olurlar. Dersi verenle izleyenler arasında etkileşim dolaylı olarak sağlanır.

Özellikle eş zamanlı (senkron) öğretimin mümkün olmadığı durumlarda ya da eş zamanlı öğretimi desteklemek için oldukça yararlı bir seçenektir.

Video on Demand hizmetinden yararlanan kurumlar, uzak noktalardaki öğrencileri bir tek merkeze toplamanın maliyetini azaltmış, kritik personeli iş başından uzun süre ayırmadan eğitim vermiş ve bütün bunları daha kısa sürede sağlamış olurlar.

İşleyişi:

Herhangi bir mekanda kamera önünde işlenmekte olan ya da önceden kaydedilmiş ders sayısal görüntü ve ses sinyalleri olarak, ANKUZEM merkezine iletilir. Alınan görüntüler yeniden kurgulanarak ya da alındığı haliyle kullanıcı profili (özellikle internet erişim hızı) göz önünde tutularak hazırlanan farklı çözünürlükler ile ANKUZEM sunucularından kullanıcılara ulaştırılır.

Sunulan eğitim tek bir kullanıcıya ya da bir sınıfa aktarılabileceği gibi bir kişisel bilgisayar aracılığı ile projeksiyona ya da videoya da aktarılabilir. Böylece katılımcılar yayını tek tek bilgisayarlarından alabileceği gibi, projeksiyon ya da televizyon aracılığı ile sınıf ortamında birlikte de izleyebilirler.

İLİTAM Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi ve Uzaktan Eğitim Merkezi işbirliği ile açılan, ilahiyat lisans programlarının üçüncü ve dördüncü sınıflarındaki dersleri içeren, iki yıllık bir lisans tamamlama programıdır. Bu programın gerektirdiği öğrenme sistemleri ile malzemelerin geliştirilmesi için Üniversitemizin 100 civarında personeli hizmet vermektedir.

Bir uzaktan eğitim programı olan İLİTAM'a 2005-2006 öğretim yılı güz döneminde 500 öğrenci kabul edilecektir. İLİTAM öğrencileri takip ettikleri uzaktan eğitim dersleri yanısıra, Türkiye'nin çeşitli illerinde bulunan ve listesi sonradan ilan edilecek ilahiyat fakültelerinde, yüz yüze danışmanlık hizmeti de alabileceklerdir.

İLİTAM'ın amacı, ilahiyat önlisans derecesine sahip kişilere, ilahiyat lisans diploması alabilmek için gerekli eğitimi vermek ve lisans diploması sahibi olmalarını sağlamaktır. Programa kabul edilen öğrenciler Türkiye'nin neresinde olurlarsa olsunlar, programdaki dersleri hiçbir zorlukla karşılaşmadan izleyebilecekler; yaş, yerleşim birimi, sağlık sorunları, bir işte çalışıyor olma gibi, yüz yüze eğitim sisteminde öğrenimi olumsuz etkileyebilen ya da büsbütün olanaksızlaştıran koşulardan etkilenmeyeceklerdir.

İLİTAM'ın, bugün öğrenim görmekte olanlarla birlikte ve başta din görevlisi olarak çalışanlar olmak üzere, yaklaşık 40 000 önlisans mezununa lisans diploması alma fırsatı sağlaması hedeflenmektedir.

İLİTAM programı sayesinde, ülkemizdeki lisans mezunu din görevlilerinin sayısı artırılacak; Diyanet İşleri Başkanlığı'na bağlı olarak çalışan din görevlilerinin özlük hakları iyileştirilmiş olacak; mezunlar sadece lisans mezunlarının atanabildikleri görev ve makamlara atanabilecek; yurt dışı görevlere atanmada tercih edilebileceklerdir.

İLİTAM Programı 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu; Meslek Yüksekokulları ve Açıköğretim Önlisans Programı Mezunlarının Lisans Öğrenimine Devamları Hakkındaki Yönetmelik; Üniversitelerarası İletişim ve Bilgi Teknolojilerine Dayalı Uzaktan Yükseköğretim Yönetmeliği; Ankara Üniversitesi Uzaktan Eğitim Merkezi (ANKUZEM) Yönetmeliği'nin ilgili hükümleri ile, programın açılmasına ilişkin 11.03.2005 tarihli Yükseköğretim Genel Kurulu kararına dayalı olarak açılmıştır.

İLİTAM Programına 1)Dikey Geçiş Sınavına girmiş olanlarla, 2)Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi İlahiyat Önlisans Programı ya da İlahiyat Meslek Yüksek Okulu mezunları ya da örgün bir ilahiyat lisans programın ilk iki yılını tamamlayarak Sosyal Bilimler Önlisans Diplomasını almış olanlar başvurabilirler.

Adayların İLİTAM Programına yerleştirilmeleri, ÖSYM tarafından değil, doğrudan Ankara Üniversitesi tarafından yapılacaktır. Adayların yerleştirilmelerinde Dikey Geçiş Sınavı SÖZEL puanı ile önlisans mezuniyet not ortalamalarından elde edilen "yerleştirme puanı" esas alınacaktır. "Yerleştirme puanı" en yüksek ilk 500 öğrenci programa kabul edilecektir.

Öğretim Modeli

İLİTAM Programı kapsamındaki tüm dersler teknoloji temelli uzaktan eğitim yöntemleri ile verilecektir. Derslerdeki temel öğrenme kaynakları basılı materyaller, video CD'ler ve online öğrenme kaynakları (web sitesi) olacaktır. Öğrenciler mail ve chat aracılığı ile sürekli, yüz yüze iletişim yoluyla

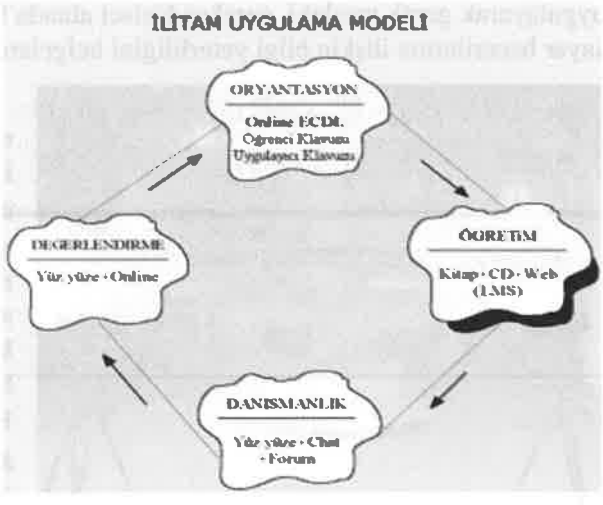

ise belirli periyotlar içinde danışmanlık hizmeti alacaklardır. Kullanılacak forum sayfaları ise öğrencilerin birbirleri ve öğretim elemanları ile belli konuları tartışabilmelerini, sorularına cevap bulmalarını sağlayacaktır.

Bilgisayar kullanma konusunda kendini yetersiz hisseden İLİTAM öğrencilerine ayrıca bu konuda online eğitim verilecektir.

İLİTAM Programında sınıf geçme sistemi uygulanacaktır.

İLİTAM Programı toplam iki yılda, 15 ders içermektedir. Programda yer alan derslerin başlıcaları Felsefe, İslam Bilimlerinde Yöntem, Fıkıh, İslam Tarihi ve Medeniyeti, Din Bilimleri 1, Sistematik Kelam, Türk Dili, Din ve Ahlak Felsefesi, Kur'an ve Hadis İlimleri, Din Bilimleri 2, İslam Düşünce ekolleri Tarihi, Türk Dili ve Edebiyatı Tarihi, Arapça Çağdaş Dini Metinler ve Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi'dir.

Öğrenciler her öğretim yılında birer adet olmak üzere ara sınav, dönem sonu sınavı ve bütünleme sınavlarına katılacaklardır. Sınavlar coğrafi koşullar, ulaşım ve teknik alyapı olanakları dikkate alınarak belirlenecek, Türkiye'nin çeşitli illerinde yeterli sayıdaki ilahiyat fakültesinde yüz yüze ya da gözetmen kontrolünde online olarak gerçekleştirilecektir.

İLİTAM Programındaki tüm dersleri başarı ile tamamlayan öğrenciler programdan mezun edilirler ve kendilerine Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Diploması verilir.

ECDL (AVRUPA BİLGİSAYAR YETKİNLİK SERTİFİKASI / European Computer Driving Licence), dünyaca tanınmış bir sertifikasyon programıdır. Programın amacı, tüm dünyada aynı prosedür ve yöntemleri uygulayarak gerek mesleki, gerekse kişisel alanda bilgi teknolojileri ve bilgisayar becerilerine ilişkin bilgi yeterliliğini belgelemektir.

Merkezimizin Sertifika Programı, tümüyle internet temelli uzaktan eğitim yöntemlerine dayanmaktadır. Merkezimizde gerçekleştirilen sınavlarda başarılı olan katılımcılar uluslar arası bir belge olan Avrupa Bilgisayar Yetkinlik Belgesi (ECDL) alırlar. Orta vadede, Merkezimiz tara-

fından verilen sertifikaya sahip öğrencilerimizin, Üniversitemizin tüm birimlerinde, "Bilgisayara Giriş" niteliğindeki derslerden muaf tutulmaları hedeflenmektedir.

Programın hedef kitlesi başta Üniversitemizin öğrencileri ve personeli olmak üzere her meslek alanından ve eğitim düzeyinden kişilerdir.

Programın amacı katılımcılara bilgisayar ve ofis programlarıyla ilgili temel orta ve ileri düzeyde bilgi ve beceriler kazandırmaktır.

ECDL müfredatını oluşturan 7 modülden herbiri tamamlandığında öğrencilerin aşağıdaki yeterliklere sahip olmaları beklenmektedir:

1. Bilgi Teknolojisinin Temel Kavramları

Adayın, bir kişisel bilgisayarın fiziksel yapısını ve Bilgi Teknolojisinin (BT) veri saklanması, hafıza, toplumdaki bilgisayar bazlı yazılım uygulamaları bağlamını ve bilgisayarlı bilgi ağlarının kullanımları gibi temel kavramlarını bilmelerini gerektirmektedir. Aday, ayrıca, BT sistemlerinin günlük kullanımlarını ve kişisel bilgisayarların insan sağlığına etkilerini bilmelidir. Aday bilgisayarlarla ilgili bazı güvenlik ve hukuk konuları hakkında bilgi sahibi olmalıdır.

2. Bilgisayarı Kullanmak ve Dosyaları Yönetmek

Adayın, kişisel bir bilgisayarın ve işletim sisteminin temel fonksiyonlarını kullanmakta yeterli bilgiye sahip olmasını gerektirmektedir. Aday, masaüstü ortamında etkin bir şekilde çalışabilir hale gelecek ve dosyaların, dizinlerin/ klasörlerin düzenlenmesini ve bunları nasıl kopyalanıp, taşınacağını ve silineceğini bilmelidir. Aday, ayrıca masaüstü sembolleri ile çalışabilecek ve pencereleri yönetebilir halde olmalıdır. Ve aday yine, işletim sistemi içinde bulunan arama ve düzeltme araçlarını kullanmayı ve yazdırma fonksiyonlarını kullanabilmelidir.

3. Kelime İşlemci

Adayın kişisel bir bilgisayarda kelime işlemcisi uygulamasını kullanabilme becerisine sahip olamasını gerektirmektedir. Aday, kelime işlemci ile iligili olarak oluşturma, biçimlendirme ve kelime işlemci belgesini dağıtıma yönelik sonlandırma gibi temel işlemleri yapabilecek beceriye sahip olmalıdır. Aday, standart tablolar oluşturma ve belge içinde resim ve görüntü kullanma, nesne aktarımı ve posta birleştirme araçları kullanma gibi daha ileri beceri yetkinliği sergileyebilmelidir.

4. Hesap Çizelgeleri

Adayın, hesap çizelgelerinin temel kavramları hakkında bilgi sahibi olmasını ve kişisel bir bilgisayarda hesap çizelgeleri ile çalışabilmesi becerisine sahip olmasını gerektirmektedir. Aday, hesap çizelgelerinin geliştirilmesi, biçimlenmesi ve kullanılmasıyla ilgili temel işlemleri başarı ile yerine getirebiliyor olmalıdır. Aday, ayrıca, standart matematiksel ve mantıksal işlemleri de temel formül ve fonksiyonları kullanarak yapabililmelidir. Aday, nesnelerin aktarılması, grafiklerin ve şemaların oluşturulması gibi daha ileri özelliklerin kullanılmasında da yetkinlik becerileri sergilemelidir.

5. Veritabanları/ Dosyalama Sistemleri

Adayın veritabanı temel kavramları hakkında bilgi sahibi olmasını ve kişisel bir bilgisayarda bir veritabanını kullanma becerisini gösterebilmesini gerektirmektedir. Bu Bölüm iki kısıma ayrılmıştır; ilk kısım adayın standart bir veritabanı paketini kullanarak basit bir veritabanı tasarlayabilme ve planlayabilme becerisini test etmektedir, ikinci kısım ise, adayın, sorgulama, seçme ve sınıflandırma araçlarını kullanarak mevcut bir veritabanından bilgiye erişme becerisini göstermesini gerektirmektedir. Aday ayrıca, raporlar oluşturabilmeli ve raporları değiştirebilmelidir.

6. Sunum

Adayın kişisel bir bilgisayarda sunum araçlarını kullanma yeterliliğini göstermesini gerektirmektedir. Aday, dağıtım ve sergilemeye yönelik sunum oluşturma, biçimleme, hazırlama ile ilgili temel görevleri yerine getirebilmelidir. Aday, farklı hedef gruplarına ve farklı durumlara yönelik çeşitli sunumlar hazırlayabilme becerisine sahip olmalıdır. Ayrıca, aday, grafik ve şemalarla temel işlemleri yerine getirebilme ve çeşitli saydam gösterisi efektlerini kullanma becerisine sahip olmalıdır.

7. Bilgi ve Iletişim

İki kısımdan meydana gelmektedir. İlk kısım olan Bilgi, adayın, bir web programı uygulaması ve bulunan arama motorlarını kullanarak temel web arama görevlerini yerine getirebilme ve arama sonuçlarını yer işaretlemesi ile belirleyebilme, ayrıca Web sayfalarını ve

arama raporlarını yazdırabilme becerisine sahip olmasını gerektirmektedir. İkinci kısım olan İletişim ise adayın mesaj göndermek ve alabilmek için elektronik posta yazılımı kullanabilme becerisi ile bir mesaja belgeler ve dosyalar ekleme ve elektronik posta yazılımı dahilinde mesaj klasör ve dizinlerini düzenleyebilme becerisine sahip olmasını gerektirmektedir.

ECDL'e sahip olmak için adayın bu yedi modülün her birine karşılık gelen testi başarı ile tamamlaması gerekmektedir.

Programın tümü internet temelli asenkron öğretim şeklinde uygulanır. Programın kapsadığı öğrenme etkinliklerini LMS platformunda, öğerenci arayüzünü kullanarak gerçekleşir. Öğrenciler bu arayüzden yazılı dokümanları okumak, sesli anlatımları dinlemek, video ve animasyonları izlemek, alıştırma-uygulama yapmak, tartışmalara katılmak ve soru sormak gibi öğrenme etkinliklerine katılabilirler. Masaüstü destek sistemi sayesinde öğrencilere ANKUZEM'de görevli personel tarafından teknik destek sağlanır. Katılımcılar herbiri 25-30 kişilik sanal sınıflara atanır. Bu sınıfların her birine danışmanlık ve destek hizmeti vermekle görevli personel tahsis edilir. Yukarıda sözü edilen tüm öğrenme etkinliklerinde gerçekleşen öğrenci eylemlerini ve öğrencilerin konulara ilişkin performanslarını LMS sayesinde izlemek ve belirlemek mümkündür.

LMS veritabanındaki kayıtlara göre yeterli performansı gösterdiği belirlenen öğrenciler belirli periyotlarla sınava davet edilirler. Sınavlar yüz yüze oturumlar halinde yapılır; bu sınavlarda başarılı olan öğrencilere sertifika belgesi verilir.

Aşağıda isimleri verilen merkezlerde Üniversitemiz bünyesinde çalışmalarını sürdürmektedir.

- OSMANLI TARİHİ A.U.M.
- KÜÇÜK İŞLETMECELİK VE GİRİŞİMCİLİK A.U.M.
- AKARSU, GÖL VE DENİZLERDE JEOLOJİK ARŞ. MERK.
- KIBRIS A.U.M.

ISBN : 975-482-712-5

Ankara Üniversitesi Basımevi • 2006
www.ankara.edu.tr